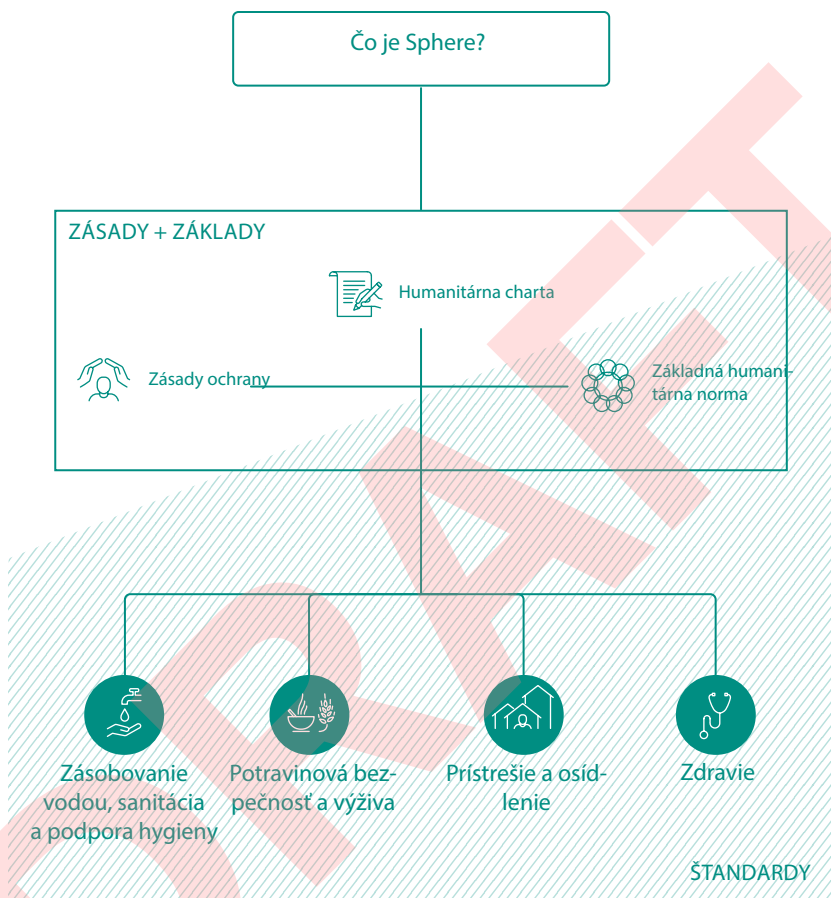

Čo je to Sphere?

DRAFT

Príručka

PRÍLOHA 1 Právny základ Sphere

PRÍLOHA 2 Zásady správania

PRÍLOHA 3 Skratky

Obsah

Čo je Sphere?	4
1. Príručka	4
Štyri základné kapitoly a štyri technické kapitoly	5
Minimálne štandardy podporujú jednotný prístup	6
Štruktúra štandardov	6
Práca s kľúčovými ukazovateľmi	7
Prepojenie s inými štandardmi	7
2. Používanie štandardov v kontexte	8
Štandardy platia počas celého cyklu programu	9
Hodnotenie a analýza	9
Vývoj stratégie a návrh programu	9
Implementácia	10
Monitorovanie, hodnotenie, zodpovednosť a učenie	10
Pochopenie zraniteľností a možností	10
Rozčlenenie údajov	12
Deti	12
Starší ľudia	13
Rod	13
Rodovo podmienené násilie	14
Ľudia so zdravotným postihnutím	14
Ľudia s HIV a zasiahnutí HIV 15	
LGBTQI ľudia	15
Duševné zdravie a psychosociálna podpora	15
Pochopenie operačného prostredia	16
Podpora štátnych a miestnych aktérov	16
Dlhotrvajúce krízy	17
Mestské prostredie	17
Spoločné osídlenia	18
Prostredia s domácimi alebo medzinárodnými vojenskými silami	18
Vplyv humanitárnej pomoci na životné prostredie	19
Dodatok: Poskytovanie pomoci prostredníctvom trhov	20
Citácie a ďalšie zdroje	26

Čo je Sphere?

Projekt Sphere, v súčasnosti známy len ako Sphere, v roku 1997 vytvorila skupina humanitárnych mimovládnych organizácií a hnutie Červeného kríža a Červeného polmesiaca. Jeho cieľom bolo zlepšiť kvalitu humanitárnej pomoci a zodpovednosť za svoju činnosť. Filozofia Sphere vychádza z dvoch základných presvedčení:

- ľudia zasiahnutí katastrofou alebo konfliktom majú právo na dôstojný život, a teda právo na pomoc; a
- mali by sa podniknúť všetky kroky na zmiernenie ľudského utrpenia v dôsledku katastrofy alebo konfliktu.

Humanitárna charta a Minimálne štandardy pretavujú tieto základné presvedčenia do praxe. Zásady ochrany sú základom všetkých humanitárnych činností a Základná humanitárna norma obsahuje záväzky na podporu zodpovednosti vo všetkých sektorochoch. Spoločne tvoria Príručku Sphere, ktorá sa stala jedným z najpopulárnejších humanitárnych zdrojov na svete.

1. Príručka

Hlavnými používateľmi Príručky Sphere sú odborníci zapojení do plánovania, riadenia alebo implementácie humanitárnej pomoci. To zahŕňa zamestnancov a dobrovoľníkov miestnych, štátnych a medzinárodných humanitárnych organizácií reagujúcich na krízu, ako aj priamo zasiahnutých ľudí. Príručka sa používa aj na presadzovanie humanitárnych záujmov s cieľom zlepšiť kvalitu a zodpovednosť pri pomoci a ochrane v súlade s humanitárnymi zásadami. Vlády, darcovia, vojenský alebo súkromný sektor ju čoraz viac využívajú na usmerňovanie vlastných aktivít a na to, aby konštruktívne spolupracovali s humanitárnymi organizáciami, ktoré uplatňujú štandardy.

Príručku prvýkrát testovali v roku 1998 a jej revidované vydania vyšli v rokoch 2000, 2004, 2011 a teraz v roku 2018. Každý revízny proces sa opiera o celosektorové konzultácie s jednotlivcami, mimovládnymi organizáciami (MVO), vládami a agentúrami OSN. Výsledné štandardy a usmernenia vychádzajú z dôkazov a odrážajú 20 rokov testovania v teréne odborníkmi z celého sveta.

Toto štvrté vydanie pripomína 20. výročie Príručky Sphere a odráža zmeny v humanitárnom sektore za toto obdobie. Zahŕňa nové usmernenia pri práci v mestskom prostredí, riešenia pre Minimálne štandardy v dlhotrvajúcich krízach a poskytovanie pomoci prostredníctvom trhov ako spôsob, ako dodržať štandardy. Všetky technické kapitoly sú aktualizované tak, aby odrážali súčasnú prax, a harmonizovaná Základná humanitárna norma nahrádza predchádzajúce Základné normy.

Štyri základné kapitoly a štyri technické kapitoly

Príručka odráža záväzok Sphere k zásadovej a na právach založenej humanitárnej pomoci. Vychádza zo základného rešpektovania práva ľudí plne sa zapojiť do rozhodovania o obnove.

Štyri základné kapitoly načrtávajú etický, právny a praktický základ humanitárnej pomoci. Podporujú všetky technické sektory a programy. Opisujú záväzky a postupy na zabezpečenie primeranej kvality humanitárnej pomoci a nabádajú respondentov, aby sa zodpovedali tým, ktorých sa ich konanie týka. Tieto kapitoly pomáhajú používateľovi efektívnejšie uplatňovať Minimálne štandardy v každom kontexte. Ak sa rozhodnete prečítať si len technické kapitoly bez toho, aby ste si prečítali aj základné kapitoly, riskujete, že vám uniknú podstatné prvky štandardov. Základné kapitoly sú:

Čo je Sphere? (táto kapitola): Načrtáva štruktúru Príručky, jej použitie a základné princípy. Dôležité je, že ilustruje, ako používať Príručku v praxi.

Humanitárna charta: Základný kameň Príručky Sphere, ktorý vyjadruje spoločné presvedčenie humanitárnych aktérov, je, že všetci ľudia zasiahnutí krízou majú právo na ochranu a pomoc. Toto právo zabezpečuje základné podmienky na dôstojný život. Charta predstavuje etický a právny podklad pre Zásady ochrany, Základnú humanitárnu normu a Minimálne štandardy. Vychádza z Pravidiel správania z roku 1994 pre Medzinárodné organizácie Červeného kríža a Červeného polmesiaca a mimovládne organizácie (MVO) pri odstraňovaní následkov katastrof. Pravidlá správania sú neoddeliteľnou súčasťou Príručky Sphere. Pozri Prílohu 2.

Zoznam kľúčových dokumentov tvoriacich právny základ Humanitárnej charty. Pozri Prílohu 1.

Zásady ochrany: Praktický preklad právnych princípov a práv načrtnutých v Humanitárnej charte v štyroch princípoch, ktoré sú základom každej humanitárnej pomoci.

Základná humanitárna norma: Deväť záväzkov, ktoré opisujú základné procesy a organizačné povinnosti ohľadne kvality a povinností pri dosahovaní Minimálnych štandardov.

Štyri technické kapitoly zahŕňajú Minimálne štandardy v kľúčových sektoroch reakcie:

- Zásobovanie vodou, sanitácia a podpora hygieny (WASH)
- Potravinová bezpečnosť a výživa
- Prístrešie a osídlenie
- Zdravie

V praxi humanitárne potreby nezapadajú presne do konkrétnych sektorov. Efektívna humanitárna pomoc musí riešiť potreby ľudí holisticky a sektory by sa mali navzájom koordinovať a spolupracovať. V kontexte dlhotrvajúcej krízy sa to môže rozšíriť aj nad rámec humanitárnej reakcie s potrebou úzkej spolupráce s rozvojovými aktérmi. Príručka obsahuje krížové odkazy na pomoc pri vytváraní takýchto prepojení. Čitatelia by sa kvôli podpore holistickej reakcie mali oboznámiť so všetkými kapitolami.

Minimálne štandardy podporujú jednotný prístup

Štandardy vychádzajú z dostupných dôkazov a humanitárnych skúseností. Sú to osvedčené postupy založené na širokom konsenze. Keďže odrážajú nescudziteľné ľudské práva, majú univerzálnu platnosť.

Pravidlá správania: 10 základných princípov

1. Humanitárny imperatív je na prvom mieste.
2. Pomoc sa poskytuje bez ohľadu na rasu, vierovyznanie alebo národnosť príjemcov a bez nepriaznivého rozlišovania. Priority pomoci sa vypočítavajú len na základe potreby.
3. Pomoc sa nepoužije na podporu konkrétneho politického ani náboženského názoru.
4. Budeme sa snažiť nepôsobiť ako nástroje zahraničnej politiky vlády.
5. Budeme rešpektovať kultúru a zvyky.
6. Pokúsime sa vybudovať reakciu na katastrofy na základe miestnych možností.
7. Je potrebné nájsť spôsoby, ako zapojiť príjemcov programu do riadenia pomoci.
8. Pomoc sa musí snažiť o zníženie budúcich zraniteľností voči katastrofám, ako aj o uspokojovanie základných potrieb.
9. Zodpovedáme sa ľuďom, ktorým máme pomáhať, aj ľuďom, od ktorých prijímame zdroje.
10. V našich informačných, propagačných a reklamných aktivitách budeme uznávať obeť katastrof ako dôstojné ľudské bytosti, nie objekty bežnej pomoci.

Pravidlá správania: Zásady správania pre Medzinárodné hnutie Červeného kríža a Červeného polmesiaca a mimovládne organizácie v programoch reakcie na katastrofy, pre úplné znenie pozri

Na efektívne uplatnenie noriem treba pochopiť, monitorovať a analyzovať kontext, v ktorom sa reakcia odohráva.

Štruktúra štandardov

Štandardy majú spoločnú štruktúru, aby pomohli čitateľovi pochopiť univerzálny odkaz, po ktorom nasleduje séria kľúčových opatrení, kľúčových ukazovateľov a usmernenia na ich dosiahnutie.

- Štandardy sú odvodené od princípu práva na dôstojný život. Majú všeobecný a kvalitatívny charakter a uvádzajú minimum, ktoré sa má dosiahnuť v každej kríze. Ekvivalenty v Základnej humanitárnej norme (CHS) sú „záväzky“ a „kritériá kvality“.
- Kľúčové opatrenia načrtávajú praktické kroky na dosiahnutie Minimálneho štandardu. Sú to len návrhy a nemusia sa dať použiť vo všetkých kontextoch. Odborník by mal vybrať to, čo je pre danú situáciu najrelevantnejšie.
- Kľúčové ukazovatele slúžia ako signály pri meraní dosahovania štandardu. Je to spôsob, ako zachytiť výsledky procesov a programov v porovnaní so štandardom a počas trvania humanitárnej reakcie. Minimálne kvantitatívne požiadavky sú najnižšia prijateľná úroveň dosiahnutia ukazovateľov a sú zahrnuté len vtedy, ak existuje sektorový konsenzus.
- Usmernenia sú dodatočné informácie na podporu kľúčových činností s krízovými odkazmi na Zásady ochrany, Základnú humanitárnu normu a ďalšie štandardy v Príručke. Uvádzajú sa aj krížové odkazy na iné normy Partnerstva pre humanitárne štandardy.

Práca s kľúčovými ukazovateľmi

Kľúčové ukazovatele Sphere predstavujú spôsob merania dosahovania štandardu; nemali by sa zamieňať so samotným štandardom. Štandard je univerzálny, ale kľúčové ukazovatele a kľúčové opatrenia by sa mali posudzovať vo svetle kontextu a fázy humanitárnej reakcie. Existujú tri typy ukazovateľov Sphere:

- Procesné ukazovatele overujú, či bola dosiahnutá minimálna požiadavka. Napríklad: na analýzu potravinovej bezpečnosti, živobytia a stratégie zvládania situácie sa používajú štandardizované protokoly. Pozri Štandard hodnotenia potravinovej bezpečnosti a výživy 1.1: Hodnotenie potravinovej bezpečnosti.
- Ukazovatele pokroku predstavujú mernú jednotku na monitorovanie dosiahnutia štandardu. Mali by sa použiť na stanovenie východiskovej úrovne, nastavenie cieľov s partnermi a zainteresovanými stranami a na monitorovanie zmien smerom k tomuto cieľu. Napríklad: percento domácností, u ktorých sa zistilo, že vždy bezpečne skladujú vodu v čistých a zakrytých nádobách. Pozri Štandard zásobovania vodou 2.2: Kvalita vody. Zatiaľ čo optimálny cieľ je 100 %, odborníci by mali spojiť ukazovateľ s realitou v praxi, monitorovať zlepšenie oproti východiskovej úrovni a postupný pokrok smerom k dohodnutému cieľu.
- Cieľové ukazovatele sú špecifické kvantifikovateľné ciele, ktoré predstavujú merateľné minimum, pod ktorým štandard nie je naplnený. Cieľové ukazovatele by sa mali dosiahnuť čo najskôr, pretože ich nesplnenie ohrozuje celkový program. Napríklad: percento detí vo veku od 6 mesiacov do 15 rokov, ktoré sú zaočkované proti osýpkam: cieľ je 95 percent. Pozri Základnú zdravotnú starostlivosť – štandard zdravia detí 2.2.1: Choroby, ktorým možno predchádzať očkovaním detí.

Prepojenie s inými štandardmi

Príručka Sphere nepokrýva všetky aspekty humanitárnej pomoci, ktoré podporujú právo na dôstojný život. Partnerské organizácie v niekoľkých sektoroch vyvinuli doplnkové štandardy založené na filozofii a záväzkoch štandardov Sphere. Sú k dispozícii prostredníctvom Sphere, Partnerstva humanitárnych štandardov a na webových stránkach partnerských organizácií.

- Núdzové usmernenia a štandardy pre hospodárske zvieratá (LEGS): Projekt LEGS
- Minimálne štandardy na ochranu detí v humanitárnej činnosti (CPMS): Aliancia na ochranu detí pri humanitárnej činnosti
- Minimálne štandardy vo vzdelávaní: Pripravenosť, reakcia, obnova: Medziagentúrna sieť na vzdelávanie v núdzových situáciách (INEE)
- Minimálne štandardy ekonomickej obnovy (MERS): Sieť vzdelávania a podpory malých podnikov (SEEP)
- Minimálny štandard na analýzu trhu (MISMA): Partnerstvo pre vzdelávanie o peniazoch (CaLP)
- Štandardy humanitárnej inklúzie pre starších ľudí a ľudí so zdravotným postihnutím: Konzorcium pre vek a postihnutie

2. Používanie štandardov v kontexte

Humanitárna pomoc sa realizuje v rôznych kontextoch. Viacero faktorov ovplyvňuje spôsob, ako možno uplatňovať Minimálne štandardy v operačnom prostredí s cieľom podporiť právo na dôstojný život. Medzi tieto faktory patria:

- prostredie, v ktorom sa poskytuje humanitárna pomoc;
- rozdiely medzi populáciami a rozmanitosť medzi jednotlivcami;
- pracovné a logistické skutočnosti, ktoré ovplyvňujú spôsob a druh humanitárnej pomoci; a
- presné východiská a ukazovatele v rôznych kontextoch, vrátane definovania kľúčových pojmov a stanovenia cieľov.

Podobu reakcie ovplyvní aj kultúra, jazyk, schopnosti respondentov, bezpečnosť, prístup, podmienky okolitého prostredia a zdroje. Je tiež dôležité predvídať všetky potenciálne negatívne dopady humanitárnej reakcie a konať tak, aby ste ich obmedzili. Pozri Zásady ochrany 1 a 2 a záväzok Základnej humanitárnej normy 3.

Príručka Sphere je dobrovoľný kódex kvality a zodpovednosti navrhnutý tak, aby podporoval čo najširšie používanie a preberanie zodpovednosti za normy. Nejde o návod „ako na to“, ale o opis toho, čo je potrebné zaviesť ako minimum, aby ľudia prežili a dôstojne sa zotavili z krízy.

Splnenie štandardov Sphere neznamená implementáciu všetkých kľúčových opatrení ani splnenie všetkých kľúčových ukazovateľov všetkých štandardov. Miera, do akej môže organizácia spĺňať štandardy, bude závisieť od množstva faktorov, z ktorých niektoré sú mimo jej kontroly. Prístup k zasiahnutému obyvateľstvu alebo politická či ekonomická neistota môžu v niektorých kontextoch znemožniť dosiahnutie niektorých štandardov.

Ak minimálne požiadavky presahujú životné podmienky hostiteľskej komunity, zvážte, ako znížiť potenciálne napätie, napríklad ponúkaním komunitných služieb. V niektorých situáciách môžu vnútroštátne orgány stanoviť minimálne požiadavky, ktoré sú vyššie ako Minimálne štandardy Sphere.

Štandardy platia počas celého cyklu programu

Štandardy Sphere by sa mali používať počas celého cyklu programu, od hodnotenia a analýzy cez tvorbu stratégie, plánovanie a návrh programu, implementáciu a monitorovanie až po hodnotenie a učenie.

Hodnotenie a analýza

Minimálne štandardy Sphere predstavujú základ hodnotenia a analýzy potrieb v každom sektore, pričom kontrolné zoznamy hodnotenia sú v každej kapitole. Na začiatku krízy pomáhajú štandardy Sphere identifikovať okamžité potreby a uprednostniť činnosti, ktoré budú riešiť tieto potreby. Údaje pre plánovanie a minimálne úrovne pomoci sú načrtnuté globálne, aby pomohli formulovať minimálne výsledky

Štandardy Sphere sú vyjadrením základných práv súvisiacich s dôstojným životom a sú nemenné. Možno bude potrebné upraviť ukazovatele a minimálne požiadavky, aby dávali zmysel v danom kontexte. Keď štandardy nie sú naplňované, je potrebné zvážiť každý návrh na zníženie minimálnych požiadaviek. Dohodnite na všetkých zmenách spoločne a verejne nahláste deficit skutočného pokroku oproti minimám. Okrem toho musia humanitárne organizácie posúdiť negatívny vplyv nesplnenia normy na obyvateľstvo a prijať opatrenia na minimalizáciu škôd. Využite túto medzeru v humanitárnej reakcii na účely propagácie a snažte sa dosiahnuť ukazovatele čo najskôr.

celej reakcie. Štandardy teda slúžia aj na zlepšenie koordinácie medzi organizáciami a sektormi.

Vývoj stratégie a návrh programu

Základná humanitárna norma a Minimálne štandardy pomáhajú pri plánovaní humanitárnych reakcií s cieľom poskytnúť tú správnu humanitárnu pomoc v tom správnom čase tým, ktorí ju najviac potrebujú. Na dosiahnutie tohto cieľa vo všetkých sektoroch je nevyhnutné plné zapojenie zasiahnutého obyvateľstva a koordinácia s vnútroštátnymi a miestnymi orgánmi.

Kľúčové aktivity a ukazovatele slúžia ako rámec na identifikáciu priorít, určenie údajov pre plánovanie a koordináciu medzi sektormi. Pomáha to zabezpečiť, aby sa reakcie jednotlivých sektorov navzájom posilňovali a podporovali schopnosť obyvateľstva uspokojovať svoje potreby. Kľúčové opatrenia a ukazovatele načrtávajú kvalitu pomoci, ktorá by sa mala dosiahnuť. Sú tiež základom pre analýzu reakcie, ktorá identifikuje najvhodnejší spôsob, ako splniť identifikované potreby a minimalizovať potenciálne škodlivé vedľajšie účinky.

Plánovanie programu zvyčajne zahŕňa analýzu viacerých možností humanitárnej reakcie, ako je zabezpečenie tovaru v naturáliách, hotovostná pomoc, priame poskytovanie služieb, technická pomoc alebo ich kombinácia. Špecifická kombinácia zvolených možností reakcie sa zvyčajne postupne vyvíja. Minimálne štandardy sa zameriavajú na to, čo sa musí urobiť, a nie na to, ako by sa mala pomoc poskytovať.

Na uspokojovanie humanitárnych potrieb sa čoraz viac využíva hotovostná pomoc ako forma trhového programovania. Úvahy o využívaní pomoci založenej na hotovosti sú zahrnuté v celej Príručke vo všetkých kapitolách. Hotovostnú pomoc možno využiť na uspokojenie potrieb viacerých sektorov, ako aj potrieb špecifických pre daný sektor. Môže sa tiež použiť na riešenie diskriminačných praktík, ktoré obmedzujú prístup žien k majetku a ich rozhodovanie o jeho správe. Viacúčelové granty môžu byť efektívnym spôsobom pomoci a splňania štandardov v rôznych sektoroch. Všetka hotovostná pomoc by mala vychádzať z viacsektorovej analýzy potrieb, dynamiky v kontexte, funkčnosti trhu a hodnotenia uskutočniteľnosti.

Nie všetky sektory sú prispôbené trhovému programovaniu. Týka sa to najmä poskytovateľov priamych služieb alebo technickej pomoci. Poskytovatelia zdravotníckych služieb a stravy sa môžu rozhodnúť podporovať prístup k existujúcim poskytovateľom zdravotníckych služieb a miestnym zásahom verejného zdravotníctva, ktoré nefungujú ako trhy.

Na určenie spôsobu, ako čo najlepšie poskytnúť pomoc, budú potrebné konzultácie s obyvateľstvom, analýza trhov, znalosť spôsobov poskytovania služieb a pochopenie dodávateľského reťazca a logistických kapacít. Ak sa situácia zmení, analýza reakcie by sa mala časom prehodnotiť. Pozri Prílohu: Poskytovanie pomoci prostredníctvom trhov.

Implementácia

Ak nie je možné splniť štandardy Sphere pri všetkých alebo niektorých skupinách zasiahutej populácie, zistíte príčiny a vysvetlite medzery, ako aj to, čo je potrebné zmeniť. Posúďte negatívne dôsledky vrátane rizík ochrany a verejného zdravia. Zdokumentujte problémy a aktívne spolupracujte s ostatnými sektormi a zasiahnutým obyvateľstvom na identifikácii vhodných spôsobov, ako minimalizovať potenciálne škody.

Monitorovanie, hodnotenie, zodpovednosť a učenie

Monitorovanie, hodnotenie, zodpovednosť a učenie (MEAL) podporuje včasné a na dôkazoch založené rozhodovanie v oblasti riadenia. Umožňuje humanitárnym programom prispôbiť sa meniacim sa kontextom. Všetky Minimálne štandardy majú ukazovatele, ktoré je možné monitorovať, aby sa overilo ich dosahovanie, či sa dosahujú spravodlivo vo všetkých segmentoch populácie alebo koľko toho ešte treba urobiť. Hodnotenie podporuje učenie zamerané na zlepšenie postupu a budúcej praxe a podporuje zodpovednosť. Systémy MEAL tiež prispievajú k širšiemu úsiliu v oblasti vzdelávania o účinnej humanitárnej činnosti.

Pochopenie zraniteľností a schopností

V celej Príručke sa pojem „ľudia“ používa v širšom zmysle, aby odrážal presvedčenie spoločnosti Sphere, že všetci jednotlivci majú právo na dôstojný život, a teda právo na pomoc. „Ľudia“ by sa mali chápať ako pojem, ktorý zahŕňa ženy, mužov, chlapcov a dievčatá bez ohľadu na vek, postihnutie, národnosť, rasu, etnickú príslušnosť, zdravotný stav, politickú príslušnosť, sexuálnu orientáciu, rodovú identitu alebo inú charakteristiku, ktorou sa ľudia sebaidentifikujú.

Nie všetci ľudia majú rovnakú kontrolu nad mocou a zdrojmi. Jednotlivci a skupiny v rámci populácie majú rôzne schopnosti, potreby a zraniteľné miesta, ktoré sa postupne menia. Individuálne faktory ako vek, pohlavie, zdravotné postihnutie a právny alebo zdravotný stav môžu obmedziť prístup k pomoci. Tieto a ďalšie faktory môžu byť tiež príčinou úmyselnej diskriminácie. Systematický dialóg so ženami, mužmi, dievčatami a chlapcami všetkých vekových skupín a prostredí – oddelene aj v zmiešaných skupinách – je základom dobrého plánovania. Byť mladý alebo starý, žena alebo dievča, osoba so zdravotným postihnutím alebo príslušník menšinového etnika samo osebe nerobí človeka všeobecne zraniteľným. Je to skôr súhra faktorov v danom kontexte, ktorá môže posilniť schopnosti, vybudovať si odolnosť alebo oslabiť prístup k pomoci u každého jednotlivca alebo skupiny.

Zhodnotte súčasnú situáciu a trendy v čase

– Koho sa to týka? – Potreby a zraniteľné miesta – Stratégie a kapacity zvládania – Vysídlený? Mobilný? – Aké sú priority zasiahnutých ľudí?	– Hrozby a riziká ochrany – Bezpečnostná situácia a právny štát – Prístup k pomoci – Prístup k ľuďom v núdzi? – Sezónne rozdiely v nebezpečenstvách	– Zainteresované strany a mocenské vzťahy – Možnosti a zámer respondentov – Plány humanitárnej reakcie štátnych orgánov a iných aktérov – Úloha hostiteľskej populácie	– Dostupné tovary a služby – Trhové systémy a dodávateľské reťazce – Možnosti infraštruktúry – Poskytovatelia služieb (finančných a iných) – Logistické možnosti, obmedzenia
--	---	---	--

Analyzujte a stanovte priority

Aké problémy treba riešiť? Pre aké skupiny ľudí? V akej geografickej oblasti? V akom časovom horizonte? Vzhľadom na aké štandardy?

Pozrite sa na možnosti a rozhodnite sa, ako realizovať humanitárnu reakciu

Zvážte dostupné možnosti vo vašom kontexte:

- Priama realizácia služby
- Distribúcia komodít
- Technická pomoc
- Plánovanie založené na trhu
- Hotovostná pomoc

Spomedzi nich vyberte odpovede na základe vlastného hodnotenia:

- Naliehavosť a včasnosť
- Realizovateľnosť
- Možnosti
- Dôstojnosť
- Hrozby z hľadiska ochrany, riziká
- Efektívnosť, hospodárnosť
- Odolnosť
- Štátne vlastníctvo
- Vládna politika

Navrhňte plán založený na kvalite a zodpovednosti

Základný pohľad

- Rozčleňte údaje podľa pohlavia, veku a zdravotného postihnutia
- Zraniteľnosti a ochrana
- Udržateľnosť

Komunikácia a zodpovednosť

- Mechanizmy spätnej väzby a sťažností
- Koordinácia
- Systematické zapojenie komunity

Monitorovanie kontextu, procesu, pokroku a výsledkov

- Výber ukazovateľov
- Vhodné rozčlenenie údajov

Stratégia prechodu a odchodu

- Miestna angažovanosť a vlastníctvo
- Vnútroštátne systémy a vlastníctvo
- Partnerstvá

Pochopenie kontextu pri uplatňovaní štandardov (Obrázok 1)

V mnohých kontextoch môžu byť zraniteľné aj celé komunity a skupiny, pretože žijú v odľahlých, neistých alebo neprístupných oblastiach, či preto, že sú geograficky rozptýlené s obmedzeným prístupom k pomoci a ochrane. Skupiny môžu mať horší prístup k službám a môžu byť diskriminované z dôvodu národnosti, etnickej príslušnosti, jazyka alebo náboženskej či politickej príslušnosti, čo si vyžaduje osobitnú pozornosť, aby bola dodržaná zásada neustrannosti.

Keď sa do navrhovania programu zapoja rôzne skupiny, humanitárna pomoc je komplexnejšia, inkluzívnejšia a môže mať udržateľnejšie výsledky. Začlenenie a účasť zasiahnutého obyvateľstva je základom dôstojného života.

Rozčlenenie údajov

V mnohých situáciách je ťažké nájsť alebo určiť údaje na úrovni celej populácie. Rozčlenené údaje však poukážu na odlišné potreby a vplyv opatrení na rôzne skupiny. Rozčlenené údaje môžu pomôcť identifikovať najohrozenejších ľudí, naznačiť, či majú prístup k humanitárnej pomoci a môžu ju využívať, a kde je potrebné urobiť viac, aby sa k nej dostali. Údaje rozčleňte v maximálnej možnej miere a do kategórií vhodných pre daný kontext, aby ste pochopili rozdiely na základe pohlavia alebo rodu, postihnutia, geografickej, etnickej a náboženskej príslušnosti, kasty alebo iných faktorov, ktoré môžu obmedziť prístup k nestrannej pomoci.

Pri všeobecných údajoch o veku použite rovnaké skupiny ako v národných systémoch zberu údajov. Ak národné vekové skupiny neexistujú, použite tabuľku nižšie. Pri zacielení na špecifické skupiny, ako sú dojčatá, deti, mládež, ženy alebo starší ľudia, môže byť potrebné detailnejšie členenie.

Deti

Deti tvoria významnú časť každej krízou zasiahnutej populácie, ale často ich menej vidno. Schopnosti a potreby detí sa líšia v závislosti od biologického veku a štádia vývoja. Na ochranu pred ujmom a zabezpečenie spravodlivého prístupu k základným službám sa musia prijať osobitné opatrenia.

Počas kríz čelia deti špecifickým život ohrozujúcim rizikám, vrátane podvýživy, odlúčenia od rodiny, obchodovania, regrutovania do ozbrojených skupín, a fyzického alebo sexuálneho násillia a zneužívania, pričom všetky tieto situácie si vyžadujú okamžitý zásah.

Riziká pri ochrane sa často spájajú s mnohými faktormi. Napríklad u dospievajúcich a mladých chlapcov je väčšia pravdepodobnosť, že ich ozbrojené sily a skupiny naverbujú ako vojakov alebo že sa budú podieľať na najhorších formách detskej práce. U dospievajúcich dievčat je väčšia pravdepodobnosť, že ich naverbujú ako sexuálne otrokyne alebo sa s nimi bude obchodovať. U detí so zdravotným postihnutím je väčšia pravdepodobnosť, že budú opustené alebo zanedbávané. Dievčatá so zdravotným postihnutím si vyžadujú osobitnú pozornosť, pretože čelia väčšiemu riziku sexuálneho násillia a vykorisťovania a podvýživy.

Aktívne sa zaujímajte o názory dievčat a chlapcov zo všetkých vekových skupín a prostredí, aby mohli ovplyvniť spôsob poskytovania, monitorovania a hodnotenia

Pohlavie	Stav zdravotného postihnutia	Vek								
			6 – 12	13 – 17	18 – 29				60 – 69	80+
Žena	Bez zdravotného postihnutia									
	So zdravotným postihnutím									

pomoci. Dohovor o právach dieťaťa uvádza, že „dieťa“ znamená každú osobu mladšiu ako 18 rokov. Analyzujte, ako zasiachnutá populácia definuje deti, aby ste zabezpečili, že žiadne dieťa ani mladý človek nebude vylúčený z pomoci.

Starší ľudia

Starší ľudia tvoria rýchlo rastúci podiel populácie vo väčšine krajín, no často sa pri humanitárnej pomoci zanedbávajú.

V mnohých kultúrach byť považovaný za starého súvisí skôr s okolnosťami (napríklad byť starým rodičom) alebo fyzickými znakmi (napríklad biele vlasy), než s vekom. Zatiaľ čo mnohé zdroje definujú starobu ako 60 rokov a viac, v kontexte humanitárnych kríz môže byť vhodnejší vek 50 rokov.

Starší ľudia prinášajú vedomosti a skúsenosti o stratégiách zvládania záťaže a pôsobia ako opatrovatelia, manažéri zdrojov, koordinátori a nositelia príjmuov. Starší ľudia často stelesňujú tradície a históriu a fungujú ako kultúrne referenčné body. Izolácia, fyzická slabosť, narušenie podporných štruktúr rodiny a komunity, chronické choroby, ťažkosti s fungovaním a klesajúce duševné schopnosti môžu zvýšiť zraniteľnosť starších ľudí v humanitárnom kontexte.

Zabezpečte, aby sa starších ľudí pýtali a zapájali ich do každej fázy humanitárnej pomoci. Zvážte veku primerané a dostupné služby, prostredia a informácie a na monitorovanie a správu programu používajte údaje rozčlenené podľa veku.

Rod

„Rod“ sa vzťahuje na sociálne vytvorené rozdiely medzi ženami a mužmi počas ich životného cyklu. Tieto sa môžu meniť v čase a v rámci jednotlivých kultúr a súvislostí. Rod často určuje rôzne roly, povinnosti, moc a prístup žien, dievčat, chlapcov a mužov k zdrojom. Pochopenie týchto rozdielov a toho, ako sa menia počas krízy, je rozhodujúce pri efektívnom humanitárnom plánovaní a naplňaní ľudských práv. Krízy môžu byť príležitosťou na riešenie rodových nerovností a posilnenie postavenia žien, dievčat, chlapcov a mužov.

Rod nie je to isté ako pohlavie, ktoré sa týka biologických vlastností osoby.

„Rod“ neznamená „iba ženy“. Zatiaľ čo ženy a dievčatá najčastejšie čelia obmedzeniam v rámci rodových rolí, na mužov a chlapcov tiež vplyvajú prísne očakávania

mužskosti. Plánovanie rodovej rovnosti si vyžaduje ich zahrnutie do budovania spravodlivejších vzťahov a rovnakú účasť žien, dievčat, mužov a chlapcov.

Rodovo podmienené násilie

„Rodovo podmienené násilie“ opisuje násilie založené na rodových rozdieloch medzi mužmi a ženami. Zdôrazňuje, že nerovnosť medzi mužmi a ženami je základom väčšiny foriem násilia páchaného na ženách a dievčatách na celom svete. Krízy môžu zintenzívniť mnohé formy rodovo podmieneného násilia vrátane násilia zo strany intimných partnerov, detských manželstiev, sexuálneho násilia a obchodovania s ľuďmi.

Organizácie zodpovedajú za prijatie potrebných krokov na zabránenie sexuálnemu vykorisťovaniu a zneužívaniu ľudí zasiahnutých krízou, a to aj pri ich vlastných aktivitách. Keď sa zistí, že obvinenia z nesprávneho konania sú pravdivé, je dôležité, aby príslušné orgány vyvodili voči páchatelovi zodpovednosť a aby sa prípady riešili transparentným spôsobom.

Ľudia so zdravotným postihnutím

Asi 15 percent svetovej populácie žije s nejakou formou postihnutia. Ľudia so zdravotným postihnutím zahŕňajú osoby, ktoré majú dlhodobé telesné, duševné, intelektuálne alebo zmyslové postihnutie, čo v interakcii s rôznymi prekážkami môže brániť ich plnému a efektívnemu zapojeniu do spoločnosti na rovnakom základe s ostatnými.

V humanitárnom kontexte sa ľudia so zdravotným postihnutím častejšie stretávajú s prekážkami vo fyzickom prostredí, doprave, informáciách a komunikácii, a humanitárnych zariadeniach alebo službách. Plánovanie reakcie a pripravenosti by malo zohľadňovať možnosti a potreby všetkých ľudí so zdravotným postihnutím a vynakladať vedomé úsilie na odstránenie fyzických, komunikačných a postojových prekážok v ich prístupe a účasti. Riziká pre ženy a dievčatá so zdravotným postihnutím môžu byť spojené s rodovou nerovnosťou a diskrimináciou.

Pozri citované zdroje: *Otázky Washingtonskej skupiny*, pokiaľ ide o rozčlenenie údajov podľa stavu postihnutia a ďalšie informácie v *Štandardoch humanitárnej inklúzie pre starších ľudí a ľudí so zdravotným postihnutím*.

Ľudia s HIV a zasiahnutí HIV

Na pochopenie zraniteľnosti a rizík a informovanie o efektívnej reakcii je dôležité poznať prevalenciu HIV v špecifickom kontexte. Vysídlenie môže viesť k zvýšenej zraniteľnosti voči HIV a krízy pravdepodobne spôsobia narušenie prevencie, testovania, starostlivosti, liečby a podporných služieb. Na ochranu vysoko rizikovej populácie pred násilím a diskrimináciou sú často potrebné osobitné opatrenia. K tomu sa môže pridať rodová nerovnosť a diskriminácia na základe zdravotného postihnutia, rodovej identity a sexuálnej orientácie. Tieto faktory môžu potom odradiť ľudí žijúcich s HIV vyhľadať služby v kríze, ak sú dostupné. Násilie, diskriminácia a negatívne stratégie zvládania, ako je výmenný sex, zvyšujú zraniteľnosť voči prenosu HIV najmä

u žien, dievčat a LGBTQI komunit. Medzi najohrozenejších patria muži, ktorí majú sex s mužmi, ľudia, ktorí injekčne užívajú drogy, sexuálni pracovníci, transrodoví ľudia, osoby so zdravotným postihnutím a ľudia vo väzniciach a iných uzavretých zariadeniach. Pozri Základnú zdravotnú starostlivosť – štandard sexuálneho a reprodukčného zdravia 2.3.3: HIV.

Faktory ako postupné zníženie mobility a lepší prístup k službám pre populáciu zasiahnutú krízou môžu znížiť riziko HIV. Rozpýtajte všetky mylné predstavy o prítomnosti ľudí žijúcich s HIV a zvýšenej prevalencii HIV, aby ste sa vyhli diskriminačným praktikám. Ľudia s HIV majú právo žiť dôstojne, bez diskriminácie a nemali by byť diskriminovaní pri prístupe k službám.

LGBTQI ľudia

Ľudia, ktorí sa identifikujú ako lesby, gejovia, bisexuáli, transrodoví, queer alebo intersexuáli (LGBTQI), sú často vystavení zvýšenému riziku diskriminácie, stigmatizácie a sexuálneho a fyzického násillia. Môžu čeliť prekážkam v prístupe k zdravotnej starostlivosti, bývaniu, vzdelávaniu, zamestnaniu, informáciám a humanitárnym zariadeniam. Napríklad LGBTQI ľudia často čelia diskriminácii v asistenčných programoch, ktoré sú založené na „konvenčných“ rodinných jednotkách, ako je napríklad núdzové ubytovanie alebo distribúcia jedla. Takéto bariéry ovplyvňujú ich zdravie a prežitie a môžu mať dlhodobé dôsledky na integráciu. Zahrňte špecifické, bezpečné a inkluzívne ochranné reakcie do pripravenosti a plánovania. V každej fáze humanitárnej pomoci zabezpečte zmysuplné konzultácie s LGBTQI jednotlivcami a organizáciami.

Duševné zdravie a psychosociálna podpora

Ľudia na stres z humanitárnej krízy reagujú rôzne. Niektorých s väčšou pravdepodobnosťou prepadne tieseň, najmä ak ich násillie vysídli, oddelili od rodinných príslušníkov, ak prežili násillie alebo už mali duševné poruchy. Poskytovanie základných služieb a bezpečnosti sociálne a kultúrne vhodným spôsobom je nevyhnutné na predchádzanie utrpeniu medzi zasiahnutým obyvateľstvom a pri riešení diskriminácie.

Posilnenie komunitnej psychosociálnej podpory a svojpomoci vytvára ochranné prostredie, ktoré umožňuje zasiahnutým ľuďom pomáhať si navzájom pri sociálnej a emocionálnej regenerácii. Sústredené individuálne, rodinné alebo skupinové intervencie – vrátane klinických – sú dôležité, ale nemusia ich nevyhnutne poskytovať odborníci v oblasti duševného zdravia. Môžu ich poskytovať aj vyškolení a kontrolovaní laici. Pozri štandard Základnej zdravotnej starostlivosti 2.5: Zdravotná starostlivosť o duševné zdravie.

Zasiahnuté skupiny obyvateľstva majú často duchovnú alebo náboženskú identitu a môžu byť prepojené s náboženskou komunitou. Je to často základnou súčasťou ich stratégie zvládania situácie a ovplyvňuje to vhodnú reakciu v širokej škále oblastí. Pribúdajú dôkazy o tom, že zasiahnutým obyvateľom prospieva, keď humanitárni pracovníci berú do úvahy ich náboženskú identitu. Existujúce náboženské komunity majú veľký potenciál prispieť k akejkoľvek humanitárnej reakcii. Prístup zameraný na ľudí si vyžaduje, aby si humanitárni pracovníci uvedomovali náboženskú

identitu zasiahnutých populácií. Existuje čoraz väčší počet nástrojov, ktoré to pomôžu dosiahnuť.

Pochopenie operačného prostredia

Humanitárna pomoc prebieha v úplne odlišných kontextoch, od mestských po vidiecke, od konfliktov až po katastrofy s rýchlym nástupom a často je ich kombináciou v priebehu času. Účinnosť reakcie pri uspokojovaní potrieb zasiahnutého obyvateľstva bude závisieť od geografických, bezpečnostných, sociálnych, ekonomických, politických a environmentálnych faktorov. Hoci sú Minimálne štandardy vytvorené tak, aby sa zamerali na okamžitú pomoc pri záchrane života, dajú sa použiť pri humanitárnej pomoci, ktorá trvá niekoľko dní, týždňov, mesiacov alebo dokonca rokov. Humanitárna pomoc by sa mala postupne meniť a prispôbovať a mala by sa vyhnúť vytváraniu závislosti od pomoci. Nepretržitá analýza kontextu a situácie bude signalizovať, kedy by sa programy mali prispôbiť meniacemu sa prostrediu, ako sú nové bezpečnostné problémy alebo sezónne obmedzenia, napríklad záplavy.

Aby humanitárna pomoc nepodnecovala dynamiku konfliktov, je nevyhnutné priebežne vyhodnocovať, ako reakcia ovplyvňuje miestnu dynamiku, napríklad obstarávanie tovaru a služieb alebo prenájom dopravy. Pozri Zásady ochrany 2. Keď sa krízy predlžujú, základné systémové nedostatky môžu zintenzívniť potreby a zraniteľné miesta, čo si vyžaduje dodatočnú ochranu a úsilie o budovanie odolnosti. Niektoré z nich sa budú lepšie riešiť prostredníctvom rozvojových aktérov alebo v spolupráci s nimi.

Na jasné rozdelenie práce a povinností a na identifikáciu medzier v pokrytí a kvalite sú potrebné koordinačné mechanizmy, ako je systém zoskupovania. Je dôležité zabrániť duplicitě úsilia a plytvaniu zdrojmi. Zdieľanie informácií a znalostí medzi zainteresovanými stranami spolu so spoločným plánovaním a integrovanými aktivitami môže tiež zabezpečiť, aby organizácie lepšie riadili riziká a lepšie reagovali.

Podpora štátnych a miestnych aktérov

Príručka zohľadňuje primárnu úlohu a povinnosti hostiteľského štátu. Všetkých aktérov zapojených do humanitárnej pomoci usmerňuje z pohľadu úlohy, ktorú môžu zohrať humanitárne organizácie pri podpore uvedených povinností. V konflikte bude mať rozhodujúci účinok ochota štátnych alebo neštátnych aktérov uľahčiť prístup k obyvateľstvu.

Úlohu štátu pri vedení alebo koordinácii humanitárnej reakcie budú ovplyvňovať mnohé faktory, vrátane:

- existencie vládneho orgánu špecificky povereného koordináciou alebo realizáciou humanitárnej pomoci (často označovaný ako národný orgán alebo organizácia na zvládanie katastrof);
- postavenia a právomoci príslušných ministerstiev pri stanovovaní noriem, akými sú normy výživy a normy pre základné lieky a zdravotnícky personál; a

- nedostatku fungujúcich štátnych inštitúcií, napríklad v sporných oblastiach. V mimoriadnych prípadoch môže byť potrebné, aby si humanitárni aktéri vytvorili vlastné koordinačné mechanizmy.

Dlhotrvajúce krízy

Keď je zrejme, že humanitárna pomoc bude trvať dlhšie ako niekoľko mesiacov alebo rokov, zvážte rôzne spôsoby naplňovania potrieb a podpory dôstojného života. Pri uspokojovaní potrieb preverte možnosti spolupráce s existujúcimi poskytovateľmi služieb, miestnymi orgánmi, miestnymi komunitami, sieťami sociálnej ochrany alebo rozvojovými aktérmi. Pri posudzovaní treba brať do úvahy kontext, obavy o ochranu a vplyv na práva dotknutého obyvateľstva. Do analýzy, posudzovania, rozhodovania, monitorovania a hodnotenia zapojte jednotlivcov všetkých pohlaví a všetkých vekových kategórií, ľudí s postihnutím a z rôzneho prostredia, vrátane samostatne definovaných komunít. Čo najskôr zavádzajte dlhodobé a trvalé riešenia. Ak majú humanitárni aktéri príležitosť prijať dlhodobé riešenia, mali by dostať prednosť pred dočasnými opatreniami.

Uvedomte si, že zasiahnutí ľudia sú často prví, ktorí reagujú na svoje potreby a chránia sa. Kritickú pomoc poskytujú štátne a miestne orgány, organizácie občianskej spoločnosti, náboženské organizácie a iné. Zohľadnite tieto už existujúce asistenčné siete a identifikujte spôsoby, ako ich podporiť, a nie podkopávať alebo duplikovať.

Mestské prostredie

Keďže sa čoraz viac svetovej populácie sťahuje do miest a veľkomiest, humanitárni pracovníci musia byť pripravení a reagovať v mestských kontextoch. Mestské oblasti sa zvyčajne líšia od iných kontextov z hľadiska:

- hustoty: vyššia hustota ľudí, domov, infraštruktúry, zákonov a kultúr na relatívne malom území;
- rozmanitosti: sociálne, etnické, politické, jazykové, náboženské a ekonomicky rôznorodé skupiny žijú v tesnej blízkosti; a
- dynamiky: mestské prostredie je premenlivé, s vysokou mobilitou a rýchlo sa meniacimi mocenskými vzťahmi.

Samospráva bude často kľúčovým štátnym orgánom s prepojením na iných štátnych aktérov a rezorty, ako sú rezortné ministerstvá. Mal by sa dôkladne posúdiť prístup k základným službám, potravinovej bezpečnosti a živobytia, vrátane prípadnej diskriminácie. Ľudia vo veľkomestách a mestách používajú hotovosť na platenie nájomného, nákup potravín a prístup k zdravotnej starostlivosti. Minimálne štandardy pre dôstojný život platia bez ohľadu na spôsob poskytovania pomoci.

Minimálne štandardy Sphere sa dajú použiť pri podpore viacerých vstupných bodov na poskytovanie pomoci v mestských oblastiach, a to aj prostredníctvom sídelných, susedských alebo oblastných prístupov. Užitočnými vstupnými bodmi môžu byť už etablované skupiny so spoločnými záujmami, ako sú školy, kluby, ženské skupiny a taxikári. Spolupráca s miestnymi aktérmi (ako je súkromný sektor, miestna samospráva, vedúce osobnosti v jednotlivých štvrtiach a komunitné skupiny) môže byť

dôležitá pri reštartovaní, podpore a posilnení existujúcich služieb namiesto ich nahradenia. Nezabúdajte na to, ako môže humanitárna pomoc podporiť mestské investičné plánovanie a vytvárať hodnotu počas krízy a z dlhodobého hľadiska.

Ako v každom prostredí, analýza kontextu v mestskom prostredí by mala obsahovať existujúce zdroje a príležitosti, ako je obchod, hotovosť, technológie, verejné priestory, ľudí so špecializovanými zručnosťami a sociálnu a kultúrnu rozmanitosť spolu s rizikami a aspektmi ochrany. Analýza by mala informovať o možnostiach reakcie a konečnom výbere spôsobu realizácie, ako je rozhodnutie poskytnúť pomoc v naturáliách alebo v hotovosti (a najlepší spôsob, ako to urobiť). Ekonomika veľkomiest a miest založená na hotovosti vytvára príležitosť pre partnerstvá s aktérmi na trhoch a technológiách, čo môže uľahčiť využívanie pomoci založenej na hotovosti.

Spoločné osídlenia

Plánované spoločné osídlenia a tábory, ako aj kolektívne centrá a spontánne osídlenia, sú domovom miliónov násilne vysídlených ľudí. Štandardy Sphere možno použiť na zabezpečenie kvalitnej pomoci v komunitných prostrediach. Môžu tiež pomôcť multisektorovým programom identifikovať priority pri riešení problémov verejného zdravia a v prístupe k základným službám v spontánných osídleniach.

V spoločných osídleniach môže špecializovaná funkcia riadenia táborov prispieť k väčšej zodpovednosti a koordinovanému poskytovaniu služieb. Spoločné osídlenia však predstavujú aj špecifické riziká ochrany. Napríklad ak sa ľuďom odoprie právo na slobodu pohybu a nemôžu opustiť osídlenie, nemusia mať prístup na trhy alebo si nebudú môcť zabezpečiť živobytie. Osobitná pozornosť by sa mala venovať aj hostiteľským komunitám, pretože skutočné alebo vnímané rozdiely v zaobchádzaní môžu viesť k eskalácii napätia alebo konfliktu. V takýchto prípadoch môže obhajovanie alternatív k táborom a riešenie potrieb hostiteľskej komunity tiež pomôcť zabezpečiť, aby mohlo zasiahnuté obyvateľstvo žiť dôstojne.

Prostredia s domácimi alebo medzinárodnými vojenskými silami

Ak humanitárne organizácie reagujú v rovnakej oblasti ako domáce alebo medzinárodné vojenské sily, je dôležité, aby si navzájom uvedomovali mandáty, modus operandi, kapacity a limity. V prostredí katastrof a konfliktov môžu humanitárne organizácie úzko spolupracovať s rôznymi armádami vrátane hostiteľských vládnych síl, neštátnych ozbrojených skupín a medzinárodných mierových síl. Humanitárni aktéri by si mali uvedomiť, že hostiteľské vlády sú povinné poskytovať pomoc a ochranu ľuďom zasiahnutým krízou na ich území. Často sú tým poverené domáce vojenské sily.

Humanitárno-vojenský dialóg a koordinácia na všetkých úrovniach a vo všetkých fázach interakcie sa vždy musí riadiť humanitárnymi zásadami. Tri základné prvky efektívnej civilno-vojenskej koordinácie sú zdieľanie informácií, plánovanie a rozdelenie úloh. Hoci môže dôjsť k zdieľaniu informácií medzi humanitárnymi a vojenskými aktérmi, vždy to bude závisieť od kontextu operačných činností. Humanitárne

agentúry nesmú zdieľať informácie, ktoré poskytujú jednej strane konfliktu taktickú výhodu alebo ohrozujú civilistov.

Humanitárne organizácie môžu niekedy využiť osobitné schopnosti armád na podporu humanitárnych operácií. Vojenská podpora humanitárnym organizáciám by sa mala obmedziť na podporu infraštruktúry a nepriamu pomoc; priama pomoc je poslednou možnosťou.

Spolupráca s armádami má skutočný alebo domnelý vplyv na neutralitu a pracovnú nezávislosť humanitárnej organizácie, preto ju treba vopred dôkladne zvážiť. Usmernenia dohodnuté na medzinárodnej úrovni by mali byť podkladom pre všetky dohody o humanitárnej a vojenskej koordinácii. Pozri Základnú humanitárnu normu, záväzok č. 6 a Citované zdroje.

Vplyv humanitárnej pomoci na životné prostredie

Prostredie, v ktorom ľudia žijú a pracujú, je nevyhnutné pre ich zdravie, vhodné životné podmienky a zotavenie z krízy. Aj pochopenie toho, ako zasiahnutí ľudia pri obnove závisia od životného prostredia, môže prispieť k návrhu programu a viesť k udržateľnejším humanitárnym reakciám pri zvládaní budúcich otrasov a znižovaní rizika v budúcnosti.

Humanitárne operácie ovplyvňujú životné prostredie priamo aj nepriamo. Účinná humanitárna reakcia by preto mala starostlivo posúdiť environmentálne riziko spolu so širšími hodnoteniami a situačnými analýzami. Programy by mali minimalizovať vplyv na životné prostredie a mali by zvážiť, ako môže obstarávanie, doprava, výber materiálov alebo využívanie pôdy a prírodných zdrojov ďalej chrániť alebo zhoršovať životné prostredie. Pozri štandard Prístrešia a osídlenia 7: Environmentálna udržateľnosť.

Krajiny a regióny, ktoré čelia chudobe, ako aj nestabilnej inštitucionálnej vybavenosti a ekológii, sú vystavené vyššiemu riziku prírodných katastrof a nestability, čo vytvára začarovaný kruh sociálnej a environmentálnej degradácie. To má vplyv na zdravie, vzdelanie, živobytie a ďalšie dimenzie bezpečnosti, dôstojnosti a vhodných životných podmienok. Environmentálna udržateľnosť je dôležitou súčasťou kvalitnej humanitárnej pomoci. Pozri Základnú humanitárnu normu, záväzky č. 3, 9 a štandard Prístrešia a osídlenie 7: Environmentálna udržateľnosť.

Dodatok

Poskytovanie pomoci prostredníctvom trhov

Tento dodatok dopĺňa úvod príručky Sphere a obsahuje ďalšie informácie a usmernenia o využívaní trhov pri dosahovaní minimálnych štandardov a pomoci ľuďom pri napĺňaní ich potrieb v období po kríze. Stavia na základných kapitolách a odkazujú naň technické kapitoly. Ako taký je neoddeliteľnou súčasťou príručky Sphere. Aby humanitárni aktéri mohli efektívne reagovať, mali by pochopiť, aké sú potreby, a spôsob, ako tieto potreby prakticky uspokojiť. Súčasťou tejto analýzy je pochopenie fungovania trhov a aké tovary a služby sú dostupné na miestnej, národnej, regionálnej a medzinárodnej úrovni. Získané poznatky umožnia humanitárnym programom podporovať – alebo aspoň nenarúšať – trhy počas humanitárnej reakcie.

Analýza trhu ako súčasť analýzy humanitárnej reakcie

Po posúdení potrieb a možností s cieľom identifikovať priority by sa mali analyzovať rôzne spôsoby, ako na tieto potreby reagovať a uspokojiť ich. Analýza humanitárnej reakcie by mala zabezpečiť, aby sa pri určovaní spôsobu poskytovania pomoci systematicky zohľadňovali prevádzkové, programové a kontextové riziká a príležitosti. Toto sa niekedy nazýva „voľba modality“.

Identifikácia najvhodnejšieho spôsobu pomoci na uspokojenie potrieb si vyžaduje:

- rozčlenené informácie o prioritách a o tom, ako chcú ľudia dostávať pomoc naprieč sektormi a v priebehu času; a
- znalosti o už existujúcich hospodársky zraniteľných miestach, ako aj tých, ktoré vznikli v dôsledku krízy.

Ako súčasť analýzy humanitárnej reakcie pomáha analýza trhu identifikovať najefektívnejší spôsob na splnenie prioritných potrieb: pomoc v naturáliách, poskytovanie služieb, pomoc v hotovosti alebo ich kombinácia v danom kontexte. Analýza trhu pomôže identifikovať obmedzenia na trhoch vrátane problémov s ponukou a dopytom alebo zásad, noriem, pravidiel či infraštruktúry, ktoré obmedzujú fungovanie trhu.

Bez ohľadu na zvolenú možnosť reakcie by mala brať ohľad na trh a mala by sa snažiť chrániť živobytie, miestne pracovné miesta a podniky. Sphere je založená na základnom rešpekte voči ľuďom zasiahnutým krízou a na podpore ich rozhodnutí pri vlastnej obnove. Analýza trhu zohľadňuje interakciu ľudí na miestnymi trhoch, aby získali tovar, služby a príjem, a podporuje prístup zameraný na ľudí.

Plánovanie a trhy

Pomáhať prostredníctvom trhov sa dá mnohými spôsobmi na miestnej, štátnej alebo regionálnej úrovni. Trhovo orientované plánovanie možno použiť priamo na

poskytovanie pomoci alebo je možné podporiť trhy, aby lepšie slúžili zasiahnutému obyvateľstvu.

- Miestne a regionálne obstarávanie komodít a nepotravinových položiek podporuje ponuku na trhoch.
- Hotovostná pomoc, ktorá pomáha ľuďom nakupovať miestne dostupné tovary alebo služby, zase podporuje dopyt na trhoch.
- Podpora infraštruktúry, ako je zlepšenie cestnej dostupnosti trhov alebo reformy, ako sú zákony brániace fixácii cien, podporujú trh, aby mohol lepšie slúžiť zasiahnutému obyvateľstvu.

Pohlavie, etnická príslušnosť alebo zdravotné postihnutie často priamo ovplyvňujú fyzický, finančný a sociálny prístup na trhy. Na základe čoho majú muži, ženy, mládež a starší ľudia rozdielny prístup na trhy? Majú obchodníci zo špecifického etnika prístup k úverom? Tieto a ďalšie faktory ovplyvňujú mieru, do akej sa jednotlivci môžu aktívne zúčastňovať na trhoch.

Pri vývoji trhovo orientovaných programov by sa mali zväziť etické a environmentálne hľadiská. Dbajte na to, aby sa trhy, ktoré nadmerne využívajú prírodné zdroje, ekosystémy a životné prostredie, nerozvíjali spôsobom, ktorý ľuďom vystavuje ďalšiemu riziku.

Tovar, služby a trhy: Pri reakcii na prioritné humanitárne potreby zohľadnite tovar aj služby. Väčšina štandardov Sphere zahŕňa poskytovanie nejakého druhu komodity alebo prístupu k tovarom. Sociálne sektory ako zdravotníctvo a školstvo sa však vyznačujú poskytovaním alebo zlepšovaním prístupu k službám a poskytovaním služieb prostredníctvom trhov nemusí byť k dispozícii. Pri spolupráci s poskytovateľmi služieb alebo subdodávateľmi tretích strán podniknite kroky na dôsledné sledovanie kvality služieb a produktov. Pozri štandard Zdravotné systémy 1.4: Financovanie zdravotníctva.

V niektorých prípadoch sú vhodné trhovo orientované programy, ktoré nepriamo podporujú prístup k službám. Hotovostná pomoc môže podporiť dopravu do zdravotníckych zariadení alebo prístup k vzdelaniu (nákup uniforiem a pomôcok). Sledovanie výdavkov domácností vytvára prehľad o nákladoch na prístup k službám vrátane tých, ktoré by mali byť bezplatné. Monitorovanie výdavkov domácností by malo byť vždy podporené monitorovaním výsledkov hotovostnej pomoci.

Sektory založené na službách môžu tiež zväziť trhové programovanie pri tovaroch, ako sú moskytiéry ošetrené insekticídmi, zásoby doplnkového krmiva a liečivá, ak spĺňajú kritériá kvality. Pozri štandard Zdravotné systémy 1.3: Základné lieky a zdravotnícke pomôcky.

Vo väčšine kontextov bude potrebná kombinácia trhových intervencií. Trhovo orientované programy budú pravdepodobne musieť byť podporené inými činnosťami, ako sú aktivity poskytujúce technickú pomoc. Táto kombinácia sa bude v priebehu programu tiež vyvíjať a môže sa meniť z naturálií na hotovosť alebo poukážky či

naopak. Spolu s monitorovaním programu je dôležitý aj monitoring trhu na potvrdenie alebo úpravu formy pomoci.

Vždy je potrebná spolupráca medzi dodávateľským reťazcom, logistikou a oddelením plánovania. Ďalšie pokyny k nástrojom, ktoré podporujú túto voľbu a analýzu. Pozri citované zdroje.

Kontrolné zoznamy

Kontrolný zoznam pri hotovostnej pomoci

Túto časť tvorí zoznam otázok, ktoré je potrebné zohľadniť pri poskytovaní pomoci prostredníctvom trhov. Sleduje cyklus riadenia programu a zahŕňa ďalšie dôležité prvky, ktoré je potrebné zvážiť pri zavádzaní tohto prístupu, aby boli naplnené minimálne štandardy. Každý kontext bude iný a možnosti dodávacích mechanizmov sa budú líšiť v závislosti od infraštruktúry, ochrany údajov, nákladovej efektívnosti a finančného začlenenia.

Navrhovanie programu

- Základné cieľové kritériá založte na cieľoch programu a zohľadnite hľadiská špecifické pre hotovostnú pomoc.
- Na základe jasného hodnotenia rizika a zváženia obáv z hľadiska ochrany zvážte, komu v domácnosti by sa mala poskytnúť pomoc v hotovosti.
- Identifikujte bezpečné, dostupné a efektívne mechanizmy na poskytovanie pomoci na základe kontextu, cieľov a veľkosti programu, ako aj finančnej gramotnosti a preferencií príjemcov.
- Prevádzanú sumu vypočítajte na základe potrieb, ktoré je potrebné pokryť, a nákladov na ich naplnenie.
- Nastavte frekvenciu a trvanie prevodov na základe potrieb, sezónnosti, možností poskytovateľa finančných služieb a rizík ochrany.
- Ak je to možné, pozrite sa na to z pohľadu viacerých sektorov.
- Definujte kľúčové problémy a súvisiace ukazovatele na monitorovanie úrovni procesov, činností, výstupov a výsledkov.

Implementácia

- Do výberových konaní na poskytovateľov finančných služieb zapracujte hľadiská špecifické pre daný kontext a všetky ďalšie relevantné dimenzie a stanovte jasné kritériá výberu.
- Zvážte použitie existujúcich dodacích mechanizmov, ktoré sú už zavedené pri sociálnej ochrane.
- Nastavte systémy registrácie a identifikácie príjemcov, ktoré sú vhodné pre realizačný mechanizmus a z hľadiska ochrany osobných údajov.
- Zabezpečte, aby registrácia a identifikácia pokrývali údaje požadované poskytovateľom finančných služieb.
- Uplatňujte a dokumentujte opatrenia na ochranu osobných údajov.

- V maximálnej možnej miere vytvorte mechanizmy pre digitálne údaje v spolupráci s rôznymi organizáciami („prepojené systémy“).
- Jasne definujte postupy, úlohy a zodpovednosť za proces doručovania hotovosti, ako aj mechanizmy riadenia rizík.
- Zabezpečte, aby bol proces poskytovania pomoci v hotovosti dostupný a efektívny.
- Dbajte na to, aby mali všetky dotknuté skupiny prístup k zvolenému mechanizmu doručovania počas celej dĺžky trvania projektu.
- Zabezpečte, aby mali príjemcovia informácie o cieľoch programu a trvaní pomoci v hotovosti, aby sa mohli informovane rozhodovať o výdavkoch.
- Zabezpečte, aby mali poskytovatelia finančných služieb zodpovednosť voči príjemcom prostredníctvom zmluvného riadenia a monitorovania. Pozri Základnú humanitárnu normu, záväzky č. 4 a 5.

Monitorovanie, hodnotenie a učenie

- Monitorujte procesy, činnosti, výstupy a riziká súvisiace s asistenčnými službami v hotovosti, a to aj prostredníctvom monitorovania po distribúcii.
- Sledujte, či hotovosť alebo poukážky dostala správna osoba, bezpečne, včas a v správnej výške.
- Dôsledne monitorujte trhy a ich dodávateľské reťazce aj nad rámec sledovania cien.
- Monitorujte výdavky domácností a porovnávajte ich s údajmi z monitorovania trhu, aby ste posúdili, či je možné potreby skutočne uspokojiť pomocou hotovostnej pomoci a či došlo k poklesu negatívnych stratégií zvládania.
- Monitorujte potenciálne riziká hotovostnej pomoci vrátane rizík z hľadiska ochrany a možného negatívneho vplyvu na prírodné zdroje.
- Vyhodnoťte výsledky súvisiace s hotovostnou pomocou.
- Pravidelne vyhodnocujte, či je výber peňažnej pomoci účinný pri naplňaní meniacich sa potrieb, prispôbte tomu program a podporte neustále vzdelávanie pre budúce programy.

Kontrolný zoznam pri riadení dodávateľského reťazca a logistike

V tejto časti uvádzame zoznam otázok, ktoré je potrebné zohľadniť pri riadení dodávateľského reťazca a logistike. Je sledovaný cyklus riadenia programu a sú zahrnuté ďalšie dôležité prvky, ktoré je potrebné zvážiť.

Riadenie dodávateľského reťazca (SCM) začína výberom komodity alebo služby. Je zahrnutá identifikácia zdroja toho, čo je potrebné, obstarávanie, riadenie kvality, riadenie rizík (vrátane poistenia), balenie, expedícia, preprava, skladovanie, správa zásob, dodanie a distribúcia. SCM zahŕňa mnoho rôznych partnerov a ich aktivity je dôležité koordinovať. Pozri Základnú humanitárnu normu, záväzok č. 6.

Vyžaduje sa špecifická odbornosť v SCM. Medzi konkrétne typy relevantných odborných znalostí patrí riadenie zmlúv, riadenie dopravy a skladu, riadenie zásob, analýza prepojenia a riadenia informácií, sledovanie zásielok a riadenie dovozu. Riadiace

a monitorovacie postupy by mali zabezpečiť ochranu komodít až do distribučných miest. Humanitárne organizácie však zodpovedajú aj za to, aby sa produkty a služby (vrátane asistenčných služieb v hotovosti) dostali k ľuďom, ktorí potrebujú pomoc.

Miestne a regionálne nákupy stimulujú miestne trhy, čo môže dať farmárom a výrobcom podnet k väčšej produkcii, a môže tak dôjsť k podpore miestneho hospodárstva. Ak sú však dodávky už relatívne obmedzené, miestne alebo regionálne nákupy by mohli spôsobiť problémy na iných trhoch alebo narušiť existujúce obchodné siete. Naopak, dovoz môže vytlačiť miestnych alebo regionálnych výrobcov a tiež narušiť existujúce obchodné siete.

Navrhovanie programu

- Pred dovezením potrebného tovaru a služieb z inej oblasti posúďte ich miestnu dostupnosť.
- Zvážte spoluprácu s renomovanými miestnymi alebo regionálnymi prepravcami, ktorí majú potrebné vedomosti o miestnych predpisoch, postupoch a zariadeniach, môžu pomôcť zabezpečiť súlad so zákonmi hostiteľskej krajiny a urýchliť dodávky.
- V konfliktnom prostredí poskytovateľov služieb obzvlášť prisne preverujte.
- Dôsledne dbajte na to, aby lokálne obstarávanie zdrojov nespôsobil ani nezhoršovalo konfliktné situácie.
- Zvážte, či je využívanie prírodných zdrojov trvalo udržateľné a či nemôže viesť k ďalšiemu konfliktu o zdroje.
- Zavedte transparentný, spravodlivý a otvorený postup pri zadávaní zákaziek s ohľadom na miestne, štátne a medzinárodné možnosti.
- Ak sa zapojilo niekoľko organizácií, v čo najväčšom rozsahu koordinujte miestne zásobovanie.

Implementácia

- Budujte dobré vzťahy s dodávateľmi, miestnymi obchodníkmi a poskytovateľmi služieb.
- Požadujte primeranú kvalitu tovarov a služieb prostredníctvom zmlúv, ako aj etických a environmentálne udržateľných postupov.
- Vyškoľte a dohliadajte na zamestnancov na všetkých úrovniach dodávateľského reťazca, aby sa zachovala kvalita produktov a dodržiavali sa bezpečnostné postupy (pre príjemcov a zamestnancov), ako aj etické a environmentálne udržateľné postupy.
- Zapojte zamestnancov partnerských organizácií a poskytovateľov služieb do školení a školenia robte v miestnom jazyku.
- Nastavte postupy zodpovednosti vrátane plánovania dodávok, prepravy, skladovania, riadenia zásob, vykazovania a finančných systémov.
- Vyhýbajte sa plateniu potravinami za logistické operácie, ako je vykladanie v skladoch. Takéto náklady by sa mali zahrnúť do základného rozpočtu.
- Odporúčajú sa oddelené sklady na potraviny a nepotravinárske položky. Pri výbere skladu dbajte na to, aby sa priestory nepoužívali na skladovanie

nebezpečného tovaru a nehrozilo nebezpečenstvo kontaminácie. Medzi faktory, ktoré treba zvážiť, patria: bezpečnosť, kapacita, ľahký prístup, pevnosť konštrukcie a absencia hrozby záplav.

- Posudzujte a riadte riziká ohľadne bezpečnosti prepravných ciest a skladov.
- V konfliktných situáciách zavedte kontrolné systémy a dohliadajte na všetky fázy dodávateľského reťazca, aby sa minimalizovalo riziko rabovania alebo zabavenia bojujúcimi stranami.
- Analyzujte a zaoberajte sa širšími politickými a bezpečnostnými dôsledkami, ako je napríklad možnosť, že presmerovanie zásob podnieti ozbrojený konflikt. Pozri Zásady ochrany 2.
- Minimalizujte a nahlasujte stratu tovaru na všetkých úrovniach dodávateľského reťazca.
- Nechajte poškodené alebo nevhodné komodity skontrolovať kvalifikovanými inšpektormi (ako sú odborníci na bezpečnosť potravín a laboratória verejného zdravia) a potvrdiť ich na likvidáciu.
- Poškodené komodity rýchlo zlikvidujte skôr, ako ohrozia zdravie alebo bezpečnosť. Spôsoby likvidácie komodít zahŕňajú predaj (napríklad potraviny na kŕmenie zvierat), a zakopanie alebo spálenie, ktoré je povolené a malo by byť potvrdené príslušnými orgánmi. V žiadnom prípade sa nevhodné komodity nesmú znovu dostať do dodávateľského reťazca, poškodzovať životné prostredie ani kontaminovať vodné zdroje. Pozri WASH Nakladanie s tuhým odpadom štandardy 5.1 až 5.3.
- Medzi každodenné potreby v rámci riadenia patrí rýchle a transparentné hlásenie meškania alebo zmien v dodávateľskom reťazci. Sprístupnite dostatočnú dokumentáciu a formuláre v miestnom jazyku na všetkých miestach, kde sa tovar prijíma, skladuje a/alebo odosiela. Tým sa udržiava zdokumentovaný auditný záznam transakcií.

Monitorovanie, hodnotenie a učenie

- Monitorujte a spravujte tok komodít, aby ste sa vyhli presmerovaniu a prerušeniu distribúcie, ako aj narušeniu trhu.
- Pravidelne informujte zainteresované strany o výkone v oblasti dodávateľského reťazca.
- Medzi zainteresovanými stranami dodávateľského reťazca zdieľajte relevantné informácie o úrovniach zásob, očakávaných príchodoch a distribúcii. Pomocou sledovania stavu zásob včas upozorníte na predpokladané nedostatky a problémy. Zdieľanie informácií medzi partnermi môže uľahčiť pôžičky, ktoré zabránia prerušeniu toku. Ak nebudú k dispozícii dostatočné zdroje, bude potrebné uprednostniť komodity. Pri zvažovaní riešení sa poraďte so zainteresovanými stranami.
- Dbajte na to, aby mechanizmy zodpovednosti a komunikácie odrážali špecifiká dodávacích procesov.
- Dbajte na to, aby sa od začiatku zásahu zaviedli systémy sledovania komodít a riadenia informácií.

- Pravidelne vyhodnocujte, či je pomoc účinná pri naplňaní meniacich sa potrieb, prispôbajte tomu plán a podporte priebežné vzdelávanie pri budúcich programoch.

DRAFT

Humanitárna charta

DRAFT

Humanitárna charta

Humanitárna charta predstavuje etické a právne pozadie pre Zásady ochrany, Základnú humanitárnu normu a Minimálne štandardy, ktoré sú obsahom Príručky. Sčasti je to vyhlásenie o uznaných zákonných právach a povinnostiach, sčasti vyhlásenie o spoločnom presvedčení.

Z hľadiska zákonných práv a povinností Humanitárna charta sumarizuje základné právne zásady, ktoré majú najväčší vplyv na životné podmienky ľudí zasiahnutých katastrofou alebo konfliktom. Pokiaľ ide o spoločné presvedčenie, snaží sa zachytiť konsenzus medzi humanitárnymi agentúrami o zásadách, ktorými by sa mala riadiť humanitárna reakcia na katastrofu alebo konflikt vrátane úloh a povinností jednotlivých aktérov.

Humanitárna charta tvorí základ pre záväzky humanitárnych agentúr, ktoré podporujú Sphere, a výzvou pre všetkých, ktorí sa zapájajú do humanitárnej činnosti, aby prijali rovnaké zásady.

Naše presvedčenie

1. Humanitárna charta vyjadruje spoločné presvedčenie humanitárnych agentúr, že všetci ľudia zasiahnutí katastrofou alebo konfliktom majú právo na ochranu a pomoc s cieľom zabezpečiť im základné podmienky na dôstojný život. Veríme, že zásady opísané v Humanitárnej charte sú univerzálne sa vzťahujú na všetkých ľudí zasiahnutých katastrofou alebo konfliktom bez ohľadu na to, kde sa nachádzajú, a platia pre všetkých, ktorí sa im usilujú poskytnúť pomoc alebo zaručiť bezpečnosť. Tieto zásady sa odzrkadľujú v medzinárodnom práve, ale platnosť odvodzujú od základného morálneho princípu ľudskosti, podľa ktorého sa ľudské bytosti rodia slobodné a rovné v dôstojnosti a v právach. Na základe tohto princípu potvrdzujeme nadradenosť humanitárneho imperatívu, ktorý uvádza, že je potrebné prijať opatrenia na prevenciu alebo zmierňovanie ľudského utrpenia spôsobeného katastrofou či konfliktom, a nič nie je nadradené tomuto princípu.

Ako lokálne, štátne a medzinárodné humanitárne agentúry sa pri úsilí o pomoc a ochranu zasiahnutých ľudí zaväzujeme presadzovať a dodržiavať princípy tejto Charty a k naplňovať Minimálne štandardy. Vyzývame všetkých, ktorí sa angažujú v humanitárnych činnostiach, vrátane aktérov zo štátneho a súkromného sektora, aby sa postavili za nižšie uvedené spoločné princípy, práva a povinnosti ako vyjadrenie spoločného humanitárneho presvedčenia.

Naša úloha

2. Sme si vedomí toho, že napĺňanie základných potrieb ľudí zasiahnutých katastrofou alebo konfliktom prebieha v prvom rade prostredníctvom ich vlastného úsilia a podpory komunity a miestnych inštitúcií. Uznávame prvoradú úlohu a povinnosť dotknutého štátu pri poskytovaní včasnej pomoci zasiahnutým ľuďom, pri

zabezpečení ochrany a bezpečnosti ľudí a pri pomoci pri ich zotavovaní. Veríme, že z hľadiska účinnej prevencie a reakcie je mimoriadne dôležitá kombinácia oficiálnej a dobrovoľnej činnosti a v tomto smere majú pri podpore štátnych orgánov zohrávať zásadnú úlohu národné spoločnosti hnutia Červeného kríža a Červeného polmesiaca spolu s ďalšími aktérmi občianskej spoločnosti. Ak sú možnosti daného štátu nedostatočné, potvrdzujeme úlohu širšej medzinárodnej komunity, vrátane vládnych donorov a regionálnych organizácií, v podpore štátov pri napĺňaní ich povinností. Uznávame a podporujeme osobitné úlohy, ktoré zohrávajú poverené agentúry Spojených národov a Medzinárodný výbor Červeného kríža.

3. Ako humanitárne agentúry svoju úlohu interpretujeme vo vzťahu k potrebám a možnostiam zasiahnutého obyvateľstva a povinnostiam ich vlád alebo kontrolných orgánov. Pri poskytovaní pomoci naša úloha odráža skutočnosť, že orgány s primárnou povinnosťou nie sú vždy úplne schopné zastáť si úlohu samostatne, prípadne sa ju zdráhajú plniť. V čo najväčšej miere a naplňajúc humanitárny imperatív a iné princípy vymedzené v tejto Charte budeme podporovať snahy príslušných orgánov chrániť zasiahnutých ľudí a pomáhať im. Všetkých štátnych aj neštátnych aktérov vyzývame, aby rešpektovali nezaujatú, nezávislú a nestrannú rolu humanitárnych agentúr a aby im uľahčovali prácu odstraňovaním zbytočných zákonných a praktických prekážok, zaručením bezpečnosti a umožnením včasného a trvalého prístupu k zasiahnutému obyvateľstvu.

Spoločné princípy, práva a povinnosti

4. Ako humanitárne agentúry ponúkame svoje služby na základe princípu ľudskosti a humanitárneho imperatívu, keď uznávame práva všetkých osôb zasiahnutých katastrofou alebo konfliktom – žien a mužov, chlapcov a dievčat. Patria k nim aj práva na ochranu a pomoc, ktoré sa odrážajú v ustanoveniach medzinárodného humanitárneho práva, medzinárodného práva ľudských práv a medzinárodného utečeneckého práva. Na účely tejto Charty ide o nasledovné práva:

- právo na dôstojný život,
- právo na humanitárnu pomoc, a
- právo na ochranu a bezpečnosť.

Hoci tieto práva nie sú v medzinárodnom práve formulované v takomto znení, obsahujú celý rad zavedených zákonných práv a dávajú humanitárnemu imperatívu hlbšiu podstatu.

5. Právo na dôstojný život sa odráža v ustanoveniach medzinárodného práva, a to konkrétne v ustanoveniach v oblasti ľudských práv týkajúcich sa práva na život, na primeraný životný štandard, zákazu mučenia a neľudského či ponižujúceho zaobchádzania alebo trestu. Právo na život znamená povinnosť zachovávať život, a to pri každom jeho ohrození. Implicitne sa tým vyjadruje povinnosť nezadržiavať ani nezmarifik život zachraňujúcu pomoc. Dôstojnosť v sebe nesie viac než vhodné fyzické životné podmienky. Vyžaduje si rešpekt voči človeku celkovo, vrátane hodnôt a presvedčenia jednotlivcov a zasiahnutých komunít, a dodržiavanie ich ľudských práv vrátane slobody, slobody myslenia a praktizovania náboženstva.

6. Právo na humanitárnu pomoc je nevyhnutná súčasť práva na dôstojný život. Zahŕňa právo na primeraný životný štandard vrátane primeraných potravín, vody, oblečenia, prístrešia a požiadaviek na dobré zdravie, ktoré sú vyslovene garantované v medzinárodnom práve. Základná humanitárna norma a Minimálne štandardy odrážajú tieto práva a sú ich praktickým vyjadrením, najmä vo vzťahu k poskytovaniu pomoci ľuďom zasiahnutým katastrofou alebo konfliktom. Ak štátni alebo neštátni aktéri takúto pomoc neposkytujú, sme presvedčení, že musia jej poskytnutie umožniť iným. Každá takáto pomoc sa musí poskytovať v súlade s princípom nestrannosti, ktorým sa vyžaduje, aby sa pomoc poskytla výhradne na základe potreby a úmerne k potrebe. Tým sa zohľadňuje širší princíp nediskriminácie: nikto nesmie byť diskriminovaný na základe akéhokoľvek postavenia vrátane veku, rodu, rasy, farby pokožky, etnického pôvodu, sexuálnej orientácie, jazyka, náboženstva, zdravotného postihnutia, zdravotného stavu, politického či iného presvedčenia a národného či spoločenského pôvodu.

7. Právo na ochranu a bezpečnosť vychádza z ustanovení medzinárodného práva, z rezolúcií Spojených národov a iných medzivládnych organizácií a zo zvrhovanej povinnosti štátov chrániť všetkých, ktorí podliehajú ich jurisdikcii. Bezpečnosť a ochrana predstavujú osobitný humanitárny aspekt, vrátane ochrany utečencov a vnútorne vysídlených ľudí. Zákon tiež uznáva, že niektoré osoby môžu byť osobitne zraniteľné voči zneužívaniu a nepriaznivej diskriminácii z dôvodu svojho statusu, napríklad veku, rodu, rasy, a môžu si z hľadiska ochrany a pomoci vyžadovať osobitné opatrenia. Domnievame sa, že v rozsahu, v akom štát nie je schopný za daných okolností chrániť ľudí, musí požiadať o medzinárodnú pomoc.

Právo súvisiace s ochranou civilistov a vysídlených ľudí si vyžaduje osobitnú pozornosť:

i. Počas ozbrojeného konfliktu, ako je definovaný v medzinárodnom humanitárnom práve, existuje osobitné právne ustanovenie na ochranu a pomoc ľuďom nezapojeným do konfliktu. Ženevskými dohovormi z roku 1949 a dodatočnými protokolmi z roku 1977 sa osobitne ukladajú povinnosti jednotlivým stranám pri medzinárodných aj vnútroštátnych ozbrojených konfliktoch. Zdôrazňujeme všeobecnú ochranu civilného obyvateľstva, a to pred útokmi a represáliami, a najmä význam:

- princípu rozlišovania civilistov a bojovníkov a tiež civilných objektov a vojenských cieľov,
- princípu primeranosti pri využívaní sily a obozretnosti pri útoku,
- povinnosti zdržať sa použitia zbraní, ktoré svojou povahou nedávajú možnosť rozlišovať, spôsobujú zbytočné zranenia či zbytočné utrpenie, a
- povinnosti umožniť poskytovanie nestrannej pomoci.

Veľká časť utrpenia civilistov, ktorému by sa v ozbrojených konfliktoch dalo vyhnúť, vyplýva z nedodržania týchto základných princípov.

ii. Právo požiadať o azyl alebo útočisko si zachováva dôležitosť pri ochrane tých, ktorí čelia prenasledovaniu alebo násiliu. Ľudia zasiahnutí katastrofou alebo konfliktom musia často pri hľadaní bezpečia a napĺňaní existenčných potrieb utekať zo svojich domovov. Ustanovenia Dohovoru o právnom postavení

utečencov z roku 1951 (v platnom znení) a iné medzinárodné a regionálne zmluvy obsahujú základné záruky pre ľudí, ktorí nemôžu využiť ochranu štátu, ktorého sú štátni príslušníci alebo rezidenti, a teda sú nútení hľadať bezpečie v inej krajine. Hlavným princípom je princíp nenavracania, podľa ktorého nikto nesmie byť navrátený späť do krajiny, kde by bol v ohrození života, slobody alebo fyzickej bezpečnosti, alebo kde by bol pravdepodobne vystavený mučeniu alebo inému krutému, neľudskému a ponižujúcemu zaobchádzaniu či trestu. V širšom chápaní sa rovnaký princíp uplatňuje na vnútorné vysídlených ľudí, ako to odráža medzinárodné právo ľudských práv a podrobnejšie aj Usmerňujúce zásady o vnútornom vysídľovaní z roku 1998 a súvisiace regionálne a štátne zákony.

Náš záväzok

8. Svoje služby ponúkame vo viere, že zasiahnuté obyvateľstvo je v centre humanitárnej činnosti, pričom zároveň berieme na vedomie, že z hľadiska poskytovania pomoci spôsobmi, ktoré najlepšie naplňajú jeho potreby, vrátane potrieb zraniteľných a sociálne vylúčených ľudí, je zásadná jeho aktívna účasť. Budeme sa usilovať podporovať miestne snahy o predchádzanie katastrofám a dôsledkom konfliktov, pripravenosť a reakciu na ne, aj posilnenie možností miestnych aktérov na všetkých úrovniach.

9. Uvedomujeme si, že snaha o poskytovanie humanitárnej pomoci môže mať niekedy neplánované nepriaznivé následky. V spolupráci so zasiahnutými komunitami a orgánmi máme za cieľ minimalizovať všetky negatívne účinky humanitárnej činnosti na miestnu komunitu alebo na životné prostredie. S ohľadom na ozbrojený konflikt sme si vedomí toho, že spôsob poskytovania humanitárnej pomoci môže zvýšiť zraniteľnosť civilného obyvateľstva voči útoku alebo môže privodiť nezámernú výhodu jednej alebo viacerým stranám konfliktu. Zaväzujeme sa minimalizovať takéto negatívne účinky, pokiaľ je to v súlade s princípmi uvedenými vyššie.

10. Budeme konať v súlade so zásadami humanitárnej činnosti, ako sú vymedzené v tejto Charte, a s osobitnými smernicami Pravidiel správania pre Medzinárodné hnutie Červeného kríža a Červeného polmesiaca a mimovládne organizácie pri odstraňovaní následkov katastrof (1994).

11. Základná humanitárna norma a Minimálne štandardy tvoria praktickú podstatu spoločných princípov v tejto Charte, pričom vychádzajú z toho, ako agentúry vnímajú základné minimálne požiadavky na dôstojný život, a z ich skúseností s poskytovaním humanitárnej pomoci. Hoci dosiahnutie noriem závisí od celej škály faktorov, z ktorých mnohé sa môžu vymykať našej kontrole, zaväzujeme sa k dôslednému úsiliu o ich dosahovanie, a zároveň očakávame, že sa za to budeme aj zodpovední. Vyzývame všetky strany vrátane dotknutých vlád a vlád poskytujúcich pomoc, medzinárodných organizácií, súkromných a neštátnych aktérov, aby prijali Základnú humanitárnu normu a Minimálne štandardy ako uznávané štandardy.

12. Dodržiavaním Základnej humanitárnej normy a Minimálnych štandardov sa zaväzujeme k maximálnemu úsiliu s cieľom zabezpečiť, aby mali ľudia zasiahnutí katastrofami alebo konfliktom prístup k naplňaniu minimálnych požiadaviek na dôstojný život a bezpečnosť, vrátane primeraného zabezpečenia vody, sanitácie, potravín,

výživy, prístrešia a zdravotnej starostlivosti. Preto budeme naďalej usilovať o to, aby štáty a iné strany naplňali svoje morálne a právne záväzky voči zasiahnutému obyvateľstvu. Z našej strany sa zaväzujeme zvýšiť efektivitu, primeranosť a zodpovednosť našich humanitárnych reakcií prostredníctvom vhodného hodnotenia a monitorovania meniaceho sa lokálneho kontextu, prostredníctvom transparentnosti informácií a rozhodovania, a prostredníctvom efektívnejšej koordinácie ostatných relevantných aktérov na všetkých úrovniach a efektívnejšej spolupráce, ako to detailne stanovuje Základná humanitárna norma a Minimálne štandardy. Osobitne sa zaväzujeme k práci so zasiahnutým obyvateľstvom na báze partnerstva, kde budeme zdôrazňovať jeho aktívnu účasť na humanitárnej reakcii. Berieme na vedomie, že naša základná zodpovednosť smeruje voči tým, ktorým sa usilujeme pomáhať.

Zásady ochrany

DRAFT

Humanitárna charta

Zásady ochrany

ZÁSADA Č. 1

Posilňovať bezpečnosť, dôstojnosť a práva ľudí a zabrániť, aby boli vystavení ďalšej ujme

ZÁSADA Č. 2

Zabezpečiť prístup ľudí k nestrannej pomoci v súlade s ich potrebami a bez diskriminácie

ZÁSADA Č. 3

Pomáhať ľuďom pri zotavovaní z fyzických a psychologických následkov hrozby násilím alebo samotného násilía, nátlaku alebo zámernej deprivácie

ZÁSADA Č. 4

Pomôcť ľuďom pri domáhaní sa práv

DODATOK Zhrnutie profesionálnych štandardov pri práci v oblasti ochrany

Obsah

Zásady ochrany	36
Zásada č. 1.	38
Zásada č. 2.	40
Zásada č. 3.	41
Zásada č. 4.	43
Príloha: Zhrnutie profesionálnych štandardov pri práci v oblasti ochrany	45
Citované a ďalšie zdroje	47

Zásady ochrany

Pri každej humanitárnej činnosti a na všetkých humanitárnych aktéroch sa uplatňujú štyri zásady ochrany.

1. Posilniť bezpečnosť, dôstojnosť a práva ľudí a zabrániť tomu, aby boli vystavení ujme.
2. Zabezpečiť prístup ľudí k pomoci v súlade s ich potrebami a bez diskriminácie.
3. Pomôcť ľuďom pri zotavovaní z fyzických a psychologických dôsledkov hrozby násilím alebo samotného násilia, nátlaku alebo zámernej deprivácie.
4. Pomôcť ľuďom pri domáhaní sa práv.

Zásadami ochrany sa podporujú práva vymedzené v Humanitárnej charte: právo na dôstojný život, právo na humanitárnu pomoc a právo na ochranu a bezpečnosť. Zásady vyjadrujú úlohu, ktorú môžu všetci humanitárni aktéri zohrávať v rámci pomoci pri ochrane ľudí. Úlohy a povinnosti humanitárnych aktérov sú však voči úlohám a povinnostiam štátu druhoradé. Štát či iné orgány nesú právnu zodpovednosť za vhodné podmienky na život ľudí na ich území alebo na území, ktoré kontrolujú, rovnako aj za bezpečnosť civilistov v ozbrojených konfliktoch. Nakoniec práve tieto orgány majú povinnosť zaručiť bezpečnosť a ochranu ľudí prostredníctvom opatrení alebo zdržania sa zásahu do práv. Úlohou humanitárnych aktérov môže byť podpora a presviedčanie štátnych orgánov, aby si plnili povinnosti, a ak štátne orgány zlyhajú, pomáhať ľuďom pri riešení následkov.

Táto kapitola obsahuje usmernenia, ako môžu humanitárne organizácie prispieť k ochrane tak, že pomôžu ľuďom ostať v bezpečí, získať prístup k pomoci, zotaviť sa z násilia a dožadovať sa svojich práv.

Ochrana súvisí s bezpečnosťou, dôstojnosťou a právami osôb zasiahnutých katastrofou alebo ozbrojeným konfliktom. Medziagentúrny stály výbor (IASC) definuje ochranu ako: „... všetky činnosti zamerané na dosiahnutie plného dodržiavania práv jednotlivcov v súlade s ustanoveniami a duchom príslušných právnych predpisov (t. j. medzinárodného práva ľudských práv, medzinárodného humanitárneho práva, medzinárodného utečeneckého práva).“

V širšom zmysle sú chránené všetky snahy humanitárnych a ľudskoprávných aktérov zamerané na to, aby sa práva zasiahnutých osôb a záväzky nositeľov povinností chápali, dodržiavali, chránili a naplňovali bez diskriminácie podľa medzinárodného práva.

Ochrana spočíva v prijatí opatrení na ochranu ľudí pred násilím, nátlakom a zámernou depriváciou. V danom humanitárnom kontexte často existuje prioritný súbor problémov v oblasti ochrany, ktoré sa týkajú celých komunit, a ak sa majú účinne riešiť, je nevyhnutné prijať spoločné opatrenia. Ak sa má humanitárna pomoc orientovať na ochranu, je mimoriadne dôležité porozumieť kľúčovým rizikám zasiahnutých osôb a riešiť ich, a to vrátane vážnych škôd vyplývajúcich z nedodržiavania medzinárodného humanitárneho práva, medzinárodného utečeneckého práva a medzinárodného práva ľudských práv.

Prenos zásad do praxe

Každý, kto uplatňuje minimálne štandardy Sphere by sa mal riadiť zásadami ochrany, a to aj vtedy, ak nedisponuje príslušným mandátom na ochranu či špeciálnymi kapacitami v oblasti ochrany. To zahŕňa pochopenie kontextu a prijatie opatrení na zabránenie, obmedzenie alebo ukončenie porušovania práv a ohrozenia bezpečnosti ľudí. Podstatné je informovanie a podpora schopnosti ľudí prijímať informované rozhodnutia o vlastnej situácii a zotavení.

Špecializovaní aktéri v oblasti ochrany by mali dodržiavať tieto zásady a navyše dodržiavať osobitné doplnkové štandardy. Špecializovaní aktéri v oblasti ochrany sa zameriavajú na osobitné oblasti záujmu ako je napr.:

- ochrana detí,
- rodovo podmienené násilie,
- práva v oblasti bývania, vlastníctva pôdy a majetku,
- boj proti mŕtvam,
- právny štát a spravodlivosť,
- právne poradenstvo,
- advokáti a obrancovia ľudských práv,
- vnútorné vysídlené obyvateľstvo, a
- práva utečencov.

Pozri Citované zdroje a Prílohu: Profesionálne štandardy na prácu v oblasti ochrany, ktoré sa zaoberajú vyhľadávaním rodinných príslušníkov, obnovou dokladov, ochranou údajov a ďalšími oblasťami.

Činnosti v oblasti ochrany

Činnosti súvisiace s ochranou môžu byť: preventívne, responzívne, nápravné a zamerané na formovanie prostredia. Dodržiavanie zásad ochrany si vyžaduje kombináciu týchto činností.

- **Preventívne:** Prevencia vzniku ohrozenia bezpečnosti, dôstojnosti alebo práv, znižovanie miery vystavenia týmto hrozbám alebo zmierňovanie zraniteľnosti voči nim.
- **Responzívne:** Ukončenie trvajúceho porušovania alebo zneužívania práv okamžitou reakciou na incidenty násilia, nátlaku a deprivácie.
- **Nápravné:** Zabezpečenie nápravy pri prebiehajúcich alebo minulých zneužívaniach práv poskytovaním zdravotnej starostlivosti (vrátane psychosociálnej podpory), právnej pomoci alebo inej podpory pri opätovnom nadobúdaní dôstojnosti.
- **Činnosti zamerané na formovanie prostredia:** Prispievanie k politickému, sociálnemu, kultúrnemu, inštitucionálnemu a právnomu prostrediu, ktorým sa podporuje plné dodržiavanie práv dotknutého obyvateľstva. Sem patrí aj motivácia k dodržiavaniu práv v súlade s medzinárodným právom.

Presadzovanie záujmov – či už verejných alebo súkromných – je spoločné pre všetky štyri typy činností. Ak hrozby voči dotknutému obyvateľstvu pramenia z úmyselných

rozhodnutí, činností alebo postupov, humanitárne alebo ľudskoprávne organizácie by mali podporovať zmenu tých rozhodnutí, činností a postupov, ktoré ohrozujú práva dotknutého obyvateľstva. Môže to zahŕňať ovplyvňovanie alebo zmenu správania osoby alebo organizácie, ktorá predstavuje hrozbu, alebo aj úsilie o zmenu diskriminačných postupov či právnych rámcov. Rovnako to môže zahŕňať podporu snahy ľudí o to, aby zostali v bezpečí, a znižovanie miery vystavenia riziku.

Zásada ochrany č. 1:

Posilňovať bezpečnosť, dôstojnosť a práva ľudí a zabrániť, aby boli vystavení ďalšej ujme

Humanitárni aktéri prijímajú opatrenia na zníženie celkového rizika a zraniteľnosti ľudí, vrátane rizík potenciálne negatívnych účinkov humanitárnych programov a zraniteľnosti voči nim.

Táto zásada zahŕňa:

- pochopenie rizika ochrany v kontexte,
- pomoc pri znižovaní rizík, ktorým ľudia môžu čeliť pri dôstojnom napĺňaní svojich potrieb,
- pomoc v prostredí, ktoré už ľudí nevystavuje ďalšiemu fyzickému nebezpečenstvu, násiliu alebo zneužívaniu, a
- podporovanie schopnosti ľudí chrániť sa.

Ústredný význam tejto zásady spočíva vo vyhýbaní sa negatívnym účinkom spôsobe-ným humanitárnym plánovaním. Pozri Základnú humanitárnu normu – záväzok č. 3.

Poznámky k usmerneniam

Analýza kontextu: Oboznámte sa s kontextom a predvídajte následky humanitárnej činnosti, ktoré môžu mať vplyv na bezpečnosť, dôstojnosť a práva dotknutého obyvateľstva. Pri pravidelnej analýze rizika s ohľadom na postupnú zmenu situácie spolupracujte s partnermi a skupinami dotknutých žien, mužov, chlapcov a dievčat.

Nasledujúci zoznam nie je vyčerpávajúci, ale môže tvoriť základ takejto analýzy:

- Aké sú hrozby, riziká a zraniteľnosti v oblasti ochrany vo vzťahu k celému obyvateľstvu? Akými schopnosťami disponuje obyvateľstvo, aby minimalizovali riziká?
- Čelia niektoré skupiny osobitnému riziku? Z akého dôvodu? Zvážte napríklad etnický pôvod, kastu, triedu, rod, pohlavie, vek, zdravotné postihnutie alebo sexuálnu orientáciu.
- Existujú prekážky, ktoré bránia ľuďom v prístupe k pomoci alebo účasti na rozhodnutiach? Môžu spočívať v bezpečnosti, sociálnych alebo fyzických prekážkach, alebo spôsobe poskytovania informácií.

- Čo robia miestne komunity, aby sa ochránili? Ako môžu humanitárne organizácie podporiť tieto snahy a neoslabiť ich? Existujú riziká pre ľudí, ktorí sa chránia sami?
- Využívajú ľudia negatívne mechanizmy zvládania situácie, akými sú výmenný sex, predčasné manželstvo, detská práca alebo riskantná migrácia? Čo možno urobiť na zmiernenie základnej zraniteľnosti?
- Majú humanitárne činnosti nezamýšľané negatívne dôsledky, ako napr. vystavenie ľudí riziku na distribučných miestach alebo vytvorenie rozdielov v rámci komunity alebo voči hostiteľským komunitám? Ako možno toto riziko znížiť?
- Existujú represívne zákony, ktoré predstavujú riziko z hľadiska ochrany, ako napr. povinné testovanie na HIV alebo kriminalizácia vzťahov rovnakého pohlavia či iné?

Vytvorte a udržiavajte s komunitami – vrátane tých, ktorým hrozí riziko – mechanizmy na vyvodenie zodpovednosti a vymieňajte si s nimi informácie s cieľom identifikovať a riešiť otázky súvisiace s ochranou.

Vyhňte sa tomu, aby ste sa stali spoluvinníkom pri porušovaní práv osôb prostredníctvom činností, ktoré legitimizujú postupy a praktiky, ktoré sú príčinou problému. Ako príklad možno uviesť činnosti, ktoré umožňujú nútené presídlenie obyvateľstva z politických alebo vojenských dôvodov, alebo ktoré nepriamo prispievajú k eskalácii konfliktu neopatrným výberom partnerov alebo obchodných dodávateľov. Súčasťou tejto analýzy môžu byť náročné riešenia a rozhodnutia, ktoré by sa v prípade zmeny okolností mali explicitne zaväziť a prehodnotiť.

Humanitárna pomoc: Spôsob, akým sa pomoc poskytuje, a prostredie jej poskytovania, môžu zvýšiť zraniteľnosť ľudí voči ujme, násiliu alebo donúteniu.

- Pomáhajte v čo možno najbezpečnejšom prostredí a aktívne hľadajte možnosti minimalizácie hrozieb a zraniteľností. Napríklad vzdelávajte a ošetrujte na miestach, kam sa všetci ľudia dostanú bezpečne. [Pozri Príručku INEE.](#)
- Pri poskytovaní a riadení pomoci podniknite všetky primerané kroky na ochranu ľudí pred fyzickým a sexuálnym útokom. Napríklad pomoc formou cenných komodít alebo peňažnej podpory môžu viesť k rabovaniu a vystaviť tak prijímateľov pomoci riziku ujmy.
- Pomáhajte ľuďom hľadať bezpečné možnosti napĺňania základných potrieb spôsobom, ktorým sa obmedzí vystavenie riziku. Napríklad zabezpečte alternatívne palivá, čím sa zmierni potreba zbierania palivového dreva v nebezpečných prostrediach.
- Naplánujte činnosti, ktoré ochránia dievčatá a chlapcov, a nevytvoria dodatočné riziká, napr. verbovanie detí, únos alebo odlúčenie od rodiny. [Pozri Príručku CPMS.](#)
- S vládami a špecializovanými organizáciami koordinujte odstraňovanie pozemných mín a nevybuchnutej munície z oblastí, kde sa poskytuje pomoc. [Pozri Medzinárodné štandardy pre boj proti mínam.](#)

- Zohľadnite akýkoľvek neželaný dopad na životné prostredie, ktorý by mohol mať vplyv na bezpečnosť, dôstojnosť a práva ľudí.
- Konzultujte svoje postupy s rozličnými skupinami v rámci komunity, vrátane ohrozených skupín a organizácií, ktoré majú ich dôveru, aby ste vedeli určiť najlepší spôsob poskytovania pomoci. Napríklad pracujte s osobami so zdravotným postihnutím, aby ste určili spôsob poskytnutia pomoci. Poskytovanie pomoci by nemalo vytvárať dodatočné riziká pre ich blaho ani blaho osôb, ktoré pomoc prijímajú v ich mene.

Mechanizmy ochrany komunity: Snažte sa pochopiť, akými prostriedkami sa ľudia usilujú chrániť seba, svoje rodiny a komunity. Podporujte komunitné iniciatívy smerujúce k svojpomoci. Humanitárne zásahy by nemali oslabiť schopnosť ľudí ochrániť seba a ostatných.

Citlivé informácie: Dbajte na to, aby ľudia neboli vystavení riziku v dôsledku toho, akým spôsobom humanitárni aktéri zaznamenávajú a zdieľajú informácie. Vytvorte postupy zhromažďovania a postupovania citlivých informácií. Mali by v nich byť vymedzené okolnosti, za ktorých možno informácie postúpiť, a mali by dodržiavať zásadu informovaného súhlasu. Ak tak neurobíte, môžete ohroziť bezpečnosť dotknutých osôb a zamestnancov.

Zásada ochrany č. 2:

Zabezpečiť prístup ľudí k nestrannej pomoci v súlade s ich potrebami a bez diskriminácie

Humanitárni aktéri identifikujú prekážky brániace prístupu k pomoci a podniknú kroky, aby sa pomoc poskytovala primerane k potrebám a bez diskriminácie.

Táto zásada zahŕňa:

- spochybnenie opatrení, ktoré zámerne odopierajú ľuďom základné potreby, a to s pomocou využitia humanitárnych zásad a príslušného práva. Pozri Humanitárnu chartu,
- zabezpečenie toho, aby ľudia dostávali podporu na základe potreby a aby neboli nediskriminovaní z iných dôvodov, a
- zabezpečenie prístupu k pomoci pre všetky skupiny dotknutého obyvateľstva.

Kľúčovou myšlienkou tejto zásady je to, že komunity by mali mať prístup k humanitárnej pomoci, akú potrebujú. Pozri Základnú humanitárnu normu – záväzok č. 2.

Poznámky k usmerneniam

Nestrannosť: Uprednostňujte pomoc výlučne na základe potreby a poskytujte pomoc úmerne k potrebám. Toto je zásada nestrannosti potvrdená v Pravidlách správania Medzinárodného hnutia Červeného kríža a Červeného polmesiaca

a mimovládnych organizácií v oblasti zmierňovania následkov katastrof. Pozri Prílohu 2 a Humanitárnu chartu. Humanitárne organizácie by sa nemali zameriavať výhradne na jednu konkrétnu skupinu (napríklad vysídlené osoby v priestoroch tábora alebo osobitné menšiny), pokiaľ by takéto zameranie bolo na úkor inej skupiny dotknutého obyvateľstva, ktorá je v núdzi.

Právo na humanitárnu pomoc: Presadzujte právo osôb dotknutých krízou na humanitárnu pomoc. Ak nie sú napĺňané základné potreby ľudí a príslušné orgány nie sú schopné im poskytnúť pomoc, nemali by odopierať prístup nestranným humanitárnym organizáciám do postihnutých oblastí. Takéto odopieranie môže porušovať medzinárodné právo, najmä v situáciách ozbrojeného konfliktu. Osoby dotknuté krízou nepotrebujú osobitný právny status, aby dosiahli na humanitárnu pomoc a ochranu.

Štátne orgány by nemali popierať existenciu humanitárnych potrieb ani využívať byrokratické prekážky, ktoré obmedzujú pohyb humanitárnych pracovníkov.

Prekážky brániace prístupu: Monitorujte prístup osôb k humanitárnej pomoci s cieľom identifikovať a pochopiť všetky prekážky, ktorým môžu čeliť. Keď je to možné, podniknite kroky na ich odstránenie.

- Zohľadnite prekážky, ktoré osobám obmedzujú slobodu pohybu alebo bránia ich fyzickému prístupu k humanitárnej pomoci. Patria sem blokády, nášlapné míny a kontrolné stanovišťa. V ozbrojenom konflikte môžu jednotlivé strany zriadiť kontrolné stanovišťa. Tieto by nemali diskriminovať kategórie dotknutých osôb ani by nemali bezdôvodne brániť prístupu osôb k humanitárnej pomoci.
- Zaoberajte sa prekážkami, ktoré môžu obmedzovať prístup niektorých skupín a jednotlivcov, čo vedie k nespravodlivej pomoci. Prekážky môžu viesť k diskriminácii žien a detí, starších ľudí, osôb so zdravotným postihnutím alebo menšín. Rovnako môžu brániť ľuďom v prístupe k pomoci na základe etnických, náboženských či politických dôvodov, na základe sexuálnej orientácie, rodovej identity, jazyka alebo iných dôvodov.
- V dostupných formátoch a jazykoch informujte ľudí o ich právach a mechanizmoch spätnej väzby. Podporujte terénnu prácu so „skrytými“ ohrozenými skupinami, ako sú osoby so zdravotným postihnutím, deti žijúce na ulici alebo obyvatelia horšie prístupných regiónov s cieľom uľahčiť im bezpečný prístup k pomoci.

Zásada ochrany č. 3:

Pomáhať ľuďom pri zotavovaní sa z fyzických a psychologických následkov hroziaceho alebo skutočného násillia, nátlaku alebo zámernej deprivácie

Humanitárni aktéri okamžite a nepretržite pomáhajú tým, ktorí utrpeli ujmu v dôsledku násillia, vrátane odkázania na dodatočné služby v prípade potreby.

Táto zásada zahŕňa:

- odkázanie preživších na príslušné podporné služby,
- podniknutie všetkých primeraných krokov na to, aby dotknuté obyvateľstvo nebolo vystavené ďalšiemu násilliu, nátlaku či deprivácii, a
- podpora vlastného úsillia ľudí o opätovné nadobudnutie dôstojnosti a práv v rámci ich komunít a o zachovanie bezpečia.

Kľúčovou myšlienkou tejto zásady je to, aby komunity a osoby dotknuté krízou dostali koordinovanú doplnkovú pomoc. Pozri Základnú humanitárnu normu – záväzok č. 6.

Poznámky k usmerneniam

Odkazovanie: Oboznámte sa s existujúcimi systémami odkazovania a pomáhajte osobám postihnutým násillím pri bezpečnom prístupe k vhodným službám. Niektorí ľudia, ktorých práva boli porušené, nemusia vyhľadať pomoc. Podniknite kroky na pochopenie prekážok, ktoré bránia ľuďom vo vyhľadaní pomoci, a podľa nich prispôbte systém odkazovania.

Podporujte osoby, ktoré prežili fyzické alebo rodovo podmienené násillie, v prístupe k službám ako je zdravotná starostlivosť, pomoc polície, podpora duševného zdravia a psychosociálna podpora a k ďalším službám. Tieto služby by mali citlivo reagovať na pohlavie, vek, zdravotné postihnutie, sexuálnu orientáciu a iné relevantné faktory.

Pozri Usmernenia k integrácii intervencií v oblasti rodovo podmieneného násillia do humanitárnej činnosti.

Vytvorte a používajte bezpečné a efektívne mechanizmy odkazovania na služby ochrany detí, ktoré poskytujú služby deťom, ktoré prežili násillie, vykorisťovanie, zneužívanie alebo zanedbávanie.

Činnosť komunity: Podporujte činnosť komunity a aktivity smerujúce k svojpomoci, ktoré prispievajú k obnoveniu pocitu kontroly nad vlastným životom a k zlepšeniu ochrany.

Podporujte rodinné, komunitné aj individuálne mechanizmy ochrany a poskytujte podporu v oblasti duševného zdravia a psychosociálnej podpory. Môže sem patriť vytváranie príležitostí, aby ľudia mohli diskutovať o svojej situácii, pomenovať konkrétne hrozby v oblasti ochrany, ktoré sa majú riešiť, a rozvíjať a podnikať kroky na ich riešenie.

Pomáhajte miestnym skupinám, ako sú mládežnícke, ženské či náboženské skupiny, so zavádzaním nenásilných prostriedkov na vlastnú ochranu a podporujte zraniteľné osoby.

Vždy, keď je to možné, ponechávajte rodiny spolu, a to vrátane netradičných rodín, a umožnite osobám z jednej komunity alebo podpornej siete, aby žili na rovnakom mieste.

Podporujte pozitívne spoločné mechanizmy zvládania situácie, ako sú kultúrne prispôsobené pohreby, náboženské obrady a praktiky, a nepoškodzujúce kultúrne a sociálne zvyklosti.

Pretrvávajúce porušovania ľudských práv, monitorovanie a podávanie správ: Oboznámte sa s mechanizmami na podávanie správ o porušovaní ľudských práv a dodržujte postupy zavedené v záujme bezpečného sprostredkovania citlivých informácií. Pozri Zásadu ochrany č. 1 a Dodatok: Profesionálne štandardy pri práci v oblasti ochrany.

Pretrvávajúce porušovanie ľudských práv je potrebné posudzovať a riešiť aj s partnermi a špecializovanými agentúrami. Prvoradú zodpovednosť za ochranu obyvateľstva nesie vláda a ďalšie relevantné štátne orgány. Spolupracujte so špecializovanými agentúrami na určení subjektov, ktoré majú právnu zodpovednosť alebo právomoc poskytovať ochranu a pripomínajte im ich povinnosti.

Bezpečnostné a donucovacie orgány, polícia, vojenské a mierové sily zohrávajú dôležitú úlohu pri zabezpečovaní fyzickej bezpečnosti ľudí. Ak je to vhodné a bezpečné, upozornite políciu alebo orgány na presadzovanie práva či vojenských aktérov na porušovanie ľudských práv.

Počas ozbrojeného konfliktu zväzte monitorovanie inštitúcií, ktoré poskytujú základné služby a sú osobitne chránené podľa medzinárodného humanitárneho práva ako sú školy a nemocnice, a zväzte nahlasovanie útokov na tieto inštitúcie. Osobitne sa usilujte znížiť riziká alebo hrozby únosov či núteného narukovania, ku ktorým môže na takýchto miestach dochádzať.

Spravovanie citlivých informácií: Humanitárne organizácie by mali mať jasné predpisy a postupy usmerňujúce zamestnancov, akým spôsobom majú reagovať, ak sa dozvedia o zneužívaní alebo sa stanú jeho svedkami, a o spôsobe odkázania na odborníkov alebo špecializované agentúry. V týchto predpisoch by mala byť vysvetlená dôvernosc informácií.

Dôkazy, ako sú svedecké výpovede, profily obyvateľstva a fotografie umožňujúce identifikáciu osôb môžu byť vysoko citlivé a môžu ľudí vystaviť riziku. Citlivé informácie o konkrétnych prípadoch zneužívania alebo porušenia práv by mali zhromažďovať špecializované agentúry s potrebnými zručnosťami, systémami, kapacitami a zavedenými protokolmi. Pozri Dodatok: Profesionálne štandardy pri práci v oblasti ochrany.

Zásada ochrany č. 4: Pomoc ľuďom pri uplatnení ich práv

Prostredníctvom informácií a dokumentácie pomáhajú humanitárni aktéri dotknutým komunitám s uplatnením ich práv a podporujú snahu o posilnenie dodržiavania práv.

Táto zásada zahŕňa:

- podporovanie ľudí pri uplatnení práv a v prístupe k náprave zo strany vlády alebo z iných zdrojov,
- pomáhanie osobám pri zabezpečovaní dokumentácie, ktorú potrebujú na preukázanie svojich nárokov, a
- obhajovanie úplného dodržiavania ľudských práv a medzinárodného práva, prispievajúc k silnejšiemu prostrediu ochrany.

Ústrednou myšlienkou tejto zásady je, že osoby dotknuté krízou by mali poznať svoje práva a nároky. Pozri Základnú humanitárnu normu – záväzok č. 4.

Poznámky k usmerneniam

Prístupné informácie: Poskytnite ľuďom vzdelanie a informácie, ktoré im umožnia pochopiť a hájiť svoje práva. Informujte ľudí o ich právach, napríklad vo vzťahu k možnostiam návratu a presídlenia. Pracujte so špecializovanými organizáciami, ktoré poskytujú právnu pomoc s cieľom informovať ľudí o ich právach podľa zákonov a nariadení danej krajiny.

Poskytujte informácie v jazykoch, ktorým dotknuté osoby rozumejú. Využívajte viaceré formáty komunikácie (napr. písomný, obrazový alebo zvukový), aby boli poskytnuté informácie čo najdostupnejšie. U rôznych skupín si overte, či rozumejú obsahu poskytnutých informácií, a zvážte možné rozdiely na základe veku, rodu, úrovne vzdelanosti či materinského jazyka.

Doklady: Práva patria ľuďom všeobecne bez ohľadu na to, či vlastní konkrétny doklad alebo nie. Avšak bez niektorých typov dokladov, napr. bez rodného, sobášneho alebo úmrtného listu, pasu, dokladu o vlastníctve pôdy či osvedčenia o vzdelaní, môžu ľudia čeliť prekážkam pri uplatňovaní svojich práv. Odkážte ich na orgány, ktoré môžu tieto doklady vydať alebo nahradiť.

Právne dokumenty uznávané príslušnými orgánmi si netreba mýliť s dokumentmi, ktoré vydajú humanitárne organizácie, ako sú napr. prídelové lístky alebo registračné dokumenty. Doklady vydané štátnymi orgánmi by nemali určovať, kto má nárok na pomoc od humanitárnych organizácií.

Prístup k právnej podpore a systémom spravodlivosti: Ľudia majú v prípade porušenia svojich práv nárok na právne a iné prostriedky nápravy od vlády a príslušných orgánov. Môže to zahŕňať odškodnenie za stratu alebo vrátenie majetku. Rovnako majú ľudia právo očakávať, že páchatelia porušení budú postavení pred súd.

Pomáhajte tým, ktorí sa rozhodnú využiť právne prostriedky nápravy pri bezpečnom prístupe k mechanizmom spravodlivosti. Efektívne odkázanie si vyžaduje vedomosť o tom, ktoré subjekty môžu poskytovať právnu podporu.

Vyhňte sa podpore prístupu k spravodlivosti v situáciách, keď by súdny proces mohol obetiam spôsobiť ďalšiu ujmu. Napríklad poskytovatelia zdravotnej starostlivosti a siete zabezpečujúce odkázanie v prípadoch rodovo podmieneného násillia by mali poznať vnútroštátny systém zdravotného práva a príslušné zákony týkajúce sa sexuálneho násillia. Informujte osoby, ktoré takéto násillie prežili, o všetkých zákonoch o povinnom nahlasovaní, ktoré by mohli obmedziť dôvernosc pacientkami uvede-ných informácií. Môže to ovplyvniť rozhodnutie obetí ohľadom ďalšieho využívania starostlivosti alebo nahlásenia porušenia, ich rozhodnutie sa však musí rešpektovať.

Pozri Zdravie: Štandard v oblasti sexuálneho a reprodukčného zdravia 2.3.2

Počas kríz môžu dotknuté komunity využívať alternatívne alebo neformálne mecha-nizmy riešenia sporov, napríklad mediáciu na úrovni komunity. Pokiaľ takéto mecha-nizmy existujú, informujte o nich ľudí a vysvetlite im, ako ich môžu využiť.

Prístup k pôde a vlastníctvo môžu byť významným dôvodom sporov. Zaangažujte orgány a komunity do spoločnej práce pri riešení problémov týkajúcich sa prístupu k pozemkom alebo ich vlastníctva.

Dodatok

Zhrnutie profesionálnych štandardov pri práci v oblasti ochrany

V ozbrojenom konflikte alebo iných situáciách násilia je veľmi dôležitá ochrana civilistov, ktorí môžu byť vystavení ujme a utrpeniu. Efektívna reakcia v oblasti ochrany si vyžaduje odbornú spôsobilosť a dodržiavanie spoločne dohodnutých minimálnych profesionálnych štandardov, ktoré sa vzťahujú na všetkých aktérov v oblasti ochrany.

Profesionálne štandardy pre prácu v oblasti ochrany boli prijaté, aby tvorili spoločný základ pre prácu v oblasti ochrany pre humanitárnych a ľudskoprávných aktérov, a maximalizovali efektívnosť ich práce pre dotknuté obyvateľstvo. Dopĺňajú Zásady ochrany.

Štandardy odrážajú názor, že v centre opatrení prijatých v ich mene musia byť ľudia. Ľudia musia zohrávať podstatnú rolu pri analyzovaní, vypracovaní a monitorovaní ochranných reakcií na hrozby a riziká, ktorým čelia. Okrem zvýšenia fyzickej bezpečnosti ľudí by snahy v oblasti ochrany mali podporovať dodržiavanie práv, dôstojnosti a integrity tých, ktorým hrozí riziko násilia alebo zneužívania, alebo sú takémuto násiliu vystavení.

Rozsah činností humanitárnych aktérov sa výrazne líši, avšak pre všetkých aktérov je zásadné, aby začlenili otázky ochrany do svojich postupov v súlade so zásadami ochrany. Profesionálne štandardy sú primárne určené odborníkom v oblasti ochrany a organizáciám, ktoré vykonávajú špecializovanú prácu v oblasti ochrany v ozbrojenom konflikte a v iných situáciách násilia.

Profesionálne štandardy poskytujú organizáciám pevný základ, podľa ktorého môžu prehodnotiť a vypracovať svoje interné predpisy, usmernenia a školiace materiály. Predstavujú tiež praktický zdroj pre odborníkov, ktorí navrhujú a vykonávajú stratégie ochrany v teréne. Tiež môžu slúžiť ako zdroj inšpirácie. Sú užitočným zdrojom, ktorý iným aktérom a zainteresovaným stranám pomôže pochopiť, ako špecializovaní aktéri v oblasti ochrany vykonávajú činnosti na zvýšenie ochrany jednotlivcov a komunít bezpečným spôsobom.

Cieľom týchto štandardoch nie je o regulovať prácu v oblasti ochrany ani obmedzovať rozmanitosť, ale skôr dopĺňať iné profesionálne zásady a motivovať aktérov pôsobiacich v oblasti ochrany, aby ich začlenili do svojich vlastných postupov, pokynov a odbornej prípravy.

Profesionálne štandardy z roku 2018 sa delia na:

1. Hlavné zásady práce v oblasti ochrany
2. Riadenie stratégií v oblasti ochrany
3. Náčrt architektúry v oblasti ochrany
4. Využívanie právneho základu ochrany
5. Podporu komplementarity

6. Správu údajov a informácií na účely výsledkov ochrany
7. Zabezpečenie odborných kapacít

Štandardy obsahujú pohľad na dôsledky využívania informačných a komunikačných technológií (IKT) a na rastúci súbor právnych predpisov o ochrane údajov, ako aj osobitné pokyny k správe informácií v oblasti ochrany.

Na dosiahnutie výsledkov v oblasti ochrany je často potrebný dialóg a interakcia medzi humanitárnymi aktérmi, aktérmi v oblasti ľudských práv a mierovými operáciami Spojených národov a ďalších vojenských a policajných síl s medzinárodným mandátom. Profesionálne štandardy poskytujú usmernenie k dodržiavaniu zásadového prístupu v týchto interakciách.

Profesionálne štandardy tiež riešia vnútroštátne, regionálne a medzinárodné snahy o boj proti „násilnému extrémizmu“ prostredníctvom protiteroristickej legislatívy, pričom štandardy objasňujú, ako môže takýto typ legislatívy ovplyvniť činnosti aktérov v oblasti ochrany.

Stiahnite si Profesionálne štandardy pri práci v oblasti ochrany z elektronického kníhkupectva Medzinárodného výboru červeného kríža (MVČK):
<https://shop.icrc.org/e-books/icrc-activities-ebook.html>.

Citované a ďalšie zdroje

Všeobecná ochrana: kontext a nástroje

Minimum Agency Standards for Incorporating Protection into Humanitarian Response – Field Testing Version. [Minimálne štandardy agentúry na začlenenie ochrany do humanitárnej pomoci – verzia testovaná v teréne]. Caritas Australia, CARE Australia, Oxfam Australia and World Vision Australia, 2008. <https://drc.ngo>

Policy on Protection in Humanitarian Action. [Postupy v oblasti ochrany pri humanitárnej činnosti (neoficiálny preklad)]. IASC, 2016. www.interagencystandingcommittee.org

Professional Standards for Protection Work Carried Out by Humanitarian and Human Rights Actors in Armed Conflict and Other Situations of Violence. [Profesionálne štandardy pre prácu v oblasti ochrany vykonávanú humanitárnymi a ľudskoprávnymi aktérmi v ozbrojených konfliktoch a iných situáciách násilia]. ICRC, 2018. <https://shop.icrc.org>

Rodovo podmienené násilie

Guidelines for Integrating Gender-based Violence Interventions in Humanitarian Action: [Pokyny pre začlenenie intervencií v oblasti rodovo podmieneného násilia do humanitárnej činnosti]: Reducing risk, promoting resilience, and aiding recovery. [Znižovanie rizika, posilňovanie odolnosti a pomoc pri zotavení]. IASC, 2015. gbvguidelines.org

Práva v oblasti bývania, vlastníctva pôdy a majetku

Principles on Housing and Property Restitution for Refugees and Displaced Persons. [Zásady v oblasti bývania a reštitúcie majetku utečencov a vysídlených osôb]. OHCHR, 2005. www.unhcr.org

Vnútorne vysídlené osoby

Handbook for the Protection of Internally Displaced Persons. [Príručka o ochrane vnútorne vysídlených ľudí]. Global Protection Cluster, 2010. www.globalprotection-cluster.org

Duševné zdravie a psychosociálna podpora

IASC Guidelines on Mental Health and Psychosocial Support in Emergency Settings. [Usmernenia IASC o duševnom zdraví a psychosociálnej podpore v krízových situáciách]. IASC, 2007. <https://interagencystandingcommittee.org>

Boj proti mínam

International Mine Action Standards, [Medzinárodné štandardy pre boj proti mínam]. www.mineactionstandards.org

Starší ľudia a osoby so zdravotným postihnutím

Humanitarian Inclusion Standards for Older People and People with Disabilities. [Humanitárne štandardy pre začlenenie starších ľudí a osôb so zdravotným postihnutím]. Age and Disability Consortium ako súčasť programu ADCAP. HelpAge, 2018.

www.helpage.org

Deti a ochrana dieťaťa

INEE Minimum Standards for Education: [Minimálne štandardy INEE pri vzdelávaní]: Preparedness, Response, Recovery. [Pripravenosť, reakcia, zotavenie]. INEE, 2010. www.ineesite.org/en/minimum-standards

Minimum Standards for Child Protection in Humanitarian Action: [Minimálne štandardy na ochranu detí pri humanitárnej činnosti]: Alliance for Child Protection in Humanitarian Action [Aliancia na ochranu detí pri humanitárnej činnosti], 2012. <http://cpwg.net>

Ďalšie zdroje

Návrhy na ďalšie zdroje nájdete tu:

www.spherestandards.org/handbook/online-resources

Ďalšie zdroje

Všeobecná ochrana: kontext a nástroje

Aide Memoire: [Stručný prehľad]: For the Consideration of Issues Pertaining for the Protection of Civilians. [na posúdenie otázok týkajúcich sa ochrany civilného obyvateľstva]. OCHA, 2016 https://www.unocha.org/sites/unocha/files/Aide%20Memoire%202016%20II_0.pdf

Enhancing Protection for Civilians in Armed Conflict and Other Situations of Violence. [Zlepšenie ochrany civilného obyvateľstva pri ozbrojených konfliktoch a iných situáciách násilia]. ICRC, 2017. www.icrc.org/eng/resources/documents/publication/p0956.htm

FMR 53: Local communities: first and last providers of protection. [Miestne komunity: prvý a posledný poskytovateľ ochrany]. University of Oxford and Refugee Studies Centre, 2016. www.fmreview.org/community-protection.html

Gioffi Caverzasio, S. Strengthening Protection in War: [Posilnenie ochrany počas vojny]: A Search for Professional Standards. [Hľadanie profesionálnych štandardov]. ICRC, 2001. <https://www.icrc.org/en/publication/0783-strengthening-protection-war-search-professional-standards>

Growing the Sheltering Tree – Protecting Rights through Humanitarian Action –Programmes & practices gathered from the field. [Vypestovanie stromu poskytujúceho prístrešie – ochrana práv prostredníctvom humanitárnej činnosti – programy a postupy získané v teréne]. IASC, 2002. www.globalprotectioncluster.org/_assets/files/tools_and_guidance/IASC_Growing_Sheltering_Tree_2002_EN.pdf

Operational Guidelines on the Protection of Persons in Situations of Natural Disasters. [Operačné usmernenia o ochrane osôb v situáciách prírodných katastrof]. IASC, 2011. www.ohchr.org/Documents/Issues/IDPersons/OperationalGuidelines_IDP.pdf

O’Callaghan, S. Pantuliano, S. Protective Action:[Ochranné opatrenia]: Incorporating Civilian Protection into Humanitarian Response. [Začlenenie ochrany civilného obyvateľstva do humanitárnej pomoci]. HPG Report 26. ODI, 2007. <https://www.odi.org/sites/odi.org.uk/files/odi-assets/publications-opinion-files/1640.pdf>

Protection and Accountability to Affected Populations in the HPC (EDG Preliminary Guidance Note). [Ochrana zasiahnutého obyvateľstva a povinnosti voči nemu v humanitárnom programovom cykle (predbežné usmernenie EDG)]. IASC, 2016. www.interagencystandingcommittee.org/system/files/edg_-_aap_protection_guidance_note_2016.pdf

Protection Mainstreaming Training & Sector-Specific Guidance. [Odborná príprava pri začleňovaní hľadiska ochrany a usmernenia pre jednotlivé sektory]. Global Protection Cluster. www.globalprotectioncluster.org/en/areas-of-responsibility/protection-mainstreaming

Safety with Dignity: [Bezpečnosť s dôstojnosťou] A field manual for integrating community-based protection across humanitarian programs. [Príručka o začleňovaní komunitnej ochrany do humanitárnych programov]. Action Aid, 2009. www.actionaid.org/sites/files/actionaid/safety_with_dignity_actionaid_2009.pdf

Statement on the Centrality of Protection in Humanitarian Action. [Vyhlásenie o ústrednom postavení ochrany pri humanitárnej činnosti]. IASC, 2013. https://interagencystandingcommittee.org/sites/default/files/centrality_of_protection_in_humanitarian_action_statement_by_iasc_princi.pdf

Slim, H. Bonwick, A. Protection – An ALNAP Guide for Humanitarian Agencies. [Ochrana – Príručka ALNAP pre humanitárne agentúry]. ALNAP, 2005. www.alnap.org/resource/5263

Stratégie a možnosti vlastnej ochrany

Local Perspectives on Protection: [Miestne pohľady na oblasť ochrany]: Recommendations for a Community-based Approach to Protection in Humanitarian Action. [Odporúčania pre komunitný prístup k ochrane pri humanitárnej činnosti]. Local to Global Protection, 2015. www.local2global.info/wp-content/uploads/L2GP_pixi_Final_WEB.pdf

Thematic Policy Document no 8 – Humanitarian Protection: improving protection outcomes to reduce risks for people in humanitarian crises, page 24 [Tematický programový dokument č. 8 – Humanitárna ochrana: zlepšovanie výsledkov ochrany s cieľom znížiť riziká pre ľudí v humanitárnych krízach, strana 24]. GR ECHO, EK, 2016. ec.europa.eu/echo/sites/echo-site/files/policy_guidelines_humanitarian_protection_en.pdf

Hotovostné intervencie

Guide for Protection in Cash-based Interventions. [Príručka o ochrane pri pri hotovostných intervenciách]. UNHCR and partners, 2015. www.globalprotectioncluster.org/_assets/files/tools_and_guidance/cash-based-interventions/erc-guide-for-protection-in-cash-based-interventions-web_en.pdf

Osoby so zdravotným postihnutím

Including Children with Disabilities in Humanitarian Action: [Začlenenie detí so zdravotným postihnutím do humanitárnej činnosti]: Child protection [ochrana dieťaťa]. UNICEF, 2017. training.unicef.org/disability/emergencies/protection.html

Need to Know Guidance: [Príručka k tomu, čo treba vedieť]: Working with Persons with Disabilities in Forced Displacement. [Práca s ľuďmi so zdravotným postihnutím pri nútenom vysídlení]. UNHCR, 2011. www.unhcr.org/4ec3c81c9.pdf

Washington Group on Disability Statistics. 2018. www.washingtongroup-disability.com

Rodovo podmienené násilie

Building Capacity for Disability Inclusion in Gender-based Violence Programming in Humanitarian Settings: [Budovanie kapacít pre začlenenie zdravotného postihnutia do plánovania v oblasti rodovo podmieneného násillia v humanitárnom prostredí]: A Toolkit for GBV Practitioners. [súbor nástrojov pre

odborníkov v oblasti rodovo podmieneného násillia]. Women's Refugee Commission & International Rescue Committee, 2015. www.womensrefugeecommission.org/?option=com_zdocs&view=document&id=1173

Ethical and safety recommendations for researching, documenting and monitoring sexual violence in emergencies. [Etické a bezpečnostné odporúčania pri výskume, dokumentovaní a monitorovaní sexuálneho násillia v krízových situáciách]. WHO, 2007. http://apps.who.int/iris/bitstream/handle/10665/43709/9789241595681_eng.pdf;jsessionid=9834DA17763D28859CAD360E992A223B?sequence=1

Gender-based Violence Against Children and Youth with Disabilities: [Rodovo podmienené násillie voči deťom a mládeži so zdravotným postihnutím]: A Toolkit for Child Protection Actors. [súbor nástrojov pre aktérov v oblasti ochrany detí]. Women's Refugee Commission, ChildFund International, 2016. www.womensrefugeecommission.org/populations/disabilities/research-and-resources/1289-youth-disabilities-toolkit

Bývanie, pôda a vlastnícke práva

Checklist of Housing, Land and Property Rights and Broader Land Issues Throughout the Displacement Timeline from Emergency to Recovery. [Kontrolný zoznam v oblasti bývania, pozemkových a vlastníckych práv a širších pozemkových otázok počas celej časovej osi vysídlenia od núdzovej situácie po obnovu]. Global Protection Cluster, Housing, Land and Property Area of Responsibility, 2009.

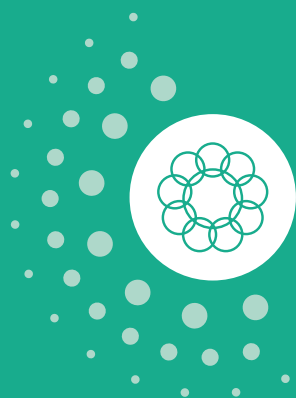
Handbook on Housing and Property Restitution for Refugees and Displaced Persons. [Príručka o bývaní a reštitúcie majetku utečencov a vysídlených osôb]. Implementing the "Pinheiro Principles" [Implementácia „Pinheirových zásad“]. Internal Displacement Monitoring Centre, FAO, OCHA, Office of the UN High Commissioner for Human Rights, UN-Habitat and UNHCR, 2007. www.unhcr.org/refworld/docid/4693432c2.html

Land and Natural Disasters: [Pôda a prírodné katastrofy]: Guidance for Practitioners. [pokyny pre odborníkov]. UN Human Settlements Programme. UN-Habitat, FAO, Global Land Tool Network and Early Recovery Cluster, 2010. <https://unhabitat.org/books/land-and-natural-disasters-guidance-for-practitioners/>

Vnútorne vysídlené osoby

Addressing Internal Displacement: [Riešenie vnútorného vysídlenia]: A Framework for National Responsibility. [rámec vnútroštátnej zodpovednosti]. Brookings Institution – University of Bern Project of Internal Displacement, 2005. <https://www.brookings.edu/research/addressing-internal-displacement-a-framework-for-national-responsibility/>

Bagshaw, S. Paul, D. Protect or Neglect? [Chrániť alebo zanedbávať?] Toward a More Effective United Nations Approach to the Protection of Internally Displaced Persons. [Smerom k efektívnejšiemu prístupu Spojených národov k ochrane vnútorne vysídlených osôb]. Brookings-SAIS Project on Internal Displacement and UNOCHA, Interagency Internal Displacement Division, 2004. <https://www.brookings.edu/research/protect-or-neglect-toward-a-more-effective-united-nations-approach-to-the-protection-of-internally-displaced-persons/>

Základná huma- nitárna norma

DRAFT

Základnú humanitárnu normu podporuje priamo Humanitárna charta a Zásady ochrany Tieto tri kapitoly spoločne tvoria zásady a základ štandardov Sphere.

DODATOK: Rozhodujúce otázky o monitorovaní kľúčových opatrení a požiadaviek na organizáciu (online)

Obsah

Jedna základná norma s deviatimi záväzkami.....	52
Záväzok č. 1	54
Záväzok č. 2	56
Záväzok č. 3	59
Záväzok č. 4	63
Záväzok č. 5	66
Záväzok č. 6	70
Záväzok č. 7	73
Záväzok č. 8	76
Záväzok č. 9	80
Dodatok: Rozhodujúce otázky o monitorovaní kľúčových opatrení a požiadaviek na organizáciu (online)	
Citované a ďalšie zdroje	85

Jedna základná norma s deviatimi záväzkami

Do humanitárnej pomoci sa zvyčajne zapája mnoho organizácií a jednotlivcov. Preto sú z hľadiska efektívnej reakcie užitočné niektoré spoločné prvky a pracovné metódy. Bez spoločného prístupu môžu byť výsledky nesúrodé a nepredvídateľné.

Základná humanitárna norma o kvalite a zodpovednosti (ZHN) stanovuje deväť záväzkov, ktoré môžu organizácie a jednotlivci zapojení do humanitárnej pomoci využívať na zlepšenie kvality a efektívnosti poskytovanej pomoci. Stanovuje tiež väčšiu zodpovednosť voči komunitám a osobám dotknutým krízou, voči zamestnancom, darcom, vládám a ďalším zainteresovaným stranám. Ak totiž vedia o tom, k čomu sa humanitárne organizácie zaviazali, umožní im to vyvodzovať voči nim zodpovednosť. Ide o dobrovoľný rámec pre jednotlivcov a organizácie.

Norma sa uplatňuje na úrovniach humanitárnej reakcie a plánovania a vo všetkých fázach pomoci. Týchto deväť záväzkov však nemusí zodpovedať konkrétnej fáze plánovacieho cyklu. Niektoré sú dôležitejšie v istej fáze cyklu, kým ostatné, napríklad komunikácia s dotknutými osobami, sa majú uplatňovať vo všetkých fázach.

Základná humanitárna norma spolu s Humanitárnou chartou a Zásadami ochrany spolu tvoria pevný základ Príručky Sphere a podporujú všetky technické normy. V príručke sú krížové odkazy prepájajúce technické kapitoly s týmito základmi.

Detailnejšie informácie o Základnej humanitárnej norme vrátane zdrojov, ktoré používateľom umožnia jej uplatnenie v praxi, nájdete na stránke <https://corehumanitarianstandard.org/>.

Jedinečná štruktúra

Základná humanitárna norma je výsledok kolektívneho úsilia humanitárneho sektora o harmonizáciu základných noriem organizácií Sphere, Humanitarian Accountability Partnership – HAP (Partnerstva pre humanitárnu zodpovednosť), People In Aid a skupiny URD Groupe v jednom rámci. V mene sektora ju teraz spravuje Sphere, Aliancia CHS a skupina URD Groupe, ktoré spoločne vlastnia autorské práva.

Každý z deviatich záväzkov sa zameriava na osobitný aspekt pomoci. Ak sa berú spoločne, predstavujú pevný pohľad na efektívnu a zodpovednú humanitárnu činnosť.

Štruktúra Základnej humanitárnej normy sa mierne líši od štruktúry iných štandardov Sphere.

- Záväzok vyjadruje to, čo môžu komunity a ľudia zasiahnutí krízou očakávať od organizácií a jednotlivcov poskytujúcich humanitárnu pomoc.

- Kritérium kvality opisuje splnenie záväzku a spôsob, akým by mali humanitárne organizácie a zamestnanci pracovať, aby ho naplnili.
- Ukazovatele výkonu merajú pokrok pri naplňaní záväzku, podporujú vzdelávanie a zlepšovanie a umožňujú porovnanie v čase a mieste.
- Kľúčové opatrenia a povinnosti organizácie popisujú, čo by mali zamestnanci splniť, a sú to tiež predpisy, postupy a systémy, ktoré majú organizácie zaviesť, aby zabezpečili poskytovanie vysoko kvalitnej a zodpovednej humanitárnej pomoci.
- Usmernenia formou príkladov a dodatočných informácií podporujú kľúčové opatrenia a povinnosti organizácie.
- Rozhodujúce otázky podporujú činnosti v oblasti plánovania, hodnotenia a kontroly. Pozri Dodatok č. 1 (dostupný online).
- Citované zdroje obsahujú dodatočné informácie ku konkrétnym témam.

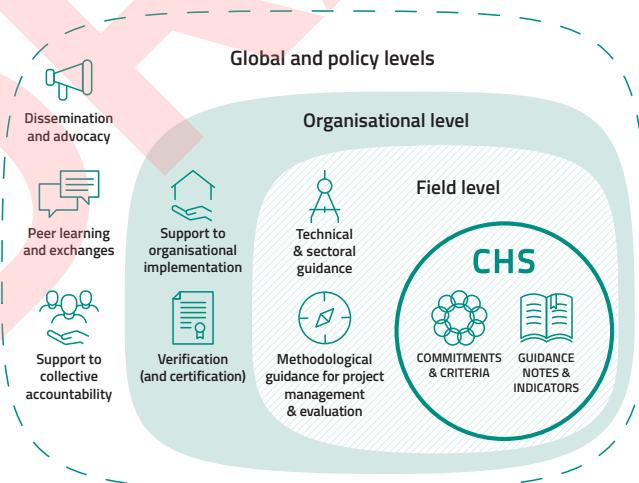
Nasledujúci diagram zobrazuje, ako sa Základná humanitárna norma používa na rozličných úrovniach. Sphere, Groupe URD a Aliancia CHS navrhujú doplňujúce nástroje, ktoré možno nájsť na stránke: <https://corehumanitarianstandard.org/>

Záväzok č. 1

Komunity a ľudia zasiahnutí krízou dostávajú pomoc primeranú ich potrebám.

Kritérium kvality

Humanitárna pomoc je primeraná a relevantná.

Využitie základnej humanitárnej normy (obrázok č. 2)

Ukazovatele výkonu

1. Komunity a ľudia zasiahnutí krízou sú si vedomí, že pomoc zohľadňuje ich osobitné potreby, kultúru aj preferencie.
2. Poskytnutá pomoc a ochrana zodpovedajú posúdeným rizikám, zraniteľnostiam a potrebám.
3. Pomoc zohľadňuje možnosti, zručnosti a vedomosti ľudí, ktorí potrebujú pomoc a ochranu.

Kľúčové kroky

1. Systematicky, objektívne a trvalo analyzujte kontext a zainteresované strany.
 - Posudzte úlohu a možnosti miestnej vlády a ďalších politických a nepolitických aktérov, rovnako aj to, aký dopad má na nich kríza.
 - Posudzte existujúce miestne možnosti (materiálne, ľudské, trhové) a ich schopnosť naplňať potreby v oblasti pomoci a ochrany. Nezabúdajte, že časom sa budú meniť.
 - Informácie overujte a krízovo kontrolujte, nezabúdajte, že údaje z hodnotení nebudú na začiatku dokonalé, no nemali by brániť opatreniam na záchranu životov.
 - Posudzte bezpečnosť a ochranu zasiahnutého, vysídleného a hostiteľského obyvateľstva s cieľom identifikovať hrozby násilia a formy donucovania alebo odopierania obživy či základných ľudských práv.
 - Posudzte rodovo podmienenú a sociálnu a mocenskú dynamiku a sociálnu marginalizáciu s cieľom definovať efektívnejšiu a udržateľnú pomoc.
 - Koordinujte svoje aktivity s inými stranami, aby komunity nemuseli absolvovať opakované hodnotenia. Spoločné hodnotenia a zistenia by sa mali sprístupniť zainteresovaným orgánom, vládam a zasiahnutému obyvateľstvu.
1. Na základe nestranného hodnotenia potrieb a rizík a pochopenia zraniteľností a možností jednotlivých skupín navrhujte a zavádzajte vhodné programy.
 - Z hľadiska ochrany a pomoci posúďte potreby žien, mužov, detí a dospievajúcich, ľudí na ťažko dostupných miestach a rizikových skupín, ako sú ľudia so zdravotným postihnutím, starší ľudia, sociálne izolovaní jednotlivci, domácnosti vedené ženou, etnické či jazykové menšiny a stigmatizované skupiny (napr. ľudia s HIV).
- 1.2 Prispôbte programy meniacim sa potrebám, kapacitám a kontextu.
 - Monitorujte politickú situáciu a na jej základe upravte analýzu zainteresovaných strán aj bezpečnosti.
 - Pravidelne monitorujte epidemiologické a ďalšie údaje s cieľom rozhodovať sa na základe aktuálnej situácie a uprednostniť život zachraňujúce zásahy.
 - Dbajte na dostatočnú flexibilitu, aby ste mohli vždy upraviť humanitárne zásahy v reakcii na meniace sa potreby. Overte si, či poskytovatelia pomoci súhlasia so zmenami programu potrebným smerom.

1.3) Innosti organizácie

1. Predpisy zaväzujú k nestrannej pomoci vychádzajúcej z potrieb a možností komunit a ľudí zasiahnutých krízou.
- Organizácie sa starajú o prepisy, procesy a systémy, ktorými sa podporuje záväzkov voči humanitárnym normám a inkluzívnosti.
- Všetci zamestnanci rozumejú svojim povinnostiam a tomu, že voči nim môže byť vyodená zodpovednosť.
- Organizácie tieto predpisy transparentne sprístupňujú ďalším zainteresovaným stranám.

1.4

1. Predpisy vymedzujú záväzky zohľadňujúce rôznorodosť komunit vrátane znevýhodnených alebo marginalizovaných ľudí, aj záväzkov zhromažďovať rozčlenené údaje.
- Jasne sa vymedzia požadované úrovne rozčleňovania dát v záujme hodnotenia a podávania správ.
1. Zavedú sa postupy na primeranú priebežnú analýzu kontextu.

1.5

- Humanitárni pracovníci majú podporu vedenia pri osvojovaní vedomostí, zručností, správania a postojev potrebných na riadenie a hodnotenie.

Usmernenia

Hodnotenie a analýza majú charakter procesu, nejde o jednorazovú záležitosť. Pokiaľ čas dovoľuje, mala by prebehnúť hĺbková analýza. Možnosti a potreby zasiahnutých ľudí a komunit by sa nemali zisťovať na základe domnienok, ale je potrebné ich identifikovať hodnoteniami, ktorými sa zasiahnutí ľudia a komunity zapoja do trvalej diskusie pri hľadaní primeranej pomoci.

1.6

Zvážte zabezpečenie základného odborného výcviku o psychologickej prvej pomoci pre zamestnancov, ktorí sa angažujú v hodnoteniach. Môže im to pomôcť pri manažovaní osôb, u ktorých sa počas hodnotenia objaví úzkosť.

Osobitne hodnotte skupiny, ktoré pri poskytovaní ochrane čelia možnému riziku. Príkladom môžu byť osobitné hodnotenia za účasti žien, mužov, chlapcov a dievčat s cieľom porozumieť ako sú vystavení násiliu, diskriminácii alebo iným rizikám.

Nestranné hodnotenie: Nestrannosť neznamená, že so všetkými je zaobchádzané rovnako. Poskytovanie pomoci na základe práv si vyžaduje pochopenie rozdielnych kapacít, odlišných možností, potrieb a zraniteľností. Ľudí môže ohrozovať diskriminácia na základe jednotlivých faktorov, ako sú vek, pohlavie, zdravotné postihnutie, zdravotný stav, sexuálna orientácia alebo rodová identita, alebo ak sa starajú o iných zraniteľných ľudí.

Zraniteľnosť: K zraniteľnosti ľudí prispievajú aj sociálne a kontextové faktory. Patrí sem diskriminácia a marginalizácia, sociálna izolácia, zhoršovanie prostredia, variabilita

klímy, chudoba, chýbajúce majetkové práva k pôde, zlá správa vecí verejných, etnický pôvod, trieda, kasta a náboženská alebo politická príslušnosť.

Existujúce možnosti: Ľudia, komunity, organizácie a orgány zasiahnuté krízou už disponujú vhodnými zručnosťami, vedomosťami a možnosťami na zvládanie, reakciu na a zotavenie sa z kríz. V záujme dodržania práva na dôstojný život aktívne zapájajte zasiahnutých ľudí do rozhodovania, ktoré ich ovplyvňuje. Možno sa bude treba cielene snažiť o posilnenie účasti typicky slabo zastúpených skupín, ako sú ženy, deti, starší ľudia, osoby so zdravotným postihnutím a jazykové alebo etnické menšiny.

Rozčleňovanie údajov: Je dôležité z hľadiska pochopenia dopadu činností alebo udalostí na jednotlivé skupiny. vhodné postupy podporujú rozčlenenie údajov minimálne na základe pohlavia, veku a zdravotného postihnutia. Dodatočné faktory by mali vychádzať z kontextu.

Analyzovanie rozčlenených údajov je potrebné kvôli uplatňovaniu noriem v danom kontexte a tiež z dôvodu monitorovania. Správne využívanie rozčlenených údajov môže poukázať na to, koho situácia najviac zasiahla, kto dokáže získať prístup k pomoci, a kde treba na zahrnutie ohrozeného obyvateľstva urobiť viac. Pozri Čo je Sphere?.

Neustála analýza a efektívne využívanie údajov: Personálne systémy by mali mať dostatok flexibility, aby bolo možné rýchlo zamestnať a nasadiť hodnotiace tímy. Programu vymedzte rozpočet a zdroje na základe potrieb. Financovanie by malo podporovať neustále analýzy potrieb v oblasti pomoci a ochrany a tiež prispôsobenie a úpravu programov vrátane opatrení na uľahčenie prístupu (ako sú mechanizmy terénnej práce, dostupnosť zariadení a komunikácia).

Závazok č. 2

Komunity a ľudia zasiahnutí krízou majú prístup k potrebnej humanitárnej pomoci vo vhodnom čase.

Kritérium kvality

Humanitárna pomoc je efektívna a včasná.

Ukazovatele výkonu

1. Komunity a ľudia zasiahnutí krízou vrátane najzraniteľnejších skupín sa domnievajú, že načasovanie poskytnutej pomoci a ochrany je primerané.
2. Komunity a ľudia zasiahnutí krízou sa domnievajú, že pomoc napĺňa ich potreby.
3. Monitorovanie a hodnotiace správy ukazujú, že humanitárna pomoc napĺňa svoje ciele z hľadiska včasnosti, kvality aj kvantity.

Kľúčové kroky

1. Programy navrhujte tak, aby riešili obmedzenia a aby bola zamýšľaná pomoc pre komunity reálna a bezpečná.
 - Pokiaľ nie je možné zhodnotiť a naplniť potreby špecifickej oblasti alebo skupiny obyvateľstva vrátane ťažko dostupných miest, jasne stanovte obmedzenia a pomenujte ich.
 - Vopred uprednostnite podporu miestnych kapacít v rámci pomoci tam, kde pohotovostné plánovanie poukazuje na zraniteľné oblasti alebo obyvateľstvo
- 2.1 alebo ak k nemu môže byť v budúcnosti náročný prístup.
 1. Poskytujte humanitárnu pomoc načas, rozhodujte sa a konaťte bez zbytočného odkladu.
 - Zohľadňujte podmienky na život, kultúrne zvyklosti, ročné obdobie, poľnohospodársky kalendár a ďalšie faktory, ktoré ovplyvňujú poskytovanie adekvátnych služieb v správnom čase.
 - Do harmonogramov programov zahrňte časový rámec systémov poskytovania pomoci a monitorovania, predvídajte a upozorňujte na prípadné oneskorenie.
 - 2.2 Zohľadnite, že v prvých fázach akútnej krízy budú rozhodnutia vychádzať z neúplných poznatkov a upravujte svoje rozhodnutia podľa dostupných informácií.
 - Koordinujte s ostatnými tvorbu spoločných stratégií riešenia kolektívnych problémov, ktoré znemožňujú včasnú pomoc.
 1. Všetky nenaplnené potreby ohláste organizáciám s príslušnými technickými znalosťami a mandátom, alebo požadujte ich naplnenie.
 - Patria sem nenaplnené informačné potreby, ale aj potreby v oblasti ochrany a pomoci.
 1. Pri plánovaní a hodnotení programov používajte relevantné technické štandardy a osvedčené postupy využívané v humanitárnom sektore.
 - 2.3 Ak existujú, riadte sa štátnymi technickými normami, no prispôbte ich humanitárnemu kontextu.
 - Koordinujte s ostatnými zainteresovanými stranami presadzovanie používania globálne schválených štandardov, ktoré doplnia štátne normy (vrátane Sphere a podobných štandardov v príbuzných sektoroch).
 - 2.4 Monitorujte činnosti, výstupy a výsledky humanitárnej pomoci s cieľom upraviť podľa nich humanitárne programy a riešiť prípadné nedostatočné výsledky.
 - Zadefinujte ukazovatele výkonu, ktoré sú časovo vymedzené a prispôbené kontextu. Pravidelne ich vyhodnocujte v záujme merania pokroku pri napĺňaní potrieb v oblasti pomoci a ochrany.
 - Okrem činností a výsledkov (napr. počet vybudovaných zariadení) sem začleňte aj porovnanie pokroku s cieľmi a ukazovateľmi výkonu. Monitorujte výsledky projektu a očakávané výsledky, ako je využívanie zariadení alebo zmeny v praxi.

- 2.5 Pravidelne vyhodnocujte systémy tak, aby sa zhromažďovali len užitočné informácie spolu s aktualizovanými informáciami o kontexte (napr. fungovanie miestneho trhu, zmena v oblasti bezpečnosti).

Povinnosti organizácie

1. Závazky programu sú v súlade s organizačnými možnosťami.
 - Predpisy odrážajú význam používania odsúhlasených humanitárnych noriem o technickej kvalite a rozvíjania odborných zručností vo vybraných oblastiach intervencie.
 - Uvedte podmienky, za ktorých môže organizácia poskytovať služby mimo svojej odbornej oblasti dovtedy, kým ich nezačnú poskytovať ostatné organizácie.
1. Závazky zabezpečujú:
- 2.6 a. systematické, objektívne a nepretržité monitorovanie a hodnotenie humanitárnych činností a ich dopadov,
 - b. používanie dôkazov získaných monitorovaním a hodnotením na zmenu a zlepšenie humanitárnych programov, a
 - c. včasné rozhodovanie a zodpovedajúce pridelovanie zdrojov.

2.7

Usmernenia

Riešenia prekážok a realistické plánovanie: Ak organizácia nemá prístup k obyvateľstvu alebo nedokáže naplniť identifikované potreby, je jej povinnosťou podať o tom správu príslušným aktérom (vrátane vládnych a mimovládnych aktérov). Pozri zásadu ochrany č. 3.

V prípade potreby využite na pohotovostné plánovanie pred krízou predpovede a systémy včasného varovania, aby ste komunitám, orgánom a agentúram dali priestor na rýchlu reakciu. Zasiiahnutým ľuďom to zároveň umožní ochrániť svoj majetok ešte predtým, než budú v ohrození života a živobytia.

Vybudujte rozhodovacie procesy tak, aby boli dostatočne flexibilné a reagovali na nové informácie vychádzajúce z priebežného hodnotenia. V rámci organizácie delegujte rozhodnutia a zdroje čo možno najbližšie k miestu implementácie.

Dokumentujte rozhodnutia a rozhodovacie procesy, aby ste preukázali transparentnosť. Procesy zakladajte na konzultácii, zmysluplnej účasti a koordinácii s ostatnými. Pozri záväzok č. 6.

Monitorovanie činností, výstupov a výsledkov: Monitorovaním sa získavajú informácie o zmenách projektu, overuje sa ním uplatňovanie výberových kritérií a potvrdzuje sa, či sa pomoc dostáva k ľuďom, ktorí ju najviac potrebujú. Dokumentujte všetky zmeny programu vyplývajúce z monitorovania a vytvorte monitorovacie systémy postavené na zasiiahnutých ľuďoch a kľúčových zainteresovaných stranách a ich zapájaní. Pozri záväzok č. 7.

Využívajte spoločné monitorovacie ukazovatele pre celú humanitárnu reakciu, ak sú k dispozícii.

Rozhodovanie v rámci organizácie: V rámci organizácie sa musia jasne vymedziť jednotlivé povinnosti aj rozhodovacie procesy vrátane toho, kto má čo na starosti, s kým je potrebné konzultovať a aké informácie sú potrebné pri rozhodovaní.

Postupy, procesy a systémy v rámci organizácie: Organizácie by mali na základe systematického a dôkladného monitorovania a hodnotenia zdokumentovať dopad humanitárnej činnosti na zlepšovanie výsledov. Ukážte, ako sa údaje z monitorovania a hodnotenia využívajú na prispôsobenie programov, predpisov a stratégií, posilnenie pripravenosti a na včasné zlepšenie výkonu. Pozri záväzok č. 7. Môže to zahŕňať pohotovostný fond určený na pomoc alebo schopnosť rýchlo prijať alebo v prípade potreby rozmiestniť kvalifikovaných zamestnancov.

Záväzok č. 3

Výsledkom humanitárnej činnosti je to, že komunity a ľudia dotknutí krízou nie sú negatívne zasiahnutí, sú lepšie pripravení, odolnejší a menej ohrození.

Kritérium kvality

Humanitárna pomoc posilňuje miestne kapacity a zabraňuje negatívnym dopadom.

Ukazovatele výkonu

1. V dôsledku humanitárnej činnosti sa komunity a ľudia zasiahnutí krízou sami považujú za schopných zvládnuť budúce otrasy a napätie.
2. Miestne orgány, čelní predstavitelia a organizácie zodpovedné za reakciu na krízu sa domnievajú, že majú viac kapacity.
3. Komunity a ľudia zasiahnutí krízou vrátane zraniteľných a marginalizovaných jednotlivcov nezaznamenávajú negatívne účinky humanitárnej činnosti.

Kľúčové kroky

1. Dbajte na to, aby humanitárne programy stavali na miestnych možnostiach a pracovali na zvyšovaní odolnosti komunit a ľudí zasiahnutých krízou.
 - Naplánujte služby (napr. riadiace štruktúry v období sucha a štruktúry, ktoré zvyšujú odolnosť voči povodňam, hurikánom alebo zemetraseniam), ktoré pomôžu znížiť dopad týchto rizík.
 - Podporujte svojpomocné iniciatívy a opatrenia zamerané na pripravenosť komunity.

3.1

- 3.2 Na riadenie činností využívajte výsledky existujúcich hodnotení nebezpečenstva a rizika vo vzťahu ku komunite a plány pripravenosti.
- Oboznámte sa s potrebami a možnosťami rozličných skupín vystavených rôznym úrovňam rizika a riešite ich.
- 3.3 Pomáhajte rozvíjať miestne vedenie a kapacity organizácií, ktoré budú môcť zohrávať rolu prvých respondentov v prípade budúcich kríz, a súčasne podniknite kroky na zaručenie primeraného zastúpenia marginalizovaných a znevýhodnených skupín.
- V čo najväčšej miere spolupracujte s komunálnymi orgánmi a miestnou vládou.
 - Presadzujte rovnocenné a partnerské zaobchádzanie s miestnymi aktérmi pri navrhovaní a riadení humanitárnej pomoci.
 - Podporujte iniciatívy miestnych skupín a organizácií, ktoré môžu slúžiť ako platformy pre vzdelávanie a rozvíjanie schopností účinnej prvej pomoci v budúcich krízach.
 - Zamestnávajte miestnych a domácich zamestnancov s ohľadom na rozmanitosť obyvateľstva namiesto cudzincov, ak je to možné.
- 3.4 Naplánujte stratégiu zmeny a ukončenia pomoci už v skorých fázach humanitárneho programu, ktorá by zaručila dlhodobé pozitívne účinky a znížila riziko závislosti.
- Podporte posilnenie existujúcich štátnych alebo komunitných systémov namiesto vytvárania paralelných programov, ktoré nebudú trvať dlhšie ako poskytovanie humanitárnej pomoci.
- 3.5 Navrhujte a zavádzajte programy, ktoré podporujú skorú obnovu a ktoré podporujú miestne hospodárstvo.
- Podniknite kroky na obnovenie sociálnych služieb, vzdelávania, trhov, dopravy a príležitostí na živobytie, ktoré uspokojia potreby zraniteľných skupín.
 - Pri analyzovaní otázky, ktorá forma pomoci (hotovosť, poukážky alebo materiálna pomoc) prinesie najlepší výsledok, náležite zvážte trhové podmienky.
 - Ak je to možné, nakupujte miestne tovary a služby.
 - V čo najväčšej miere zmierňujte negatívny dosah na trhy.
- 3.6 Včas a systematicky identifikujte potenciálne alebo skutočné neplánované negatívne dopady a reagujte na situáciu v oblastiach, ako sú:
- a. bezpečnosť ľudí, ochrana, dôstojnosť a práva,
 - b. sexuálne vykorisťovanie a zneužívanie zo strany zamestnancov,
 - c. kultúra, rod, sociálne a politické vzťahy,
 - d. živobytie,
 - e. miestne hospodárstvo, a
 - f. Životné prostredie.

Povinnosti organizácie

3.7 Postupy, stratégie a usmernenia vznikli s cieľom:

- a. predchádzať negatívnym dopadom programov, ako sú napríklad vykoisťovanie, zneužívanie alebo diskriminácia komunít či ľudí zasiahnutých krízou zo strany zamestnancov, a
- b. posilňovať miestne kapacity.

3.8 Sú zavedené systémy na ochranu všetkých osobných informácií získaných od komunít a ľudí zasiahnutých krízou, ktoré by ich mohli vystaviť riziku.

- Vypracujte jasné a komplexné predpisy v oblasti ochrany osobných údajov vrátane elektronických registračných a distribučných systémov.
- Ľudí, ktorým pomáhate, informujte o ich právach vo vzťahu k ochrane osobných údajov, o spôsoboch, akými môžu pristupovať k osobným údajom zhromaždeným danou organizáciou a o spôsobe vyjadrenia znepokojenia ohľadom ich zneužitia.

Usmernenia

Odolnosť komunity a miestne vedenie: Komunity, miestne organizácie a štátne orgány konajú počas krízy ako prvé a majú rozsiahle vedomosti o situácii aj osobitných potrebách. Títo aktéri by mali byť rovnocennými partnermi a mali by mať autonómiu pri tvorbe a riadení pomoci. Od medzinárodných a miestnych agentúr si to však vyžaduje snahu prispôbiť svoje pracovné metódy a zapájať sa do otvoreného dialógu a konštruktívnej kritiky. Namiesto vytvárania nových paralelných systémov by sa mali vždy, keď to je možné, využívať miestne finančné štruktúry/služby.

Stratégia zmeny a ukončenia pomoci: V spolupráci so štátnymi orgánmi a zasiahnutým obyvateľstvom čo najskôr navrhnete služby, ktoré budú fungovať aj po skončení mimoriadneho programu (napríklad zavedte opatrenia na pokrytie nákladov, využívajte lokálne dostupné materiály alebo posilňujte možnosti miestneho manažmentu).

Negatívne dopady a zásada „nikomu neškodiť“: Vysoká hodnota zdrojov určených na pomoc a silná pozícia humanitárnych pracovníkov môže viesť k vykoisťovaniu a zneužívaniu, súpereniu, konfliktu a neoprávnenému používaniu alebo sprenevere pomoci. Humanitárna pomoc môže ohroziť živobytie a trhové systémy, viesť ku konfliktom o zdroje a prehĺbiť nerovné mocenské vzťahy medzi jednotlivými skupinami. Predvídajte potenciálne negatívne účinky, monitorujte ich a prijmite opatrenia, aby ste im v rámci možností predchádzali.

Berte ohľad na kultúrne zvyklosti, ktoré môžu mať na niektoré skupiny negatívny dopad. K príkladom patrí: predpojaté zameranie na dievčatá, chlapcov alebo osobitné kasty, odlišné vzdelávacie príležitosti pre dievčatá, odmietanie očkovania a ďalšie formy diskriminácie alebo uprednostňovania.

Bezpečné a citlivé mechanizmy spätnej väzby a sťažností môžu obmedziť zneužívanie. Zamestnanci by mali vítať a vyhľadávať podnety a sťažnosti. Zamestnanci by mali

byť vyškolení v spôsobe, akým sa zachováva dôvernosť a podávajú citlivé informácie, akými je oznamovanie vykorisťovania alebo zneužívania.

Sexuálne vykorisťovanie a zneužívanie zo strany zamestnancov: Všetci zamestnanci spoločne zodpovedajú za predchádzanie vykorisťovaniu a zneužívaniu. Zamestnanci sú povinní nahlasovať každé zneužívanie, ktorého sú svedkami, alebo na ktoré majú podozrenie, a to v rámci vlastnej organizácie aj mimo nej. Pripomínáme, že deti (a zvlášť dievčatá) sú často veľmi zraniteľné a prijaté politiky by ich mali explicitne chrániť deti pred vykorisťovaním a zneužívaním. Pozri záväzok č. 5.

Obavy o životné prostredie Humanitárna pomoc môže zhoršiť stav životného prostredia (napríklad eróziu pôdy, vyčerpanie alebo znečistenie podzemných vôd, nadmerný rybolov, tvorbu odpadu a odlesňovanie). Zhoršovanie stavu životného prostredia môže prehĺbiť krízu alebo zvýšiť mieru zraniteľnosti a znížiť tým odolnosť ľudí voči otrasom.

Medzi opatrenia na obmedzenie zhoršovania životného prostredia patrí zalesňovanie, zachytávanie dažďovej vody, efektívne využívanie zdrojov a predpisy a postupy na etické obstarávanie. Veľké stavebné práce by sa mali vykonávať len po vyhodnotení vplyvu na životné prostredie. Pozri záväzok č. 9.

Predpisy organizácie na predchádzanie negatívnym dopadom a posilnenie miestnych možností: Organizáciám sa odporúča, aby mali jasne zdokumentované predpisy a systém riadenia rizika. Mimovládne organizácie, ktorým sa nedarí systematicky riešiť neetické správanie či korupciu vlastnými protikorupčnými predpismi a postupmi ani kolektívnymi opatreniami s ďalšími mimovládnymi organizáciami, zvyšujú riziko korupcie u ostatných aktérov.

Predpisy a postupy by mali zohľadňovať záväzok chrániť zraniteľných ľudí a načrtávať spôsoby prevencie a vyšetrovania zneužitia moci. Starostlivý nábor, skríning aj náborové postupy by mohli pomôcť s obmedzením rizika profesionálneho pochybenia zamestnancov a pravidlá správania by mali jasne stanoviť praktiky, ktoré sú zakázané. Zamestnanci by mali formálne súhlasiť s dodržiavaním týchto pravidiel a mali by si jasne uvedomovať sankcie, ktorým budú čeliť, ak ich nedodržia. Pozri záväzok č. 8.

Ochrana osobných informácií: Ku všetkým osobným informáciám jednotlivcov aj komúnit sa musí pristupovať ako k dôverným. Osobitne to platí v prípade nakladania s údajmi týkajúcimi sa ochrany, ohláseného násillia, sťažností na zneužívanie alebo vykorisťovanie a rodovo podmieneného násillia. Systémy, ktorými sa zabezpečuje dôvernosť, sú z hľadiska predchádzania ujme zásadné. Pozri Zásady ochrany a záväzky č. 5 a 7.

Nárast využívania elektronických registračných a distribučných systémov pri poskytovaní humanitárnej pomoci zdôrazňuje potrebu jasných a komplexných predpisov v oblasti ochrany údajov. Veľmi dôležité sú dohody, ktorými sa tretie strany, ako sú banky a obchodné organizácie, zaväzujú k ochrane informácií. Zásadné sú aj presné usmernenia ohľadom zberu, uchovávanía, používania a likvidácie údajov, ktoré by mali byť zosúladené s medzinárodnými normami a miestnymi zákonmi o ochrane

osobných údajov. Potrebne je zavedenie systémov na zmiernenie rizika straty údajov. Ak sa údaje už viac nevyžadujú, mali by sa zničiť.

Závazok č. 4

Komunity a ľudia zasiahnutí krízou poznajú svoje práva a nároky, majú prístup k informáciám a zapájajú sa do rozhodnutí, ktoré ich ovplyvňujú.

Kritérium kvality

Humanitárna pomoc sa zakladá na komunikácii, účasti a spätnej väzbe.

Ukazovatele výkonu

1. Komunity a ľudia zasiahnutí krízou poznajú svoje práva a vedia, na čo majú nárok.
2. Komunity a ľudia zasiahnutí krízou sa domnievajú, že majú včasný prístup k jasným a podstatným informáciám, a to vrátane záležitostí, ktoré ich môžu ešte viac vystaviť riziku.
3. Komunity a ľudia zasiahnutí krízou sú spokojní s možnosťami ovplyvňovania pomoci.
4. Všetci zamestnanci sú odborne pripravení a poznajú usmernenia ohľadom práv dotknutého obyvateľstva.

4.1

Kľúčové kroky

1. Poskytnite komunitám a osobám dotknutým krízou informácie o organizácii, o zásadách, ktoré dodržiava, o jej očakávaniach v súvislosti so správaním svojich zamestnancov, o programoch, ktoré zavádza, a o výsledkoch, ktoré nimi plánuje dosiahnuť.
 - Považujte samotné informácie za kľúčový prvok ochrany. Bez správnych informácií o pomoci a nárokoch, sa ľudia môžu stať obeťami vykorisťovania a zneužívania. Pozri Zásadu ochrany č. 1.
 - Jasne komunikujte o tom, aké správanie môžu ľudia očakávať od humanitárnych pracovníkov, a o spôsobe, akým sa môžu v prípade nespokojnosti sťažovať.
1. Komunikujte zrozumiteľným jazykom, formátmi a médiami, ktoré rešpektujú a zohľadňujú kultúru rozličných členov komunity, najmä zraniteľných a marginalizovaných skupín.
1. Využívajte existujúce komunikačné systémy a poraďte sa s ľuďmi o preferovanej forme komunikácie. Zvážte, akú mieru súkromia zaručujú jednotlivé formáty a média použité pri komunikácii.
- Zabezpečte efektívne a bezpečné využívanie nových a starých komunikačných technológií.

1. Zabezpečte inkluzívne zastúpenie, ktoré zahŕňa účasť a zapojenie komunít a ľudí zasiahnutých krízou vo všetkých fázach práce.
- Venujte pozornosť skupinám alebo jednotlivcom, ktorí v minulosti nemali prístup k moci a boli vylúčení z rozhodovacích procesov. Systematicky zvažujte etické spôsoby ich zapojenia s cieľom rešpektovať dôstojnosť a predchádzať ďalšiemu stigmatizovaniu.
- 4.4 V jednotlivých fázach pomoci zohľadnite rovnováhu medzi priamym zapojením komunity a nepriamym zastúpením, teda zastúpením prostredníctvom volených zástupcov.
1. Motivujte a sprostredkujte komunitám a ľuďom zasiahnutým krízou možnosť vyjadriť spätnú väzbu o svojej spokojnosti s kvalitou a efektívnosťou prijatej pomoci, pričom osobitnú pozornosť venujte rodu, veku a rozmanitosti osôb vyjadrujúcich spätnú väzbu.
- Vyškolte zamestnancov, aby si získali a udržali dôveru ľudí, aby vedeli ako reagovať na pozitívnu aj negatívnu spätnú väzbu, aby pozorovali reakcie rôznych členov komunity na spôsob poskytovania služby.
- Začleňte zhromažďovanie spätnej väzby do širšieho prístupu naprieč organizáciou alebo sektorov s cieľom preskúmať, analyzovať a konať na základe spätnej väzby.
- 4.5 Zdieľajte reakciu na spätnú väzbu s komunitou.

Povinnosti organizácie

1. Sú zavedené predpisy na sprístupňovanie informácií, ktoré podporujú kultúru otvorenej komunikácie.
- 4.6 Stanovte a zdokumentujte procesy na sprístupňovanie informácií.
- Usilujte sa otvorené sprístupňovanie informácií o úspechoch a zlyhaniach organizácie celému spektru zainteresovaných strán s cieľom podporovať kultúru otvorenosti a zodpovednosti v celom systéme.
1. Sú zavedené predpisy o zapájaní komunít a ľudí zasiahnutých krízou, pričom odrážajú priority a riziká identifikované počas všetkých fáz práce.
- 4.7 Vyzdvihnite spôsob odbornej prípravy a motivácie zamestnancov uľahčovať zapájanie a rozhodovanie komunity, načúvajte rozličným komunitám zasiahnutých ľudí a manažujte negatívnu spätnú väzbu.
- Navrhujte postupy a stratégie, ktoré pomôžu vytvárať priestor a čas na komunitné dialógy, rozhodovanie a svojpomoc.
1. Komunikácia navonok vrátane komunikácie na účely získavania financií je primeraná, etická, rešpektujúca a komunity a ľudia zasiahnutí krízou prezentuje ako dôstojné ľudské bytosti.
- Sprístupňujte informácie na základe hodnotenia rizika. Zohľadnite možnú ujmu obyvateľstva, napríklad pri sprístupňovaní informácií o distribúcii hotovosti

alebo demografii konkrétnych osídlení, čo by mohlo ľudí vystaviť riziku napadnutia.

- Pri využívaní príbehov a obrázkov zobrazujúcich zasiahnutých ľudí postupujte opatrne, keďže sa to môže pokladať za zásah do súkromia a za porušenie dôvernosti, ak ste si na to nevyžiadali ich súhlas. Pozri Zásadu ochrany č. 1 o informovanom súhlase.

Usmernenia

Sprístupňovanie informácií komunitám: Sprístupňovanie presných, včasných, zrozumiteľných a prístupných informácií posilňuje dôveru, prehĺbuje mieru zapojenia a zvyšuje vplyv projektu. Je tiež kľúčom k transparentnosti. Sprístupňovanie finančných informácií komunitám môže zlepšiť efektívnosť nákladov a pomôcť komunitám pri identifikovaní a odhaľovaní plytvania alebo podvodu.

Ak organizácia primerane nesprístupňuje informácie osobám, ktorým sa usiluje pomáhať, môžu dôjsť k nedorozumeniu, omeškaniu, nevhodným projektom, ktoré plytvajú zdrojmi, a k negatívnemu vnímaniu danej organizácie. To môže mať za následok hnev, frustráciu a neistotu.

Efektívna, bezpečná, prístupná a inkluzívna komunikácia: Rozličné skupiny majú rozličné komunikačné a informačné potreby aj zdroje. Možno budú potrebovať čas na vzájomné rozhovory v bezpečnom a súkromnom prostredí, aby dokázali spracovať informácie a ich implikácie.

Informovaný súhlas: Upozorňujeme, že niektorí ľudia môžu vyjadriť súhlas bez toho, aby plne porozumeli dôsledkom. Nie je to ideálne, ale na začiatku možno bude potrebné predpokladať mieru súhlasu a účasti na základe vyslovenej vôle zapojiť sa do činností projektu, pozorovania, poznatkov či právnych alebo iných dokumentov (ako sú zmluvy s komunitou). Pozri Zásadu ochrany č. 1.

Účasť a zapojenie: V rámci pomoci sa včas radte so zasiahnutými ľuďmi a miestnymi inštitúciami, aby ste stávali na existujúcich poznatkoch a rozvíjali pozitívne a úctivé vzťahy. Skorá konzultácia môže byť lepšie využitie času ako neskoršia náprava nevhodných rozhodnutí. V skorých štádiách akútnej pomoci sa konzultácie možno bude môcť zúčastniť len obmedzený počet zasiahnutých ľudí. Postupne sa vyskytnú viac príležitostí pre viac osôb a viac skupín, aby sa zapojili do rozhodovania.

Upozorňujeme, že v niektorých konfliktných situáciách sa podpora skupinových diskusií a skupinového rozhodovania môže vnímať ako forma politického hnutia a mohla by miestnym ľuďom spôsobiť ujmu. Zohľadnite rozmanité metódy na väčšie zapojenie komunity prostredníctvom systému spätnej väzby vrátane využitia komunitných lístkov na zapisovanie bodov.

Spätná väzba: Formálnu spätnú väzbu si možno vyžiadať ako konkrétnych hodnotenie (s využitím skupinových diskusií alebo rozhovorov), monitorovanie po distribúcii pomoci alebo formou dotazníkov. Rovnako treba využívať neformálnu spätnú väzbu získanú počas dennej spolupráce na ďalšie priebežné budovanie dôvery

a zlepšenie programov. Pýtajte sa na spätnú väzbu o tom, či ženy, muži, dievčatá a chlapci cítia rešpekt a či sú spokojnými so svojim vplyvom na rozhodovanie. Ľudia môžu byť spokojní s poskytnutou pomocou, ale nespokojní so svojim vplyvom na rozhodovanie.

Ľudia môžu mať obavy z negatívnych následkov kritickej spätnej väzby. Rovnako môžu existovať kultúrne dôvody na to, aby bola kritika zásahu neprijateľná. Zvážte rôzne metódy neformálnej aj formálnej spätnej väzby vrátane metód jej dôverného vyjadrenia.

Vytvorte mechanizmy spätnej väzby s ostatnými agentúrami a zabezpečte ich dostupnosť všetkým ľuďom. Mali by sa vnímať ako úplne nezávislé od mechanizmov sťažností, ktorými sa riešia vážne porušenia v rámci praxe alebo správania. Pozri Závazok č. 5, hoci v praxi sa zvyčajne prijaté typy spätnej väzby a sťažností prekrývajú. Potvrďte prijatie spätnej väzby, prijmite opatrenia a ak je to vhodné, prispôbajte program. Integrujte mechanizmy spätnej väzby do monitorovacích a hodnotiacich systémov organizácií.

Podpora kultúry otvorenej komunikácie: Organizácie by mali verejne (na svojom webovom sídle alebo v propagačných materiáloch, ktoré sú dostupné zasiahnutým ľuďom) priznať všetky osobitné záujmy, ako sú politická alebo náboženská príslušnosť. Zainteresovaným stranám to umožňuje lepšie pochopiť povahu organizácie a jej pravdepodobnú príslušnosť a postupy.

Závazok organizácií k účasti a načúvaniu komunitám: Pravidlá v oblasti rodu a rozmanitosti môžu pomôcť s podporou hodnôt a záväzkov organizácie a môžu slúžiť ako konkrétne príklady očakávaného správania. Stratégiu a vývoj programu by mala formovať aj spätná väzba od zasiahnutých ľudí.

Obmedzovanie informácií, dôvernosť a mlčanlivosť: Nie všetky informácie sa môžu alebo by sa mali sprístupniť všetkým zainteresovaným stranám. Zohľadnite, ako môže zber informácií, ktorými sa môžu identifikovať skupiny (demografia) alebo jednotlivci, podnietiť alebo zvýšiť zraniteľnosť ľudí alebo vytvárať nové hrozby pri ich ochrane.

Pozri Zásady ochrany.

Etický prístup k externej komunikácii navonok: Materiály určené na získavanie financií a fotografie vyňaté z kontextu môžu byť neraz zavádzajúce a tiež môžu zvýšiť riziko v súvislosti s ochranou. Všetci zamestnanci by mali mať prístup k predpisom a usmerneniam súvisiacim s externou komunikáciou, čo môže zabrániť chybám.

Detaily pripojené k snímkam alebo uvedené v príbehoch nesmú umožniť vystopovanie ľudí (osobitne detí) do domovov či komunit. Pri fotografovaní by sa malo vypnúť geografické označovanie snímkok.

Závazok č. 5

Komunity a ľudia zasiahnutí krízou majú prístup k bezpečným a ústretovým mechanizmom na riešenie sťažností.

Kritérium kvality

Sťažnosti sú vítané a riešené.

5.1

Ukazovatele výkonu

1. Komunity a ľudia zasiahnutí krízou vrátane zraniteľných a marginalizovaných skupín vedia o tom, že mechanizmy na vybavovanie sťažností vznikli preto, aby ich používali.
2. Komunity a ľudia zasiahnutí krízou považujú mechanizmy odpovedí na sťažnosti za prístupné, efektívne, dôverné a bezpečné.
3. Sťažnosti sa prešetrujú, riešia a výsledky sa k sťažovateľovi dostanú v uvedenom časovom rámci.

Kľúčové kroky

5.2

S komunitami a ľuďmi zasiahnutými krízou konzultujte návrh, zavádzanie aj monitorovanie procesov pri vybavovaní sťažností.

- Rozčleňte údaje podľa pohlavia, veku a zdravotného postihnutia, keďže tieto kritériá môžu ovplyvniť názory ľudí na prístup k mechanizmom vybavovania sťažností aj na prekážky voči nim.

5.3

- Dohodnite sa, ako podávať sťažnosti, čo môže brániť ľuďom a zamestnancom v ich podaní a akou formou si želajú odpoveď na sťažnosť. Zvážte spôsob zaznamenávania sťažností, ich sledovania a spôsob, akým sa poučenie z nich začlení do budúceho plánovania.
- Preskúmajte spojené mechanizmy vybavovania sťažností s ďalšími orgánmi, partnermi aj externými dodávateľmi.
- Zaškolte zamestnancov ohľadne mechanizmu vybavovania sťažností.

1. Vítajte a prijímajte sťažnosti, vysvetľujte, ako získať prístup k mechanizmu aj rozsah problémov, ktoré sa ním dajú riešiť.

5.4

Zvážte informačnú kampaň, ktorá by pomohla zvýšiť povedomie o systéme a postupoch. Počas nej ľudia môžu klásť ďalšie otázky a zaujímať sa o jeho fungovanie.

1. Manažujte sťažnosti včas, spravodlivo a primerane, tým sa do popredia dostáva bezpečnosť sťažovateľa a ľudí zasiahnutých v jednotlivých fázach.
- Každú sťažnosť riešte osobitne, a to aj vtedy, ak sa mnohé týkajú rovnakých problémov.
- Odpovedajte v určenom časovom rámci. Sťažovateľ by mal vedieť, kedy má očakávať odpoveď.

5.5 Vážte riadenie alebo zapojenie komunity do systému vybavovania sťažností.

Povinnosti organizácie

1. Systém odpovedí na sťažnosti komunít alebo ľudí zasiahnutých krízou je vytvorený a zdokumentovaný. Proces by sa mal vzťahovať na plánovanie, sexuálne vykorisťovanie, zneužívanie a iné formy zneužitia moci.

- Vedzte záznamy o spôsobe vytvorenia mechanizmu vybavovania sťažností, o rozhodovacích kritériách, všetkých predložených sťažnostiach, spôsobe ich zodpovedania a o časovom rámci.
- Dôsledne zabezpečte, aby sa informácie o sťažnostiach uchovávali ako dôverné a v prísnom súlade s predpismi o ochrane osobných údajov.
- Na mechanizmoch vybavovania sťažností spolupracujte s ostatnými organizáciami, pre komunity a zamestnancov to bude jasnejšie.

5.6

1. Máme organizačnú kultúru, v ktorej sa sťažnosti berú vážne a riešia sa v súlade s vymedzenými predpismi a procesmi.

- Zverejnite predpisy, ktoré sa týkajú povinnosti organizácie starať sa o ľudí, ktorým chce pomáhať, jej pravidlá správania aj spôsoby ochrany potenciálne zraniteľných skupín, ako sú ženy, deti a ľudia so zdravotným postihnutím.

5.7

- Vytvorte formálne postupy vyšetrovania založené na zásadách zachovania dôvernosti, nezávislosti a rešpektu. Vyšetrujte dôkladne, včas a profesionálne, dbajte na právne normy a požiadavky miestneho zákonníka práce. Určených manažérov odborne pripravte ohľadne vyšetrovania a riešenia nevhodného správania zamestnancov alebo sprístupnite špecializované poradenstvo.
- Začleňte postup na vyjadrenie rozhorčenia a predpisy týkajúce sa vynášania interných informácií, ktorými sa budú riešiť sťažnosti zamestnancov, a informujte o nich zamestnancov.

1. Komunity a ľudia zasiahnutí krízou si plne uvedomujú, aké správanie humanitárnych pracovníkov majú očakávať vrátane záväzkov organizácie ohľadom prevencie sexuálneho vykorisťovania a zneužívania.

- Vysvetlite komunitám aj zamestnancom postup v súvislosti so sťažnosťami. Začleňte doňho aj mechanizmy pre citlivé (napr. súvisiace s korupciou, sexuálnym vykorisťovaním, zneužívaním, vážnym profesionálnym pochybením alebo zanedbaním povinnosti) a necitlivé informácie (ako sú výzvy na využívanie kritérií výberu).

1. Sťažnosti, ktoré nespádajú do oblasti pôsobnosti organizácie, sa posúvajú príslušnej strane spôsobom, ktorý je v súlade s osvedčenými postupmi.

- Usmernením objasnite, ktoré sťažnosti patria do pôsobnosti organizácie, a kedy a ako sa treba obrátiť na iných poskytovateľov služby.

Usmernenia

Projektovanie mechanizmu vybavovania sťažností: Pred rozhodovaním o najvhodnejšom spôsobe interakcie s komunitami sa musí posúdiť sociálna aj mocenská dynamika. Venujte pozornosť potrebám starších ľudí, žien a dievčat, chlapcov a mužov, ľudí so zdravotným postihnutím a ostatných potenciálne marginalizovaných ľudí. Zabezpečte, aby sa mohli vyjadriť k projektu a zavádzaniu systémov vybavovania sťažností.

Zvyšovanie povedomia o tom, ako podať sťažnosť: Na informovanie zasiahnutých ľudí o tom, aké služby, postoj a správanie môžu očakávať od humanitárnych organizácií, bude potrebné vynaložiť čas a zdroje. Zasiahnutí ľudia by tiež mali vedieť, ako postupovať a kde podať sťažnosť, ak humanitárna organizácia neplní svoje záväzky.

Mechanizmus má byť vytvorený tak, aby bolo možné ubezpečiť ľudí, že sťažnosť môžu vždy podať dôverne a bez strachu z odvety.

Usmerňujte očakávania, komunity sa totiž môžu domnievať, že proces vybavovania sťažností dokáže vyriešiť všetky ich problémy. Pokiaľ sú očakávané zmeny mimo kontroly agentúry, môže z toho prameniť frustrácia a sklamanie.

Riadenie sťažností: Ak je sťažnosť mimo kontroly a povinností organizácie, jasne to sťažovateľovi vysvetlite. Ak je to možné a ak sťažovateľ súhlasí, posuňte sťažnosť vhodnej organizácii. Koordinujte postup s ostatnými agentúrami a sektormi, aby ste zaručili efektívne fungovanie presunu.

Podozrenia zo sexuálneho vykorisťovania a zneužívania zo strany humanitárnych pracovníkov môžu vyšetrovať len odborne pripravení zamestnanci.

Sťažovateľov by po vyjadrení súhlasu malo byť možné dôverne odkázať na miesta dodatočnej starostlivosti a podpory (ako je duševné zdravie a psychosociálna podpora alebo iná zdravotná starostlivosť).

Anonymné a zlomyseľné sťažnosti predstavujú osobitnú výzvu preto, že nie je známy ich zdroj. Pre organizáciu môžu byť varovným signálom skrytej nespokojnosti a každým ďalším postupom sa bude musieť vyšetriť, či existuje ešte nerozpoznaný dôvod na sťažnosť.

Ochrana sťažovateľov: Pri rozhodovaní o tom, aké informácie potrebujú jednotlivci v rámci organizácie, postupujte rozvážne. Osoby nahlasujúce sexuálne zneužívanie môžu čeliť sociálnej stigmatizácii a skutočnému nebezpečenstvu, a to od páchatelov aj svojich rodinných príslušníkov. Navrhnite mechanizmus, ktorým sa zabezpečí dôverné zaobchádzanie so sťažnosťami. Vytvoriť by sa mal aj predpis pre prípady informovania zvnútra, aby chránil zamestnancov, ktorí vyjadria obavy ohľadom programu alebo správania kolegov.

Predpisy na ochranu údajov by sa mali vzťahovať na dobu uchovávania konkrétnych typov informácií, a to v súlade s príslušnými zákonmi o ochrane osobných údajov.

Proces vybavovania sťažností: Zabezpečte, aby sťažnosti mohli podávať zamestnanci organizácie aj komunity, ktorej sa poskytujú služby. Takéto sťažnosti možno vnímať ako príležitosť na zlepšenie organizácie a jej práce. Sťažnosti môžu naznačovať dopad

a primeranosť zásahu, potenciálne riziká a zraniteľnosť a rovnako aj mieru spokojnosti ľudí s poskytovanými službami.

Sexuálne vykorisťovanie a zneužívanie ľudí zasiahnutých krízou: Organizácia a jej vyšší manažment zodpovedajú za zavedenie mechanizmov a postupov vybavovania sťažností, a za ich bezpečnosť, transparentnosť, dostupnosť a dôverynosť. Ak je to vhodné, organizácie by mali zvážiť zahrnutie osobitných vyhlásení o spolupráci pri vyšetrovaní prípadov v oblasti sexuálneho vykorisťovania a zneužívania do vzájomných partnerských dohôd.

Kultúra organizácie: Manažéri a zamestnanci na vyšších pozíciách by mali ísť príkladom a presadzovať kultúru vzájomného rešpektu medzi všetkými zamestnancami, partnermi, dobrovoľníkmi a ľuďmi zasiahnutými krízou. Ich podpora komunitných mechanizmov vybavovania sťažností je mimoriadne dôležitá. Zamestnanci by mali poznať spôsoby vybavovania sťažností alebo podozrení zo zneužívania. V prípade trestnej činnosti alebo porušenia medzinárodného práva by zamestnanci mali vedieť, ako kontaktovať príslušné orgány. Organizácie spolupracujúce s partnermi by sa mali spoločne dohodnúť na spôsobe prijímania a vybavovania sťažností (a to vrátane sťažností voči sebe).

Správanie zamestnancov a pravidiel správania: Organizácie by mali disponovať pravidlami správania zamestnancov, ktoré schválil vyšší manažment, a ktoré boli zverejnené. Na všetkých zamestnancov a partnerov sa vzťahujú vnútorné postupy na ochranu dieťaťa a mali by absolvovať úvodnú a odbornú prípravu o očakávaných normách správania. Zamestnanci by mali poznať a chápať dôsledky vyplývajúce z porušenia pravidiel správania. Pozri Záväzky č. 3 a 8.

Závazok č. 6

Komunity a ľudia zasiahnutí krízou dostávajú koordinovanú doplnkovú

6.1 pomoc.

Kritérium kvality

Humanitárna pomoc je koordinovaná a navzájom sa dopĺňa.

Ukazovatele výkonu

1. Organizácie prostredníctvom koordinovanej pomoci minimalizujú nepokryté a prekrývajúce sa oblasti na základe ich identifikácie komunitami a partnermi.
2. Zapojené organizácie – vrátane miestnych – si formálnymi aj neformálnymi koordináčnymi mechanizmami sprístupňujú relevantné informácie.
- 6.2 3. Organizácie koordinujú hodnotenia potrieb, humanitárnu pomoc a monitorovanie pomoci.
4. Miestne organizácia podávajú správy o primeranej účasti a zastúpení v koordináčnych mechanizmoch.

6.3 Ľavé kroky

1. Identifikujte úlohy, povinnosti, možnosti a záujmy zainteresovaných strán.
- Zvážte spoluprácu s cieľom optimalizovať možnosti komunít, hostiteľských vlád, darcov, súkromného sektora a humanitárnych organizácií (miestnych, štátnych, medzinárodných) s odlišnými mandátmi aj odbornými poznatkami.
- Navrhňte a vedte spoločné posudzovanie, odbornú prípravu a hodnotenie vo všetkých organizáciách a v ďalších zainteresovaných stranách, aby ste zabezpečili zjednotený prístup.
1. Dbajte na to, aby humanitárna pomoc dopĺňala pomoc od štátnych a miestnych orgánov a tiež od ostatných humanitárnych organizácií.

6.4 Zoberte na vedomie, že celkové plánovanie a koordinácia snáh o podporu je v konečnom dôsledku úlohou hostiteľskej vlády. Humanitárne organizácie zohrávajú zásadnú úlohu pri podpore reakcie štátu a tiež koordinačnú funkciu.

1. Vstupujte do príslušných koordinačných orgánov a spolupracujte s ostatnými v záujme minimalizácie požiadaviek na komunity a maximalizácie pokrytia a poskytovania služby v širšom humanitárnom úsilí.
- Prostredníctvom koordinácie obhajujte uplatňovanie a dodržiavanie uznávaných štandardov kvality a usmernení. Na zasadenie humanitárnych noriem do kontextu využívajte koordinačné orgány, a najmä ukazovatele, a to na kolektívne monitorovanie a hodnotenie činností a celkovej pomoci.
- Zadefinujte rozsah činností a záväzkov, ako aj oblasti prelínajúce sa s ďalšími koordinačnými orgánmi aj ich spôsob riadenia, napríklad vo vzťahu k povinnostiam, rodu a koordinácii ochrany.

6.5 Sprístupňujte potrebné informácie partnerom, koordinačným skupinám a relevantným aktérom za využitia vhodných komunikačných kanálov.

- Rešpektujte používanie miestneho jazyka/miestnych jazykov na stretnutiach a na inú komunikáciu. Preskúmajte prekážky brániace komunikácii, aby sa miestnym zainteresovaným stranám umožnila účasť.
- Komunikujte jasne, vyhýbajte sa žargónu a hovorovému štýlu, a to najmä vtedy, ak ďalší účastníci nehovoria rovnakým jazykom.
- V prípade potreby zabezpečte tlmočníkov a prekladateľov.
- Zvážte miesto konania stretnutí, aby ste umožnili účasť miestnym zainteresovaným stranám.
- Pracujte so sieťami miestnych organizácií občianskej spoločnosti s cieľom začlenenia príspevkov ich členov.

6.6

Povinnosti organizácie

1. Postupy a stratégie predstavujú jasný záväzok koordinovať sa a spolupracovať s ostatnými vrátane štátnych a miestnych orgánov bez spreneverenia sa humanitárnym zásadám.
 - Zahrňte koordináciu do organizačných postupov a stratégií v oblasti zdrojov. Organizácia by mala poskytnúť vyhlásenie o tom, ako bude spolupracovať s partnermi, hostiteľskými orgánmi a inými humanitárnymi aj nehumanitárnymi aktérmi.
 - Zamestnanci zastupujúci agentúry na koordinačných stretnutiach by mali mať primerané informácie, zručnosti aj oprávnenie, aby mohli prispievať k plánovaniu a rozhodovaniu. Pri opise pracovných pozícií zamestnancov jasne zadefinujte zodpovednosť za koordináciu.
1. Spolupráca s partnermi sa riadi jasnými a jednotnými dohodami, ktorými sa vzájomne uznávajú mandát, povinnosti a nezávislosť, ako aj vzájomné obmedzenia a záväzky.
 - V záujme efektívnej a zodpovednej pomoci spolupracujú miestne a štátne organizácie s partnermi, pričom rozumejú mandátu organizácie a vzájomným úlohám a povinnostiam.

Usmernenia

Práca so súkromným sektorom: Súkromný sektor môže do humanitárnych organizácií priniesť komerčnú efektívnosť, dodatočnú odbornosť a zdroje. Vyžaduje sa minimálne sprístupňovanie informácií s cieľom zabrániť duplicite a podporovať osvedčené humanitárne postupy. Dbajte na to, aby sa partnerské podniky zaviazali dodržiavať základné humanitárne práva, aby nemali historické záznamy o podpore nerovností ani o diskriminačných postupoch. Partnerstvá so súkromným sektorom by mali zabezpečiť výslovné výhody pre ľudí zasiahnutých krízou. Zároveň sa uznáva, že aktéri zo súkromného sektora môžu mať vlastné dodatočné ciele.

Civilno-vojenská koordinácia: Humanitárne organizácie musia byť jasne oddelené od vojenských, aby sa zabránilo skutočnému alebo domnelému spájaniu s politickým či vojenským programom, čo by mohlo ohroziť nestrannosť, nezávislosť, dôveryhodnosť a bezpečnosť agentúr a ich prístup k zasiahnutému obyvateľstvu.

Vojsko má osobitné skúsenosti a zdroje vrátane tých, čo súvisia s bezpečnosťou, logistikou, dopravou a komunikáciou. No prípadné spájanie s vojskom musí byť odôvodnené poskytnutím služby humanitárnym agentúram, a ony musia slúžiť v súlade s dohodnutými usmerneniami. Pozri Čo je Sphere? Humanitárna charta a Zásady ochrany. Niektoré organizácie budú v záujme pracovnej efektívnosti udržiavať minimálny dialóg, kým iné môžu nadviazať pevnejšie vzťahy.

Tri kľúčové prvky civilno-vojenskej koordinácie sú sprístupňovanie informácií, plánovanie a delba úloh. Dialóg by mal trvať po celú dobu, v každom kontexte a na všetkých úrovniach.

Doplňková pomoc: Miestne organizácie, orgány a siete občianskej spoločnosti disponujú veľkým množstvom skúseností, ktoré sú špecifické pre daný kontext. Môžu však potrebovať podporu pri re-etablovaní po dopade krízy a pri zapájaní sa do koordinácie pomoci a zastúpení v nej.

Ak sa orgány zaangažovali do konfliktu, humanitárni aktéri by sa pri posudzovaní nezávislosti orgánov mali riadiť vlastným úsudkom a za centrálny aspekt pri rozhodovaní považovať záujmy dotknutého obyvateľstva.

Koordinácia: Koordináciou naprieč sektormi sa môžu riešiť potreby ľudí holisticky namiesto izolovaného prístupu. Napríklad koordinácia v oblastiach duševného zdravia a psychosociálnej podpory musí prebiehať naprieč sektormi zdravotníctva, ochrany a vzdelávania, napríklad prostredníctvom technickej pracovnej skupiny tvorenej odborníkmi na dané oblasti.

Vedúci koordináční pracovníci zodpovedajú za správne a efektívne manažovanie stretnutí a sprístupňovania informácií a za zameranie na výsledky. Miestni aktéri sa nemusia zapájať do koordináčných mechanizmov, pokiaľ sa zdá, že sú relevantné len pre medzinárodné agentúry, a to kvôli jazyku alebo miestu konania. Môžu sa vyžadovať štátne a nižšie než štátne koordináčné mechanizmy, tieto by mali mať jasné pravidlá podávania správ.

Účasťou v koordináčných mechanizmoch sa pred katastrofou nadväzujú vzťahy a zlepšuje sa koordinácia v čase reakcie. Pre prípad mimoriadnej situácie prepojte koordináčné štruktúry s dlhodobými plánmi rozvoja a koordináčnymi orgánmi, ak existujú.

Medzinárodné medziagentúrne na koordináciu v núdzových situáciách by mali podporovať štátne koordináčné mechanizmy. Pri pomoci utečencom sa má využívať utečenecký koordináčný mechanizmus, ktorý využíva úrad UNHCR.

Sprístupňovanie informácií (vrátane finančných): medzi zainteresovanými stranami a koordináčnymi mechanizmami zvyšuje pravdepodobnosť, že sa v rámci programu odhalia medzery alebo duplicity.

Spolupráca s partnermi: Vzťahy medzi partnermi môžu byť upravené rôzne, od čisto zmluvných vzťahov po spoločné rozhodovanie a spoločné zdroje. Rešpektuje mandát, víziu a nezávislosť partnerskej organizácie. Identifikujte príležitosti na vzájomné učenie a rozvoj. Zistite, čo by obe strany mohli z partnerstva vyťažiť, keďže si zlepšia vedomosti a možnosti a zabezpečia lepšiu pripravenosť a rozmanitejšie druhy pomoci.

Dlhodobá spolupráca miestnych a štátnych organizácií občianskej spoločnosti s medzinárodnými organizáciami môže všetkým partnerom umožniť rozšíriť si možnosti a zabezpečiť lepšiu pripravenosť na pomoc a rozmanitejšie možnosti reakcie.

7.1

7.2 Závazok č. 7

Komunity a ľudia zasiahnutí krízou môžu očakávať lepšiu pomoc, keďže organizácie sa učia vďaka skúsenostiam a reflexii.

Kritérium kvality

Humanitárni aktéri sa neustále učia a zlepšujú.

Ukazovatele výkonu

- 7.3 Komunity a ľudia zasiahnutí krízou identifikujú zlepšenia z hľadiska pomoci a ochrany, ktorú postupne dostávajú.
2. Zlepšenia sa vzťahujú na zásahy v súvislosti s pomocou a ochranou, čo je dôsledkom ponaučenia z aktuálnej reakcie.
3. Poskytnutá pomoc a ochrana odrážajú ponaučenie z ostatných reakcií.

Kľúčové kroky

1. Pri plánovaní vychádzajte z poznatkov a predchádzajúcich skúseností.
- 7.4 Navrhujte jednoduché a prístupné monitorovacie systémy zohľadňujúc skutočnosť, že informácie by sa mali týkať rozličných skupín, aby z nich jasne vyplývalo, kto mal osov z predchádzajúcich programov a kto nie.
 - Zohľadnite neúspechy aj úspechy.
1. Učte sa, inovujte, robte zmeny na základe monitorovania, hodnotenia, spätnej väzby a sťažností.
 - Aktívne počúvajte a využívajte ďalšie kvalitatívne participatívne prístupy. Ľudia zasiahnutí krízou sú najlepší zdroj informácií o potrebách a zmenách situácie.
 - 7.5 Podelte sa o poznatky a diskutujte o nich s komunitami, pýtajte sa ich, čo by chceli robiť inak a ako možno posilniť ich úlohu pri rozhodovaní alebo v rámci riadenia.
1. Poznatky a inovácie sprístupňujte vnútorne – komunitám a ľuďom zasiahnutým krízou – a tiež ostatným zainteresovaným stranám.
 - 7.6 Vo formáte, ktorý umožňuje sprístupňovanie a rozhodovanie, prezentujte informácie zhromaždené monitorovaním a hodnotením. Pozri Závazok č. 4.
 - Identifikujte spôsoby podpory celosystémových vzdelávacích činností.

Povinnosti organizácie

1. Máme postupy hodnotenia a vzdelávania a prostriedky na poučenie zo skúseností a na zlepšenie praxe.
 - Organizácie začleňujú do svojho vzdelávacieho cyklu hodnotenie výkonu a plán na zlepšenie, ktorý vychádza z merateľných objektívnych ukazovateľov.

- Všetci zamestnanci rozumejú svojim povinnostiam vo vzťahu k monitorovaniu pokroku v práci, a tiež chápu, ako vzdelávanie prispieva k ich profesionálnemu rozvoju.
- 1. Existujú mechanizmy na zaznamenávanie poznatkov a skúseností a ich sprístupnenie celej organizácii.
- Vzdelávanie organizácie vedie k praktickým zmenám (ako sú napríklad lepšie hodnotiace stratégie, reorganizácia tímov v záujme súdržnejšej reakcie a jasnejšie vyjadrenie zodpovednosti za rozhodovanie).
- 1. Organizácia prispieva k vzdelávaniu a inováciám v humanitárnej pomoci, a to v rámci kolegov aj v rámci sektora.
- Zostavte a zverejnite správy o humanitárnej pomoci vrátane kľúčových poznatkov a odporúčaní, poslúžia pri revízii postupov počas budúcich reakcií.

Usmernenia

Učenie na základe vlastných skúseností: Rozličným realizáciám, vzdelávacím účelom a účelom v oblasti zodpovednosti prospievajú rôznorodé prístupy a metódy.

Pri úprave vytýčeného kurzu sa môže využiť monitorovanie – zber pravidelných súborov dát o činnostiach a výkonnosti projektu. Na monitorovanie a hodnotenie používajte kvalitatívne aj kvantitatívne údaje, vzájomne porovnajte a overte údaje a vedte dôsledné záznamy. Pri zhromažďovaní, riadení a podávaní správ o údajoch neopomínajte etický rozmer. Definujte, ktoré údaje sa zhromažďujú a ako sa prezentujú na základe plánovaného použitia a podľa ich používateľov. Nezhromažďujte údaje, ktoré sa nebudú analyzovať či používať.

Pri úprave smerovania sa môžu použiť prehodnotenia v reálnom čase a jednorazové hodnotiace úkony, do ktorých sa zapoja osoby pracujúce na projekte.

Pri úprave vytýčeného kurzu sa nemusia nutne použiť štruktúry, môže sa využiť spätná väzba – informácie od zasiahnutých ľudí. Ľudia zasiahnutí krízou vedia najlepšie posúdiť zmeny vo svojich životoch.

Hodnotenia po poskytnutí pomoci – jednorazové úkony, do ktorých sa zapoja osoby pracujúce na projekte, a prebehnú po skončení projektu. Identifikujú sa nimi prvky, ktoré je v budúcich projektoch potrebné zachovať alebo zmeniť.

Hodnotenia – formálne činnosti na objektívne určenie hodnoty činnosti, projektu alebo programu, zvyčajne ich vykonávajú osoby v externom vzťahu k projektu a môžu sa uskutočniť v reálnom čase (aby umožnili úpravu smerovania) alebo po ukončení projektu na poučenie v podobných situáciách a pri tvorbe postupov.

Výskum – zahŕňa systematické skúmanie osobitne zadaných otázok súvisiacich s humanitárnou činnosťou, zvyčajne sa využíva pri tvorbe postupov.

Inovácie: Reakcia na krízu často vedie k inováciám, keď sa ľudia a organizácie prispôbujú meniacemu sa prostrediu. Ľudia zasiahnutí krízou vstupujú do inovácií, keďže

sa prispôsobujú vlastným meniacim sa okolnostiam, tiež môžu ťažiť z podpory, ktorá ich systematickejšie zapája do inovácií a rozvojových procesov.

Spolupráca a sprístupňovanie poznatkov: Kolaboratívne učenie s ostatnými agentúrami a vládny, mimovládny a akademickými orgánmi je profesionálnou povinnosťou, môže priniesť nové perspektívy a nápady a rovnako sa ním môže maximalizovať využívanie obmedzených zdrojov. Spolupráca tiež pomáha pri tom, aby rovnakú komunitu nezaťažovali opakovanými hodnoteniami.

Viacero organizácií využíva postupy partnerského učenia, napr. sa môžu použiť pri monitorovaní pokroku v reálnom čase alebo ako pokrízová reflexia.

Siete a komunity z praxe (vrátane akademickej obce) môžu vytvárať príležitosti na učenie v partnerských skupinách, tak v teréne a v nadväzujúcich hodnoteniach ako na vzdelávacích fórach. To môže výrazne prispieť k postupom organizácií a celosystémovému vzdelávaniu. Sprístupňovanie informácií o výzvach a úspechoch partnerom môže humanitárnym aktérom pomôcť pri určovaní rizík a pri predchádzaní budúcim chybám.

Obzvlášť užitočné sú dôkazy dostupné naprieč sektormi. Je pravdepodobnejšie, že dôkazy o vzdelávaní a hodnotení v rámci organizácií prispievajú k ich zmenám viac než poznatky z jednej organizácie.

Monitorovanie vykonávané samotnými osobami dotknutými krízou môže zvýšiť transparentnosť a kvalitu a podporiť ich zodpovednosť za informácie.

Hodnotiace a vzdelávacie postupy: Kľúčové poznatky a oblasti, ktoré si vyžadujú zlepšenie, sa nie vždy riešia systematicky. Nemožno hovoriť o poučení, dokým poznatky neprinesli preukázateľné zmeny v súčasných alebo nadväzujúcich reakciách.

Manažment vedomostí a vzdelávanie v rámci organizácie : Manažment vedomostí zahŕňa zhromažďovanie, rozvíjanie, sprístupňovanie, uchovávanie a efektívne využívanie vedomostí a vzdelávania v rámci organizácie. Dlhoroční vnútroštátni zamestnanci sú často kľúčom k zachovaniu miestnych poznatkov a vzťahov. Vzdelávanie by sa malo tiež rozšíriť na štátnych, regionálnych a miestnych aktérov ako pomoc pri vytváraní alebo aktualizovaní vlastných plánov pripravenosti voči krízam.

8.1

Závazok č. 8

Komunity a ľudia zasiahnutí krízou získajú požadovanú pomoc od kompetentných a vhodne manažovaných zamestnancov a dobrovoľníkov.

Kritérium kvality

Zamestnanci majú pri efektívnej práci podporu a zaobchádza sa s nimi spravodlivo a rovnocenne.

8.2

Ukazovatele výkonu

1. Pri práci cítia všetci zamestnanci podporu od organizácie.

- 8.3 Zamestnanci uspokojivo naplňajú ciele v oblasti výkonu.
3. Komunity a ľudia zasiahnutí krízou hodnotia zamestnancov ako efektívnych z hľadiska vedomostí, zručností, správania a postojov.
 4. Komunity a ľudia zasiahnutí krízou poznajú humanitárne pravidlá správania a vedia, ako vyjadriť obavy z ich nedodržovania.

Kľúčové kroky

1. Zamestnanci pracujú v súlade s mandátom a hodnotami organizácie, dohodnutými cieľmi a štandardmi výkonnosti.
- 8.4
- Na zamestnancov rozličného postavenia a na rôznych úrovniach sa môžu vzťahovať odlišné podmienky. Štatút jednotlivca je často vymedzený vnútroštátnym predpisom o pracovnom práve a zákon je nutné rešpektovať. Všetci zamestnanci musia poznať svoje právne (národné alebo medzinárodné) a organizačné postavenie.
1. Zamestnanci dodržiavajú predpisy, ktoré sa na nich vzťahujú, a chápu dôsledky ich nedodržovania.
 - Význam úvodnej a odbornej prípravy ohľadom mandátu, organizačných predpisov a pravidiel správania sa vzťahuje na všetky situácie vrátane rýchleho nasadenia alebo rozšírenia.
1. Zamestnanci si rozvíjajú a využívajú potrebné osobné, technické aj riadiace schopnosti, aby tak naplňali svoju úlohu, a chápu, ako ich pritom môže organizácia podporovať.
 - Príležitosti na formálny rozvoj zamestnancov môžu byť v prvej fáze pomoci obmedzené, ale manažéri by mali zabezpečiť minimálne úvodnú a odbornú prípravu na mieste výkonu práce.
- 8.5

Povinnosti organizácie

1. Organizácia má vedenie a zamestnancov schopných plniť jej programy
- 8.6
- Zamestnávajú ľudí, ktorí zvýšia dostupnosť služieb a vyhýbajte sa každému náznaku diskriminácie z hľadiska jazyka, etnickej príslušnosti, rodu, zdravotného postihnutia a veku.
 - Vopred zvážte, ako bude organizácia riešiť nárast dopytu po kvalifikovaných zamestnancoch. Objasnite úlohy a povinnosti na úrovni krajiny a tiež zodpovednosť za vnútorné rozhodovanie a komunikáciu.
- 8.7
- Zabráňte krátkodobému pôsobeniu zamestnancov, vedie to totiž k zvýšenej fluktuácii, podryva sa kontinuita a kvalita programu a môže viesť k tomu, že sa zamestnanci budú vyhýbať osobnej zodpovednosti za pridelené úlohy.
 - Zavedte etické náborové postupy, aby ste predchádzali riziku oslabovania kapacít miestnych mimovládnych organizácií.

8.8 Rozvíjajte zručnosti personálu zamestnaného na danom mieste, u ktorého je vyššia pravdepodobnosť dlhodobejšieho zotrvania. V agentúrach s viacnásobným mandátom by zamestnanci oddelenia pre rozvoj mali byť odborne pripravení na poskytovanie humanitárnej pomoci a mali by byť k dispozícii.

8.9 Predpisy a postupy pre zamestnancov sú spravodlivé, transparentné, nediskriminačné a v súlade s miestnym predpisom o pracovnom práve.

- Organizačnými predpismi a postupmi organizácie sa podporuje úloha medzinárodných zamestnancov na úrovni manažmentu a vedenia s cieľom zabezpečiť kontinuitu, inštitučnú pamäť a pomoc primeranejšiu danému kontextu.
1. Na presné pochopenie toho, čo sa od zamestnancov očakáva, máme opisy pracovnej pozície, pracovné ciele a mechanizmy spätnej väzby.
 - Opisy pracovných pozícií sú presné a aktualizované.
 - Zamestnanci rozvíjajú vlastné ciele v oblasti pracovných ambícií a kompetencií, dokumentuje sa to v plánoch rozvoja.
 1. Máme minimálne pravidlá správania, ktorými sa ustanovuje povinnosť zamestnancov nevykorisťovať, nezneužívať ani inak nediskriminovať ľudí.
 - Všetci predstavitelia organizácie (vrátane zamestnancov, dobrovoľníkov, partnerov a dodávateľov) rozumejú pravidlám správania organizácie, podpísali ich a dodržiavajú ich a všetkým im je zjavné, aké normy správania sa od nich očakávajú a aké sú dôsledky ich nedodržania.
 1. Máme postupy podpory zamestnancov pri rozširovaní zručností a kompetencií.
 - Organizácie by mali disponovať mechanizmami na hodnotenie výkonu zamestnancov medzier v kapacitách a na rozvíjanie talentu.
 1. Máme postupy pre bezpečnosť a vhodné životné podmienky zamestnancov.
 - Agentúry majú povinnosť starať sa o svojich pracovníkov. Manažéri upovedomujú humanitárnych pracovníkov o rizikách a chránia ich pred zbytočnými hrozbami namiereným voči ich fyzickému a psychickému zdraviu.
 - Medzi opatrenia, ktoré sa môžu prijať, patrí efektívne riadenie bezpečnosti, preventívne zdravotné poradenstvo, aktívna podpora pre odpracovanie primeraného počtu hodín a prístup k psychologickému podpore.
 - Vytvorte predpisy, ktorými sa na pracovisku nastolí nulová tolerancia obťažovania a zneužívaniu vrátane sexuálneho obťažovania a zneužívania.
 - Vytvorte komplexné stratégie na prevenciu a reakciu v záujme riešenia incidentov sexuálneho obťažovania a násillia, ktoré zamestnanci zažívajú alebo sa ho dopúšťajú.

Usmernenia

Zamestnanci a dobrovoľníci: Všetci na to stanovení predstavitelia organizácie vrátane štátnych, medzinárodných, stálych alebo krátkodobých zamestnancov, ako aj dobrovoľníci a konzultanti, sa považujú za personál, čiže za zamestnancov.

Organizácie by mali zvyšovať citlivosť zamestnancov a dobrovoľníkov v rámci osvetu týkajúcej sa marginalizovaných skupín a predchádzania stigmatizácie a diskriminačných postojov a postupov.

Dodržiavanie mandátov, hodnôt a postupov organizácie: Od zamestnancov sa očakáva, že budú pracovať v rozsahu právneho rámca, misie, hodnôt a vízie organizácie, pričom tieto budú stanovené a zamestnanci ich budú poznať. Okrem širšieho pochopenia úlohy a spôsobu práce organizácie by mal každý mal pracovať podľa súboru osobných cieľov a výkonnostných očakávaní, na ktorých sa dohodol so svojím manažérom.

Postupy by mali obsahovať výslovný záväzok k rodovej rovnosti zamestnancov a dobrovoľníkov.

Postupy by mali podporovať otvorené a inkluzívne pracovné prostredie prístupné pre osoby so zdravotným postihnutím. To môže zahŕňať: identifikáciu a odstraňovanie prekážok brániacich prístupu na pracovisko, zákaz diskriminácie na základe zdravotného postihnutia, presadzovanie rovnakých príležitostí a rovnakého odmeňovania za prácu rovnakej hodnoty, vhodné úpravy prostredia na pracovisku pre osoby so zdravotným postihnutím.

Externí partneri, dodávatelia a poskytovatelia služieb by tiež mali poznať predpisy a pravidlá správania, ktoré sa na nich vzťahujú, rovnako tak dôsledky ich nedodržania (napr. vypovedanie zmlúv).

Výkonnostné štandardy a rozvoj kompetencií: Zamestnanci a ich zamestnávateľa spoločne zodpovedajú za rozvoj svojich zručností vrátane manažérskych zručností. Na základe jasných cieľov a výkonnostných štandardov by mali chápať, aké zručnosti, kompetencie a vedomosti sa vyžadujú pri ich aktuálnej práci. Rovnako by mali poznať možnosti na rast a rozvoj, ktoré môžu byť dostupné alebo sa môžu vyžadovať. Kompetencie sa môžu zvyšovať skúsenosťami, odbornou prípravou, mentoringom alebo coachingom.

Existujú rozličné spôsoby hodnotenia zručností a správania zamestnanca, patri ak nim pozorovanie, hodnotenie pracovného výstupu, priame diskusie so zamestnancami, rozhovory s kolegami. Pravidelné zdokumentované hodnotenia výkonnosti by mali manažérom umožniť identifikáciu oblastí potrebnej podpory a odbornej prípravy.

Možnosti a schopnosti zamestnancov: Systémy na manažovanie personálu sa líšia v závislosti od agentúry a kontextu, ale mali by vychádzať z osvedčených postupov. Musia sa zohľadňovať a plánovať na strategickej úrovni, a to s podporou vyššieho manažmentu. Plány organizácie aj projektu musia zohľadňovať kapacity zamestnancov aj rodovú rovnosť. Na napĺňanie krátkodobých a dlhodobých cieľov organizácie

je potrebný správny počet zamestnancov so správnymi zručnosťami na správnom mieste a v správnom čase.

Organizácie by mali zabezpečiť, aby mali zamestnanci potrebné kompetencie, aby vedeli načúvať, rozhodovať sa a pracovať v rámci komunity. Zamestnanci by mali byť odborne pripravení v otázke uplatňovania štandardných pracovných postupov, keďže to umožňuje vyššiu úroveň delegovania a rýchlejšie reakcie.

Harmonogramy hodnotenia výkonu by mali byť dostatočne flexibilné, aby sa vzťahovali na zamestnancov, ktorí pracujú len na krátky čas, a aj na zamestnancov so zmluvami na dobu neurčitú. Primeranú pozornosť treba venovať kompetenciám v oblasti načúvania, začlenenia, uľahčovania dialógu, rozhodovania a iniciatív v komunite. Partnerské organizácie by sa mali zhodnúť na tom, ktoré kompetencie sa od zamestnancov očakávajú pri plnení dohodnutých záväzkov.

Zamestnanecké predpisy a postupy: Štýl a komplexnosť zamestnaneckých predpisov a postupov závisí od veľkosti a situácie každej agentúry. Bez ohľadu na jej komplexnosť by sa v rámci možností zamestnanci mali zapájať do prípravy a skúmania predpisov, aby v nich mali zastúpenie aj ich názory. Manuál pre zamestnancov uľahčuje vzdelávanie a používanie predpisov a následky pri ich nedodržaní.

Vedenie zamestnancov: Každý zamestnanec by si mal určiť vlastné ciele, ktoré sa vzťahujú na jeho pracovné ambície a zručnosti a ktoré by rád nadobudol, a zdokumentovať ich v pláne rozvoja.

Efektívna reakcia nepredstavuje len zabezpečenie personálu so zručnosťami, ale závisí aj od spôsobu vedenia jednotlivcov. Výskum mimoriadnych situácií ukazuje, že efektívny manažment, rámce a postupy sú pri zabezpečovaní efektívnej reakcie rovnako dôležité ako zručnosti zamestnancov. Ak nie dôležitejšie.

Bezpečnosť a vhodné životné podmienky: Zamestnanci často pracujú celé hodiny v rizikových a stresujúcich podmienkach. Povinnosť agentúry starať sa o svojich národných a medzinárodných zamestnancov obsahuje aj kroky na podporu fyzickej a psychickej pohody, na prevenciu dlhodobého vyčerpania, vyhorenia, zranenia alebo ochorenia.

Manažéri môžu podporovať povinnosť starať sa o seba tým, že budú vzory dobrých postupov a osobného dodržiavania predpisov. Humanitárni pracovníci musia tiež osobne zodpovedať za starostlivosť o vlastné vhodné životné podmienky. Psychologická prvá pomoc by mala byť okamžite k dispozícii pracovníkom, ktorí zažívajú alebo boli svedkami extrémne stresujúcich udalostí.

Pripravte zamestnancov na prijímanie informácií o prípadoch sexuálneho násillia, ktoré zažili ich kolegovia. Umožnite prístup k masívnym vyšetrovacím a odstraňujúcim opatreniam, ktorými sa podporuje dôvera a zodpovednosť. Ak k incidentom dôjde, zaujmite prístup k zdravotnej a psychosociálnej podpore y zameraný na osobu, ktorá zažila incident, kam patrí aj uznanie nepriamej traumy. Podpora by mala zahŕňať a reagovať na potreby zamestnancov žijúcich v cudzine a medzinárodných zamestnancov.

Kultúrne a jazykovo primerane vybavený odborník na duševné zdravie by mal kontaktovať všetkých štátnych a medzinárodných zamestnancov a dobrovoľníkov do 9.1ého až troch mesiacov po tom, ako zažili potenciálne traumatizujúcu udalosť. Odborník by mal posúdiť stav danej osoby a v prípade potreby jej odporučiť klinickú liečbu.

Závazok č. 9

Komunity a ľudia zasiahnutí krízou môžu očakávať, že pomáhajúce organizácie, 9.2ie,, spravujú zdroje efektívne, účinne a eticky.

Kritérium kvality

Zdroje sa spravujú zodpovedne a využívajú sa na plánovaný účel.

9.3 Zabezpečenie kvality výkonu

1. Komunity a ľudia zasiahnutí krízou poznajú rozpočty, výdavky a výsledky dosiahnuté na úrovni komunity.
2. Komunity a ľudia zasiahnutí krízou berú ohľad na to, že dostupné prostriedky sa využívajú:
 - 9.4 a. na to, na čo boli naplánované a
 - b. bez použitia na iné účely alebo bez plytvania.
3. Zdroje získané na pomoc sa využívajú v súlade s odsúhlasenými plánmi, cieľmi, rozpočtami a časovými rámcami. V súlade s plánmi sa aj monitorujú.
4. Humanitárna pomoc sa poskytuje nákladovo efektívnym spôsobom.

9.5 Kľúčové kroky

1. Navrhujte programy a zavádzajte postupy na efektívne využívanie zdrojov pri rovnováhe medzi kvalitou, nákladmi a včasnosťou každej fázy pomoci.
 - Prispôbte postupy pri krízach s rýchlym nástupom, ktoré umožnia rýchlejšie rozhodovanie o financiách a zvládanie výziev (napríklad nedostatok dostupných dodávateľov, ktorí by predložili ponuky vo výberovom konaní).
- 9.6 1. Zdroje manažujte a používajte na plánovaný účel, minimalizujte plytvanie.
 - Zabezpečte nastavenie systémov a prípravu zamestnancov s osobitnými zručnosťami v oblasti riadenia rizika súvisiaceho s obstarávaním, peňažnou podporou a správou zásob.
1. Monitorujte a nahlasujte výdavky vo vzťahu k rozpočtu.
- Vytvorte systémy finančného plánovania a monitorovania s cieľom naplniť ciele programu vrátane postupov na zmiernenie kľúčových rizík finančného riadenia.
- Sledujte všetky finančné transakcie.

1. Pri používaní miestnych a prírodných zdrojov zohľadnite ich dopad na životné prostredie.
 - V rámci reakcie alebo programu rýchlo posúďte vplyv na životné prostredie, kde sa určí riziko a čo najskôr sa zavedú opatrenia na jeho zmiernenie.
1. Riadte riziko korupcie a pokiaľ sa ho identifikuje, podniknite primerané kroky.
 - Dokumentujte kritériá a zdroje financovania. Pri informovaní o projekte postupujte otvorene a transparentne.
 - Motivujte zainteresované strany k nahlasovaniu zneužitia právomocí.

Povinnosti organizácie

1. Máme predpisy a postupy upravujúce využívanie a riadenie zdrojov vrátane spôsobov, akými organizácia:
 - a. eticky a zákonne prijíma a prideluje finančné prostriedky a materiálne dary,
 - b. využíva zdroje spôsobom zodpovedným k životnému prostrediu,
 - c. predchádza korupcii, podvodom, konfliktom záujmov a sprenevere zdrojov a akými ich rieši,
 - d. vykonáva audity, overuje dodržiavanie pravidiel a transparentne podáva správy,
 - e. neustále posudzuje, riadi a zmierňuje riziko,
 - f. zabezpečuje, aby prijatie zdrojov neohrozovalo jej nezávislosť.

Usmernenia

Efektívne používanie prostriedkov: Označenie „prostriedky“ sa vzťahuje na vstupné zdroje, ktoré organizácia potrebuje na naplnenie svojej misie. Patria sem finančné zdroje, zamestnanci, tovar, vybavenie, čas, pôda a všeobecne prostredie, ale zoznam nie je úplný.

Pri akútnych krízach s vysokou dôležitosťou je často cítiť tlak na rýchlu reakciu a predloženie dôkazu, že agentúry situáciu riešia. To môže viesť k chabému plánovaniu projektu a nedostatočnému dôrazu na skúmanie pestrého potenciálu programu a finančných možností (napríklad použitie peňažnej podpory), ktoré môžu ponúknuť lepšiu hodnotu za peniaze. No zvýšené riziko korupcie v týchto situáciách znamená aj to, že je dôležité odborne pripraviť a podporiť zamestnancom a zriadiť mechanizmy vybavovania sťažností s cieľom predchádzania korupcii v rámci systémov. Pozri Závázky č. 3 a 5.

Nasadenie skúsených zamestnancov s vyšším postavením môže v tomto čase pomôcť so zmiernením rizík a nastolením rovnováhy medzi včasnou pomocou, dodržiavaním štandardov a obmedzením plytvania.

K účinnejšej reakcii môže prispieť aj spolupráca a koordinácia organizácií (a komunít) (napríklad spoločným posudzovaním alebo hodnotením a podporou medziagentúrnych registračných a logistických systémov).

Na konci projektu bude potrebné zostávajúci majetok a zdroje darovať, prediť alebo zodpovedne vrátiť.

Využívanie zdrojov na ich plánovaný účel: Všetci humanitárni aktéri sa zodpovedajú darcom aj dotknutým osobám a mali by byť schopní preukázať, že sa zdroje využili múdro, efektívne a pre dobro veci.

Účtovnícke normy by mali spĺňať akceptované národné a/alebo medzinárodné štandardy a mali by sa v organizácii uplatňovať systematicky.

Podvodmi, korupciou a plytvaním sa odoberajú zdroje tým, ktorí ich potrebujú najviac. Avšak neefektívnosť zásahu, z dôvodu nedostatku zamestnancov alebo zdrojov nemožno pokladať za zodpovedný. Úsporný sa nie vždy rovná hodnote za peniaze. Často bude potrebné nastoľovať rovnováhu medzi úspornosťou, efektívnosťou a účinnosťou.

Monitorovanie a nahlasovanie výdavkov: Všetci zamestnanci spoločnú zodpovedajú za dobré riadenie financií. Zamestnanci podporujeme pri nahlasovaní každého podozrenia na podvod, korupciu alebo nesprávne využitia zdrojov.

Vplyv na životné prostredie a využívanie prírodných zdrojov: Humanitárna pomoc môže mať negatívny vplyv na životné prostredie. Napríklad pri nej môže vznikáť obrovské množstvo odpadu, môže sa ňou znižovať množstvo prírodných zdrojov, prispievať k vyčerpaniu alebo kontaminácii hladiny podzemnej vody a spôsobiť odlesňovanie alebo iné riziká voči životnému prostrediu. Ekosystémy sú pre dobré životné podmienky ľudí zásadné a tlmia riziká pochádzajúce z prírody. Každý dopad na životné prostredie sa musí riešiť ako medzisektorový problém, keďže môže spôsobiť ďalšie a trvalé škody na životoch, zdraví a živobytí. Zapojenie zasiahnutých ľudí a riešenie ich obáv je pri tomto postupe kľúčové. Do plánovania by sa mala začleniť podpora miestneho riadenia prírodných zdrojov.

Riadenie korupčných rizík: Vymedzenie a chápanie korupčných praktík nie je vo všetkých kultúrach rovnaké. Pri riešení tohto rizika je zásadné jasné vymedzenie správania, ktoré sa očakáva od zamestnancov (vrátane dobrovoľníkov) a partnerov. Pozri Závazok č. 8. Znížiť riziko korupcie môže účtív prístup k členom komunity a vytvorenie monitorovacích mechanizmov priamo na mieste spolu s transparentnosťou voči zainteresovaným ľuďom.

Materiálne dary môžu viesť k etickým dilemám. V mnohých kultúrach je dávanie darov dôležitou spoločenskou normou, odmietnutie sa môže považovať za neúctu. Ak prijatie daru spôsobí pocit podľnosti, príjemca by ho mal slušne odmietnuť. V prípade prijatia daru je dôležité to priznať a ak pretrvávajú obavy, prediskutovať ich s manažérom. Zmierňujte riziká vo vzťahu k nestrannosti operácie a nestrannosti organizácie tým, že zamestnancom vypracujete smernice a budete podporovať transparentnosť. Zamestnanci by tieto predpisy a možné dilemy mali poznať.

Prírodné zdroje a vplyv na životné prostredie: Organizácie by sa mali zaviazat' k environmentálne zodpovedným pravidlám a postupom (vrátane akčného plánu a rýchleho posúdenia vplyvu na životné prostredie) a využívať existujúce smernice na pomoc pri riešení environmentálnych problémov v rámci mimoriadnej situácie. Zelené pravidlá pri obstarávaní pomôžu znížiť dopad na prostredie, ale musia sa manažovať spôsobom, ktorým sa minimalizuje oneskorenie pomoci.

Korupcia a podvody: Medzi podvody patrí krádež, sprenevera tovaru či nehnuteľnosti na iné účely či falšovanie záznamov, napr. výdavkových nárokov. Každá organizácia musí viesť presné záznamy finančných transakcií, aby vedela preukázať spôsoby využívania prostriedkov. Vytvorte systémy a postupy na vnútornú kontrolu finančných zdrojov a predchádzanie podvodom a korupcií.

Organizácie by mali podporovať osvedčené postupy vo finančnom manažmente a podávaní správ. Predpisy organizácií by mali zároveň zabezpečiť transparentnosť a komplexnosť systémov obstarávania a obsahovať opatrenia na boj proti terorizmu.

Konflikty záujmov: Zamestnanci musia dbať na to, aby medzi cieľmi organizácie a ich vlastnými alebo finančnými záujmami nedošlo ku konfliktu. Napríklad nesmú uzavrieť zmluvy s dodávateľmi, organizáciám ani jednotlivcami, ak by z ich finančne profitovali oni alebo ich rodinní príslušníci.

Existujú rôzne formy konfliktov záujmov a ľudia si niekedy neuvedomujú, že prekračujú pravidlá alebo predpisy organizácie. Za konflikt záujmov sa môže považovať napríklad použitie zdrojov organizácie bez povolenia alebo prijatie darov od dodávateľa.

Kľúčom k riadeniu zamestnancov je vytvorenie kultúry, kde ľudia cítia, že môžu otvorene diskutovať a nahlásiť potenciálny alebo skutočný konflikt záujmov.

Audit a transparentnosť: Audit môže mať viacero foriem. Vnútornými auditmi sa kontroluje, či sa dodržiavajú postupy. Vonkajšími auditmi sa overuje, či sú finančné záznamy organizácie presné a bezúhonné. Vyšetrovací audit sa robí vtedy, ak má organizácia podozrenie na konkrétny problém, zvyčajne podvod.

Dodatok

Rozhodujúce otázky týkajúce sa monitorovania kľúčových opatrení a povinností organizácie

Nižšie uvádzame niektoré z rozhodujúcich otázok v súvislosti s kľúčovými opatreniami a povinnosťami organizácie. Vychádzajú zo Základnej humanitárnej normy. Tieto otázky sa môžu využiť ako pomôcka pri tvorbe programu alebo ako nástroj na hodnotenie projektu, pomoci alebo postupu.

Závazok č. 1 a ľudia zasiahnutí krízou dostávajú pomoc primeranú ich potrebám.

Rozhodujúce otázky týkajúce sa monitorovania kľúčových opatrení

1. Prebehlo komplexné a poradné hodnotenie možností a potrieb a využilo sa na plánovanie pomoci?
2. Konzultuj sa zasiahnutými ľuďmi a komunitami, miestnymi inštitúciami a zainteresovanými osobami (vrátane reprezentatívnych skupín žien, mužov, dievčat a chlapcov) hodnotenie potrieb, rizík, možností, zraniteľnosti a kontextu? Delia údaje z hodnotenia a monitorovania na základe pohlavia, veku a zdravotného postihnutia?
3. Ako sa vymedzili rizikové skupiny?
4. Zohľadňujú sa príslušné priezovové problémy pri analýze potrieb a kontextu?
5. Pomáha reakcia spôsobom, ktorý je prispôsobený potrebám a preferenciám zasiahnutého obyvateľstva (napr. materiálna pomoc, hotovosť)? Existujú odlišné typy pomoci a ochrany pre rôzne demografické skupiny?
6. Aké opatrenia sa prijímajú na úpravu stratégie pomoci rozličným demografickým skupinám v závislosti od meniacich sa potrieb, možností, rizík a kontextu?

Rozhodujúce otázky týkajúce sa monitorovania povinností organizácie

1. Má organizácia jasný záväzok v rámci humanitárnej činnosti, ktorá sa zakladá na právach, je nestranná a nezávislá. Poznajú ho zamestnanci?
2. Považujú relevantné zainteresované strany organizáciu za nestrannú, nezávislú a nediskriminujúcu?
3. Zahŕňajú pracovné postupy mechanizmy na priebežný zber údajov rozčlenených na základe pohlavia, veku, zdravotného postihnutia a iných relevantných charakteristík?
4. Používajú sa tieto údaje pravidelne pri tvorbe návrhu a zavádzaní programu?
5. Má organizácia finančné zdroje, personálne predpisy a programovú flexibilitu, ktoré umožňujú prispôsobiť pomoc meniacim sa potrebám?
6. Analyzuje organizácia systematicky trh s cieľom určiť primerané formy pomoci?

Závazok č. 2 a ľudia zasiahnutí krízou majú prístup k humanitárnej pomoci, akú potrebujú, v správnom čase.

Rozhodujúce otázky týkajúce sa monitorovania kľúčových opatrení

1. Identifikujú a analyzujú sa obmedzenia, ako sú fyzické prekážky alebo diskriminácia a riziká, pravidelne? Prispôsobujú sa im plány spoločne s dotknutým obyvateľstvom?
2. Zvažuje sa pri plánovaní optimálny čas na činnosti zohľadňujúci faktory, ako sú počasie, ročné obdobie, sociálne faktory, uľahčenie prístupu alebo konflikt?
3. Monitoruje a rieši sa meškanie pri plánoch a činnostiach?
4. Využívajú sa systémy včasného varovania a pohotovostné plány?
5. Využívajú a plnia sa schválené technické normy?
6. Identifikujú a riešia sa nenaplnené potreby?
7. Využívajú sa výsledky monitorovania na prispôbovanie programov?

Rozhodujúce otázky týkajúce sa monitorovania povinností organizácie

1. Existujú jasné postupy na posúdenie, či organizácia disponuje dostatočnými schopnosťami, financiami a vhodnými zamestnancami, ktorí môžu zaujať miest, predtým, než vzniknú záväzky v rámci programu?
2. Zaviedli sa jasné predpisy, postupy a zdroje na podporu monitorovania a hodnotenia a na využívanie výsledkov pri riadení a rozhodovaní? Vedia o nich zamestnanci?
3. Existujú jasné postupy na vymedzenie zodpovednosti a harmonogramy na rozhodovanie o prideľovaní zdrojov?

Závazok č. 3 humanitárnej činnosti je to, že komunity a ľudia zasiahnutí krízou nie sú negatívne postihnutí a sú pripravenejšie, odolnejšie a menej ohrozené.

Rozhodujúce otázky týkajúce sa monitorovania kľúčových opatrení

1. Identifikovali sa miestne možnosti v súvislosti s odolnosťou (štruktúry, organizácie, neformálne skupiny, vedúce osobnosti a podporné siete)? Existujú plány na ich posilnenie?
2. Využívajú sa existujúce informácie o rizikách, nebezpečenstvách, zraniteľnosti a súvisiacich plánoch pri plánovaní činností?
3. Zvažovalo sa pri programe, či a ako by mohla miestna občianska spoločnosť, vláda alebo orgány súkromného sektora poskytovať služby? Vytvorili sa plány, ktoré by podporili tieto orgány pri prevzatí príslušných služieb?
4. Navrhujú sa stratégie a činnosti zamerané na zmiernenie rizika a zvyšovanie odolnosti cez konzultácie so zasiahnutými ľuďmi a komunitami? Vedia ich usmerňovať?
5. Akými prostriedkami (formálnymi aj neformálnymi) sa konzultuje s miestnymi lídrami a/alebo orgánmi s cieľom zabezpečiť súlad stratégie reakcie s miestnymi a/alebo národnými prioritami?

6. Podporujú zamestnanci dostatočne miestne iniciatívy vrátane iniciatív vychádzajúcich zo svojpomoci komunity, osobitne pri marginalizovaných a menšinových skupinách, ako aj prvé reakcie a budovanie možností na budúcu pomoc?
7. Je pomoc navrhnutá tak, aby uľahčovala skorú obnovu?
8. Prenáša sa postupne na miestnych občanov zodpovednosť a rozhodovanie?
9. Vyhodnotil sa trh s cieľom identifikovať možné dopady programu na miestne hospodárstvo?
10. Vytvorila sa v konzultácii so zasiahnutými ľuďmi a ďalšími relevantnými zainteresovanými osobami jasná stratégia zmeny a/alebo ukončenia?

Rozhodujúce otázky týkajúce sa monitorovania povinností organizácie

1. Existuje prepis, ktorým s v oblastiach programu organizácie vyžaduje hodnotenie rizika a postupov na znižovanie rizika pre zraniteľné osoby? Vedia o ňom zamestnanci?
2. Existujú predpisy a postupy na posúdenie a zmiernenie negatívnych dopadov pomoci? Vedia o nich zamestnanci?
3. Existujú predpisy a postupy na riešenie situácií sexuálneho vykorisťovania, zneužívania alebo diskriminácie vrátane diskriminácie na základe sexuálnej orientácie alebo iných charakteristík? Vedia o nich zamestnanci?
4. Existujú pohotovostné plány na reagovanie na nové alebo vyvíjajúce sa krízy? Vedia o nich zamestnanci?
5. Rozumejú zamestnanci, čo sa od nich očakáva v oblasti ochrany, bezpečnosti a rizík?
6. Umožňuje a podporuje organizácia pomoc vedenú komunitou a svojpomoc?

Závazok č. 4 a ľudia zasiahnutí krízou poznajú svoje práva a nároky, majú prístup k informáciám a zapájajú sa do rozhodnutí, ktoré ich ovplyvňujú.

Rozhodujúce otázky týkajúce sa monitorovania kľúčových opatrení

1. Poskytujú sa informácie o organizácii a pomoci dostupnými a primeranými spôsobmi aj s ohľadom na rozličné zasiahnuté skupiny?
2. Majú ženy, muži, dievčatá a chlapci (najmä spomedzi marginalizovaných alebo zraniteľných skupín) prístup k poskytovaným informáciám? Rozumejú im?
3. Poznáme názor zasiahnutých ľudí vrátane najzraniteľnejších a marginalizovaných skupín? Opierame sa oň pri navrhovaní a vykonávaní programu?
4. Poznajú všetky skupiny zasiahnutej komunity spôsob, akým sa poskytuje spätná väzba k humanitárnej pomoci? Cítia sa pri používaní týchto spôsobov v bezpečí?
5. Využíva sa spätná väzba? Je možné poukázať na prvky programu, ktoré sa zmenili v dôsledku spätnej väzby? Pozri Kľúčové opatrenia 1.3 a 2.5.
6. Identifikovali sa a riešia sa prekážky brániace poskytovaniu spätnej väzby?
7. Rozčleňujú sa údaje získané mechanizmami spätnej väzby na základe pohlavia, veku, zdravotného postihnutia a iných relevantných kritérií?

8. Ak sa pomoc poskytuje formou elektronických prevodov, má obyvateľstvo kanály spätnej väzby aj vtedy, ak nedochádza k priamemu kontaktu so zamestnancami?

Rozhodujúce otázky týkajúce sa monitorovania povinností organizácie

1. Obsahujú predpisy a plány programu ustanovenia o sprístupňovaní informácií vrátane kritérií pre druhy informácií, ktoré sa majú a nemajú sprístupňovať? Vedia o nich zamestnanci?
2. Zahŕňajú predpisy a plány programu ustanovenia o ochrane údajov? Existujú kritériá na bezpečné ukladanie údajov (v uzamykateľných skrinách v prípade tlačenej verzie a heslom chránené súbory v prípade elektronickej verzie), na obmedzenie prístupu, zničenie údajov v prípade evakuácie a protokoly o sprístupňovaní informácií? Určuje sa týmito protokolmi, aké informácie sa majú sprístupňovať, komu a v akých situáciách? Pripomínáme, že informácie by sa mali sprístupňovať výhradne na báze „potreby poznať“ a pokiaľ to nie je nevyhnutné, nemali by obsahovať identifikačné detaily ani históriu prípadu.
3. Sú v predpisoch ustanovenia o spôsobe nakladania s dôvernými alebo citlivými informáciami alebo s informáciami, ktoré by potenciálne mohli ohroziť zamestnancov alebo zasiahnutých ľudí? Vedia o nich zamestnanci?
4. Sú v predpisoch záväzky a usmernenia o spôsobe, akým sa zasiahnutí ľudia zobrazujú v externých komunikáciách alebo materiáloch na získavanie prostriedkov? Vedia o nich zamestnanci?

Záväzok č. 5 a ľudia zasiahnutí krízou majú prístup k bezpečným a ústretovým mechanizmom na riešenie sťažností.

Rozhodujúce otázky týkajúce sa monitorovania kľúčových opatrení

1. Konzultuje sa návrh mechanizmov na vybavovanie sťažností s komunitami a ľuďmi zasiahnutými krízou?
2. Zvážili sa pri návrhu postupov vybavovania sťažností preferencie všetkých demografických skupín, najmä pokiaľ ide o bezpečnosť a dôvernosť?
3. Poskytujú sa informácie o fungovaní mechanizmov vybavovania sťažností a o druhoch sťažností, ktoré sa môžu podávať, všetkým demografickým skupinám? Rozumejú im všetky demografické skupiny?
4. Dohodli sa a rešpektujú sa časové rámce na vyšetrovanie a vyriešenie sťažností? Zaznamenáva sa, aký čas uplynie medzi podaním sťažnosti a jej vyriešením?
5. Vyšetrojú sa sťažnosti ohľadom sexuálneho vykorisťovania, zneužívania a diskriminácie okamžite, a to zamestnancami s príslušnými kompetenciami a na primeranej úrovni právomocí?

Rozhodujúce otázky týkajúce sa monitorovania povinností organizácie

1. Zaviedli sa osobitné predpisy, rozpočty a postupy na vybavovanie sťažností?
2. Absolvovali všetci zamestnanci úvodnú prípravu a nadväzujúce školenie o predpisoch a postupoch organizácie v oblasti vybavovania sťažností?

3. Obsahuje predpis organizácie v oblasti vybavovania sťažností aj ustanovenia týkajúce sa sexuálneho vykorisťovania, zneužívania a diskriminácie?
4. Sprístupnila organizácia zasiahnutým ľuďom záväzky a postupy pri predchádzaní sexuálnemu vykorisťovaniu, zneužívania a diskriminácii?
5. Postupujú sa sťažnosti, ktoré nemôže vyriešiť organizácia, včas ostatným relevantným organizáciám?

Zväzok č. 6

a ľudia zasiahnutí krízou dostávajú koordinovanú doplnkovú pomoc.

Rozhodujúce otázky týkajúce sa monitorovania kľúčových opatrení

1. Sprístupňujú sa ostatným aktérom reagujúcim na krízu včas informácie o kompetenciách, zdrojoch, geografických oblastiach a pracovných sektoroch organizácie?
2. Sú informácie o kompetenciách, zdrojoch, geografickom pokrytí a pracovných sektoroch ostatných organizácií vrátane miestnych a národných orgánov dostupné a využívajú sa?
3. Identifikovali sa a podporujú sa existujúce koordinačné štruktúry?
4. Zohľadňujú sa programy ostatných organizácií a orgánov pri navrhovaní, plánovaní a zavádzaní programov?
5. Identifikujú a a riešia sa nedostatky a duplicita v pokrytí?

Rozhodujúce otázky týkajúce sa monitorovania povinností organizácie

1. Nachádza sa v predpisoch a/alebo stratégiách organizácie jasný záväzok spolupracovať s ostatnými aktérmi?
2. Stanovili sa kritériá alebo podmienky na výber partnerov, spoluprácu a koordináciu?
3. Zaviedli sa formálne partnerské dohody?
4. Vymedzili sa v partnerských dohodách jasne úlohy, povinnosti a záväzky každého partnera vrátane spôsobov, akým budú prispievať k spoločnému napĺňaniu humanitárnych zásad?

Zväzok č. 7

a ľudia zasiahnutí krízou môžu očakávať poskytovanie lepšej pomoci, keďže organizácie sa učia vďaka skúsenostiam a reflexii

Rozhodujúce otázky týkajúce sa monitorovania kľúčových opatrení

1. Konzultujú a začleňujú sa pri návrhu programu ako relevantné aspekty hodnotenia a posúdenia reakcií v podobných krízach?
2. Vedú monitorovanie, hodnotenie, spätná väzba a postupy vybavovania sťažností k zmenám a/alebo inováciám v návrh programu alebo pri jeho zavádzaní?
3. Dokumentuje sa systematicky vzdelávanie?
4. Využívajú sa osobitné systémy na sprístupnenie vzdelávania iným zainteresovaným stranám vrátane zasiahnutých ľudí a partnerov?

Rozhodujúce otázky týkajúce sa monitorovania povinností organizácie

1. Existujú predpisy a zdroje na hodnotenie a vzdelávanie? Vedia o nich zamestnanci?
2. Existuje jasný predpis na zaznamenávanie a vzdelávanie vrátane osobitných usmernení platných pre humanitárne krízy?
3. Identifikuje sa vzdelávanie na úrovni programu? Dokumentuje sa a sprístupňuje sa v rámci danej organizácie?
4. Je organizácia aktívnym členom vzdelávacích a inovačných fór? Ako do nich organizácia prispieva?

Závazok č. 8 a ľudia zasiahnutí krízou dostávajú požadovanú pomoc od kompetentných a vhodne manažovaných zamestnancov a dobrovoľníkov.

Rozhodujúce otázky týkajúce sa monitorovania kľúčových opatrení

1. Povedalo sa novým zamestnancom o mandáte a hodnotách organizácie?
2. Manažuje sa výkon zamestnancov? Rieši sa ich nízky výkon? Oceňuje sa dobrý výkon?
3. Podpisujú zamestnanci pravidlá správania alebo podobne záväzný dokument? Ak áno, vysvetľujú im predpis v rámci odbornej prípravy venovanej tomuto a iným relevantným predpisom?
4. Prichádzajú sťažnosti na zamestnancov alebo na zamestnancov partnerských organizácií? Ako sa vybavujú?
5. Vedia zamestnanci o dostupnej podpore rozvoja kompetencií, ktoré si ich úlohy vyžadujú? Využívajú túto podporu?

Rozhodujúce otázky týkajúce sa monitorovania povinností organizácie

1. Zaviedli sa postupy hodnotenia personálnych potrieb vo vzťahu k veľkosti a rozsahu programu?
2. Obsahuje plánovanie organizácie ustanovenia ohľadom potrieb v oblasti budúceho vedenia a v oblasti rozvíjania nových talentov?
3. Sú predpisy a postupy pre zamestnancov v súlade s miestnym zákonom práce a vychádzajú z uznávaných osvedčených postupov riadenia zamestnancov?
4. Pokrývajú bezpečnostné predpisy a predpisy v oblasti vhodných životných podmienok zamestnancov praktické a psychosociálne potreby miestnych zamestnancov, ktorých sa mohla kríza osobne dotknúť?
5. Zohľadňujú sa pri zamestnávaní, odbornej príprave a hodnotení zamestnancov mäkké zručnosti, ktoré podporujú schopnosť zamestnancov počúvať a získavať spätnú väzbu od ľudí zasiahnutých krízou?
6. Disponujú všetci zamestnanci aktualizovanými opismi a cieľmi pracovnej náplne vrátane osobitných povinností?
7. Je kompenzácia a štruktúra príspevkov spravodlivá, transparentná a dôsledne sa uplatňuje?

8. Absolvujú všetci zamestnanci úvodnú prípravu ohľadom manažmentu výkonnosti a predpisov v súvislosti s rozvojom zamestnancov? Aktualizujú sa tieto informácie pre zamestnancov?
9. Vyžaduje sa od všetkých zamestnancov (a dodávateľov) podpísanie pravidiel správania (ktoré sa zaoberajú aj prevenciou sexuálneho vykorisťovania a zneužívania)? Absolvovali primeranú úvodnú prípravu o pravidlách správania?
10. Nachádza sa v zmluve s poskytovateľmi finančných služieb a s komerčnými aktérmi jasné vyhlásenie/doložka/pravidlá správania s cieľom predchádzať sexuálnemu a inému vykorisťovaniu?
11. Má organizácia smernice pre vnútorný mechanizmus vybavovania sťažností, ktoré sú špecifické pre danú lokalitu? Vedia o nich zamestnanci?
12. Rozumejú zamestnanci diskriminácii vo vlastných programoch a činnostiach? Rozpoznávajú diskrimináciu a reagujú na ňu v programoch a činnostiach?

Závazok č. 9 a ľudia zasiahnutí krízou môžu očakávať efektívne, účinné a etické spravovanie zdrojov organizáciami, ktoré im poskytujú pomoc.

Rozhodujúce otázky týkajúce sa monitorovania kľúčových opatrení

1. Dodržiavajú zamestnanci protokol organizácie týkajúci sa rozhodnutí o výdavkoch?
2. Sú výdavky pravidelne monitorované? Dostáva vedenie programu výkazy?
3. Obstarávajú sa služby a tovary pomocou konkurenčného procesu podávania ponúk?
4. Monitorujú sa potenciálne dopady na životné prostredie (vodu, pôdu, ovzdušie, biodiverzitu)? Prijímajú sa opatrenia na zmiernenie dopadov?
5. Je k dispozícii bezpečný postup na oznamovanie protispoločenskej činnosti? Vedia o ňom zamestnanci, zasiahnutí ľudia a ostatné zainteresované strany?
6. Monitoruje sa nákladová účinnosť a sociálny vplyv?

Rozhodujúce otázky týkajúce sa monitorovania povinností organizácie

1. Existujú predpisy a postupy na etické obstarávanie, používanie a riadenie zdrojov?
2. Obsahujú ustanovenia týkajúce sa:
 - prijímania a prideľovania finančných prostriedkov?
 - prijímania a prideľovania materiálnych darov?
 - zmierňovania a prevencie dopadov na životné prostredie?
 - prevencie podvodu, riešenia podozrenia a dokázanej korupcie a nesprávneho použitia zdrojov?
 - konfliktu záujmov?
 - auditu, overovania a nahlasovania?
 - hodnotenia a manažmentu rizikového majetku?

Citované a ďalšie zdroje

Dodatočné zdroje k základnej humanitárnej norme:
corehumanitarianstandard.org

Aliancia CHS: www.chsalliance.org

Kompas kvality CHS: www.urd.org

Overseas Development Institute (ODI): www.odi.org

Zodpovednosť

Child Protection Minimum Standards (CPMS) [Minimálne štandardy ochrany dieťaťa]. Global Child Protection Working Group, 2010. <http://cpwg.net>

Complaints Mechanism Handbook [Príručka o mechanizme vybavovania sťažností]. ALNAP, Danish Refugee Council, 2008. www.alnap.org

Guidelines on Setting Up a Community Based Complaints Mechanism Regarding Sexual Exploitation and Abuse by UN and non-UN Personnel [Usmernenia k zriadeniu komunitou vedeného mechanizmu vybavovania sťažností na sexuálne vykorisťovanie a zneužívanie zo strany zamestnancov OSN a zamestnancov, ktorých nezamestnáva OSN]. PSEA Task Force, IASC Taskforce, 2009. www.pseataskforce.org

Humanitarian Inclusion Standards for Older People and People with Disabilities. [Štandard humanitárneho začlenenia starších ľudí a ľudí so zdravotným postihnutím]. Age and Disability Consortium, 2018. www.refworld.org

Lewis, T. Financial Management Essentials: [Základy finančného riadenia:] Handbook for NGOs [príručka pre mimovládne organizácie]. Mango, 2015. www.mango.org

Livestock Emergency Guidelines and Standards (LEGS) [Usmernenia a štandardy pre mimoriadnu situáciu v oblasti hospodárskych zvierat]. LEGS Project, 2014. <https://www.livestock-emergency.net>

Minimum Economic Recovery Standards (MERS) [Minimálne štandardy hospodárskej obnovy]. SEEP Network, 2017. <https://seepnetwork.org>

Minimum Standards for Education: [Minimálne štandardy pre vzdelávanie]: Preparedness, Recovery and Response [Pripravenosť, obnova a reakcia]. The Inter-Agency Network for Education in Emergencies INEE, 2010. www.ineesite.org

Minimum Standard for Market Analysis (MISMA) [Minimálne štandardy pre analýzu trhu]. The Cash Learning Partnership (CaLP), 2017. www.cashlearning.org

Munyas Ghadially, B. Putting Accountability into Practice. [Prenos zodpovednosti do praxe.] Resource Centre, Save the Children, 2013. <http://resourcecentre.savethechildren.se>

Top Tips for Financial Governance [Najlepšie tipy pre finančné riadenie]. Mango, 2013. www.mango.org

Výkonnosť pracovníka v oblasti pomoci

A Handbook for Measuring HR Effectiveness [Príručka na meranie efektívnosti ľudských zdrojov]. CHS Alliance, 2015.

<http://chsalliance.org>

Building Trust in Diverse Teams: [Budovanie dôvery v rôznorodých tímoch:] The Toolkit for Emergency Response [súbor nástrojov na reagovanie na mimoriadnu situáciu]. ALNAP, 2007. www.alnap.org

Protection Against Sexual Exploitation and Abuse (PSEA) [Ochrana pred sexuálnym vykorisťovaním a zneužívaním]. OCHA.

<https://www.unocha.org>

Protection from Sexual Exploitation and Abuse [Ochrana pred sexuálnym vykorisťovaním a zneužívaním]. CHS Alliance.

<https://www.chsalliance.org>

Rutter, L. Core Humanitarian Competencies Guide: [Príručka o základných humanitárnych kompetenciách:] Humanitarian Capacity Building Throughout the Employee Life Cycle [budovanie humanitárnych možností počas životného cyklu zamestnanca]. NGO Coordination Resource Centre, CBHA, 2011. <https://ngocoordination.org>

World Health Organization, War Trauma Foundation and World Vision International. Psychological First Aid: [Svetová zdravotnícka organizácia, Nadácia War Trauma a World Vision International. Psychologická prvá pomoc:] Guide for Field Workers [príručka pre terénnych pracovníkov]. WHO Geneva, 2011. www.who.int

Hodnotenia

Humanitarian Needs Assessment: [Hodnotenie humanitárnych potrieb:] The Good Enough Guide [Dost' dobrá príručka]. ACAPS and ECB, 2014.

www.acaps.org

Multi-sector Initial Rapid Assessment Manual [Viacsektorový manuál pre počiatočné rýchle hodnotenie] (revised July 2015). IASC, 2015. <https://interagencystandingcommittee.org>

Participatory assessment [Participačné hodnotenie], in Participation Handbook for Humanitarian Field Workers [Participačná príručka pre terénnych pracovníkov] (Chapter 7). ALNAP and Groupe URD, 2009. <http://urd.org>

Peňažná reakcia

Blake, M. Propson, D. Monteverde, C. Principles on Public-Private Cooperation in Humanitarian Payments. [Zásady verejno-súkromnej spolupráce pri humanitárnych platbách.] CaLP, World Economic Forum, 2017.

www.cashlearning.org

Cash or in-kind? [Hotovosť alebo materiálna pomoc?] Why not both? [A čo tak obe?] Response Analysis Lessons from Multimodal Programming. [Lekcie z analýzy odpovedí na multimodálne plánovanie.] Cash Learning Partnership, July 2017. www.cashlearning.org

Martin-Simpson, S. Grootenhuis, F. Jordan, S. Monitoring4CTP: [Monitorovanie4CTP:] Monitoring Guidance for CTP in Emergencies. [Usmernenie k monitorovaniu CTP v mimoriadnych situáciách.] Cash Learning Partnership, 2017. www.cashlearning.org

Deti

Child Safeguarding Standards and how to implement them [Štandardy na ochranu dieťaťa a spôsoby ich zavádzania]. Keeping Children Safe, 2014. www.keepingchildrensafe.org

Koordinácia

Knox Clarke, P. Campbell, L. Exploring Coordination in Humanitarian Clusters [Skúmanie koordinácie v humanitárnych klastroch]. ALNAP, 2015. <https://reliefweb.int>

Reference Module for Cluster Coordination at the Country Level [Referenčný modul koordinácie klastra na úrovni krajiny]. Humanitarian Response, IASC, 2015. www.humanitarianresponse.info

Návrh a reakcia

The IASC Humanitarian Programme Cycle [IASC cyklus humanitárneho programu]. Humanitarian Response. www.humanitarianresponse.info

Osoby so zdravotným postihnutím

Convention on the Rights of Persons with Disabilities [Dohovor o právach ľudí so zdravotným postihnutím.]. United Nations. <https://www.un.org>

Washington Group on Disability Statistics and sets of disability questions [Washingtonská skupina pre štatistiku v oblasti zdravotného postihnutia a súbor otázok o zdravotnom postihnutí]. Washington Group. www.washingtongroup-disability.com

Prostredie

Environment and Humanitarian Action: [Prostredie a humanitárna činnosť:] Increasing Effectiveness, Sustainability and Accountability [zvyšovanie efektívnosti, udržateľnosti a zodpovednosti]. UN OCHA/UNEP, 2014. www.unocha.org

The Environmental Emergencies Guidelines [Usmernenia pre mimoriadne environmentálne situácie], 2nd edition. Environment Emergencies Centre, 2017. www.eecentre.org

Training toolkit: [Súbor nástrojov odbornej prípravy:] Integrating the environment into humanitarian action and early recovery [integrovanie prostredia do humanitárnej činnosti a skorá obnova]. UNEP, Groupe URD. <http://postconflict.unep.ch>

Rod

Mazurana, D. Benelli, P. Gupta, H. Walker, P. Sex and Age Matter: [Na pohlaví a veku záleží:] Improving Humanitarian Response in Emergencies [zlepšovanie humanitárnej pomoci v mimoriadnych situáciách]. ALNAP, 2011, Feinstein International Center, Tufts University.

Women, Girls, Boys and Men: [Ženy, dievčatá, chlapci a muži:] Different Needs, Equal Opportunities, A Gender Handbook for Humanitarian Action [rozličné potreby, rovnaké príležitosti, rodová príručka pre humanitárnu činnosť]. IASC, 2006. <https://interagencystandingcommittee.org>

Rodovo podmienené násilie

Guidelines for Integrating Gender-based Violence Interventions in Humanitarian Action: [Usmernenia pri integrácii zásahov voči rodovo podmienenému násiliu do humanitárnej činnosti]: Reducing risk, promoting resilience, and aiding recovery. [Znižovanie rizika, posilňovanie odolnosti a pomoc pri zotavení]. GBV Guidelines, IASC, 2015. <http://gbvguidelines.org>

Guidelines for Integrating Gender-based Violence Interventions in Humanitarian Action: [Usmernenia pri integrácii zásahov voči rodovo podmienenému násiliu do humanitárnej činnosti]: United Nations, UNICEF, November 2010. <https://www.un.org>

Humanitárna pomoc zameraná na ľudí

Bonino, F. Jean, I. Knox Clarke, P. Closing the Loop – Effective Feedback in Humanitarian Contexts [Vyplnenie medzier – efektívna spätná väzba v humanitárnom kontexte]. ALNAP, March 2014, London. www.alnap.org

Participation Handbook for Humanitarian Field Workers [Participačná príručka pre terénnych humanitárnych pracovníkov]. Groupe URD, ALNAP, 2009. www.alnap.org

What is VCA? [Čo je VCA?] An Introduction to Vulnerability and Capacity Assessment [Úvod do hodnotenia zraniteľnosti a možností]. IFRC, 2006, Geneva. www.ifrc.org

Výkon, monitorovanie a hodnotenie

Catley, A. Burns, J. Abebe, D. Suji, O. Participatory Impact Assessment: [Participačné hodnotenie vplyvu:] A Design Guide [príručka o návrhoch]. Tufts University, March 2014, Feinstein International Center, Somerville. <http://fic.tufts.edu>

CHS Alliance and Start, A. Building an Organisational Learning & Development Framework: [Formovanie rámcov organizácie pri vzdelávaní a rozvoji:] A Guide for NGOs [príručka pre mimovládne organizácie]. CHS Alliance, 2017. www.chsalliance.org

Hallam, A. Bonino, F. Using Evaluation for a Change: [Využitie hodnotenia na dosiahnutie zmeny:] Insights from Humanitarian Practitioners [prienik humanitárnych odborníkov k podstate]. ALNAP Study, October 2013, London. www.alnap.org

Project/Programme Monitoring and Evaluation (M&E) Guide [Príručka na monitorovanie a hodnotenie projektu/programu]. ALNAP, IRCS, January 2011. <https://www.alnap.org>

Sphere for Monitoring and Evaluation [Sphere o monitorovaní a hodnotení]. The Sphere Project, March 2015.
www.sphereproject.org

Ochrana

Slim, H. Bonwick, A. Protection: [Ochrana:] An ALNAP Guide for Humanitarian Agencies [príručka ALNAP pre humanitárne agentúry]. ALNAP, 2005. www.alnap.org

Obnova

Minimum Economic Recovery Standards [Minimálne štandardy hospodárskej obnovy]. SEEP Network, 2017.
<https://seepnetwork.org>

Odolnosť

Reaching Resilience: [Dosiahnutie odolnosti:] Handbook Resilience 2.0 for Aid Practitioners and Policymakers in Disaster Risk Reduction, Climate Change Adaptation and Poverty Reduction [príručka o odolnosti, verzia 2.0 pre profesionálov v oblasti pomoci a tvorcov pravidiel v rámci znižovania rizika katastrof, prispôsobenia sa klimatickej zmene a znižovania chudoby]. Reaching Resilience, 2013. www.reachingresilience.org

Turnbull, M. Sterret, C. Hilleboe, A. Toward Resilience, A Guide to Disaster Risk Reduction and Climate Change Adaptation [Smerom k odolnosti, príručka znižovania rizika katastrof a prispôsobenia klimatickej zmene]. Catholic Relief Services, 2013. www.crs.org

Ďalšie zdroje

Návrhy na ďalšie zdroje nájdete tu: www.spherestandards.org/handbook/online-resources

Ďalšie zdroje

Zodpovednosť

Hees, R. Ahlendorf, M. Debere, S. Handbook of Good Practices: [Príručka osvedčených postupov:] Preventing Corruption in Humanitarian Operations [prevencia korupcie v humanitárnych operáciách]. Transparency International, 2010. www.transparency.org/whatwedo/publication/handbook_of_good_practices_preventing_corruption_in_humanitarian_operations

Value for Money: [Hodnota za peniaze:] What it Means for UK NGOs [čo to znamená pre mimovládne organizácie v Spojenom kráľovstve](background paper). Bond, 2012. www.bond.org.uk/data/files/Value_for_money_-_what_it_means_for_NGOs_Jan_2012.pdf

Výkonnosť pracovníka v oblasti pomoci

Centre of Excellence – Duty of Care: [Centrum excelentnosti – povinnosť postarať sa:] An Executive Summary of the Project Report [exekutívny súhrn správy o projekte]. CHS Alliance, 2016. <https://www.chsalliance.org/files/files/Resources/Articles-and-Research/Duty%20of%20Care%20-%20Summary%20Report%20April%202017.pdf>

CHS Alliance and Start, A. HR Metrics Dashboard: [Prehľad personalistickej metriky:] A Toolkit [súbor nástrojov]. CHS Alliance, 2016. www.chsalliance.org/files/files/Resources/Tools-and-guidance/CHS-Alliance-HR-metrics-dashboard-toolkit.pdf

CHS Alliance and Lacroix, E. Human Resources Toolkit for Small and Medium Nonprofit Actors [Súbor nástrojov v oblasti ľudských zdrojov pre malých a stredne veľkých neziskových aktérov]. CHS Alliance, 2017. www.chsalliance.org/files/files/Resources/Tools-and-guidance/HR%20Toolkit%20-%202017.pdf

Debriefing: [Informácia:] Building Staff Capacity [rozširovanie zamestnaneckých možností]. CHS Alliance, People In Aid, 2011. <http://chsalliance.org/files/files/Resources/Case-Studies/Debriefing-building-staff-capacity.pdf>

Nightingale, K. Building the Future of Humanitarian Aid: [Formovanie budúcnosti humanitárnej pomoci:] Local Capacity and Partnerships in Emergency Assistance [miestne možnosti a partnerstvá pri pomoci v mimoriadnej situácii]. Christian Aid, 2012. www.christianaid.org.uk/resources/about-us/building-future-humanitarian-aid-local-capacity-and-partnerships-emergency

PSEA Implementation Quick Reference Handbook [Rýchla referenčná príručka o vykonávaní predpisov o PSEA]. CHS Alliance, 2017. www.chsalliance.org/what-we-do/psea/psea-handbook

Návrh a reakcia

Camp Management Toolkit [Súbor nástrojov na správu tábora]. Norwegian Refugee Council, 2015. <http://cmtoolkit.org/>

IASC Reference Module for the Implementation of The Humanitarian Programme Cycle (Version 2.0) [Referenčný modul IASC na zavádzanie cyklu humanitárneho programu (verzia 2.0)]. IASC, 2015. <https://interagencystandingcommittee.org/iasc>

transformative-agenda/documents-public/iasc-reference-module-implementation-humanitarian

Prostredie

Environment and Humanitarian Action [Prostredie a humanitárna činnosť](fact-sheet). OCHA and UNEP, 2014. www.unocha.org/sites/dms/Documents/EHA_fact-sheet_final.pdf

Humanitárna pomoc zameraná na ľudí

A Red Cross Red Crescent Guide to Community Engagement and Accountability (CEA): [Príručka Červeného kríža Červeného polmesiaca k zapájaniu komunity a jej zodpovednosti:] Improving Communication, Engagement and Accountability in All We Do [posilňovanie komunikácie, zapojenia a zodpovednosti vo všetkom, čo robíme]. IFRC, 2016. <http://media.ifrc.org/ifrc/wp-content/uploads/sites/5/2017/01/CEA-GUIDE-2401-High-Resolution-1.pdf>

Communication Toolbox: [Súbor komunikačných nástrojov:] Practical Guidance for Program Managers to Improve Communication with Participants and Community Members [praktické usmernenie pre manažérov programov na zlepšenie komunikácie s partnermi a členmi komunity]. Catholic Relief Services, 2013. www.crs.org/our-work-overseas/research-publications/communication-toolbox

How to Use Social Media to Better Engage People Affected by Crises [Používanie sociálnych médií na lepšie zapojenie ľudí zasiahnutých krízou]. FRC, 2017. <http://media.ifrc.org/ifrc/document/use-social-media-better-engage-people-affected-crises/>

Infosaid Diagnostic Tools [Diagnostické nástroje Infosaid]. CDAC Network, 2012. www.cdacnetwork.org/tools-and-resources/i/20140626100739-b0u7q

Infosaid E-learning course. CDAC Network, 2015. www.cdacnetwork.org/learning-centre/e-learning/

Výkon, monitorovanie a hodnotenie

Buchanan-Smith, M. Cosgrave, J. Evaluation of Humanitarian Action: [Hodnotenie humanitárnej činnosti:] Pilot Guide [pilotné usmernenie]. ALNAP, 2013. www.alnap.org/help-library/evaluation-of-humanitarian-action-pilot-guide

Norman, B. Monitoring and Accountability Practices for Remotely Managed Projects Implemented in Volatile Operating Environments [Postupy monitorovania a zodpovednosti za projekty riadené na diaľku a zavádzané v nestabilnom pracovnom prostredí]. ALNAP, Tearfund, 2012. www.alnap.org/resource/7956

Zásobovanie vodou, sanitá- cia a podpora hygieny

Humanitárna
charta

Zásady
ochrany

Základná
humanitárna
norma

Zásobovanie vodou, sanitácia a podpora hygieny (WASH)

Podpora hygieny	Zásobovanie vodou	Nakladanie s výkalmi	Bránenie šíreniu prenášačov	Nakladanie s tuhým odpadom	WASH pri vypuknutí nákazy a v prostredí zdravotnej starostlivosti
Štandard 1.1 Podpora hygieny	Štandard 2.1 Prístup k vode a jej množstvo	Štandard 3.1 Prostredie bez ľudských výkalov	Štandard 4.1 Bránenie šírenia prenášačov na úrovni osídlenia	Štandard 5.1 Prostredie bez tuhého odpadu	Štandard 6 WASH v prostredí zdravotnej starostlivosti
Štandard 1.2 Identifikácia hygienických položiek, prístup k nim a ich využívanie	Štandard 2.2 Kvalita vody	Štandard 3.2 Prístup k toaletám a ich využívanie	Štandard 4.2 Činnosti, ktoré sa v rámci bránenia šíreniu prenášačov dajú robiť v domácnosti a pri jednotlivcoch	Štandard 5.2 Činnosti domácnosti a osobné činnosti zamerané na bezpečné nakladanie s tuhým odpadom	
Štandard 1.3 Zabezpečenie menštruačnej hygieny a inkontinencia		Štandard 3.3 Riadenie a údržba v oblastiach zberu, prepravy, likvidácie a spracovania výkalov		Štandard 5.3 Systémy spracovania tuhého odpadu na komunitnej úrovni	

Obsah

Základné koncepty v oblasti zásobovania vodou, sanitácie a podpory hygieny.....	92
Štandardy v oblasti zásobovania vodou, sanitácie a podpory hygieny:	
1. Podpora hygieny.....	96
2. Zásobovanie vodou.....	105
3. Nakladanie s výkalmi.....	113
4. Bránenie šíreniu bacilonosičov.....	121
5. Nakladanie s tuhým odpadom.....	126
6. WASH pri vypuknutí nákazy a v prostredí zdravotnej starostlivosti.....	131
Dodatok 1: Kontrolný zoznam na posúdenie počiatočných potrieb v oblasti zásobovania vodou, sanitácie a podpory hygieny.....	139
Dodatok 2: Diagram F: fekálno-orálny prenos hnačkových chorôb.....	144
Dodatok 3: Minimálne množstvá vody: množstvo umožňujúce prežitie a vyčíslenie potrieb vody.....	145
Dodatok 4: Minimálny počet toaliet: komunita, verejné priestory a inštitúcie.....	146
Dodatok 5: Choroby súvisiace s vodou a sanitáciou.....	147
Dodatok 6: Stromový diagram rozhodnutí o úprave a skladovaní vody v domácnosti 150	
Citované a ďalšie zdroje.....	151

Základné koncepty v oblasti zásobovania vodou, sanitácie a podpory hygieny

Každý má právo na vodu a sanitáciu

Minimálne štandardy Sphere v oblasti zásobovania vodou, sanitácie a podpory hygieny (WASH) sú v humanitárnych kontextoch praktické vyjadrenie práva na prístup k vode a sanitácii. Štandardy vychádzajú z presvedčenia, zásad, povinností a práv uvedených v Humanitárnej charte. Patrí medzi ne právo na dôstojný život, ochranu a bezpečnosť a na základe potrieb právo na humanitárnu pomoc.

Zoznam kľúčových právnych a dokumentov a pravidiel, ktoré formujú Humanitárnu chartu, si pozrite v Prílohe 1.

Ľudia zasiahnutí krízou sú oveľa náchylnejší na choroby alebo smrť v dôsledku chorôb. Obzvlášť to platí o hnačkových a infekčných ochoreniach. Uvedené choroby z veľkej miery súvisia s nevhodnou sanitáciou a zásobovaním vodou a so slabou hygienou. Programy WASH sa snažia znížiť riziká pre verejné zdravie.

Hlavné cesty infikovania ľudí patogénmi sú fekálie, tekutiny, prsty, muchy a potraviny. Hlavným cieľom programov WASH v rámci humanitárnej pomoci je zníženie ohrozenia verejného zdravia tým, že sa týmto cestám vytvoria prekážky. Pozrite Dodatok 2 Diagram F Kľúčové činnosti sú:

- podpora vhodných hygienických postupov;
- zabezpečenie bezpečnej pitnej vody;
- zabezpečenie primeraných sanitačných zariadení;
- zníženie zdravotných rizík ovplyvnených životným prostredím a
- zabezpečenie podmienok, ktoré ľuďom umožnia žiť v dobrom zdraví, dôstojne, komfortne a bezpečne.

V programoch WASH je dôležité:

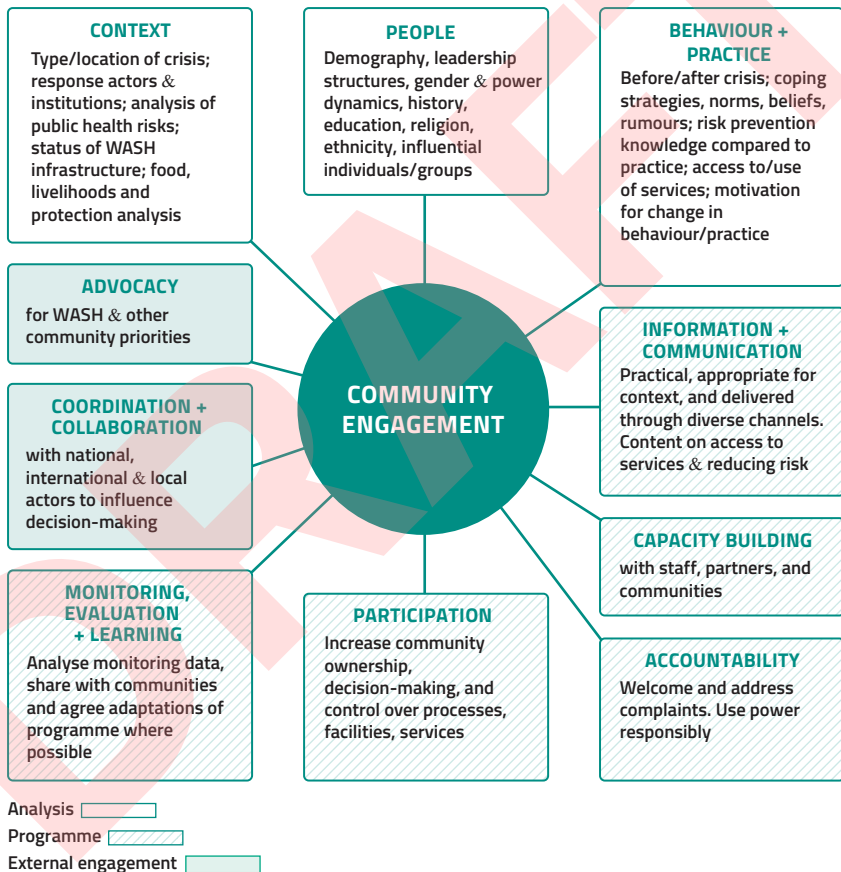
- riadiť celý vodný reťazec: vodné zdroje, úpravu, distribúciu, zhromažďovanie, skladovanie v domácnosti a spotrebu;
- integrované riadiť celkový reťazec v oblasti sanitácie;
- podporiť pozitívne zdravé správanie a
- zabezpečiť prístup k hygienickým potrebám.

Zásadnú úlohu zohráva zapojenie komunity

Zapojenie komunity do WASH je dynamický proces, ktorý spája komunitu a ostatné zainteresované strany, aby mali ľudia zasiahnutí krízou väčšiu kontrolu nad reakciou a dopadom, ktorý na nich má. Efektívne zapojenie spája komunity a pomáhajúce tímy, aby sa maximalizoval vplyv komunity na zníženie ohrozenia verejného zdravia,

na poskytovanie primeraných a dostupných služieb, na zvýšenie kvality programu a dosiahnutie zodpovednosti. Skúma možnosti a ochotu komunity pri manažovaní a zachovaní systémov WASH. Pozri Obrázok 3 – Zapojenie komunity do WASH.

Zapojenie komunity prispieva k základnému pochopeniu stanovísk, potrieb a mechanizmov na zvládanie situácie, jej možností, existujúcich noriem, vodcovských štruktúr a priorít, ako aj vhodných opatrení, ktoré sa majú prijať. Monitorovanie a hodnotenie vrátane mechanizmov spätnej väzby ukazuje, či sú reakcie WASH primerané alebo ich treba prispôbiť. Pozri Závazky č. 4 a 5 Základnej humanitárnej normy

Zapojenie komunity do WASH (obrázok 3)

V mestských oblastiach si WASH vyžaduje osobitnú pozornosť

Zapojenie komunity môže byť v mestských oblastiach náročnejšie, keďže je tam vyššia hustota obyvateľstva a rizikové skupiny menej vidno. V mestských oblastiach však môžu verejné priestory, médiá a technológia ponúkať možnosti pre širší a

efektívnejší dialóg. Nerovnaký stav z hľadiska vlastníctva majetku (domácnosti vo vidieckych oblastiach, verejno-súkromný charakter v mestských oblastiach) ovplyvňuje výber možností reakcie a spôsobu realizácie.

Potrebná je kombinácia prístupov

Trhovo založená pomoc môže účinne a efektívne naplňať potreby v oblasti WASH, napríklad zaistením prístupu k hygienickým potrebám. Peňažnú podporu (priamu hotovosť a/alebo poukážky) by mali dopĺňať ďalšie činnosti WASH vrátane technickej pomoci a zapojenia komunity. Možnosti zavádzania sa líšia: od budovania infraštruktúry po podporu hygieny a mobilizáciu komunity. Generátory alebo dočasné toalety možno zabezpečiť okamžite, avšak dôkladná prehliadka a oprava úpravy vody je dlhodobý projekt. Pri zaisťovaní zdravia a bezpečnosti sú životne dôležité kontrola kvality a technická pomoc. Technická pomoc by mala byť včasná a primeraná. Na udržateľné výsledky by mala byť konzistentná, dostupná a realistická.

Pomoc v oblasti WASH by mala podporovať dlhodobé komunitné ciele a minimalizovať dopad na životné prostredie. Integrované riadenie v oblasti vody a sanitácie by malo spĺňať potreby ľudí a chrániť ekosystém. Môže to ovplyvniť výber technológie, načasovanie a rozfázovanie činností, zapojenie komunity, súkromného sektora a trhu a možnosti financovania.

Minimálne štandardy sa nemajú uplatňovať izolovane

Právo na primeranú vodu a sanitáciu sa spája s právami na prístrešie, potraviny a zdravotnú starostlivosť. Efektívne napredovanie pri dosahovaní minimálnych štandardov v jednej oblasti ovplyvňuje pokrok aj v iných oblastiach. Úzka koordinácia a spolupráca s ďalšími sektormi, ako aj koordinácia s miestnymi orgánmi a ďalšími zapojenými agentúrami pomáhajú zabezpečiť naplnenie potrieb, aby sa úsilie nevykladalo dvakrát, a optimalizovanie kvality reakcií WASH. Ak sa napríklad nenapĺňajú štandardy v oblasti výživy, zvyšuje sa naliehavosť naplňania štandardov v oblasti vody a sanitácie, pretože sa zvyšuje aj zraniteľnosť ľudí voči chorobám. To isté sa vzťahuje aj na obyvateľstvo, kde je vysoká prevaha ľudí s HIV. Krížové odkazy v tejto Príručke poukazujú na niektoré potenciálne prepojenia.

Ak sú štátne štandardy nižšie ako Minimálne štandardy Sphere, humanitárne organizácie by mali spolupracovať s vládou na ich postupnom zvýšení.

Medzinárodné právo osobitne chráni právo na vodu a sanitáciu

Právo zahŕňa prístup k dostatočnému, bezpečnému a cenovo dostupnému zásobovaniu vodou na osobné použitie a použitie v domácnosti a prístup k súkromným, bezpečným a čistým sanitačným zariadeniam. Štáty sú povinné zabezpečovať toto právo počas kríz. Pozri Prílohu 1: Právne základy Sphere.

Bezpečná voda a primerané sanitačné zariadenia sú zásadné kvôli:

- zachovaniu života, zdravia a dôstojnosti;
- predchádzaniu smrti spôsobenej dehydratáciou;
- znižovaniu rizika chorôb súvisiacich s vodou, sanitáciou a hygienou a

- zabezpečeniu primeranej spotreby, varenia a požiadaviek na na osobnú hygienu a čistotu domácnosti.

Právo na vodu a sanitáciu je súčasťou univerzálnych práv, ktoré sú zásadné pre prežitie a dôstojnosť ľudí, a štátni aj neštátni aktéri majú povinnosť zabezpečiť jeho naplnenie. Počas ozbrojeného konfliktu je zakázané útočiť, ničiť, odstraňovať alebo znefunkčňovať zariadenia na vodu alebo zavlažovacie zariadenia.

Prepojenia na Zásady ochrany a Základnú humanitárnu normu

Používanie vody má vplyv na ochranu. Na bezpečnosť dodávok vody pre jednotlivcov a skupiny ozbrojený konflikt a nerovnosť vplýva. Ak sa správne nenavrhnú krátkodobé a dlhodobé činnosti, môže zvýšený dopyt po vode na pitie a do domácnosti či na živobytie podnietiť obavy v súvislosti s ochranou. Ochrana v reakciách v rámci WASH sa často posudzuje z perspektívy osobnej ochrany a bezpečnosti. Známa je najmä osobitná zraniteľnosť počas naberania vody, vykonávania potreby alebo zabezpečovania menštruačnej hygieny. Sú to zásadné prvky osobnej ochrany, ale rovnako zásadné sú širšie perspektívy ochrany. Riziko zneužitia alebo násilia môžu znížiť jednoduché opatrenia od samého začiatku, napr. zámky na dverách toaliet, primerané osvetlenie a rozdelenie zariadení.

Na ochranu pre diskrimináciu, zníženie potenciálneho rizika a zlepšenie používania alebo kvality služieb sú dôležité prispôbené a začleňujúce programy. Napríklad zabezpečte, aby mali ľudia so zdravotným postihnutím prístup k hygienickým zariadeniam a aby ženy a deti mali primerane veľké nádoby na prenášanie vody. Zapájanie jednotlivcov a komunit vo všetkých fázach odozvy môže pomôcť pri začleňovaní hľadiska ochrany do programov WASH.

Pomáhajúci pracovníci by mali mať vedomosti o ochrane dieťaťa a mali by poznať spôsoby používania systémov odkázania pri podozrení, že ide o prípady násilia, zneužívania alebo vykorisťovania, vrátane násilia, zneužívania alebo vykorisťovania detí.

Najmä počas konfliktov je potrebné starostlivo zvážiť civilno-vojenskú spoluprácu a koordináciu s humanitárnymi organizáciami. Vnímanie neutrality a nestrannosti môže mať vplyv na prijatie pomoci komunitou. Je možné, že humanitárne organizácie budú musieť v istých situáciách prijať vojenskú pomoc, napríklad pri doprave a distribúcii. Vplyv takejto pomoci na humanitárne zásady treba dôkladne zvážiť a podniknúť kroky na zmiernenie rizík z hľadiska ochrany. Pozri Humanitárnu chartu a Vzťahy s domácimi a medzinárodnými vojenskými zložkami v časti Čo je Sphere?

Pri uplatňovaní Minimálnych štandardov je potrebné rešpektovať všetkých deväť záväzkov Základnej humanitárnej normy ako základ pri zaisťovaní zodpovedného programu v oblasti WASH.

1. Podpora hygieny

Choroby súvisiace s vodou, sanitáciou a hygienou spôsobujú počas kríz značné množstvo ochorení a úmrtí, ktorým sa dalo predísť. Z hľadiska úspešnej pomoci v oblasti WASH je zásadné propagovanie hygieny, ktoré podporuje správanie, zapojenie komunity a kroky na zníženie rizika ochorení.

Štandardný prístup, ktorý sa spolieha najmä na odkazy s prvkami osvedčenej praxe a na distribúciu hygienických pomôcok, zrejme nebude veľmi efektívny. Riziko a jeho vnímanie sa v rôznych kontextoch líši. Ľudia majú rozličné životné skúsenosti, stratégie zvládania situácií a riadia sa rôznorodými kultúrnymi normami aj normami súvisiacimi so správaním. Je dôležité prispôbiť prístup výsledkom analýzy týchto faktorov a kontextu. Účinná podpora hygieny sa spolieha na:

- prácu s komunitou, aby mobilizovala činnosť a prispievala k rozhodovaniu,
- dvojsmernú komunikáciu a spätnú väzbu o rizikách, prioritách a službách, a
- prístup k zariadeniam, službám a materiálom WASH a k ich používaniu.

Podpora hygieny by mala stavať priamo na vedomostiach ľudí o rizikách a prevencii ochorenia, čím podporuje pozitívne správanie vedúce k dobrému zdraviu.

Pravidelne monitorujte činnosti a výsledky, aby ste zaručili tvorbu programov na podpory hygieny a WASH. Spojte sa so zdravotníckymi aktérmi a monitorujte výskyt chorôb súvisiacich s WASH, ako sú hnačkové ochorenia, cholera, týfus, trachóm, črevné červy a schistosomóza. Pozri Základnú zdravotnú starostlivosť – štandardy v oblasti prenosných chorôb 2.1.1 až 2.1.4 a Štandard v oblasti zdravotných systémov 1.5.

Štandard na podporu hygieny 1.1: Podpora hygieny

Ľudia poznajú kľúčové riziká pre verejné zdravie spojené s vodou, sanitáciou a hygienou a na zníženie rizík môžu prijať opatrenia na úrovni jednotlivca, domácnosti a komunity.

Kľúčové kroky

1. Identifikujte hlavné riziká pre verejné zdravie a súčasné hygienické postupy, ktoré k nim prispievajú.
- 1
1. Vypracujte profil komunity, kde určíte, aké riziká ohrozujú určitých jedincov a skupiny v súvislosti s určitou oblasťou WASH, aj dôvody tejto zraniteľnosti.
- Identifikujte faktory, ktoré môžu motivovať k pozitívnemu správaniu a preventívnym krokom.

- 2 Pri návrhu a spravovaní podpory hygieny a širšej pomoci v oblasti WASH spolupracujte so zasiahnutým obyvateľstvom.
 - Vypracujte komunikačnú stratégiu s využitím masmédií aj komunitného dialógu a týmto spôsobom šírte praktické informácie.
 - Identifikujte a odborne pripravte vplyvných jednotlivcov, komunitné skupiny a terénnych pracovníkov.
- 3
 3. Na prispôsobenie a zlepšenie podpory hygieny využite spätnú väzbu od komunity a údaje zdravotného dohľadu.
 - Monitorujte prístup k zariadeniam WASH a ich používanie, aj to, ako činnosti na podporu hygieny ovplyvňujú správanie a bežnú prax.
 - Prispôbajte činnosti a identifikujte nenaplnené potreby.

Kľúčové ukazovatele

Percento zasiahnutých domácností, ktoré správne opíšu tri opatrenia na predchádzanie chorôb súvisiacich s WASH

Percento cieľového obyvateľstva, ktoré správne uvedie dva zásadné časy pri umývaní rúk

Percento cieľového obyvateľstva, ktoré využilo miesta na umývanie rúk po odchode zo spoločných toaliet (na základe pozorovania)

Percento zasiahnutých domácností, ktoré majú k dispozícii mydlo a vodu na umytie rúk

Percento zasiahnutého obyvateľstva, ktoré má vodu zo zlepšených zdrojov vody

Percento domácností, ktoré skladujú pitnú vodu v čistých a prikrytých nádobách

Percento opatrovateľov, ktorí uvádzajú, že sa bezpečne zbavujú výkalov

Percento domácností používajúcich inkontinenčné výrobky (podložky, fľaše na moč, podložky do postele, toaletné stoličky), ktoré uvádzajú, že bezpečne likvidujú výkaly z inkontinencie dospeljej osoby

Percento zasiahnutých domácností, ktoré primerane likvidujú tuhý odpad

Percento ľudí, ktorí poskytli spätnú väzbu a tvrdia, že sa použila na úpravu a zlepšenie zariadení a služieb v oblasti WASH

V okolí prostredí sa nenachádzajú ľudské ani zvieracie fekálie

Usmernenia

Chápanie a riadenie rizík WASH: Určenie priorít a znižovanie rizík v oblasti WASH môže byť v počiatočnej fáze krízy náročné. Zamerajte sa na použitie bezpečnej vody, nakladanie s výkalmi a umývanie rúk, keďže je pravdepodobné, že budú mať najväčší

vplyv na prevenciu prenosu ochorení. Na hodnotenie ohrozenia verejného zdravia a činností na obmedzenie daných rizík bude v súvislosti s WASH potrebné porozumieť:

- súčasnému použitiu zariadení a služieb WASH;
- prístupu k základným hygienickým pomôckam domácnosti, pozri Štandardy na podporu hygieny 1.2 a 1.3;
- súčasným stratégiám zvládania situácie, miestnym zvykom a presvedčeniam;
- sociálnym štruktúram a mocenskej dynamike v komunite,
- kam sa ľudia obracajú, ak potrebujú zdravotnú starostlivosť (vrátane tradičných liečiteľov, lekární a kliník);
- kto zodpovedá za prevádzku a údržbu infraštruktúry WASH;
- údajom z dohľadu nad chorobami súvisiacimi s WASH;
- sociálnym, fyzickým a komunikačným prekážkam, ktoré bránia prístupu žien, dievčat, starších ľudí a osôb so zdravotným postihnutím k zariadeniam a službám WASH;
- zmenám na úrovni príjmu a
- environmentálnym podmienkam a sezónnym trendom chorobnosti.

Zmena správania a postupy musia byť ľahké, aby sa zachovala motivácia. Zariadenia by mali byť výhodné a prístupné pre všetkých používateľov. Tiež by mali byť bezpečné, dôstojné, čisté a kultúrne primerané. Do podpory hygieny zapojte mužov aj ženy, keďže aktívna podpora hygieny zo strany mužov môže mať rozhodujúci vplyv na správanie v rodine.

Mobilizácia komunity: Pri zabezpečovaní rovnakej dostupnosti platených alebo dobrovoľníckych príležitostí pre ženy aj mužov spolupracujte s existujúcimi štruktúrami. Mobilizáciu a preventívne opatrenia môžu uľahčiť rešpektované popredné osobnosti komunity, osobnosti uznávané na základe viery, terénni pracovníci a dôveryhodní miestni aktéri, ako sú ženské alebo mládežnícke skupiny.

Bežným postupom je pridelenie dvoch terénnych pracovníkov na 1 000 ľudí. Terénni pracovníci a dobrovoľníci by mali mať dobré komunikačné zručnosti, mali by vedieť vytvárať úctivé vzťahy s miestnymi komunitami a dôkladne poznať miestne potreby a obavy. V prípade potreby by sa mali cez miestne koordinačné fórum dohodnúť iniciatívy terénnych pracovníkov na podporu rovnosti a predchádzanie korupcie.

Komunitní zdravotnícki pracovníci môžu mať podobné úlohy ako terénni pracovníci WASH, líšiť sa však budú z hľadiska povinností. Pozri Štandard v oblasti zdravotných systémov 1.2: Pracovné sily v oblasti zdravia.

Práca s deťmi: Deti môžu podporiť zdravé správanie u rovesníkov a v rodine. Sekcia pre vzdelávanie alebo sociálne služby môže identifikovať príležitosti, ktorými podporí hygienu v školách, zariadeniach sociálnej starostlivosti, domácnostiach bez dospelých členov či detí, ktoré žijú na ulici. Zapojte deti do tvorby odkazu [Pozri Príručky INEE a CPMS](#).

Komunikačné kanály a prístupy: Poskytujte informácie vo viacerých formátoch (napr. písomný, grafický, zvukový), a jazykoch, aby boli čo najdostupnejšie. Správy

prispôsobte deťom a ľuďom so zdravotným postihnutím, pripravte a otestujte správy, aby ste zabezpečili ich zrozumiteľnosť bez ohľadu na vek, pohlavie, úroveň vzdelania a v jazyk.

Pri riešení problému a plánovaní činnosti je užitočný komunitný dialóg. Masmédia môžu šíriť všeobecné informácie k väčšiemu počtu ľudí. Oba spôsoby sú užitočné pri zameraní na konkrétne publiká. S používateľmi navrhnete primerané mechanizmy spätnej väzby a monitorujte ich efektívnosť. Odovzdajte spätnú väzbu komunite, vyzvite ju, aby na ňu reagovala. Pozri Základnú humanitárnu normu, Závazok č. 5.

Umývanie rúk mydlom je dôležitý spôsob prevencie prenosu hnačkových ochorení. Zariadenia na umývanie rúk potrebujú pravidelné zabezpečenie vody, mydla a bezpečný odtok vody. Umiestnite zariadenia tak, aby umývanie predchádzalo chytaniu potravín do rúk (jedenie, príprava jedla alebo kŕmenie dieťaťa) a nasledovalo po kontakte s výkalmi (po použití toalety alebo očistení detského zadku). Pozri Štandard v oblasti zásobovania vodou 2.2: Kvalita vody

Propagácia používania toaliet: Kľúčovou témou pre pracovníkov propagácie hygieny je inkluzívne používanie zariadení a materiálov na likvidáciu výkalov. Okrem obáv ohľadom čistoty a zápachu ľudí, ktorí používajú toalety, najviac odrádza zahanbenie, kultúrne tabu, fyzická dostupnosť a obavy o súkromie a bezpečnosť. Pozri Štandard v oblasti nakladania s výkalmi 3.2: Prístup k toaletám a ich používanie.

Zber, preprava a skladovanie pitnej vody v bezpečných podmienkach je kľúčom k zníženiu hrozby kontaminácie. Domácnosti potrebujú osobitné nádoby na zber a skladovanie pitnej vody. Pozri Štandard na zásobovania vodou 2.1 a 2.2.

Migrujúci ľudia: Nájdite príležitosti, kde sa pripojíte k ľuďom v migračnej situácii napríklad tým, že s nimi budete istý čas cestovať, alebo sa s nimi stretnete na miestach, kde odpočívajú. Na poskytovanie informácií o hygiene a vyžiadanie spätnej väzby použite komunikačné kanály ako rádio, SMS, skupiny na sociálnych sieťach a bezplatné linky pomoci. Navrhnete balík „položiek pre domácnosť“ a pridajte doň mobilné telefóny alebo solárne nabíjačky, čím ľuďom umožníte komunikáciu s rodinami, prístup k informáciám a poskytnutie spätnej väzby.

Štandard na podporu hygieny 1.2: Identifikácia hygienického tovaru, prístup k nemu a jeho využívanie

Zasiiahnuté obyvateľstvo má k dispozícii a používa primerané veci na podporu hygieny, zdravia, dôstojnosti a pohody.

Kľúčové kroky

1. Identifikujte základný hygienický tovar, ktorý potrebujú jednotlivci, domácnosti a komunity.

- Zohľadnite odlišné potreby mužov a žien, starších ľudí, detí a ľudí so zdravotným postihnutím.
- 2. Identifikujte a zabezpečte dodatočné spoločné pomôcky na udržiavanie environmentálnej hygieny, ako sú nádoby na tuhý odpad a upratovacie vybavenie.
- 2. Zariadte včasný prístup k základným veciam.
- 3. Dostupnosť týchto vecí hodnotte v kontexte miestnych, regionálnych alebo medzinárodných trhov.
- 3. Na plánovaní spôsobu obstarávania alebo nakupovania hygienického tovaru spolupracujte s zasiahnutým obyvateľstvom, miestnymi orgánmi a ďalšími aktérmi.
- Poskytnite informácie o čase, mieste, obsahu a plánovaných príjemcov
- 4. peňažnej podpory a/alebo hygienického tovaru.
- Pri zabezpečovaní peňažnej podpory a/alebo hygienického tovaru a a rozhodovaní o mechanizmoch distribúcie sa koordinujte s ďalšími sektormi.
- 4. Od zasiahnutých osôb vyžadujte spätnú väzbu o vhodnosti zvoleného hygienického tovaru a ich spokojnosti s dostupnosťou

Kľúčové ukazovatele

Všetky zasiahnuté domácnosti majú prístup k minimálnemu množstvu základných hygienických vecí:

- dve nádoby na vodu na domácnosť (10 – 20 litrov, jednu na zber, jednu na skladovanie);
- 250 gramov mydla na kúpanie na osobu a mesiac;
- 200 gramov mydla na pranie na osobu a mesiac;
- mydlo a voda na miestach na umývanie rúk (jedno miesto na spoločnú toaletu alebo jedno na domácnosť); a
- nočník, vanička, alebo plienky na likvidáciu detských fekálií.

Percento zasiahnutých osôb, ktoré uvádzajú/ktoré iní videli, že po distribúcii pravidelne používajú hygienické pomôcky

Percento príjmu domácnosti vynaložené na nákup hygienických vecí na určené prioritné potreby

Usmernenia

Identifikujte základné veci: Prispôsobte hygienické pomôcky a súpravy kultúre a kontextu. V počiatočnej fáze dajte prednosť základným položkám (ako je mydlo, nádoby na vodu, menštruačné a inkontinenčné pomôcky) pred položkami, ktoré „spríjemňujú život“ (ako hrebeň, šampón, zubná pasta, zubná kefka). Niektoré skupiny budú mať osobitné požiadavky Pozri Usmernenia – Ohrozené skupiny (nižšie).

Nádoby na vodu: Určte 10 – 20 litrové nádoby na zber a skladovanie pitnej vody a vody na domácnosť. Veľkosť a typ nádob by mal byť primeraný veku tých, ktorí zvyčajne chodia po vodu, a ich schopnosti uniesť nádobu. Nádoby by mali mať vrchnáky, mali by byť čisté a zakryté. Nádoby na skladovanie by mali mať úzke hrdlo alebo kohútik, aby zaručili bezpečné naliatie, skladovanie a mňanie pitnej vody.

Ak je zásobovanie vodou prerušované, zabezpečte väčšie nádoby na skladovanie. V mestských kontextoch alebo pri centralizovaných dodávkach by skladovanie v domácnosti medzi doplnením malo vystačiť na bežnú spotrebu (vrátane zvýšenej spotreby, ak je relevantná).

Ohrozené skupiny: Niektorí ľudia budú potrebovať odlišné alebo väčšie množstvo vecí osobnej hygieny z dôvodu veku, zdravotného stavu, postihnutia, mobility alebo inkontinencie. Ľudia so zdravotným postihnutím alebo osoby, ktoré čelia prekážkam z hľadiska mobility, môžu potrebovať ďalšie veci. Sem patrí mydlo navyše, inkontinenčné položky, nádoby na vodu, prenosné toaletné misy, toaletná stolička alebo plastové chrániče matracov. Spýtajte sa ľudí alebo ošetrovateľov, či nepotrebujú pomoc so zhromaždením a likvidáciou odpadu spôsobom, ktorý rešpektuje ich dôstojnosť. Najvhodnejšiu pomoc konzultujte priamo s nimi, ich rodinami alebo ošetrovateľmi.

Trhovo založené plánovanie hygienického tovaru: Ak je to možné, zabezpečovanie hygienického tovaru by malo podporovať mieste trhy (napríklad poskytovaním hotovosti alebo poukázok alebo zlepšením skladovej infraštruktúry). Plány ohľadom prístupu k hygienickému tovaru a jeho používania by mali vychádzať z hodnotenia trhu a analýzy príjmu domácnosti, vrátane rodových úloh pri rozhodovaní o výdavkoch. Monitorujte, či trh zabezpečuje potrebné také množstvo a kvalitu výrobkov a v prípade potreby ich upravte. Pozri Poskytovanie pomoci prostredníctvom trhov.

Distribúcia: Pri organizovaní distribúcie kladte na prvé miesto bezpečnosť a ochranu obyvateľstva. Pozri Zásadu ochrany č. 1.

Vytvorte špecializovaný distribučný tím. Vopred ľudí informujte o čase, mieste, zozname tovaru a prípadných kritériách nároku na tovar. Predchádzajte diskriminácii alebo stigmatizácii a ak je potrebné, zabezpečte distribúciu do domácností alebo oddelené distribučné kanály. Identifikujte a odstraňujte prekážky brániace prístupu na distribučné miesta alebo k distribučným systémom. Zohľadnite najmä ženy, dievčatá, starších ľudí a osoby so zdravotným postihnutím.

Dopĺňajte spotrebný tovar: Vytvorte spoľahlivé a pravidelné zásobovanie spotrebným tovarom ako mydlo a menštruačné či inkontinenčné pomôcky.

Koordinácia spoločnej distribúcie: Naplánujte spoločné komunitné konzultácie, aby ste pochopili potreby a mechanizmy zvládania situácie v rámci sektorov. Riešte viaceré potreby súčasne v prospech cieľového obyvateľstva, čím sa ušetrí čas a prostriedky naprieč sektormi. Zabezpečte, aby si po distribúcii mohli domácnosti všetok tovar bezpečne prepraviť domov.

Migrujúci ľudia: Pre migrujúcich ľudí zabezpečte prenosnosť hygienického tovaru- (ako je mydlo v cestovnej veľkosti). Dovoľte im vybrať si položky, ktoré chcú namiesto štandardizovaných súprav. Pre migrujúcich ľudí vytvorte systém zberu a likvidácie odpadu z obalov.

Štandard na podporu hygieny 1.3:

Zabezpečenie menštruačnej hygieny a inkontinencia

Ženy a dievčatá v menštruačnom veku, a muži a ženy s inkontinenciou majú prístup k hygienickým výrobkom a zariadeniam WASH, ktoré podporujú ich dôstojnosť a blaho.

1

Kľúčové kroky

- 2 Oboznámte sa s praxou, sociálnymi normami a mýtmi týkajúcimi sa zabezpečenia menštruačnej hygieny a zvládania inkontinencie a prispôbte im dodanie hygienických výrobkov a hygienických zariadení.
- 3 Prevedenie, umiestnenie a správu zariadení (toalety, miesta na kúpanie, práčovne, miesta na likvidáciu a zásobovanie vodou) konzultujte so ženami, dievčatami a ľuďmi s inkontinenciou.
3. Umožnite prístup k primeranému zabezpečeniu menštruačnej hygieny a inkontinenčným pomôckam, k mydlu (na kúpanie, pranie, umývanie rúk) a ostatnému hygienickému tovaru.
 - Pri distribúcii zabezpečte, aby sa tovar odovzdával na diskretných miestach, čím zabezpečíte dôstojnosť a obmedzíte stigmatizáciu. Pri neznámych položkách ukážte, ako sa používajú.

Kľúčové ukazovatele

Percento žien a dievčat v menštruujúcom veku s prístupom k tovaru vhodnému na zabezpečenie menštruačnej hygieny

Percento prijímateľiek, ktoré sú spokojné s výrobkami a zariadeniami na zabezpečenie menštruačnej hygieny

Percento ľudí s inkontinenciou, ktorí používajú vhodné inkontinenčné pomôcky a zariadenia

Percento ľudí, ktorí sú spokojní s inkontinenčnými pomôckami a zariadeniami

Usmernenia

Riešenie zabezpečenia menštruačnej hygieny a inkontinencie v krízach: Úspešné zabezpečenie menštruačnej hygieny a zvládanie inkontinencie pomáha ľuďom žiť dôstojne a zapájať sa do denných činností. Okrem prístupu k hygienickým položkám je

dôležité konzultovať s používateľmi aj tému mechanizmov na ich likvidáciu v domácnosti a v spoločných zariadeniach a inštitúciách, ako sú školy. Zariadenia s toaletami by mali byť upravené a mal by tam byť priestor pre pracovníku a na sušenie. Pozri Štandardy v oblasti nakladania s výkalmi 3.1 a 3.2.

Tabu súvisiace s menštruáciou: Názory, normy a tabu ovplyvnia úspech pomoci. V počiatočnej ani akútnej fáze krízy sa tieto oblasti nemusia skúmať, ale je potrebné sa ne zamerať čo najskôr.

V niektorých kontextoch, dokonca ani v zdravotníckej profesii nemusí byť inkontinencia bežne používaný termín. Inkontinencia je komplexný zdravotný a sociálny stav, ku ktorému dochádza, keď jednotlivec nedokáže ovládať močenie a stolicu. Môže to viesť k veľkej stigme, sociálnej izolácii, stresu a obmedzenému prístupu k službám, vzdelávaniu a pracovným príležitostiam. Miera rozšírenia stavu sa môže zdať nízka, pretože to mnohí budú tajiť, ale inkontinenciou môže trpieť široký okruh ľudí. Patria sem:

- starší ľudia,
- ľudia so zdravotným postihnutím a osoby, ktorí čelia prekážkam v oblasti mobility;
- ženy, ktoré rodili, dievčatá, ktoré čelia zvýšenému riziku análnych fistúl;
- ľudia s chronickými chorobami, ako sú astma, cukrovka, mozgová mŕtvica alebo rakovina;
- dievčatá a ženy, ktoré zažili rodovo podmienené násilie alebo boli obeťami mrzačenia ženských pohlavných orgánov;
- ľudia, ktorí absolvovali chirurgický zákrok ako odstránenie prostaty;
- ženy v období menopauzy a
- malé deti a deti psychologicky zasiahnuté konfliktom alebo katastrofou.

V mimoriadnych situáciách môže byť nevládanie inkontinenčnej hygieny významným zdrojom prenosu ochorení. Mimoriadne dôležitý je prístup k oveľa vyšším množstvám vody a mydla. Pri porovnaní s ostatnými potrebujú ľudia s inkontinenciou a ich opatrovatelia päťnásobné množstvo mydla a vody. Imobilní ľudia s inkontinenciou potrebujú konzultácie s odborníkmi v oblasti zdravotníctva alebo zdravotného postihnutia, aby sa naučili predchádzať a ošetrovať infekcie a preležaniny, ktoré môžu byť smrteľné.

Zásoby a zariadenia: So zasiahnutými osobami diskutujte o možnostiach, aby ste zistili ich preferencie, pokiaľ ide o: jednorazové alebo opakovane použiteľné materiály, postupy likvidácie v domácnosti, školách, zdravotníckych zariadeniach a spoločných zariadeniach, pracovniach a zariadeniach na sušenie, toaletách a zariadeniach na kúpenie. Zvážte normy a preferenciu špecifickú pre istý vek, keďže typ a množstvo dodávok sa môže časom meniť. Pri neznámych materiáloch ukážte, ako sa používajú.

Pri inkontinencii moču a stolice sa vyžadujú rozličné typy podložiek, takisto aj podľa stupňov závažnosti inkontinencie. Na bezpečné používanie sú potrebné správne veľkosti. Dodajte rozličné veľkosti a typy podložiek na inkontinenciu moču a stolice.

Pri ľuďoch s inkontinenciou zohľadnite vzdialenosť k toaletám. Niektorí ľudia dokážu epizódam inkontinencie predchádzať, ak majú rýchlo prístup k toaletám. Možno bude potrebné zabezpečiť toaletnú stoličku, toaletnú misu a/alebo fľašu na moč.

Minimálne potreby: Na zabezpečenie menštruačnej hygieny a inkontinencie:

- na to určená nádoba s vrchnákom na namáčanie oblečenia a ukladanie podložiek/oblečenia; a
- žinky na sušenie a kolíky.

Na menštruačnú hygienu:

- buď savý bavlnený materiál (4 štvorcové metre na rok), jednorazové vložky (15 na mesiac) alebo sanitárne vložky na opakované použitie (šesť na rok) podľa toho, čo ženy a dievčatá uprednostnia,
- spodná bielizeň (šesť kusov na rok),
- extra mydlo (250 gramov na mesiac). Pozri Štandard na podporu hygieny 1.2: Identifikácia hygienických položiek, prístup k nim a ich využívanie.

Pri inkontinencii budú potreby závisieť od závažnosti a typu inkontinencie a od preferencií ľudí. Navrhované minimum je:

- buď jemný savý bavlnený materiál (8 metrov štvorcových na rok), jednorazové inkontinenčné pomôcky (150 na mesiac) alebo spodná bielizeň na opakované použitie pri inkontinencii (12 kusov na rok),
- spodná bielizeň (12 kusov na rok),
- extra mydlo (500 gramov na kúpanie a 500 gramov na pranie na mesiac),
- dva umývateľné nepremokavé chrániče na matrac,
- dodatočné nádoby na vodu,
- bieliaci alebo podobný dezinfekčný čistiaci prostriedok (3 litre neriedeného prostriedku na rok),
- toaletná misa, fľaša na moč (pre mužov a ženy), toaletná stolička (ak je vhodné).

Doplňanie zásob: Naplánujte spôsob a termín doplnenia materiálov. Peňažná podpora alebo distribúcia materiálov sa môže použiť v rôznom čase rôzne. Zistite, či je možné, aby materiály zabezpečovali malé podniky, alebo aby si ľudia vyrábali vlastné materiály na ochranu. Pozri Poskytovanie pomoci prostredníctvom trhov.

Školy, bezpečné miesta a vzdelávacie centrá: Podpora oblasti WASH v školách a na bezpečných miestach by mala zohľadňovať infraštruktúru WASH a odbornú prípravu učiteľov. Zariadenia by mali mať diskretný mechanizmus likvidácie, nádobu s vekom, so systémom zberu a likvidácie alebo sklzný mechanizmus od toalety k spaľovaciemu zariadeniu. Zriadte správne udržiavané oddelené zariadenia WASH pre mužov a ženy, zabezpečte v nich háčiky a poličky na položky menštruačnej hygieny.

Motivujte učiteľov, aby vzdelávanie o zabezpečení menštruačnej hygieny začlenili do bežného vyučovania. Pripravte učiteľov, aby:

- u dievčat podporovali praktiky menštruačnej hygieny,
- mali v škole zásoby menštruačných položiek,

- podporovali študentov, ktorí kvôli psychologickým dôsledkom krízy zažívajú inkontinenciu [Pozri Príručku INEE](#).

Prístrešie: So sektorom pre oblasť prístrešia spolupracujte na vytvorení primeraného súkromia pri menštruačnej hygiene a zvládání inkontinencie v domácnosti alebo spoločnom prístreší. Môže to zahŕňať využitie zásten na zabezpečenie súkromia alebo oddelené priestory na preobliekanie.

Migrujúci ľudia: Pri prechode ľudí cez distribučné miesta im ponúknite m potreby na menštruačnú hygienu a pomôcky na zvládanie inkontinencie.

2. Zásobovanie vodou

Zásadnou príčinou väčšiny problémov v oblasti verejného zdravia v krízových situáciách je neprimeraná kvalita a kvantita vody. Ak nie je k dispozícii dostatočné množstvo vody na pokrytie základných potrieb, je potrebné dodanie bezpečnej pitnej vody v množstve, ktoré ľuďom zabezpečí prežitie. Prioritou je zabezpečiť primerané množstvo vody aj ak by bola stredne dobrej kvality. To môže byť nevyhnutné, kým sa nenaplnia Minimálne štandardy množstva a kvality vody.

Vodovodné kohútiky, studne aj potrubia sú často kvôli konfliktu, prírodnej katastrofe alebo nedostatku funkčných systémov údržby v zlom stave. Znepriatelené strany môžu využiť zabránenie v prístupe k vode ako zámernú stratégiu v dobe konfliktu. Medzinárodné humanitárne právo to však prísne zakazuje.

Na pochopenie otázky, ako využívajú vodu a aký k nej majú prístup, či je obmedzený, prípadne či sa mení v rôznom období, sa o tom porozprávajte s členmi komunity a zainteresovanými stranami.

1 Štandard pre zásobovanie vodou 2.1: Dostupnosť a kvalita vody

Ľudia majú spravodlivý a cenovo dostupný prístup k dostatočnému množstvu bezpečnej vody na pokrytie potreby pitnej vody a vody pre domácnosť.

Kľúčové kroky

1. Identifikujte najvhodnejšie zdroje podzemnej alebo povrchovej vody s prihliadnutím na potenciálny dopad na životné prostredie.
- Zohľadnite sezónne zmeny v zásobovaní a spotrebe vody a mechanizmy súvisiace s prístupom k pitnej vode, vode do domácnosti a vode na živobytie.
3. Snažte sa poznať rozličné zdroje vody, dodávateľov a prevádzkovateľov a prístup k vode v rámci komunít a domácnosti.
2. Stanovte požadované množstvo vody a systémy potrebné na jej dodanie.

- So zainteresovanými stranami spolupracujte na umiestnení vodných zdrojov, ktoré všetkým členom komunity zaistia bezpečný a spravodlivý prístup.
 - Vytvorte systémy obsluhy a údržby, ktoré jasne určia povinnosti a zahŕňajú budúce potreby z hľadiska udržateľného prístupu.
3. Zabezpečte vhodný odtok vody na umývanie, kúpanie, varenie a ručné pranie z domácností a v spoločných priestoroch.
- Hľadajte možnosti na opätovné použitie vody, napr. v zeleninových záhradách, pri výrobe tehál alebo pri zavlažovaní.

Kľúčové ukazovatele

Priemerný objem vody na pitie a domácu hygienu na jednu domácnosť

- Minimálne 15 litrov na osobu na deň
- Množstvo stanovte podľa kontextu a reakčnej doby

Maximálny počet osôb využívajúcich jedno vodné zariadenie

- 250 osôb na jeden vodovodný kohútik (na základe prietoku 7,5 litra za minútu)
- 500 osôb na jednu ručnú pumpu (na základe prietoku 17 litrov za minútu)
- 400 osôb na jednu otvorenú studňu s ručným naberaním (na základe prietoku 12,5 litra za minútu)
- 100 osôb na jednu práčovňu
- 50 osôb na jedno zariadenie na kúpanie

Percento príjmu domácnosti minulé na nákup vody na pitie a domácu hygienu

- Cieľová hodnota 5 percent alebo menej

Percento cieľových domácností, ktoré vedia, kde a kedy sa najbližšie dostanú k vode

Vzdialenosť domácnosti k najbližšiemu vodnému zdroju

- < 500 metrov

Doba čakania v rade pri zdrojoch vody

- < 30 minút

Percento spoločných miest na distribúciu vody, kde sa nenachádza stojatá voda

Percento vodných systémov/zariadení, ktoré majú zavedený funkčný a zodpovedný systém riadenia

Usmernenia

Výber zdroja vody má zohľadňovať:

- dostupnosť, bezpečnosť, blízkosť a udržateľnosť dostatočného množstva vody;
- potrebu a realizovateľnosť úpravy vody, a to vo veľkých množstvách alebo na úrovni domácnosti; a

- spoločenské, politické alebo zákonné faktory ovplyvňujúce kontrolu zdroja vodných zdrojov, ktoré môžu byť sporné, najmä počas konfliktov.

V počiatočnej fáze krízy je na pokrytie potrieb z hľadiska prežitia často potrebná kombinácia prístupov a zdrojov. Zdroje povrchovej vody môžu byť aj napriek tomu, že si vyžadujú väčšiu mieru úprav, najrýchlejším riešením. Uprednostňujú sa zdroje podzemnej vody a/alebo zásobovanie z prameňov využívajúcich gravitáciu. Vyžadujú menej úprav a gravitačný tok nepotrebuje čerpanie. Pravidelne monitorujte všetky zdroje, aby ste zabránili nadmernému čerpaniu. Pozri Štandard v oblasti prístrešia a osídlenia 2: Umiestnenie a plánovanie osídlenia.

Potreby: Množstvo vody potrebnej na pitie, hygienu a použitie v domácnosti závisí od kontextu a reakčnej doby. Bude ovplyvnené faktormi, ako sú používanie a zvyky z obdobia pred krízou, spôsob zachytávania výkalov a kultúrne zvyky. Pozri Chápanie a správa rizík WASH (zásobovanie vodou, sanitácia a podpora hygieny) v rámci Štandardu na podporu hygieny 1.1 a Štandardu v oblasti nakladania s výkalmi 3.2.

Potreby	Množstvo (litre/osoba/deň)	Prispôsobte kontextu na základe
prežitia: príjem vody (pitie a potraviny)	2,5 – 3	Klíma a fyziológia jednotlivcov
Hygienické postupy	2 – 6	Spoločenské a kultúrne normy
Základné varenie	3 – 6	Typ potraviny a spoločenské a kultúrne normy
Celková základná voda	7,5 – 15	

Zavedená prax je minimálne 15 litrov vody na osobu na deň. Toto množstvo nie je „maximum“ a nemusí vyhovovať vo všetkých kontextoch či fázach reakcie. Napríklad nie je primerané vtedy, ak ľudia môžu byť vysídlení dlhé roky. V akútnej fáze sucha môže byť krátkodobu primeraných aj 7,5 litra na osobu a deň. V kontexte obyvateľa mesta so stredne vysokým príjmom môže byť 50 litrov na osobu a deň prijateľným minimom na zachovanie zdravia a dôstojnosti.

Dôsledky zásobovania rozličným množstvom vody by sa mali posudzovať voči miere chorobnosti a úmrtnosti na ochorenia súvisiace s WASH (zásobovanie vodou, sanitácia a podpora hygieny). Koordinujte postup s ďalšími aktérmi v oblasti WASH s cieľom dohodnúť sa na spoločnom najnižšom množstve v danom kontexte. Ak potrebujete usmernenie pri určení množstva vody pre ľudí, hospodárske zvieratá, inštitúcie a na iné použitie, pozrite si Základnú zdravotnú starostlivosť – štandardy prenosných chorôb 2.1.1 až 2.1.4 a Dodatok WASH 3. Potreby vody pre hospodárske zvieratá počas mimoriadnej situácie [nájdete v Príručke LEGS](#).

Minimálna potreba vody na základné prežitie: Potreba vody sa bude v rámci obyvateľstva líšiť, najmä pri ľuďoch so zdravotným postihnutím alebo osobách, ktoré čelia prekážkam v oblasti mobility a medzi skupinami s odlišnými náboženskými zvyklosťami.

Meranie: Nestačí len vydeliť dodané množstvo vody počtom obyvateľov, ktorému bola dodaná. Prieskumy v domácnostiach, pozorovanie a diskusné skupiny v rámci komunity sú efektívnejšie metódy zberu údajov o používaní a spotrebe vody než len meranie objemu privezenej alebo načerpanej vody alebo objemu vody načerpanej z ručnej pumpy. Vzájomne porovnajte a overte správy z vodných systémov so správami z domácností.

Dostupnosť a spravodlivosť: Vodné zdroje zahŕňajú spoločné zariadenia na kúpanie, varenie, práčovne a toalety, ako aj inštitucionálne zariadenia, ako sú školy a zdravotnícke zariadenia.

Minimálne množstevné ciele (pozri kľúčové ukazovatele vyššie) predpokladajú, že vodný zdroj je prístupný asi 8 hodín denne a zásobovanie vodou je nepretržité. S týmito cieľmi pracujte opatrne, keďže nezaručujú minimálne množstvo vody ani spravodlivý prístup.

Riešenia v oblasti vody a hygieny by mala riešiť potreby tak hostiteľského, ako aj vysídleného obyvateľstva spravodlivo, aby sa tým predchádzalo napätiu a konfliktu.

Počas navrhovania riešení vezmite na vedomie, že potreby rôznych vekových skupín, na základe pohlavia, ako aj ľudí so zdravotným postihnutím a ľudí, ktorí čelia prekážkam v oblasti mobility, sa líšia. Prístupné vodné zdroje umiestnite v dostatočnej blízkosti domácností, aby sa obmedzilo vystavenie prípadným rizikám z hľadiska ochrany.

Informujte zasiahnuté obyvateľstvo o čase a mieste očakávanej dodávky vody, ich práve na spravodlivú distribúciu a o spôsobe podania spätnej väzby.

Cesta tam a späť a čakacia doba: Nadmerne dlhá cesta tam a späť a dlhý čas čakania indikuje nedostatočný počet vodných zdrojov alebo nedodatočné množstvo vody pri zdrojoch vody. To môže viesť k zníženiu individuálnej spotreby vody a zvýšenej spotrebe vody z nechránených povrchových zdrojov, čo môže mať za následok menej času na aktivity, ako sú vzdelávanie alebo činnosti prinášajúce príjem. Doba čakania tiež ovplyvňuje riziko násilia pri stojanoch s vodovodnými kohútikmi. Pozri Zásady ochrany 1 a Závazok 1 k Základnej humanitárnej norme.

Primerané nádoby na vodu. Pozri Štandard na podporu hygieny 1.2: Identifikácia, prístup a využívanie hygienických potrieb. Ak sa používa úprava vody a bezpečné skladovanie na úrovni domácnosti (HWTSS), prispôbajte počet a veľkosť nádob. Napríklad na postup s využitím zrážadla, flokulantov a dezinfekčných činidiel budú potrebné dve vedrá, textília na cedenie a miešadlo.

Trhové plánovanie v oblasti vody: Analyzujte prístup domácností k vode a nádobám na vodu pred krízou a po nej. Toto jednoduché hodnotenie trhu by malo byť

podkladom pre rozhodnutia o tom, ako zaistiť udržateľný prístup k vode v krátkodobom a dlhodobom horizonte. Určite spôsob využívania, podpory a rozvoja trhu s vodou, zvažujte kombinovaný prístup peňažnej podpory domácnosti, grantov a budovania technických možností s predajcami alebo dodávateľmi, prípadne inými spôsobmi. Sledujte mesačné trhové ceny (voda, palivo) z hľadiska výdavkov domácnosti v čase a využívajte tieto trendy ako podklad pre zmeny v štruktúre programu. Pozri Poskytovanie pomoci prostredníctvom trhov.

Platby: Náklady za vodu by nemali presahovať 3 – 5 % príjmu domácností. Zistite, ako domácnosti pokrývajú vyššie náklady počas krízy a podniknite kroky, ktoré zvrátia negatívne mechanizmy na zvládanie situácie. Pozrite Zásadu ochrany č. 1. Zabezpečte transparentné riadenie finančných systémov.

Riadenie vodných systémov a infraštruktúry Pri rozhodnutiach o umiestnení, navrhovaní a využívaní vodných zdrojov (v prípade okamžitých aj dlhodobých plánov) spolupracujte s komunitou a inými zainteresovanými stranami. Patria sem zariadenia na kúpanie, varenie, pranie bielizne, toalety a inštitúcie, ako sú školy, trhy a zdravotnícke zariadenia. Na zlepšenie prístupu k zariadeniam s vodou a na ich prispôsobenie použite spätnú väzbu.

Zohľadnite predchádzajúce a súčasné štruktúry správy vodných zdrojov, schopnosť a ochotu ľudí platiť za vodné a sanitárne služby a mechanizmy úhrady nákladov. Zvážte kapitálové investície do systémov zásobovania vodou, ktoré ponúkajú dlhodobé úspory alebo úspory z rozsahu. Porovnajte alternatívy, ako sú solárne pumpy alebo potrubný systém vody s dovozom kamióňmi, najmä pri zdĺhavých krízach v mestských oblastiach a spoločných osídleniach.

Dajte ľuďom možnosť spravovať a udržiavať vodné systémy prostredníctvom výborov WASH alebo partnerstiev so súkromným alebo verejným sektorom.

Používanie balenej vody: Upravená voda je nákladovo efektívnejšia, primeranejšia a technicky vhodnejšia než balená voda, a to z dôvodu dopravy, nákladov, kvality a tvorby odpadu. Výnimky sú možné v krátkodobom horizonte (napr. ľudia v migračnej situácii). Vytvorte primeraný systém odpadového hospodárstva v oblasti plastov.

Práčovne, zariadenia na umývanie a kúpanie: Ak nie je možné kúpanie v súkromní domácnosti, zabezpečte oddelené zariadenia pre mužov a ženy, ktoré im zaručia bezpečnosť, súkromie a dôstojnosť.

Konzultujte rozhodovania o umiestnení, navrhovaní a bezpečnosti zariadení s ich užívateľmi, najmä ženami, dievčatami a ľuďmi so zdravotným postihnutím. Zvážte prístup k horúcej vode na kúpanie a pranie za osobitných podmienok, ako napr. v reakcii na sťah a pri zmene počasia.

1 Riadenie vody z vodných zdrojov, miest na pranie, zariadení na kúpanie a miest na umývanie rúk: Pri budovaní alebo prestavbe miest určených na distribúciu a používanie vody zabezpečte, aby odpadová voda nepredstavovala zdravotné riziko ani priestory na rozmnožovanie problémových prenášačov. V spolupráci s pracovníkmi

2. mnoho plánovania, so sektorom pre prístrešie a/alebo orgánmi miestnej správy vytvorte celkový plán odvádzania vody.

Systémy a infraštruktúru WASH navrhňte tak, aby vyhovovala požiadavkám na odvádzanie vody. Napríklad hodnota tlaku v stojanoch s vodovodným kohútikom, veľkosť vodného zdroja a/alebo umývadiel na pranie bielizne, výška od vodovodného kohútika po spodnú časť nádob na vodu by mala byť primeraná. Pozri Štandard

3. oblasti Prístrešia a osídlenia 2: Umiestnenie a plánovanie osídlenia.

Štandard v oblasti zásobovania vodou 2.2:

Kvalita vody

Voda je chuťovo vyhovujúca, má dostatočnú kvalitu na pitie, varenie, osobnú hygienu a hygienu domácnosti, neohrozuje zdravie.

Kľúčové kroky

1. Identifikujte hrozby pre verejné zdravie súvisiace s dostupnou vodou a najvhodnejšie spôsoby ich zníženia.
 - Chránajte zdroje vody a pravidelne opakujte hygienické prieskumy pri zdroji a na miestach vodného zdroja.
2. Určte najvhodnejšiu metódu, ktorá zaručí bezpečnú pitnú vodu na miestach spotreby alebo použitia.
 - Možnosti úpravy vody zahŕňajú úpravu a distribúciu veľkého množstva vody s bezpečným naberaním a skladovaním na úrovni domácnosti alebo jej úpravu a bezpečné skladovanie na úrovni domácnosti.
3. Minimalizujte kontamináciu vody po jej dodaní na miestach spotreby alebo použitia.
 - Vybavte domácnosti bezpečnými nádobami na zber a skladovanie pitnej vody, ako aj prostriedkami na bezpečné čerpanie pitnej vody.
 - Zmerajte kvalitatívne parametre vody (voľný zvyškový chlór (FRC) a jednotky tvoriace koliformné baktérie (CFU)) na mieste dodania a na miestach spotreby alebo použitia.

Kľúčové ukazovatele

Percento zasiahnutých osôb, ktoré čerpajú pitnú vodu z chránených zdrojov vody

Percento domácností, u ktorých sa pozorovaním potvrdilo, že vodu po celý čas skladujú bezpečne v čistých a prikrytých nádobách

Percento kvalitatívnych testov kvality, ktoré spĺňajú minimálne štandardy pre kvalitu vody

- < 10 CFU/100 ml na miestach dodania (nechlórovaná voda)

- $\geq 0,2 - 0,5$ mg/l FRC na miestach dodania (chlórovaná voda)
- Zakalenosť menej ako 5 NTU (formazínových jednotiek (ZF))

Usmernenia

Udržiavanie bezpečného vodného reťazca: Choroby súvisiace s vodou ohrozujú celý vodný reťazec. Medzi kroky, ktoré bránia fekálno-orálnemu prenosu, patrí zachytávanie výkalov, zakrývanie potravín, umývanie rúk v kľúčových okamihoch a bezpečné naberanie a skladovanie vody. Pozri Štandard na podporu hygieny 1.1, Štandard v oblasti nakladania s výkalmi 3.2 a Dodatok č. 2: Diagram F.

Hodnotenie ohrozenia vodného reťazca od vodného zdroja k nádobe na skladovanie pitnej vody zahŕňa:

1. hygienický prieskum vodného zdroja,
2. pozorovanie používania odlišných nádob na zber a na skladovanie vody,
3. pozorovanie čistých a zakrytých nádob na pitnú vodu, a
4. testovanie kvality vody.

Pri vysokej pravdepodobnosti nebezpečnej vody môžu tieto činnosti zvýrazniť zjavné riziká bez toho, aby sa musela testovať kvalita vody v domácnosti, čo je náročné z hľadiska manuálnej práce.

Hygienický prieskum hodnotí podmienky a prax, ktoré môžu na miestach s vodou ohrozovať verejné zdravie. Za možné zdroje kontaminácie sa pokladá: štruktúru miesta s vodou, odvodnenie, oplotenie, postupy pri vykonávaní potreby a postupy pri manipulácii s tuhým odpadom. Prehľad tiež skúma nádoby na vodu v domácnosti.

Kvalita vody: Pri spustení nového vodného zdroja otestujte fyzikálne, bakteriologické a chemické vlastnosti vody. Urobte tak pred zmenou ročného obdobia na danom mieste aj po ňom. Nezanedbajte analýzu chemických parametrov (ako sú úrovne fluóru a arzenu), ktoré môžu viesť k dlhodobým zdravotným problémom.

Fekálne koliformné baktérie, z ktorých vyše 99 % predstavuje E. coli, indikujú úroveň kontaminácie vody ľudskými alebo zvieracími výkalmi a tiež možnú prítomnosť iných škodlivých patogénov. Ak sú prítomné fekálne koliformné baktérie, vodu upravte. Voda bez zvyškového dezinfekčného prostriedku je náchylná na opätovnú kontamináciu aj vtedy, ak sa v nej E. coli nepotvrdí.

Tam, kde sa voda chlórjuje (pred distribúciou alebo úpravou na úrovni domácnosti), absolvujte v domácnostiach náhodné kontroly tým, že zmeriate FRC a v prípade potreby vodu upravíte. Frekvencia dodávok vody, teplota vody a dĺžka jej skladovania – to všetko ovplyvňuje meranie FRC v domácnosti (rozptyl chlóru).

Podpora chránených zdrojov: Kvôli chuti, blízkosti zdroja či spoločenskej výhodnosti môžu ľudia dávať prednosť nechráneným zdrojom vody, ako sú rieky, jazerá a nechránené studne. Vžite sa do ich zmyšľania a vypracujte informácie a kroky, ktoré podporujú chránené zdroje vody.

Chutná voda: Ak bezpečná pitná voda nemá dobrú chuť (z dôvodu slanosti, úrovne sulfátu alebo chlóru, na ktoré ľudia nie sú zvyknutí), používatelia môžu radšej piť vodu z nebezpečných zdrojov, pretože má lepšiu chuť. Na propagáciu bezpečnej pitnej vody zapojte komunitu a využite činnosti v oblasti hygieny.

Dezinfekcia vody: V prípade veľkého rizika kontaminácie zdroja alebo po dodaní by sa voda mala upraviť činidlom na dezinfekciu usadenín, napr. chlórrom. Riziko sa určí podľa hustoty obyvateľstva, spôsobov likvidácie výkalov, hygienických postupov a prevahy hnačkových ochorení. Zakalenosť by mala byť nižšia ako 5 NTU. Ak je vyššia, naučte používateľov vodu filtrovať, ustáliť a precediť, čím sa ešte pred úpravou zníži zakalenosť. Ak nemáte inú možnosť, zvážte krátkodobé zdvojnásobenie dávky chlóru. Pripomíname, že rozptyl chlóru závisí od dĺžky skladovania a rozmedzia teplôt, preto to zohľadnite pri dávkovaní a pri dĺžke kontaktu. Pozri Prílohu 6: Stromový diagram rozhodnutí o úprave a skladovaní vody v domácnosti.

Kvantita verzus kvalita: Ak nie je možné splniť Minimálne štandardy kvantity a kvality vody, dajte prednosť množstvu pred kvalitou. Aj vodu strednej kvality možno použiť na prevenciu dehydratácie, na zníženie stresu a prevenciu hnačkových ochorení.

Kontaminácia po dodaní: Voda, ktorá bola bezpečná na mieste dodania, sa môže kontaminovať počas naberania, skladovania alebo čerpania pitnej vody. Minimalizujte to bezpečným nabaním a skladovaním. Pravidelne čistite nádoby na vodu v domácnosti alebo v osídlení, naučte to aj komunitu. Pozri Štandard na podporu hygieny 1.1 a 1.2.

Úprava vody a bezpečné skladovanie na úrovni domácnosti (HWTSS): Ak nie je možné centrálné riadenie systému na úpravy vody, použite HWTSS. Možnosti HWTSS, ktoré znižujú mieru hnačiek a zvyšujú mikrobiologickú kvalitu vody v domácnosti, zahŕňajú: prevarenie, úpravu chlórrom, solárnu dezinfekciu, keramickú filtráciu, pomalú filtráciu pieskom, membránovú filtráciu, využitie flokulantných činidiel a dezinfekciu. Spolupracujte s inými sektormi, aby ste sa dohodli na požiadavkách domácností o druhu paliva a prístupe k palivu na prevádzku vody. Počas kríz alebo epidémií nezávádzajte nový neznámy spôsob úpravy vody. Efektívne použitie možností HWTSS si vyžaduje pravidelné nadväzujúce kroky, podporu a monitorovanie a je nevyhnutnou podmienkou prijatia HWTSS ako alternatívneho prístupu k úprave vody. Pozri Dodatok č. 6: Stromový diagram rozhodnutí o úprave a skladovaní vody v domácnosti.

Kvalita vody pre inštitúcie: Vodu, ktorou sa zásobujú školy, nemocnice, zdravotnícke zariadenie a centrá výživy, upravte chlórrom alebo iným reziduálnym dezinfekčným prostriedkom. Pozri Dodatok č. 3: Minimálne množstvá vody: množstvo na prežitie a vyčíslenie potreby vody.

Chemická a rádiologická kontaminácia: Ak hydrogeologické záznamy alebo poznatky o priemyselnej či vojenskej činnosti naznačujú, že zásobovanie vodou môže z chemického alebo rádiologického hľadiska ohroziť verejné zdravie, vykonajte chemickú analýzu. Rozhodnutie o použití potenciálne kontaminovanej vody na dlhodobé zásobovanie by malo nasledovať po komplexnej analýze vplyvov na zdravie a po potvrdení riešenia miestnymi orgánmi.

DRAFT

2. Nakladanie s výkalmi

3 Stredie bez ľudských výkalov je dôležité pre dôstojnosť, bezpečnosť, zdravie a blaho ľudí. Patrí sem prírodné prostredie, ale rovnako aj prostredie, kde ľudia žijú, vzdelávajú sa a pracujú. Bezpečné nakladanie s výkalmi je prioritou WASH. V krízových situáciách je rovnako dôležité ako bezpečné zásobovanie vodou.

Všetci ľudia by mali mať prístup k primeraným, bezpečným, čistým a zabezpečeným toaletám. Dôstojné vykonávanie potreby je vysoko osobná záležitosť. Vhodnosť

4 hľadza z kultúrnych a každodenných zvyklostí ľudí, zvykov, domnienok a tiež z toho, či jednotlivci predtým používali sanitačné zariadenia. Nekontrolované vyko-

5 vanie potreby výrazne ohrozuje zdravie najmä tam, kde je vysoká hustota obyvateľstva, kde dochádza k vysídľovaniu osôb, prípadne v mokrom či vlhkom prostredí.

Sektor WASH používa na definovanie zariadení na nakladanie s výkalmi rozličné označenia. V tejto príručke sa „toaletou“ označuje akékoľvek zariadenie alebo nástroj, ktorý okamžite zachytí výkaly a vytvára prvú prekážku medzi ľuďmi a odpadom.

Pozri Dodatok č. 2: Diagram F. V celej príručke sa namiesto slova „latrína“ použije označenie „toaleta“.

Odstránenie ľudských výkalov z dosahu ľudí vytvára prvotnú prekážku chorobám súvisiacim s výkalmi tým, že sa obmedzia priame a nepriame možnosti prenosu choroby. Pozri Dodatok č. 2: Diagram F. Zachytávanie výkalov by sa malo spojiť s ich zberom, prepravou, spracovaním a likvidáciou s cieľom minimalizovať ohrozenie verejného zdravia a dopad na životné prostredie.

Prítomnosť ľudských fekálií v prostredí, kde sa žije, vyučuje a pracuje, môžu poukazyvať na problémy v oblasti ochrany. Ľudia sa pri používaní zariadení nemusia cítiť v bezpečí, a to najmä v husto obývaných územiach.

Na účely tejto kapitoly sa „ľudské výkaly“ definujú ako odpad vylučovaný ľudským telom, najmä fekálie, moč a odpad pochádzajúci z menštruácie. Štandardy v tejto časti pokrývajú celý reťazec výkalov od počiatočného zachytávania po konečné spracovanie.

Štandard v oblasti nakladania s výkalmi 3.1: Prostredie bez ľudských výkalov

Všetky výkaly sa bezpečne zachytia na mieste, aby sa zabránilo kontaminácii prírodného, obytného, vzdelávacieho, pracovného a komunálneho prostredia.

Kľúčové kroky

1. V novopostavených spoločných osídleniach alebo v tých so značne poškodenou infraštruktúrou okamžite postavte zariadenia na zachytávanie výkalov.

2. Ihneď dekontaminujte fekáliami znečistené obytné, vzdelávacie a pracovné priestory, rovnako aj zdroje povrchovej vody.
3. Na základe posúdenia rizika potenciálnej kontaminácie akéhokoľvek blízkeho zdroja povrchovej či podzemnej vody navrhňte a postavte všetky zariadenia na nakladanie s výkalmi.
 - Vyhodnoťte miestnu topografiu, pôdne podmienky a podzemné a povrchové vody (vrátane sezónnych zmien), aby ste zabránili kontaminácii zdrojov vody a zvážili technické možnosti.
4. Bezpečne zachytávajújte a likvidujte fekálie detí a batoliat.
5. Navrhňte a vytvorte všetky zariadenia na nakladanie s výkalmi tak, aby minimalizovali prístup problémových prenášačov k výkalom.

Kľúčové ukazovatele

V prostredí, kde ľudia žijú, vzdelávajú sa a pracujú, sa nenachádzajú ľudské fekálie

Všetky zariadenia na zachytávanie výkalov sú na vhodnom mieste a v primeranej vzdialenosti od zdrojov povrchovej alebo podzemnej vody

Usmernenia

Postup: Okamžite po kríze zabráňte vykonávaniu potreby na otvorenom priestranstve. Vymedzte priestory na vykonávanie potreby, vyhradte miesto, postavte verejné toalety a začinite spoločnú kampaň v oblasti hygieny. Predchádzajte vykonávaniu potreby pri zdrojoch vody (bez ohľadu na to, či sa používa na pitie, alebo nie) a pri zariadeniach na skladovanie a úpravu vody. Priestory na vykonávanie potreby nezriaďujte nad osídleniami ani pod nimi. Nevytvárajte ich popri verejných cestách, pri komunálnych zariadeniach (najmä zdravotníckych zariadeniach a centrách pre výživu), ani pri priestoroch, kde sa skladujú potraviny alebo pripravuje jedlo.

Spustite kampaň na podporu hygieny, ktorá motivuje k bezpečnej likvidácii výkalov a vytvára dopyt po vyššom počte toaliet.

V prípade krízy v mestách zhodnoťte rozsah poškodenia existujúcich kanalizačných systémov. Zvážte umiestnenie prenosných toaliet alebo septikových či záchytných nádob, ktoré sa môžu pravidelne odkaľovať.

Vzdialenosť od zdrojov vody: Zabezpečte, aby fekálie zo záchytných zariadení (výkonné latríny, jamy, žumpy, septikové nádoby, odtokové jamy) nekontaminovali vodné zdroje. Pokiaľ sa voda z daného zdroja nepoužíva na pitie, fekálna kontaminácia neohrozuje verejné zdravie okamžite, ale napriek tomu je potrebné zabrániť znečisteniu životného prostredia.

Ak je to možné, zmerajte priestupnosť pôdy, aby ste určili rýchlosť, akou sa odpad dostáva cez pôdu (miera presakovania/infiltrácie). Údaj použite pri určovaní

2) minimálnej vzdialenosti medzi záchytnými zariadeniami a vodnými zdrojmi. Miera presakovania bude závisieť od úrovne nasýtenia pôdy, prípadného čerpania zo zdroja a od povahy výkalov (výkaly s vyšším obsahom vody budú postupovať rýchlejšie než 3) nižším).

Ak nie je možné zmerať priestupnosť pôdy, potom by vzdialenosť medzi záchytnými zariadeniami a vodnými zdrojmi mala byť najmenej 30 metrov a spodná časť jám by mala byť najmenej 1,5 m nad úrovňou podzemnej vody. V prípade kameňov s prasklinami použite väčšie vzdialenosti alebo vápenca a kratšie vzdialenosti pri vyhovujúcich pôdach.

Pri vysokej hladine podzemnej vody alebo ak nastanú záplavy, zabezpečte vodotesnosť záchytnéj infraštruktúry, čím sa minimalizuje kontaminácia podzemnej vody. 4) Radne postavte vyvýšené toalety alebo septikové nádoby, ktoré zachytia výkaly a zabránia kontaminácii prostredia. Predchádzajte tomu, aby odvodnenie alebo prie- 5) zo septikovej nádoby kontaminovali povrchovú alebo podzemnú vodu.

V prípade podozrenia na kontamináciu okamžite identifikujte a obmedzte zdroj kontaminácie a začnite s úpravou vody. Niektoré znečisťujúce látky vo vode sa dajú upraviť čistením, ako napr. dosypaním chlóru. Zdroje znečisťujúcich látok, ako sú dusičnany, je potrebné rozpoznať a eliminovať. Methemoglobínémia je akútny stav, ktorý ale možno zvrátiť, a spája sa s vysokými hladinami dusičnanov v pitnej vode. Napríklad pozrite Štandard v oblasti zásobovania vodou 2.2: Kvalita vody.

Zachytávanie detských výkalov: Fekálie dojčiat a detí sú zvyčajne nebezpečnejšie než fekálie dospelých. U detí sa oveľa častejšie vyskytujú infekcie súvisiace s výkalmi, deti navyše voči nim nemusia mať vyvinuté protilátky. Informujte rodičov a poskytovateľov starostlivosti o bezpečnom likvidovaní dojčenských fekálií, o postupoch pri praní a používaní plienok, nočníkov alebo lopatiek, aby ich vedeli bezpečne likvidovať.

Štandard v oblasti nakladania s výkalmi 3.2:

Prístup k toaletám a ich používanie

Ľudia majú vhodné a prijateľné toalety s rýchlym, neustálym, bezpečným a zabezpečeným prístupom.

Kľúčové kroky

1. Rozhodnite o najvhodnejších technických možnostiach toaliet.
 - Navrhните a zhotovte toalety tak, aby ste minimalizovali ohrozenie bezpečnosti používateľov a zamestnancov údržby, najmä žien a dievčat, detí, starších ľudí a osôb so zdravotným postihnutím.
 - Ak je to vhodné, oddelte všetky spoločné alebo zdieľané toalety podľa pohlavia a veku.

2. Číselne vymedzte požiadavky na toalety pre zasiahnuté obyvateľstvo na základe ohrozenia verejného zdravia, kultúrnych zvyklostí, naberania a skladovania vody.
3. Pri hľadaní miesta a navrhovaní a zriaďovaní zdieľaných alebo spoločných toaliet vec konzultujte so zainteresovanými stranami.
 - Zohľadnite prístup a používanie na základe veku, pohlavia, zdravotného postihnutia, podľa ľudí, ktorí čelia prekážkam z hľadiska mobility, ľudí s HIV, ľudí s inkontinenciou asexuálnych či rodových menšín.
 - Umiestnite všetky spoločné toalety dostatočne blízko k domácnostiam, aby ste zaistili bezpečný prístup, avšak dostatočne ďaleko, aby ich ich blízkosť nestigmatizovala.
4. Vnútri toaliet vytvorte primerané zariadenia na umývanie, sušenie alebo likvidáciu menštruačných a inkontinenčných pomôcok.
5. Vybraným technickým možnostiam zabezpečte primerané zásobovanie vodou.
 - Ak sa tak rozhodnete, do systému zahrňte aj primerané zásobovanie vodou na umytie rúk mydlom, análnu hygienu, spláchnutie alebo hygienické tesniace mechanizmy.

Kľúčové ukazovatele

Podiel zdieľaných toaliet

- Minimálne jedna na 20 ľudí

Vzdialenosť medzi obydľím a zdieľanou toaletou

- Maximálne 50 metrov

Percento toaliet, ktoré majú zvnútra zámky a primerané osvetlenie

Percento toaliet, ktoré ženy a dievčatá označili za bezpečné

Percento žien a dievčat, ktoré sú spokojné s možnosťami zabezpečenia menštruačnej hygieny na pravidelne používaných toaletách

Usmernenia

Čo je primerané a prijateľné? Typ zvolených toaliet bude závisieť od fázy reakcie, preferencií cieľových používateľov, existujúcej infraštruktúry, dostupnosti splachovacej vody a tesniacich mechanizmov, zloženia pôdy a dostupnosti stavebných materiálov.

Všeobecne sú toalety primerané a prijateľné, ak:

- ich môžu bezpečne používať všetky časti obyvateľstva vrátane detí, starších ľudí, tehotných žien a ľudí so zdravotným postihnutím;

- sú umiestnené tak, aby minimalizovali ohrozenie používateľov, najmä žien, dievčatá a ľudí vystavených osobitnému nebezpečenstvu;
- nie sú od obydli vzdialené viac ako 50 metrov;
- zaistujú súkromie v súlade s očakávaniami používateľov;
- sa ľahko používajú a udržiavajú čisté (všeobecne sa vie, že čisté toalety sa využívajú častejšie);
- neohrozujú životné prostredie;
- sú dostatočne priestrané pre rozličných používateľov;
- majú zámky zvnútra;
- majú ľahký prístup k vode na umytie rúk, análnu hygienu a spláchnutie;
- umožňujú dôstojné očistenie, vysušenie a likvidáciu menštruačných pomôcok a materiálov pri inkontinencii detí a dospelých;
- minimalizujú rozmnožovanie múch a komárov; a
- minimalizujú pachy.

Umožnite ľuďom trpiacim chronickými ochoreniami ako HIV, ľahký prístup k toalete. Často totiž trpia chronickou hnačkou a zníženou mobilitou.

Monitorujte používanie toaliet a percento ľudí, ktorí uvádzajú, že spĺňajú ich požiadavky. Použite tieto informácie na zistenie, ktoré skupiny nie sú spokojné, a na možné spôsoby zlepšenia situácie. Zohľadnite prístup a používanie na základe pohlavia a veku, osôb so zdravotným postihnutím alebo osôb, ktoré čelia prekážkam z hľadiska mobility, ľudí s HIV a osôb s inkontinenciou.

Prístupnosť: Zvolená technická možnosť by mala rešpektovať právo na bezpečný prístup k sanitačným zariadeniam pre všetkých ľudí vrátane osôb so zdravotným postihnutím. Možno bude treba vybudovať, prispôsobiť alebo kúpiť prístupné toalety alebo doplnky k existujúcim toaletám, a to pre deti, starších ľudí a ľudí so zdravotným postihnutím. Je potrebné zabezpečiť rodovo neutrálne toalety s jediným vstupom, s nájazdmi alebo rovnými vstupmi, so zlepšenou dostupnosťou vnútri stavby, a to v minimálnom pomere jedna toaleta na 250 ľudí.

Bezpečné a zabezpečené zariadenia: Nevhodné umiestnenie toaliet môže najmä v noci zvýšiť zraniteľnosť žien a dievčat voči útokom. Zabezpečte, aby sa všetky ohrozené skupiny vrátane žien a dievčat, chlapcov, starších ľudí a ľudí s osobitnými obavami z hľadiska bezpečnosti cítili pri používaní toaliet v bezpečí vo dne aj v noci. Garantujte im bezpečie. Zariadenia primerane osvetlite a zvážte, či ohrozeným skupinám nedodáte lampáše. Spýtajte sa komunity, najmä tých najohrozenejších, ako zvýšiť ich bezpečnosť. Poradte sa so zainteresovanými stranami zo škôl, zdravotníckych centier a kliník, priestorov ústretových voči deťom, trhovísk a centier zabezpečujúcich výživu.

Pripomínajte, že na bezpečné a dôstojné zariadenia WASH sa nestačí pýtať len žien a detí, keďže v mnohých prípadoch o tom, čo ženám a deťom dovoľia, rozhodujú muži. Zohľadnite spoločenskú hierarchiu a mocenskú dynamiku, aktívne oslovte tých, čo

rozhodujú, ohľadom posilnenia práva žien a detí na bezpečný prístup k toaletám a sprchám.

Osvetlenie komunálnych zariadení môže zlepšiť prístup, ale zároveň môže priťahovať ľudí, aby osvetlenie použili na iné účely. Pri hľadaní spôsobov ako znížiť mieru vystavenia rizikám spolupracujte s komunitou, najmä s ľuďmi najviac vystavenými riziku z hľadiska bezpečnosti.

Vyčíslenie požiadaviek na toalety: Zvážte, ako kontextu prispôbiť požiadavky na toalety tak, aby odrážali zmeny v živote pred krízou a po nej, požiadavky na verejné priestory a prípadné osobitné riziká pre verejné zdravie. Počas prvých fáz rýchlo nastupujúcej krízy sú komunálne toalety okamžitým riešením pri minimálnom pomere 1 na 50 ľudí, pričom situáciu treba zlepšiť hneď, ako je to možné. Strednodobý minimálny pomer je jedna na 20 ľudí, pričom pomer ženských toaliet k mužským má byť 3:1. Na plánovanie čísel a počtu toaliet, pozrite Dodatok č. 4.

V domácnosti, spoločné alebo verejné? Za ideálne sa z hľadiska bezpečnosti, zabezpečenia, výhodnosti a dôstojnosti používateľa a z hľadiska preukázaných prepojení medzi vlastníctvom a údržbou považujú toalety v domácnosti. Niekedy môžu byť normou spoločné zariadenia pre malú skupinu obydľí. Verejné alebo spoločné toalety sa môžu plánovať a stavať s cieľom v budúcnosti zabezpečiť toalety do domácností.

Príklad ponechanie sanitačných koridorov v osídleniach vytvára priestor na vybudovanie komunálnych zariadení blízko pri prístrešiach a keď to rozpočet dovoľí, na vybudovanie zariadení v domácnosti. Sanitačné koridory umožňujú prístup pri odstraňovaní kalov, údržbe a vyradení z prevádzky.

Spoločné toalety zároveň treba v niektorých verejných alebo komunálnych priestoroch, ako sú zdravotnícke zariadenia, trhy, centrá zabezpečujúce výživu, vzdelávacie, prijímacie a administratívne priestory. Pozri Dodatok č. 4: Minimálny počet toaliet:

komunita, verejné priestory a inštitúcie.

Verejné sanitačné zariadenia vybudované počas akútnej fázy pomoci budú mať bitné požiadavky na prevádzku a údržbu. S komunitami možno dohodnúť platbu upratovačom toaliet ako dočasné opatrenie s jasnou stratégiou zmeny a ukončenia.

Voda a materiál na análnu hygienu: Pri navrhovaní zariadenia zabezpečte dostatok vody, toaletného papiera alebo iného materiálu na análnu hygienu. Pýtajte sa použí-

ateľov na najvhodnejší hygienický materiál a zabezpečte bezpečnú likvidáciu a udržateľné zásobovanie.

Umývanie rúk: Zabezpečte, aby zariadenie po použití toalety umožňovalo umytie rúk vodou a mydlom (alebo alternatívu, ako je popol), hygienu zadnej časti dieťaťa po potrebe a pred jedlom a jeho prípravou.

Zabezpečenie menštruačnej hygieny: Na toaletách by sa mali nachádzať vhodné nádoby na likvidáciu menštruačných pomôcok, aby sa predchádzalo upchatiu odtokov alebo problémom pri odkalovaní jám alebo septikových nádob. Návrh toaliet konzultujte so ženami a s dievčatami, aby v nich bol priestor, prístup k vode na umývanie a priestory na sušenie.

Štandard v oblasti nakladania s výkalmi 3.3:

Riadenie a údržba pri zbere, preprave, likvidácii a spracovaní výkalov

Zariadenia na nakladanie s výkalmi, infraštruktúra a systémy sa bezpečne riadia a udržiavajú, čím sa zabezpečia služby a minimálny vplyv na okolité prostredie.

Kľúčové kroky

1. Spolu s miestnymi orgánmi zodpovednými za nakladanie s výkalmi vytvorte systémy zberu, prepravy, spracovania a likvidácie, ktoré sú v súlade s miestnymi systémami.
 - Uplatnite existujúce štátne štandardy a zabezpečte, aby prípadné dodatočné zaťaženie už existujúcich systémov nemalo negatívny dopad na prostredie ani komunitu.
 - O použití územia na spracovanie a likvidáciu sa dohodnite s miestnymi orgánmi a majiteľmi pozemkov.
2. Definujte systémy krátkodobého a dlhodobého manažmentu toaliet, najmä pri menších stavbách (jamy, žumpy, septikové nádoby, odtokové jamy).
 - Navrhňte a určite veľkosti menších stavieb, ktoré zabezpečia, aby sa všetky výkaly dali bezpečne zachytiť a jamy odkaliť.
 - Jasne definujte zodpovedné úlohy a povinnosti a určite zdroje financií na budúce fungovanie a na údržbu.
3. Bezpečne odkalte záchytné zariadenie, pričom berte ohľad na zberajúce osoby a ľudí okolo nich.
4. Zabezpečte, aby mali ľudia informácie, zdroje, nástroje a materiály na stavbu, upratovanie, opravu a údržbu toaliet.
 - Na podporu hygieny spustíte kampane týkajúce sa používania, čistenia a údržby toaliet.
5. Dbajte na to, aby sa všetka voda potrebná na prepravu výkalov dala zabezpečiť z dostupných vodných zdrojov bez ich nadmerného zaťaženia.

Kľúčový ukazovateľ

Všetky ľudské výkaly sa likvidujú spôsobom, ktorý neohrozuje verejné zdravie ani j životné prostredie

Usmernenia

Odkalovanie je odstraňovanie (nespracovaných a čiastočne spracovaných) výkalov z jamy, žumpy alebo nádoby a ich preprava do zariadenia na spracovanie a likvidáciu,

ktoré sa nachádza mimo komunitu. Ak sa vyžaduje odkalenie, musí sa od začiatku zahrnúť do pracovných a údržbových procesov a rozpočtov.

Šedá alebo odpadová voda z domácností sa klasifikuje ako splašková odpadová voda zmiešaná s ľudskými výkalmi. Pokiaľ nie je osídlenie situované tam, kde existuje kanalizačný systém, nemalo by sa dovoliť miešanie odpadových vôd z domácností s ľudskými výkalmi. Úprava splaškového odpadu je náročnejšia a drahšia ako úprava odpadových vôd z domácností.

Plánovanie: Na začiatku počítajte s objemom 1 – 2 litrov výkalov na osobu na deň. Z dlhodobého hľadiska plánujte 40 – 90 litrov na osobu na rok, výkaly rozkladom znižujú objem. Skutočný objem bude závisieť od toho, či sa na splachovanie používa alebo nepoužíva voda, či sa na análnu hygienu používa voda alebo iný materiál, či sa na čistenie toaliet používa voda alebo iný materiál. Rovnako aj od stravovania používateľov. Zabezpečte, aby sa voda z domácnosti – z upratovania, varenia, prania alebo kúpania – nedostávala do záchytných zariadení, nadbytočná voda totiž bude znamenať viac odkalovania. Vo výške 0,5 metra od vrchu jamy položte zásypový materiál.

Konkrétne situácie v oblasti verejného zdravia, ako napr. vypuknutie cholery, si vyhládajte v štandarde WASH 6: WASH v prostredí zdravotnej starostlivosti.

Miestne trhy: Ak je to možné, použite na výstavbu toaliet miestne dostupné materiály a pracovnú silu. Zvyšuje to ochotu pri používaní a údržbe zariadení.

Zachytávanie výkalov v náročnom prostredí: Počas záplav alebo kríz v mestách môže byť zabezpečenie primeraných záchytných zariadení mimoriadne náročné. Za takýchto okolností zvážte vyvýšené a suché toalety, nádrže na zachytávanie odpadových vôd, či dočasné jednorazové plastové vrecká s primeranými systémami zberu a likvidácie. Odlišné prístupy podporte aktivitami na podporu hygieny.

Výkaly ako zdroj: Výkaly sú tiež potenciálny zdroj. Existuje technológia, ktorá premieňa spracovaný kal na energiu, napríklad formou zápalných tehiel alebo bioplynu. Ekologická sanitácia alebo kompostovanie obnovujú organické časti a živiny z kombinovaného ľudského a bio kuchynského odpadu. Výsledný kompost sa dá použiť na úpravu pôdy alebo ako hnojivo do domácich záhrad.

2. Bránenie šíreniu prenášačov

3. **P**renášač je prvok r-prenášajúci chorobu – prenášač. Prenášače umožňujú cestu od zdroja choroby k ľuďom. Choroby prenášané prenášačmi sú hlavným dôvodom ochorení a úmrtí v mnohých humanitárnych prostrediach. Väčšinu prenášačov tvorí hmyz, ako sú komáre, muchy a vši, ale prenášačmi môžu byť aj hlodavce. Niektoré prenášače môžu tiež spôsobiť boľavé uštipnutia. Prenášače môžu poukazovať na problémy v oblasti tuhého odpadu, odvodnenia alebo nakladania s výkalmi, nesprávneho výberu miesta alebo širších problémov v bezpečnosti a ochrane.

Choroba prenášaná prenášačom môže byť komplexná a riešenie problémov súvisiacich s prenášačmi si môže vyžadovať konzultáciu s odborníkmi. Šíreniu týchto chorôb však môžu zabrániť jednoduché a efektívne opatrenia.

Programy na bránenie šírenia prenášačov nemusia žiadny dopad, pokiaľ sa zamerajú na nesprávneho prenášača, použijú sa neefektívne metódy alebo sa zamerajú na správneho prenášača, ale na nesprávnom mieste alebo v nesprávny čas. Bránenie šírenia musí byť cieľené a vychádzať zo životných cyklov prenášačov a ich ekológie.

Programy určené na bránenie šírenia prenášačov by mali cieľiť na zníženie hustoty populácie prenášača, na miesta, kde sa rozmnožuje a na kontakt s ľuďmi. Pri príprave programov bránenia šírenia si vyhľadajte existujúce štúdie a požiadajte štátne a medzinárodné zdravotnícke organizácie o odborné poradenstvo. Požiadajte miestne obyvateľstvo o radu ohľadom prejavov choroby, miest, kde sa prenášač rozmnožuje, sezónnych zmien v jeho počtoch a súčasného výskytu choroby.

Štandardy v tejto časti sa sústreďujú na obmedzenie alebo odstránenie problémových prenášačov s cieľom predchádzať nimi prenášaným chorobám a znížiť ich závažnosť. Vyžaduje sa bránenie šíreniu prenášačov v rámci viacerých sektorov. Pozri Štandard v oblasti prístrešia a osídlenia 2, Základná zdravotná starostlivosť – štandard v oblasti prenosných chorôb 2.1.1 a Štandard v oblasti potravinovej pomoci 6.2

Štandard v oblasti bránenia šíreniu prenášačov 4.1: Bránenie šírenia prenášača na úrovni osídlenia

Ľudia žijú v prostredí so zameranými miestami rozmnožovania a kŕmenia prenášačov v tom zmysle, že sa klesá riziko problémov súvisiacich s prenášačmi.

Kľúčové kroky

1. Zhodnotte riziko choroby prenášanej prenášačom na vymedzenom území.
 - Určte územie, kde je miera incidencie vyššia ako norma Svetovej zdravotníckej organizácie (WHO) alebo ako štátom stanovené normy pre dané ochorenie.

- Usilujte sa spoznať potenciálne miesta rozmnožovania prenášača a pochopiť jeho životný cyklus, najmä pokiaľ ide o potravu. Využite na to miestne odborné vedomosti a poznatky o dôležitých prenášačoch.
- 2. Zosúlajte humanitárnu činnosť v oblasti bránenia šíreniu prenášača s na to určenými miestnymi plánmi alebo systémami a so štátnymi smernicami, programami alebo postupmi.
- 3. Na základe životného cyklu prenášačov rozhodnite, či je relevantné chemické alebo nechemické bránenie ich šíreniu mimo domácností.
- Informujte obyvateľstvo o možných rizikách, ktoré vyplývajú z chemického bránenia šírenia prenášačov a o harmonograme chemickej aplikácie.
- Odborne pripravte všetkých zamestnancov a ľudí v kontakte s chemickými látkami, vybavte osobnými ochrannými pomôckami (OOP) a oblečením.

Kľúčový ukazovateľ

Percento identifikovaných miest rozmnožovania, kde sa preruší životný cyklus prenášača

Usmernenia

Spoločné osídlenia: Výber miesta je dôležitý z hľadiska minimalizovania vystavenia zasiahnutého obyvateľstva ohrozeniu prenášanou chorobou. Mal by to byť jeden z kľúčových faktorov pri zvažovaní možných miest. V záujme bránenia šíreniu malárie napríklad umiestnite spoločné osídlenia na náveternej strane asi 1 – 2 kilometre od veľkých plôch, kde sa prenášač rozmnožuje, ako sú mokrade alebo jazerá, ale zabezpečte dostupnosť dodatočného čistého zdroja vody. Zohľadnite, aký následok môže mať nové miesto osídlenia na prítomnosť problémových prenášačov v susedných hostiteľských komunitách. Pozrite Štandard v oblasti prístrešia a osídlenia 2: Umiestnenie a plánovanie osídlenia.

Hodnotenie rizikových faktorov: Pri reakciách ohľadne bránenia šírenia prenášačov sa rozhodujte na základe hodnotenia rizík potenciálnych chorôb a iných rizík a na základe epidemiologických a klinických dôkazov o problémoch súvisiacich s prenášanými chorobami. Na vymedzenom území sa zamerajte na podozrivé aj potvrdené prípady za posledné dva roky. Iné faktory ovplyvňujúce toto riziko sú:

- imunitný stav obyvateľstva vrátane predchádzajúceho vystavenia a stresových faktorov všeobecne aj z hľadiska výživy;
- pohyb ľudí z neendemického do endemického priestoru počas vysídlenia;
- typ a prevahu patogénov, a to u prenášačov aj ľudí;
- druhy prenášačov, ich počty, správanie a ekológia (sezóna, miesta rozmnožovania) a ich potenciálna interakcia;
- zvýšené vystavenie prenášačom v dôsledku blízkosti, druhu osídlenia, typu prístrešia, existujúcej ochrany jednotlivcov a preventívnych opatrení.

Odstraňovanie alebo zmena miest, v ktorých sa prenášač rozmnožuje a živí: Mnohé činnosti z oblasti WASH môžu mať významný dopad na miesta rozmnožovania a kŕmenia vrátane:

- eliminácie stojatej vody alebo mokradí v okolí miest na distribúciu vody a priestorov na kúpanie a pranie,
- uskladňovania tuhého odpadu na úrovni domácnosti, počas zberu a prepravy a na miestach spracovania a likvidácie;
- zabezpečenia vrchnákov na nádoby s vodou;
- nakladania s výkalmi;
- čistenia toaletných dosiek a nadstavieb s cieľom zamedziť prítomnosti prenášača;
- utesnenia výpustu fekálnych jám tak, aby fekálie nevstupovali do prostredia a problémové prenášače nemali prístup do jám;
- vedenia programov na podporu hygieny v rámci všeobecnej čistoty a
- prekrytia jám a/alebo ich úpravy larvicidom, napríklad tam, kde sa endemicky vyskytuje horúčka dengue.

Tri hlavné druhy komárov, ktoré zodpovedajú za prenosné choroby, sú:

- Culex (filarióza a západonílsky vírus), rozmnožujú sa v stojatej vode s organickou zložkou, ako je napr. tá v toaletách;
- Anopheles (malária a filarióza), rozmnožujú sa v relatívne neznečistenej povrchovej vode, ako sú kaluže, pomaly tečúce potoky a studne; a
- Aedes (horúčka dengue, žltá horúčka, chikungunya a vírus Zika), rozmnožujú sa v nádobách na vodu, ako sú fľaše, vedrá a pneumatiky.

Biologické a nechemické bránenie šíreniu: Biologické bránenie šíreniu zahŕňa organizmy, ktoré sa živia prenášačmi, parazitujú na ich, konkurujú im alebo znižujú populácie cieľových prenášavých druhov. Napríklad ryby požírajúce larvy a sladkovodné kôrovce môžu likvidovať komáre Aedes (prenášače horúčky dengue). Jednou z najslubnejších stratégií je použitie Wolbachie, endosymbiotickej baktérie, ktorá slúži na obmedzenie prenosu vírusu dengue. Biologické bránenie šíreniu je efektívne v určitých pracovných prostrediach a dôkazy poukazujú na jej vysokú mieru efektívnosti.

Hoci biologické bránenie zabráňuje chemickej kontaminácii prostredia, môže mať pracovné obmedzenia a neželané ekologické následky. Metódy biologického bránenia sú efektívne len vo fázach, keď sú komáre v nevyvinutom štádiu, a zvyčajne sa ich použitie obmedzuje na veľké nádoby z betónu alebo glazovanej hlíny na skladovanie vody alebo studne. Zásadná je ochota miestnych komunít pridať organizmy do nádob na vodu. Žiaduce je zapojenie komunity pri distribúcii kontrolných organizmov a pri monitorovaní a dopĺňaní nádob, pokiaľ je to nutné.

reakcie environmentálneho inžinierstva: Rozmnožovanie prenášača znižuje niekoľko základných opatrení environmentálneho inžinierstva, napr.:

- správna likvidácia ľudských a zvieracích výkalov, správne fungujúce toalety a zakrývanie dier na latrínach;
- správna likvidácia tuhého odpadu s cieľom brániť šíreniu hmyzu a hlodavcov;
- riadne odvodnenie v osídleniach; a
- 4 odvodnenie stojacej vody a odstránenie vegetácie v okolí otvorených kanálov a nádrží s cieľom brániť množeniu komárov.

Tieto opatrenia znížia hustotu populácie niektorých prenášačov. Z dlhodobého hľadiska nemusí byť možný dostatočný vplyv na všetky miesta rozmnožovania, kŕmenia a odpočinku prenášačov v rámci osídlenia alebo blízko pri ňom. V danom prípade zväzťe lokalizované chemické bránenie šíreniu alebo opatrenia na individuálnu ochranu. Ak sa počas epidémie použije sprejovanie infikovaných priestorov, môže klesnúť počet dospelých múch, čím sa predíde epidémii hnačky, alebo sa môže minimalizovať záťaž v súvislosti s ochorením. Reziduálne striekanie vnútrajšku zníži hustotu dospeléj populácie komárov prenášajúcich maláriu alebo dengue. Toxické uštipnutia znížia populáciu hlodavcov.

Štátne a medzinárodné protokoly: WHO zverejnilo prehľadné medzinárodné protokoly a normy, ktoré riešia výber aj použitie chemických látok na bránenie šíreniu prenášačov, rovnako aj ochranu personálu a požiadavky na odbornú prípravu. Opatrenia na bránenie šíreniu prenášačov by mali riešiť dve hlavné oblasti: účinnosť a bezpečnosť. Ak národné normy týkajúce sa výberu chemických látok nezohľadňujú medzinárodné štandardy, obráťte sa na príslušný vnútroštátny orgán a lobujte v ňom, aby ste získali povolenie držať sa medzinárodných štandardov.

Chráňte celý personál, ktorý prichádza do styku s chemickými látkami jeho zaškolením, ochranným oblečením a zariadením na kúpanie. Obmedzte počet hodín, ktoré strávia manipuláciou s chemickými látkami.

Koordinácia liečby malárie: Uplatňujte stratégiu na bránenie šíreniu prenášača malárie súčasne s včasnou diagnostikou a liečbou antimalarikami. Pozri Základnú zdravotnú starostlivosť – Štandard v oblasti prenosných chorôb 2.1.1: Prevencia

Štandard v oblasti bránenia šíreniu prenášačov 4.2: Činnosti, ktoré sa v rámci bránenia šíreniu prenášačov dajú robiť v domácnosti a pri jednotlivcoch

Všetky zasiahnuté osoby majú znalosti a prostriedky, aby mohli chrániť seba a svoje rodiny pred prenášačmi, ktoré môžu predstavovať značné zdravotné riziko alebo riziko z hľadiska vhodných životných podmienok.

Kľúčové kroky

1. V rámci celkového programu na podporu hygieny vyhodnoťte aktuálne postupy na vyhýbanie sa prenášačom alebo ich plašeniu na úrovni domácnosti.

- Identifikujte prekážky brániace prijatiu efektívnejších modelov správania a motivačné činitele.
- 2. Na zvyšovanie osvedy použite participatívne a prístupné kampane a informujte ľudí o probléme prenášačov, vysoko-rizikových časoch a miestach prenosu a o preventívnych opatreniach.
- Nadväzujúce kroky zabezpečte najmä u vysoko rizikových skupín.
- 3. Vyhodnoťte relevantné a efektívne preventívne opatrenia na miestnom trhu.
- Zvážte posilnenie trhov, aby zabezpečili udržateľný zdroj preventívnych opatrení.
- Ak nie sú miestne trhy schopné uspokojiť dopyt, spolu s komunitou, miestnymi orgánmi a ostatnými sektormi vypracujte plán obstarávania, distribúcie a použitia vecí na bránenie šíreniu prenášačov.
- 4. Odborne pripravte komunity na monitorovanie, podávanie správ a spätnej väzby o problémových prenášačoch a programoch na bránenie ich šíreniu.

Kľúčové ukazovatele

Percento zasiahnutých osôb, ktoré môžu správne opísať spôsoby prenosu a efektívne opatrenia na bránenie šíreniu prenášačov na úrovni domácnosti

Percento ľudí, ktorí prijali primerané opatrenia na ochranu pred relevantnými prenášanými chorobami

Percento domácností s primeranou ochranou uskladnených potravín

Usmernenia

Individuálne opatrenia na ochranu pred maláriou: Na ochranu pred maláriou slúžia včasné a systematické ochranné opatrenia, ako sú stany proti hmyzu, záclony a siete na posteľ. Dlhodobé insekticídne siete predstavujú istú mieru ochrany aj pred všami šatovými aj hlavovými, blchami, kliešťami, švábmi a ploščicami. Použite ďalšie ochranné metódy, napríklad oblečenie s dlhým rukávom, vydymovanie domácnosti (fumigantmi), zapálenie špirál proti komárom, sprejovanie aerosólov a repelenty proti komárom. Podporte používanie týchto metód u najohrozenejšej populácie, ako sú deti mladšie ako päť rokov, ľudia s nedostatočnou imunitou a tehotné ženy.

Vysoko ohrozené skupiny: Niektoré skupiny v komunite budú náchylnejšie na 1 roby súvisiace s prenášačmi než iné, platí to najmä o bábätkách, dojčatách, starších ľuďoch, osobách so zdravotným postihnutím, chorých ľuďoch a o tehotných a dojčiacich ženách. Identifikujte vysoko rizikové skupiny a podniknite konkrétne opatrenia na zníženie rizika. Dbajte na predchádzanie stigmatizácii.

Sociálna mobilizácia a komunikácia: Ak sa majú obmedziť ekosystémy larválneho štádia prenášačov a dospelá populácia prenášačov, je potrebná zmena správania na

2 yni jednotlivca aj komunity. Do snáh o prevenciu a bránenie šírenia prenášačov by sa mali úplne začleniť sociálna mobilizácia a komunikačné činnosti a treba pritom využiť širokú škálu kanálov.

Individuálne ochranné opatrenia pred ďalšími prenášačmi: Primeraná osobná hygiena a pravidelné pranie oblečenia a postelnej bielizne sú najefektívnejšia ochrana pred všami šatovými. Zamorenie likvidujte liečbou jednotlivca (používanie púdru), vypraním veľkej časti bielizne alebo bojom proti všiam. Vypracujte a používajte ochranné protokoly ochrany pre nových jednotlivcov, ktorí prídu do osídlenia. Čistá domácnosť, efektívna likvidácia odpadu a primerané skladovanie varených aj nevarených potravín odradia potkany, iné hlodavce a hmyz (ako sú šváby) od vstupu do domov.

4 ho prístrešia. Pozri Štandard na podporu hygieny 1.1: Podpora hygieny.

5. Nakladanie s tuhým odpadom

Nakladanie s tuhým odpadom je proces manipulácie a likvidácie organického a neorganického tuhého odpadu. Zahŕňa:

- plánovanie systémov na nakladanie s tuhým odpadom;
- nakladanie, oddeľovanie, skladovanie, triedenie a spracovanie odpadu pri zdroji;
- 6 presun k zberným miestam a
- prepravu a konečnú likvidáciu, opätovné použitie, zmenu účelu alebo recykláciu.

Odpad sa môže tvoriť v domácnosti, na úrovni inštitúcie či komunity a zahŕňa aj zdravotnícky odpad. Môže ale nemusí byť nebezpečný. Nesprávne nakladanie s tuhým odpadom ohrozuje verejné zdravie, keďže môže vytvárať priaznivé ekosystémy pre hmyz, hlodavce a iné prenášače chorôb. Pozri Štandard v oblasti kontroly prenášača 4.1: Kontrola prenášača na úrovni osídlenia. Neupravený odpad môže znečistiť povrchovú a podzemnú vodu. Deti sa môžu hrať na zle obhospodarovanom tuhom odpade, čím sa vystavujú riziku zranenia alebo choroby. Zberači odpadu, ktorí si zarábajú zberom opätovne použiteľných materiálov zo skládok odpadu, sa tiež vystavujú riziku zranenia alebo infekčného ochorenia.

Pevný odpad môže zablokovať odvodňovacie systémy, a vytvárať stojace a znečistené povrchové vody, ktoré sa môžu stať ekosystémom pre prenášače a ďalej ohrozovať pre verejné zdravie.

Tieto štandardy sa nevzťahujú na spracovanie ani likvidáciu tekutého chemického odpadu ani priesakových vôd. Zdroje a poradenstvo o nakladaní s nebezpečným odpadom a jeho spracovaní nájdete v časti Citované a ďalšie zdroje. Zdroje odporúčaní na nakladanie s nebezpečným odpadom a jeho spracovanie. Zdroje o zdravotníckom odpade pozri v Štandarde WASH 6: WASH v prostredí zdravotnej starostlivosti.

Štandard o nakladaní s tuhým odpadom 5.1: Prostredie bez tuhého odpadu

Tuhý odpad je bezpečne zachytený, aby sa zabránilo znečisteniu prírodných, životných, vzdelávacích, pracovných alebo komunitných prostredí.

Kľúčové kroky

1. Na základe rizikovosti pre verejné zdravie, hodnotenia odpadu vyprodukovaného domácnosťami a inštitúciami a na existujúcich postupov navrhnete program likvidácie tuhého odpadu.
 - Zhodnoťte možnosti opätovného použitia, zmeny účelu, recyklácie alebo kompostovania na danom mieste.
 - Usilujte sa pochopiť úlohy žien, mužov, dievčat a chlapcov pri nakladaní s tuhým odpadom, aby ste zabránili vytváraniu ďalšieho rizika z hľadiska ochrany.
2. V snahe nepreťažovať existujúce systémy a infraštruktúru spolupracujte s miestnymi alebo samosprávnymi orgánmi a poskytovateľmi služieb. Obzvlášť to platí v mestských oblastiach.
 - Zabezpečte, aby všetci používali nové a existujúce zariadenia na spracovanie a likvidáciu mimo lokality.
 - Vypracujte harmonogram, aby sa v oblasti spracovania tuhého odpadu čo najskôr dodržiavali miestne zdravotné štandardy alebo postupy.
3. Organizujte pravidelné a cielené kampane na zber tuhého odpadu. Zabezpečte potrebnú infraštruktúru na podporu kampane.
4. Ľuďom, ktorí zbierajú a likvidujú tuhý odpad, a ľuďom zapojeným do opätovného používania alebo zmenu zámeru používania, dajte ochranné odevy. Zabezpečte ich očkovanie.
5. Zabezpečte vhodné, dostatočné a bezpečne riadené priestory na spracovanie.
 - 1 Použite všetky bezpečné a primerané metódy na spracovanie a likvidáciu, vrátane zakopávania, riadeného skládkovania a spaľovania.
 - V priestoroch na nakladanie s odpadmi postupujte tak, aby ste zabránili rizikám z hľadiska ochrany a minimalizovali ich, a to najmä pri deťoch.
 - 2 Minimalizujte odpad z obalov a znížte zaťaženie tuhým odpadom tým, že budete spolupracovať s organizáciami zodpovednými za distribúciu potravinových položiek a položiek do domácnosti.

3 Kľúčový ukazovateľ

- 4 Po stanovených susediacich alebo komunálnych miest určených na verejný zber sa nehromadí tuhý odpad

Usmernenia

Migrujúci ľudia budú odhadzovať ťažké alebo nepotrebné predmety. Tvorba tuhého odpadu na distribučných miestach môže zvýšiť napätie medzi hostiteľským obyvateľstvom. Ak položky distribuované do domácnosti nespĺňajú skutočné potreby, objem tuhého odpadu sa zvýši. Je pravdepodobné, že tento tuhý odpad sa bude líšiť od odpadu, ktorý sa tvorí na mieste a možno ho bude treba upravovať alebo likvidovať iným spôsobom.

Mestské oblasti: Mestská infraštruktúra na nakladanie s tuhým odpadom môže byť súčasťou systémov iných služieb. Na zmiernení záťaže vyplývajúcej z dodatočného množstva tuhého odpadu spolupracujte s existujúcimi orgánmi a systémami.

Ochrana osôb, ktoré manipulujú s odpadom: Každému, kto pôsobí v oblasti spracovania tuhého odpadu, zabezpečte ochranné oblečenie. Prinajmenšom im dodajte rukavice. V ideálnom prípade zabezpečte aj obuv a ochranné masky. V prípade potreby zabezpečte očkovanie proti tetanu a hepatitíde B. Postarajte sa o dostupnosť mydla a vody na umytie rúk a tváre. Informujte a vyškolte zamestnancov o správnej preprav a likvidácii odpadu, a o rizikách v súvislosti s nesprávnym nakladaním. Pozri Základnú zdravotnú starostlivosť – štandard v oblasti prenosných chorôb 2.1.1: Prevencia

Osoby manipulujúce s odpadom môžu stigmatizovať ako špinavé a chudobné. Konzultácia s komunitou môže pomôcť pri zmene postojov. Rovnako pomôže, ak sa postaráte, aby mali primerané vybavenie a vedeli si udržiavať čistotu.

Spoločné osídlenia a vidiecke oblasti: Likvidácia tuhého odpadu z domácností sa dá umožniť a dokonca aj preferovať v spoločných osídleniach a oblastiach, kde je nižšia hustota obyvateľstva. Veľkosť jám na zakopávanie alebo spaľovanie tuhého odpadu z domácností stanovte podľa veľkosti domácnosti a na základe posúdenia odpadového toku. Jamy pre domácnosť by mali byť primerane oplatené, aby sa zabránilo vstupu detí a zvierat, a v ideálnom prípade by mali byť umiestnené najmenej 15 metrov od obydľí.

Susedským alebo komunitným zberným miestam dajte spočiatku 100-litrovú dobu na každých 40 domácností. V dlhodobom horizonte zabezpečte jednu nádobu na desať domácností, keďže je pravdepodobné, že sa v nich časom začne tvoriť viac odpadu. Na 1 000 ľudí by mal byť k dispozícii údržbový tím zodpovedajúci dva a pol osobám.

Znovu použite, nájdite nové použitie a recyklujte: Povzbudzte komunitu, aby opätovne používala a recyklovala tuhý odpad a nachádzala preň nové použitie, pokiaľ to samozrejme významne neohrozuje verejné zdravie. Zohľadnite potenciál nízkorozsahových podnikateľských príležitostí alebo získanie dodatočného príjmu z recyklovania odpadu, ako aj možnosť kompostovania bio odpadu domácnosťami alebo komunitou.

Štandard v oblasti spracovania tuhého odpadu 5.2: Činnosti v domácnosti a osobné činnosti zamerané na bezpečné nakladanie s tuhým odpadom

Ľudia môžu bezpečne zhromažďovať a potenciálne aj spracúvať tuhý odpad v domácnostiach.

Kľúčové kroky

1. Dajte domácnostiam vhodné, primerane veľké a zakryté nádoby na ukladanie odpadu z domácností alebo nádoby pre malé skupiny domácností.
 - Zohľadnite preferenciu domácností, pokiaľ ide o počet a veľkosť nádob na odpad, ktorý sa znovu použije a nádob na odpad, ktorý sa zrecykluje.
2. Jasne označte a oplotte verejné zberné miesta v okolí, kde môžu domácnosti každý deň ukladať odpad.
3. Zorganizujte systém pravidelného presunu odpadu z domácností a iného odpadu z miest určených na kolektívny zber.
4. Zaisťujte bezpečné manažovanie jám na zakopávanie alebo spaľovanie tuhého odpadu na úrovni domácností alebo komunity.

Kľúčové ukazovatele

Percento domácností s prístupom k susedským alebo komunálnym miestam zberu tuhého odpadu v prijateľnej vzdialenosti od obydľí

Percento domácností, ktoré uvádzajú vhodné a primerané ukladanie odpadu na úrovni domácností

Usmernenia

Plánovanie: Množstvo ľuďmi vytvoreného tuhého odpadu závisí od spôsobu obstarávania a prípravy jedla aj od činností, ktoré sa vykonávajú v rámci domácnosti alebo v jej blízkosti. Zmeny množstva môžu byť sezónne a často odrážajú harmonogram distribúcie alebo trhov. Predpokladajte, že jedna osoba vytvorí 0,5 kg tuhého odpadu denne. Ak vychádzame z typickej hustoty tuhého odpadu v rozmedzí 200 – 400 kg/m³, rovná sa to 1 až 3 litrom na osobu na deň.

Štandard v oblasti spracovania tuhého odpadu 5.3: Systémy spracovania tuhého odpadu na komunitnej úrovni

Verejné zberné miesta nie sú zavalené odpadom a zaistilo sa bezpečné konečné spracovanie alebo likvidácia odpadu.

Kľúčové kroky

1. Zabezpečte, aby inštitúcie ako školy, vzdelávacie priestory, priestory ústretové k deťom alebo administratívne úrady mali jasne označené, primerané a vhodne zakryté miesta na ukladanie odpadu, ktorý na tam vznikne.
2. Vytvorte jasne označené a oplotené priestory na ukladanie odpadu zo spoločných priestorov, najmä na formálnych či neformálnych trhoch a tranzitných a registračných centrách.

Kľúčové ukazovatele

Percento škôl a vzdelávacích centier s primeraným a vhodným ukladáním odpadu

Percento verejných trhov s primeraným a vhodným ukladáním odpadu

Percento bezpečne spravovaných jám na tuhý odpad alebo spaľovní v školách, vzdelávacích centrách, na verejných trhoch a iných verejných inštitúciách

Usmernenia

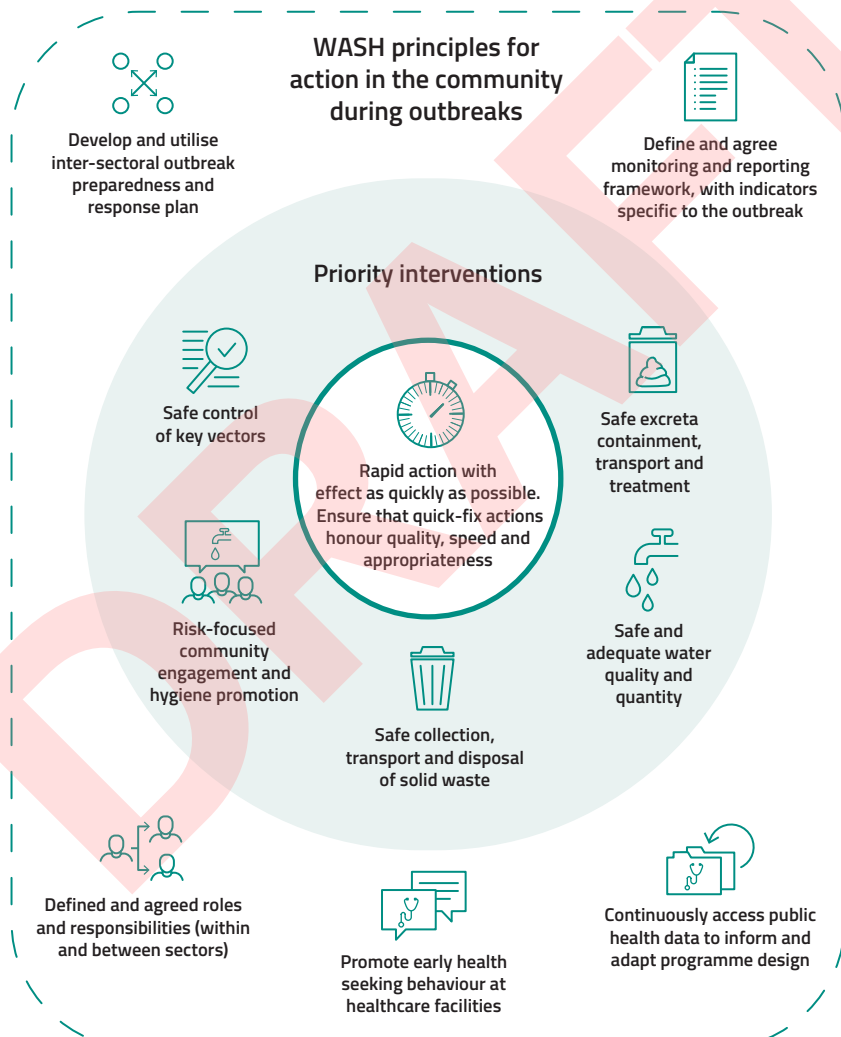
Odpad z trhovísk: Trhoviská si zaslúžia osobitnú pozornosť, ako komunálnym priestorom im často chýba rozmer vlastníckeho vzťahu a zodpovednosť za spracovanie tuhého odpadu. Väčšinu odpadu z trhovísk možno spracúvať rovnako ako tuhý domový odpad.

Odpad z bitúnku: Zabezpečte, aby bolo zakáľanie hygienické a v súlade s miestnymi zákonmi. S väčšinou tuhého odpadu z bitúnkov a trhov s rybami možno nakladať ako s tuhým domovým odpadom, osobitnú pozornosť ale venujte tekutému odpadu. Ak je to vhodné, tento odpad zlikvidujte v zakrytej jame vedľa bitúnku alebo v továrni spracovávajúcej ryby. Krv a iný tekutý odpad zvedzte do jamy doskou prekrytým kanálom, aby sa obmedzil prístup hmyzu k jame. Zabezpečte vodu na účely čistenia.

6. WASH pri vypuknutí nákazy a v zdravotníckych zariadeniach

WASH a zdravotníckí aktéri spolupracujú na znižovaní ohrozenia verejného zdravia, na predchádzaní prenosu chorôb a na bránení vypuknutiu nákazy. Ak sa má riešiť ohrozenie verejného zdravia v rámci komunity a v zariadeniach zdravotnej starostlivosti,

Zásady WASH, pokiaľ ide o komunitnú činnosť pri vypuknutí nákaz (obrázok 4)

je potrebná intenzívna koordinácia so štátnymi štruktúrami a partnermi naprieč tými dvoma sektormi. Tento štandard vychádza z noriem WASH 1– 5 a z kapitoly o zdraví, ktoré majú usmerňovať všetky technické zásady a ktoré si treba komplexne preštudovať.

Kontrola a prevencia infekcie (KPI) je kľúčom pri prevencii chorôb v každej situácii a aj v reakcii na vypuknutie nákazy. Je to dôležité pre pacienta, zdravotníckeho pracovníka aj komunitu. Zdravotnícke agentúry sú povinné zabezpečiť napĺňanie Minimálnych štandardov v zariadeniach zdravotnej starostlivosti, ale to si často vyžaduje ¹ štruktúrovanú spoluprácu a podporu od aktérov WASH.

Riadne a jednotne uplatňované postupy WASH v komunite a zdravotníckych zariadeniach znižujú prenos infekčných ochorení a pomáhajú s bránením vypuknutia nákazy. Minimálne činnosti v tomto štandarde sa uplatňujú pri pokračujúcej pomoci a zvýrazňujú oblasti, ktoré treba posilniť v prípade vypuknutia nákazy.

Komunitná reakcia na vypuknutie nákazy

² Negotovať na každú zložku WASH často nie je veľmi praktické. Sústreďte sa na okamžité ohrozenie verejného zdravia, budujte dôveru a zodpovednosť v rámci komunit. Uprednostnite reakciu na základe epidemiologických zistení, hodnotenia rizikových faktorov, spôsobov prenosu (najmä iných ako fekálno-orálnych), očakávaného dopadu jednotlivých zásahov a dostupných zdrojov.

Zapojenie komunity zostáva kľúčovou zložkou reakcie na vypuknutie nákazy, ak sa má prechádzať jej šíreniu. Existujúce vnímanie alebo presvedčenie komunity môže reakciu podporiť alebo ju brzdiť, preto je dôležité, aby ste im rozumeli a riešili ich. Prevencia prenosu choroby si môže vyžadovať zmenu niektorých sociálnych noriem. S komunitou spolupracujte napríklad na tom, aby ste našli alternatívne formy pozdravu, ktoré by nahradili podanie ruky.

³ Doporučte osobitné opatrenia na prevenciu chorôb a ich liečbu v rámci zasiahnutej komunity. Môže sem patriť používanie sietí proti komárom na predchádzanie malárie alebo podávanie perorálnych rehydratačných solí a zinku (deťom) pri hnačkách.

Ak majú terénni pracovníci v komunite aktívne vyhľadávať prípady alebo podobné úlohy, musia mať odbornú prípravu. Do celkového vyšetrovania vypuknutia nákazy a reakcie začleňte všetky údaje. Rýchle sledovanie šírenia nákazy a zasiahnutých skupín zohráva kľúčovú úlohu pri včasnej reakcii. Integrované údaje v spoločnom systéme zabránia zdvojenému započítaniu alebo opomenutiu hlavných oblastí.

Pozri Základnú zdravotnú starostlivosť – štandard v oblasti prenosných chorôb 2.1.4: Pripravenosť a reakcia na vypuknutie nákazy.

⁴ Každým vypuknutím nákazy dodržiavajte aktualizované technické pokyny, keďže nové choroby prinášajú odlišné riziko a iné dôsledky. Prioritne je potrebné dodržiavať existujúce rozsiahle usmernenia o IPC v rámci prevencie a bránenia šíreniu konkrétnych chorôb. Pozri Citované zdroje uvedené nižšie Tento štandard obsahuje minimum tém, ktoré treba zohľadniť, a opisuje spoluprácu medzi sektorom WASH a zdravotným sektorom. Nižšie uvedený graf obsahuje prehľad kľúčových

komunitných činností WASH počas vypuknutia nákazy. Zdravotnícke činnosti nájdete v časti Základná zdravotná starostlivosť – štandard v oblasti prenosných chorôb 2.1.1 až 2.1.4.

5 Štandard 6: WASH v zdravotníckom prostredí

Všetky zdravotnícke zariadenia dodržiavajú minimálne štandardy WASH v oblasti prevencie a bránenie šíreniu infekcie, a to aj v čase vypuknutia nákazy.

Kľúčové kroky

1. Zabezpečte spoľahlivé zásobovanie vodou dostatočnej kvality aj kvantity a primeranej zdravotníckemu prostrediu.
 - 6 Na zabezpečenie konštantného zásobovania uskladnite najmenšie množstvo bezpečnej vody na 48 hodín (0,5 mg/l voľného zvyškového chlóru).
 - Prepuknutie nákazy: Zvyste množstvo vody a prispôsobte chlórové roztoky typu choroby, rizikám a potrebám.
2. Zabezpečte dostatočné množstvo zariadení na likvidáciu exkrementov, aby ste obmedzili prenos choroby.
 - 7 Zabezpečte toaletné stoličky a vedrá pre tých, ktorí majú problémy s mobilitou.
 - Čistite sanitačné zariadenia (toalety, sprchy, priestory na umývanie) mydlom a čistiacim prostriedkom. Na toaletách sa vyhnite používaniu silných čistiacich prostriedkov.
 - Prepuknutie nákazy: Zabezpečte zariadenia na likvidáciu exkrementov v každej časti zdravotníckeho zariadenia.
 - Prepuknutie nákazy: Prispôsobte materiály a zásoby konkrétnej chorobe, ako sú lôžka pre pacientov s cholerou a toaletné vedrá či vedrá na zvratky.
 - Prepuknutie nákazy: Stanovte ďalšie preventívne opatrenia na upratovanie zariadení a vybavenia v rámci nakladania s výkalmi, na ich vyradenie z prevádzky a odstraňovanie kalu.
3. Zdravotníckym pracovníkom, pacientom a návštevníkom zabezpečte dostatok čistiacich prostriedkov a vybavenia, aby sa zabezpečila hygiena.
 - Na kľúčových miestach vytvorte priestor na umývanie rúk bezpečnou vodou, mydlom alebo alkoholovou emulziou. Zabezpečte sušenie vzduchom alebo jednorazové utierky.
 - Prepuknutie nákazy: V každej zóne zabezpečte priestory na umytie rúk.
 - Prepuknutie nákazy: Vytvorte dodatočné hygienické postupy, ako chlórové kúpele nôh alebo sprejovanie (v závislosti od choroby) a umývanie rúk pred nasadením osobných ochranných pomôcok (OOP) alebo pri ich odstraňovaní.
 - Prepuknutie nákazy: Pred prepustením dajte pacientom osobitné hygienické položky aj školenie.

4. Prostredie udržiavajte čisté a hygienické.
 - Podlahy a horizontálne pracovné povrchy denne umývajte vodou a čistiacim prostriedkom.
 - *Potenciálne kontaminované povrchy čistite a dezinfikujte 0,2 percentným roztokom chlóru.
 - Pred každým použitím zdravotníckych pomôcok na opakované použitie ich v závislosti od rizika vyčistite, vydezinfikujte alebo sterilizujte.
 - Po namočení vydezinfikujte všetku bielizeň 0,1 percentným roztokom chlóru, pokiaľ je viditeľne zašpinená. Sterilizujte všetku bielizeň určenú na operačné sály.
 - Prepuknutie nákazy: Pri čistení podláh a kontaminovaných povrchov zvýšte koncentráciu dezinfekčných prostriedkov. Zvážte osobitné mechanizmy na dezinfekciu bielizne.
5. Odpad spracúvajte a likvidujte správne, rovnako s ním vhodne nakladajte.
 - Triedte zdravotnícky odpad na mieste jeho vzniku, využite metódu troch košov.
 - Všetkých zdravotníckych pracovníkov informujte o triedení odpadu a nakladaní s ním.
 - Zabezpečte, aby určené tímy mali pri zbere, spracovaní a likvidácii odpadu oblečené OOP (minimálne rukavice a topánky).
 - Prepuknutie nákazy: Posilnite preventívne opatrenia pri manipulácii s odpadom, používajte všetky možnosti OOP v závislosti od typu choroby.
6. Dbajte na to, aby všetci zdravotnícki pracovníci, pacienti aj ošetrovatelia používali vhodné OOP.
 - Zabezpečte OOP podľa typu expozície a kategórie preventívnych izolačných opatrení.
 - Informujte zdravotníckych pracovníkov, pacientov a ďalšie osoby v zariadení o výbere, použití a likvidácii OOP.
 - Prepuknutie nákazy: Zhodnoťte typ predpokladanej expozície a prispôbte jej OOP.
7. S mŕtvymi telami manipulujte a pochovávajte ich dôstojne, primerane kultúrnemu kontextu a z hľadiska postupov v oblasti verejného zdravia.
 - Zohľadnite miestne tradície a tiež potrebu identifikácie a vrátenia zosnulých rodinám.
 - Prepuknutie nákazy: Pokiaľ nie sú zvyčajné postupy bezpečné, s komunitou identifikujte ich alternatívy.
 - Prepuknutie nákazy: Vyškoľte tímy a zabezpečte im primerané OOP na pochovávanie.

Kľúčové ukazovatele

Všetci zdravotnícki pracovníci si pred každým kontaktom s pacientom aj po ňom umývajú ruky mydlom alebo alkoholovou emulziou

Všetci pacienti a ošetrovatelia si umývajú ruky pred manipuláciou s jedlom alebo pred jeho konzumáciou a po použití toalety

Všetky stanice na umývanie rúk sú vybavené mydlom alebo alkoholovou emulziou (alebo 0,05 percentným roztokom chlóru pri vypuknutí nákazy)

Počet staníc na umývanie rúk

- Minimum: jedna stanica na každých desať hospitalizovaných pacientov

Kvalita pitnej vody na zásobovacích miestach

- Minimum: 0,5 – 1 mg/l FRC

Množstvo dostupnej bezpečnej vody

- Minimum: 5 litrov na ambulantného pacienta na deň
- Minimum: 60 litrov na pacienta na deň v centre na liečbu cholery
- Minimum: 300 – 400 litrov na pacienta na deň v centre na liečbu hemoragickej horúčky

Počet dostupných toaliet

- Minimum: štyri v ambulantných zariadeniach (oddelené pre mužov, ženy a zdravotníckych pracovníkov)
- Minimum: 1 na 20 hospitalizovaných pacientov (oddelené pre mužov, ženy, deti a zdravotníckych pracovníkov)

Usmernenia

Program prevencie a bránenia šíreniu infekcie tvorí zásadnú časť vo všetkých zariadeniach zdravotnej starostlivosti vrátane sanitných vozidiel a komunitných zdravotníckych programov. Vyžaduje si vypracovanie smerníc o preventívnych štandardoch a opatreniach z hľadiska prenosu a klinických aseptických techník. Vytvorte špecializovaný tím na prevenciu a bránenie šíreniu infekcií v každom zariadení a zdravotníckym pracovníkom o nich zabezpečte školenie. Systémy dohľadu by mali monitorovať infekcie súvisiace so zdravotnou starostlivosťou a antimikrobiálnou rezistenciou. Zariadenia by mali mať primerané počty zamestnancov a mali by byť primerane vyťažené. Posteľ má byť vyhradená jednému pacientovi. Zdravotná starostlivosť by sa mala poskytovať v bezpečnom a primeranom prostredí s dostatočnou infraštruktúrou WASH a vybavením na dodržiavanie bezpečných hygienických postupov. Pozri štandardy v oblasti zdravotných systémov 1.1 a 1.2.

Množstvo a kvalita vody Pri výpočte potrebného množstva vody si pozrite hodnoty v Dodatku 3 a prispôbajte ich situácii. Pozrite Dodatok 3: Minimálne množstvo vody. Mobilné kliniky by sa mali usilovať o zabezpečenie rovnakých štandardov WASH ako pri ambulantnej starostlivosťi, a to vrátane prístupu k zdroju bezpečnej vody a toaletám. V zariadení zabezpečte zásoby (a skladovanie) najmenej na 48 hodín. Pri vypuknutí nákazy, ako sú ebola a cholera, zabezpečte zásoby na 72 hodín. Základy

komunitných programov WASH nájdete v Štandardoch v oblasti zásobovania vodou 2.1 a 2.2.

Na jednotlivé použitia v zdravotníckych zariadeniach sa vyžadujú nasledujúce roztoky chlóru.

Chlórový roztok	Činnosť v zdravotníckom zariadení
0,05 %	Umývanie rúk Práčovňa (po vyčistení)
0,2 % (cholera) 0,5 % (ebola)	Utieranie horizontálnych pracovných povrchov po vyčistení (len pri cholere) Čistiace prostriedky, zástery, topánky, kuchynský riad pri varení a tanieri Opláchnutie toaletných mís, vedier Čistenie povrchov znečistených telesnou tekutinou Príprava tiel mŕtvych (ebola)
2 %	Príprava tiel mŕtvych (cholera) Pridávané do vedier na výkaly a zvratky (cholera)
1 %	Výluh na chlórovanie vody

Nakladanie s výkalmi: Pozri Štandardy v oblasti nakladania s výkalmi 3.1 až 3.3., ktoré obsahujú všeobecné usmernenie o nakladaní s výkalmi a štandard na podporu hygieny 1.3: Zabezpečenie menštruačnej hygieny a inkontinencie ohľadom osobitných informácií o materiáloch.

Zabezpečte technicky a kultúrne vhodné zariadenia s toaletami, s osobitným zamykaním, dostatočným osvetlením a dostatkom priestoru pre opatrovateľov, aby mohli pomôcť pacientom. Všetky sanitačné zariadenia (toalety, sprchy, priestory na umývanie) by sa mali čistiť vodou a čistiacim prostriedkom. Vyhnite sa používaniu silných dezinfekčných prostriedkov vnútri toalety (najmä pri septických nádobách), keďže sa tým narušajú prirodzené procesy biologického rozkladu niektorých patogénov.

V čase vypuknutia nákazy podniknite dodatočné preventívne opatrenia pri upratovaní, vyradovaní z prevádzky alebo odstraňovaní kalu zo zariadení a vybavenia v oblasti výkalov (napríklad chlórový roztok na čistenie, ošetrovanie oxidom vápenatým alebo chlór).

Sivá voda: Sivú vodu likvidujte prinajmenšom použitím zachytávača tukov a odtokovej jamy. Oploťte ju, aby ste zabránili zasahovaniu verejnosti.

Odpad zo zdravotnej starostlivosti obsahuje infekčné organizmy ako HIV a hepatitídu B, ktoré môžu kontaminovať pôdu a zdroje vody. Použite minimálne metódu trojiťého koša na zber a triedenie odpadu hneď pri jeho vzniku:

Kategória	Príklad	Farba/označenie nádoby
Zmesový odpad Nerizikový	Papier	Čierny
Použitie ostré časti Nebezpečný, infekčný	Ihly, skalpely, infúzne súpravy, rozbité sklo, prázdne ampulky	Žltý, označený „OSTRY“, odolný voči pretečeniu a prepichnutiu

Bez ostrých častí Nebezpečný, infekčný	Materiály kontaminované telesnými tekutinami, ako sú tampóny, obvazy, pomôcky pri šití, laboratórne kultúry	Žltý, označený a odolný voči pretečeniu
---	--	--

Možno bude potrebné ďalšie triedenie – vrátane patologického (ľudské tkanivo), farmaceutického a chemického odpadu (laboratórne činidlá). Zo zdravotníckeho prostredia zbierajte vytriedený odpad minimálne raz denne a v prípade vysoko infekčného odpadu okamžite. Na prepravu odpadu určenou cestou do vyhradených priestorov, kam je vstup verejnosti obmedzený, použite vozíky. Nádoby na odpad, vozíky aj skladovacie priestory sa musia pravidelne dezinfikovať. Všetky osoby, ktoré manipulujú s odpadom zo zdravotnej starostlivosti, zaočkujte proti hepatitíde B a tetanu.

Nakladajte s odpadom a likvidujte ho v závislosti od dostupných zariadení:

Kategória	Spracovanie a likvidácia
Všeobecný	Recyklujte, spaľujte alebo zakopávajúte Komunálne skládky odpadov
Použité ostré časti	Jama na ostré časti Uzavrieť do puzdra a zakopať na skládke Spáliť (okrem ampuliek), potom zakopať do jamy s popolom (opatrne, ostré časti sa nemusia zatupiť)
Infekčný (bez ostrých častí)	Jama na zakopanie (odpad zasypte oxidom vápenatým) Spáľte, potom zakopte do jamy s popolom Vložte do autoklávu alebo chemicky ošetríte
Patologický	Závisí od spoločensko-kultúrnych noriem: Jamy na zahrabanie (napr. jama na placentu) alebo pohrebiská Kremácia
Farmaceutický	Ak je možné, dodržte vnútroštátne usmernenia alebo vráťte dodávateľovi Vložte do puzdra a zlikvidujte na skládke Špeciálne spaľovacie zariadenia (> 1 200°C)
Chemický odpad	Ak je možné, dodržte vnútroštátne usmernenia alebo vráťte dodávateľovi Malé množstvá sa môžu spáliť alebo vložiť do puzdra Spracujte v spracovateľskom podniku alebo v rotačnej vypaľovacej peci

Spaľovne by mali používať teplotu vyššiu ako 900°C a disponovať dvoma komorami. Nekvalitné spaľovacie zariadenia produkujú toxické emisie a látky znečisťujúce ovzdušie. Nedosahujú úplnú sterilizáciu. Všetky jamy a spaľovacie zariadenia majú byť vybudované podľa existujúcich vnútroštátnych a medzinárodných štandardov a ich prevádzka, údržba aj vyradenie z prevádzky majú byť bezpečné.

Osobné ochranné pomôcky (OOP) sú povinné z hľadiska súladu s protokolmi IPC a tiež na to, aby pacienti, rodiny ani zamestnanci neboli vystavení ďalšiemu riziku.

Vyhodnoťte predpokladaný typ expozície (ošpliechanie, vystavenie spreju, kontakt alebo dotyk) a kategóriu prenosu choroby. Použite výstroj, ktorý dobre padne, je trvácny a vhodný (odolný voči tekutinám alebo nepremokavý).

Základné OOP chránia používateľa pre vystavením krvi, telesnej tekutine, sekrétom alebo výlučkom. Obsahujú: rukavice pri kontakte s infekčným materiálom; plášte/zástery, ak je oblečenie alebo odhalená pokožka v kontakte s infekčným materiálom; ochrana tváre, ako sú masky, ochranné okuliare alebo štíty na ochranu pred ošpliechaním, kvapkami alebo sprejovanými časticami. Možno budú potrebné aj dodatočné OOP (alebo základné OOP pri dodatočných časoch) v závislosti od typu prenosu choroby: kontaktom (napr. plášte a rukavice pri pobyte v prostredí pacienta); kvapôčkami (chirurgické rúška vo vzdialenosti 1 metra od pacienta); vzduchom prenášaných (osobitné respirátory).

Pri vstupe do priestorov na prezliekanie vyhodte jednorazové OOP do odpadkových košov (napr. 220-litrové sudy). Zhromaždite a preneste koše do zóny určenej na nakladanie s odpadom. OOP na opakované použitie, ako sú vysoko odolné rukavice a ochranné okuliare, vložte do nádob s 0,5 percentným chlórovým roztokom. Primerane ich čistite, perte, opravujte a uchováajte.

Pri každom kroku v rámci vyzliekania by mal byť k dispozícii 0,5 percentný chlórový roztok na umytie rúk v rukavičiach. Pri poslednom kroku vyzliekacieho procesu zabezpečte samostatný stojan na umývanie rúk s 0,05 percentným chlórovým roztokom.

Zaobchádzanie s mŕtvymi: Podporujte bezpečné, dôstojné a kultúrne primerané pochovávanie mŕtvych vrátane identifikácie všetkých osôb. Umožnite ľuďom identifikovať členov rodiny a pochovať ich. Telá v masových hrobách nelikvidujte okamžite. Masové pochovávanie môže byť prekážkou pri vystavovaní dokladov o úmrtí, ktoré sú potrebné pri domáhaní sa zákonných práv. Pri pochovávaní obetí násillia zohľadnite potenciálne právne otázky. Pozri Štandard v oblasti zdravotných systémov 1.1: Poskytovanie zdravotnej služby.

Počas vypuknutia nákazy môžu byť v závislosti od patogénu choroby a jej prenosu potrebné osobitné preventívne opatrenia, ako napr. umytie mŕtveho chlórovým roztokom. Rituály súvisiace s očistou a starostlivosťou o mŕtveho môžu zvýšiť pravdepodobnosť prenosu choroby, ale necitlivé nerešpektovanie kultúrnych postupov môže viesť k tajnému pochovávaniu, ktoré sa nebude nahlasovať.

Zdravotnícki pracovníci a pohrebné tímy by mali mať vždy oblečené OOP. Zabezpečte pochovávajúcim komunitným pracovníkom psychosociálne služby. Na predchádzaní stigmatizácie ľudí, ktorí vykonávajú túto úlohu, spolupracujte s lídrami komunity.

Vyradenie z prevádzky: O spôsobe vyradenia dočasného zdravotníckeho zariadenia, ktoré vzniklo počas reakcie, z prevádzky sa poraďte sa s komunitou, miestnymi orgánmi a humanitárnymi aktérmi.

Dodatok 1

Kontrolný zoznam na posúdenie počiatkových potrieb v oblasti zásobovania vodou, sanitácie a podpory hygieny

Tento zoznam otázok slúži primárne na posúdenie potrieb, identifikáciu zdrojov a opísanie miestnych podmienok. Nezahŕňa otázky, ktoré rozhodujú o vonkajších zdrojoch potrebných na doplnenie lokálne a okamžité dostupných zdrojov.

Všeobecné

- Koľko ľudí je zasiahnutých a kde sa nachádzajú? Rozčleňte údaje podľa pohlavia, veku, zdravotného postihnutia atď.
- Aká je pravdepodobnosť ich migrácie? Aké sú bezpečnostné faktory zasiahnutých ľudí a možných núdzových reakcií?
- Aké sú súčasné, prevažujúce alebo možné choroby súvisiace s WASH?
- Kto sú kľúčoví ľudia, s ktorými sa treba radiť alebo ktorých treba kontaktovať?
- Kto v danom obyvateľstve sú zraniteľné osoby a prečo?
- Platí rovnaký prístup k existujúcim zariadeniam vrátane tých na verejných miestach, v zdravotníckych centrách a školách pre všetkých?
- Akým osobitným bezpečnostným rizikám čelia ženy, dievčatá, chlapci a muži? Ohrozené skupiny?
- Na aké postupy v oblasti vody, sanitácie a hygienickej praxe bolo obyvateľstvo zvyknuté pred krízou?
- Aké sú formálne a neformálne mocenské štruktúry (napríklad lídri komunity, starší, ženské skupiny)?
- Ako sa rozhoduje v domácnostiach a v komunite?
- Je možný prístup na miestne trhoviská? Aké kľúčové tovary a služby v oblasti WASH boli na trhu dostupné pred krízou? Ktoré sú dostupné počas krízy?
- Majú ľudia prístup k hotovosti a/alebo úveru?
- Je potrebné vedieť o sezónnych zmenách, ktoré môžu obmedziť prístup k práci alebo zvýšiť dopyt po nej, napríklad v období zberu úrody?
- S ktorými kľúčovými orgánmi je potrebné sa spojiť a spolupracovať?
- Kto sú miestni partneri v geografickej oblasti, ako napr. skupiny občianskej spoločnosti, ktoré majú rovnaké možnosti v rámci WASH a zapojenia komunity?

Podpora hygieny

- Na aké postupy v oblasti vody, sanitácie a hygieny boli ľudia zvyknutí pred krízou?
- Ktoré existujúce postupy škodia zdraviu? Kto ich robí a prečo?
- Kto sa ešte správa pozitívne z hľadiska hygieny? Čo im to umožňuje? Čo ich k tomu motivuje?
- Aké sú výhody a nevýhody navrhovaných zmien v praxi?

- Aké formálne aj neformálne komunikačné a osvetové kanály (komunitní zdravotnícki pracovníci, tradičné pôrodné asistentky/tradiční pôrodní asistenti, tradiční liečitelia, kluby, družstvá, kostoly a mešity) ešte existujú?
- Aký je v oblasti prístup k masmédiám (napr. rozhlasu, televízii, videám, novinám)?
- Aké mieste mediálne organizácie a/alebo mimovládne organizácie tu pôsobia?
- Na ktoré časti obyvateľstva sa možno zamerať? Na ktoré sa treba zamerať (napr. matky, deti, lídri komunity, náboženský lídri)?
- Aký osvetový systém by v tomto kontexte mohol fungovať z hľadiska okamžitej a strednodobej mobilizácie (napr. dobrovoľníci v oblasti hygieny v komunite, pracovníci, podporovatelia, školské zdravotné kluby, komisie WASH)?
- Čo sa potrebujú naučiť zamestnanci venujúci sa podpore hygieny a komunitní terénni pracovníci?
- Aké nepotravinové položky sú dostupné a ktoré najviac treba z hľadiska preferencií a potrieb?
- Kde majú ľudia prístup na trhy, aby si kúpili základný hygienický tovar? Zmenil sa tento prístup od krízy (cena, rozmanitosť, kvalita)?
- Ako sa domácnosti dostávajú k základným hygienickým potrebám? Kto rozhoduje o tom, ktoré položky sa kúpia? Kto určuje priority?
- Nakolko efektívne sú hygienické postupy v zdravotníckom prostredí (osobitne dôležité v epidemických kontextoch)?
- Aké sú potreby a preferencie žien a dievčat, pokiaľ ide o postupy v oblasti menštruačnej hygieny?
- Aké sú potreby a preferencie ľudí trpiacich inkontinenciou?

Zásobovanie vodou

- Aký je súčasný zdroj zásobovania vodou? Kto ho v súčasnosti používa?
- Aké množstvo vody je má osoba na deň?
- Aká je denná a týždenná frekvencia dostupného zásobovania vodou?
- Stačí voda pri zdroji na pokrytie krátkodobých a dlhodobých potrieb všetkých skupín?
- Sú zberné miesta vody dostatočne blízko k obydliam ľudí? Sú bezpečné?
- Je súčasné zásobovanie vodou spoľahlivé? Ako dlho bude trvať?
- Majú ľudia dostatok nádob na vodu primeranej veľkosti a vhodného typu (zber a skladovanie)?
- Je zdroj vody kontaminovaný? Alebo mu hrozí kontaminácia (mikrobiologická, chemická alebo rádiologická)?
- Funguje systém úpravy vody? Je úprava potrebná? Je úprava možná? Aká úprava je potrebná?
- Je potrebná dezinfekcia? Má komunita problémy, pokiaľ ide o chuť vody a jej prijatie, ktoré súvisia s chuťou a pachom po chlóre?
- Sú v blízkosti alternatívne zdroje vody?
- Aké tradičné presvedčenia a postupy súvisia so zberom, skladovaním a použitím vody?

- Existujú prekážky ktoré bránia použitiu dostupných zdrojov zásobovania vodou?
- Je možné presťahovať obyvateľstvo, ak by zdroje vody neboli primerané?
- Aké sú alternatívy, ak zdroje vody nie sú primerané?
- Existujú tradičné presvedčenia a postupy týkajúce sa hygieny? (Napríklad počas vypuknutia cholery na Haiti sa choroby spájala s kultúrou vúdú.) Sú niektoré z týchto presvedčení či postupov užitočné alebo škodlivé?
- Aké sú kľúčové hygienické otázky súvisiace so zásobovaním vodou?
- Nakupujú ľudia vodu? Ak áno, kde ju kupujú? Za akú cenu? Na aké účely? Zmenil sa tento prístup (cena, kvalita, pravidelnosť dodávok)?
- Majú ľudia prostriedky na hygienické použitie vody?
- Sú miesta s vodou a pracovne a priestory na kúpanie dobre odvodnené?
- Sú pôdne podmienky vhodné na nakladanie s problematickou vodou z vodných zdrojov a priestorov na pranie a kúpanie na mieste alebo mimo neho? Vykonalo sa testovanie v oblasti priesaku pôdy?
- Aký je zvyčajný zdroj vody pre hospodárske zvieratá v prípade vidieckeho vysídlenia?
- Bude mať zásah v oblasti zásobovania vodou, naberania a použitia zdrojov vody vplyv na životné prostredie?
- Kto iný momentálne používa zdroje vody? Hrozí riziko konfliktu, ak by zdroje použili nové obyvateľstvá?
- Aké sú možnosti spolupráce v oblasti zásobovania vodou so súkromným a/alebo verejným sektorom? Aké obmedzenia a príležitosti by mohli mať vplyv na analýzu reakcie a odporúčania v súvislosti s reakciou?
- Aké úlohy sú potrebné pri prevádzke a údržbe? Aké sú dostupné kapacity, ktoré by ich naplnili v krátkodobom či dlhodobom horizonte? Kto by za ne mal zodpovedať?
- Existuje mechanizmus alebo potenciálny mechanizmus, prípadne systém ich financovania, aby sa vrátili náklady na prevádzku a údržbu?
- Ako má hostiteľské obyvateľstvo prístup k vode? Ako zabezpečuje bezpečnosť vody na mieste použitia?

Likvidácia exkrementov

- Je prostredie bez fekálií?
- Ak sa vykonávanie potreby deje na otvorenom priestranstve, je na to vyhradený priestor?
- Existujú tam už nejaké zariadenia? Ak áno, využívajú sa? Sú dostatočné? Dá sa ich prevádzkovať? Možno ich rozšíriť alebo upraviť?
- Sú bezpečné a dôstojné: osvetlené, vybavené zámkom, sú tam zásteny na získanie súkromia? Majú ľudia prístup do zariadení s toaletami cez deň aj v noci? Pokiaľ v noci nemajú prístup, aké sú alternatívy?
- Aké postupy nakladania s výkalmi používa hostiteľské obyvateľstvo?
- Ohrozuje súčasný postup vykonávania potreby dodávky vody (povrchovej alebo podzemnej) pre obývané oblasti alebo všeobecne pre prostredie?

- Je pri návrhu toaliet potrebné zohľadniť socio-kultúrne normy?
- Vedia ľudia, ako toalety vyzerajú, fungujú a ako sa používajú?
- Z akých lokálnych materiálov sa dajú postaviť toalety?
- Akceptuje sa kompostovanie? Existuje kompostovací postup?
- V akom veku začínajú deti používať toalety?
- Ako sa nakladá s fekáliami dojčiat a mladších detí?
- Aký sklon má terén?
- Aká je hladina podzemnej vody?
- Sú pôdne podmienky vhodné na likvidáciu exkrementov na mieste?
- Podporujú aktuálne postupy likvidácie exkrementov prenášače?
- Sú k dispozícii prostriedky alebo voda na análnu hygienu? Ako ľudia zvyčajne tieto prostriedky likvidujú?
- Umyvajú si ľudia ruky po potrebe a pred prípravou jedla a jedením? Sú mydlo a iné čistiace prostriedky s vodou k dispozícii pri toaletách alebo v rámci domácnosti?
- Ako zvládajú ženy a dievčatá menštruáciu? Sú na to primerané a dostupné materiály alebo zariadenia?
- Sú v zdravotníckych zariadeniach k dispozícii osobitné zariadenia alebo vybavenie na sprístupnenie sanitácie osobám so zdravotným postihnutím, ľuďom s HIV, ľuďom s inkontinenciou alebo nemobilným ľuďom?
- Posudzovali sa environmentálne hľadiská? Napríklad ťažba surovín, ako sú piesok a štrk na stavby a ochrana prostredia pred fekáliami?
- Sú v komunite zruční robotníci, ako murári či tesári, a pomocníci bez zručností?
- Sú k dispozícii fekálne autá alebo vozidlá na vývoz kalov? Likviduje sa aktuálne zhromaždený fekálny odpad primerane a bezpečne?
- Aká je vhodná stratégia nakladania s výkalmi – vrátane zachytávania, vyprázdňovania, spracovania a likvidácie?

Choroby šírené prenášačmi

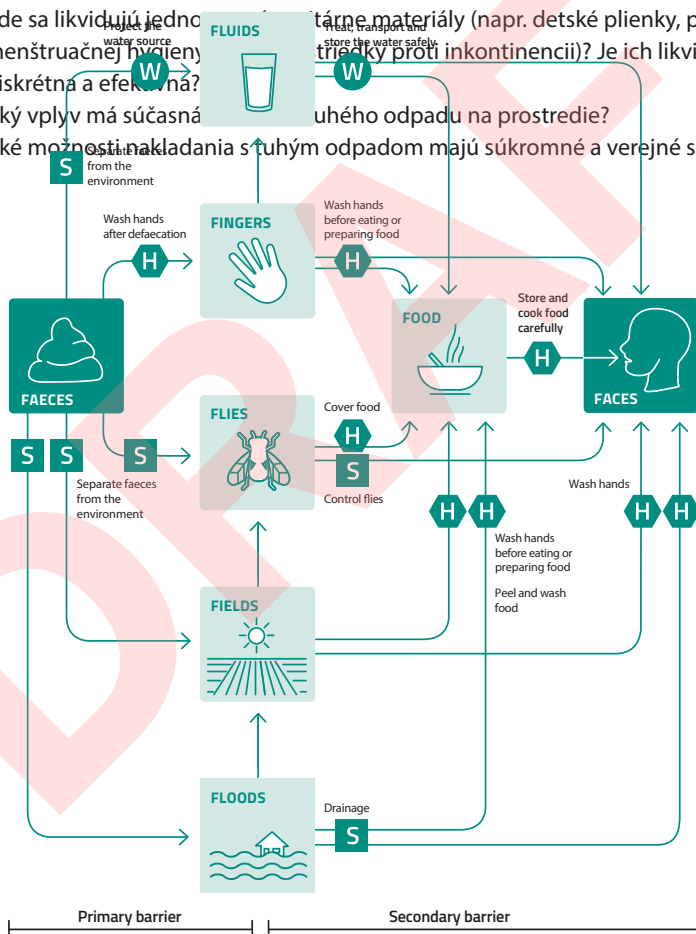
- Aké sú riziká chorôb šírené prenášačmi? Nakolko sú závažné?
- Aké sú denné alebo sezónne vzorce prenášačov na danom mieste vo vzťahu k rozmnožovaniu, odpočinku a kŕmeniu?
- Existujú tradičné presvedčenia alebo praktiky súvisiace s prenášačmi a chorobami šírenými prenášačmi (napr. presvedčenie, že maláriu spôsobuje špinavá voda)? Sú niektoré z presvedčení alebo praktík užitočné? Sú niektoré škodlivé?
- Majú ľudia v ohrození kvôli vysokému riziku choroby prenášanej prenášačom prístup k individuálnej ochrane?
- Je možné zmeniť miestne prostredie, aby sa spomalilo rozmnožovanie prenášačov (napr. formou odvodnenia, odstránenia krovia, likvidácie exkrementov a tuhého odpadu)?
- Je potrebné brániť šíreniu prenášačov chemickými prostriedkami? Aké programy, nariadenia a zdroje existujú v rámci použitia chemických látok na bránenie šíreniu prenášačov?

- Aké informácie a bezpečnostné preventívne opatrenia je potrebné zabezpečiť pre domácnosti?

Spracovanie tuhého odpadu

- Je naakumulovaný tuhý odpad problém?
- Ako ľudia likvidujú odpad? Aký typ a aké množstvo tuhého odpadu sa vytvára?
- Môže sa tuhý odpad likvidovať na mieste? Alebo sa musí zbierať a likvidovať inde? **W** WATER
- Aký je hlavný postup pri likvidácii tuhého odpadu a používaných nástrojov (napr. kompost a/alebo jamy na tuhý odpad, zberný systém či koše)? **S** SANITATION
- Produkuje odpad zdravotnícke zariadenia alebo činnosti? Ako sa likviduje? Kto zaň zodpovedá? **H** HYGIENE
- Kde sa likvidujú jednorázové hygienické materiály (napr. detské plienky, položky menštruácie a efekty)? **W** WATER
- Aký vplyv má súčasná likvidácia tuhého odpadu na prostredie?
- Aké možnosti nakladania s tuhým odpadom majú súkromné a verejné sektory?

5 F (v angličtine): faeces – fekálie, fluids – tekutiny, fingers – prsty, flies – muchy, food – potraviny (obrázok 5)

Zdroj: Voda, inžinierstvo a rozvojové centrum (WEDC)

Dodatok 2

Diagram F: fekálno-orálny prenos hnačkových chorôb

Potreby z hľadiska prežitia: príjem vody (pitie a potraviny)	2,5 – 3 litre na osobu na deň (v závislosti od klímy a fyziológie jednotlivcov)
Základné hygienické postupy	2 – 6 litrov na osobu na deň (v závislosti od spoločenských a kultúrnych noriem)
Základné potreby na varenie	3 – 6 litrov na osobu na deň (v závislosti od typu potravín, spoločenských a kultúrnych noriem)
Zdravotné centrá a nemocnice	5 litrov na ambulantného pacienta 40 – 60 litrov na hospitalizovaného pacienta na deň 100 litrov na chirurgický zákrok a pôrod Na zariadenie práčovne, splachujúce toalety atď môžu byť potrebné dodatočné množstvá.
Centrá na liečbu cholery	60 litrov na pacienta denne 15 litrov na ošetrovateľa denne
Centrum pre vírusovú hemoragickú horúčku	300 – 400 litrov na pacienta na deň
Terapeutické výživové centrá	30 litrov na hospitalizovaného pacienta na deň 15 litrov na ošetrovateľa na deň
Mobilná klinika bez častých návštev	1 liter na pacienta na deň
Mobilná klinika s častými návštevami	5 litrov na pacienta na deň
Miesta na perorálnu rehydratáciu	10 litrov na pacienta na deň
Prijímacie/transitné centrá	15 litrov na osobu na deň, ak pobyt trvá viac ako jeden deň 3 litre na osobu a deň, ak je pobyt obmedzený na jeden deň
Školy	3 litre na žiaka na deň určené na pitie a umývanie rúk (používanie toaliet nie je zahrnuté, pozri Verejné toalety nižšie)
Mešity	2 – 5 litrov na osobu na deň na umývanie a pitie
Verejné toalety	1 – 2 litre na používateľa na deň na umývanie rúk 2 – 8 litrov na kóju na deň na čistenie toalety
Splachovacie toalety	20 – 40 litrov na používateľa na deň pri konvenčných splachovacích toaletách pripojených ku kanalizácii 3 – 5 litrov na používateľa na deň pri splachovacích toaletách s nalieváním vody
Análna hygiena	1 – 2 litre na osobu na deň
Hospodárske zvieratá	20 – 30 litrov na väčšie alebo stredné zviera na deň 5 litrov na malé zviera na deň

Dodatok 3

Minimálne množstvá vody: množstvo na prežitie a vyčíslenie potrieb vody

Umiestnenie	Krátkodobé	Strednodobé a dlhodobé
Komunita	1 toaleta na 50 osôb (verejná)	1 toaleta na 20 osôb (spoločná v rodine) 1 toaleta na 5 osôb alebo 1 rodinu
Trhy	1 toaleta na 50 stánkov	1 toaleta na 20 stánkov
Nemocnice/zdravotnícke centrá	1 toaleta na 20 postelí alebo 50 ambulantných pacientov	1 toaleta na 10 postelí alebo 20 ambulantných pacientov
Výživové centrá	1 toaleta na 50 dospelých 1 toaleta na 20 detí	1 toaleta na 20 dospelých 1 toaleta na 10 detí
Prijímacie/tranzitné centrá	1 toaleta na 50 jednotlivcov pomer dámskych k pánskym 3:1	
Školy	1 toaleta na 30 dievčat 1 toaleta na 60 chlapcov	1 toaleta na 30 dievčat 1 toaleta na 60 chlapcov
Urady		1 toaleta na 20 zamestnancov

Zdroj: Upravené zo zdroja Harvey, Baghri and Reed (2002)

Poznámka: Ak to kontext umožňuje, usilujte sa od počiatku o spoločné rodinné toalety, alebo ešte lepšie toalety v domácnosti, aby ste podporili ich prijatie, vlastníctvo a kultúrne primerané sanitačné zásahy.

V komunite by sa mal zabezpečiť rovnaký počet zariadení na kúpanie a toaliet na 50 osôb (krátkodobé) alebo na 20 osôb (dlhodobé).

Dodatok 4

Minimálny počet toaliet:

komunita, verejné priestory a inštitúcie

Kategória	Infekcia	Patogén
1) fekálno-orálny (vodou prenášaný alebo vodou podmienený) a) Hnačky a dyzentérie	Amébová dyzentéria Balantidióza Kampylobakteriálna enteritída Cholera Kryptosporidióza Hnačka spôsobená baktériou E. coli Giardiáza Rotavírusová hnačka Salmonelóza Šigelóza Yersinióza	Prvok Prvok Baktéria Baktéria Prvok Baktéria Prvok Vírus Baktéria Baktéria Baktéria
b) Enterické horúčky	Brušný týfus Paratýfus Poliomyelitída Hepatitída A Leptospiróza Askarióza Trichurióza	Baktéria Baktéria Vírus Vírus Spirochéty Helminty Helminty
2) Vodou podmienené a) Infekcie pokožky a oka	Infekčné kožné ochorenia Infekčné ochorenia očí	Iné Iné
b) Ostatné	Škrvnitý týfus Recidivujúca horúčka prenášaná všami	Riketsie Spirochéty
Vodou podmienené a) vstupujúce do pokožky	Schistosomiáza	Helminty
b) v potrave	Vlasovec medinský Klonorchióza Difylotrióza Paragonimiáza Iné	Helminty Helminty Helminty Helminty Helminty
4) Insekticídny prenášač podmienený vodou a) uštipnutie v blízkosti vody	Spavá choroba	Prvok
b) rozmnožujúci sa vo vode	Filarióza Malária Riečna slepota Komármi prenášané vírusy Žltá horúčka Dengue Iné	Helminty Prvky Helminty Vírus Vírus Vírus

2. Environmentálna klasifikácia infekcií súvisiacich s výkalmi

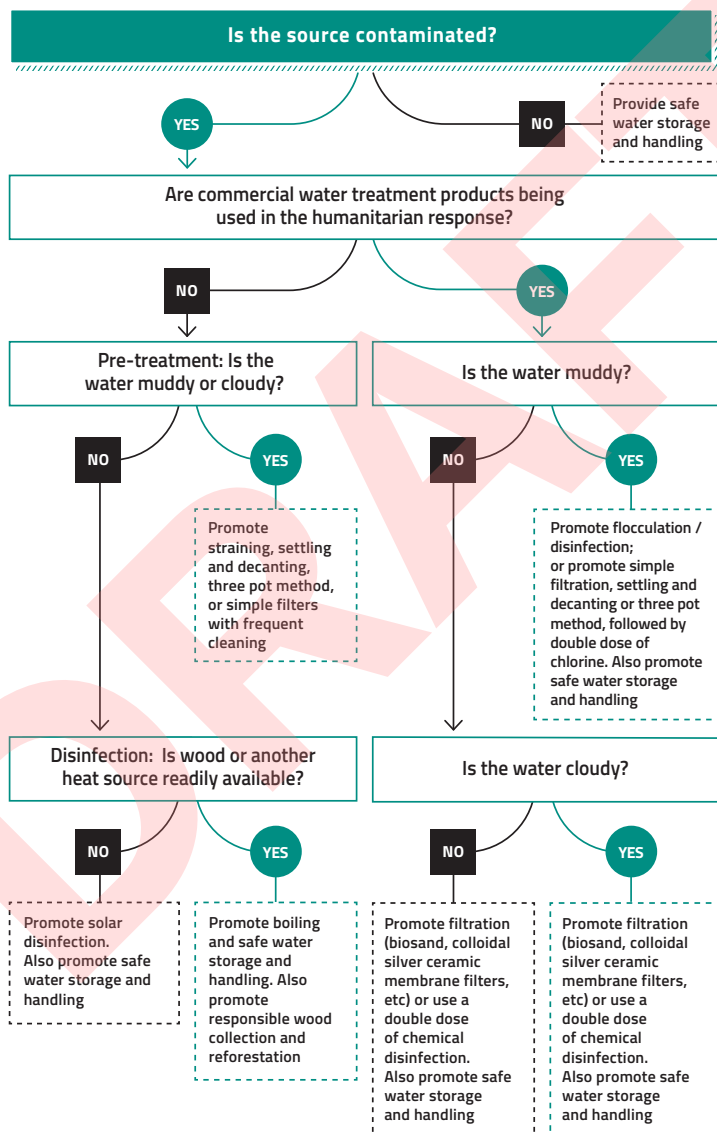
Kategória	Infekcia	Patogén	Dominantné mechanizmy prenosu	Hlavné opatrenie na zabránenie šírenia (kurzívou sú označené technické opatrenia)
1) Fekálno-orálne (nebakteriálne) Nelatentné, nízka dávka infekcie	Poliomyelitída Hepatitída A Rotavírusová hnačka Amébová dyzentéria Giardiáza Balantidióza Enterobiáza Hymenolepióza	Vírus Vírus Vírus Prvok Prvok Prvok Helminty Helminty	Medziľudský kontakt Kontaminácia v domácnosti	Zásobovanie vodou v domácnosti Zlepšenie bývania Zabezpečenie toaliet Zdravotná výchova
2) Fekálno-orálne (bakteriálne) Nelatentné, stredne alebo vysoko infekčné dávky Stredne vytrvalé a schopné sa rozmnožovať	Hnačky a dyzentérie Kampylobakteriálna enteritída Cholera Hnačka spôsobená baktériou E. coli Salmonelóza Šigelóza Yersinióza Enterické horúčky Brušný týfus Paratyfus	Baktéria Baktéria Baktéria Baktéria Baktéria Baktéria Baktéria Baktéria Baktéria	Medziľudský kontakt Kontaminácia v domácnosti Kontaminácia vody Kontaminácia plodín	Zásobovanie vodou v domácnosti Zlepšenie bývania Zabezpečenie toaliet Spracovanie výkalov pred ďalším použitím alebo vypustením Zdravotná výchova
3.) Pôdou prenášané helminty Latentné a vytrvalé bez hostiteľského medziceláku	Askarióza (hlístovec) Trichurióza (tenkohlavec) Hýčkovec Strongyloidózy	Helminty Helminty Helminty Helminty	Kontaminácia záhrad Kontaminácia pôdy v spoločnom priestore na vykonávanie potrieb Kontaminácia plodín	Vybavenie toaliet čistými podlahami Spracovanie výkalov pred zapracovaním do pôdy
4) Pásmnice u hovädzieho dobytku a ošipáných Latentné a odolné, hostiteľským medzicelákom je krava alebo prasa	Tenióza	Helminty	Kontaminácia záhrad Kontaminácia pôdy Kontaminácia krmiva	Zabezpečenie toaliet Spracovanie výkalov pred zapracovaním do pôdy Varenie a kontrola mäsa
5) Vodou podmienené helminty Latentné a odolné s hostiteľským (-i) medzicelákom/medzicelákami vo vodnom prostredí	Schistosomiáza Klonorchioza Difylbotrióza Paragonimiáza	Helminty Helminty Helminty Helminty	Kontaminácia vody	Zabezpečenie toaliet Spracovanie výkalov pred vypustením Bránenie skrytej infekcii u zvierat Varenie

Kategória	Infekcia	Patogén	Dominantné mechanizmy prenosu	Hlavné opatrenie na zabránenie šírenia (kurzívou sú označené technické opatrenia)
6) Hmyzové prenášače súvisiace s výkalmi	Infekcie filariázy (prenášané komármi <i>Culex pipiens</i> Infekcie v kategóriách 1 – 4, najmä I a II, ktoré môžu prenášať muchy a šváby	Helminty Iné	Hmyz sa rozmnožuje na rôznych fekáliami zamorených územiach	Identifikácia a odstránenie potenciálnych miest rozmnožovania Používanie sietí proti komárom

Dodatok 5

Choroby súvisiace s vodou a sanitáciou

Stromový diagram rozhodnutí o úprave a skladovaní vody v domácnosti (obrázok 6)

Zdroj: Upravené podľa IFRC (2008) Manuál na úpravu vody v domácnosti a jej bezpečné skladovanie v

1. Environmentálna klasifikácia infekcií súvisiacich s vodou

Dodatok 6

Stromový diagram rozhodnutí o úprave a skladovaní vody v domácnosti

Citované a ďalšie zdroje

Všeobecné/právo na vodu

The Rights to Water and Sanitation (Information Portal).[Právo na vodu a sanitáciu (Informačný portál)] www.righttowater.info

United Nations General Assembly Resolution 64/292 The human right to water and sanitation. [Rezolúcia Valného zhromaždenia Organizácie Spojených národov č. 64/292 Ľudské právo na vodu a sanitáciu.] 2010. www.un.org

Vplyv WASH na zdravie

Bartram, J. Cairncross, S. "Hygiene, sanitation, and water: forgotten foundations of health." [„Hygiena, sanitácia a voda: zabudnuté základy zdravia.“] PLoS Med, vol. 7, 2010, e1000367.

Blanchet, K. et al. An Evidence Review of Research on Health Interventions in Humanitarian Crises.[Preskúmanie dôkazov výskumu o zdravotných zásahoch v humanitárnych krízach.] LSHTM, Harvard School of Public Health, 2013. www.elrha.org

Campbell, O.M. Benova, L. et al. "Getting the basic rights: the role of water, sanitation and hygiene in maternal and reproductive health: a conceptual framework." [„Získanie základných práv: úloha vody, sanitácie a hygieny v rámci zdravia matiek a reprodukčného zdravia: koncepčný rámec.“] Trop Med Int Health, vol. 20, 2015, pp. 252-67.

Fewtrell, L. Kaufmann, et al. "Water, sanitation, and hygiene interventions to reduce diarrhoea in less developed countries: a systematic review and meta-analysis." [„Zásahy v oblasti vody, sanitácie a hygieny na zníženie hnačky v menej rozvinutých krajinách: systematické preskúmanie a meta-analýza.“] Lancet Infectious Diseases, vol. 5, 2005, pp. 42-52. www.thelancet.com

Ramesh, A. Blanchet, K. et al. "Evidence on the Effectiveness of Water, Sanitation, and Hygiene (WASH) Interventions on Health Outcomes in Humanitarian Crises: [„Dôkaz o efektívnosti zásahov v oblasti vody, sanitácie, a hygieny (WASH) na zdravotné výsledky v humanitárnych krízach: A Systematic Review.“] [systematické prehodnotenie.“] PLoS One, vol. 10, 2015, e0124688.

Wolf, J. Pruss-Ustun, A. et al. "Assessing the impact of drinking water and sanitation on diarrhoeal disease in low- and middle-income settings: systematic review and meta-regression." [„Hodnotenie vplyvu pitnej vody a sanitácie na hnačkové

choroby v prostredí nízko- a stredne príjmových skupín: systematické preskúmanie a meta-analýza"] Trop Med Int Health, vol. 19, no. 9, 2014.

Efektívne plánovanie WASH

Compendium of accessible WASH technologies. [Kompéndium dostupných technológií WASH.] WaterAid and WEDC, 2014.

www.wateraid.org

Davis, J. Lambert, R. Engineering in Emergencies (2nd ed). [Inžinierstvo v mimoriadnych situáciách.] ITDG Publishing & RedR UK, 2002.

Efficacy and effectiveness of water, sanitation, and hygiene interventions in emergencies in low- and middle-income countries: a systematic review. [Účinnosť a efektívnosť zásahov v oblasti vody, sanitácie a hygieny v mimoriadnych situáciách v nízko- a stredne príjmových krajinách: systematické preskúmanie.]

<https://www.developmentbookshelf.com>

Public Health Engineering in Precarious Situations. [Inžinierstvo v oblasti verejného zdravia v nestabilných podmienkach.] MSF, 2010.

<http://refbooks.msf.org>

WASH Manual for Refugee Settings: [Manuál WASH pre utečenecký kontext:] Practical Guidance for Refugee Settings. [praktické usmernenie pre utečenecký kontext.] UNHCR, 2017. <http://wash.unhcr.org>

Water, Sanitation and Hygiene for Populations at Risk. [Voda, sanitácia a hygiena pre ohrozené obyvateľstvo.] ACF, 2005.

www.actionagainsthunger.org

Ochrana a WASH

House, S. Ferron, S. Sommer, M. Cavill, S. Violence, Gender & WASH: [Násilie, rod a WASH:] A Practitioner's Toolkit - Making water, sanitation and hygiene safer through improved programming and services. [Súbor nástrojov pre odborníka – dosiahnutie bezpečnejšej vody, sanitácie a hygieny prostredníctvom lepšieho programovania a služieb.] WaterAid/SHARE, 2014. <http://violence-WASH.lboro.ac>

Humanitarian Inclusion Standards for Older People and People with Disabilities. [Štandard humanitárneho začlenenia starších ľudí a osôb so zdravotným postihnutím]. Age and Disability Consortium, 2018. <https://www.cbm.org>

INEE Minimum Standards for Education: [Minimálne štandardy INEE pre vzdelávanie:] Preparedness, Response, Recovery. [Pripravenosť, reakcia, zotavenie.] INEE, 2010. www.ineesite.org

Jones, H.E. Reed, R. Water and sanitation for disabled people and other vulnerable groups: [Voda a sanitácia pre osoby so zdravotným postihnutím a iné zraniteľné skupiny:] Designing services to improve accessibility. [navrhovanie služieb na zvýšenie dostupnosti.] Loughborough University, UK, 2005. wedc-knowledge.lboro.ac

Minimum Standards for Child Protection in Humanitarian Action: [Minimálne štandardy na ochranu detí v humanitárnej činnosti:] Alliance for Child Protection in Humanitarian Action [Aliancia pre ochranu detí v humanitárnej činnosti], 2012. <http://cpwg.net>

Podpora hygieny/zmeny správania

Curtis, V. Cairncross, S. "Effect of washing hands with soap on diarrhoea risk in the community: a systematic review." [Vplyv umývania rúk mydlom na riziko hnačky v komunite: systematické preskúmanie.] *Lancet Infect Dis*, vol. 3, 2003, pp. 275-81.

De Buck, E. Hannes, K. et al. Promoting handwashing and sanitation behaviour change in low- and middle income countries. [Podpora umývania rúk a zmeny správania v oblasti sanitácie v nízko- a stredno-príjmových krajinách.] A mixed method systematic review.[Systematické preskúmanie kombináciou metód.] *Systematic Review* 36. International Initiative for Impact Evaluation, June 2017. www.3ieimpact.org

Ferron, S. Morgan, J. O'Reilly, M. Hygiene Promotion: [Podpora hygieny:] A Practical Manual from Relief to Development.[praktický manuál od pomoci k rozvoju.] ITDG Publishing, Rugby, UK, 2000 and 2007.

Freeman, M.C. Stocks, M.E. et al. "Hygiene and health: systematic review of handwashing practices worldwide and update of health effects." [„Hygiena a zdravie: systematické preskúmanie postupov umývania rúk na celom svete a aktualizácia o vplyve na zdravie.“] *Trop Med Int Health*, vol. 19, 2014, pp. 906-16.

Harvey, P. Baghri, S. Reed, B. Emergency Sanitation: [Sanitácia v mimoriadnych situáciách:] Assessment and Programme Design. [Hodnotenie a návrh programu.] WEDC, 2002. <https://wedc-knowledge.lboro.ac>

Hygiene Promotion in Emergencies. [Podpora hygieny v mimoriadnych situáciách.] Training package. WASH Cluster. <http://washcluster.net>

Hygiene Promotion Guidelines. [Usmernenia k podpore hygieny.] UNHCR, 2017. <http://wash.unhcr.org>

Rabie, T. Curtis, V. "Handwashing and risk of respiratory infections: a quantitative systematic review." [„Umývanie rúk a riziko respiračných infekcií: kvantitatívne systematické prehodnotenie.“] *Trop Med Int Health*, vol. 11, 2006, pp. 258-67.

Watson, J.A. Ensink, J.H. Ramos, M. Benelli, P. Holdsworth, E. Dreibelbis, R. Cumming, O. "Does targeting children with hygiene promotion messages work? [„Funguje zacielenie odkazov o podpore hygieny na deti?] The effect of handwashing promotion targeted at children, on diarrhoea, soil-transmitted helminth infections and behaviour change, in low- and middle-income countries." [Vplyv kampane o umývaní rúk zameranej na deti, pokiaľ ide o hnačku, pôdou prenášané helmintové infekcie a zmenu správania v nízko- a stredno-príjmových krajinách.] *Trop Med Int Health*, 2017.

Menštruačná hygiena

Mahon, T. Cavill, S. Menstrual Hygiene Matters:[Na menštruačnej hygieny záleží:] Training guide for practitioners. [Príručka pre školenie odborníkov.] WaterAid. <https://washmatters.wateraid.org>

Sommer, M. Schmitt, M. Clatworthy, D. A Toolkit for integrating Menstrual Hygiene Management (MHM) into Humanitarian Response. [Súbor nástrojov na integrovanie menštruačnej hygieny do humanitárnej pomoci.] Colombia University, Mailman School of Public Health and International Rescue Committee. New York, 2017. www.rescue.org

Inkontinencia

Groce, N. Bailey, N. Land, R. Trani, J.F. Kett, M. "Water and sanitation issues for persons with disabilities in low- and middle-income countries: a literature review and discussion of implications for global health and international development." [„Otázky v oblasti vody a sanitácie pre osoby so zdravotným postihnutím v nízko- a stredno-príjmových krajinách: preskúmanie literatúry a diskusia o dôsledkoch na globálne zdravie a medzinárodný rozvoj.“] *Journal of Water and Health*, vol. 9, 2011, pp. 617-27.

Hafskjold, B. Pop-Stefanija, B. et al. "Taking stock: [„Hodnotenie:] Incompetent at incontinence - why are we ignoring the needs of incontinence sufferers?“] [nekompetentnosť pri inkontinencii – prečo ignorujeme potreby ľudí, ktorých trápi inkontinencia?“] *Waterlines*, vol. 35, no. 3, 2016. www.developmentbookshelf.com

Nakladanie s výkalmi

Clasen, T.F. Bostoen, K. Schmidt, W.P. Boisson, S. Fung, I.C. Jenkins, M.W. Scott, B. Sugden, S. Cairncross, S. "Interventions to improve disposal of human excreta for preventing diarrhoea." [Zásahy smerujúce k zlepšeniu likvidácie ľudských výkalov ako prevencia hnačiek.] *Cochrane Database Syst Rev*, 2010, CD007180.

Freeman, M.C. Garn, J.V. Sclar, G.D. Boisson, S. Medlicott, K. Alexander, K.T. Penakalapati, G. Anderson, D. Mahtani, A.G. Grimes, J.E.T. Rehfuess, E.A. Clasen, T.F. "The impact of sanitation on infectious disease and nutritional status: [Vplyv sanitácie na infekčné ochorenie a stav týkajúci sa výživy:] A systematic review and meta-analysis." [Systematické preskúmanie a meta-analýza.] *Int J Hyg Environ Health*, vol. 220, 2017, pp. 928-49.

Gensch, R. Jennings, A. Renggli, S. Reymond, Ph. *Compendium of Sanitation Technologies in Emergencies*. [Kompéndium sanitačných technológií v mimoriadnych situáciách.] German WASH Network and Swiss Federal Institute of Aquatic Science and Technology (Eawag), Berlin, Germany, 2018.

Graham, J.P. Polizzotto, M.L. "Pit latrines and their impacts on groundwater quality: [„Latríny a ich vplyv na podzemnú vodu:] A systematic review." [Systematické preskúmanie.] *Environmental Health Perspectives*, vol. 121, 2013. <http://hsr.himmelfarb.gwu>

Harvey, P., *Excreta Disposal in Emergencies: [Likvidácia exkrementov v mimoriadnych podmienkach:] A Field Manual*. [terénny manuál.] An Inter-Agency Publication, WEDC, 2007. <http://wash.unhcr.org>

Simple Pit Latrines. [Jednoduché latríny.] WASH Fact sheet 3.4. WHO. www.who.int

Úprava vody

Branz, A. Levine, M. Lehmann, L. Bastable, A. Imran Ali, S. Kadir, K. Yates, T. Bloom, D. Lantagne, D. "Chlorination of drinking water in emergencies: a review of knowledge to develop recommendations for implementation and research needed." [„Chlórovanie pitnej vody v mimoriadnych situáciách: preskúmanie poznatkov s cieľom pripraviť odporúčania na vykonávanie a potrebný výskum.“] *Waterlines*, vol. 36, no. 1, 2017. <https://www.developmentbookshelf.com>

Lantagne, D.S. Clasen, T.F. "Point-of-use water treatment in emergencies." [„Úprava vody v mieste použitia v mimoriadnych situáciách.“] *Waterlines*, vol. 31, no. 1-2, 2012.

Lantagne, D.S. Clasen, T.F. "Use of household water treatment and safe storage methods in acute emergency response: [„Používanie metód na úpravu vody v domácnostiach a jej bezpečné skladovanie v akútnych reakciách na mimoriadnu situáciu:] Case study results from Nepal, Indonesia, Kenya, and Haiti." [Výsledky skúmania prípadov z Nepálu, Indonézie, Kene a Haiti."] *Environmental Science and Technology*, vol. 46, no. 20, 2012.

Rayner, J. Murray, A. Joseph, M. Branz, A.J. Lantagne, D. "Evaluation of household drinking water filter distributions in Haiti." [„Hodnotenie distribúcie filtrov na pitnú vodu do domácností na Haiti."] *Journal of Water, Sanitation and Hygiene for Development*, vol. 6, no. 1, 2016.

Kvalita vody

Bain, R. Cronk, R. Wright, J. Yang, H. Slaymaker, T. Bartram, J. "Fecal Contamination of Drinking-Water in Low- and Middle-Income Countries: [„Kontaminácia pitnej vody fekáliami v nízko- a stredne-príjmových krajinách:] A Systematic Review and Meta-Analysis." [Systematické preskúmanie a meta-analýza"] *PLoS Med*, vol. 11, 2014, e1001644.

Guidelines for Drinking-Water Quality. [Usmernenia pre kvalitu pitnej vody.] WHO, 2017. www.who.int

Kostyla, C. Bain, R. Cronk, R. Bartram, J. "Seasonal variation of fecal contamination in drinking water sources in developing countries: a systematic review." [„Sezónne zmeny kontaminácie zdrojov pitnej vody fekáliami v rozvojových krajinách: systematické preskúmanie."] *PubMed*, 2015.

Bránenie šíreniu prenášača

Dengue: [Dengue:] Guidelines for Diagnosis, Treatment, Prevention and Control. [Usmernenia k diagnostike, liečbe, prevencii a kontrole.] New Edition. World Health Organization, Geneva, 2009. Chapter 3, Vector management and delivery of vector control services. www.who.int

Handbook for Integrated Vector Management. [Príručka integrovaného bránenia šíreniu prenášačov.] WHO, 2012. www.who.int

Lacarin, C.J. Reed, R.A. Emergency Vector Control Using Chemicals. [Núdzové bránenie šíreniu prenášačov s použitím chemických látok.] WEDC, Loughborough University, 1999. UK. <https://wedc-knowledge.lboro.ac>

Malaria Control in Humanitarian Emergencies: [Kontrola malárie v humanitárnych mimoriadnych situáciách:] An Inter-agency Field Handbook. [Medziagentúrna príručka do terénu.] WHO, 2005. www.who.int

Thomson, M. Disease Prevention Through Vector Control: [Prevencia chorôb prostredníctvom bránenia šíreniu prenášačov:] Guidelines for Relief Organisations. [Usmernenie pre organizácie zapojené do pomoci.] Oxfam GB, 1995. <https://policy-practice.oxfam.org>

Vector Control: [Bránenie šíreniu prenášačov:] Aedes aegypti vector control and prevention measures in the context of Zika, Yellow Fever, Dengue or Chikungunya: [Bránenie šíreniu prenášača Aedes aegypti a preventívne opatrenia v kontexte zika,

žltej horúčky, horúčky dengue alebo chikungunya.] Technical Guidance. [Technické usmernenie.] WASH WCA Regional Group, 2016. <http://washcluster.ne>

Nakladanie s tuhým odpadom

Disaster Waste Management Guidelines. [Usmernenia pre nakladanie s odpadom počas katastrof.] UNOCHA, MSB and UNEP, 2013. www.eecentre.org

Technical Notes for WASH in Emergencies, no. 7: [Technické poznámky k WASH v mimoriadnych situáciách, č. 7:] Solid waste management in emergencies. [Nakladanie s tuhým odpadom v mimoriadnych situáciách.] WHO/WEDC, 2013. www.who.int

WASH pri vypuknutí nákazy

Brown, J. Cavill, S. Cumming, O. Jeandron, A. "Water, sanitation, and hygiene in emergencies: summary review and recommendations for further research." [„Voda, sanitácia a hygiena v mimoriadnych situáciách: zhrnutie preskúmaní a odporúčaní pre ďalší výskum.“] Waterlines, vol. 31, 2012.

Cholera Toolkit. [Súbor nástrojov v oblasti cholery.] UNICEF, 2017. www.unicef.org

Essential environmental health standards in health care. [Základné štandardy environmentálneho zdravia v prostredí zdravotnej starostlivosti.] WHO, 2008. <http://apps.who.int>

Guide to Community Engagement in WASH: [Sprievodca zapojením komunity do WASH:] A practitioners guide based on lessons from Ebola. [Príručka pre odborníkov na základe poučenia z eboly.] Oxfam, 2016. <https://policy-practice.oxfam.org>

Infection prevention and control (IPC) guidance summary: [Súhrn usmernení v rámci prevencie a kontroly infekcie:] Ebola guidance package. [sprievodný balík k eboly.] WHO, 2014. www.who.int

Lantagne, D. Bastable, A. Ensink, J. Mintz, E. "Innovative WASH Interventions to Prevent Cholera." [„Inovatívne zásahy WASH na prevenciu cholery.“] WHO Wkly Epid Rec. October 2, 2015.

Management of a Cholera Epidemic. [Manažment epidémie cholery.] MSF, 2017. <https://sherlog.msf.org>

Rapid Guidance on the Decommissioning of Ebola Care Facilities. [Rýchle usmernenie o vyradovaní zariadení na starostlivosť o pacientov s ebolou z prevádzky.] WHO, 2015. <http://apps.who.int>

Taylor, D.L. Kahawita, T.M. Cairncross, S. Ensink, J.H. "The Impact of Water, Sanitation and Hygiene Interventions to Control Cholera: [Účinok zásahov v oblasti vody, sanitácie a hygieny v záujme kontroly cholery:] A Systematic Review." [systematické prehodnotenie.] PLoS One, vol. 10, e0135676. Doi: 10.1371/journal.pone.0135676, 2015. <http://journals.plos.org>

Yates, T. Allen, J. Leandre Joseph, M. Lantagne, D. WASH interventions in disease outbreak response. [Zásahy WASH v reakcii na vypuknutie nákazy.] Program pre humanitárne dôkazy. Oxfam GB, 2017. <https://policy-practice.oxfam.org>

Yates, T. Vujcic, J.A. Joseph, M.L. Gallandat, K. Lantagne, D. "Water, sanitation, and hygiene interventions in outbreak response: a synthesis of evidence. [„Zásahy v oblasti vody, sanitácie, hygieny v reakcii na vypuknutie nákazy: syntéza dôkazov.“] Waterlines, vol. 37, no. 1, pp. 5–30. <https://www.developmentbookshelf.com>

Prevenencia a bránenie šíreniu infekcie

Aide Memoire for infection prevention and control in a healthcare facility. [Pomôcka na pripomenutie v oblasti prevencie a kontroly infekcie v zdravotníckom zariadení.] WHO, 2011. <http://www.who.int>

Essential water and sanitation requirements for health structures. [Základné podmienky na vodu a sanitáciu pre zdravotné štruktúry.] MSF, 2009.

Guidelines on Core Components of Infection Prevention and Control Programmes at the National and Acute Health Care Facility Level. [Usmernenie o základných prvkoch programov na prevenciu a kontrolu infekcie na národnej úrovni a na úrovni zdravotníckeho zariadenia.] WHO, 2016. www.who.int

Guidelines for Safe Disposal of Unwanted Pharmaceuticals in and after Emergencies. [Usmernenia pre bezpečnú likvidáciu nepotrebných liečiv v čase mimoriadnej situácie a v čase po mimoriadnej situácii.] WHO, 1999. www.who.int

Hand Hygiene Self-Assessment Framework. [Rámec na samohodnotenie hygieny rúk.] WHO, 2010. www.who.int

Incineration in Health Structures of Low-Income Countries. [Spaľovanie v zdravotníckych štruktúrach nízko-príjmových krajín.] MSF, 2012. <https://sherlog.msf.org>

Laundries for Newbies. [Práčovne pre začiatočníkov.] MSF, 2016. <https://sherlog.msf.org>

Management of Dead Bodies after Disasters: [Nakladanie s mŕtvymi telami po katastrofách:] A Field Manual for First Responders. [poľný manuál pre prvých zapojených.] Second Edition. ICRC, IFRC, 2016. <https://www.icrc.org>

Medical Waste Management. [Nakladanie s odpadom zo zdravotníctva.] ICRC, 2011. <https://www.icrc.org>

Safe management of wastes from health-care activities. [Bezpečné nakladanie s odpadmi z činností v oblasti zdravotnej starostlivosti.] Second Edition. WHO, 2014. www.who.int

Sterilisation Guidelines. [Usmernenie k sterilizácii.] ICRC, 2014. <http://icrcndresource-centre.org>

WASH in health care facilities. [WASH v zdravotníckych zariadeniach.] UNICEF, WHO, 2015. www.who.int

Waste Zone Operators Manual. [Manuál operátorov odpadovej zóny.] MSF, 2012. <https://sherlog.msf.org>

WASH a výživa

Altmann, M. et al. "Effectiveness of a household water, sanitation and hygiene package on an outpatient program for severe acute malnutrition: [„Účinnosť balíka v oblasti

vody, sanitácie a hygieny pre domácnosť na ambulantný program ťažkej akútnej podvýživy:] A pragmatic cluster - randomized controlled trial in Chad." [Pragmatický klaster – randomizovaný kontrolný test v Čade.".] The American Journal of Tropical Medicine and Hygiene, vol. 98, no. 4, Apr 2018, pp. 1005-12. <https://www.ajtmh.org>

BABYWASH and the 1,000 days: a practical package for stunting reduction. [BABYWASH a tisíc dní: praktický balík pre obmedzenie podvýživy.] Action Against Hunger (ACF), 2017. <https://www.actionagainsthunger.org>

Null, C. et al. (2018) "Effects of water quality, sanitation, handwashing, and nutritional interventions on diarrhoea and child growth in rural Kenya: a cluster randomised control trial." [„Dôsledky zásahov v oblasti vody, sanitácie, umývania rúk a výživy na hnačku a rast dieťaťa vo vidieckej Keni: randomizovaný kontrolný test v klastri.".] The Lancet: Global Health, vol. 6, no. 3, March 2018, pp. e316-e329. <https://www.science-direct.com>

Oxfam and Tufts University WASH and Nutrition Series: [Série Oxfam a Tufts Univerzity v oblasti WASH a výživy:] Enteric Pathogens and Malnutrition. [Črevné patogény a podvýživa.] Technical memorandum 1. Oxfam, Tufts. <https://oxfamintermon.s3.amazonaws.com>

WASH’NUTRITION 2017 Guidebook: Integrating water, sanitation, hygiene and nutrition to save lives. [Integrácia vody, sanitácie, hygieny a výživy v záujme záchrany životov.] Action Against Hunger (ACF), 2017. www.actionagainsthunger.org

WASH, hotovosť a trhy

CaLP CBA quality toolbox. [CaLP CBA kvalitatívny súbor nástrojov.] <http://pqtoolbox.cashlearning.org>

Ďalšie zdroje

Návrhy na ďalšie zdroje nájdete tu:

www.spherestandards.org/handbook/online-resources

Ďalšie zdroje

Všeobecné/Právo na vodu

2.1 billion people lack safe drinking water at home, more than twice as many lack safe sanitation. [2,1 miliardy ľudí nemá doma bezpečnú pitnú vodu a dvakrát toľko nemá prístup k bezpečnej sanitácii.] WHO, 2017. www.who.int/mediacentre/news/releases/2017/water-sanitation-hygiene/en/

The Right to Water: [Právo na vodu:] Fact Sheet 35. OHCHR, UN-HABITAT and WHO, 2010. www.ohchr.org/Documents/Publications/FactSheet35en.pdf

Všeobecné/Prostredie

Environment Marker – Guidance Note. [Nástroj Environment Marker – Usmernenia] UN OCHA & UNEP, 2014. www.humanitarianresponse.info/sites/www.humanitarianresponse.info/files/documents/files/Environment%20Marker%20Guidance%20Note_Global_2014-05-09.pdf

Efektívne plánovanie WASH

Disaster risk reduction and water, sanitation and hygiene: comprehensive guidance: a guideline for field practitioners planning and implementing WASH interventions. [Znižovanie rizika katastrof a voda, sanitácia a hygiena: komplexné usmernenie: usmernenie pre odborníkov v teréne, ktorí plánujú a vykonávajú zásahy WASH.] www.preventionweb.net/publications/view/25105

WASH a ochrana

Including Children with Disabilities in Humanitarian Action. [Začlenenie detí so zdravotným postihnutím do humanitárnej činnosti]. WASH Booklet. UNICEF, 2017. <http://training.unicef.org/disability/emergencies/index.html>

WASH, Protection and Accountability. [WASH, ochrana a zodpovednosť.], Briefing Paper. UNHCR, 2017.

WASH, Protection and Accountability Briefing Paper. [WASH, ochrana a zodpovednosť – informatívny dokument.] UNHCR, 2017. <http://wash.unhcr.org/download/wash-protection-and-accountability/>

Podpora hygieny/zmeny správania

ABC – Assisting Behaviour Change Part 1: [ABC – Prispievanie k zmene správania Časť 1:] Theories and Models and Part 2: [Teórie a modely a časť 2:] Practical Ideas and Techniques. [Praktické nápady a techniky.] ACF France. 2013.

Choose Soap Toolkit. [Súbor nástrojov v kampani Vyberte si mydlo.] London School of Hygiene and Tropical Medicine (LSHTM), 2013.

Communication for Behavioural Impact (COMBI) A toolkit for behavioural and social communication in outbreak response. [Komunikácia o behaviorálnom vplyve (COMBI) Súbor nástrojov behaviorálnej a sociálnej komunikácie v odpovedi na vypuknutie choroby.] WHO, 2012. www.who.int/ihr/publications/combi_toolkit_outbreaks/en/

Potravinová bezpečnost

DRAFT

Humanitárna charta

Zásady ochrany

Základná humanitárna norma

Potravinová bezpečnosť a výživa

Hodnotenia	Manažment podvýživy	Nedostatok mikroživín	Kŕmenie dojčiat a malých detí	Potravinová bezpečnosť	Potravinová pomoc	Živobytie
ŠTANDARD 1.1 Hodnotenie potravinovej bezpečnosti	ŠTANDARD 2.1 Stredná akútna podvýživa	ŠTANDARD 3 Nedostatok mikroživín	ŠTANDARD 4.1	ŠTANDARD 5 Všeobecná potravinová bezpečnosť	ŠTANDARD 6.1 Všeobecné požiadavky na výživu	ŠTANDARD 7.1 Primárna výroba
ŠTANDARD 1.2 Hodnotenie výživy	ŠTANDARD 2.2 Ťažká akútna podvýživa		ŠTANDARD 4.2		ŠTANDARD 6.2 Kvalita potravín, primeranosť a prijateľnosť	ŠTANDARD 7.2 Prijem a zamestnanie
					ŠTANDARD 6.3 Zacielenie, distribúcia a realizácia	
					ŠTANDARD 6.4 Využívanie potravín	

DODATOK 1 Kontrolný zoznam na hodnotenie potravinovej bezpečnosti a živobytia

DODATOK 2 Kontrolný zoznam na hodnotenie bezpečnosti osiva

DODATOK 3 Kontrolný zoznam na hodnotenie výživy

DODATOK 4 Meranie akútnej podvýživy

DODATOK 5 Opatrenia významu nedostatku mikroživín pre verejné zdravie

DODATOK 6 Požiadavky na výživu

Obsah

Základné pojmy potravinovej bezpečnosti a výživy	160
1. Hodnotenie potravinovej bezpečnosti a výživy	165
2. Manažment podvýživy	172
3. Nedostatok mikroživín	182
4. Kímenie dojčiat a malých detí 185	
5. Potravinová bezpečnosť	193
6. Potravinová pomoc	197
7. Živobytie	211
Dodatok 1: Kontrolný zoznam na hodnotenie potravinovej bezpečnosti a živoby- tia	219
Dodatok 2: Kontrolný zoznam na hodnotenie bezpečnosti osiva	221
Dodatok 3: Kontrolný zoznam na hodnotenie výživy	223
Dodatok 4: Meranie akútnej podvýživy	225
Dodatok 5: Opatrenia významu nedostatku mikroživín pre verejné zdravie	228
Dodatok 6: Požiadavky na výživu	231
Citované a ďalšie zdroje	233

Základné pojmy potravinovej bezpečnosti a výživy

Každý má právo netrpieť hladom a na primeranú výživu

Minimálne štandardy Sphere pre potravinovú bezpečnosť a výživu sú praktickým vyjadrením práva na primeranú výživu v humanitárnom kontexte. Štandardy sa zakladajú na presvedčeníach, princípoch, povinnostiach a právach vyjadrených v Humanitárnej charte. Patrí medzi ne právo na dôstojný život, právo na ochranu a bezpečnosť a právo na humanitárnu pomoc.

Zoznam kľúčových právnych a politických dokumentov, ktoré informujú o Humanitárnej charte s vysvetľujúcimi komentármi pre humanitárnych pracovníkov nájdete v Prílohe 1.

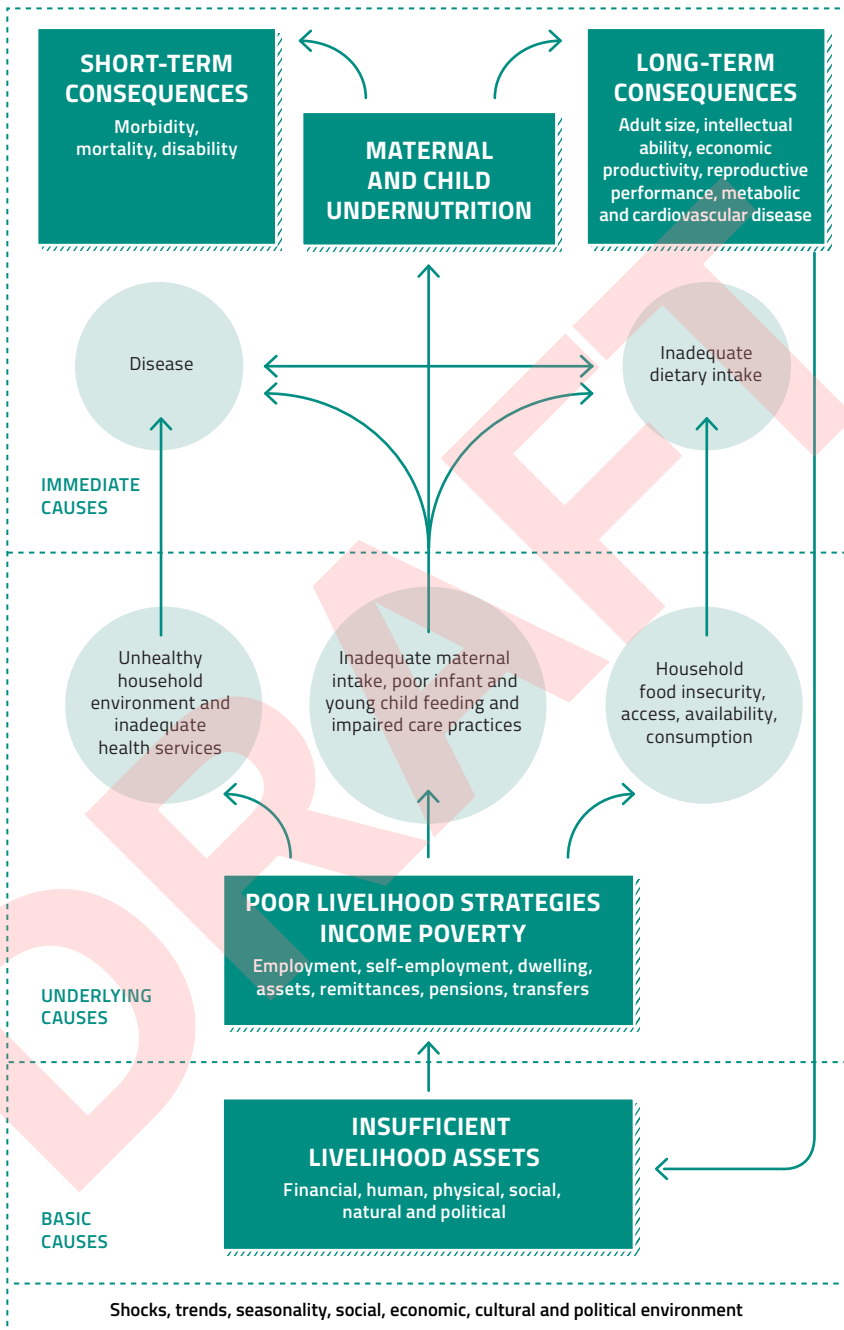
Podvýživa znižuje schopnosť ľudí zotaviť sa po kríze. Zhoršuje kognitívne funkcie, znižuje imunitu voči chorobám, zvyšuje náchylnosť na chronické choroby, obmedzuje možnosť zarábať si na živobytie a znižuje schopnosť zapojiť sa do komunitného života. Podkopáva odolnosť a môže zvýšiť závislosť od trvalej podpory.

Príčiny podvýživy sú komplexné

Bezprostrednými príčinami podvýživy sú nedostatočný príjem potravy a opakované ochorenie. Pozri Obrázok č. 7. Základnými príčinami sú potravinová neistota v domácnostiach, zlé postupy pri výžive a starostlivosti, nezdravé prostredie v domácnostiach a nedostatočná zdravotná starostlivosť.

Uvedené základné príčiny sú vzájomne prepojené. Preto hoci je potravinová neistota jednou z príčin podvýživy, poskytovanie potravinovej pomoci pravdepodobne nepovedie k trvalému riešeniu, pokiaľ sa súčasne neodstránia aj iné príčiny. Potravinová a nutričná pomoc by mali koordinovane spolupracovať s pomocou zameranou na WASH, prístrešie a osídlenie a na zdravotnú starostlivosť. Napríklad u ľudí sa vyžaduje dostatočné množstvo a kvalitu vody na prípravu výživného jedla a zavedenie bezpečných stravovacích postupov. Prístup k sanitárnym a hygienickým zariadeniam znižuje riziko prepuknutia choroby. Prístup k primeranému prístrešiu zabezpečuje prístup k zariadeniam na varenie a chráni ľudí pred extrémnym počasím, čo ďalej znižuje riziko ochorenia. Ak majú ľudia prístup k dobrej zdravotnej starostlivosti, je pravdepodobné, že budú mať vyšší nutričný stav. To zvyšuje schopnosť využívať príležitosti na obstaranie živobytia.

Zvládanie základných príčin zabraňuje podvýžive a znižuje ju. Zachovanie zdrojov obživy ľudí je preto zásadné, nakoľko zvyšuje ich schopnosť zvládať ďalšie potenciálne príčiny podvýživy. K aktívam živobytia patria zariadenia a stroje, suroviny, pôda, znalosti a prístup na fungujúce trhy. Potravinová bezpečnosť a výživová pomoc by mali prispievať k ochrane a rozvoju týchto aktív, a teda k podpore rôznych životných stratégií bez ohľadu na možnú vysokú prítomnosť podvýživy

Potravinová bezpečnosť a výživa: príčiny podvýživy (Obrá-

Sociálne, ekonomické, kultúrne a politické zmeny v pokrízovom prostredí ovplyvnia stratégie domácnosti pri zvládaní situácií, ako aj ich prístup k obžive alebo aktivitám živobytia. Stabilizácia vonkajších faktorov prispeje k možnosti zvýšenia príjmu a v konečnom dôsledku zníži ohrozenie ľudí príčinami podvýživy.

Práca v mestských oblastiach prináša špecifické výzvy

Rozširujúca sa urbanizácia prináša sektoru potravinovej bezpečnosti a výživy nové výzvy. Mestské prostredie potenciálne ponúka väčšiu zamestnanosť a príležitosti na vytváranie príjmov. S rastúcim počtom obyvateľov miest sa však zvyšuje aj dopyt po bývaní a súvisiacich službách. V mnohých prípadoch nedokážu existujúce postupy a stratégie územného plánovania uspokojiť neočakávaný dopyt. Preľudnenosť, znečistené ovzdušie, zlé nakladanie s odpadom a nedostatok hygienických zariadení v slumoch zvyšuje možnosť nakaziť sa akútnymi ochoreniami. To znižuje schopnosť ľudí využívať príležitosti na obživu a často spúšťa základné príčiny podvýživy.

Niektoré skupiny sú obzvlášť náchylné na podvýživu

Vytvorenie vhodnej potravinovej reakcie si vyžaduje úplné pochopenie jedinečných výživových potrieb tehotných a dojčiacich žien, dojčiat a detí, starších ľudí a osôb so zdravotným postihnutím. Zlepšenie potravinovej bezpečnosti na úrovni domácností si vyžaduje aj pochopenie rôznych rolí. Ženy napríklad zohrávajú väčšiu úlohu pri plánovaní a príprave jedla pre domácnosti.

Je dôležité rozčleniť údaje minimálne podľa pohlavia, veku a zdravotného postihnutia. To ukáže, kto potrebuje aké jedlo a komu môžu chýbať dôležité nutričné prvky. Rovnakým spôsobom rozčleňte monitorovanie po distribúcii, aby sa potvrdilo, že intervencie programu sa starajú o spravodlivý prístup k primeraným a vhodným potravinám a výžive.

Prevenca podvýživy je rovnako dôležitá ako liečba akútnej podvýživy. Potravinová bezpečnosť a nutričné zásahy môžu z krátkodobého hľadiska ovplyvniť výživu a zdravotný stav a z dlhodobého hľadiska prežitie a pohodu.

Tieto Minimálne štandardy by sa nemali uplatňovať izolovane

Minimálne štandardy v tejto kapitole odrážajú základný obsah práva na potraviny a prispievajú k jeho postupnému vymáhaniu na celom svete.

Právo na primeranú stravu sa spája s právom na vodu a hygienu, zdravie a prístrešie. Pokrok pri zaručovaní Minimálnych štandardov Sphere v jednej oblasti ovplyvňuje pokrok v iných oblastiach. Efektívna reakcia si preto vyžaduje úzku koordináciu a spoluprácu s ostatnými sektormi, miestnymi orgánmi a inými reagujúcimi agentúrami. To pomáha zabezpečiť uspokojenie potrieb, nezdvajovanie úsilia a optimalizovanie kvality potravinovej bezpečnosti a výživovej pomoci. Krížové odkazy v príručke navrhujú potenciálne prepojenia.

Ak sa napríklad nesplnia nutričné požiadavky, potreba WASH je väčšia, pretože sa zvyšuje náchylnosť ľudí na choroby. To isté platí pri populácii, kde prevláda HIV alebo kde je veľký podiel starších ľudí či osôb so zdravotným postihnutím. Za týchto

okolností bude potrebné upraviť aj zdroje zdravotnej starostlivosti. Na základe informácií zdieľaných medzi sektormi rozhodnite o prioritách a prehodnotte ich podľa vývoja situácie.

Tam, kde sú národné štandardy nižšie ako Minimálne štandardy Sphere, by mali humanitárne organizácie spolupracovať s vládou na ich postupnom zvyšovaní.

Medzinárodné právo osobitne chráni právo na primeranú stravu

Právo netrpieť hladom a mať dostatok jedla je chránené medzinárodným právom. Vyžaduje si fyzický a hospodársky prístup k primeranému jedlu za každých okolností. Štáty sú povinné zabezpečiť toto právo, ak jednotlivci alebo skupiny, vrátane utečencov a vnútorne vysídlených osôb, nemajú prístup k primeranej strave, a to aj v prípade krízy. Pozri Prílohu 1.

Štáty môžu požiadať o medzinárodnú pomoc, ak ich vlastné zdroje nestačia. Pritom by mali:

- rešpektovať existujúci prístup k primeraným potravinám a umožniť nepretržitý prístup;
- chrániť prístup jednotlivcov k primeraným potravinám zabezpečením toho, aby ich organizácie alebo jednotlivci o tento prístup nepripravili; a
- aktívne podporovať ľudí, aby sa zabezpečila bezpečná obživa a potravinová bezpečnosť tým, že sa im dajú potrebné zdroje.

Odobieranie primeraných potravín civilistom ako spôsob vedenia vojny zakazujú Ženevské dohovory. Takisto sa zakazuje napádať, ničiť, odvážať alebo znehodnocovať úrodu, hospodárske zvieratá, potraviny, zavlažovacie zariadenia, systémy a zásobovanie pitnou vodou a poľnohospodárske plochy, ktoré produkujú potraviny.

V prípade okupácie medzinárodné humanitárne právo zaväzuje okupačnú mocnosť zabezpečiť obyvateľom dostatok potravín, vrátane dovozu zásob, ak sú na okupovanom území nedostatočné.

Odkazy na Zásady ochrany a Základnú humanitárnu normu

Potravinová a výživová pomoc má pri zneužití potenciál viesť k vážnemu porušovaniu práv, najmä pri vykorisťovaní alebo zneužívaní účastníkov programu. Programy je nutné navrhovať s zasiahnutým obyvateľstvom a realizovať spôsobmi, ktoré prispejú k ich bezpečnosti, dôstojnosti a integrite. Vyžaduje sa riadne riadenie a prísny dohľad nad personálom a zdrojmi, ako aj prísne dodržiavanie a vymáhanie pravidiel správania pre všetkých ľudí zapojených do programov pomoci. Vytvorte jasné mechanizmy spätnej väzby s zasiahnutým obyvateľstvom a rýchlo reagujte na všetky obavy. Pomocní pracovníci by mali absolvovať školenie v oblasti ochrany detí a mali by vedieť používať systémy odporúčaní pre prípad podozrenia z násillia, zneužívania alebo vykorisťovania vrátane detí. Pozri Zásadu ochrany 1 a Základnú humanitárnu normu, Závazok č. 5.

Vo všetkých, najmä v konfliktných situáciách, by sa mala starostlivo vyhodnotiť civilno-vojenská spolupráca a koordinácia, napríklad logistická podpora. Pozrite Čo je to Sphere a Zásady ochrany.

Pri uplatňovaní Minimálnych štandardov by sa malo dodržiavať všetkých deväť záväzkov Základnej humanitárnej normy ako základ zodpovedného programu potravinovej bezpečnosti a výživy.

DRAFT

1. Hodnotenie potravinovej bezpečnosti a výživy

Počas krízy je potrebné hodnotenie potravinovej bezpečnosti a výživy. Ukazuje vývoj kontextu a umožňuje vhodne upraviť reakcie. V ideálnom prípade by sa hodnotenia potravinovej bezpečnosti a výživy mali prekrývať, keďže identifikujú prekážky adekvátnej výživy a dostupnosti potravín, prístupu k nim a ich používania. Spoločné hodnotenia potravinovej bezpečnosti a výživy môžu zvýšiť efektívnosť nákladov a prepojiť výživu s plánovaním potravinovej bezpečnosti.

Hodnotenie by sa malo riadiť všeobecne uznávanými princípmi, používať medzinárodne akceptované metódy a malo by byť nestranné, reprezentatívne a riadne koordinované medzi humanitárnymi organizáciami a vládami. Hodnotenia sa musia navzájom dopĺňať, byť konzistentné a dať sa porovnať. Zainteresované strany sa musia dohodnúť na vhodnej metodike. Mala by zahŕňať prierez zasiahnutého obyvateľstva, pričom by mala venovať pozornosť rizikovým skupinám. Multisektorové hodnotenia môžu pomôcť pri hodnotení rozsiahlych kríz a rozľahlých geografických oblastí.

Cieľom hodnotenia potravinovej bezpečnosti a výživy môže byť:

- pochopiť situáciu, aktuálne potreby a spôsob, ako tieto potreby uspokojiť;
- odhadnúť, koľko ľudí potrebuje pomoc;
- identifikovať skupiny s najvyšším rizikom; a/alebo
- poskytnúť základ na monitorovanie vplyvu humanitárnej reakcie.

Hodnotenia môžu prebiehať v rôznych štádiách krízy. Napríklad:

- počiatočné posúdenie v priebehu prvých dvoch až troch dní na začatie okamžitej distribúcie potravinovej pomoci;
- rýchle posúdenie do dvoch až troch týždňov, ktoré sa opiera o predpoklady a odhady ako základ na navrhovanie programov;
- podrobné posúdenie do 3 až 12 mesiacov, ak sa zdá, že sa situácia zhoršuje alebo ak je potrebných viac informácií na vypracovanie programov obnovy.

Podrobné hodnotenia potravinovej bezpečnosti identifikujú stratégie obživy, aktíva a stratégie zvládania. Berú do úvahy, ako sa stratégie zmenili v dôsledku krízy, a dopad na potravinovú bezpečnosť domácností. Podrobné posúdenie by malo určiť, ako najlepšie chrániť a/alebo podporovať stratégie obživy s cieľom dosiahnuť potravinovú bezpečnosť.

Podrobné hodnotenia výživy zahŕňajú zber a analýzu reprezentatívnych údajov na stanovenie miery prevalence akútnej podvýživy, kŕmenia dojčiat a malých detí a iných postupov v rámci starostlivosti. Tieto údaje v kombinácii s analýzou iných základných príčin podvýživy a hodnoteniami zdravia a potravinovej bezpečnosti predstavujú analýzu príčin v oblasti výživy. Je to užitočné pri plánovaní, implementácii a monitorovaní výživových programov.

Trhy zohrávajú kľúčovú úlohu v potravinovej bezpečnosti a výžive v mestskom aj vidieckom prostredí. Všetky hodnotenia by mali zahŕňať analýzu trhov, ktorá spĺňa štandardy hodnotenia a analýzy Minimálneho štandardu na analýzu trhu (MISMA) a/alebo Minimálnych štandardov ekonomickej obnovy (MERS). Pozri Poskytovanie pomoci prostredníctvom trhov.

Nasledujúce štandardy hodnotenia potravinovej bezpečnosti a výživy vychádzajú zo Základnej humanitárnej normy, Záväzok č. 1, s cieľom navrhnúť vhodné reakcie týkajúce sa potravinovej bezpečnosti a výživy pre zasiahnutých ľudí. Kontrolné zoznamy hodnotenia nájdete v Dodatkoch 1, 2 a 3 a v Príručke LEGS.

Hodnotenie potravinovej bezpečnosti a výživy – štandard 1.1:

Hodnotenie potravinovej bezpečnosti

Ak ľudia ohrozuje potravinová neistota, vyhodnotí a stanoví sa stupeň a rozsah potravinovej neistoty, identifikuje sa najzasiahnutejšie obyvateľstvo a definuje sa najvhodnejšia reakcia.

Kľúčové kroky

1. Zhromažďovať a analyzovať informácie o potravinovej bezpečnosti v počiatočnej fáze a počas krízy.
 - 1 Zahrnúť analýzu kritických problémov spojených s potravinovou bezpečnosťou, ako je zhoršovanie životného prostredia, bezpečnosť a prístup na trh.
2. Analyzovať vplyv potravinovej bezpečnosti na stav výživy zasiahnutého obyvateľstva.
 - 2 Zahrnúť prehľad základných príčin podvýživy vrátane nedostatočnej starostlivosti, nezdravého prostredia v domácnosti, nedostatočnej zdravotnej starostlivosti alebo nedostatočného prístupu k systémom sociálnej ochrany.
 - Častejšie zhromažďovať údaje v mestských kontextoch, kde sa situácia môže meniť rýchlejšie a vidno ju ťažšie ako vo vidieckych kontextoch.
3. Identifikovať možné reakcie, ktoré môžu pomôcť pri záchrane životov a ochrane a podpore živobytia.
 - 3 Zahrnúť hodnotenia trhu a schopnosti vlády a iných aktérov reagovať na potreby.
4. Analyzovať dostupné zdroje a metódy varenia, vrátane typu sporáka a paliva a dostupnosti hrncov a náčinia.
 - 4 Analyzovať, ako ľudia získavali a skladovali potraviny a palivo na varenie pred krízou, ich predkrízový príjem a ako to zvládajú teraz.
 - Venovať pozornosť právam a potrebám ochrany žien a dievčat, ktoré najčastejšie zodpovedajú za zber paliva a prípravu jedla.

Kľúčové ukazovatele

Na analýzu potravinovej bezpečnosti, živobytia a stratégií zvládania sa používajú štandardizované protokoly

Percento analytických správ, ktoré syntetizujú zistenia, vrátane metodiky hodnotenia a zistených obmedzení

Pokyny

Predkrízové údaje v kombinácii s údajmi z geografických informačných systémov môžu pomôcť vytvoriť si prehľad o možnom dopade krízy. Ich dostatočné rozčlenené na vytvorenie jasného obrazu o mestskej situácii je však nepravdepodobné.

Zdroje hodnotenia, nástroje a informačné systémy: Medzi informačné zdroje patria hodnotenia plodín, satelitné snímky, hodnotenia domácností, skupinové diskusie a rozhovory s kľúčovými informátormi. Užitočné nástroje zahŕňajú skóre spotreby potravín, skóre diverzity stravy v domácnosti a index stratégií zníženého zvládania v rámci rýchleho merania potravinovej bezpečnosti domácností. Existuje mnoho miestnych a regionálnych informačných systémov potravinovej bezpečnosti vrátane systémov včasného varovania pred hladomorom. Ak je to možné, použite integrovanú fázovú klasifikáciu potravinovej bezpečnosti a na klasifikáciu závažnosti a príčin akútnej potravinovej neistoty v záujmových oblastiach použite štandardizované protokoly. Návrh programov potravinovej bezpečnosti by mal vychádzať z jasnej analýzy odozvy na základe hodnotení.

Zhoršenie životného prostredia môže spôsobiť potravinovú neistotu a potravinová neistota môže viesť k zhoršeniu životného prostredia. Napríklad zber palivového dreva a výroba tradičného dreveného uhlia umožňuje varenie jedla a generovanie príjmu z jeho predaja. Výsledkom však môže byť aj odlesňovanie. Reakcie by mali chrániť a podporovať potravinovú bezpečnosť a zároveň obmedziť negatívny dopad na životné prostredie.

Rizikové skupiny: Rozdeľte údaje podľa pohlavia, veku, zdravotného postihnutia, majetkovej skupiny a ďalších relevantných faktorov. Ženy a muži môžu mať rôzne doplnkové úlohy pri zabezpečovaní zdravej výživy v domácnosti. V prípade potreby sa aj samostatne poraďte s obidvomi pohlaviami o postupoch týkajúcich sa potravinovej bezpečnosti, prípravy jedla a zdrojov domácnosti. Nezabúdajte, že starší ľudia a ľudia so zdravotným postihnutím môžu byť vylúčení z distribúcie potravinovej pomoci v rámci domácnosti.

Zahrňte dievčatá a chlapcov, najmä domácnosti vedené deťmi, odlúčené deti alebo deti bez sprievodu, deti so zdravotným postihnutím a deti žijúce v náhradnej starostlivosti. Dávajte pozor na deti v rôznych krízových situáciách. Napríklad počas prepuknutia infekčných chorôb zaradte deti do pozorovacích stredísk a stredísk dočasnej starostlivosti a liečby. V konfliktných prostrediach zaradte deti do demobilizačných centier.

Stratégie zvládania situácie: Zvážte rôzne typy stratégie zvládania situácie, ich účinnosť a prípadné negatívne dopady. Budúcu potravinovú bezpečnosť môžu trvalo narušiť niektoré stratégie zvládania situácie, ako je predaj pôdy, migrácia celých rodín alebo odlesňovanie. Niektoré stratégie zvládania situácie, ktoré ženy, dievčatá a chlapci používajú alebo im vnucujú, môžu ovplyvniť ich zdravie, psychickú pohodu a sociálnu integráciu. Tieto stratégie zvládania situácie zahŕňajú výmenný sex alebo sex „na prežitie“, vydávanie dcér za peniaze, situácie, kedy ženy a dievčatá jedia ako posledné, detskú prácu, rizikovú migráciu a predaj detí a obchodovanie s nimi.

Zástupné opatrenia: Spotreba potravín odráža príjem energie a živín jednotlivcov v domácnostiach. Počas počiatočného hodnotenia nie je vhodné merať skutočný príjem energie a živín, preto používajte zástupné ukazovatele. Rozmanitosť stravy za dané obdobie odráža napríklad počet potravinových skupín skonzumovaných jednotlivcom alebo domácnosťou a frekvencia konzumácie. Zmeny v dennom počte skonzumovaných jedál a pestrá strava sú dobrými zástupnými mierami potravinovej bezpečnosti, najmä ak sú v korelácii so sociálno-ekonomickým postavením domácnosti.

Nástroje na meranie vzorcov spotreby potravín zahŕňajú skóre diverzity stravy v domácnosti, prístupovú stupnicu domácnosti a potravinovej neistoty a skóre spotreby potravín. Ďalším dobrým zástupným ukazovateľom potravinovej neistoty je stupnica hladu v domácnostiach. Niektoré bežne používané ukazovatele, napríklad skóre spotreby potravín, nemusia primerane odrážať potravinovú neistotu v mestskom kontexte. Vzájomne porovnajte a overte vybrané opatrenia s opatreniami stratégie zvládania situácií, aby ste pochopili rôzne obmedzenia v prístupe k jedlu.

Podiel potravinových výdavkov a jeho stanovené prahové hodnoty môžu byť príliš zložité na to, aby sa dali implementovať v mestských domácnostiach. Je to preto, že potravinový kôš môže mať na starosti niekoľko osôb, členovia domácnosti spotrebúvajú potraviny získané mimo domu a k príjmu domácnosti môže prispievať veľa osôb.

Analýza trhu a náklady na stravu: Zhromaždite informácie o prístupe na trhy, finančnom kapitáli, živobytí a ekonomickej zraniteľnosti. Tieto prvky sú previazané s cenami komodít, možnosťami zárobku a mzdovými sadzbami, ktoré ovplyvňujú potravinovú bezpečnosť. Formálne aj neformálne trhové systémy, môžu chrániť živobytie zabezpečením produktívnych položiek, ako je osivo a nástroje. Pozri Potravinovú bezpečnosť a výživu – živobytie – štandardy 7.1 a 7.2.

Ako súčasť počiatočného a nadväzujúceho hodnotenia kontextu využite aj analýzu trhu. Analýza trhu by mala posúdiť, či miestne trhy zvládnu nutričné potreby, a stanoviť minimálne náklady a cenovú dostupnosť potravín, ktoré spĺňajú nutričné potreby typickej domácnosti. Pozri Poskytovanie pomoci prostredníctvom trhov.

Vo vidieckych oblastiach a pravidelne v mestských oblastiach sú odpovede čoraz viac založené na trhu. Na riešenie potrieb zasiahnutých ľudí využívajú predajcov, trhové priestory, miestne potravinové produkty a dopravné služby. Preto je dôležité pochopiť prístup rizikových skupín na trh. [Pozri Príručku MISMA.](#)

Hodnotenie potravinovej bezpečnosti a výživy – štandard 1.2:

Hodnotenie výživy

Pri hodnotení výživy sa používajú uznávané metódy na identifikáciu typu, stupňa a rozsahu podvýživy najohrozenejších skupín, a vhodnej reakcie.

Kľúčové kroky

1. Zhromaždiť predkrízové informácie a absolvovať počiatočné hodnotenia s cieľom určiť povahu a závažnosť výživovej situácie.
 - Posúdiť štátnu a miestnu schopnosť viesť alebo podporiť reakciu, ako aj iných aktérov v oblasti výživy.
2. Uskutočniť rýchly skrining obvodu v strede horného ramena (MUAC) a hodnotenie kŕmenia dojčiat a malých detí v núdzových situáciách (IYCF-E) s cieľom posúdiť výživovú situáciu na začiatku krízy.
3. Identifikovať skupiny, ktoré najviac potrebujú nutričnú podporu.
 - Zhromaždiť informácie o príčinách podvýživy z primárnych alebo sekundárnych zdrojov vrátane vnímania a názorov komunity.
 - Spojiť sa s komunitami, aby sa identifikovali rizikové skupiny, pričom je potrebné venovať pozornosť veku, pohlaviu, zdravotnému postihnutiu, chronickým chorobám alebo iným faktorom.
4. Určiť vhodnú reakciu na základe pochopenia kontextu a núdzovej situácie.
 - Preskúmaním postupných trendov v stave výživy, a nie prevalencie podvýživy v konkrétnom čase zistiť, či je situácia stabilná alebo sa zhoršuje.
 - Zvážiť možnosti prevencie a liečby.

Kľúčové ukazovatele

Na posúdenie podvýživy a identifikáciu príčin sa používajú štandardizované protokoly

Percento hodnotiacich správ, ktoré zahŕňajú metodiku hodnotenia a zistené obmedzenia

Pokyny

Kontextové informácie: Informácie o príčinách podvýživy možno získať z primárnych a sekundárnych zdrojov, vrátane zdravotných a výživových profilov, výskumných správ, informácií včasného varovania, záznamov zdravotníckych zariadení, správ o potravinovej bezpečnosti a iných zdrojov. Príklady zahŕňajú:

- demografické prieskumy zdravia;
- multiindikátorové klastrové prieskumy;

- štátne databázy informácií o výžive;
- iné štátne prieskumy zdravia a výživy;
- štátne systémy dohľadu nad výživou;
- mieru prijímania a pokrytia v existujúcich programoch na zvládanie podvýživy;
- a
- údaje o prevalencii, incidencii a úmrtnosti HIV vrátane skupín s vyšším rizikom alebo vyššou záťažou. Pozri Základnú zdravotnú starostlivosť – sexuálne a reprodukčné zdravie – štandard 2.3.3: HIV.

Aj miestne inštitúcie a komunity by mali aktívne prispievať k hodnoteniu, interpretácii zistení a plánovaniu reakcií všade tam, kde je to možné.

Rýchla reakcia: V prvej fáze krízy by rozhodnutia o všeobecnej distribúcii potravín alebo okamžitej liečbe podvýživy mali vychádzať z rýchleho hodnotenia, počiatočných zistení a existujúcej schopnosti zareagovať. Hĺbková analýza by mala prebehnúť v neskoršom štádiu, ale nemala by oddialiť reakciu v akútnej fáze.

Rozsah analýzy: Hĺbkové hodnotenia by malo prebiehať tam, kde sa zistia nedostatky v informáciách a ak sú potrebné dodatočné údaje na návrh programu, meranie jeho výsledkov alebo obhajobu. Zistíte, či sú na pochopenie antropometrického stavu, stavu mikroživín, kŕmenia dojčiat a malých detí, postupov starostlivosti o matky a súvisiacich potenciálnych determinantov podvýživy potrebné celopopulačné kvalitatívne a kvantitatívne hodnotenia. Pri navrhovaní a príprave hodnotení sa koordinujte so sektormi zdravotníctva, WASH a potravinovej bezpečnosti.

Antropometrické prieskumy: Používajú sa na vyšetrenie fyzických proporcií tela a odhadujú mieru chronickej a akútnej podvýživy. Môžu sa zakladať na náhodnom odbere vzoriek alebo špecifickom skríningu. Prieskumy by mali uvádzať skóre Z hmotnosti k výške podľa štandardov Svetovej zdravotníckej organizácie (WHO). Na porovnanie s minulými prieskumami použite skóre Z hmotnosti k výške uvedené v porovnaní s referenciou Národného centra pre zdravotnú štatistiku (NCHS). Zahrňte chudnutie a vážne chudnutie merané údajmi MUAC. Najrozšírenejším postupom je hodnotenie úrovne podvýživy u detí vo veku 6 – 59 mesiacov ako zástupné hodnotenie za celú populáciu. Ak však existujú iné skupiny, ktoré čelia väčším nutričným rizikám, zvážte ich zahrnutie do hodnotenia. Pozri Dodatok č. 4: Meranie akútnej podvýživy.

Stanovte pomery nutričného edému a zaznamenajte ich oddelene. Uvedte intervaly spoľahlivosti pri miere podvýživy a preukážte zabezpečenie kvality prieskumu. Využite existujúce nástroje, ako je metodická príručka Štandardizované monitorovanie a hodnotenie úľavy a prechodov (SMART), štandardizovaný rozšírený prieskum výživy (SENS) pre utečenecké populácie, softvér na hodnotenie výživy v núdzových situáciách alebo softvér Epi Info.

Hodnotenie kŕmenia dojčiat a malých detí: Posúďte potreby a priority pre IYCF-E a monitorujte vplyv humanitárnej činnosti a nečinnosti na postupy pri kŕmení dojčiat a malých detí. Predkrízové údaje možno použiť na včasné rozhodovanie. Spolupracujte s inými sektormi na zahrnutí otázok IYCF-E do iných sektorových

hodnotení a pri tvorbe hodnotenia čerpajte z dostupných multisektorových údajov.

Pozri Dodatok č. 3: Kontrolný zoznam hodnotenia výživy.

Uveďte počet dostupných poradkýň pri dojčení, vyškolených zdravotníckych pracovníkov a iných podporných služieb a ich možnosti. Na hlbšie posúdenie odoberte náhodné, systematické alebo skupinové odbery vzoriek. Môže to byť prostredníctvom samostatného prieskumu IYCF-E alebo integrovaného prieskumu. Výsledkom integrovaného prieskumu však môže byť obmedzená veľkosť vzorky, čo môže znížiť reprezentatívnosť prieskumu.

Ďalšie ukazovatele: Na celkové hodnotenie stavu výživy možno dôkladne zvážiť dodatočné informácie. To zahŕňa mieru pokrytia očkovacími a výživovými programami, čo sú najmä osýpky, nedostatok vitamínu A, jódu alebo iných mikroživín, chorobnosť a správanie pri budovaní zdravia. Ak je to možné, možno zvážiť aj hrubé miery úmrtnosti dojčiat a detí do 5 rokov s príčinou smrti.

Interpretácia úrovni podvýživy: Na rozhodnutie, či si úroveň podvýživy vyžaduje zásah, je potrebná podrobná analýza veľkosti a hustoty referenčnej populácie, ako aj miery úmrtnosti a chorobnosti. Potrebne sú aj informácie o zdravotnom stave, sezónnych výkyvoch, indikátoroch IYCF-E, predkrízových úrovniach podvýživy, podiele ťažkej akútnej podvýživy vo vzťahu ku globálnej akútnej podvýžive a úrovniach deficitu mikroživín. Pozri Základnú zdravotnú starostlivosť – štandard 2.2.2: Manažment novorodeneckých a detských chorôb a Dodatok č. 5: Opatrenia významu nedostatku mikroživín pre verejné zdravie.

Kombinácia doplnkových informačných systémov môže byť nákladovo najefektívnejší spôsob sledovania trendov. Vhodné môžu byť rozhodovacie modely a prístupy, ktoré zohľadňujú niekoľko premenných, ako je potravinová bezpečnosť, obživa, zdravie a výživa. Pozri Hodnotenie potravinovej bezpečnosti a výživy – štandard 1.1: Hodnotenie potravinovej bezpečnosti.

2. Manažment podvýživy

Dôležité faktory pri humanitárnych krízach sú prevencia a liečba podvýživy. Chronickej podvýžive sa dá predchádzať, ale existujú len obmedzené dôkazy, že ju možno zvrátiť alebo liečiť. Na druhej strane, akútnej podvýžive, ktorá sa môže spustiť počas krízy, sa dá predchádzať a liečiť ju správnymi výživovými reakciami.

Výživové reakcie majú kľúčovú úlohu pri znižovaní chorobnosti a úmrtnosti v zasiahnutých populáciách. Vyžadujú si však pochopenie komplexných základných príčin podvýživy. Na riešenie všetkých príčin a ich interakcií je nevyhnutný multisektorový prístup.

Liečba stredne ťažkej akútnej podvýživy: Primárnou stratégiou na prevenciu a liečbu stredne ťažkej akútnej podvýživy je v krízach často doplnková výživa.

Bežné sú dva typy programov doplnkovej výživy: plošné programy doplnkovej výživy na prevenciu a ciele programy doplnkovej výživy na liečbu stredne ťažkej akútnej podvýživy a prevenciu ťažkej akútnej podvýživy. Ich použitie závisí od úrovne akútnej podvýživy, zraniteľných skupín obyvateľstva a rizika nárastu akútnej podvýživy.

Plošné programy doplnkovej výživy sa odporúčajú tam, kde je vysoká potravinová neistota a je potrebné rozšíriť intervencie nad rámec iba miernych prípadov akútnej podvýživy. Mala by ich sprevádzať všeobecná distribúcia potravín zameraná na zasiahnuté domácnosti. Neexistujú definované ukazovatele vplyvu na plošné programy doplnkovej výživy, ale je dôležité monitorovať pokrytie, dodržiavanie, prijateľnosť a poskytované dávky. Ukazovatele na zvládnutie mierne ťažkej akútnej podvýživy sa primárne týkajú cielenej doplnkovej výživy.

Hlavným cieľom špecifického programu doplnkovej výživy je zabrániť tomu, aby sa stredne podvyživené osoby stali ťažko podvyživenými a rehabilitovať ich. Tieto typy programov zvyčajne ponúkajú doplnok stravy k celkovej dávke pre stredne podvyživených jedincov, tehotné a dojčiacie matky a iné rizikové osoby.

Liečba ťažkej akútnej podvýživy: Ako terapia sa používajú rôzne prístupy. Tam, kde to umožňujú podmienky, je preferovaným prístupom komunitný manažment akútnej podvýživy. Tento zahŕňa:

- ústavnú starostlivosť o ľudí so zdravotnými komplikáciami, ktorí trpia ťažkou akútnou podvýživou;
- ústavnú starostlivosť pre všetky dojčatá mladšie ako šesť mesiacov, ktoré trpia ťažkou akútnou podvýživou;
- ambulantnú starostlivosť o ľudí s ťažkou akútnou podvýživou, ale bez zdravotných komplikácií;
- komunitný presah; a
- iné kontextovo špecifické služby alebo programy pre jednotlivcov so stredne ťažkou akútnou podvýživou.

Programy zamerané na závažnú akútnu podvýživu by mali podporovať programy doplnkovej výživy a mobilizácia komunity na podporu terénnych služieb, aktívne vyhľadávanie prípadov, odporúčanie a sledovanie.

Manažment podvýživy – štandard 2.1:

Stredná akútna podvýživa

Strednej akútnej podvýžive možno predchádzať a zvládať ju.

Kľúčové kroky

1. Stanoviť jasne definované a dohodnuté stratégie, ciele a kritériá na vytvorenie a ukončenie intervencií od začiatku programu.
2. Maximalizovať prístup k pokrytiu intervencií v oblasti mierne ťažkej akútnej podvýživy cez angažovanosť a zapojenie komunity od začiatku.
 - 1 Spolupracovať so zainteresovanými komunitnými partnermi na identifikácii zraniteľných jednotlivcov a domácností.
 - 2 Vytvoriť prijímacie a prepúšťacie protokoly na základe štátne a medzinárodne uznávaných antropometrických kritérií.
 - Pri nahlasovaní ukazovateľov výkonu špecifikovať prepúšťacie kritériá.
 - Skúmať príčiny zlyhania a nereagovania alebo nárastu úmrtí a reagovať na ne.
 - 3 Prepojiť manažment stredne ťažkej akútnej podvýživy s manažmentom ťažkej akútnej podvýživy a existujúcimi zdravotníckymi službami.
5. Ak neexistuje jasné odôvodnenie výživy na mieste, rozdať dávky suchých potravín, ktoré si možno vziať domov, alebo vhodné dávky doplnkových potravín pripravených na priamu spotrebu.
 - 4 Rozdávať dávky týždenne alebo každé dva týždne. Pri stanovovaní veľkosti a zloženia dávky jedla zvážiť zloženie a veľkosť domácnosti, jej potravinovú bezpečnosť a pravdepodobnosť delenia.
 - 5 Jasne informovať o tom, ako hygienicky pripravovať a skladovať doplnkové potraviny a ako a kedy ich konzumovať.
6. Zdôrazniť ochranu a podporu dojčenia, doplnkovej výživy a hygieny.
 - Jasne informovať o dôležitosti výlučného dojčenia u detí do šiestich mesiacov a pokračujúceho dojčenia pre deti od 6 do 24 mesiacov pre fyzické aj psychické zdravie matky a dieťaťa.
- 6 Zaradiť dojčiace matky akútne podvyživených dojčiat do šiestich mesiacov do programov doplnkovej výživy nezávisle od stavu matkinej výživy.

Kľúčové ukazovatele

Percento cieľovej populácie, ktorá má prístup k miestam doplnkovej výživy so suchou dávkou v rámci jednoduchovej spiatocnej cesty pešo (vrátane času na liečbu)

- > 90 percent

Percento cieľovej populácie, ktorá má prístup k programom na mieste do jednej hodiny

- > 90 percent

Percento prípadov stredne ťažkej akútnej podvýživy (MAM) s prístupom k liečebným službám (pokrytie)

- > 50 percent vo vidieckych oblastiach
- > 70 percent v mestských oblastiach
- > 90 percent vo formálnych táboroch

Podiel ľudí prepustených z cieľných programov doplnkovej výživy, ktorí zomreli, zotavili sa alebo neprišli

- Zomreli: < 3 percentá
- Zotavili sa: > 75 percent
- Neprišli: < 15 percent

Pokyny

Návrh programu: Navrhnite programy, ktoré stavajú na existujúcej kapacite zdravotníckeho systému, podporujú ju a zohľadňujú prístup k zdravotníckym zariadeniam, geografickému rozloženiu obyvateľstva a bezpečnosti. Udržiavajte prepojenie na ústavnú a ambulantnú terapeutickú starostlivosť, prenatálnu starostlivosť, prevenciu malárie, detské choroby a skríning, starostlivosť o ľudí s HIV a tuberkulózou a programy potravinovej bezpečnosti vrátane prevodov potravín, hotovosti alebo poukážok.

Programy doplnkovej výživy nemajú nahradiť stravu, ale ju doplniť. Je kľúčové navrhnuť programy ako súčasť viacsektorového prístupu s doplnkovými službami, ako WASH, zdravie, IYCF a všeobecná distribúcia potravín. Posúďte dostupnosť doplnkových potravín na štátnych alebo medzinárodných trhoch a v rámci plánovania programu zohľadnite potenciálne obmedzenia. Pozri Poskytovanie pomoci prostredníctvom trhov.

Prevencia alebo liečba: Osvojte si plošný prístup na prevenciu podvýživy alebo cieľný prístup k jej liečbe. Rozhodnutie bude závisieť od:

- úrovne akútnej podvýživy a počtu zasiahnutých ľudí;
- rizika zvýšenej chorobnosti;
- rizika zníženia potravinovej bezpečnosti;
- vysídlenia a hustoty obyvateľstva;
- možností skríningu a monitorovania zasiahnutého obyvateľstva pomocou antropometrických kritérií; a
- dostupných zdrojov a prístupu k zasiahnutým ľuďom.

Cielená doplnková výživa si vo všeobecnosti vyžaduje viac času a úsilia na skrining a monitorovanie jedincov s akútnou podvýživou, vyžaduje si však aj menej špecializovaných potravinových zdrojov. Plošný prístup si vo všeobecnosti vyžaduje menej odborných znalostí personálu, ale viac špecializovaných potravinových zdrojov.

Efektívna mobilizácia komunity: Mobilizácia a zapojenie komunity zlepši pochopenie programu a jeho pravdepodobnej účinnosti. Pri rozhodovaní o lokalitách programu spolupracujte s cieľovou populáciou. Zohľadnite rizikové skupiny, ktoré môžu mať problémy s prístupom na lokality. Jasne a komplexne informujte o dostupnej podpore v dostupných jazykoch pomocou viacerých informačných kanálov vrátane zvukovej, vizuálnej a písomnej formy.

Pokrytie sa týka počtu liečených jedincov ako podielu z počtu ľudí, ktorí potrebujú liečbu. Na pokrytie môže mať vplyv:

- prijateľnosť programu, vrátane umiestnenia a dostupnosti lokalít programu;
- bezpečnostná situácia;
- frekvencia distribúcie;
- čas čakania;
- rozsah mobilizácie, návštev domácností a skriningu;
- dostupnosť mužského a ženského nutričného personálu;
- zosúladenie kritérií vstupu a pokrytia; a
- schopnosť opatrovateľov identifikovať príznaky podvýživy.

Metodiky hodnotenia pokrytia sú nákladné a vyžadujú si špeciálne vyškolený personál. Ak sa nedá realizovať prieskum pokrytia, pri rozhodovaní o alternatívnych metódach si pozrite štátne smernice. Na odhad pokrytia použite rutinné údaje z programu, ako sú skrining, odporúčania a prijímanie.

Ak nenastali významné zmeny v programovej oblasti, ako je pohyb populácie alebo nový liečebný produkt alebo protokol, nemusí byť potrebné pravidelne hodnotiť pokrytie.

Vstupné kritériá by mali byť v súlade so štátnymi a medzinárodnými smernicami. Vstupné kritériá pre dojčatá mladšie ako šesť mesiacov a pre skupiny, ktorých antropometrický stav je ťažké určiť, by mali zahŕňať klinický stav a stav dojčenia. Pozri Dodatok č. 4: Meranie akútnej podvýživy a Citované a ďalšie zdroje.

Ak jednotlivci, ktorí sú (alebo u ktorých existuje podozrenie, že sú) HIV pozitívni alebo ktorí majú tuberkulózu alebo iné chronické ochorenie a spĺňajú vstupné kritériá, nemali byť diskriminovaní a mali by mať rovnaký prístup k starostlivosti. Niektorí jednotlivci, ktorí nespĺňajú antropometrické kritériá akútnej podvýživy, môžu využiť doplnkovú výživu. To môže zahŕňať napríklad ľudí žijúcich s HIV, tuberkulózou alebo inými chronickými chorobami, ľudí prepustených zo starostlivosti, ktorí však potrebujú podporu pri liečbe, aby sa vyhli recidíve, alebo osoby so zdravotným postihnutím. Ak takíto ľudia nespĺňajú antropometrické kritériá, upravte systémy monitorovania a podávania správ.

Ľudia žijúci s HIV, ktorí nespĺňajú vstupné kritériá, si často vyžadujú výživovú pomoc. Táto pomoc sa lepšie ponúka mimo kontextu liečby závažnej akútnej podvýživy v krízach. Jednotlivcom a ich rodinám zabezpečí celý rad služieb vrátane komunitnej a domácej starostlivosti, centier na liečbu tuberkulózy a prevencie programov prenosu z matky na dieťa.

Kritériá prepúšťania a monitorovanie: Počet prepustených osôb zahŕňa tých, ktorí sa zotavili, zomreli, neprišli alebo sa nevy liečili. Jednotlivci odoslaní na doplnkové služby, ako je zdravotná starostlivosť, neukončili liečbu a buď budú v liečbe pokračovať, alebo sa k nej vrátia neskôr. Nezahŕňajte osoby presunuté na iné miesta ani ľudí, ktoré neukončili liečbu.

Ak sa jednotlivci po prepustení z terapeutickkej starostlivosti zapoja do výživového programu, nahláste ich ako samostatnú kategóriu, aby ste sa vyhli skresleniu výsledkov. Ak sa u jednotlivca objavia akútne príznaky podvýživy v dôsledku iných faktorov, ako je zdravotné postihnutie, rázštep alebo chirurgické problémy, zahrňte ich do programového hlásenia. Zistite, ako môže pohlavie jednotlivca ovplyvniť prístup k liečbe, zlyhanie liečby a zotavenie.

Štatistiku prepúšťania vypočítajte takto:

- $\text{Percento prepustených zotavených} = \frac{\text{počet zotavených jednotlivcov}}{\text{celkový počet prepustených}} \times 100$
- $\text{Percento prepustených úmrtí} = \frac{\text{počet úmrtí}}{\text{celkový počet prepustených}} \times 100$
- $\text{Percento prepustených, ktorí neprišli} = \frac{\text{počet ľudí, ktorí neprišli}}{\text{celkový počet prepustených}} \times 100$
- $\text{Percento prepustených nezotavených} = \frac{\text{počet nezotavených jednotlivcov}}{\text{celkový počet prepustených}} \times 100$

Okrem vyššie uvedených ukazovateľov by monitorovacie systémy mali zahŕňať:

- zapojenie populácie;
- prijateľnosť programu (predvolená hodnota a miera pokrytia by sa mohli použiť ako zástupné opatrenie);
- množstvo a kvalitu potravín;
- pokrytie;
- dôvody preradenia do iných programov (najmä u detí, ktorých výživový stav sa zhoršuje na ťažkú akútnu podvýživu); a
- počet prijatých a liečených osôb.

Zvážte vonkajšie faktory, ako napríklad:

- vzory chorobnosti;
- úrovne podvýživy v populácii;
- úroveň potravinovej neistoty v domácnostiach a v populácii;
- doplnkové intervencie dostupné obyvateľstvu (vrátane všeobecnej potravinovej pomoci alebo ekvivalentných programov); a
- možnosti existujúcich systémov poskytovať služby.

Odkazy na zdravotníctvo a iné sektory: Tak cielené ako aj plošné programy doplnkovej výživy možno použiť ako platformu na doplnkové služby. V mnohých situáciách môže krízovú reakciu podporiť plošný program doplnkovej výživy na prevenciu. Napríklad môže umožniť prístup k cieľovej populácii prostredníctvom registrácie zo sčítania ľudu, komunitného skriningu a odporúčania pre manažment ťažkej a stredne ťažkej akútnej podvýživy. Môže tiež umožniť intervencie kvôli prežitiu dieťaťa, ako sú napríklad:

- antihelmintiká;
- doplnenie vitamínu A;
- železo a kyselina listová v kombinácii so skriningom a liečbou malárie;
- zinok na liečbu hnačky; a
- očkovanie.

Pozri Základnú zdravotnú starostlivosť – prenosné choroby – štandardy 2.1.1 až 2.1.4 a Základnú zdravotnú starostlivosť – zdravie detí – štandardy 2.2.1 a 2.2.2.

Populácie s vysokou mierou zraniteľnosti, ako je vysoká prevencia HIV a ľudia s ťažkosťami s pohybom alebo výživou, si môžu vyžadovať úpravy programu, aby vyhovovali ich potrebám. To by mohlo zahŕňať úpravu kvality a množstva doplnkovej dávky potravín. Pozri Kŕmenie dojčiat a malých detí – štandard 4.1.

Manažment podvýživy – štandard 2.2:

Ťažká akútna podvýživa

Ťažká akútna podvýživa sa lieči.

Kľúčové kroky

1. Od začiatku programu stanoviť jasne definované a dohodnuté stratégie, ciele a kritériá na vytvorenie a ukončenie intervencií.
 - Zahrnúť primeraný personál a príslušné schopnosti, odborné znalosti a zručnosti.
2. Do manažmentu ťažkej akútnej podvýživy zahrnúť zložky ústavnej a ambulantnej starostlivosti, odporúčania a komunitnej mobilizácie.
3. Poskytovať výživu a zdravotnú starostlivosť v súlade so štátne a medzinárodné uznávanými smernicami o manažmente ťažkej akútnej podvýživy.
4. Stanoviť prepúšťacie kritériá, ktoré zahŕňajú antropometrické a iné ukazovatele.
5. Skúmať príčiny zlyhania a nereagovania alebo nárastu úmrť a reagovať na ne.

2

3

- 4 Jasne informovať o dôležitosti výlučného dojčenia u detí do šiestich mesiacov a pokračujúceho dojčenia pre deti od 6 do 24 mesiacov pre fyzické aj psychické zdravie matky a dieťaťa.
- 5

6 Čoové ukazovatele

Percento cieľovej populácie vo vzdialenosti kratšej ako jednodňová spiatočná cesta pešo na miesto programu (vrátane času na ošetrovanie)

- > 90 percent cieľovej populácie

Percento prípadov ťažkej akútnej podvýživy (SAM) s prístupom k liečebným službám (pokrytie)

- > 50 percent vo vidieckych oblastiach
- > 70 percent v mestských oblastiach
- > 90 percent v tábore

Podiel osôb prepustených z terapeutickkej starostlivosti, ktoré zomreli, zotavili sa alebo neprišli

- Zomreli: < 10 percent
- Zotavili sa: > 75 percent
- Neprišli: < 15 percent

Pokyny

Zložky programu: Ústavná starostlivosť sa môže poskytovať priamo alebo prostredníctvom odporúčania. Programy by mali poskytovať decentralizovanú ambulantnú starostlivosť o deti bez zdravotných komplikácií. Miesta ambulantných programov by mali byť blízko cieľovej populácie, aby sa znížili riziká a náklady spojené s cestovaním s malými deťmi a riziko ďalšieho vysídľovania. Pozri Zdravie detí – štandard 2.2.2: Manažment chorôb novorodencov a detí.

Prepojte programy s inými relevantnými službami, ako je napríklad:

- doplnkové kŕmenie;
- siete pre ľudí s HIV a tuberkulózou;
- rehabilitácia;
- primárne zdravotnícke služby; a
- programy potravinovej bezpečnosti vrátane potravinovej alebo peňažnej pomoci.

Spôsoby na hodnotenie pokrytia sú podobné pri programoch ťažkej a stredne ťažkej akútnej podvýživy. Pozri Manažment podvýživy – štandard 2.1: Stredne ťažká akútna podvýživa.

Vstupné kritériá by mali byť v súlade so štátnymi a medzinárodnými smernicami. Vstupné kritériá pre dojčatá mladšie ako šesť mesiacov a pre skupiny, ktorých

antropometrický stav je ťažké určiť, by mali zahŕňať klinický stav a stav dojčenia.

Pozri Dodatok č. 4: Meranie akútnej podvýživy a Cítované a ďalšie zdroje.

Ak jednotlivci, ktorí sú (alebo u ktorých existuje podozrenie, že sú) HIV pozitívni alebo ktorí majú tuberkulózu alebo iné chronické ochorenie a spĺňajú vstupné kritériá, nemali byť diskriminovaní a mali by mať rovnaký prístup k starostlivosti. Niektorí jednotlivci, ktorí nespĺňajú antropometrické kritériá akútnej podvýživy, môžu využiť doplnkovú výživu. Napríklad ľudia žijúcich s HIV, tuberkulózou alebo inými chronickými chorobami, ľudia prepustení zo starostlivosti, ktorí však potrebujú podporu pri liečbe, aby sa vyhli recidíve, alebo osoby so zdravotným postihnutím. Ak takíto ľudia nespĺňajú antropometrické kritériá, upravte systémy monitorovania a podávania správ.

Ľudia žijúci s HIV, ktorí nespĺňajú vstupné kritériá, si často vyžadujú výživovú pomoc. Táto pomoc sa lepšie ponúka mimo kontextu liečby závažnej akútnej podvýživy v krízach. Jednotlivcom a ich rodinám zabezpečí celý rad služieb vrátane komunitnej a domácej starostlivosti, centier na liečbu tuberkulózy a prevencie programov prenosu z matky na dieťa.

Kritériá prepúšťania a zotavenia: Prepúšťaní jednotlivci musia byť bez zdravotných komplikácií. Okrem toho by mali mať znovu chuť do jedla a dosiahnuť a udržať si primeraný prírastok hmotnosti bez edému súvisiaceho s výživou (napríklad pri dvoch po sebe nasledujúcich váženíach). Vypočítajte priemerný prírastok hmotnosti pre ľudí s nutričným edémom a bez neho. Dojčenie je dôležité najmä pre dojčatá do šiestich mesiacov, ako aj pre deti vo veku od 6 do 24 mesiacov. Nedojčené deti budú potrebovať dôkladné sledovanie. Dodržiavajte prepúšťacie kritériá, aby ste sa vyhli rizikám spojeným s predčasným prepúšťaním.

Smernice pre komunitný manažment akútnej podvýživy špecifikujú priemernú dĺžku liečebného pobytu a majú za cieľ skrátiť zotavovanie. Pri výpočte priemernej dĺžky pobytu sa riadte existujúcimi štátnymi smernicami, pretože závisia od kontextu. HIV, tuberkulóza a iné chronické choroby môžu viesť k tomu, že niektorí podvyživení jedinci nereagujú na liečbu. Spolupracujte so zdravotnými službami a ďalšími sociálnymi a komunitnými podpornými službami s cieľom identifikovať možnosti dlhodobšej liečby pre týchto ľudí. Pozri Základnú zdravotnú starostlivosť – sexuálne a reprodukčné zdravie – štandard 2.3.3: HIV.

Výkonnostné ukazovatele na zvládanie ťažkej akútnej podvýživy: Populáciu ľudí prepustených z dôvodu ťažkej akútnej podvýživy tvoria tí, ktorí sa uzdravili, zomreli, neprišli alebo sa nezotavili. Pozri Usmernenia pre manažment podvýživy – štandard 2.1: Stredne ťažká akútna podvýživa.

Výkonnostné ukazovatele na zvládanie ťažkej akútnej podvýživy by mali spájať výsledky ústavnej a ambulantnej starostlivosti bez dvojitého započítania tých, ktorí prechádzajú z jednej do druhej. Ak to nie je možné, upravte interpretáciu pomeru výsledkov. Napríklad programy by mali očakávať lepšie výsledky pri poskytovaní len ambulantnej starostlivosti. Len pri ústavnej starostlivosti by sa programy mali zamerať na výsledky načrtnuté pri kombinovanej starostlivosti.

Ľudia, ktorí sú odkázaní na iné služby, napríklad na zdravotnícke služby, neukončili liečbu. Pri hodnotení výsledkov ambulantnej liečby vykazujte presuny do ústavnej starostlivosti, aby ste presne vyjadrili výkon programu.

Ukazovatele výkonnosti nezohľadňujú klinickú komplexnosť HIV. Klinická komplexnosť HIV ovplyvní mieru úmrtnosti. V týchto situáciách sa to musí brať do úvahy pri interpretácii výsledkov programu.

Okrem prepúšťacích ukazovateľov pri monitorovaní výkonu hodnotte aj rozčlenené údaje o nových vstupoch (pohlavie, vek, zdravotné postihnutie), počet liečených detí a mieru pokrytia. Priebežne skúmajte a dokumentujte podiel a príčiny opätovného vstupu, zhoršenia klinického stavu, zlyhania a nereagovania. Ich definíciu prispôbte používaným smerniciam.

Zdravotné vstupy: Všetky programy ťažkej akútnej podvýživy by mali zahŕňať systematickú liečbu podľa štátnych a medzinárodných smerníc. Je nevyhnutné, aby zahŕňali účinné mechanizmy odporúčaní na zvládnutie základných ochorení, ako je tuberkulóza a HIV. V oblastiach s vysokou prevenciou HIV by programy podvýživy mali zohľadniť zásahy, ktoré sa snažia zabrániť prenosu HIV a ktoré podporujú prežitie matiek a detí. V prostrediach, kde je infekcia HIV bežná (prevencia HIV viac ako 1 %), testujte deti s podvýživou, aby ste zistili, či nie sú nakazené HIV a určili, či nepotrebujú liečbu antivírusovými liekmi.

Podpora dojčenia: Matky hospitalizovaných dojčiat potrebujú kvalifikovanú podporu ako súčasť nutričnej rehabilitácie a zotavenia. Je to dôležité najmä pre deti mladšie ako šesť mesiacov a pre matky so zdravotným postihnutím. Vyhradte im dostatok času a zdrojov, ako je napríklad vyhradený súkromný priestor na dojčenie, na zacielenie kvalifikovanej podpory a umožnenie podpory z radov komunity. Dojčiace matky ťažko podvyživených detí do šiestich mesiacov by mali dostávať doplnkovú dávku potravín bez ohľadu na ich nutričný stav. Ak spĺňajú antropometrické kritériá pre ťažkú akútnu podvýživu, zaradte ich do liečby.

Psychosociálna podpora: U detí s ťažkou akútnou podvýživou je počas rehabilitačného obdobia dôležitá emocionálna a fyzická stimulácia prostredníctvom hry. Podporuje vytváranie blízkeho vzťahu a pozitívnu náladu matky. Opatrovatelia takýchto detí si často vyžadujú sociálnu a psychosociálnu pomoc, aby priviedli deti na liečbu. Niektoré matky môžu potrebovať pomoc aj pri prístupe k starostlivosti o duševné zdravie pri perinatálnej depresii. Dá sa to dosiahnuť prostredníctvom mobilizačných programov. Programy by mali zdôrazňovať dôležitosť stimulácie a interakcie pri liečbe a prevencii budúceho postihnutia a kognitívnych porúch detí. Umožnite všetkým opatrovateľom ťažko podvyživených detí kŕmiť ich a starať sa o ne počas liečby; dávajte im rady, ukážky a informácie o zdraví a výžive. Venujte pozornosť vplyvu liečby na opatrovateľov a súrodencov, aby ste zabezpečili primerané opatrenia v oblasti starostlivosti o deti, vyhli sa rozdeleniu rodiny, minimalizovali psychosociálne utrpenie a maximalizovali potenciálne dodržiavanie liečby.

Prepojenie s ostatnými aktérmi: Skoordinujte sa s partnermi v oblasti ochrany detí a rodovo podmieneného násillia, aby ste vytvorili spôsoby sprostredkovania

a protokoly zdieľania informácií. Vyškoolte personál výživy v tom, ako poskytovať podporné a dôverné odporúčania opatrovateľom detí vystavených fyzickému, sexuálnemu alebo emocionálnemu násiliu, vykorisťovaniu alebo zneužívaniu.

DRAFT

3. Nedostatok mikroživín

Nedostatok mikroživín je prekážkou sociálno-ekonomického rozvoja v mnohých krajinách. Majú veľký vplyv na zdravie, schopnosť učiť sa a produktivitu. Tieto nedostatky prispievajú k vzniku začarovanému kruhu podvýživy, nedostatočného rozvoja a chudoby, ktorý postihuje už aj tak znevýhodnené skupiny.

Nedostatok mikroživín je ťažké identifikovať v mnohých kontextoch. Zatiaľ čo klinické príznaky závažných nedostatkov sa dajú diagnostikovať ľahko, väčšou záťažou pre zdravie a prežitie populácie môžu byť subklinické nedostatky. Predpokladajte, že kríza zhorší každý existujúci nedostatok mikroživín v populácii. Tieto nedostatky riešte pomocou celopopulačných intervencií a individuálnej liečby.

Existujú tri prístupy regulácie nedostatku mikroživín:

- **Dopĺňanie:** Podávanie mikroživín vo vysoko absorbovateľnej forme zvyčajne vedie k najrýchlejšej regulácii stavu mikroživín u jednotlivcov alebo cieľových populácií. Príklady zahŕňajú doplnkové programy zamerané na anémiu prostredníctvom dopĺňania železa, kyseliny listovej u tehotných žien a vitamínu A u detí mladších ako päť rokov.
- **Obohacovanie:** Obohacovanie potravinových výrobkov mikroživinami môže byť účinnou stratégiou na regulovanie nedostatku mikroživín. Príklady zahŕňajú jodizovanú soľ, mikronutričné prášky alebo rastlinný olej obohatený vitamínom A.
- **Potravinové prístupy:** Vitamíny a minerály potrebné na prevenciu nedostatku mikroživín sa nachádzajú v rôznych potravinách. Postupy a programy by mali zabezpečiť lepšiu celoročnú konzumáciu primeranej rozmanitosti, množstva a kvality bezpečných potravín bohatých na mikroživiny.

Zatiaľ čo všetky tri prístupy sa používajú v krízach, najbežnejším a najpoužívanejším je dopĺňanie.

Nedostatok mikroživín – štandard 3:

Nedostatok mikroživín

Nedostatok mikroživín sa koriguje.

Kľúčové kroky

1. Zhromažďovať informácie o predkrízovej situácii, aby sa určili najčastejšie **1** nedostatky mikroživín.
2. Školiť zdravotnícky personál v identifikácii a liečbe nedostatku mikroživín.
3. Stanoviť postupy reakcií na riziká, ktoré hrozia v dôsledku nedostatku **3** mikroživín.

4

Prepojiť reakcie na mikroživiny s reakciami verejného zdravotníctva na zníženie chorôb bežne spojených s krízami, ako je vitamín A na zvládanie osýpok a zinok na zvládanie hnačky.

Kľúčové ukazovatele

Neobjavili sa prípady skorbutu, pelagry, beriberi ani nedostatku riboflavínu

- Definíciu významu verejného zdravia podľa vekovej skupiny a celej populácie nájdete v Dodatku 5: Opatrenia významu nedostatku mikroživín pre verejné zdravie.
- Ak existujú, použite štátne alebo kontextovo špecifické ukazovatele.

Výskyt xeroftalmie, anémie a nedostatku jódu nemá význam pre verejné zdravie

- Definíciu významu verejného zdravia podľa vekovej skupiny a celej populácie nájdete v Dodatku 5: Opatrenia významu nedostatku mikroživín pre verejné zdravie.
- Ak existujú, použite štátne alebo kontextovo špecifické ukazovatele.

Pokyny

Diagnostika klinických nedostatkov mikroživín: Klinický nedostatok mikroživín by mal vždy diagnostikovať kvalifikovaný zdravotnícky personál. Keď sa klinické indikátory týchto nedostatkov začlenia do systémov zdravotného alebo nutričného dohľadu, vyškoľte personál, aby vykonal základné hodnotenie a vydajte príslušné odporúčania. Definície prípadov sú problematické; v krízach ich určite prostredníctvom reakcie na dopĺňanie.

Subklinické nedostatky mikroživín sú také, ktoré nie sú dostatočne závažné na to, aby sa pri nich objavili ľahko identifikovateľné symptómy. Môžu však mať nepriaznivé zdravotné následky. Identifikácia si vyžaduje špecializované biochemické vyšetrenie. Výnimkou je anémia, pri ktorej je k dispozícii základný test, ktorý sa dá ľahko vykonať v teréne.

Na posúdenie rizika nedostatku mikroživín a na určenie, kedy môžu byť potrebné doplnky alebo zlepšený príjem potravy, sa môžu použiť nepriame ukazovatele. Nepriame hodnotenie zahŕňa odhad príjmu živín na úrovni populácie a extrapoláciu rizika nedostatku. Pri tejto problematike sa pozrite na dostupné údaje o prístupe k potravinám, ich dostupnosti a využívaní a posúďte primeranosť potravinových dávok.

Prevenia: Stratégiám prevencie nedostatku mikroživín sa venuje časť 6 nižšie. (Pozri Potravinovú pomoc – štandard 6.1: Všeobecné požiadavky na výživu). Pri prevencii nedostatku mikroživín je rozhodujúca liečba chorôb. Akútna infekcia dýchacích ciest, osýpky, parazitické infekcie ako malária a hnačka sú príkladmi chorôb, ktoré odčerpávajú zásoby mikroživín. Pripravenosť na liečbu bude zahŕňať vypracovanie definícií

prípadoch a usmernení pri liečbe a systémov na aktívne vyhľadávanie prípadov.

Pozri Základnú zdravotnú starostlivosť – zdravie detí – štandardy 2.2.1 a 2.2.2.

Liečba nedostatku mikroživín: Vyhľadávanie prípadov a liečba by mala prebiehať v rámci zdravotného systému a v rámci programov výživy. Ak miera nedostatku mikroživín presahuje prahové hodnoty pre verejné zdravie, môže byť vhodné plošné ošetrovanie populácie doplnkami. Skorbut (nedostatok vitamínu C), pelagra (nedostatok niacínu), beriberi (nedostatok tiamínu) a ariboflavinóza (nedostatok riboflavínu) sú najčastejšie pozorované ochorenia vyplývajúce z nedostatku mikroživín. Pozri Dodatok č. 5: Opatrenia významu nedostatku mikroživín pre verejné zdravie.

Opatrenia v oblasti verejného zdravia na reguláciu nedostatkov mikroživín zahŕňajú:

- podávanie doplnkov vitamínu A spolu s očkovaním pre deti vo veku 6 – 59 mesiacov;
- odčervenie všetkých detí vo veku 12 – 59 mesiacov;
- pridávanie jodizovanej soli a iných obohatených komodít, ako je napríklad rastlinný olej obohatený vitamínom A a D, do košíka s potravinami a dodávanie mikronutričných práškov alebo doplnkov s jódovaným olejom;
- podávanie produktov s viacerými mikroživinami s obsahom železa pre deti vo veku 6 – 59 mesiacov;
- podávanie denných doplnkov s viacerými mikroživinami s obsahom železa, vrátane kyseliny listovej, tehotným a dojčiacim ženám.

Ak nie sú k dispozícii produkty s viacerými mikroživinami s obsahom železa, podajte denné doplnky železa a kyseliny listovej tehotným ženám a tým, ktoré porodili počas posledných 45 dní.

Na posúdenie rizika nedostatku mikroživín v zasiahnutom obyvateľstve a na určenie potreby zlepšenia príjmu potravy alebo používania doplnkov použite nepriame ukazovatele rozdelené podľa pohlavia. Napríklad nepriame ukazovatele nedostatku vitamínu A môžu zahŕňať nízku pôrodnú hmotnosť, chradnutie alebo zakrpatenie.

Pozri Hodnotenie potravinovej bezpečnosti a výživy – štandard 1.2: Hodnotenie výživy.

4. Krmenie dojčiat a malých detí

Vhodná a včasná podpora krmenia dojčiat a malých detí v núdzových situáciách (IYCF-E) zachraňuje životy a chráni výživu, zdravie a vývoj detí. Nevhodné krmenie dojčiat a malých detí zvyšuje náchylnosť na podvýživu, choroby a smrť a podkopávajú zdravie matiek. Krízy tieto riziká zvyšujú. Niektoré dojčatá a malé deti sú obzvlášť zraniteľné, najmä:

- dojčatá s nízkou pôrodnou hmotnosťou;
- odlúčené deti a deti bez sprievodu;
- dojčatá a deti depresívnych matiek;
- deti nedojčené do dvoch rokov;
- deti z populácií so strednou alebo vysokou prevalenciou HIV;
- deti so zdravotným postihnutím, najmä tie, ktoré majú problémy s kŕmením; a
- dojčatá a malé deti s akútnou podvýživou, zakrpatením a nedostatkom mikroživín.

IYCF-E sa zameriava na kroky a zásahy na ochranu a podporu nutričných potrieb dojených aj nedojčených dojčiat a malých detí vo veku 0 – 23 mesiacov. Medzi prioritné zásahy patria:

- ochrana a podpora dojčenia;
- vhodné a bezpečné doplnkové kŕmenie; a
- manažment umelého kŕmenia pre dojčatá bez možnosti dojčenia.

Podpora tehotných a dojčiacich žien je základom blaha ich detí. „Výhradné dojčenie“ znamená, že dojča nedostáva žiadne iné tekutiny ako materské mlieko a žiadne tuhé jedlá s výnimkou nevyhnutných doplnkov mikroživín a liekov. Zaručuje bezpečnosť potravín a tekutín u dojčiat počas prvých šiestich mesiacov a poskytuje aktívnu imunitnú ochranu. Dojčenie zaručuje optimálny vývoj mozgu a naďalej chráni zdravie starších dojčiat a detí, najmä v situáciách, kde chýbajú podmienky WASH. Dojčenie tiež chráni zdravie matiek tým, že oddaľuje menštruáciu a chráni pred rakovinou prsníka. Podporuje psychickú pohodu tým, že posilňuje vytváranie blízkeho vzťahu a vnímavosti.

Kľúčové opatrenia v tejto časti odzrkadľujú Pracovné pokyny o kŕmení dojčiat a malých detí v núdzových situáciách (Pracovné pokyny). Pracovné pokyny sú výsledkom práce medziagentúrnej pracovnej skupiny, ktorej cieľom je podať stručné a praktické pokyny o tom, ako zabezpečiť primeranú IYCF-E a o Medzinárodnom kódexe marketingu náhrad materského mlieka (ďalej len „Kódex“).

Kŕmenie dojčiat a malých detí – štandard 4.1:

Usmerňovanie a koordinácia postupov

Usmerňovanie a koordinácia postupov zabezpečuje bezpečné, včasné a vhodné kŕmenie dojčiat a malých detí.

Kľúčové kroky

- 1 Zriadiť koordinačný orgán IYCF-E v rámci mechanizmu krízovej koordinácie a zabezpečiť spoluprácu medzi sektormi.
 - Predpokladať, že vláda je koordinačným orgánom všade, kde je to možné.
- 2 Zahnúť špecifikácie Pracovných pokynov do príslušných smerníc štátnych a humanitárnych organizácií o pripravenosti.
 - Vypracovať smernice a spoločné vyhlásenie s vnútroštátnymi orgánmi v situáciách, keď neexistujú žiadne postupy.
 - Posilniť príslušné štátne postupy všade, kde je to možné.
- 3 Podporiť silnú, harmonizovanú a včasnú komunikáciu v IYCF-E na všetkých úrovniach odozvy.
 - Čo najskôr informovať humanitárne organizácie, darcov a médiá o všetkých zavedených pravidlách a postupoch IYCF-E.
 - Komunikovať s zasiahnutými ľuďmi o dostupných službách, postupoch IYCF-E a mechanizmoch spätnej väzby.
4. Vyhnúť sa prijímaniu alebo požadovaniu náhrad materského mlieka, iných tekutých mliečnych výrobkov, dojčenských fliaš a cumlíkov ako daru.
 - Prijaté dary by mal spravovať určený orgán v súlade s Pracovnými pokynmi a Kódexom.
 - Zabezpečiť prísne zacielenie a používanie, obstarávanie, riadenie a distribúciu náhrad materského mlieka. V tejto oblasti je potrebné vychádzať z hodnotenia potrieb a rizík, analýzy údajov a technických usmernení.

Kľúčové ukazovatele

Percento prijatých postupov IYCF v núdzových situáciách, ktoré odrážajú špecifikácie Pracovných pokynov

Nehlásili sa žiadne porušenia Kódexu

Percento porušení Kódexu darovania náhrad materského mlieka (BMS), tekutých mliečnych výrobkov, fliaš a cumlíkov, ktoré sa riešilo včas

Pokyny

Komunikácia so zasiahnutými ľuďmi, respondentmi a médiami: Komunikácia o dostupných službách a zdravých postupoch kŕmenia dojčiat a malých detí si bude vyžadovať prispôsobené správy pre verejnosť a rôzne skupiny poskytujúce pomoc. Pri tvorbe správ zvážte podporu opatrovateľov, ktorí sú starými či osamelými rodičmi, domácnosťami vedenými dieťaťom alebo súrodencami, ako aj opatrovateľov so zdravotným postihnutím a ľudí žijúcich s HIV.

Medzinárodný marketingový kódex náhrad materského mlieka: Kódex chráni umelo kŕmené deti zaistením bezpečného používania náhrad materského mlieka. Zakladá sa na nestranných, presných informáciách a platí vo všetkých kontextoch. Mal by sa zahrnúť do legislatívy počas fázy pripravenosti a presadzovať počas reakcie na krízu. Ak neexistujú vnútroštátne právne predpisy, implementujte minimálne ustanovenia Kódexu.

Kódex neobmedzuje dostupnosť ani nezakazuje používanie náhrad materského mlieka, dojčenských fliaš či cumlíkov. Obmedzuje len ich marketing, obstarávanie a distribúciu. Porušovanie Spoločného kódexu v krízach vyplýva z problémov s označovaním a necielenou distribúciou. Počas kríz monitorujte a oznamujte porušenia Kódexu UNICEF, WHO a miestnym orgánom.

Tam, kde existujú, používajte štandardné ukazovatele, a vytvorte kontextovo špecifické ukazovatele tam, kde neexistujú. Na určenie pokroku a úspešnosti s ohľadom na časové rámce intervencie definujte porovnávacie ukazovatele IYCF-E. Podporujte konzistentné používanie ukazovateľa IYCF-E u implementačných partnerov a v prieskumoch. Opakujte hodnotenia alebo časti základného hodnotenia ako súčasť monitorovania intervencií IYCF-E. Na určenie dopadu týchto zásahov použite každoročné prieskumy.

Umelé kŕmenie: Všetky náhrady materského mlieka musia byť v súlade s Codex Alimentarius a s Kódexom. Na minimalizáciu rizík umelého kŕmenia v núdzových situáciách je nevyhnutný prístup k adekvátnym službám WASH. Distribučný systém náhrad materského mlieka bude závisieť od kontextu vrátane rozsahu intervencie. Do všeobecnej alebo plošnej distribúcie potravín nezahŕňajte dojčenskú mliečnu výživu a iné náhrady materského mlieka. Sušené mliečne výrobky a tekuté mlieko nedistribuuje ako jednu komoditu. Indikácie a manažment umelého kŕmenia by mali byť v súlade s Pracovnými pokynmi a Kódexom pod vedením určeného koordináčneho orgánu IYCF-E.

Kŕmenie dojčiat a malých detí – štandard 4.2: Multisektorová podpora kŕmenia dojčiat a malých detí v núdzových situáciách

Matky a opatrovatelia dojčiat a malých detí majú prístup k včasnej a vhodnej podpore pri kŕmení, ktorá minimalizuje riziká, berie ohľad na kultúrny kontext a optimalizuje výsledky výživy, zdravia a prežitia.

2. Čové kroky

1. Uprednostniť tehotné a dojčiace ženy, pokiaľ ide o prístup k prístupu k jedlu,
3. peniazom alebo poukážkam a podporným intervenciám.
2. Umožniť prístup ku kvalifikovanému poradenstvu v oblasti dojčenia pre tehotné a dojčiace matky.
3. Zamerať sa na matky všetkých novorodencov s podporou včasného začatia výlučného dojčenia.
 - Poskytnúť jednoduchý návod na výlučné dojčenie v pôrodnických službách.
 - Chrániť a podporovať výlučné dojčenie u dojčiat vo veku 0 – 5 mesiacov
 - 4. a pokračovanie v dojení u detí vo veku od šiestich mesiacov do dvoch rokov.
 - Ak sa u dojčiat vo veku od 0 – 5 mesiacov praktizuje zmiešané kŕmenie, podporiť prechod na výlučné dojčenie.
4. Poskytnúť vhodnú náhradu materského mlieka, zariadenie na kŕmenie a podporu pre matky a opatrovateľov, ktorých dojčatá potrebujú umelé kŕmenie.
 - Preveriť bezpečnosť a životaschopnosť relaktácie a dojčenia dojčkou, ak dojča nedojčí matka. Zvážiť kultúrny kontext a dostupnosť služieb v takýchto situáciách.
 - 5. Ak sú náhrady materského mlieka jedinou prijateľnou možnosťou, zahrnúť základný balík podpory so zariadením na varenie a kŕmenie, podporu WASH a prístup k zdravotnej starostlivosti.
5. Podporovať včasnú, bezpečnú, primeranú a vhodnú doplnkovú potravinovú pomoc.
 - Posúdiť, či sú potraviny pre domácnosť vhodné ako doplnkové potraviny pre deti, a poskytnúť kontextovo špecifické rady a podporu v oblasti doplnkového kŕmenia.
 - 6. Zabezpečiť prístup k zariadeniu na kŕmenie a pomôckam na varenie s ohľadom na deti s problémami s kŕmením.
 - 7. Pomôcť pri kŕmení obzvlášť zraniteľným dojčatám a malým deťom.
6. Podporiť stimuláciu dojčiat a starostlivosť o raný vývoj dieťaťa v rámci programov kŕmenia.
7. Podľa potreby poskytnúť mikroživinové doplnky.
 - Poskytovať denné doplnky tehotným a dojčiacim ženám, vrátane jednej dennej požiadavky na viaceré mikroživiny na ochranu zásob a obsahu materského mlieka bez ohľadu na to, či ženy dostávajú obohatené dávky alebo nie.
 - Pokračovať v doplnkoch železa a kyseliny listovej, ak sa už poskytli.

Kľúčové ukazovatele

Percento dojčiacich matiek, ktoré majú prístup ku kvalifikovanému poradenstvu

Percento opatrovateľov, ktorí majú prístup k dávkam vhodných náhrad materského mlieka (BMS) v súlade s Kódexom a súvisiacej podpore pre dojčatá, ktoré potrebujú umelé kŕmenie

Percento opatrovateľov, ktorí majú prístup k včasným, vhodným, nutrične primeraným a bezpečným doplnkovým potravinám pre deti vo veku od 6 do 23 mesiacov

Pokyny

Hodnotenie a monitorovanie IYCF-E: Posúdiť potreby a priority reakcie IYCF-E a monitorovať vplyv intervencií IYCF-E. Pozri Hodnotenie potravinovej bezpečnosti a výživy– štandard 1.2: Hodnotenie výživy.

Multisektorová spolupráca: Medzi vstupné sektorové body na identifikáciu a podporu IYCF-E patria:

- prenatálna a postnatálna starostlivosť;
- očkovacie miesta;
- monitorovanie rastu;
- vývoj v ranom detstve;
- služby z oblasti liečby HIV (vrátane prevencie prenosu z matky na dieťa);
- liečba akútnej podvýživy;
- komunitné zdravie, duševné zdravie a psychosociálna podpora;
- služby WASH;
- miesta zamestnania; a
- poradenstvo pri poľnohospodárskych prácach.

Cieľové skupiny: Všetky hodnotiace a programové údaje pre deti mladšie ako päť rokov by mali byť rozčlenené podľa pohlavia a veku 0 – 5 mesiacov, 6 – 11 mesiacov, 12 – 23 mesiacov a 24 – 59 mesiacov. Rozčlenenie podľa zdravotného postihnutia sa odporúča od 24 mesiacov.

Identifikujte a zaveďte služby na zabezpečenie výživy a starostlivosti o deti so zdravotným postihnutím a dojčatá a malé deti, ktoré sú odlúčené a bez sprievodu. Odlúčené deti a deti bez sprievodu odporúčte partnerom na ochranu detí. Identifikujte podiel tehotných a dojčiacich žien.

Zohľadnite populácie so strednou alebo vysokou prevalenciou HIV, odlúčené deti a deti bez sprievodu, dojčatá s nízkou pôrodnou hmotnosťou, deti so zdravotným postihnutím a s problémami s kŕmením, nedojčené deti do dvoch rokov a deti s akútnou podvýživou. Berte na vedomie, že deti matiek s depresiou bývajú vystavené vyššiemu riziku podvýživy.

Tehotné a dojčiace ženy: Ak programy potravinovej, peňažnej alebo poukážkovej pomoci nenapĺňajú potreby tehotných a dojčiacich žien, zamerajte sa na tehotné a dojčiace ženy obohatenými potravinami. Podávajte mikroživinové doplnky v súlade s odporúčaniami WHO.

Zorganizujte psychosociálnu podporu pre matky v núdzi, vrátane odporúčaní na služby duševného zdravia, ak je to potrebné. Zabezpečte primeranú podporu matkám so zdravotným postihnutím. V tábore a iných kolektívnych prostrediach vytvorte ženám bezpečné miesta na dojčenie, ako napríklad priestory vhodné pre bábätká s priestormi vyhradenými na dojčenie.

Dojčené deti: Plánovanie a pridelovanie zdrojov by malo umožniť kvalifikovanú podporu dojčenia v ťažkých situáciách. To by mohlo zahŕňať akútne podvyživené dojčatá vo veku 0 – 6 mesiacov, populácie, kde je bežné zmiešané kŕmenie, a kŕmenie dojčiat v kontexte HIV.

Nedojčené deti: Vo všetkých krízach chráňte nedojčené batolátá a malé deti, a podporte ich pri uspokojovaní nutričných potrieb. Dôsledky nedojčenia sa líšia podľa veku dieťaťa. Najzraniteľnejšie voči infekčným chorobám sú najmenšie deti. Závisia od prístupu k zabezpečeným dodávkam vhodných náhrad materského mlieka, paliva, vybavenia a podmienok WASH.

Dojčenská mliečna výživa a iné náhrady materského mlieka: Dojčenská mliečna výživa je vhodnou náhradou materského mlieka pre dojčatá vo veku 0 – 5 mesiacov. Uprednostnite hotovú dojčenskú mliečnu výživu v tekutej forme, pretože si nevyžaduje prípravu a nesie so sebou menej bezpečnostných rizík ako prášková dojčenská výživa.

Pri dojčenskej výžive pripravenej na použitie je nevyhnutné vhodné používanie, starostlivé skladovanie a hygiena pomôcok na kŕmenie. Dojčenská výživa pripravená na použitie je objemná, a preto je jej preprava a skladovanie nákladná. U detí starších ako šesť mesiacov používajte alternatívne tekuté mlieka. Alternatívne mlieka zahŕňajú pasterizované plnotučné kravské, kozie, ovčie, ťavie alebo byvolie mlieko; tekuté mlieko zahriate na ultra vysokú teplotu; fermentované tekuté mlieko alebo jogurt.

Používanie dojčenskej výživy u detí starších ako šesť mesiacov bude závisieť od predkrízových postupov, dostupných zdrojov, zdrojov alternatívnych tekutých mliek, vhodnosti doplnkových potravín a postupov humanitárnych organizácií. Indikácie používania náhrad materského mlieka môžu byť krátkodobé alebo dlhodobé. Tekuté mlieka pre dospelých alebo batolátá predávané pre deti staršie ako šesť mesiacov nie sú potrebné.

Kvalifikovaný zdravotnícky pracovník alebo pracovník v oblasti výživy môže určiť potrebu dojčenskej mliečnej výživy na základe individuálneho hodnotenia, sledovania a podpory. Ak nie je možné individuálne posúdenie, poraďte sa s koordinácnym orgánom a technickými humanitárnymi organizáciami v súvislosti s kritériami hodnotenia a zamerania. Dojčenskú výživu podávajte, kým dieťa nebude dojčené alebo minimálne šesť mesiacov. Pri náhrade materského mlieka deťom, ktoré ju potrebujú, neúmyselne nenabádajte dojčiace matky, aby ich tiež používali.

Nepoužívajte dojčenské fľaše; ťažko sa čistia. Povzbudzujte a podporujte kŕmenie z pohára.

Sledujte chorobnosť na úrovni jednotlivcov a populácie so zameraním na hnačku.

Doplňkové kŕmenie je proces, ktorý sa začína, keď už na uspokojenie nutričných požiadaviek dojčiat nestačí samotné materské mlieko a spolu s materským mliekom sú potrebné aj iné potraviny a tekutiny. Deti vo veku 6 – 23 mesiacov by mali dostávať doplnkové potraviny a tekutiny, či už vyrábané priemyselne alebo pripravované lokálne.

Pri určovaní podporných možností doplnkových potravín sú kľúčové preexistujúce a existujúce nedostatky vo výžive sú kľúčové. Ďalšie kritériá zahŕňajú cenovú dostupnosť a prístupnosť výživnej stravy, sezónnosť ponuky potravín a prístup k lokálne dostupným doplnkovým potravinám primeranej kvality. Možnosti doplnkovej potravinovej pomoci zahŕňajú:

- peňažnú pomoc pri nákupe lokálne dostupných obohatených a na živiny bohatých potravín;
- distribúcia potravín bohatých na živiny pre domácnosť alebo obohatených potravín;
- podávanie potravín obohatených viacerými mikroživinami deťom vo veku 6 – 23 mesiacov;
- domáce obohacovanie doplnkami s mikroživinami, ako sú mikronutričné prášky alebo iné doplnky;
- programy obživy; a
- programy záchranné siete.

Zvážte školenie alebo zasielanie správ spolu s peňažnou pomocou, aby ste zabezpečili, že zasiahnuté osoby pochopia optimálne využitie hotovosti na dosiahnutie nutričných výsledkov.

Dopĺňanie mikroživín: Deti vo veku 6 – 59 mesiacov, ktoré nedostávajú obohatené potraviny, môžu na splnenie výživových požiadaviek vyžadovať viaceré doplnky mikroživín. Odporúča sa dopĺňanie vitamínu A. V oblastiach s endemickým výskytom malárie dodávajúte železo v akejkoľvek forme vrátane mikroživín v prášku a vždy v spojení so stratégiami diagnostiky, prevencie a liečby malárie. Príkladmi stratégií prevencie malárie je poskytovanie posteľných sietí ošetrovaných insekticídmi a vektormi riadené programy, rýchla diagnostika malárie a liečba účinnými liekmi proti malárii. Nepodávajte železo deťom bez prístupu k stratégiám na prevenciu malárie. Tehotným a dojčiacim ženám podávajte železo a kyselinu listovú alebo viaceré mikronutričné doplnky v súlade s najnovšími smernicami.

HIV a kŕmenie dojčiat: Matky žijúce s HIV by mali dostať pomoc, aby počas antiretrovírusovej liečby dojčili aspoň 12 a až 24 mesiacov alebo dlhšie. Ak nie sú dostupné antiretrovírusové lieky, zvolte stratégiu, ktorá dáva dojčatám najväčšiu šancu na prežitie bez HIV. To znamená vyváženie rizík prenosu HIV v porovnaní s inými príčinami úmrtia detí, ktoré nie sú HIV. V súlade s tým podporujte matky a opatrovateľov. Uprednostnite zrýchlený prístup k antiretrovírusovým liekom. Pozri Základnú zdravotnú starostlivosť – sexuálne a reprodukčné zdravie – štandard 2.3.3: HIV.

Poradte dojčiacim matkám neinfikovaným HIV a dojčiam, ktorých možná nákaza HIV nie je známa, aby dojčili výlučne počas prvých šiestich mesiacov života dieťaťa. Potom zavedte doplnkové kŕmenie a pokračujte v dojčení až do veku 24 mesiacov alebo viac. Dojčatá, ktoré už majú zavedené náhradné kŕmenie, si vyžadujú okamžitú identifikáciu a podporu.

Konzultujte existujúce štátne a subštátne postupy a posúďte, či sú v súlade s najnovšími odporúčaniami WHO. Určite, či sa na ne vzťahuje nový krízový kontext so zohľadnením zmeny v rizikovej expozícii infekčným chorobám iným ako HIV, pravdepodobného trvania núdzovej situácie, a či je možné náhradné kŕmenie a dostupnosť antiretrovírusových liekov. Môže byť potrebné vydať aktualizované dočasné smernice a informovať o nich matky a opatrovateľov.

Rodovo podmienené násilie, ochrana detí a výživa: Rodovo podmienené násilie, rodová nerovnosť a výživa sú často vzájomne prepojené. Domáce násilie môže ohrozovať zdravie a blaho žien a ich detí. Pracovníci v oblasti výživy by mali poskytovať podporné a dôverné odporúčania opatrovateľom alebo deťom vystaveným rodovo podmienenému násiliu alebo zneužívaniu. Medzi ďalšie prvky, ktoré je potrebné integrovať, patrí poradenstvo, práca na zriadení liečebných miest vhodných pre ženy a deti a pravidelné monitorovanie miery zlyhania a zlyhania odpovede na liečbu. Pri prípadoch rodovo podmieneného násillia a ochrany detí zvážte zaradenie špecializovaných pracovníkov ako súčasť nutričného personálu. Pozri Zásady ochrany 3 a 4.

Núdzové situácie v oblasti verejného zdravia: V prípadoch krízy v oblasti verejného zdravia podniknite kroky, ktoré zabránia prerušeniu prístupu k zdravotnej starostlivosti a podpore kŕmenia, aby ste zabezpečili nepretržitú potravinovú bezpečnosť a obživu domácností a minimalizovali riziká prenosu chorôb dojčením, a zároveň minimalizovali choroby a úmrtia matiek. Ak je to potrebné, pozrite si smernice WHO pre prípady cholery, eboly a vírusu Zika.

5. Potravinová bezpečnosť

Potravinová bezpečnosť existuje vtedy, keď majú všetci ľudia fyzický a ekonomický prístup k dostatočnému, bezpečnému a výživnému jedlu, ktoré spĺňa ich stravovacie potreby a potravinové preferencie a môžu viesť aktívny a zdravý život.

Potravinovú bezpečnosť ovplyvňujú makroekonomické, sociálno-politické a environmentálne faktory. Vnútroštátne a medzinárodné pravidlá, procesy a inštitúcie môžu ovplyvniť prístup zasiahnutých ľudí k nutrične primeraným potravinám. Potravinovú bezpečnosť ovplyvňuje aj zhoršovanie kvality miestneho životného prostredia a čoraz premenlivejšie a extrémnejšie počasie spôsobené klimatickými zmenami.

V humanitárnej kríze by sa reakcie potravinovej bezpečnosti mali zamerať na uspokojenie krátkodobých potrieb a zníženie potreby zasiahnutého obyvateľstva prejsť na potenciálne škodlivé stratégie zvládania. Postupom času by reakcie mali chrániť a obnoviť živobytie, stabilizovať alebo vytvárať pracovné príležitosti a prispieť k obnoveniu dlhodobej potravinovej bezpečnosti. Nemali by mať negatívny dopad na prírodné zdroje a životné prostredie.

Potravinová neistota v domácnostiach je jednou zo štyroch základných príčin podvýživy, spolu so zlou výživou a starostlivosťou, nezdravým prostredím v domácnosti a nedostatočnou zdravotnou starostlivosťou.

Štandardy v tejto časti zohľadňujú zdroje na uspokojenie potravinových potrieb bežnej populácie a ľudí so zvýšeným nutričným rizikom, ako sú deti mladšie ako päť rokov, ľudia žijúci s HIV alebo AIDS, starší ľudia, ľudia s chronickými chorobami a ľudia so zdravotným postihnutím.

Reakcie zamerané na liečbu podvýživy budú mať obmedzený vplyv, ak sa neuspokoja potravinové potreby bežnej populácie. Ľuďom, ktorí sa zotavia z podvýživy, ale nedokážu si udržať dostatočný príjem potravy, sa opäť zhorší stav.

Výber najefektívnejších a najúčinnnejších možností reakcie na krízu si vyžaduje dôkladnú analýzu potrieb rozdelených podľa pohlavia, preferencií domácností, nákladovej efektívnosti a účinnosti, rizík ochrany a sezónnych zmien. Mal by tiež identifikovať konkrétny druh a množstvo požadovaných potravín a optimálny spôsob ich distribúcie.

Potraviny sú hlavným výdavkom zraniteľných domácností. Peňažná pomoc môže ľuďom, ktorí dostávajú pomoc, umožniť lepšie spravovať svoje zdroje ako také, hoci to závisí od prevedenej hodnoty. Spoločná analýza a ciele programu budú usmerňovať zameranie, prevodnú hodnotu a potenciálne podmienky kladené na prevod.

Reakcie na potravinovú bezpečnosť by sa mali postupne zameriavať na fungovanie alebo podporu miestnych trhov. Rozhodnutia o miestnom, štátnom alebo regionálnom obstarávaní by sa mali zakladať na pochopení trhov vrátane poskytovateľov trhových a finančných služieb. Trhy môže podporiť aj trhové plánovanie, ako

napríklad granty obchodníkom na doplnenie zásob. Pozri Poskytovanie pomoci prostredníctvom trhov a [Príručka MERS](#).

Potravinová bezpečnosť – štandard 5:

Všeobecná potravinová bezpečnosť

Ľudia dostávajú potravinovú pomoc, ktorá im zabezpečuje prežitie, zachováva dôstojnosť, zabráňuje erózii majetku a zvyšuje odolnosť.

Kľúčové kroky

- 1 Na základe údajov z hodnotenia potravinovej bezpečnosti navrhnuť reakciu tak, aby vyhovovala okamžitým potrebám, a zväžiť opatrenia na podporu, ochranu, presadzovanie a obnovenie potravinovej bezpečnosti.
 - Zväžiť možnosti potravinového koša v naturáliách a v hotovosti.
- 2 Čo najskôr vypracovať stratégie prechodu a odchodu pre všetky programy potravinovej bezpečnosti.
 - Integrovať programy s odpoveďami z iných sektorov.
- 3 Zabezpečiť, aby ľudia, ktorí dostávajú pomoc, mali prístup k potrebným znalostiam, zručnostiam a službám, aby zvládali a podporili svoje živobytie.
- 4 Chrániť, zachovávať a obnovovať životné prostredie pred ďalšou degradáciou.
 - Zväžiť vplyv paliva na varenie na životné prostredie.
 - Zväžiť stratégie obživy, ktoré neprispievajú k odlesňovaniu alebo erózii pôdy.
- 5 Monitorovať úroveň prijatia a prístupu k humanitárnym intervenciám v oblasti potravinovej bezpečnosti rôznymi skupinami a jednotlivcami.
- 6 Zabezpečiť konzultáciu návrhu reakcie s ľuďmi, ktorí dostávajú potravinovú pomoc, a aby sa s nimi zaobchádzalo s rešpektom a dôstojnosťou.
- 6 Vytvoriť mechanizmus na poskytovanie spätnej väzby.

Kľúčové ukazovatele

Percento cieľových domácností s prijateľným skóre spotreby potravín

- > 35 percent; ak dostávajú olej a cukor, > 42 percent

Percento cieľových domácností s prijateľným skóre rozmanitosti stravy

- viac ako 5 pravidelne konzumovaných hlavných skupín potravín

Percento cieľových domácností s prijateľným indexom stratégie zvládania situácie

Percento ľudí, ktorí dostávajú pomoc a sťažujú sa alebo majú negatívnu spätnú väzbu súvisiacu s dôstojným zaobchádzaním

- Všetky sťažnosti sa pravidelne monitorujú a rýchlo sa na ne reaguje.

Pokyny

Kontext: Monitorujte širšiu situáciu v oblasti potravinovej bezpečnosti s cieľom posúdiť pokračujúcu relevantnosť reakcie. Rozhodnite, kedy postupne ukončíte aktivity a kedy zavediete úpravy alebo nové projekty a identifikujte potrebu ich obhajoby.

V mestskom prostredí podniknite kroky na kontextualizáciu ukazovateľov výdavkov domácností na potraviny, najmä v husto osídlených osadách s nízkymi príjmami. Napríklad podiel potravinových výdavkov a stanovené prahové hodnoty môžu byť v mestskom kontexte nepresnejšie, pretože nepotravinové výdavky, ako je nájomné a kúrenie, sú relatívne vyššie.

Stratégie odchodu a prechodu: Od začiatku programu začnite pracovať na stratégiách odchodu a prechodu. Pred skončením programu alebo prechodom by mal existovať dôkaz o zlepšení alebo o tom, že zodpovednosť môže prevziať iný aktér. V prípade potravinovej pomoci to môže znamenať znalosti o existujúcich alebo plánovaných systémoch sociálnej ochrany alebo dlhodobých záchranných sieťach.

Programy potravinovej pomoci sa môžu koordinovať so systémami sociálnej ochrany alebo položiť základy takéhoto systému do budúcnosti. Humanitárne organizácie môžu tiež obhajovať systémy, ktoré riešia chronickú potravinovú neistotu, a to na základe jej analýzy, ak je k dispozícii. [Pozri Príručku MERS.](#)

Rizikové skupiny: Na boj proti vzorcom, ktoré ohrozujú konkrétne skupiny alebo jednotlivcov využívajte komunitné hodnotenia rizík a iné participatívne monitorovanie. Napríklad distribúcia paliva a/alebo palivovo úsporných sporákov môže znížiť riziko fyzického a sexuálneho napadnutia žien a dievčat. Riziko sexuálneho vykorisťovania a detskej práce môžu znížiť doplnkové peňažné prevody, najmä zraniteľným domácnostiam alebo jednotlivcom, ako sú domácnosti na čele so ženami a deťmi alebo domácnosti s ľuďmi so zdravotným postihnutím.

Pomocné komunitné štruktúry: Spolu s používateľmi navrhnete pomocné komunitné štruktúry tak, aby boli vhodné a zostávali v chode a aby bolo pravdepodobnejšie, že vydržia aj po skončení programu. Pri návrhu zvažte potreby zraniteľných osôb. Napríklad dievčatá a chlapci, ktorí sú odlúčení alebo bez sprievodu, môžu prísť o informácie a rozvoj zručností, ktoré sa odohrávajú v rodine. [Pozri Základnú humanitárnu normu – záväzok č. 4.](#)

Podpora živobytia: Pozrite Potravinovú bezpečnosť a výživu – živobytie – štandardy 7.1 a 7.2, [Príručka MERS](#) a [Príručka LEGS](#).

Vplyv na životné prostredie: Ľudia žijúci v táboroch potrebujú palivo na varenie, čo môže urýchliť miestne odlesňovanie. Zvažte možnosti ako je distribúcia paliva, efektívne sporáky a alternatívna energia. Zohľadnite potenciálne prínosy pre životné prostredie vyplývajúce zo špecifickjších poukážok na environmentálne udržateľné tovary a služby. Hľadajte príležitosti na zmenu predchádzajúcich zvykov pri jedle a varení, ktoré mohli spôsobiť degradáciu životného prostredia. Zohľadnite trendy

v zmene klímy. Uprednostnite činnosti, ktoré uľavujú v krátkodobom horizonte a znižujú riziko krízy v strednodobom a dlhodobom horizonte. Napríklad znižovanie počtu dobytku môže lokálne znížiť tlak na pastviny počas sucha. Pozri Prístrešie a osídlenie – štandard 7: Environmentálna udržateľnosť.

Prístup a prijateľnosť: Ľudia sa s väčšou pravdepodobnosťou zapoja do programu, ktorý je ľahko dostupný a s prijateľnými aktivitami. Pri zabezpečovaní celkového pokrytia bez diskriminácie používajte participatívny dizajn so všetkými členmi zasiahnutej populácie. Zatiaľ čo niektoré reakcie na potravinovú bezpečnosť sa zameriavajú na ekonomicky aktívnych ľudí, reakcie by mali byť dostupné pre všetkých ľudí. Na prekonanie obmedzení pracujte pri navrhovaní aktivít a vytváraní vhodných podporných štruktúr aktívne pracujte s rizikovými skupinami.

6. Potravinová pomoc

Potravinová pomoc sa vyžaduje, keď môže mať nedostatočná kvalita a množstvo dostupných potravín alebo prístup k potravinám za následok nadmernú úmrtnosť, chorobnosť alebo podvýživu. Zahŕňa humanitárne reakcie, ktoré zlepšujú dostupnosť potravín a prístup, informovanosť o výžive a stravovacie postupy. Takéto reakcie by tiež mali chrániť a posilňovať živobytie zasiahnutých ľudí. Možnosti reakcie zahŕňajú jedlo v naturáliách, hotovostnú pomoc, podporu výroby a podporu trhu. Zatiaľ čo uspokojenie okamžitých potrieb je prioritou v počiatočných štádiách krízy, reakcie by mali zachovať a chrániť aktíva, pomôcť získať späť aktíva stratené v dôsledku kríz, a zvýšiť odolnosť voči budúcim hrozbám.

Potravinová pomoc sa môže použiť aj na zabránenie tomu, aby si ľudia osvojili negatívne mechanizmy zvládania, ako je predaj výrobných aktív, nadmerné využívanie alebo ničenie prírodných zdrojov alebo hromadenie dlhov.

V programoch potravinovej pomoci možno použiť širokú škálu nástrojov vrátane:

- všeobecnej distribúcie potravín (dodávanie potravín v naturáliách, hotovostná pomoc na nákup potravín);
- plošných programov doplnkovej výživy;
- cielených programov doplnkovej výživy; a
- príslušných služieb a vstupov vrátane prenosu zručností alebo znalostí.

Všeobecná distribúcia potravín podporuje tých, ktorí jedlo najviac potrebujú. Túto distribúciu prerušte, keď si ľudia, ktorí dostávajú pomoc, dokážu vyrábať potraviny sami alebo sa k nim dostanú iným spôsobom. Môžu byť potrebné prechodné opatrenia vrátane podmienenej finančnej pomoci alebo podpory živobytia.

Ľudia so špecifickými nutričnými potrebami si môžu vyžadovať doplnkové potraviny navyše k všeobecnej dávke. Patria sem deti vo veku 6 – 59 mesiacov, starší ľudia, osoby so zdravotným postihnutím, ľudia žijúci s HIV a tehotné alebo dojčiace ženy. V mnohých situáciách doplnková výživa zachraňuje životy. Strava priamo na mieste sa podáva iba vtedy, keď ľudia nemajú prostriedky na to, aby si jedlo uvarili sami. Môže to byť potrebné bezprostredne po kríze, počas pohybu obyvateľstva alebo tam, kde by neistota ohrozila príjemcov dávok, ktoré si vezmú domov. Môže sa použiť aj pri núdzovej školskej výžive, hoci dávky, ktoré by si vzali so sebou domov, môžu distribuovať školy. Berte do úvahy, že deti, ktoré nenavštevujú školu, nebudú mať prístup k týmto dávkam; naplánujte podporné mechanizmy pre tieto deti.

Potravinová pomoc si vyžaduje riadne riadenie dodávateľského reťazca a logistické schopnosti na efektívne riadenie komodít.

Riadenie systému doručovania hotovosti musí byť robustné a zodpovedné so systematickým monitorovaním. Pozri Poskytovanie pomoci prostredníctvom trhov.

Potravinová pomoc – štandard 6.1:

Všeobecné požiadavky na výživu

Sú uspokojené základné potreby na výživu dotknutých osôb, vrátane tých najzraniteľnejších.

Kľúčové kroky

- 1 Zmerať úroveň dostupnosti primeraného množstva a kvality potravín.
 - Pravidelne vyhodnocovať úroveň dostupnosti, aby sa zistilo, či je stabilná alebo či pravdepodobne bude klesať.
 - Posúdiť prístup dotknutých osôb na trhy.
- 2 Navrhnuť potravinovú a peňažnú pomoc, aby boli naplnené štandardné počiatkové plánovacie požiadavky na úrovne energie, bielkovín, tukov a mikroživín.
 - Navrhnuť dávky potravín, aby sa vyrovnal rozdiel medzi nutričnými požiadavkami a tým, čo si ľudia dokážu zabezpečiť sami.
- 3 Chrániť, presadzovať a podporovať prístup dotknutých ľudí k výživným potravinám a nutričnej podpore.
 - Zabezpečiť, aby deti vo veku 6 – 24 mesiacov mali prístup k príkrmom a aby tehotné a dojčiace ženy mali prístup k dodatočnej podpore výživy.
 - Zabezpečiť, aby domácnosti s chronicky chorými členmi, ľudia s HIV a tuberkulózou, starší ľudia a osoby so zdravotným postihnutím mali vhodnú a výživnú stravu a primeranú nutričnú podporu.

Kľúčové ukazovatele

Prevalencia podvýživy medzi deťmi do 5 rokov rozčlenená podľa pohlavia a zdravotného postihnutia od 24 mesiacov

- Použite klasifikačný systém WHO (MAD, MDD-W).
- Na rozčlenenie podľa postihnutia použite modul UNICEF/Washingtonskej skupiny o funkciách detí.

Percento cieľových domácností s prijateľným ukazovateľom spotreby potravín

- > 35 percent; ak dostanú olej a cukor, > 42 percent

Percento cieľových domácností s prijateľným ukazovateľom rozmanitosti stravy

- viac ako 5 pravidelne konzumovaných hlavných potravinových skupín

Percento cieľových domácností, ktoré dostávajú minimálne energetické požiadavky na jedlo (2 100 kCal na osobu a deň) a odporúčaný denný príjem mikroživín

Usmernenia

Monitorovanie prístupu k jedlu: Zvážte viaceré faktory vrátane úrovne potravinovej bezpečnosti, prístupu na trhy, živobytia, zdravia a výživy. To pomôže určiť, či je situácia stabilná alebo sa zhoršuje a či sú potrebné potravinové zásahy. Použite pomocné ukazovatele, ako sú ukazovatele spotreby potravín alebo nástroje pre rozmanitosť stravy.

Formy pomoci: Na zaistenie potravinovej bezpečnosti používajte vhodné formy pomoci (hotovosť, poukážky alebo naturálie) alebo ich kombináciu. Ak sa používa peňažná pomoc, zvážte doplnkovú alebo dodatočnú distribúciu potravín, aby ste uspokojili potreby špecifických skupín. Zvážte dostatočnosť trhov na to, aby slúžili konkrétnym výživovým potrebám, a používajte špecifické metodiky vrátane nástroja na hodnotenie „minimálnych nákladov na zdravú stravu“.

Návrh dávok potravín a nutričnej kvality: K dispozícii je množstvo nástrojov na plánovanie dávok, napríklad NutVal. Na plánovanie všeobecných dávok pozri Dodatok č. 6: Požiadavky na výživu. Ak je dávka navrhnutá tak, aby mala všetok energetický potravinový obsah, potom musí obsahovať primerané množstvo všetkých živín. Ak má dávka iba časť energetickej potravinovej potreby, navrhnete ju pomocou jedného z dvoch prístupov:

- Ak nie je známy obsah živín v iných potravinách dostupných pre obyvateľstvo, navrhnete dávku tak, aby mala vyvážený obsah živín, ktorý je úmerný energetickému obsahu dávky.
- Ak je známy obsah živín v iných potravinách dostupných pre obyvateľstvo, navrhnete dávku tak, aby ich dopĺňala vyplnením medzier v živinách.

Nasledujúce odhady minimálnych výživových požiadaviek populácie by sa mali použiť na plánovanie všeobecných dávok a mali by sa prispôbiť kontextu.

- 2 100 kCal na osobu a deň, pričom 10 – 12 percent celkovej energie obsahujú bielkoviny a 17 percent tuky. Ďalšie podrobnosti nájdete v Dodatku č. 4: Výživové požiadavky.

Zabezpečenie primeraného obsahu živín v potravinových dávkach môže byť náročné, ak sú k dispozícii len obmedzené druhy potravín. Zvážte prístup k jodizovanej soli, niacínu, tiamínu a riboflavínu. Medzi možnosti ako zlepšiť výživovú kvalitu dávok patrí obohacovanie základných surovín vrátane obohatených zmesových potravín a podpora nakupovania miestnych čerstvých potravín pomocou poukážok. Zvážte použitie doplnkových produktov, ako sú potraviny na báze tukov, potraviny s vysokým obsahom živín, predpripravené potraviny alebo tablety či prášky s obsahom viacerých mikroživín. Obstarajte si správy IYCF-E, aby ste zabezpečili podporu optimálnych postupov pri dojení a dokrmovaní. Pozri Kŕmenie dojčiat a malých detí – štandardy 4.1 a 4.2.

Pri plánovaní dávok sa poraďte s komunitou, aby ste zohľadnili miestne a kultúrne preferencie. Ak je palivo vzácné, vyberajte potraviny, ktoré si nevyžadujú dlhé varenie. Pri každej zmene v dávkach čo najskôr zdieľajte informácie s celými komunitami, aby

ste minimalizovali odpor a obmedzili riziko domáceho násillia voči ženám, ktoré môžu byť obviňované zo zníženia dávok. Od začiatku jasne komunikujte plán odchodu, aby ste zvládli očakávania, znížili úzkosť a umožnili domácnostiam relevantne sa rozhodovať.

Prepojenie so zdravotnými programami: Potravinová pomoc môže zabrániť zhoršeniu výživového stavu zasiahnutej populácie, najmä ak sa skombinuje s opatreniami verejného zdravia zameranými na prevenciu chorôb, ako sú osýpky, malária a parazitické infekcie. Pozri Zdravotné systémy – štandard 1.1: Poskytovanie zdravotných služieb a Základná zdravotná starostlivosť – prenosné choroby – štandard 2.1: Prevencia.

Monitorovanie spotreby potravín: Kľúčové ukazovatele potravinovej pomoci merajú prístup k potravinám, ale nekvantifikujú ich spotrebu. Priame meranie príjmu živín nie je reálne. Vhodnou alternatívou je nepriame meranie využívajúce informácie z rôznych zdrojov vrátane dostupnosti potravín a ich používania na úrovni domácností a hodnotenie cien a dostupnosti potravín a paliva na varenie na miestnych trhoch. Medzi ďalšie možnosti patrí preskúmanie plánov a záznamov distribúcie potravinovej pomoci, posúdenie prínosu potravín z voľnej prírody a hodnotenie potravinovej bezpečnosti.

Rizikové skupiny: Pri stanovovaní kritérií nároku na potravinovú pomoc sa poraďte s rôznymi skupinami, aby ste identifikovali konkrétne potreby, ktoré by inak mohli zostať prehliadnuté. Do celkovej dávky zahrňte primerané a prijateľné potraviny, ako sú obohatené zmesové potraviny pre malé deti (vo veku 6 – 59 mesiacov). Medzi špecifické skupiny obyvateľstva, ktoré môžu potrebovať pozornosť, patria starší ľudia, ľudia s HIV, osoby so zdravotným postihnutím a opatrovatelia.

Starší ľudia: Chronické choroby a zdravotné postihnutie, izolácia, mnohočlennosť rodiny, chladné počasie a chudoba môžu obmedziť prístup k potravinám a zvýšiť nároky na živiny. Starší ľudia by mali mať jednoduchý prístup k zdrojom a dodávkam potravín. Potraviny by sa mali dať ľahko pripraviť a konzumovať a mali by spĺňať požiadavky starších ľudí na dodatočné bielkoviny a mikroživiny.

Ľudia s HIV: U ľudí s HIV existuje vysoké riziko podvýživy. Je to spôsobené faktormi, ako je znížený príjem potravín, zlé vstrebávanie živín, zmeny metabolizmu a chronické infekcie a choroby. Energetické nároky ľudí s HIV sa líšia v závislosti od štádia infekcie. Možnými stratégiami na zlepšenie prístupu k primeranej strave sú mletie a obohacovanie potravín alebo ponuka obohatených, zmiešaných alebo špeciálnych doplnkov stravy. V niektorých situáciách môže byť vhodné zvýšiť celkovú veľkosť potravinovej dávky. Podvyživených ľudí s HIV odkážte na ciele programy výživy, ak sú k dispozícii.

Osoby so zdravotným postihnutím, vrátane osôb s psychosociálnym postihnutím, môžu byť v kríze obzvlášť vystavené riziku odlúčenia od najbližších rodinných príslušníkov a bežných opatrovateľov. Môžu tiež čeliť diskriminácii. Tieto riziká znížite zabezpečením fyzického prístupu k potravinám, prístupu k potravinám bohatým na energiu a živiny a k mechanizmom na podporu výživy. To môže zahŕňať poskytnutie ručných mixérov, lyžíc a slamiek alebo zavedenie systémov na návštevy domácností

alebo aktívnu pomoc. Okrem toho je potrebné zohľadniť, že u detí so zdravotným postihnutím je menej pravdepodobné, že budú chodiť do školy, a tak prichádzajú o školské stravovacie programy.

Opatrovatelia: Je dôležité podporovať ľudí, ktorí sa starajú o zraniteľné osoby. Opatrovatelia a tí, o ktorých sa starajú, môžu čeliť špecifickým nutričným prekážkam. Napríklad môžu mať menej času na prístup k jedlu, pretože sú chorí alebo sa starajú o chorých. Môžu mať väčšiu potrebu dodržiavať hygienické postupy. Môžu mať menej prostriedkov na jedlo z dôvodu nákladov na liečbu alebo pohreby. Môžu čeliť sociálnej stigme a obmedzenému prístupu k mechanizmom podpory komunity. Využite existujúce sociálne siete na školenie vybraných členov populácie na podporu opatrovateľov.

Potravinová pomoc – štandard 6.2: Kvalita potravín, primeranosť a prijateľnosť

Dodávané potraviny majú primeranú kvalitu, sú prijateľné a dajú sa efektívne a účinne využiť.

Kľúčové kroky

- 1 Vyberať potraviny, ktoré vyhovujú vnútroštátnym štandardom hostiteľskej vlády a iným medzinárodne uznávaným štandardom kvality.
 - Náhodne testovať vzorky potravín.
 - Pochopiť a rešpektovať vnútroštátne predpisy týkajúce sa prijímania a používania geneticky modifikovaných potravín pri plánovaní použitia dovážaných potravín.
- 2 Vyberať si vhodné balenie potravín.
 - Zabezpečiť štítky s dátumom výroby, krajinou pôvodu, dátumom spotreby alebo dátumom minimálnej trvanlivosti, nutričnou analýzou a pokynmi na varenie v prístupných formátoch a v miestnom jazyku, najmä v prípade menej známych alebo menej bežne používaných potravín.
- 3 Posúdiť prístup k vode, palivu, sporákom a zariadeniam na skladovanie potravín.
 - Ak k prístupu k zariadeniam na varenie bráni kríza, dodať hotové jedlá.
- 4 Ak sa poskytujú celozrnné obilniny, zabezpečiť prístup k vhodným zariadeniam na mletie a spracovanie.
- 5 Hotovosťou alebo poukážkami pokryť náklady príjemcov na mletie alebo menej preferované poskytovanie dodatočného obilia alebo zariadenia na mletie.
- 5 Prepravovať a skladovať potraviny vo vhodných podmienkach.

- Dodržiavať normy pri skladovaní so systematickými kontrolami kvality potravín.
- Merať množstvo v konzistentných jednotkách; a vyhnúť sa zmene jednotiek a meracích postupov počas projektu.

Kľúčové ukazovatele

Percento zasiahnutého obyvateľstva, ktoré uvádza, že dodané potraviny majú primeranú kvalitu a zodpovedajú miestnym preferenciám

Percento zasiahnutého obyvateľstva, ktoré uvádza, že mechanizmus prijímania potravín bol primeraný

Percento domácností, ktoré uvádzajú, že dodané potraviny sa ľahko pripravovali a skladovali

Percento ľudí, ktorí dostávajú pomoc a sťažujú sa alebo podávajú negatívnu spätnú väzbu týkajúcu sa kvality potravín

- Všetky sťažnosti sa pravidelne monitorujú a rýchlo sa na ne reaguje.

Percento strát potravín nahlásených programom

- Cieľ < 0,2 percenta celkovej tonáže.

Pokyny

Kvalita potravín: Potraviny musia spĺňať potravinové normy vlády hostiteľskej krajiny. Potraviny musia tiež spĺňať normy Codex Alimentarius týkajúce sa kvality, balenia, označovania a vhodnosti na daný účel. Ak potraviny nemajú požadovanú kvalitu, nie sú vhodné na daný účel. To platí aj vtedy, ak sú vhodné na ľudskú konzumáciu. Príkladom je situácia, keď kvalita múky neumožní pečenie na úrovni domácnosti, aj keď je konzumácia bezpečná. Miestne nakupované a dovážané potraviny musia mať fytosanitárne alebo iné kontrolné osvedčenia. Pri fumigácii by sa mali používať vhodné produkty a mali by sa dodržiavať prísne postupy. Zabezpečte, aby veľké množstvá zásielok kontrolovali nezávislí inšpektori kvality a ak existujú pochybnosti alebo spory o kvalite, využíajte nezávislých inšpektorov kvality.

Zabezpečte čo najväčšiu mieru zapojenia hostiteľských vlád. Získajte informácie o veku a kvalite zásielok potravín z dodávateľských certifikátov, správ o inšpekciách kontroly kvality, štítkov na obaloch a správ zo skladu. Vytvorte databázu analytických certifikátov(CoA) vydané príslušným orgánom na osvedčenie kvality a čistoty produktu.

Posúďte dostupnosť potravinových komodít na lokálnych, štátnych alebo medzinárodných trhoch. Ak potravinová pomoc pochádza z miestnych zdrojov, mala by byť udržateľná a nemala by ďalej zatažovať prírodné zdroje ani narušovať trhy. Pri plánovaní programu zohľadnite potenciálne obmedzenia dodávok potravín.

Balenie potravín: Straty potravín je možné hlásiť v skladoch a na koncových distribučných miestach. Straty potravín môžu byť spôsobené zlým balením v distribučnom

reťazci. Balenie by malo byť pevné a vhodné na manipuláciu, skladovanie a distribúciu. Malo by byť vhodné pre starších ľudí, deti a osoby so zdravotným postihnutím. Ak je to možné, balenie by malo umožňovať priamu distribúciu bez potreby premeriavania alebo prebaľovania.

Na obaloch potravín by nemali byť ú politicky ani nábožensky motivované alebo rozdeľujúce odkazy.

Balenie by nemalo predstavovať nebezpečenstvo a humanitárne organizácie zodpovedajú za to, aby zabránili znečisteniu životného prostredia obalmi z položiek distribuovaných alebo kúpených za hotovosť alebo poukážky. Používajte minimálne množstvo obalov (ak je to možné, biologicky odbúrateľn) a vhodné miestne materiály, ak je to možné podporovaním partnerstva s miestnou vládou a výrobcami obalových materiálov. Poskytujte nádoby na potraviny, ktoré je možné opätovne použiť, recyklovať alebo znovu privlastniť. Odpadové obaly zlikvidujte spôsobom, ktorý zabráni znehodnoteniu životného prostredia. Balenie potravín pripravených na použitie, ako napríklad fóliové obaly, si môže vyžadovať špecifické mechanizmy na bezpečnú likvidáciu.

Tam, kde sa vyskytuje odpad, organizujte pravidelné upratovacie komunitné kampane. Tieto kampane by mali byť súčasťou mobilizácie komunity a zvyšovania povedomia, a nie platená práca. Pozri Nakladanie s pevným odpadom WASH – štandardy 5.1 až 5.3.

Výber potravín: Zatiaľ čo nutričná hodnota je pri poskytovaní potravinovej pomoci prvoradé hľadisko, príjemcovia by mali tieto komodity poznať. Mali by byť tiež v súlade s náboženskými a kultúrnymi tradíciami vrátane potravinových tabu pre tehotné alebo dojčiacie ženy. Pri výbere potravín sa poradte so ženami a dievčatami, pretože v mnohých prostrediach nesú primárnu zodpovednosť za prípravu jedla. Podporujte starých rodičov, mužov, ktorí sú slobodnými hlavami domácností, a mladých ľudí, ktorí sa bez podpory starajú o súrodencov, pretože môžu mať ohrozený prístup k jedlu.

V mestskom prostredí majú domácnosti pravdepodobne prístup k rozmanitejšiemu sortimentu potravín ako na vidieku, ale kvalita stravy môže byť obmedzená, čo si vyžaduje inú nutričnú podporu.

Krímenie dojčiat: Darovaná alebo dotovaná dojčenská výživa, sušené mlieko, tekuté mlieko alebo tekuté mliečne výrobky by sa nemali distribuovať ako samostatná komodita vo všeobecnej distribúcii potravín. Tieto položky by sa tiež nemali distribuovať v rámci programu doplnkovej výživy so sebou domov. Pozri Krímenie dojčiat a malých detí – štandard 4.2.

Celozrné obilniny: Tam, kde mletie v domácnostiach predstavuje tradíciu alebo kde je prístup k miestnym mlynom, distribuujte celozrné obilniny. Celozrné obilniny majú dlhšiu trvanlivosť ako ich alternatívy a môžu mať pre účastníkov programu vyššiu hodnotu.

Dodajte zariadenia na komerčné mletie s nízkou extrakciou, ktoré odstraňuje kľíčky, olej a enzýmy, čo spôsobujú skazenie. Komerčné mletie s nízkou extrakciou výrazne zvyšuje trvanlivosť, hoci zároveň znižuje obsah bielkovín. Mletá celá kukurica má trvanlivosť len šesť až osem týždňov, takže mletie by malo prebehnúť krátko pred konzumáciou. Mleté zrnó si zvyčajne vyžaduje kratší čas varenia. Požiadavky na mletie môžu niekedy vystaviť ženy alebo dospievajúce dievčatá zvýšenému riziku vykorisťovania. Pracujte so ženami a dievčatami, aby ste identifikovali riziká a riešenia, ako napríklad podporu mlynov vedených ženami.

Skladovanie a príprava potravín: Skladovacie možnosti v domácnosti by mali určovať výber ponúkaných potravín. Zabezpečte, aby ľudia, ktorí dostávajú pomoc, vedeli, ako sa vyhnúť ohrozeniu verejného zdravia spojenému s prípravou jedla. Poskytnite palivovo úsporný sporák alebo alternatívne palivá, aby ste minimalizovali zhoršovanie životného prostredia.

Skladovacie priestory by mali byť suché a hygienické, primerane chránené pred poveternostnými vplyvmi a bez chemického alebo iného znečistenia. Zabezpečte skladovacie priestory proti škodcom, ako sú hmyz a hlodavce. V prípade potreby využite na certifikáciu kvality potravín dodávaných predajcami a obchodníkmi úrad-

1 v ministerstva zdravotníctva.

Potravinová pomoc – štandard 6.3: Zacielenie, distribúcia a doručenie

Zacielenie a distribúcia potravinovej pomoci je pohotová, včasná, transparentná a bezpečná.

2 Kľúčové kroky

1. Identifikovať a zamerať sa na príjemcov potravinovej pomoci na základe potreby a konzultácií so zainteresovanými stranami.
 - Poskytnúť jasné, zverejnené podrobnosti o zameraní, ktoré akceptuje prijímajú aj neprijímajúce populácie, aby sa predišlo vytváraniu napätia a škodám.
 - Iniciať formálnu registráciu domácností na príjem potravín hneď, ako to bude možné, a podľa potreby ju aktualizovať.
2. Navrhnuť účinné, spravodlivé, chránené, bezpečné, dostupné a efektívne spôsoby distribúcie potravín alebo mechanizmy priameho doručovania
 - 4 hotovosti/poukázok.
 - Radiť sa so ženami a mužmi vrátane dospievajúcich a mládeže a podporiť účasť potenciálne zraniteľných alebo marginalizovaných skupín.
3. Nájsť dostupné, bezpečné a pre príjemcov najpohodlnejšie distribučné a doručovacie miesta.
 - Minimalizovať riziká pre ľudí, ktorí sa dostanú do distribúcií, a pravidelne monitorovať kontrolné body alebo zmeny v bezpečnostnej situácii.

4. Vopred povedať príjemcom podrobnosti o distribučnom pláne a harmonograme, o kvalite a množstve potravinovej dávky alebo o hodnote hotovosti či poukážky a o tom, čo má pokryť.
- Napláňovať distribúciu spôsobom, ktorý rešpektuje cestovanie a pracovný čas ľudí a podľa potreby uprednostňuje rizikové skupiny.
- Pred distribúciou definovať a vytvoriť mechanizmy spätnej väzby s komunitou.

Kľúčové ukazovatele

Percento chýb pri zameraní, koho zahrnúť a koho vylúčiť, je minimalizované

- Cieľ < 10 percent

Vzdialenosť od obydľí po konečné distribučné miesta alebo trhy (v prípade poukážok alebo hotovosti)

- Cieľ < 5 kilometrov

Percento ľudí, ktorí dostali a pomoc (v členení podľa pohlavia, veku a zdravotného postihnutia), a nahlásili problémy s bezpečnosťou pri cestovaní (na miesto a späť) a na miestach programu

Počet nahlásených prípadov sexuálneho vykorisťovania alebo zneužívania moci v súvislosti s distribúciou alebo doručovaním

Percento prípadov sexuálneho vykorisťovania alebo zneužívania moci súvisiacich s distribučnými alebo doručovacími postupmi, pri ktorých sa podnikli ďalšie kroky

- 100 percent

Percento cieľových domácností, ktoré správne uviedli svoj nárok na potravinovú pomoc

- Cieľ: viac ako 50 percent cieľových domácností

Pokyny

Zacielenie: Uistite sa, že nástroje a metódy zacielenia sú prispôsobené kontextu. Zacielenie by malo zahŕňať intervenciu, nielen počiatočnú fázu. Hľadanie správnej rovnováhy medzi chybami na základe vylúčenia, ktoré môžu ohrozovať život, a chybami na základe začlenenia, ktoré sú potenciálne rušivé alebo zbytočné, je zložité. V krízach s rýchlym nástupom sú chyby na základe začlenenia prijateľnejšie ako chyby na základe vylúčenia. V krízových situáciách, keď domácnosti utrpeli podobné straty, alebo keď podrobné posúdenie na základe zacielenia nie je možné z dôvodu nedostatočného prístupu, môže byť vhodná všeobecná distribúcia potravín.

Deti vo veku 6 – 59 mesiacov, tehotné a dojčiace ženy, ľudia žijúci s HIV a iné zraniteľné skupiny môžu byť cieľovou skupinou dodávania doplnkových potravín alebo môžu ich spájať s výživovými liečebnými a preventívnymi stratégiami. Ľuďom žijúcim s HIV to zvýši denný kalorický príjem a podporí dodržiavanie antiretrovírusovej liečby.

Každý cielený program by sa mal starostlivo vyhýbať vytváraniu stigmy alebo diskriminácie. Ľudia žijúci s HIV môžu byť napríklad súčasťou distribúcie pre „ľudí s chronickými chorobami“ a pomoc im možno poskytovať prostredníctvom zdravotných stredísk, kde dostávajú starostlivosť a liečbu. Zoznamy ľudí žijúcich s HIV by sa nikdy nemali zverejňovať ani zdieľať a vo väčšine prípadov by lídri komunít nemali pôsobiť ako prostredníci pre ľudí žijúcich s HIV.

Zameriavací agenti/výbory: Rozvíjajte priamy kontakt s zasiahnutými ľuďmi a skupinami v komunite, pričom sa čo najviac vyhýbajte strážcom komunity. Vytvorte cieľové výbory, ktoré budú zahŕňať zástupcov nasledujúcich populácií:

- ženy a dievčatá, muži a chlapci, starší ľudia a osoby so zdravotným postihnutím;
- miestne volené výbory, ženské skupiny a humanitárne organizácie;
- miestne a medzinárodné mimovládne organizácie;
- mládežnícke organizácie; a
- miestne samosprávne inštitúcie.

Registračné procesy: Registrácia môže byť náročná v táboroch, najmä tam, kde vysídlení ľudia nemajú identifikačné doklady. Zoznamy od miestnych úradov a domácností vytvorených komunitou môžu byť užitočné, ak nezávislé hodnotenie dokáže, že sú presné a nestranné. Podporujte zapojenie zasiahnutých žien do tvorby registračných procesov. Zahrňte do distribučných zoznamov ohrozených jednotlivcov, najmä ľudí so zníženou pohyblivosťou.

Ak v počiatočných štádiách krízy registrácia nie je možná, dokončite ju hneď, ako sa situácia stabilizuje. Zavedte mechanizmus spätnej väzby pre registračný proces prístupný všetkým zasiahnutým ľuďom vrátane žien, dievčat, starších ľudí a osôb so zdravotným postihnutím. Ženy majú právo registrovať sa na svoje meno. Ak je to možné, poraďte sa s mužmi a ženami, v prípade potreby oddelene, o tom, kto by mal fyzicky preberať alebo dostávať hotovostnú pomoc v mene domácnosti. Táto konzultácia by mala byť založená na hodnotení rizika.

Podniknite osobitné opatrenia pre domácnosti na čele so slobodnými mužmi alebo ženami, ako aj pre domácnosti vedené deťmi a mladými ľuďmi a odlúčenými deťmi či deťmi bez sprievodu, aby mohli bezpečne preberať pomoc v mene domácnosti. Zriadte opatrovateľské služby v blízkosti distribučných miest, aby mohli domácnosti s jedným rodičom a ženy s malými deťmi získať pomoc bez toho, aby nechali deti bez dozoru. V situáciách s polygamnými domácnosťami zaobchádzajte s každou manželkou a jej deťmi ako so samostatnou domácnosťou.

Distribúcia „suchých“ dávok: Všeobecné distribúcie potravín bežne obsahujú len suché dávky, ktoré si potom ľudia varia doma. Prijemcami môže byť jednotlivec alebo držiteľ pridelového lístka v domácnosti, zástupca skupiny domácností, tradiční vodcovia a ženské vodkyne alebo vodcovia cieľenej distribúcie založenej na komunite. Frekvencia distribúcie by mala brať do úvahy hmotnosť potravinovej dávky a prostriedky príjemcov na jej bezpečné odnesenie domov. Možno bude treba osobitnú podporu na zabezpečenie toho, aby starší ľudia, tehotné a dojčiacie ženy, odlúčené deti, deti bez sprievodu a osoby so zdravotným postihnutím mohli poberať

a udržať si svoje nároky. Zvážte, či im nebudú pomáhať iní členovia komunity, alebo im častejšie dáte menšie dávky.

Distribúcia „mokrých“ dávok: Za výnimočných okolností, napríklad na začiatku krízy s rýchlym nástupom, sa na všeobecnú distribúciu jedla môžu použiť varené alebo hotové jedlá. Tieto dávky môžu byť vhodné, ak sú ľudia v pohybe alebo ak nosenie jedla domov vystavuje ľudí, ktorí dostávajú pomoc, riziku krádeže, násillia, zneužívania alebo vykorisťovania. V prípade núdze využite ako distribučný mechanizmus školské stravovanie a potravinové stimuly pre pedagogický personál.

Distribučné miesta: Pri výbere distribučných miest zohľadnite terén a snažte sa o primeraný prístup k iným zdrojom podpory, ako je čistá a bezpečná voda, toalety, zdravotnícke služby, tieň, prístrešie a bezpečné priestory pre deti a ženy. Je potrebné zohľadniť prítomnosť ozbrojených kontrolných bodov a vojenská činnosť s cieľom minimalizovať riziko pre civilistov a zabezpečiť bezpečný prístup k pomoci. Cesty do distribučných miest a z nich by mali byť jasne označené, prístupné a často používané ostatnými členmi komunity. Zvážte praktické aspekty a náklady na prepravu komodít. Pozri Zásady ochrany 2.

Vytvorte alternatívne spôsoby distribúcie, aby sa dostala k tým, ktorí sa nachádzajú ďalej od distribučného miesta alebo ktorí majú praktické problémy. Prístup k distribúcii je bežným zdrojom úzkosti pre marginalizované a vylúčené populácie v kríze. Zabezpečte priame distribúcie obyvateľstvu v inštitucionálnom prostredí.

Plánovanie distribúcie: Naplánujte distribúciu na časy, ktoré umožňujú cestovanie do distribučných miest a späť domov počas denného svetla. Vyhnite sa vytváraniu požiadavky na prenocovanie, čo prináša ďalšie riziká. Naplánujte distribúciu tak, aby ste minimalizovali narušenie každodenných činností. Zvážte vytvorenie rýchlych alebo prioritných liniek pre rizikové skupiny a pracovného stola so sociálnym pracovníkom, ktorý môže zaregistrovať všetky deti bez sprievodu a odlúčené deti. Vopred informujte o harmonograme a distribúcii prostredníctvom širokého spektra komunikácie.

Bezpečnosť pri distribúcii potravín, poukážok a hotovosti: Podniknite kroky na minimalizovanie rizík pre účastníkov distribúcie. To zahŕňa primeranú kontrolu davu a dohľad nad distribúciou vyškoleným personálom a príslušníkmi zasiahnutého obyvateľstva, ktorí sami strážia distribučné miesta. V prípade potreby zapojte miestnu políciu. Informujte policajných úradníkov a policajtov o cieľoch presunov potravín. Starostlivo naplánujte rozloženie distribučných miesta tak, aby boli bezpečné a dostupné pre starších ľudí, osoby so zdravotným postihnutím a ľudí s praktickými problémami. Informujte všetky tímy distribúcie potravín o vhodnom a očakávanom správaní vrátane trestov za sexuálne vykorisťovanie a zneužívanie. Zapojte strážkyne, aby dohliadali na vykladanie, registráciu, distribúciu a monitorovanie potravín po distribúcii. Pozri Základnú humanitárnu normu – záväzok č. 7.

Poskytovanie informácií: Na distribučných miestach zobrazujte informácie o dávkach na viditeľnom mieste v jazykoch a formátoch prístupných ľuďom, ktorí nevedia čítať

alebo majú problémy s komunikáciou. Informujte ľudí prostredníctvom tlačných, zvukových, SMS a hlasových správ o:

- pridelovom pláne s uvedením množstva a typu dávok potravín alebo o hodnote hotovosti/poukážky a o tom, čo má pokryť;
- dôvodoch prípadných zmien oproti predchádzajúcim plánom (načasovanie, množstvo, položky, iné);
- distribučnom harmonograme;
- nutričnej kvalite potravín a v prípade potreby o osobitnej pozornosti, ktorú príjemcovia vyžadujú na ochranu jej nutričnej hodnoty;
- požiadavkách na bezpečnú manipuláciu a používanie potravín;
- špecifických informáciách o optimálnom využití potravín pre deti; a
- možnosti získania ďalších informácií alebo poskytnutia spätnej väzby.

V prípade pomoci v hotovosti by mala byť prevádzaná hodnota zahrnutá do informácií o dávke. Informácie môžu dostávať na distribučnom mieste, môžu byť zobrazené na mieste výdaja peňazí alebo tam, kde je možné uplatniť poukážky, prípadne v letáku v miestnom jazyku.

Zmeny v poskytovanej strave: K zmenám v dávkach alebo prevádzanej hodnote v prípade hotovostnej pomoci môže dôjsť v dôsledku nedostatku dostupných potravín či financií alebo z iných dôvodov. Ak k tomu dôjde, oznámte ich príjemcom prostredníctvom distribučných výborov, vedúcich komunít a zastupiteľských organizácií. Pred distribúciou vypracujte spoločný postup. Distribučný výbor by mal ľudí informovať o zmenách, ich dôvodoch a dátume a pláne obnovenia normálnych dávok. Možnosti zahŕňajú:

- zníženie dávok pre všetkých príjemcov;
- zabezpečenie plnej dávky zraniteľným jednotlivcom a zníženej dávky bežnej populácii; alebo
- odloženie distribúcie (ako posledná možnosť).

Monitorovanie distribúcie a dodania: Pravidelne monitorujte potraviny náhodným vážením dávok zhromaždených domácnosťami, aby ste zmerali presnosť a spravodlivosť distribúcie. Rozprávajte sa s príjemcami a zabezpečte, aby vzorka opýtaných zahŕňala rovnaký počet žien a mužov vrátane dospelých a mladých ľudí, osôb so zdravotným postihnutím a starších ľudí. Náhodné návštevy pohovorového tímu zloženého z aspoň jedného muža a jednej ženy môžu pomôcť stanoviť prijateľnosť a užitočnosť dávky. Tieto návštevy môžu identifikovať ľudí, ktorí spĺňajú výberové kritériá, ale nedostávajú potravinovú pomoc. Môžu tiež identifikovať jedlo prijaté odinakiaľ, jeho zdroj a použitie. Návštevy môžu identifikovať možné použitie sily na získanie majetku, násilné náboje alebo sexuálne či iné vykorisťovanie. Pozri

Potravinová pomoc – štandard 6.4:

Využívanie potravín

- 2 Skladovanie, príprava a konzumácia potravín je bezpečná a vhodná na úrovni domácností aj komunity.

3

Kľúčové kroky

- 4 Chrániť ľudí, ktorí dostávajú pomoc, pred nevhodnou manipuláciou alebo prípravou potravín.
- 5 Informovať ľudí o dôležitosti potravinovej hygieny a podporovať správne hygienické postupy pri manipulácii s potravinami.
- Tam, kde sa poskytujú varené dávky, zaškoliť personál o bezpečnom skladovaní, manipulácii a príprave jedla a o možných zdravotných rizikách pri nesprávnom postupe.
2. Konzultovať a radiť ľuďom, ktorí dostávajú pomoc, v otázke skladovania, prípravy, varenia a konzumácie potravín.
 3. Zabezpečiť, aby mali domácnosti bezpečný prístup k vhodnému kuchynskému náčinu, palivu, úsporným sporákom, čistej vode a hygienickým materiálom.
 4. Zabezpečiť, aby jednotlivci, ktorí si sami nedokážu pripraviť jedlo alebo sa nakŕmiť, mali prístup k opatrovateľom, ktorí im môžu pomôcť, ak je to možné a vhodné.
 5. Sledovať, ako sa v domácnosti využívajú potravinové zdroje.

Kľúčové ukazovatele

Počet hlásených prípadov ohrozenia zdravia z distribuovaných potravín

Percento domácností schopných bezpečne skladovať a pripravovať potraviny

Percento cieľových domácností, ktoré sú schopné opísať tri alebo viac správ týkajúcich sa povedomia o hygiene

Percento cieľových domácností, ktoré uvádzajú, že majú prístup k vhodnému kuchynskému náčinu, palivu, pitnej vode a hygienickým materiálom

Pokyny

Potravinová hygiena: Krízy môžu narušiť bežné hygienické návyky ľudí. Podporujte potravinovú hygienu prispôbenú miestnym podmienkam a vzorcom chorôb. Zdôraznite dôležitosť vyhýbania sa kontaminácii vody, likvidácie škodcov a potreby vždy si pred manipuláciou s potravinami umyť ruky. Informujte príjemcov potravín o bezpečnom skladovaní potravín na úrovni domácnosti. Pozri Podporu hygieny WASH – štandardy.

Spracovanie a skladovanie potravín: Prístup k zariadeniam na spracovanie potravín, ako sú mlyny na obilie, umožňuje ľuďom pripraviť si jedlo podľa vlastného výberu a šetrí čas na iné výrobné činnosti. Ak sú v ponuke potraviny podliehajúce skaze, zvážte vhodné zariadenia na ich uskladnenie, ako sú vodotesné nádoby, chladničky a mrazničky. Teplo, chlad a vlhkosť ovplyvňujú skladovanie rýchlo sa kaziacich potravín.

Medzi jednotlivcov, ktorí môžu potrebovať pomoc pri skladovaní, varení a výžive, patria malé deti, starší ľudia, ľudia so zdravotným postihnutím a ľudia s HIV. Ľudia, ktorí majú problémy s poskytovaním jedla osobám, ktoré sú od nich závislé, ako sú napríklad rodičia so zdravotným postihnutím, môžu potrebovať terénne programy alebo dodatočnú podporu.

Monitorovanie používania potravín v rámci domácnosti: Humanitárne organizácie by mali monitorovať a hodnotiť používanie potravín v rámci domácnosti, ako aj ich vhodnosť a primeranosť. Na úrovni domácností sa môžu byť potravinové komodity spotrebovať tak, ako bolo zamýšľané, alebo sa s nimi môže obchodovať, prípadne sa dajú vymieňať. Cieľom výmenného obchodu by mohol byť prístup k ďalším preferovanejším potravinovým a nepotravinovým položkám alebo platbe za služby, ako je školné alebo lekárske účty. Hodnotenie pridelovania v rámci domácnosti by malo monitorovať aj spotrebu potravín podľa pohlavia, veku a zdravotného postihnutia.

Použitie hotovosti a poukázok: Je dôležité riadiť riziko panického nákupu, keď domácnosti dostanú hotovosť alebo poukážky. Obchodníkov a ľudí, ktorí dostávajú pomoc, pripravte pred distribúciou, pri distribúcii a po distribúcii. Zvážte napríklad, či bude jedlo dostupné počas celého mesiaca, alebo či by nebolo lepšie rozložiť distribúciu v priebehu mesiaca. Ak je to vhodné, poukážky je možné vydávať v malých nominálnych hodnotách s možnosťou ich použitia týždenne. Rovnaký princíp by sa mal vzťahovať na hotovosť, ktorú možno vymeniť prostredníctvom bankomatov alebo iných foriem digitálnych či manuálnych platieb.

7. Živobytie

Schopnosť ľudí chrániť svoje živobytie priamo súvisí s ich zraniteľnosťou pri kríze. Pochopenie zraniteľnosti pred krízou, počas nej a po nej uľahčuje primeranú pomoc a identifikáciu toho, ako môžu si komunity obnoviť a zlepšiť živobytie.

Krízy môžu narušiť mnohé faktory, na ktoré sa ľudia spoliehajú, aby si udržali živobytie. Ľudia zasiahnutí krízou môžu prísť o prácu alebo budú musieť opustiť pôdu či vodné zdroje. Okrem toho im môžu počas konfliktov alebo prírodných katastrof zničiť, kontaminovať alebo ukradnúť majetok. Môžu prestať fungovať trhy.

V počiatočných štádiách krízy je prioritou uspokojovanie základných potrieb prežitia. Postupom času však rehabilitácia systémov, zručností a možností, ktoré podporujú živobytie tiež umožní ľuďom aj dôstojnú obnovu. Podpora živobytia medzi utečencami často predstavuje jedinečné výzvy, ako napríklad táborenie alebo reštriktívne právne a politické rámce v krajinách azylu.

Tí, ktorí vyrábajú potraviny, potrebujú prístup k pôde, vode, dobytku, podporným službám a trhom, ktoré im pomáhajú pri výrobe. Mali by mať prostriedky na pokračovanie vo výrobe bez ohrozenia iných zdrojov, ľudí alebo systémov. [Pozri Príručku LEGS.](#)

V mestských oblastiach bude vplyv krízy na živobytie pravdepodobne iný ako vo vidieckych oblastiach. Zloženie domácnosti, zručnosti, postihnutie a vzdelanie určia mieru, v akej sa ľudia môžu podieľať na rôznych ekonomických aktivitách. Vo všeobecnosti majú chudobnejší mestskí obyvatelia menej rôznorodú škálu životných stratégií ako ich náprotivky vo vidieckych oblastiach. V niektorých krajinách napríklad nemajú prístup k pôde na pestovanie potravín.

Spojenie tých, ktorí prišli o živobytie, a tých, ktorí majú vplyv na vytváranie nových príležitostí, pomôže stanoviť priority reakcie na živobytie. To by malo odrážať analýzu trhu práce, služieb a súvisiacich produktov. Všetky intervencie v oblasti živobytia by mali zohľadniť, ako využívať a/alebo podporovať miestne trhy. [Pozri Príručku MERS.](#)

Živobytie – štandard 7.1:

Primárna výroba

Primárne výrobné mechanizmy sú pod ochranou a dostávajú podporu.

Kľúčové kroky

1. Vytvoriť poľnohospodárom prístup k výrobným vstupom a/alebo aktívam.
 1. Uprednostňovať hotovosť alebo poukážky tam, kde trhy fungujú a dá sa podporiť ich obnova, aby mali farmári flexibilitu pri výbere preferovaných vstupov, osiva, rýb alebo druhov hospodárskych zvierat.
 - Zavádzať nové technológie po kríze len vtedy, ak boli testované alebo sa prispôbili podobným kontextom.

2. Ponúkať podnety prijateľné na miestnej úrovni, zodpovedajú príslušným normám kvality a prichádzajú načas, aby sa umožnilo čo najlepšie sezónne využitie.
- 2 Uprednostňovať miestne vhodný dobytok a miestne odrody plodín, ktoré sa už používajú a sú žiadané v nadchádzajúcej sezóne.
3. Zabezpečiť, aby vstupy a služby nezvyšovali zraniteľnosť príjemcov a nevytvárali konflikty v rámci komunity.
- 3 Posúdiť potenciálny boj o vzácne prírodné zdroje (ako je pôda alebo voda), ako aj potenciálne škody na existujúcich sociálnych sieťach.
4. Spravidlivo zapojiť zasiahnutých mužov a ženy do plánovania, rozhodovania, zavádzania a monitorovania reakcií v rámci primárnej výroby.
- 4 Vyškoliť výrobcov pôsobiacich v pestovaní plodín, rybolove, akvakultúre, lesníctve a chove hospodárskych zvierat udržateľnej výrobe a riadiacich postupoch.
- 5 Posúdiť trh a stimulovať dopyt po miestne pestovaných plodinách, zelenine
- 6 a iných poľnohospodárskych produktoch.

Kľúčové ukazovatele

Percentuálna zmena v produkcii cieľovej populácie (potraviny alebo zdroj príjmu) v porovnaní s bežným rokom

Percento domácností, ktoré uvádzajú, že majú prístup k primeraným skladovacím priestorom svojej produkcie

Percento cieľových domácností so zlepšeným fyzickým prístupom na fungujúce trhy v dôsledku zásahov programu

Pokyny

Výrobné stratégie: Výrobné stratégie musia mať primeranú šancu na rozvoj a úspech v danom kontexte. To môže závisieť od mnohých faktorov vrátane prístupu k:

- dostatočným prírodným zdrojom, pracovnej sile, poľnohospodárskym vstupom a finančnému kapitálu;
- kvalitným odrodám osiva, ktoré sú prispôbené miestnym podmienkam; a
- úžitkovým zvieratám, ktoré predstavujú zásadný prínos pre potravinovú bezpečnosť. [Pozri Príručku LEGS.](#)

Okrem toho musí stratégia zväžiť existujúce zručnosti v oblasti obživy, preferencie komunity, fyzické prostredie a potenciál škálovateľnosti.

Podporovať rôznorodé živobytie v rámci miestnej oblasti a zároveň predchádzať nadmernému využívaniu prírodných zdrojov. Škody na životnom prostredí nielenže

zvyšujú riziko krízy, ale prispievajú aj k napätiu medzi komunitami. Ak je to možné, zásahy v oblasti živobytia by mali podporovať prispôsobenie zmene klímy, napríklad výber prispôsobených odrôd osiva.

Zabráňte detskej práci spojenej s iniciatívami v oblasti živobytia. Uvedomte si nepriamy dopad programov na živobytie na deti, ako je napríklad vynechávanie školy, pretože sa od nich vyžaduje pomoc v domácnosti, kým rodič pracuje.

Energia: Zvážte energetické nároky mechanizovanej práce, a potravín, komunikácie chladiarenských reťazcov na konzerváciu potravín a efektívnych spaľovacích zariadení.

Vylepšenia: Zvážte zavedenie lepších odrôd plodín, hospodárskych zvierat alebo druhov rýb, nových nástrojov, hnojív alebo inovatívnych riadiacich postupov. Posilnite výrobu potravín na základe zachovania predkrízových modelov a/alebo prepojenia so štátnymi plánmi rozvoja.

Nové technológie: Výrobcovia a miestni spotrebitelia musia pochopiť a akceptovať dopad nových technológií na miestne výrobné systémy, kultúrne praktiky a prírodné prostredie ešte pred ich prijatím. Pri predstavovaní nových technológií poskytnite vhodné komunitné konzultácie, informácie a školenia. Zabezpečte prístup skupinám ohrozeným diskrimináciou (vrátane žien, starších ľudí, menšín a ľudí so zdravotným postihnutím). Ak je to možné, koordinujte sa s odborníkmi na živobytie a vládnymi ministerstvami. Zabezpečte nepretržitú technologickú podporu, budúcu dostupnosť technológie a posúďte jej komerčnú životaschopnosť.

Hotovostná pomoc alebo úver: To možno použiť na veľtrhoch osív a hospodárskych zvierat. Pochopte potenciálne dôsledky zvoleného prístupu na výživu ľudí, zvážte, či umožňuje ľuďom samotným vyrábať potraviny bohaté na živiny alebo či poskytuje hotovosť na nákup potravín. Posúďte vhodnosť hotovostnej pomoci pri nákupe výrobných vstupov, zohľadnite dostupnosť tovaru, prístup na trhy a existenciu bezpečného, cenovo dostupného a rodovo citlivého mechanizmu prevodu hotovosti. Pozri Príručku MERS a Príručku LEGS.

Sezónnosť a kolísanie cien: Poľnohospodárske vstupy a veterinárne služby zabezpečte tak, aby sa zhodovali s poľnohospodárskymi sezónami a sezónami chovu zvierat. Napríklad pred výsadbovou sezónou zabezpečte osivo a nástroje. Znižovanie stavov dobytká počas sucha by malo prebehnúť pred nadmerným úhynom dobytká. S obnovou stavu by sa malo začať, keď je pravdepodobnosť obnovy vysoká, napríklad po najbližšom období dažďov. Ak je to potrebné, alebo poskytnúť potravinovú pomoc na ochranu osiva a vstupov. Zabezpečte, aby vstupy reagovali na rôzne možnosti, potreby a riziká rôznych skupín vrátane žien a osôb so zdravotným postihnutím. Extrémne sezónne výkyvy cien nepriaznivo ovplyvňujú chudobných poľnohospodárskych výrobcov, ktorí predávajú produkciu tesne po zbere, keď sú ceny najnižšie. Tieto výkyvy majú negatívny dopad aj na majiteľov hospodárskych zvierat, ktoré musia počas sucha predávať. A naopak, spotrebitelia, ktorí majú obmedzený disponibilný príjem, si nemôžu dovoliť investovať do zásob potravín. Sú odkázaní na malé, ale časté nákupy. V dôsledku toho nakupujú potraviny aj vtedy, keď sú ceny

vysoké, napríklad počas sucha. Pokyny pre hospodárske zvieratá nájdete [v Príručke LEGS](#).

Osivo: Poľnohospodári a miestni poľnohospodárski odborníci by mali schváliť konkrétne odrody. Osivo by malo vyhovovať miestnej agroekológii a podmienkam hospodárenia farmárov. Mali by byť tiež odolné voči chorobám a vydržať potenciálne drsné poveternostné podmienky spôsobené klimatickými zmenami. Otestujte kvalitu osiva s pôvodom mimo regiónu a skontrolujte, či je vhodné do miestnych podmienok. Umožnite farmárom prístup k rôznym plodinám a odrodám v rámci každého zásahu súvisiaceho s osivom. To im umožňuje zistiť, čo je najlepšie pre ich poľnohospodársky systém. Napríklad farmári pestujúci kukuricu môžu uprednostňovať hybridné osivo pred miestnymi odrodami. Dodržiavajte štátne pravidlá týkajúce sa hybridného osiva. Nedistribuuajte geneticky modifikované semená bez súhlasu miestnych orgánov. Informujte farmárov, ak dostanú geneticky modifikované semená. Ak farmári používajú poukážky alebo veľtrhy semien, vyzvite ich, aby kupovali semená od miestnych formálnych dodávateľov. Poľnohospodári môžu uprednostňovať tradičné odrody, ktoré sú prispôbené miestnemu kontextu. Určite budú dostupné za nižšiu cenu, čo znamená, že dostanú viac osiva za rovnakú hodnotu.

Napätie v komunite a bezpečnostné riziká: Ak si výroba vyžaduje zmenu v prístupe k dostupným prírodným zdrojom, medzi vysídleným a miestnym obyvateľstvom alebo v rámci zasiahnutej komunity môže vzniknúť napätie. Súťaž o vodu alebo pôdu môže viesť k obmedzeniam v ich používaní. Primárna produkcia potravín nemusí byť životaschopná, ak panuje dlhodobý nedostatok životne dôležitých prírodných zdrojov. Rovnako to nie je možné, ak majú určité skupiny obyvateľstva, ako sú ľudia bez pôdy, nedostatočný prístup. Aj bezplatné podnety môžu narušiť tradičnú sociálnu podporu, ohroziť mechanizmy prerozdelenia alebo ovplyvniť prevádzkovateľov súkromného sektora. To môže vytvárať napätie a znižovať budúci prístup k vstupom.

Pozri Zásady ochrany 1.

Zásobovací reťazec: Na získanie vstupov a služieb na výrobu potravín využite existujúce miestne, overiteľné dodávateľské reťazce, ako sú veterinárne služby a semená. Na podporu miestneho súkromného sektora používajte mechanizmy ako hotovosť alebo poukážky, ktoré spájajú prvovýrobcov priamo s dodávateľmi. Pri navrhovaní miestnych nákupných systémov zohľadnite dostupnosť vhodných vstupov a možnosti dodávateľov pri rozširovaní ponuky. Posúďte riziko inflácie a udržateľnosť kvality vstupov. Monitorujte a zmierňujte negatívne dopady reakcií na trhové ceny, vrátane veľkých miestnych nákupov a distribúcie potravín. Zvážte dopad miestnych nákupov a dovozov potravín na miestne ekonomiky. Pri práci so súkromným sektorom identifikujte a riešite rodové nerovnosti a spravodlivo rozdeľte všetky zisky.

Pozri Príručku MERS.

Sledujte, či výrobcovia poskytnuté vstupy skutočne využívajú podľa plánu. Skontrolujte kvalitu vstupov z hľadiska ich výkonu, prijateľnosti a preferencií výrobcov. Vyhodnoťte, ako projekt ovplyvnil dostupnosť potravín na úrovni domácností. Zvážte napríklad množstvo a kvalitu potravín, ktoré sa skladujú, konzumujú,

predávajú alebo rozdeľujú. Ak je cieľom projektu zvýšiť produkciu určitého typu potravín (živočíšne/rybie produkty alebo strukoviny bohaté na bielkoviny), zistíte, ako tieto produkty používajú domácnosti. Zahrňte analýzu prínosu pre rôznych členov domácnosti, ako sú ženy, deti, starší ľudia a ľudia so zdravotným postihnutím.

Ukladanie po zbere úrody: Značná časť produkcie (odhadovaný priemer 30 %) sa po zbere nedá použiť v dôsledku strát. Podporte zasiahnutých ľudí, aby po zbere úrody minimalizovali straty riadením manipulácie, skladovania, spracovania, balenia, dopravy, marketingu a iných činností. Poradte im a umožnite im skladovať úrodu, aby sa vyhlili vlhkosti a aflatoxínom produkovaným hubami. Umožnite im spracovať úrodu, najmä obilniny.

Živobytie – štandard 7.2:

Príjem a zamestnanie

Ženy a muži majú rovnaký prístup k primeraným príležitostiam zárobku tam, kde sú vytváranie príjmu a zamestnanie prijateľná stratégia obživy.

Kľúčové kroky

1. Pri rozhodovaní o zárobkových činnostiach vychádzať z rodovo citlivého posúdenia trhu.
 - 1 Znížiť riziko podvýživy a ďalšieho ohrozenia verejného zdravia zabezpečením toho, aby účasť na možnostiach zárobku neohrozila starostlivosť o deti ani iné opatrovateľské povinnosti.
 - Rozumieť pracovnej sadzbe pre členov komunity a štátnej minimálnej mzde za nekvalifikovanú a kvalifikovanú prácu.
2. Vyberať typy platieb (naturálie, hotovosť, poukážka, strava alebo kombinácia) na základe participatívnej analýzy.
 - 2 Chápať miestne možnosti, výhody v oblasti bezpečnosti a ochrany, okamžité potreby, spravodlivý prístup, existujúce trhové systémy a preferencie zasiahnutých ľudí.
3. Založiť úroveň platby na type práce, miestnych pravidlách, cieľoch na obnovenie živobytia a prevládajúcich schválených úrovniach platieb v regióne.
 - 3 Zvážiť opatrenia záchrannnej siete, ako sú bezpodmienečné prevody hotovosti a potravín pre domácnosti, ktoré sa nemôžu zúčastniť na pracovných programoch.
4. Prijíť a udržiavať inkluzívne, bezpečné a zaistené pracovné prostredie.
 - Monitorovať riziko sexuálneho obťažovania, diskriminácie, vykorisťovania a zneužívania na pracovisku a rýchlo reagovať na sťažnosti.
4. Podporovať partnerstvá so súkromným sektorom a ďalšími zainteresovanými stranami s cieľom vytvoriť udržateľné pracovné príležitosti.

5 Spravodlivo poskytovať kapitálové zdroje na uľahčenie obnovy živobytia.

6. Vždy, keď je to možné, vyberať si environmentálne citlivé možnosti vytvárania príjmu.

6 Kľúčové ukazovatele

Percento cieľovej populácie, ktorá si počas definovaného obdobia zlepši čistý príjem

Percento domácností s prístupom k úveru

Percento cieľovej populácie, ktorá si diverzifikuje činnosti generujúce príjem

Percento cieľovej populácie zamestnanej (alebo samostatne zárobkovo činnnej) v aktivitách udržateľného živobytia počas vymedzeného časového obdobia (6 – 12 mesiacov)

Percento zasiahnutého obyvateľstva s fyzickým a ekonomickým prístupom k fungujúcim trhom a/alebo iným službám na podporu živobytia (formálne alebo neformálne)

Pokyny

Analýza: Základom odôvodnenia a definovania činností, y obnovy, odolnosti a udržania výsledkov je rodovo citlivá analýza práce a trhu. Pochopenie úloh a povinností v domácnosti je nevyhnutné pri riešení všetkých alternatívnych nákladov, ako je starostlivosť o deti alebo starších ľudí či prístup k iným službám, napríklad k vzdelávaniu alebo zdravotnej starostlivosti.

Použite existujúce nástroje na pochopenie trhov a ekonomických systémov. Reakcie na potravinovú bezpečnosť by sa mali zakladať na trhových funkciách pred krízou a po nej a na ich potenciáli zlepšiť životné podmienky chudobných ľudí. Diskutujte o alternatívach alebo prispôbení pre rizikové skupiny (ako sú mládež, osoby so zdravotným postihnutím, tehotné ženy alebo starší ľudia) v rámci cieľovej skupiny. Analyzujte ich zručnosti, skúsenosti, možnosti a potenciálne riziká a stratégie na zmiernenie dopadov. Zistite, či členovia domácnosti bežne migrujú za sezónnou prácou. Informujte sa o možnom obmedzenom prístupe rôznych skupín zasiahnutého obyvateľstva k trhom a príležitostiam na živobytie, a podporte ich pri prístupe.

Opatrenia v rámci záchrannej siete: Niektoré ženy a muži sa možno nebudú môcť zapájať do činností vytvárajúcich príjem, ako napríklad staršie páry. Kríza sama osebe môže znemožniť ostatným zamestnať sa v dôsledku zmien v povinnostiach alebo zdravotnom stave. Krátkodobé opatrenia v rámci záchrannej siete môžu podporiť takéto prípady prepojením na existujúce vnútroštátne systémy sociálnej ochrany. V prípade potreby odporučte nové bezpečnostné siete. Uplatňovanie opatrení v rámci záchrannej siete musí podporovať spravodlivé rozdeľovanie zdrojov a zabezpečiť, aby ženy a dievčatá mali v prípade potreby priamy prístup k zdrojom. Zároveň pracujte s ľuďmi, ktorí záchrannú sieť využívajú, aby ste našli spôsoby, ako prejsť na

bezpečné a udržateľné činnosti vytvárajúce príjem. Vždy, keď je to možné, by sa reakcie založené na hotovosti mali prepojiť s existujúcimi programami záchrannej siete ako súčasť stratégie udržateľnosti a sociálnej ochrany.

Platby: Pred realizáciou plateného pracovného programu analyzujte trh. Platba môže byť v hotovosti alebo v potravinách alebo ich kombinácia a mala by uspokojiť potreby domácností s nedostatkom potravín. Informujte o cieľoch projektu, očakávaníach humanitárnej organizácie od pracovníkov, podmienkach, za ktorých budú ľudia pracovať, výškach platby a postupe.

Urobte z platby stimul pre ľudí, aby si zlepšili vlastnú situáciu, a nebrali ju ako kompenzáciu za prácu v komunite. Zvážte nákupné potreby ľudí a vplyv poskytovania hotovosti alebo potravín na vytvorenie príjmu v domácnosti určeného na uspokojenie základných potrieb, ako sú škola, zdravotná starostlivosť a sociálne povinnosti. Rozhodnite o type a výške platby od prípadu k prípadu. Monitorujte, aby ste zaistili, že všetky ženy a mužov odmeňujú rovnako za dohodnuté jednotky práce a že nedochádza k diskriminácii špecifických skupín.

Zvážte vplyv hodnoty opätovného predaja na miestnych trhoch, kde sa platí v naturáliách a poskytuje sa ako prevod príjmu. Nové činnosti vytvárajúce príjmy by mali skôr posilniť ako nahradiť existujúcu ponuku zdrojov príjmov. Platby by nemali mať negatívny dopad na miestne trhy práce, napríklad spôsobením inflácie miezd, odklonom pracovnej sily od iných činností alebo oslabením základných verejných služieb.

Kúpna sila: Hotovosť môže mať pozitívny multiplikačný efekt v miestnych hospodárstvach, ale môže spôsobiť aj miestnu infláciu kľúčových tovarov. Distribúcia potravín môže mať vplyv aj na kúpnu silu ľudí, ktorí dostávajú pomoc. Kúpna sila spojená s potravinami alebo kombináciou potravín ovplyvňuje, či domácnosť príjemcu jedlo konzumuje alebo predáva. Niektoré komodity (napríklad olej) sa ľahšie predávajú za dobrú cenu ako iné (napríklad zmiešané potraviny). Pri hodnotení širšieho dopadu programov distribúcie potravín si ujasnite informácie o predaji a nákupe potravín v domácnostiach.

Bezpečnosť pri práci: Na minimalizáciu rizika pre verejné zdravie alebo na ošetrovanie úrazov využívajte praktické postupy. V prípade potreby zabezpečte napríklad školenie, ochranný odev a lekárníčky. Minimalizujte riziko vystavenia prenosným chorobám a HIV. Vytvorte bezpečné prístupové cesty na pracoviská a dajte pracovníkom baterky tam, kde trasa nie je dobre osvetlená. Na varovanie pred hrozbami používajte zvončeky, píšťalky a vysielачky. Podporte cestovanie v skupinách a vyhnite sa cestovaniu po zotmení. Zabezpečte, aby všetci účastníci poznali núdzové postupy a mali prístup k systémom včasného varovania. Ženy a dievčatá by mali byť chránené rovnako a mali by sa riešiť všetky diskriminačné normy na pracovisku.

Zvládanie domácich a rodinných povinností: Pravidelne sa rozprávajte so zasiahnutými ľuďmi, vrátane žien a mužov osobitne, aby ste sa dozvedeli o ich preferenciách a prioritách v súvislosti s tvorbou príjmu, peňažnými odmenami za prácu a ďalšími potrebami domácnosti a rodiny. Diskutujte o pracovnom zaťažení a prípadnom

zvýšenom napätí v domácnosti v dôsledku zmien v tradičných rodových rolách a zvýšenej kontroly žien nad majetkom.

Plány aktivít „hotovosť za prácu“ by mali zohľadňovať fyzický stav a každodenné rutiny mužov a žien a mali by byť kultúrne primerané. Mali by napríklad zvážiť čas na modlitbu a štátne sviatky. Pracovná doba by nemala klásť neprimerané protichodné požiadavky na čas ľudí. Programy by nemali odvádzať zdroje domácností od existujúcich produktívnych činností, ani by nemali nepriaznivo vplyvať na prístup k inému zamestnaniu alebo vzdelávaniu. Účasť na tvorbe príjmu by mala rešpektovať vnútroštátne zákony o minimálnom veku zamestnania. Ten zvyčajne nie je nižší ako vek ukončenia povinnej školskej dochádzky. Ak sa na programe zúčastňujú opatrovatelia s malými deťmi, na pracoviskách sa odporúča zriadiť zariadenia starostlivosti o deti s primeraným finančným pridelením.

Environmentálny manažment: Podporte zapojenie ľudí do environmentálnych aktivít, ako je sadenie stromov, čistenie táborov a obnova životného prostredia prostredníctvom potravinových programov a „hotovosti za prácu“. Hoci sú tieto aktivity dočasné, zvýšia angažovanosť ľudí v okolitom prostredí.

Zohľadnite dostupnosť a bezpečnosť pracovného prostredia. Uistite sa, že žiadne nečistoty, ktoré sa majú odstrániť, neobsahujú nebezpečné materiály. Programy „hotovosti za prácu“ by nemali zahŕňať čistenie v priemyselných zariadeniach ani na miestach nakladania s odpadom.

Podporujte výrobu environmentálne udržateľných stavebných materiálov ako príjmotvornú činnosť a zabezpečte súvisiace odborné vzdelávanie. Školte a podporujte ľudí pri kompostovaní biologicky rozložiteľného odpadu na hnojivo.

Súkromný sektor: Súkromný sektor môže pri sprístupňovaní ochrany a obnovy živobytia zohrávať dôležitú úlohu. Ak je to možné, vytvorte partnerstvá na vytváranie pracovných príležitostí. Tieto partnerstvá môžu tiež pomôcť založiť a rozvíjať mikro, malé a stredné podniky. Podnikateľské a technologické inkubátory môžu poskytnúť finančný kapitál a príležitosti na prenos znalostí. [Pozri Príručku MERS.](#)

Dodatok 1

Kontrolný zoznam na hodnotenie potravinovej bezpečnosti a živobytia

Hodnotenia potravinovej bezpečnosti často zoširoka kategorizujú zasiahnutých ľudí do skupín obživy podľa ich zdrojov a stratégií na získanie príjmu alebo potravín. To môže zahŕňať aj rozdelenie obyvateľstva podľa bohatstva alebo vrstiev. Je dôležité porovnať súčasnú situáciu s históriou potravinovej bezpečnosti pred krízou. Ako základ použite „Priemerné normálne roky“. Zohľadnite špecifické úlohy a zraniteľné miesta žien a mužov a ich dopad na potravinovú bezpečnosť domácností.

Nasledujúce otázky v kontrolnom zozname pokrývajú široké oblasti, ktoré je potrebné zvážiť pri hodnotení potravinovej bezpečnosti.

Potravinová bezpečnosť v rámci skupín obživy

- Existujú v populácii skupiny, ktoré majú rovnaké stratégie obživy? Ako ich možno kategorizovať podľa hlavných zdrojov potravy alebo príjmu?

Potravinová bezpečnosť pred krízou (základný stav)

- Ako získavali rôzne skupiny obživy potraviny alebo príjem pred krízou? Aké mali zdroje potravy a príjmu za priemerný rok v nedávnej minulosti?
- Ako sa rozličné zdroje potravy a príjmu sezónne a geograficky líšili počas bežného roka? Užitočné môže byť zostavenie sezónneho kalendára.
- Mali všetky skupiny dostatok potravín správnej kvality, aby mali správnu výživu?
- Získavali všetky skupiny dostatočný príjem neškodlivými spôsobmi, aby si uspokojili základné potreby? Zohľadnite stravu, vzdelanie, zdravotnú starostlivosť, mydlo a iné domáce potreby, oblečenie a výrobné vstupy, ako je osivo a nástroje. (Posledné dve otázky naznačia, či sa vyskytli chronické problémy. Existujúce problémy môže zhoršiť kríza. Na vhodnú reakciu má vplyv to, či je problém chronický alebo akútny.)
- Ako sa pri pohľade späť na posledných päť alebo desať rokov z roka na rok menila potravinová bezpečnosť? Užitočné môže byť vytvorenie časovej osi alebo histórie potravinovej bezpečnosti.
- Aký druh majetku, úspor alebo iných rezerv vlastní rôzne skupiny obživy? Príklady zahŕňajú zásoby potravín, hotovostné úspory, chov dobytka, investície, úvery a nevymáhané dlhy.
- Čo zahŕňajú výdavky domácnosti za týždeň alebo mesiac? Aký podiel sa minie na každú položku?
- Kto zodpovedá za hospodárenie s hotovosťou v domácnosti a na čo sa hotovosť vynakladá?

- Ako je dostupný najbližší trh so základným tovarom? Zohľadnite faktory ako vzdialenosť, bezpečnosť, jednoduchosť mobility, dostupnosť a prístupnosť informácií o trhu a doprave.
- Aká je dostupnosť a cena základného tovaru vrátane potravín?
- Aké boli priemerné obchodné podmienky medzi základnými potrebami (potraviny, poľnohospodárske vstupy, zdravotná starostlivosť atď.) a zdrojmi príjmov (hotovostné plodiny, dobytok, mzdy atď.) pred krízou

Potravinová bezpečnosť počas krízy

- Ako kríza zasiahla rôzne zdroje potravín a príjmov pri každej z identifikovaných skupín obživy?
- Ako zasiahla obvyklé sezónne vzorce potravinovej bezpečnosti rôznych skupín?
- Ako zasiahla prístup k poskytovateľom finančných služieb, trhom, dostupnosť trhu a ceny základného tovaru?
- Aké sú rôzne stratégie zvládania kríz pre rôzne skupiny obživy a aký podiel ľudí sa do nich zapája? Ako sa to zmenilo v porovnaní so situáciou pred krízou?
- Ktorá skupina alebo populácia je najzasiahnutejšia?
- Aké sú krátkodobé a strednodobé dopady stratégií zvládania situácie na finančné a iné aktíva ľudí?
- Aké sú dopady stratégií zvládania situácie na zdravie, celkovú pohodu a dôstojnosť pre všetky skupiny ľudí podľa živobytia a pre všetkých ohrozených ľudí? Existujú riziká spojené so stratégiami zvládania situácie?

Dodatok 2

Kontrolný zoznam na hodnotenie bezpečnosti semien

Nižšie sú vzorové otázky z hodnotenia bezpečnosti semien. Pri hodnotení bezpečnosti osiva by sa mala zohľadniť vnútroštátna legislatíva o hybridných a geneticky modifikovaných odrodách.

Bezpečnosť semien pred krízou (základná línia)

- Aké sú najdôležitejšie plodiny farmárov? Na čo ich používajú – spotrebu, príjem alebo oboje? Pestujú sa každú sezónu? Aké ďalšie plodiny môžu byť dôležité v časoch stresu?
- Ako poľnohospodári zvyčajne získavajú osivo alebo iný sadivový materiál pre tieto plodiny? Zohľadnite všetky kanály.
- Aké sú parametre siatia hlavných plodín? Aká je priemerná vysadená plocha? Aký je výsevný pomer? Aké je pomer znásobovania (pomer zozbieraných semien alebo obilia k zasiatym semenám)?
- Existujú dôležité alebo preferované odrody špecifických plodín (odrody prispôbené miestnemu podnebiu)?
- Ktoré výrobné vstupy sú nevyhnutné pri konkrétnych plodinách alebo odrodách?
- Kto v domácnosti zodpovedá za rozhodovanie, obhospodarovanie plodín a likvidáciu rastlinných produktov v rôznych fázach výroby a postprodukcie?

Bezpečnosť semien po kríze

- Dá sa zásah súvisiaci s poľnohospodárstvom uskutočniť z pohľadu osôb, ktoré dostávajú pomoc?
- Ktoré plodiny kríza najviac zasiahla? Treba sa na ne zamerať? Prečo áno alebo prečo nie?
- Sú si farmári istí, že situácia je teraz dostatočne stabilná a bezpečná na to, aby mohli úspešne pestovať, zberať a predávať alebo konzumovať úrodu?
- Majú dostatočný prístup na polia a iné výrobné prostriedky (hnoj, náradie, ťažné zvieratá)?
- Sú pripravení znovu sa zapojiť do poľnohospodárstva?

Hodnotenie ponuky a dopytu osiva: domáce zásoby

- Je k dispozícii dostatočné množstvo osiva z domácej produkcie? To zahŕňa osivo z vlastnej úrody farmára a osivo potenciálne dostupné prostredníctvom sociálnych sietí (napríklad susedov).
- Je to plodina, ktorú chcú farmári ešte pestovať? Je prispôbené miestnym podmienkam? Je po ňom ešte dopyt?
- Sú odrody dostupné prostredníctvom vlastnej produkcie farmára ešte vhodné na pestovanie v budúcej sezóne? Splňa kvalita osiva bežné štandardy farmára?

Hodnotenie ponuky a dopytu osiva: miestne trhy

- Fungujú trhy vo všeobecnosti napriek kríze (konajú sa trhy, môžu sa farmári voľne pohybovať, predávať a nakupovať)?
- Sú súčasné objemy dostupného osiva alebo obilia porovnateľné s objemami za normálnych podmienok v rovnakom čase počas predchádzajúcich sezón?
- Nachádzajú sa na trhoch plodiny a odrody, ktorých pestovanie farmári považujú za vhodné?
- Sú súčasné trhové ceny osiva alebo obilia porovnateľné s cenami v rovnakom čase v predchádzajúcich sezónach? Ak dôjde k cenovému rozdielu, je pravdepodobné, že bude tento rozdiel pre poľnohospodárov problém?

Hodnotenie ponuky a dopytu osiva: formálny sektor

- Sú ponúkané plodiny a odrody z formálneho sektora prispôbené konkrétnym stresovým zónam? Existujú dôkazy, že ich farmári budú používať?
- Dokáže osivo z formálneho sektora uspokojiť dopyt vyvolaný krízou? Ak nie, akú časť potrieb poľnohospodárov uspokojí?

Dodatok 3

Kontrolný zoznam hodnotenia výživy

Nižšie sú vzorové otázky z hodnotenia skúmajúceho základné príčiny podvýživy, úroveň nutričného rizika a možnosti reakcie. Otázky vychádzajú z konceptného rámca príčin podvýživy. Pozri Obrázok 7: Potravinová bezpečnosť a výživa: príčiny podvýživy. Informácie budú pravdepodobne pochádzať z rôznych zdrojov. Zhromažďovanie si bude vyžadovať rôzne hodnotiace nástroje vrátane rozhovorov s kľúčovými informátormi, pozorovania a skúmania sekundárnych údajov.

Situácia pred stavom núdze

Aké informácie už existujú o povahe, rozsahu a príčinách podvýživy medzi zasiahnutými ľuďmi? Pozri Hodnotenie potravinovej bezpečnosti a výživy – štandard 1.1.

Súčasnú riziko podvýživy

Aké je riziko podvýživy súvisiace so zníženým prístupom k potravinám?

Pozri Dodatok 1: Kontrolný zoznam na hodnotenie potravinovej bezpečnosti a živobytia.

Aké je riziko podvýživy súvisiace s kŕmením dojčiat a malých detí a starostlivosťou o ne?

- Dochádza k zmene pracovných a sociálnych vzorcov (v dôsledku faktorov ako migrácia, vysídlenie alebo ozbrojený konflikt), ktoré ovplyvňujú úlohy a povinnosti v domácnosti?
- Dochádza k zmene bežného zloženia domácností? Existuje veľké množstvo odlúčených detí?
- Narušilo sa prostredie bežnej starostlivosti (napríklad vysídlením), čo ovplyvnilo prístup k sekundárnym opatrovateľom, potravinám alebo k vode?
- Sú niektoré deti bez dojčenia? Sú deti, ktoré umelo dokrmujú?
- Existujú dôkazy alebo podozrenie na pokles kŕmenia dojčiat počas krízy? Došlo konkrétne k zníženiu miery začatia dojčenia alebo výlučného dojčenia?? Zvýšil sa počet umelých kŕmení a/alebo podiel nedojčených detí?
- Sú hygienicky dostupné veku a výžive primerané a bezpečné doplnkové potraviny a prostriedky na ich prípravu?
- Existujú dôkazy alebo podozrenie o všeobecnej distribúcii náhrad materského mlieka, ako je dojčenská výživa, iné mliečne výrobky, fľaše a cumlíky, či už darované alebo zakúpené?
- Boli stáda v pastierskych komunitách dlho preč od malých detí? Zmenil sa prístup k mlieku oproti normálu?
- Zasiahlo HIV starostlivosť na úrovni domácností?

- Prispôsobila sa všeobecná potravinová dávka potrebám starších ľudí a ľudí s problémami s výživou? Zhodnotte jej energetické zloženie a obsah mikroživín. Posúďte prijateľnosť potravinových produktov (chutnosť, žuvateľnosť a stráviteľnosť).

Aké je riziko podvýživy súvisiace so zlým verejným zdravím?

- Existujú správy o prepuknutí chorôb, ktoré môžu ovplyvniť stav výživy, ako sú osýpky alebo akútne hnačkové ochorenie? Existuje riziko, že sa tieto ohniská objavajú? Pozri Základnú zdravotnú starostlivosť – prenosné choroby – štandard 2.1.
- Aká je odhadovaná zaočkovanosť zasiahnutých ľudí proti osýpkam? Pozri Základnú zdravotnú starostlivosť – zdravie detí – štandard 2.2.1.
- Podáva sa vitamín A bežne pri očkovaní proti osýpkam? Aké je odhadované pokrytie dopĺňania vitamínu A?
- Existuje odhad miery úmrtnosti (buď hrubej alebo pod päť rokov)? Aké sú odhady a aká metóda sa použila na ich vypracovanie? Pozri Základné pojmy v zdraví.
- Existuje alebo dôjde k výraznému poklesu teploty okolia, čo pravdepodobne ovplyvní prevalenciu akútnych respiračných infekcií alebo energetické nároky zasiahnutých ľudí?
- Existuje vysoká prevalencia HIV?
- Sú už ľudia náchylní na podvýživu v dôsledku chudoby alebo zlého zdravia?
- Existuje nadmerný výskyt alebo riziko či vysoká prevalencia tuberkulózy?
- Sú hlásené prípady neprenosných ochorení, ako je cukrovka, artritída, kardiovaskulárne ochorenia a anémia?
- Je tu vysoký výskyt malárie?
- Boli ľudia dlhší čas vo vode alebo v mokrom oblečení alebo boli vystavení iným drsným podmienkam prostredia?

Aké formálne a neformálne miestne štruktúry v súčasnosti fungujú dali by sa cez ne usmerňovať potenciálne intervencie?

- Aká je kapacita ministerstva zdravotníctva, náboženských organizácií, skupín na podporu komunity či doženia alebo mimovládnych organizácií s dlhodobým alebo krátkodobým pôsobením v oblasti?
- Aké sa výživové intervencie alebo komunitná podpora sauž zaviedli a organizujú ich miestne komunity, jednotlivci, mimovládne organizácie, vládne organizácie, agentúry OSN alebo náboženské organizácie? Aké sú výživové politiky (minulé, prebiehajúce a zrušené), plánované dlhodobé výživové reakcie a programy, ktoré sa realizujú alebo plánujú v reakcii na súčasnú situáciu?

Dodatok 4

Meranie akútnej podvýživy

V závažných nutričných núdzových situáciách môže byť potrebné zahrnúť do hodnotenia výživy alebo nutričných programov dojčatá do šiestich mesiacov, tehotné a dojčiacie ženy, staršie deti, dospievajúcich, dospelých a starších ľudí.

Dojčatá do šiestich mesiacov

Zatiaľ čo výskum pre túto vekovú skupinu prebieha, existuje obmedzená základňa dôkazov pre hodnotenie a manažment. Väčšina usmernení odporúča rovnaké antropometrické definície prípadov akútnej podvýživy dojčiat ako pre staršie deti vo veku 6 – 59 mesiacov (okrem obvodu stredného horného ramena (MUAC), ktorý sa v súčasnosti neodporúča pre dojčatá mladšie ako šesť mesiacov). Kritériá vstupu sa zameriavajú skôr na aktuálnu veľkosť ako na hodnotenie rastu.

Prechod z rastových referencií Národného centra pre zdravotnú štatistiku (NCHS) k rastovým štandardom WHO 2006 vedie k tomu, že viac prípadov dojčiat mladších ako šesť mesiacov je zaznamenaných ako zoslabnutých. To môže viesť k tomu, že do programov kŕmenia prichádza viac dojčiat alebo že sa opatrovatelia začnú obávať o primeranosť výlučného dojčenia. Je dôležité posúdiť a zvážiť nasledovné:

- Rast dojčiat do dĺžky – je rýchlosť rastu dobrá, napriek malej veľkosti tela (niektoré deti môžu „dobiehať“ po nízkej pôrodnej hmotnosti)?
- Postupy kŕmenia dojčiat – je dieťa výlučne dojčené?
- Klinický stav – má dieťa nejaké zdravotné komplikácie alebo stavy, ktoré sú liečiteľné alebo ktoré preň predstavujú vysoké riziko?
- Materské faktory – napríklad chýba matke podpora rodiny alebo má depresiu? Pre vysokorizikové dojčatá by mala byť prioritou hospitalizácia do terapeutických programov kŕmenia.

Deti vo veku 6 – 59 mesiacov

V tabuľke nižšie sú bežne používané hraničné hodnoty pri akútnej podvýžive u detí vo veku 6 – 59 mesiacov. Vypočítajte indexy hmotnosti v pomere k výške (WFH) pomocou štandardov rastu detí WHO 2006. Skóre WFH Z (podľa štandardov WHO) je preferovaným ukazovateľom na oznamovanie výsledkov antropometrického prieskumu. MUAC je nezávislé kritérium na hodnotenie akútnej podvýživy a je jedným z najlepších predpovedí úmrtnosti. Prevalencia nízkeho MUAC sa používa aj na predpovedanie počtu prípadov v programoch doplnkovej výživy a terapeutickej starostlivosti. Bežne používané hraničné hodnoty sú <11,5 centimetra pre ťažkú akútnu podvýživu a 11,5 – 12,5 centimetra pre stredne ťažkú akútnu podvýživu. MUAC s vyššou hraničnou hodnotou sa tiež často používa ako súčasť dvojstupňového skríningového procesu. Nemal by sa používať samostatne v antropometrických

	Globálna akútna podvýživa	Stredne ťažká akútna podvýživa	Ťažká akútna podvýživa
Deti 6 – 59 mesiacov	WFH < -2 Z skóre a/alebo MUAC < 12,5 cm a/alebo nutričný edém	Skóre WFH -3 až -2 Z a/alebo MUAC 11,5 – 12,5 cm	Skóre WFH < -3 Z a/alebo MUAC < 11,5 cm a/alebo nutričný edém
Starší ľudia	MUAC 21 cm	MUAC 18,5 – 21,0 cm	MUAC 18,5 cm
Tehotné a dojčiace ženy	MUAC < 23 cm (v určitých kontextoch môže byť < 210 mm)	MUAC 18,5 – 22,9 cm	MUAC < 18,5 cm
Dospelí (vrátane ľudí s HIV alebo tuberkulózou)	BMI < 18,5	BMI 16 – 18,5	BMI < 16

prieskumoch, aj keď sa môže použiť ako jediné vstupné kritérium pri programoch kŕmenia.

Deti vo veku 5 – 19 rokov

Na určenie výživy u detí vo veku 5 – 19 rokov použite rastové štandardy WHO 2007. Tieto krivky referenčných údajov o raste sa tesne zhodujú s normami WHO pre rast detí pre deti vo veku 6 – 59 mesiacov a s odporúčanými hraničnými hodnotami pre dospelých. Zvážte použitie MUAC u starších detí a dospievajúcich, najmä v súvislosti s HIV. Keďže ide o rozvíjajúcu sa technickú oblasť, je dôležité odkázať na najnovšie smernice a technické aktualizácie.

Dospelí (20 – 59 rokov)

U dospelých neexistuje dohodnutá definícia akútnej podvýživy, ale dôkazy naznačujú, že hraničnou hodnotou pre závažnú akútnu podvýživu by mohol byť index telesnej hmotnosti (BMI) nižší ako 16 a pre miernu a stredne závažnú akútnu podvýživu nižší ako 18,5. Prieskumy podvýživy dospelých by sa mali zamerať na zhromaždenie údajov o hmotnosti, výške a výške posediačky a na merania MUAC. Tieto údaje možno použiť na výpočet BMI. BMI by sa mal upraviť pre Cormicov index (pomer výšky posediačky k výške postojacky) len na porovnanie medzi populáciami. Takáto úprava môže podstatne zmeniť zjavnú prevalenciu podvýživy u dospelých a môže mať dôležité dôsledky na plánovanie. Merania MUAC by sa mali vykonávať vždy. Ak sú potrebné okamžité výsledky alebo sú výrazne obmedzené zdroje, prieskumy môžu vychádzať len z meraní MUAC.

Nedostatok overených funkčných výsledkov a referenčných hodnôt komplikuje interpretáciu antropometrických výsledkov. Pri ich interpretácii používajte podrobné kontextové informácie. Návod na hodnotenie nájdete v Citovaných a ďalších zdrojoch.

Pri skríningu jednotlivcov v rámci zaradovania do nutričnej starostlivosti a prepustenia z nej používajte kombináciu antropometrických ukazovateľov, klinických príznakov (najmä slabosť, nedávny úbytok hmotnosti) a sociálnych faktorov (ako je prístup k jedlu, prítomnosť opatrovateľov, prístrešie). Upozorňujeme, že edém u dospelých sa môže spájať s inými faktormi ako podvýživa,

a lekári by mali posúdiť edém dospelých, aby sa vylúčili iné príčiny. Jednotlivé humanitárne organizácie by mali rozhodnúť o ukazovateli na určenie nároku na starostlivosť s ohľadom na známe nedostatky BMI, nedostatok informácií o MUAC a dopady použitia ukazovateľov na plánovanie. Ide o rozvíjajúcu sa technickú oblasť, preto si pozrite najnovšie smernice a technické aktualizácie.

MUAC možno použiť ako skrínigový nástroj pre tehotné ženy, napríklad ako kritérium pre zaradenie do programu výživy. Vzhľadom na ďalšie nutričné potreby môžu byť tehotné ženy vystavené väčšiemu riziku ako iné skupiny v populácii. MUAC sa počas tehotenstva výrazne nemení. MUAC s hodnotou menej ako 20,7 centimetrov znamená vážne riziko retardácie rastu plodu a menej ako 23 centimetrov znamená stredné riziko. Odporúčané hraničné body pre riziko sa v jednotlivých krajinách líšia, ale pohybujú sa od 21 do 23 centimetrov. Hodnotu menšiu ako 21 centimetrov zohľadnite ako vhodnú hranicu na výber žien v ohrození počas núdzových situácií.

Starší ľudia

V súčasnosti neexistuje dohodnutá definícia podvýživy u starších ľudí, napriek tomu môže túto skupinu v krízach ohrozovať podvýživa. WHO naznačuje, že prahové hodnoty BMI pre dospelých môžu byť vhodné pre ľudí vo veku nad 60 rokov. Presnosť merania je však problematická z dôvodu zakrivenia chrbtice (zhrbenia) a kompresie stavcov. Namiesto výšky možno použiť rozpätie ramien alebo polovičné rozpätie, ale násobiaci faktor na výpočet výšky sa líši v závislosti od populácie. Je potrebné vizuálne hodnotenie. MUAC môže byť užitočným nástrojom na meranie podvýživy u starších ľudí, ale výskum vhodných hraničných hodnôt stále prebieha.

Osoby so zdravotným postihnutím

V súčasnosti neexistujú smernice na meranie jednotlivcov s telesným postihnutím. Nedostatok smerníc ich často vylučuje z antropometrických prieskumov. Je potrebné vizuálne hodnotenie. Merania MUAC môžu byť zavádzajúce v prípadoch, keď sa môže vypracovať sval horného ramena ako pomoc pri mobilite. Existujú alternatívy k štandardným mieram výšky, vrátane dĺžky, rozpätia rúk, polorozpätia alebo dĺžky spodnej časti nohy. Na určenie najvhodnejšieho spôsobu merania osôb so zdravotným postihnutím, u ktorých nie je vhodné štandardné meranie hmotnosti, výšky a MUAC, je potrebné pozrieť si najnovšie výskumy.

Dodatok 5

Opatrenia významu nedostatku mikroživín pre verejné zdravie

Naliehavo liečte klinické nedostatky mikroživín na individuálnom základe. Jednotlivé prípady klinických nedostatkov mikroživín tiež zvyčajne poukazujú na základný problém nedostatku mikroživín na úrovni populácie. Meranie a klasifikácia nedostatkov mikroživín na úrovni populácie je dôležitá pri plánovaní a monitorovaní zásahov.

Objektívne meranie stavu mikroživín zabezpečujú biochemické testy. Odber biologických vzoriek na testovanie však často predstavuje problémy v oblasti logistiky, školenia personálu, chladiaceho reťazca a niekedy aj prijateľnosti. Biochemické merania zároveň nie sú vždy také citlivé a špecifické, ako sa vyžaduje. Rovnako ako pri akútnej podvýžive môžu existovať odchýlky v závislosti od dennej doby alebo ročného obdobia odberu vzorky. Nevyhnutná je vhodná kontrola kvality a mala by sa vždy zohľadniť pri výbere laboratória na testovanie vzoriek.

Pri hodnotení stavu mikroživín zohľadnite možnosť nadmerného príjmu ako aj nedostatku. Je to obzvlášť znepokojivé, keď sa na podávanie mikroživín používa viacero vysoko obohatených produktov alebo doplnkov.

Nedostatok mikroživín má vážny dopad na duševné a fyzické zdravie starších ľudí, ich imunitný systém a funkčné schopnosti.

Nižšie uvedená tabuľka zobrazuje klasifikáciu významu vybraných nedostatkov mikroživín na verejné zdravie pomocou rôznych ukazovateľov. Informácie o biochemických testoch a prahoch verejného zdravia nájdete v najnovšej literatúre, prípadne požiadajte o radu odborníka.

Indikátor nedostatku mikroživín	Odporúčaná veková skupina na prieskumy prevalence	Definícia problému verejného zdravia	
		Závažnosť	Prevalencia (%)
Nedostatok vitamínu A			
Nočná slepota (XN)	24 – 71 mesiacov	Slabá	0 ≤ 1
		Stredná	1 ≤ 5
		Závažná	5
Bitotove škvrny (X1B)	6 – 71 mesiacov	Nešpecifikované	> 0,5
Xeróza rohovky/ulcerácia/keratomalácia (X2, X3A, X3B)	6 – 71 mesiacov	Nešpecifikované	> 0,01
Jazvy na rohovke (XS)	6 – 71 mesiacov	Nešpecifikované	> 0,05
Sérový retinol (≤ 0,7 μmol/l)	6 – 71 mesiacov	Mierny	2 ≤ 10
		Stredný	10 ≤ 20
		Závažný	20
Nedostatok jódu			
Struma (viditeľná a hmatateľná)	Deti v školskom veku	Mierna	5,0 – 19,9
		Stredná	20,0 – 29,9
		Závažná	30,0
Stredná koncentrácia jódu v moči (mg/l)	Deti v školskom veku	Nadmerný príjem	> 300
		Dostatočný príjem	100 – 199
		Mierny nedostatok	50 – 99
		Stredný nedostatok	20 – 49
		Závažný nedostatok	< 20
Nedostatok železa			
Anémia (Hemoglobín u netehotných žien < 12,0 g/dl; deti 6 – 59 mesiacov < 11,0 g/dl)	Ženy, deti 6 – 59 mesiacov	Nízka	5 – 20
		Stredná	20 – 40
		Vysoká	40
Beriberi			
Klinické príznaky	Celá populácia	Mierna	1 prípad a < 1 %
		Stredná	1 – 4
		Závažná	5

Indikátor nedostatku mikroživín	Odporúčaná veková skupina na prieskumy prevalence	Definícia problému verejného zdravia	
		Závažnosť	Prevalencia (%)
Príjem v strave (< 0,33 mg/1 000 kCal)	Celá populácia	Mierna	5
		Stredná	5 – 19
		Závažná	20 – 49
Dojčenská úmrtnosť	Dojčatá 2 – 5 mesiacov	Mierna	Žiadne zvýšenie pomeru
		Stredná	Mierny vrchol pomeru
		Závažná	Výrazný vrchol pomeru
Pelagra			
Klinické príznaky (dermatitída) v skúmanej vekovej skupine	Celá populácia alebo ženy > 15 rokov	Mierna	≥ 1 prípad a < 1 %
		Stredná	1 – 4
		Závažná	5
Príjem ekvivalentov niacínu v strave < 5 mg/deň	Celá populácia alebo ženy > 15 rokov	Mierny	5 – 19
		Stredný	20 – 49
		Závažný	50
Skorbut			
Klinické príznaky	Celá populácia	Mierne	1 prípad a < 1 %
		Stredné	1 – 4
		Závažné	5

Dodatok 6

Požiadavky na výživu

Na plánovanie v počiatočnom štádiu krízy použite nasledujúcu tabuľku. Na posúdenie všeobecných dávok by sa mali použiť minimálne požiadavky na živiny uvedené v tabuľke. Nie sú určené na hodnotenie primeranosti dávok doplnkovej ani terapeutickú starostlivosti či na hodnotenie dávok pre konkrétne skupiny ľudí, ako sú jednotlivci trpiaci tuberkulózou alebo ľudia s HIV.

Živina	Minimálne požiadavky na obyvateľstvo
Energia	2 100 kCal
Bielkoviny	53 g (10 % celkovej energie)
Tuky	40 g (17 % celkovej energie)
Vitámín A	550 µg ekvivalentov aktivity retinolu (RTE)
Vitámín D	6,1 µg
Vitámín E	8,0 mg ekvivalentov alfa-tokoferolu (alfa TE)
Vitámín K	48,2 µg
Vitámín B1 (tiamín)	1,1 mg
Vitámín B2 (riboflavín)	1,1 mg
Vitámín B3 (niacín)	13,8 mg ekvivalentov niacínu (NE)
Vitámín B6 (pyridoxín)	1,2 mg
Vitámín B12 (kobalamín)	2,2 µg
Folát	363 µg dietetických ekvivalentov folátu (DFE)
Pantotenát	4,6 mg
Vitámín C	41,6 mg
Železo	32 mg
Jód	138 µg
Zinok	12,4 mg
Meď	1,1 mg
Selén	27,6 µg
Vápnik	989 mg
Horčík	201 mg

Zdroj: Pre všetky výpočty potreby vitamínov a minerálov okrem medi boli použité: RNIs from FAO/WHO (2004), Vitamin and Mineral Requirements in Human Nutrition, 2nd edition, [RNI z FAO/WHO (2004), Požiadavky na vitamíny a minerály v ľudskej výžive, 2. Vydanie], Požiadavky na meď sú prevzaté z WHO (1996), Trace Elements in Human Nutrition and Health [Stopové prvky v ľudskej výžive a zdraví].

Uvedené minimálne požiadavky priemernej populácie zahŕňajú požiadavky všetkých vekových skupín a všetkých pohlaví. Nie sú preto špecifické pre žiadnu skupinu na základe veku či pohlavia a nemali by sa používať ako požiadavky na jednotlivca. Vychádzajú z predpokladaného demografického profilu, predpokladov o okolitej

teploty a úrovni aktivity ľudí. Zohľadňujú aj dodatočné potreby tehotných a dojčiacich žien.

Požiadavky sú vyjadrené ako referenčný príjem živín (RNI) pre všetky živiny okrem energie a medi.

Aktualizácie a ďalší výskum makro- a mikroživín sú k dispozícii na webových stránkach Organizácie Spojených národov pre výživu a poľnohospodárstvo (FAO) a WHO.

Energetické požiadavky obyvateľstva upravte (nahor alebo nadol) pre tieto skupiny:

- demografickú štruktúru obyvateľstva, najmä percento ľudí mladších ako päť rokov, percento žien a starších ľudí, dospelých;
- priemernú hmotnosť dospelých a skutočnú, obvyklú alebo žiaducu telesnú hmotnosť;
- úrovne aktivity na udržanie produktívneho života (požiadavky sa zvýšia, ak úrovne aktivity prekročia „ľahké“ alebo 1,6 x bazálny metabolizmus);
- priemerná teplota okolia a kapacita prístrešku a oblečenia (požiadavky sa zvýšia, ak je priemerná teplota okolia nižšia ako 20 °C);
- nutričný a zdravotný stav obyvateľstva (požiadavky sa zvýšia, ak je populácia podvyživená a má dodatočné požiadavky na dobiehanie. Priemerné požiadavky populácie môže ovplyvniť prevalencia HIV môže ovplyvniť. Všeobecné dávky výživy upravte tak, aby vyhovovali týmto potrebám na základe kontextovej analýzy a aktuálnych medzinárodných odporúčaní).

Návod na výpočet úprav nájdete v UNHCR, UNICEF, WFP a WHO (2002), Potravínových a nutričných potrebách v núdzových situáciách a WFP (2001) a príručke Potraviny a výživa.

Ak nie je možné zistiť tento druh informácií z hodnotení, ako minimálne požiadavky použite čísla v tabuľke vyššie.

Na pochopenie štruktúry populácie, ktorá je podľa potreby rozdelená podľa pohlavia, veku a iných kritérií, použite štátne základné údaje alebo si pozrite World Population Prospects [Vyhliadky svetovej populácie]: <https://esa.un.org/unpd/wpp/>

Citované a ďalšie zdroje

Všeobecné informácie

Child Protection Minimum Standards (CPMS) [Minimálne štandardy ochrany detí (CPMS)]. Global Child Protection Working Group, 2010. <http://cpwg.net>

Emergency Preparedness and Response Package [Balíček núdzovej pripravenosti a reakcie]. WFP, 2012. <http://documents.wfp.org>

Harvey, P. Proudlock, K. Clay, E. Riley, B. Jaspars, S. Food Aid and Food Assistance in Emergencies and Transitional Contexts: A Review of Current Thinking [Potravinová pomoc a potravinová podpora v núdzových a prechodných súvislostiach: Prehľad súčasného myslenia]. Humanitarian Policy Group, 2010.

Humanitarian inclusion standards for older people and people with disabilities [Štandardy humanitárnej inklúzie pre starších ľudí a ľudí so zdravotným postihnutím]. Age and Disability Consortium, 2018. www.refworld.org

IASC Framework on Durable Solutions for Internally Displaced Persons [Rámec IASC pre trvalé riešenia pre vnútorne vysídlené osoby]. IASC, 2010.

Lahn, G. Grafham, O. Heat, Light and Power for Refugees: Saving Lives, Reducing Costs [Teplo, svetlo a energia pre utečencov: záchrana životov, zníženie nákladov]. Chatham House, 2015. <https://www.chathamhouse.org>

Livestock Emergency Guidelines and Standards (LEGS) [Núdzové smernice a normy pre hospodárske zvieratá (LEGS)]. LEGS Project, 2014. <https://www.livestock-emergency.net>

Minimum Economic Recovery Standards (MERS) [Štandardy minimálnej ekonomickej obnovy (MERS)]. SEEP Network, 2017. www.seepnetwork.org

Minimum Standards for Child Protection in Humanitarian Assistance [Minimálne štandardy pre ochranu detí pri humanitárnej pomoci]. CPWG, 2016. <http://cpwg.net>

Minimum Standards for Education: Preparedness, Recovery and Response [Minimálne štandardy pre vzdelávanie: pripravenosť, zotavenie a reakcia]. The Inter-Agency Network for Education in Emergencies [INEE], 2010. www.ineesite.org

Minimum Standard for Market Analysis (MISMA) [Minimálny štandard pre analýzu trhu (MISMA)]. The Cash Learning Partnership (CaLP), 2017. www.cashlearning.org

Pejic, J. The Right to Food in Situations of Armed Conflict: The Legal Framework [Právo na potraviny v situáciách ozbrojeného konfliktu: Právny rámec]. International Review of the Red Cross, 2001. <https://www.icrc.org>

Safe Fuel and Energy Issues: Food Security and Nutrition [Otázky bezpečného paliva a energie: potravinová bezpečnosť a výživa]. Safe Fuel and Energy, 2014. www.safe-fuelandenergy.org

The Right to Adequate Food [Právo na primeranú stravu] (Article 11: 12/05/99. E/C 12/1999/5, CESCR General Comment 12). United Nations Economic and Social Council, 1999. www.ohchr.org

The Sendai Framework for Disaster Risk Reduction [Rámec Sendai pre znižovanie rizika katastrof]. UNISDR. <https://www.unisdr.org>

Hodnotenia

RAM-OP: Rapid Assessment Method for Older People [Rýchla metóda hodnotenia pre starších ľudí]. www.helppage.org

SMART (Standardized Monitoring and Assessments of Relief and Transition) Guidelines and Methodology [Usmernenia a metodika SMART (Štandardizované monitorovanie a hodnotenie úľavy a prechodu)]. SMART. <http://smartmethodology.org>

Výživa

Castleman, T. Seumo-Fasso, E. Cogill, B. Food and Nutrition Implications of Antiretroviral Therapy in Resource Limited Settings, Food and Nutrition Technical Assistance, technical note no. 7 [Potravinové a výživové dôsledky antiretrovirovej terapie v prostredí s obmedzenými zdrojmi, potravinovej a výživovej technickej pomoci, technická poznámka č. 7]. FANTA/AED, 2004.

Chastre, C. Duffield, A. Kindness, H. LeJeane, S. Taylor, A. The Minimum Cost of Diet: from piloting a new methodology in Four Study Locations [Minimálne náklady na stravu: z novej pilotnej metodológie na štyroch študijných miestach]. Save the Children UK, 2007. <https://resourcecentre.savethechildren.net>

Codex Alimentarius. Standards, Guidelines and Advisory Texts [Codex Alimentarius. Normy, smernice a poradenské texty]. FAO and WHO. www.fao.org

Food and Nutritional Needs in Emergencies [Potraviny a nutričné potreby v núdzových situáciách]. WHO, UNHCR, UN Children's Fund, WFP, 2004. www.who.int

International Code of Marketing of Breast-Milk Substitutes [Medzinárodný kódex marketingu náhrad materského mlieka]. WHO, 1981. www.who.int

Liečba akútnej podvýživy

Black, RE. Allen, LH. Bhutta, ZA. Caulfield, LE. de Onis, M. Ezzati, M. Mathers, C. Rivera, J. Maternal and child undernutrition: global and regional exposures and health consequences [Podvýživa matiek a detí: globálne a regionálne expozície a zdravotné dôsledky]. The Lancet, vol. 371, no. 9608, 2008, pp. 243–260. <https://doi.org>

Participatívne metodiky

Bonino, F. What Makes Feedback Mechanisms Work [Vďaka čomu fungujú mechanizmy spätnej väzby]. ALNAP, 2014.

Kŕmenie dojčiat a malých detí

Child Growth Standards and the Identification of Severe Acute Malnutrition in Infants and Children [Štandardy rastu dieťaťa a identifikácia ťažkej akútnej podvýživy u dojčiat a detí]. WHO, 2009.

Early Childhood Development in Emergencies: Integrated Programme Guide [Vývoj v ranom detstve v núdzových situáciách: Sprievodca integrovaným programom]. UNICEF, 2014. <https://www.unicef.org>

Integrating Early Childhood Development Activities into Nutrition Programmes in Emergencies: Why, What and How? [Integrácia rozvojových aktivít v ranom detstve do programov výživy v núdzových situáciách: prečo, čo a ako?] UNICEF & WHO Joint statement, 2010. www.who.int

Operational Guidance on Infant and Young Child Feeding in Emergencies [Pracovné pokyny na kŕmenie dojčiat a malých detí v núdzových situáciách]. IFE Core Group, 2017. <https://www.ennonline.net>

Deti

Growth reference for school-aged children and adolescents [Referencia rastu pre deti školského veku a dospievajúcich]. WHO, 2007. www.who.int

Potravinová bezpečnosť

Coping Strategies Index: CSI Field Methods Manual [Index stratégií zvládania situácie: Manuál terénnych metód CSI]. CARE, 2008.

Caccavale, O. Flämig, T. Collecting Prices for Food Security Programming [Preberanie cien za programovanie potravinovej bezpečnosti]. World Food Programme, 2015. <http://documents.wfp.org>

Coates, J. Swindale, A. Bilinsky, P. Household Food Insecurity Access Scale (HFIAS) for Measurement of Food Access, Indicator Guide, Version 3 [Škála prístupu k potravinovej neistote v domácnosti (HFIAS) na meranie prístupu k potravinám, Sprievodca indikátormi, verzia 3]. FANTA, 2007.

Food Safety and Quality [Bezpečnosť a kvalita potravín]. FAO and WHO. www.fao.org

Food Security Cluster Urban Group Tools and Pilot Projects [Nástroje a pilotné projekty klastra potravinovej bezpečnosti mestských skupín]. Food Security Cluster. <http://fscluster.org>

Food Security Cluster Core Indicator Handbook [Príručka základných ukazovateľov klastra potravinovej bezpečnosti]. Food Security Cluster. <http://fscluster.org>

Humanitarian, Impact areas [Humanitárne, Oblasti vplyvu]. Global Alliance for Clean Cookstoves, 2018. <http://cleancookstoves.org>

Integrated Food Security Phase Classification (IPC) 2018 – Technical Manual Version 3 [Integrovaná klasifikácia fázy potravinovej bezpečnosti (IPC) 2018 – Technická príručka verzia 3]. IPC Global Partners, 2018.

Save Food: Global Initiative on Food Loss and Waste Reduction – Extent, Causes and Reduction [Zachráňte jedlo: Globálna iniciatíva na zníženie strát potravín a odpadu – rozsah, príčiny a zníženie]. FAO and WHO. <http://www.fao.org>

Swindale, A. Bilinsky, P. Household Dietary Diversity Score (HDDS) for Measurement of Household Food Access: Indicator Guide, Version 2 [Skóre diverzity stravy v domácnostiach (HDDS) na meranie prístupu domácností k potravinám: Sprievodca indikátormi, verzia 2]. FANTA, 2006.

Technical Guidance Note: Food Consumption Score Nutritional Quality Analysis (FCS-N) [Poznámka k technickým usmerneniam: Analýza nutričnej kvality skóre spotreby potravín (FCS-N)]. WFP, 2015. <https://www.wfp.org>

Tier ranking from the IWA interim ISO standards [Hodnotenie úrovne podľa dočasných noriem ISO IWA]. Global Alliance for Clean Cookstoves. <http://cleancookstoves.org>

Voluntary Guidelines to Support the Progressive Realization of the Right to Adequate Food in the Context of National Food Security [Dobrovoľné usmernenia na podporu progresívneho uplatňovania práva na primeranú výživu v kontexte národnej potravinovej bezpečnosti]. Committee on World Food Security, 2005.

Potravinová pomoc

Guide to Personal Data Protection and Privacy [Sprievodca na ochranu osobných údajov a súkromia]. WFP, 2016. <https://docs.wfp.org>

Integrated Protection and Food Assistance Programming [Programovanie integrovanej ochrany a potravinovej pomoci]. ECHO-DG, Final Draft. <https://reliefweb.int>

NutVal 2006 version 2.2: The planning, calculation, and monitoring application for food assistance programme [NutVal 2006 verzia 2.2: Aplikácia plánovania, výpočtu a monitorovania programu potravinovej pomoci]. UNHCR, WFP, 2006. www.nutval.net

Protection in Practice: Food Assistance with Safety and Dignity [Ochrana v praxi: Bezpečnosť a dôstojnosť potravinovej pomoci]. UN-WFP, 2013. <https://reliefweb.int>

Revolution : From Food Aid to Food Assistance – Innovations in Overcoming Hunger [Revolúcia: od potravinovej pomoci k potravinovej podpore – inovácie v prekonávaní hladu]. WFP, 2010. <https://documents.wfp.org>

Zásahy do osiva

Seed System Security Assessment (SSSA) [Hodnotenie bezpečnosti systému osiva (SSSA)]. CIAT and DEV, 2012. <https://seedsystem.org>

Seeds in Emergencies: A Technical Handbook [Semená v núdzových situáciách: Technická príručka]. FAO, 2010. www.fao.org

Trhy a hotovostná pomoc (CBA)

CaLP CBA quality toolbox: pqtoolbox.cashlearning.org

Cash and Vouchers Manual [Príručka k hotovosti a poukážkam.]. WFP, 2014. <https://www.wfp.org>

E-Transfers in Emergencies: Implementation Support Guidelines [Elektronické prevody v núdzových situáciách: Pokyny na podporu implementácie]. CaLP, 2013. www.cashlearning.org

Emerging Good Practice in the Use of Fresh Food Vouchers [Nové osvedčené postupy pri používaní poukážok na čerstvé potraviny]. ACF International, 2012. www.actionagainsthunger.org

Guidelines for Integrating Gender-Based Violence Interventions in Humanitarian Action [Usmernenia pre integráciu intervencií rodovo podmieneného násillia do humanitárnej činnosti] IASC, 2015. www.gbvguidelines.org

Rod

Guidelines for Integrating Gender-Based Violence Interventions in Humanitarian Action [Usmernenia pre integráciu intervencií rodovo podmieneného násillia do humanitárnej činnosti] IASC, 2015. www.gbvguidelines.org

Researching Violence Against Women: A Practical Guide for Researchers and Activists [Výskum násillia páchaného na ženách: Praktická príručka pre výskumníkov a aktivistov] WHO and Program for Appropriate Technology in Health (PATH), 2005. www.who.int

Ľudia so zdravotným postihnutím

Including Children with Disabilities in Humanitarian Action, Nutrition booklet [Začleňovanie detí so zdravotným postihnutím v humanitárnej činnosti, brožúra Výživa]. UNICEF. <http://training.unicef.org>

Module on Child Functioning and Disability [Modul o fungovaní a zdravotnom postihnutí dieťaťa]. UNICEF, 2018. <https://data.unicef.org>

Živobytie

CLARA: Cohort Livelihoods and Risk Analysis [CLARA: Kohortové živobytie a analýza rizika]. Women's Refugee Commission, 2016. <https://www.womensrefugeecommission.org>

Sustainable Livelihoods Guidance Sheets [Pokyny pre trvalo udržateľné živobytie]. DFID, 2000. <http://www.livelihoodscentre.org>

Životné prostredie

Flash Environmental Assessment Tool [Nástroj na bleskové environmentálne hodnotenie]. UNOCHA. www.eecentre.org

Handbook on Safe Access to Firewood and Alternative Energy [Príručka o bezpečnom prístupe k palivovému drevu a alternatívnej energii]. WFP, 2012.

Integrated Food Security Phase Classification (IPC) 2018 – Technical Manual Version 3 [Integrovaná klasifikácia fázy potravinovej bezpečnosti (IPC) 2018 – Technická príručka verzia 3]. IPC Global Partners, 2018.

Lahn, G. Grafham, O. Heat, Light and Power for Refugees: Saving Lives, Reducing Costs [Teplo, svetlo a energia pre utečencov: záchrana životov, zníženie nákladov]. Chatham House, 2015. <https://www.chathamhouse.org>

Moving Energy Initiative [Iniciatíva pre energiu v pohybe]. Chatham House, 2018. <https://mei.chathamhouse.org>

Ďalšie zdroje

Ďalšie odporúčané zdroje nájdete na www.spherestandards.org/handbook/online-resources

DRAFT

Ďalšie zdroje

Počiatkové ohodnotenie

Joint Assessment Mission (JAM): Guidelines Second Edition [Spoločná hodnotiacia misia (JAM): Smernice druhé vydanie]. UNHCR/WFP, 2009.

Multi-sector Initial Rapid Assessment (MIRA) Tool [Viacsektorový nástroj počiatkového rýchleho hodnotenia (MIRA)]. IASC, 2015.

Technical Guidance for the Joint Approach to Nutrition and Food Security Assessment (JANFSA) [Technická príručka pre spoločný prístup k hodnoteniu výživy a potravinovej bezpečnosti (JANFSA)] WFP and UNICEF, 2016.

Hodnotenie potravinovej bezpečnosti

Alternative Sampling Designs for Emergency Settings: A Guide for Survey Planning, Data Collection and Analysis [Alternatívne návrhy vzorkovania pre núdzové situácie: Príručka pre plánovanie prieskumu, zber údajov a analýzu]. FANTA, 2009. www.fantaproject.org/publications/asg2009.shtml

Comparing Household Food Consumption Indicators to Inform Acute Food Insecurity Phase Classification [Porovnanie ukazovateľov spotreby potravín v domácnostiach s cieľom informovať o klasifikácii fázy akútnej potravinovej neistoty]. FANTA, 2015. <https://www.fantaproject.org/sites/default/files/resources/HFCIS-report-Dec2015.pdf>

Crop and Food Security Assessment Mission (CFSAM) Guidelines [Usmernenia pre hodnotiace misie poľnohospodárskej a potravinovej bezpečnosti (CFSAM)]. FAO and WFP, 2009. www.wfp.org/food-security/assessments/crop-food-security-assessment-mission

Comprehensive Food Security and Vulnerability Analysis (CFSVA) Guidelines [Usmernenia o komplexnej potravinovej bezpečnosti a analýze zraniteľnosti (CFSVA)]. WFP, 2009.

Emergency Food Security Assessment Handbook (EFSA) – second edition [Príručka na hodnotenie núdzovej potravinovej bezpečnosti (EFSA) – druhé vydanie]. WFP, 2009.

Household Livelihood Security Assessments: A Toolkit for Practitioners [Hodnotenie zabezpečenia živobytia domácností: Súbor nástrojov pre odborníkov z praxe]. CARE, 2002.

Vulnerability and Capacity Assessment Guide [Sprievodca hodnotením zraniteľnosti a schopnosti] IFRC. www.ifrc.org/vca

The Household Economy Approach: A Guide for Programme Planners and Policy-makers [Prístup ekonomiky domácností: Príručka pre plánovačov programov a tvorcov politik]. Save the Children, 2008.

Hodnotenie bezpečnosti semien

Longley, C. Dominguez, C. Saide, M.A. Leonardo, W.J. Do Farmers Need Relief Seed? A Methodology for Assessing Seed Systems [Potrebujú farmári osivo na pomoc? Metodika hodnotenia systémov osiva]. Disasters, NCBI, 2002.

Sperling, L. When Disaster Strikes: A guide to Assessing Seed System Security [Keď dôjde ku katastrofe: Sprivodca posúdením bezpečnosti systému osiva]. International Center for Tropical Agriculture, 2008.

Hodnotenie živobytia

Jaspers, S. Shoham, J. A Critical Review of Approaches to Assessing and Monitoring Livelihoods in Situations of Chronic Conflict and Political Instability [Kritický prehľad prístupov k hodnoteniu a monitorovaniu živobytia v situáciách chronického konfliktu a politickej nestability]. ODI, 2002.

Matrix on Agency Roles and Responsibilities for Ensuring a Coordinated, Multi-Sectoral Fuel Strategy in Humanitarian Settings. Version 1.1 [Matica o úlohách a zodpovednostiach agentúry za zabezpečenie koordinovanej, viacsektorovej palivovej stratégie v humanitárnych podmienkach. Verzia 1.1.]. Task Force on Safe Access to Firewood and Alternative Energy in Humanitarian Settings. IASC, 2009.

Trhy

Adams, L. Learning from Cash Responses to the Tsunami: Final Report, HPG background paper [Poučenie z hotovostných reakcií na cunami: Záverečná správa, HPG podkladová štúdia]. HPG, 2007. <https://www.odi.org/sites/odi.org.uk/files/odi-assets/publications-opinion-files/4860.pdf>

Cash, Local Purchase, and/or Imported Food Aid? Market Information and Food Insecurity Response Analysis [Hotovosť, miestny nákup a/alebo dovezená potravinová pomoc? Informácie o trhu a analýza reakcie na potravinovú neistotu]. CARE, 2008.

Creti, P. Jaspars, S. Cash Transfer Programming in Emergencies [Programovanie prevodu hotovosti v núdzových situáciách]. Oxfam GB, 2006.

Delivering Money: Cash Transfer Mechanisms in Emergencies [Doručovanie peňazí: Mechanizmy prevodu hotovosti v núdzových situáciách]. Save the Children UK, Oxfam GB and British Red Cross, with support from ECHO, CaLP, 2010.

Harvey, P. Cash and Vouchers in Emergencies, HPG background paper [Hotovosť a poukážky v prípade núdze, HPG podkladová štúdia]. ODI, 2005.

Implementing Cash-Based Interventions: A guide for aid workers [Implementácia hotovostných intervencií: Príručka pre humanitárnych pracovníkov]. Action contre la faim, 2007.

Minimum Standard for Market Analysis (MISMA) [Minimálny štandard pre analýzu trhu (MISMA)]. CaLP, 2013.

Mike, A. Emergency Market Mapping and Analysis (EMMA) toolkit [Súbor nástrojov na mapovanie a analýzu núdzového trhu (EMMA)]. Oxfam GB, 2010.

Multi-Sector Initial Rapid Assessments (MIRA) Guidance [Usmernenie pre viacsektorové počiatočné rýchle hodnotenie (MIRA)]. IASC, 2015.

Spotreba potravín

Food Consumption Analysis: Calculation and Use of the Food Consumption Score in Food Security Analysis. Technical Guidance Sheet [Analýza spotreby potravín: Výpočet a použitie skóre spotreby potravín v analýze

potravinovej bezpečnosti. Technický návod]. WFP, 2008. www.wfp.org/content/technical-guidance-sheet-food-consumption-analysis-calculation-and-use-food-consumption-score-food-s

Household Dietary Diversity Score (HDDS) [Skóre diverzity stravy v domácnosti]. Food and Nutrition Technical Assistance Project, 2006.

Reference Nutrient Intake (RNI) publications [Referenčné publikácie o príjme živín (RNI)]. WHO. www.who.int/nutrition/publications/nutrient/en/ and www.who.int/elena/nutrient/en/

Participatívne metodiky

Climate Vulnerability and Capacity Analysis Handbook [Príručka klimatickej zraniteľnosti a analýzy kapacity]. CARE, 2009.

Climate Change and Environmental Degradation Risk and Adaptation Assessment (CEDRA) [Posúdenie rizika a adaptácie na klimatické zmeny a degradáciu životného prostredia (CEDRA)]. Tearfund, 2009.

How to do a Vulnerability and Capacity Assessment (VCA), a step-by-step guide for Red Cross and Red Crescent Staff and Volunteers [Ako urobiť hodnotenie zraniteľnosti a kapacity (VCA), podrobný sprievodca pre zamestnancov a dobrovoľníkov Červeného kríža a Červeného polmesiaca]. IFRC, 2007.

Participatory Vulnerability Analysis [Participatívna analýza zraniteľnosti]. ActionAid, 2004.

Informačné systémy výživy a potravinovej bezpečnosti

Famine Early Warning Systems Network [Sieť systémov včasného varovania proti hladomoru]. USAID. www.fews.net

Food Insecurity and Vulnerability Information and Mapping Systems (FIVIMS) [Informačné a mapovacie systémy potravinovej neistoty a zraniteľnosti (FIVIMS)]. FIVIMS, 2013. www.fao.org/3/a-x8346e.pdf

Global Information and Early Warning System on Food and Agriculture [Globálny informačný systém a systém včasného varovania o potravinách a poľnohospodárstve]. FAO. www.fao.org/ES/gIEWS/english/index.htm

Integrated Food Security Phase Classification, Technical Manual. Version 1.1 [Integrovaná klasifikácia fázy potravinovej bezpečnosti, Technická príručka. Verzia 1.1.]. IPC Global partners and FAO, 2008. www.fao.org/docrep/010/i0275e/i0275e.pdf

Shoham, J. Watson, F. Dolan, C. The Use of Nutrition Indicators in Surveillance Systems, Technical paper 2 [Využitie nutričných indikátorov v systémoch dohľadu, Technická štúdia 2]. ODI, 2001. <https://www.odi.org/sites/odi.org.uk/files/odi-assets/publications-opinion-files/3970.pdf>

Antropometrické hodnotenie

A Manual: Measuring and Interpreting Malnutrition and Mortality [Príručka: Meranie a interpretácia podvýživy a úmrtnosti]. Centers for Disease Control and Prevention and WFP, 2005.

Assessment of Adult Undernutrition in Emergencies. Report of an SCN working group on emergencies special meeting, pp. 49–51 [Hodnotenie podvýživy dospelých v núdzových situáciách. Správa pracovnej skupiny SCN z mimoriadnej schôdze pre mimoriadne situácie, s. 49–51]. UN ACC Sub Committee on Nutrition, 2001.

Collins, S. Duffield, A. Myatt, M. Adults: Assessment of Nutritional Status in Emergency-Affected Populations [Dospelí: Hodnotenie nutričného stavu u populácií zasiahnutých núdzovými situáciami]. ACC, Sub-Committee on Nutrition, 2000. https://www.unscn.org/web/archives_resources/files/AdultsSup.pdf

Emergency Nutrition Assessment and Guidance for Field Workers [Hodnotenie núdzovej výživy a poradenstvo pre terénnych pracovníkov]. Save the Children UK, 2004.

Young, H. Jaspars, S. The Meaning and Measurement of Acute Malnutrition in Emergencies: A Primer for Decision Makers [Význam a meranie akútnej podvýživy v núdzových situáciách: základ pre prijímateľov rozhodnutí]. HPN, 2006. <https://odihpn.org/resources/the-meaning-and-measurement-of-acute-malnutrition-in-emergencies-a-primer-for-decision-makers/>

Hodnotenie mikroživín

Gorstein, J. Sullivan, K.M. Parvanta, I. Begin, F. Indicators and Methods for Cross Sectional Surveys of Vitamin and Mineral Status of Populations [Indikátory a metódy prierezových prieskumov stavu vitamínov a minerálov v populáciách]. Micronutrient Initiative and CDC, 2007. www.who.int/vmnis/toolkit/mcn-micronutrient-surveys.pdf

Hodnotenie kŕmenia dojčiat a malých detí

Infant and young child feeding practices, Collecting and Using Data: A Step-by-Step Guide [Postupy pri kŕmení dojčiat a malých detí, zhromažďovanie a používanie údajov: Podrobný sprievodca]. CARE, 2010. www.enonline.net/resources

Kŕmenie dojčiat a malých detí

Baby Friendly Spaces Manual, Chapter 4 Feeding of the Non-Breastfed Infant [Príručka Priestory vhodné pre deti, kapitola 4 Kŕmenie nedojčeného dieťaťa]. ACF International, 2014.

ECHO Infant and Young Children Feeding in Emergencies: Guidance for Programming [ECHO Kŕmenie dojčiat a malých detí v núdzových situáciách: Návod na programovanie]. https://ec.europa.eu/echo/files/media/publications/2014/toolkit_nutrition_en.pdf

Global Strategy for Infant and Young Child Feeding [Globálna stratégia kŕmenia dojčiat a malých detí]. UNICEF and WHO, 2003.

Guidance on Infant Feeding and HIV in the Context of Refugees and Displaced Populations [Usmernenie o kŕmení dojčiat a HIV v kontexte utečencov a vysídlených populácií]. UNHCR, 2009. www.ibfan.org/art/367-6.pdf

Guiding Principles for Feeding Infants and Young Children during Emergencies [Hlavné zásady kŕmenia dojčiat a malých detí počas núdzových situácií]. WHO, 2004.

Prístrešie a osídlenie

Humanitárna charta

Zásady ochrany

Základná humanitárna norma

Prístrešie a osídlenie

Plánovanie	Umiestnenie a plánovanie osídlenia	Obytný priestor	Potreby pre domácnosť	Technická pomoc	Istota bývania	Udržateľnosť životného prostredia
ŠTANDARD 1	ŠTANDARD 2	ŠTANDARD 3	ŠTANDARD 4	ŠTANDARD 5	ŠTANDARD 6	ŠTANDARD 7
Plánovanie	Umiestnenie a plánovanie osídlenia	Obytný priestor	Potreby pre domácnosť	Technická pomoc	Istota bývania	Udržateľnosť životného prostredia

DODATOK 1 Kontrolný zoznam hodnotenia prístrešia a osídlenia

DODATOK 2 Opis scenárov osídlenia

DODATOK 3 Ďalšie charakteristiky scenárov osídlenia

DODATOK 4 Možnosti pomoci

DODATOK 5 Možnosti realizácie

DODATOK 6 Potenciálne možnosti pomoci a realizácie spojené so scenármi osídlenia (online)

Obsah

Hlavné koncepcie v oblasti prístrešia a osídlenia	240
Štandardy Prístrešie a osídlenie:	
1. Plánovanie	246
2. Umiestnenie a plánovanie osídlenia	249
3. Obytný priestor	254
4. Potreby pre domácnosť	258
5. Technická pomoc	262
6. Istota bývania	266
7. Udržateľnosť životného prostredia	270
Dodatok 1: Kontrolný zoznam hodnotenia prístrešia a osídlenia	274
Dodatok 2: Opis scenárov osídlenia	278
Dodatok 3: Ďalšie charakteristiky scenárov osídlenia	280
Dodatok 4: Možnosti pomoci	282
Dodatok 5: Možnosti realizácie	285
Dodatok 6: Potenciálne možnosti pomoci a realizácie spojené so scenármi osídlenia (online)	
Citácie a ďalšie zdroje	286

Hlavné koncepcie v oblasti prístrešia a osídlenia

Každý má právo na primerané bývanie

Minimálne štandardy Sphere pre prístrešie a osídlenie sú praktickým vyjadrením práva na primerané bývanie v humanitárnom kontexte. Tieto štandardy sa zakladajú na presvedčeníach, zásadách, povinnostiach a širších právach zakotvených v Humanitárnej charte. Patrí medzi ne právo na dôstojný život, právo na ochranu a bezpečnosť a právo na humanitárnu pomoc na základe potreby.

Zoznam kľúčových právnych a strategických dokumentov, z ktorých vychádza Humanitárna charta, spolu s vysvetľujúcimi poznámkami pre humanitárnych pracovníkov nájdete v Prílohe 1.

Prístrešia a osídlenia navzájom súvisia a musia sa posudzovať ako celok. „Prístrešie“ je domáci obytný priestor, ktorý zahŕňa veci potrebné na vykonávanie každodenných činností. „Osídlenie“ je širšie chápané miesto, kde žijú ľudia a komunita.

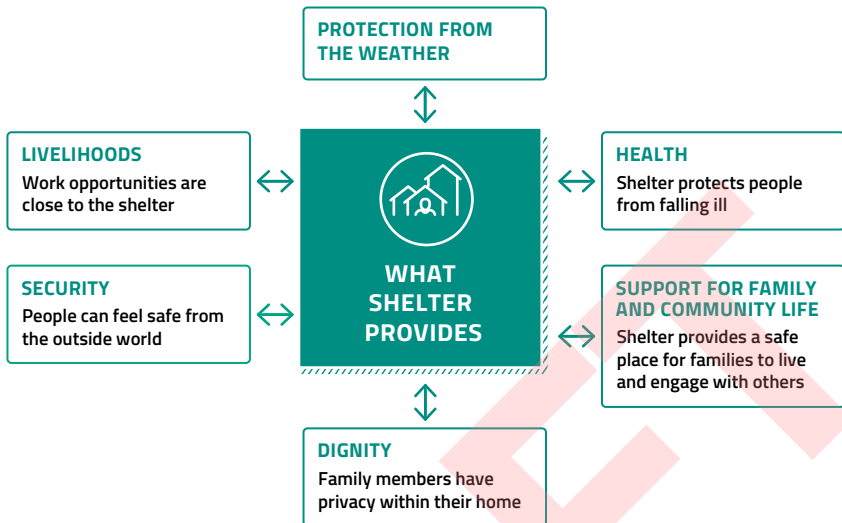
Cieľom reakcií v oblasti prístrešia a osídlenia je poskytovať bezpečné prostredie na život

Včasná podpora v oblasti prístrešia a osídlenia môže zachraňovať životy v prvotných fázach krízy. Okrem ochrany pred počasím je prístrešie nevyhnutné aj na podporu zdravia, rodinného a komunitného života a na zaistenie dôstojnosti, bezpečnosti a prístupu k živobytíu. Pozrite si obrázok 8 nižšie.

Priemerný čas, ktorý ľudia prežijú ako vysídlené osoby, sa v priebehu rokov neustále zvyšuje. Keď vysídlenie trvá roky či dokonca desaťročia, veľký význam má konkrétne umiestnenie prístreší a osídlení, ako aj plánovanie štvrtí a komunít, kde sa prístrešia nachádzajú, a to aj z hľadiska podpory obnovy a dôstojnosti ľudí dotknutých krízou.

Pomoc v oblasti prístrešia a osídlenia by mala podporovať existujúce silné stránky dotknutých domácností, komunít, občianskej spoločnosti a vlády a nadväzovať na ne. Tým sa zvyšuje šanca na rozvoj takých lokalizovaných stratégií, ktoré budú podnecovať samosprávu a sebestačnosť dotknutých osôb. Pocit bezpečnosti, komunita a sociálna súdržnosť sú rozhodujúcimi prvkami na začiatku procesu obnovy.

Možnosti reakcie v oblasti prístrešia a osídlenia sa neobmedzujú len na poskytnutie nástrojov a materiálu či na vybudovanie prístrešia. Zahŕňajú aj poskytovanie podpory na zabezpečenie pozemku a získanie potrieb pre prístrešie, bývanie či domácnosť. Súčasťou toho je aj technická pomoc a zabezpečenie kvality, čo môže následne podnecovať a mobilizovať dotknuté obyvateľstvo, aby budovalo lepšie a bezpečnejšie. Mimoriadny význam má poznanie vnútroštátneho právneho rámca týkajúceho sa pozemkov a nehnuteľností. Rovnako dôležité je pochopenie vnútroštátnych právnych predpisov v oblasti utečencov a súvisiacich postupov stanovenia ich postavenia.

Čo poskytuje prístrešie (Obrázok 8)

Niektoré funkcie vhodného núdzového prístrešia. Programy prístrešia by mali podporovať rodiny pri napĺňaní týchto potrieb.

Bez ohľadu na formu poskytovanej podpory je dôležité vždy rešpektovať existujúce štruktúry komunity a presadzovať sociálnu súdržnosť.

Jednotlivé domácnosti a komunity budú vyžadovať rôzne úrovne a typy podpory. Istota bývania a primeraná dokumentácia o občianskom stave sú základnými požiadavkami na prístup k bezpečnému prístrešiu. V prostrediach konfliktov alebo v situáciách, keď existujú nevyriešené otázky v súvislosti s držbou pôdy, však môže byť podpora v oblasti prístrešia mimoriadne komplexná. Pozrite si štandard Prístrešie a osídlenie 6: Istota bývania.

Pri plánovaní osídlení je čoraz nutnejšie uvažovať o dlhodobom vysídlení a obnove. Vysídlenie môže vytvárať tlak na existujúce, často obmedzené prostriedky a spôsobovať napätie vo vzťahu k hostiteľskej komunite. Kvalitné plánovanie zahŕňa porozumenie a predchádzanie negatívnym vplyvom na životné prostredie a ich zmierňovanie. Ak sa otázky životného prostredia nebudú brať do úvahy, programy v oblasti prístrešia a osídlenia môžu byť neefektívne, pretože krátkodobé výsledky môžu spôsobiť nové problémy vyžadujúce ďalšie investície. Pozrite si štandard Prístrešie a osídlenie 7: Udržateľnosť životného prostredia.

Reakcie v oblasti prístrešia a osídlenia v mestskom prostredí si vyžadujú špecifickú odbornosť

Pomáhanie ľuďom v mestských oblastiach môže byť zložité z dôvodu vysokej hustoty obyvateľstva, infraštruktúrnych potrieb, vládnych predpisov a sociálnej rozmanitosti v rámci komunity. Počas krízy aj po nej môže byť náročné komunikovať s neustále sa presúvajúcimi ľuďmi a pomáhať im, najmä pokiaľ ide o hľadanie dostatočného

obytného priestoru. Ak ide o technicky zložitú infraštruktúru (ako sú výškové budovy), humanitárne organizácie musia pracovať s komplexnými nájomnými zmluvami zahŕňajúcimi viacero vlastníkov, nájomcov či neoficiálnych osídlencov.

Práca v mestskom prostredí si vyžaduje odbornosť pri mestskom plánovaní a navrhovaní, ako aj poznanie práv, predpisov, zákonov a pravidiel týkajúcich sa bývania, pozemkov a nehnuteľností. Rozhodujúce je dokonalé pochopenie miestneho realitného a finančného trhu. Pripravte sa na zapojenie občianskej spoločnosti a súkromného sektora. Súkromný sektor môže zohrať významnú rolu pri vytváraní udržateľných trhových riešení. Reakcie musia vychádzať z miestnych noriem a služieb a nesmú vytvárať paralelné štruktúry. Holistická reakcia na úrovni osídlenia, štvrte alebo oblasti bude mať väčšiu šancu stať sa udržateľným príspevkom k blahu dotknutého obyvateľstva v mestských oblastiach. Pozrite si časť Poskytovanie pomoci prostredníctvom trhov.

Je nutné uvažovať o rôznych pokrízových scenároch osídlenia

Odpoveď na otázku, kde a ako budú dotknuté osoby hľadať prístrešie, sa bude líšiť v závislosti od ich schopnosti zostať na jednom mieste alebo potreby presunúť sa. Systematické zohľadňovanie pokrízového kontextu je prvým krokom pri plánovaní možnosti pomoci v oblasti prístrešia a osídlenia. Dôležité je porozumieť rôznym prístupom, ktoré môžu byť vhodné pre vysídlených ľudí, ľudí priamo dotknutých, ale nevysídlených, alebo ľudí nepriamo dotknutých. Pozrite si obrázok 9 nižšie.

Ak to podmienky dovoľia, ľudia sa môžu rozhodnúť zostať bývať na pôvodnom mieste, ktoré vlastnia, prípadne môžu využiť prenajaté alebo neoficiálne osídlené ubytovanie alebo pôdu. Podpora nevysídlených domácností môže zahŕňať opravu alebo rekonštrukciu existujúceho obydla.

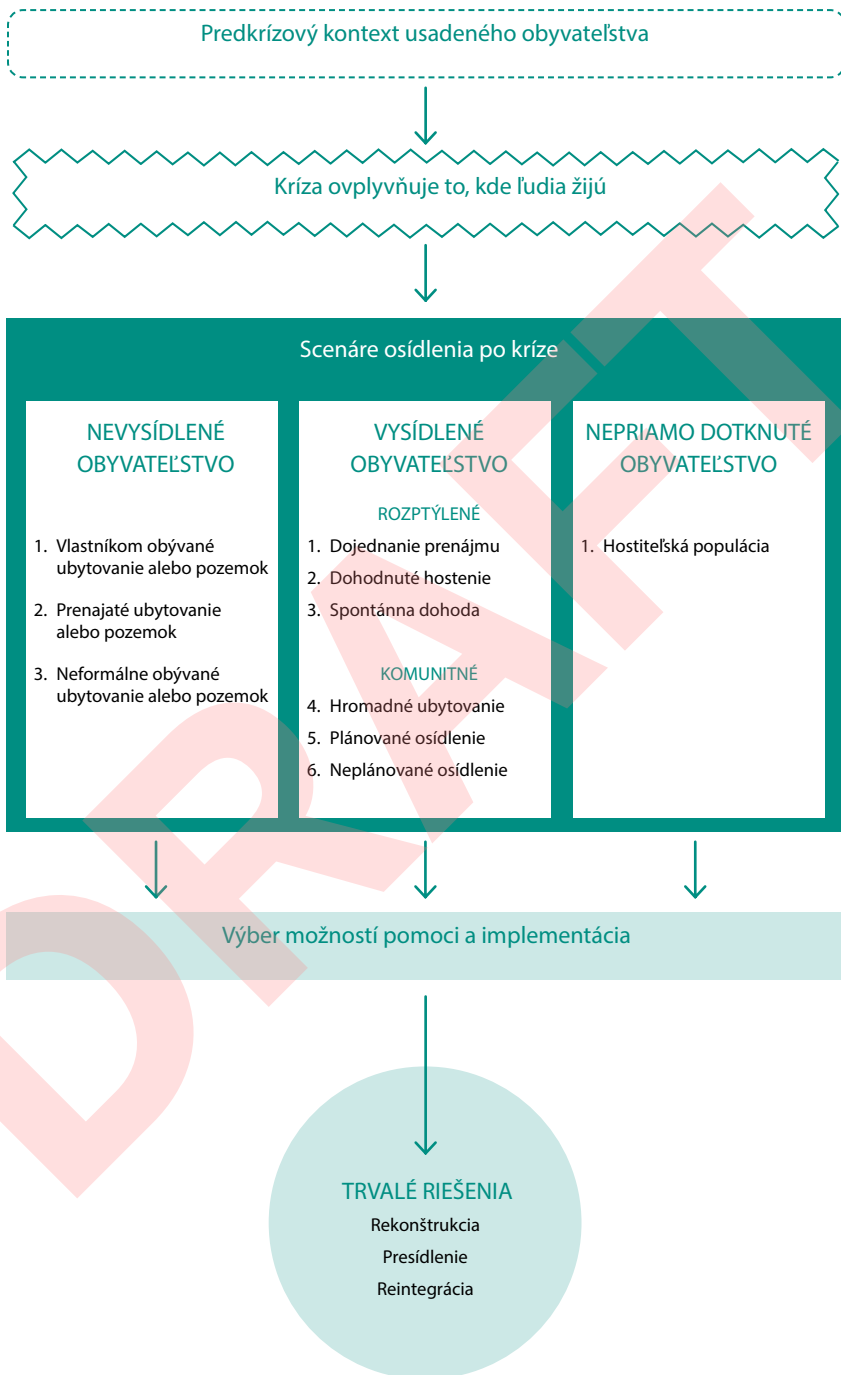
Vysídlené obyvateľstvo sa môže rozptýliť na miestnej úrovni, môže sa sťahovať na iné miesto vo svojej krajine trvalého pobytu alebo prejsť cez medzinárodné hranice. V takýchto situáciách si budú ľudia zrejme ubytovanie prenajímať, usídliť sa sami alebo ich ubytujú iní ľudia. Niektoré vysídlené domácnosti sa môžu rozhodnúť zoskupiť sa v spoločnom ubytovaní alebo plánovanom osídlení, alebo si nájsť prístrešie v neplánovanom osídlení.

Porozumenie kríze prostredníctvom týchto scenárov osídlenia pomôže pri plánovaní stratégií pomoci. To zahŕňa výber najúčinnějších a najvhodnejších typov pomoci podľa špecifických kategórií dotknutého obyvateľstva a výber spôsobov poskytovania tejto pomoci. To by malo prispieť k postupnej obnove a ideálne k dosiahnutiu trvalého riešenia. Štandardy a dodatky v tejto kapitole sa riadia touto logikou a majú sa používať spoločne. Pozrite si dodatok 2: Opis scenárov osídlenia a dodatok 3: Ďalšie charakteristiky scenárov osídlenia.

Tieto minimálne štandardy by sa nemali uplatňovať izolovane

Minimálne štandardy v tejto kapitole odzrkadľujú základný obsah práva na primerané prístrešie a prispievajú k jeho postupnému uplatňovaniu na celom svete.

Právo na primerané prístrešie je spojené s právami na vodu a sanitáciu, potraviny a zdravie. Pokrok pri zaručovaní minimálnych štandardov Sphere v jednej oblasti

Scenáre osídlenia po kríze (Obrázok 9)

ovplyvňuje pokrok v iných oblastiach. Aby reakcia bola účinná, vyžaduje sa úzka koordinácia a spolupráca s ďalšími sektormi. Koordinácia s miestnymi orgánmi a ďalšími zodpovednými agentúrami pomáha zabezpečiť uspokojenie potrieb, nezdojovanie úsilia a optimalizovanie kvality potravinovej bezpečnosti a výživovej pomoci. Križové odkazy v tejto príručke predstavujú niektoré potenciálne prepojenia.

Dostatočné zariadenia na zásobovanie vodou a sanitáciu v osídleniach sú napríklad nevyhnutné na zabezpečenie zdravia a dôstojnosti dotknutého obyvateľstva. Základné potreby na varenie a jedenie a palivo na varenie umožňujú ľuďom využívať potravinovú pomoc a dodržiavať výživové požiadavky.

Ak sú vnútroštátne štandardy nižšie ako minimálne štandardy Sphere, humanitárne organizácie by mali spolupracovať s vládou na ich postupnom zvyšovaní.

Medzinárodné právo osobitne chráni právo na primerané prístrešie

Právo na prístup k primeranému bývaniu je chránené medzinárodným právom. Každý má právo žiť na danom mieste bezpečne, v mieri a dôstojne. Toto právo obsahuje slobody, ako je právo na výber bydliska, a nároky, ako je istota bývania. Zakotvuje aj zásady ochrany, ako je ochrana pred núteným vystaňovaním. Štáty sú povinné zabezpečiť toto právo, ak jednotlivci alebo skupiny vrátane utečencov a vnútorne vysídlených osôb nemajú prístup k primeranému bývaniu, a to aj v prípade krízy. Pozrite si prílohu 1: Právny základ projektu Sphere.

Koncepcia „primeranosti“ znamená, že bývanie je viac než len štyri steny a strecha. Zdôrazňuje význam širšieho vnímania osídlenia, kultúrnej identity a dostupnosti služieb v reakciách v oblasti prístrešia. „Primerané“ bývanie alebo iné formy prístrešia by mali poskytovať istotu bývania a mali by byť:

- cenovo dostupné, aby umožňovali domácnosti dosiahnuť na ďalšie základné tovary a služby umožňujúce žiť dôstojne,
- obývateľné, aby poskytovali fyzické bezpečie, chránený a primeraný obytný priestor, prístup k bezpečnej pitnej vode, primerané zariadenia pre vodu, sanitáciu a hygienu (WASH) a miesto na prípravu a skladovanie potravín,
- kultúrne prijateľné,
- prístupné a použiteľné, a to aj osobami, ktoré čelia prekážkam mobility, a
- na miestach s prístupom k príležitostiam na živobytie a základným komunitným službám.

Prepojenia na Zásady ochrany a Základnú humanitárnu normu

V krízach sa môžu zhoršovať už jestvujúce nerovnosti. Preto je dôležité ponúkať nestrannú pomoc citlivú na kontext, a to najmä ľuďom, ktorí majú najnižšiu schopnosť dostať sa z krízy sami. Pozrite si zásadu ochrany 2.

Niektorí ľudia môžu mať ťažkosti s prístupom k pomoci v oblasti prístrešia a osídlenia v dôsledku fyzických, kultúrnych, ekonomických a sociálnych prekážok. Aby ste ich dokázali pochopiť a mohli na ne reagovať, dávajte pozor na tieto aspekty:

- právne postavenie jednotlivcov (napríklad utečenec, vnútorne vysídlená osoba, osoba bez štátnej príslušnosti, migrant, žiadateľ o azyl, osoba bez domova

alebo pôdy a ďalšie osoby zbavené občianskych slobôd a prístupu k verejným službám alebo sieťam sociálneho zabezpečenia),

- ľudia čeliaci jedinečným rizikám z hľadiska ochrany a skupiny osobitne ohrozené diskrimináciou a sociálnym vylúčením z dôvodu:
 - svojho etnického pôvodu, národnosti, kasty, skupiny pôvodného obyvateľstva alebo náboženskej alebo politickej príslušnosti,
 - svojej vlastníckej situácie, postavenia vysídlenej osoby, postavenia neoficiálneho osídlenca alebo postavenia nájomcu,
 - polohy obydli, ku ktorému je ťažký prístup, je v rizikovej oblasti, nebezpečnej oblasti, v mestských osídleniach alebo neoficiálnych osídleniach a
 - svojej zraniteľnosti a postavenia v spoločnosti. Pozrite si časť Čo je Sphere a Zásady ochrany.

Pracovníci pomoci by mali absolvovať školenie v oblasti ochrany detí a mali by vedieť používať systémy odkazovania pre prípad podozrenia z násilia, zneužívania alebo vykorisťovania vrátane detí.

Pri uplatňovaní minimálnych štandardov by sa malo dodržiavať všetkých deväť záväzkov Základnej humanitárnej normy ako základ programu v oblasti prístrešia a osídlenia postaveného na zodpovednosti.

1. Plánovanie

Plánovanie je kľúčové pre optimálne reakcie na regionálnej, celoštátnej a komunítnej úrovni, ako aj v rámci jednotlivých agentúr. Porozumenie predkrízovému a pokrízovému kontextu umožňuje vyhodnotenie priameho aj nepriameho vplyvu krízy na životné podmienky ľudí a všetkých sociálnych, hospodárskych a politických následkov. Základom dobre naplánovanej a koordinovanej reakcie v oblasti prístrešia a osídlenia je určenie potrieb a následné navrhnutie vhodných možností reakcie.

Štandard Prístrešie a osídlenie 1:

Plánovanie

Zásahy v oblasti prístrešia a osídlenia sú dobre naplánované a koordinované tak, aby prispievali k bezpečiu a blahu dotknutých osôb a podporovali obnovu.

Kľúčové kroky

1. Spolupracujte s dotknutým obyvateľstvom a s vnútroštátnymi a miestnymi
1 orgánmi s cieľom vyhodnotiť potreby a kapacity v oblasti prístrešia a osídlenia.
 - Vyhodnoťte zmeny oproti predkrízovému kontextu, identifikujte okamžité potreby a kapacity pre vysídlené a nevysídlené obyvateľstvo a zohľadnite prípadné osobitné potreby ohrozených skupín.
 - Identifikujte dostupnosť obývatelných alebo osídliteľných pozemkov, budov, bytov a izieb na miestnom trhu s nájomným byvaním a pozemkami.
2. V spolupráci so zainteresovanými stranami identifikujte najúčinnnejšie a
2 najvhodnejšie možnosti pomoci a spôsoby jej poskytovania.
3. Vypracujte plán pre prístrešie a osídlenie v koordinácii s príslušnými orgánmi a
3 dotknutou komunitou.
 - Poskytujte pomoc prispôbenú potrebám a preferenciám dotknutého obyvateľstva a orgánov.
 - Optimalizujte nákladovú efektívnosť, technickú kvalitu, rýchlosť a načasovanie, rozsah realizácie a replikovateľnosť.

Kľúčové ukazovatele

Plán pre prístrešie a osídlenie uspokojuje základné potreby cieľového obyvateľstva a bol schválený spolu s obyvateľstvom a príslušnými orgánmi

Percento dotknutých osôb, ktoré udávajú, že pomoc v oblasti prístrešia a osídlenia zodpovedá ich potrebám a prioritám a prispieva k hľadaniu trvalejšieho riešenia

Poznámky k usmerneniam

Hodnotenie: Počas hodnotenia preskúmajte zmeny v podmienkach prístreší a osídlení po kríze a od začiatku zahrňte možné riziká z hľadiska ochrany. Môžu zahŕňať vnímanie zo strany hostiteľskej komunity, riziká spojené s prístupom k osídleniu, bezpečný prístup k službám alebo riziká vyhostenia.

Vezmite do úvahy priamy a nepriamy vplyv krízy na životné podmienky ľudí vrátane sociálnych, ekonomických a politických následkov.

Kríza ovplyvňuje ľudí rôznymi spôsobmi, takže rôzni ľudia budú mať rôzne potreby z hľadiska prístrešia a osídlenia. Pracujte so skupinami, ktoré môžu čeliť osobitným prekážkam pri prístupe k prístrešiu, ako sú osoby so zdravotným postihnutím, domácnosti vedené ženou, starší ľudia alebo etnické a jazykové menšiny. Pozrite si dodatok 1: Kontrolný zoznam hodnotenia prístrešia a osídlenia, zásadu ochrany 2 a záväzok Základnej humanitárnej normy 4.

Možnosti pomoci a realizácie: Vyberte najúčinnšie možnosti na základe kontextu, kapacity, dostupných prostriedkov, scenára osídlenia a fázy reakcie. Medzi ďalšie faktory, o ktorých je nutné uvažovať, patria miesto, typ bývania (vrátane miestnych stavebných techník), držba pôdy a trhové a právne rámce. Pokiaľ možno uprednostňujte podporu návratu ľudí do ich pôvodných obydlií (alebo na miesto ich obydlií). Pomáhajte tým, ktorí sa nemôžu alebo nechcú vrátiť do svojich pôvodných obydlií, aby mali prístup k možnostiam prispôbeným svojim potrebám. Pozrite si dodatky 2 až 6.

Definujte harmonogram plnenia bezprostredných potrieb s ohľadom na efektívnosť, technickú kvalitu, rozsah realizácie, kapacity v teréne a replikovateľnosť. Hľadajte možnosti zlepšovania dlhodobej obnovy komunít a ich odolnosti voči budúcim krízam.

Uvažujte o rôznych spôsoboch realizovania zvolených možnosti prostredníctvom kombinácie:

- finančnej podpory,
- materiálnej pomoci,
- úkolovej práce/práce na objednávku,
- technickej pomoci/podpory v oblasti zabezpečenia kvality a
- budovania kapacity.

Kombináciu týchto možností pravidelne s meniacou sa situáciou prehodnocujte a prispôbujte.

Vysídlené osoby: Vysídlené osoby okrem bezprostredných potrieb prístrešia potrebujú aj osobitnú podporu, aby mohli robiť informované rozhodnutia o dostupných riešeniach prístrešia. Medzi príklady podpory patria informácie o tom, či a kedy sa vrátia domov, ako sa majú integrovať v mieste vysídlenia alebo či sa majú presunúť na iné miesto.

Ne-vysídlené domácnosti budú potrebovať podporu, aby sa mohli vrátiť k svojim pôvodným životným podmienkam, a mali by dostať primeranú pomoc s prístreším. Ak bude rekonštrukcia trvať dlhšie alebo ak ľudia nie sú v bezpečí, hľadajte dočasné

možnosti, ako je pomoc hostiteľskej rodiny, pomoc s prenájmom alebo dočasný či prechodný prístrešok. Ak sa následkom krízy zmenilo prostredie z hľadiska bezpečnosti a ochrany, môže byť potrebné presídlenie.

Hostiteľské komunity takisto pociťujú následky krízy, pretože sa delia o svoj verejný a súkromný priestor. To zahŕňa delenie sa o služby, ako sú zdravotné strediská a školy, alebo pôsobenie ako hostiteľská rodina. Môže dochádzať ku skutočnej alebo vnímanej konkurenčnej súťaži s vysídlenými osobami o pracovné miesta, služby, infraštruktúru a prostriedky. V rámci riešení sa musí uvažovať o spravodlivej a cieľovej podpore, ktorá nevytvára dodatočné riziká alebo hrozby v komunite. Pozrite si zásadu ochrany 1.

Analýza trhu: Z hľadiska zaistenia kvalitnej reakcie v oblasti prístrešia je kľúčové pochopiť príslušné trhy na miestnej, regionálnej a celoštátnej úrovni. Tým sa získajú informácie o možnostiach prístrešia vrátane informácií o prenájme a ďalších službách súvisiacich s osídlením. Pozrite si časť Poskytovanie pomoci prostredníctvom trhov, [Príručku MISMA](#) a [Príručku MERS](#).

Odstraňovanie trosiek: Opatrenia na nakladanie s troskami začnite realizovať bezprostredne po kríze. Trosky možno opakovane využiť, recyklovať alebo identifikovať na účely triedenia, zberu alebo spracovania. To môže predstavovať príležitosti na zavedenie programov hotovosti za prácu. Kľúčové problémy zahŕňajú prítomnosť ľudských tiel, štrukturálne nebezpečné miesta a nebezpečné materiály. Odstraňovanie trosiek si môže vyžadovať špecializované poznatky a vybavenie, takže sa musí napláňovať so špecialistami z ďalších sektorov. Pozrite si štandard Prístrešie a osídlenie 7: Udržateľnosť životného prostredia, štandardy Zdravie a štandardy WASH.

Príležitosti na živobytie: Pri určovaní možností osídlenia je podstatné, aké živobytie mali ľudia pred krízou a aké sú príležitosti po kríze. Dostupnosť pôdy, bezpečný prístup k obrábaniu pôdy a pastvinám, prístup na trhy a prístup k možnostiam zamestnania môžu mať vplyv na to, kde sa ľudia rozhodnú žiť, hoci len dočasne. Pozrite si kapitolu Potravinová bezpečnosť a výživa – štandardy Živobytie 7.1 a 7.2, [Príručku LEGS](#) a [Príručku MERS](#).

Návrat: Hlavným cieľom väčšiny ľudí dotknutých krízou je návrat do ich krajiny a obydľí. Dotknuté osoby by mali byť schopné určiť potrebu opravy svojich obydľí alebo renovácie svojich prístreší. Návrat môže podporiť komunitné stratégie zvládania situácie a pomôcť zachovať zavedené formy a infraštruktúru osídlenia. Dôležitá je aj oprava alebo rekonštrukcia komunitnej infraštruktúry, ako sú školy, vodné systémy, kliniky alebo trhy, aby sa vysídlené osoby mohli vrátiť. Niektoré okolnosti môžu návratu brániť alebo ho oddialiť, napríklad obavy o bezpečnosť, ozbrojené sily, ktoré obsadili nehnuteľnosť alebo pozemok, pokračujúci násilný konflikt, etnické alebo náboženské napätie, strach z prenasledovania alebo nášľapné míny a nevybuchnutá munícia. Nedostatočné alebo diskriminačné právne predpisy o pozemkoch a nehnuteľnostiach alebo zvykové právo môžu brániť návratu domácností vedených ženami, vdov a sirôt v dôsledku krízy či osôb so zdravotným postihnutím. Vysídlenému

obyvateľstvu, ktoré nemá možnosť vykonať rekonštrukčné práce, môže byť návrat znemožnený alebo ho to môže od návratu odradzovať.

2. Umiestnenie a plánovanie osídlenia

Umiestnenie a plánovanie osídlenia by mali podporovať bezpečné, prijateľné a prístupné obytné priestory, ktoré umožňujú prístup k základným službám, živobytiu a príležitostiam na vytvorenie širšej siete.

Štandard Prístrešie a osídlenie 2: Umiestnenie a plánovanie osídlenia

Prístrešia a osídlenia sa nachádzajú v bezpečných a chránených oblastiach, poskytujú dostatok priestoru a prístup k základným službám a živobytiu.

1

Kľúčové kroky

1. Pracujte s jestvujúcimi procesmi plánovania a predpismi a dohodnite sa s miestnymi komunitami a príslušnými orgánmi na podmienkach.
 - Nové osídlenia umiestnite do bezpečnej vzdialenosti od skutočných alebo potenciálnych hrozieb a minimalizujte riziká vyplývajúce z existujúcich nebezpečenstiev.
2. Do výberu miesta a plánovania osídlenia zapojte rôzne zainteresované strany vrátane rôznych skupín dotknutého obyvateľstva.
 - Pri určovaní, ktoré základné služby môže byť potrebné rozšíriť alebo zaviesť, uvažujte o očakávanej životnosti osídlenia.
3. Identifikujte faktory, ktoré by mohli mať vplyv na polohu alebo usporiadanie priestoru, pričom berte ohľad na pohlavie, vek, zdravotné postihnutie, etnickú alebo jazykovú totožnosť a rodové roly a povinnosti.
 - V mestských prostrediach využite geograficky definovaný prístup založený na oblastiach, aby ste lepšie porozumeli dynamike komunity.
3. Zabezpečte, aby malo dotknuté obyvateľstvo prístup k základným službám a zariadeniam vrátane príležitostí na živobytie.
 - Spolupracujte s ďalšími sektormi na stanovení prijateľnej vzdialenosti a bezpečných možností cestovania (alebo dopravy) pre základné služby a zariadenia.
 - V koordinácii s poskytovateľmi služieb stanovte priority a poskytujte základné služby a príležitosti na živobytie, ak ešte neexistujú.
4. Naplánujte využitie pôdy tak, aby sa vytvoril dostatočný priestor pre všetky funkcie, prístup ku všetkým prístreším a službám a dostatočné bezpečnostné opatrenia v celom osídlení.

- 5 Zahrňte plánovanie spoločných prostriedkov, ako sú vodné a sanitačné zariadenia, komunitné zariadenia na varenie, priestory vhodné pre deti, miesta zhromažďovania, náboženské priestory a miesta distribúcie potravín.
- Zabezpečte, aby umiestnenie základných služieb v osídleniach vyhovovalo štandardom bezpečnosti, ochrany a dôstojnosti.
5. Do výberu miesta a rozvoja osídlenia zahrňte plánovanie odvádzania dažďovej vody a záplavovej vody.
- Vytvorte vhodné odvodňovacie zariadenia tak, aby všetky obývané oblasti a služby boli bez stojatej vody a aby odvody búrkovej vody zostali priechodné.
 - Predvídajte a monitorujte miesta množenia sa vektorov chorôb.

Kľúčové ukazovatele

Percento miest prístreší alebo osídlení, ktoré sa nachádzajú v oblastiach so žiadnymi alebo minimálnymi známymi prírodnými alebo človekom spôsobenými hrozbami, rizikami a nebezpečenstvami

Percento miest prístreší alebo osídlení, ktoré majú bezpečný prístup k základným službám v prijateľnom čase alebo vzdialenosti

Percento osôb dostávajúcich pomoc v oblasti osídlenia, ktoré sa v mieste prístrešia alebo osídlenia cítia bezpečne

Percento miest osídlenia, ktoré poskytujú dostatok užitočnej plochy na vykonávanie súkromných a verejných vonkajších činností zodpovedajúcich kontextu

- 45 metrov štvorcových pre každú osobu v osídleniach táborového typu vrátane pozemku domácnosti.
- 30 metrov štvorcových pre každú osobu vrátane pozemku domácnosti, kde možno poskytovať komunitné služby mimo oblasti plánovaného osídlenia.
- Minimálny pomer medzi krytým obytným priestorom a veľkosťou pozemku je 1 : 2. Čo najskôr je potrebné prejsť na pomer 1 : 3 alebo vyšší.

Poznámky k usmerneniam

Procesy a zásady plánovania: Štátne alebo miestne orgány po kríze často zavádzajú nové pravidlá v súvislosti s bezvýstavbovými zónami, bezpečnými zónami alebo nárazníkovými zónami. Presadzujte plánovanie založené na rizikách a primerané možnosti pomoci. „Bezvýstavbová zóna“ neznamená „zónu bez pomoci“ a jej zavedenie by nemalo spôsobiť oddialenie reakcie v oblasti prístrešia a osídlenia.

Oboznámte sa s vlastníckou situáciou všetkých pozemkov a nehnuteľností. Pozrite si štandard Prístrešie a osídlenie 6: Istota bývania.

Zapojte dotknuté osoby do výpočtu a usporiadania priestoru na podporu jestvujúcich spoločenských a kultúrnych zvyklostí. Zapojte ženy a ďalšie ohrozené skupiny do navrhovania a realizácie plánov v oblasti prístrešia a osídlenia.

Základné služby a zariadenia: Ľudia vracajúci sa do svojich pôvodných domovov a ľudia žijúci v dočasných domovoch alebo osídleniach potrebujú bezpečný, chránený a spravodlivý prístup k základným službám a zariadeniam, ako sú:

- zariadenia WASH, pozrite si štandardy WASH, Zásobovanie vodou,
- riešenia osvetlenia na úrovni komunity a domácnosti,
- zariadenia na skladovanie a spracovanie potravín (vrátane sporákov a paliva),
pozrite si štandard Hodnotenie potravinovej bezpečnosti a výživy 1.1 a štandard Potravinová pomoc 6.4,
- zdravotnícke zariadenia, pozrite si štandard Zdravotné systémy 1.1: Poskytovanie zdravotných služieb,
- likvidácia pevného odpadu, pozrite si štandardy WASH, Nakladanie s pevným odpadom,
- školy, [pozrite si Príručku INEE](#),
- sociálne zariadenia, ako sú miesta konania pobožností, miesta stretávania sa a rekreačné oblasti,
- priestor na kultúrne vhodné pochovávanie a súvisiace rituály a
- priestor na ustajnenie hospodárskych zvierat (s dostatočným oddelením od obytných priestorov), [pozrite si Príručku LEGS](#).

Plánovanie miest na dočasné osídlenie: Usporiadanie priestoru musí byť založené na zásadách mestského dizajnu a plánovania s prepojovacími prvkami, ako sú prístupové body, križovatky a verejný priestor. Tieto prvky vychádzajúce z fyzických, sociálnych, environmentálnych a ekonomických faktorov tvoria priestorový plán nového osídlenia. Plánovanie osídlenia musí podporovať jestvujúce sociálne siete, vytvárať príležitosti na vznikanie nových sietí, prispievať k bezpečnosti a ochrane a umožňovať samosprávu dotknutých osôb.

Pri navrhovaní usporiadania pozemkov pre dočasné osídlenia dbajte na zachovanie súkromia a dôstojnosti jednotlivých domácností. Prístrešie každej domácnosti by sa malo otvárať do spoločného priestoru alebo zastrešenej oblasti, nie do vchodu iného prístrešia. Vytvorte bezpečné obytné priestory pre všetky potenciálne zraniteľné skupiny, ale vyhnite sa ich zoskupovaniu, pretože tým sa môže ich zraniteľnosť zvyšovať. Zoskupujte rodiny, rozšírené rodiny a skupiny podobného pôvodu, aby sa zachovali sociálne väzby. Zohľadnite potreby, preferencie a zvyky rôznych skupín z hľadiska veku, pohlavia a zdravotného postihnutia.

Plocha plánovaných alebo samoosídlených osídlení: V prípade plánovaných osídlení je minimálna úžitková plocha 45 metrov štvorcových na osobu v osídleniach táborového typu vrátane pozemkov domácností. To zahŕňa priestor pre cesty a chodníky, vonkajšie alebo komunitné priestory na varenie, priestory na vzdelávanie a rekreáciu, zdravotnícke zariadenia, sanitačné zariadenia, protipožiarne priesečky, administratívne priestory, zariadenia na skladovanie vody a odvodňovanie, náboženské priestory, miesta distribúcie potravín, trhy, sklady a limitované kuchynské záhradky pre jednotlivé domácnosti (nie sú určené na väčšie poľnohospodárske činnosti a chov hospodárskych zvierat). Ak je možné poskytovať komunitné služby prostredníctvom

jestvujúcich alebo dodatočných zariadení mimo plánovaného osídlenia, minimálna plocha by mala byť 30 metrov štvorcových na osobu. Ak minimálnu plochu nemožno poskytnúť, aktívne riešte následky vysokej hustoty osídlenia. Plánovanie osídlenia by malo zohľadňovať aj zmeny v obyvateľstve.

Ak ide o mestskú oblasť, využite jestvujúce služby a možnosti bývania. Zabezpečte dostatočné oddelenie a súkromie medzi jednotlivými domácnosťami a vyhradte priestor na potrebné zariadenia.

Veľkosť pozemku pre prístrešia: Odporúča sa dodržať pomer plochy prístrešia k veľkosti pozemku 1 : 2 alebo 1 : 3, aby sa zaistil dostatočný priestor na väčšinu základných vonkajších činností domácností. Uprednostňuje sa však pomer blížiaci sa k 1 : 4 alebo 1 : 5. Pomer musí zohľadňovať kultúrne a spoločenské normy a praktickú dostupnosť priestorov.

Odvádzanie dažďovej a záplavovej vody: Nedostatočné odvádzanie dažďovej a záplavovej vody môže zásadne obmedzovať obytný priestor ľudí, ich mobilitu a prístup k službám. Výber miesta a rozvoj infraštruktúry vo všeobecnosti ovplyvňujú charakter odvodňovacích systémov veľkého rozsahu. Vyhýbajte sa výberu miest, ktoré sú v záplavovom území – mohlo by to ohroziť bezpečnosť a ochranu, a to najmä v preplnených a uzavretých priestoroch. Voda, ktorá vniká do obytného, vzdelávacieho a pracovného prostredia ľudí a hromadí sa tam, predstavuje všeobecnú hrozbu pre ich zdravie, dôstojnosť a blaho.

Chránajte toalety a kanalizáciu pred záplavami, aby nedošlo k ich štrukturálnemu poškodeniu a úniku. Hlavnou hrozbou verejného zdravia spojenou s nedostatočným odvodňovaním je zvýšené vystavenie hnačkovým ochoreniam pri kontakte s kontaminovanou vodou.

Nekontrolovaná voda tiež môže poškodiť ďalšiu infraštruktúru, obydlia a majetok, obmedzovať príležitosti na živobytie a spôsobovať stres. Nedostatočné odvodnenie vytvára aj podmienky na množenie sa vektorov. Pozrite si štandardy WASH, Kontrola vektorov 4.1 a 4.2.

Prístup: Berte ohľad na stav miestnych ciest a blízkosť dopravných uzlov na účely dodávok pomoci a ďalšieho tovaru. Dodávky pomoci nesmú poškodzovať miestnu cestnú infraštruktúru. Myslite na sezónne obmedzenia, hrozby a bezpečnostné riziká. Miesto osídlenia a všetky primárne miesta skladovania a distribúcie potravín musia byť prístupné ťažkým nákladným vozidlám z cesty, ktorá odolá všetkým poveternostným podmienkam. Ďalšie zariadenia musia byť prístupné ľahkým vozidlám. Vytvorte bezpečné a chránené cesty a chodníky vnútri osídlení a prístup k všetkým jednotlivým obydliam a komunitným zariadeniam, ktorý odolá všetkým poveternostným podmienkam. Majte na pamäti potreby ľudí, ktorí čelia prekážkam z hľadiska mobility a prístupu.

Protipožiarna ochrana: Pri plánovaní miest osídlenia sa musí vychádzať z hodnotení rizika požiaru. V zastavaných oblastiach táborov vytvorte 30-metrové protipožiarne priesečky každých 300 metrov. Medzera medzi budovami musí byť aspoň 2 metre. V

ideálnom prípade by to mal byť dvojnásobok výšky budovy, aby padajúce štruktúry nezasiahli vedľajšie budovy.

Berte ohľad na miestne zvyklosti, pokiaľ ide o varenie a ohrievanie (napríklad typy sporákov a uprednostňované umiestnenie). Zvážte poskytnutie bezpečných sporákov, protipožiarného vybavenia a informačných školení obyvateľom. Uprednostňujte nehorľavé stavebné materiály a potreby pre domácnosť. Informujte obyvateľov (vrátane tých, ktorí čelia prekážkam z hľadiska mobility a prístupu) o protipožiarnych opatreniach, postupoch a evakuačných plánoch.

Znižovanie zločinnosti: Usporiadanie osídlenia môže prispieť k zníženiu zločinnosti a rodovo podmieneného násillia. Uvažujte o umiestnení a prístupnosti prístreší, budov a zariadení, nočnom osvetlení, vzdialenosti prístrešia k toaletám a umývárňam a o pasívnom dozore s využitím línii výhľadu. Budovy používané ako spoločné strediská musia mať alternatívne únikové cesty.

Meniace sa hrozby a riziká: S meniacou sa situáciou vykonávajte pravidelné hodnotenia kontextu, nebezpečenstiev a rizík. Môže to zahŕňať sezónne nebezpečenstvá, zmeny v bezpečnostnej situácii, nevybuchnutú muníciu na mieste osídlenia z predchádzajúceho alebo aktuálneho konfliktu alebo následky meniacej sa demografie.

Bezpečnosť spoločných stredísk a komunitnej infraštruktúry: Technickí špecialisti by mali vyhodnotiť štrukturálnu stabilitu komunitných budov, spoločných stredísk a ďalších stavieb v obývaných oblastiach dotknutých krízou. Majte na pamäti skutočné a potenciálne bezpečnostné a zdravotné hrozby.

Podpora živobytia: Berte ohľad na ekonomické činnosti pred katastrofou a potenciálne príležitosti na živobytie po katastrofe. Identifikujte dostupné pozemky na pestovanie plodín a pastvu, ako aj prístup na trhy a k príležitostiam na zamestnanie. Reakcie v oblasti prístrešia a osídlenia majú potenciál poskytovať zamestnanie v miestnom prostredí, napríklad pozície v technickej pomoci, zásobovaní a na trhu práce. Využite školiace a vzdelávacie programy na posilnenie miestnych kapacít s cieľom dosiahnuť výsledky v stanovenom časovom rámci. Pozrite si štandard Prístrešie a osídlenie 5 a štandardy Potravinová bezpečnosť a výživa, Živobytie 7.1 a 7.2.

Prevádzka a údržba: Vytvorte plán prevádzky a údržby na zaistenie efektívneho chodu všetkých zariadení, služieb a technickej infraštruktúry (ako je voda, sanitácia, odvodňovanie, odpadové hospodárstvo, školy). Kľúčové zložky plánu zahŕňajú účasť komunity, vytvorenie skupín používateľov, definovanie rol a povinností a zavedenie plánu refundácie alebo rozdelenia nákladov.

Vyradenie miest osídlenia z prevádzky a ich odovzdanie: Vhodné opatrenia na obnovu prostredia môžu posilniť prirodzenú regeneráciu prostredia v dočasných osídleniach a okolo nich. Miesta osídlenia by mali mať plán vyradenia z prevádzky, ktorý by sa mal ideálne vypracovať v štádiu návrhu zásahu. Pozrite si štandard Prístrešie a osídlenie 7: Udržateľnosť životného prostredia.

Miestne obyvateľstvo je nutné oboznámiť s metódami udržateľného hospodárenia s pôdou, ktoré zabezpečia obnovu miesta osídlenia a miestneho prostredia.

Pokiaľ možno využívajte na činnosti odpratávania a vyradenia z prevádzky miestne pracovné sily.

1

2

3

3. Obytný priestor

Obytný priestor je pre blaho človeka veľmi dôležitý. Miesto, kde môže rodina bývať, kde sa cíti bezpečne a môže vykonávať rôzne základné domáce činnosti, je základnou ľudskou potrebou a právom.

Štandard Prístrešie a osídlenie 3: Obytný priestor

Ľudia majú prístup k obytným priestorom, ktoré sú bezpečné a primerané a umožňujú dôstojné vykonávanie základných činností na chod domácnosti a zaistenie živobytia.

Kľúčové kroky

1. Zabezpečte, aby mala každá dotknutá domácnosť dostatok obytného priestoru na vykonávanie základných domácich činností.
 - Poskytujte obytný priestor, ktorý vyhovuje odlišným potrebám členov domácnosti, pokiaľ ide o spánok, prípravu a konzumáciu pokrmov, a rešpektuje miestnu kultúru a životný štýl.
 - Poskytnite obyvateľom domácnosti a ich majetku strechu a steny, ktoré zaistia fyzické bezpečie, dôstojnosť, súkromie a ochranu pred počasím.
 - Umožnite optimálne podmienky osvetlenia, vetranie a tepelný komfort.
2. Zaistite, aby priestor v bezprostrednej blízkosti obytného priestoru umožňoval bezpečný prístup k základným činnostiam.
 - Zahrňte vhodné priestory na varenie, toalety, pranie, umývanie, činnosti na zaistenie živobytia, socializáciu a hracie plochy.
3. Presadzujte využívanie riešení prístrešia, stavebných techník a materiálov, ktoré sú kultúrne a spoločensky prijateľné a udržateľné z hľadiska životného prostredia.

Kľúčové ukazovatele

Percento dotknutého obyvateľstva, ktoré má vo svojich prístrešiach a ich bezprostrednom okolí k dispozícii primeraný obytný priestor na vykonávanie každodenných činností

- Minimálne 3,5 metra štvorcového obytného priestoru na osobu okrem priestoru na varenie, umývanie sa a zariadenia na sanitáciu.
- 4,5 – 5,5 metra štvorcového obytného priestoru na osobu v studenom podnebí alebo v mestskom prostredí so zahrnutím vnútorného priestoru na varenie a umývanie sa a sanitačných zariadení.

- Vnúťorná výška od podlahy po strop aspoň 2 metre (2,6 metra v horúcom podnebí) v najvyššom bode.

Percento prístreší, ktoré spĺňajú technické a výkonnostné normy a sú kultúrne prijateľné

Percento ľudí dostávajúcich pomoc vo forme prístrešia, ktorí sa vo svojom prístreši cítia bezpečne

Poznámky k usmerneniam

Obytný priestor: Obytný priestor musí byť primeraný na každodenné činnosti, ako je spánok, príprava a konzumácia pokrmov, pranie, obliekanie sa, skladovanie potravín a vody a ochrana majetku domácnosti a iných dôležitých vecí. Musí zaisťovať súkromie a potrebné oddelenie medzi pohlaviami, rôznymi vekovými skupinami a rodinami v danej domácnosti podľa kultúrnych a spoločenských noriem. Pozrite si štandard Prístrešie a osídlenie 2: Umiestnenie a plánovanie osídlenia.

Vytvorte obytný priestor, kde sa budú môcť členovia domácnosti zhromažďovať a starať sa o dojčatá, deti a choré alebo zranené osoby. Myslite na meniace sa využitie priestoru cez deň a v noci a naplánujte umiestnenie okien, dverí a priečok tak, aby sa maximalizovalo využitie vnútorného priestoru a všetkých priľahlých vonkajších priestorov, ako je kuchyňa alebo hracie plochy.

Aby sa tieto činnosti mohli vykonávať dôstojne, prístrešia potrebujú uzavretý priestor (steny, okná, dvere a strecha) s dostatočnou plochou podlahy. Preplnenie alebo vystavenie poveternostným podmienkam zvyšuje riziko nákaz a ochorení. Obmedzený priestor môže viesť k rizikám z hľadiska ochrany a zníženiu bezpečnosti a súkromia.

Minimálny obytný priestor by mal zodpovedať kultúrnym a spoločenským normám, kontextu, fáze reakcie a usmerneniam vnútroštátnych orgánov alebo humanitárnych organizácií. Dôkladne zvážte potenciálne následky zavedenia minimálneho vypočítaného priestoru (3,5 metra štvorcového na osobu, 4,5 metra štvorcového v studenom podnebí) a dohodnite sa s partnermi na prípadných úpravách tak, aby sa toto minimum dosiahlo čo najskôr a pre všetkých.

Ak je potrebné konať rýchlo na záchranu životov, zvážte poskytnutie prvej pomoci s cieľom:

- buď postaviť strešné krytie nad minimálnym obytným priestorom s následnou pomocou pri budovaní stien, dverí a okien, alebo
- postaviť prístrešie s menšou plochou podlahy s následným zväčšením tejto plochy.

V niektorých situáciách môže byť štandard pre priestor definovaný fyzickými obmedzeniami. Môže to byť v uzavretom osídlení, hustých mestských prostrediach alebo v extrémnych klimatických podmienkach, kde nie sú ľahko dostupné materiály na prístrešie. Uvedený minimálny priestor sa vzťahuje na núdzovú fázu a na riešenia dočasného alebo prechodného prístrešia. Keď sa trvanie pobytu predĺži, výpočty

obytného priestoru sa musia upraviť. Vo fáze obnovy sa musia zohľadniť prijateľné miestne normy a stratégie odchodu.

Čo najviac zapájajte dotknuté komunity a domácnosti do určovania typu pomoci, ktorá sa má poskytovať. Radte sa s ľuďmi, ktorí trávajú viac času v krytom obytnom priestore, a s ľuďmi, ktorí čelia prekážkam z hľadiska mobility alebo prístupu. Zabezpečte, aby bol obytný priestor prístupný osobám so zdravotným postihnutím a ľuďom, ktorí s nimi žijú. Osoby so zdravotným postihnutím, najmä s duševným a psychosociálnym postihnutím, môžu potrebovať viac priestoru.

Kultúrne zvyklosti, bezpečnosť a súkromie: Rešpektujte jestvujúce zvyklosti a praktiky a berte ohľad na to, ako ovplyvňujú potrebu vnútorného rozdelenia (závesy, steny). Môžete napríklad navrhnuť obydlie tak, aby v ňom mohli prespávať členovia rozšírenej rodiny alebo rôzne rodiny z tej istej domácnosti.

V prípade spoločného ubytovania môžu dobre naplánované a osvetlené priechody obytnou oblasťou s priečkami, ktoré oddelujú osobný priestor a priestor domácnosti, poskytovať osobné súkromie a bezpečie.

Umožnite, aby skupiny priateľov zdieľali priestor v spoločnom ubytovaní. Niektorí LGBTQI ľudia budú napríklad radšej žiť s priateľmi a partnermi ako s vlastnými rodinami.

Ochrana: Zabezpečte, aby existovalo viacero únikových ciest z obydlia a aby sa vnútorné priestory otvárali do verejných oblastí. Zabezpečte, aby pracovníci vedeli, kam odkazovať prípadné obavy v oblasti ochrany súvisiace s domácim násilím alebo zneužívaním, násilím, vykorisťovaním alebo zanedbávaním detí. Ženy, dievčatá a osoby, ktoré potrebujú pomoc s osobnou hygienou, často potrebujú viac priestoru. Pozrite si štandard WASH, Podpora hygieny 1.3: Menštruačná hygiena a inkontinencia.

Ak sa využíva dočasné spoločné ubytovanie, prijmite konkrétne opatrenia na predchádzanie sexuálnemu vykorisťovaniu a sexuálnemu násiliu. V spolupráci s členmi komunity sa snažte pochopiť riziká a riešiť ich. Zavedte kvalitný systém sťažností s okamžitými a overiteľnými opatreniami.

Psychosociálne aspekty: Usporiadanie a dizajn ubytovania by mali zahŕňať otvorené verejné obytné priestory domácnosti, ktoré rozširujú možnosti socializácie.

V teplom a vlhkom podnebí navrhujte a orientujte prístrešia tak, aby sa maximalizovalo vetranie a minimalizovalo prenikanie priameho slnečného svetla. Prúdeniu vzduchu pomáha vyšší strop. Pripojený krytý vonkajší priestor pomáha znižovať priame slnečné svetlo a chráni pred dažďom. Zvážte využitie príľahlého tieneneho alebo krytého vonkajšieho priestoru na prípravu pokrmov a varenie so samostatným priestorom na iné každodenné činnosti. Strecha by sa mala zvažovať a mala by dostatočne prečnievať, aby sa umožnilo odvádzanie dažďovej vody, okrem miest s výskytom silného vetra. Stavebný materiál prístrešia by mal byť ľahký s nízkou tepelnou kapacitou, napríklad drevo. Používajte zvýšené podlahy, aby sa do krytého obytného priestoru nedostala voda. Pozrite si štandard Prístrešie a osídlenie 2: Umiestnenie a plánovanie osídlenia.

V horúcom a suchom podnebí zaistiť ťažký stavebný materiál (napríklad hlina alebo kameň) tepelný komfort napriek rozdielom medzi nočnou a dennou teplotou. Prípadne môžete použiť ľahký stavebný materiál s dostatočnou izoláciou. Dbajte na štrukturálny dizajn ťažkých konštrukcií v oblastiach seizmického rizika. Ak je to možné a vhodné, vytvorte tienené a vetrané priestory. Ak sú k dispozícii iba plastové plachty alebo stany, vytvorte dvojvrstvovú strechu s vetraním medzi vrstvami, aby sa znížilo sálavé teplo. Otvory dverí a okien umiestnite mimo prevažujúceho smerovania teplého vetra. Vnútorne podlahy by mali priliehať k vonkajším múrom bez medzier, aby sa dnu nedostával prach a vektory chorôb.

V studenom podnebí sa uprednostňuje nižší strop, aby sa minimalizoval vnútorný objem vyžadujúci vykurovanie. Prístrešia, ktoré sú obývané počas dňa, vyžadujú ťažkú konštrukciu s vysokou tepelnou kapacitou. Pre prístrešia obývané len v noci je vhodnejšia ľahká konštrukcia s nízkou tepelnou kapacitou a silnou izoláciou. Minimalizujte prúdenie vzduchu najmä okolo otvorov dverí a okien tak, aby sa zaistil osobný komfort, no zároveň sa dosiahlo dostatočné odvetrávanie vykurovacích telies alebo kuchynských sporákov.

Dostatočné vetranie pomáha udržiavať zdravé vnútorné prostredie, predchádzať kondenzácii a znižovať šírenie prenosných chorôb. Znižuje účinky dymu z vnútorných domácich sporákov, ktoré môžu spôsobovať respiračné infekcie a problémy s očami. ak je to možné, využite prirodzené vetranie.

Kontrola vektorov: Nízko položené oblasti, trosky a opustené budovy môžu byť prostredím množenia vektorov, čo môže predstavovať riziká pre verejné zdravie. V prípade spoločných osídlení je kľúčom k zníženiu vplyvu chorôb prenášaných vektorom výber miesta a aktívne zmierňovanie rizík súvisiacich s vektormi. Pozrite si štandard WASH, Kontrola vektorov 4.2: Opatrenia na kontrolu vektorov na úrovni ácnosti a jednotlivca.

4. Potreby pre domácnosť

Pomoc v oblasti potrieb pre domácnosť sa zameriava na obnovu a udržiavanie zdravia, dôstojnosti a bezpečnosti a na možnosť vykonávať každodenné domáce činnosti doma a v okolí domova. Tento štandard sa týka potrieb slúžiacich na spanie, prípravu a skladovanie potravín, jedenie a pitie, tepelný komfort, osvetlenie a osobné oblečenie. Kapitola WASH obsahuje ďalšie podrobnosti o potrebách, ako sú postelne siete, koše, pomôcky na skladovanie vody a hygienické potreby.

Štandard Prístrešie a osídlenie 4: Potreby pre domácnosť

Pomoc v oblasti potrieb pre domácnosť sa zameriava na obnovu a udržiavanie zdravia, dôstojnosti a bezpečnosti a na možnosť vykonávať každodenné domáce činnosti doma a v okolí domova.

Kľúčové kroky

1. Vyhodnoťte a zaistíte prístup k potrebám, ktoré umožňujú domácnostiam obnoviť a udržiavať základné domáce činnosti.
 - Zohľadnite odlišné potreby podľa veku, pohlavia, zdravotného postihnutia, spoločenských a kultúrnych zvyklostí a veľkosti rodiny.
 - Prioritou má byť prístup k potrebám na domáce činnosti, osobnému oblečeniu, potrebám na osobnú hygienu a na podporu bezpečia a zdravia.
2. Určíte, ako poskytovať pomoc v oblasti potrieb pre domácnosť účinne a primerane.
 - Uvažujte o tom, čo možno získať z miestnych zdrojov formou peňažnej podpory alebo poukážok a s využitím obstarávania materiálnej pomoci na miestnej, regionálnej alebo medzinárodnej úrovni.
 - Pokiaľ ide o balenie a doručovanie potrieb, berte ohľad na otázky životného prostredia.
3. Monitorujte dostupnosť, kvalitu a používanie potrieb pre domácnosť a podľa potreby vykonajte úpravy.
 - V prípade dlhšieho vysídlenia naplánujte doplňovanie zásob.
 - Monitorujte vybrané trhy z hľadiska dostupnosti, cien a kvality. S vyvíjajúcou sa situáciou prispôbujte spôsoby poskytovania pomoci.

Kľúčové ukazovatele

Ľudia majú dostatok oblečenia primeranej kvality

- Minimálne dve kompletne súpravy oblečenia na osobu v správnej veľkosti, vhodného z hľadiska kultúry, ročného obdobia a podnebia a prispôsobeného všetkým osobitným potrebám.

Ľudia majú dostatok potrieb primeranej kvality na bezpečný a zdravý spánok v súkromí

- Minimálne jedna deka a posteľná bielizeň (podložka, matrac, plachta) na osobu. V studenom podnebí sú potrebné ďalšie deky/podlahová izolácia.
- Podľa potreby dlhodobé siete ošetrené insekticídmi.

Ľudia majú dostatok vhodných potrieb prípravu, konzumáciu a skladovanie potravín

- Na domácnosť alebo skupinu štyroch až piatich ľudí: dva hrnce na varenie rodinnej veľkosti s rúčkami a vekami, jedna misa na prípravu alebo podávanie pokrmov, jeden kuchynský nôž a dve servírovacie lyžice.
- Na osobu: jeden hlboký tanier, jedna súprava príboru a jedna nádoba na pitie.

Percento dotknutého obyvateľstva, ktoré má prístup dostatočným, bezpečným a cenovo dostupným dodávkam energie na udržanie tepelného komfortu, prípravu pokrmov a osvetlenie

Počet incidentov poranenia ľudí pri používaní sporákov alebo uskladňovaní alebo získavaní paliva

- Stanovte základnú hodnotu a merajte pokrok smerom k hodnote 0.

Poznámky k usmerneniam

Základné potreby pre domácnosť by mali byť dostupné v dostatočnom množstve a kvalite na tieto účely:

- spánok, tepelný komfort a osobné oblečenie,
- skladovanie vody, príprava a skladovanie potravín, jedenie a pitie,
- osvetlenie,
- varenie, prevarenie vody a vykurovanie vrátane paliva alebo energie, pozrite si štandard Potravinová bezpečnosť a výživa 5: Všeobecná potravinová bezpečnosť,
- hygiena vrátane menštruačnej hygieny a pomôcok pre prípady inkontinencie, pozrite si štandardy WASH, Podpora hygieny 1.2 a 1.3,
- ochrana pred vektormi, napríklad siete proti komárom, pozrite si štandard WASH, Kontrola vektorov 4.2, a
- protipožiarna a protidymová ochrana.

Výber vhodných potrieb pre domácnosť: Potreby pre domácnosť by sa mali poskytovať ako súčasť celkového plánu. Pri určovaní typu, množstva a kvality potrieb uprednostňujte tie, ktoré zachraňujú životy. Berte ohľad na tieto aspekty:

- základné každodenné činnosti na úrovni jednotlivca, domácnosti a komunity,

- kultúrne normy, vhodnosť a tradície,
- bezpečnosť a jednoduchosť používania (s minimom ďalších pokynov alebo technického poradenstva),
- trvanlivosť, rýchlosť spotreby a nutnosť dopĺňovania,
- aktuálne životné podmienky a usporiadanie,
- miestna dostupnosť,
- osobitné potreby podľa kategórií dotknutého obyvateľstva vrátane žien, dievčat, mužov, chlapcov, dojčiat, starších ľudí, osôb so zdravotným postihnutím a ďalších zraniteľných jednotlivcov a skupín a
- vplyv vybraných potrieb na životné prostredie, pozrite si štandard Prístrešie a osídlenie 7: Udržateľnosť životného prostredia.

Bezpečnosť: Všetky plastové predmety by mali byť vyrobené z potravinárskeho plastu. Všetky kovové predmety by mali byť z nehrdzavejúcej ocele alebo smaltované.

Zaistite bezpečné oddelenie medzi sporákom a prvkami prístrešia. Vnútorne sporáky umiestnite na nehorľavú podložku. V mieste, kde dymovod prechádza cez prístrešie smerom von, namontujte okolo dymovodu nehorľavé puzdro. Sporáky umiestnite mimo vchodov tak, aby počas používania umožňovali bezpečný prístup. Palivo sa má skladovať v bezpečnej vzdialenosti od sporáka a kvapalné palivá, ako je petrolej, sa majú skladovať mimo dosahu detí a dojčiat.

Tepelný komfort znamená, že ľuďom je príjemne teplo alebo chladno, sú pod strechou a v suchu. Osobný komfort poskytuje oblečenie, deky a posteľná bielizeň. Vhodné životné podmienky pomôžu vytvoriť podložky na spanie a vykurovacie a chladiace telesá. Je nutné prijať všetky možné opatrenia na úrovni jednotlivca a domácnosti na zabránenie podchladeniu alebo úpalu.

Cenovo dostupné dodávky paliva a energie do domácnosti: Palivo a ďalšie zdroje energie sú nutné na osvetlenie, varenie, tepelný komfort a komunikáciu. Získavanie alebo nakupovanie paliva alebo energie je opakujúcim sa nákladom a musí sa náležite napláňovať. Presadzujte energeticky efektívne postupy varenia vrátane používania sporákov s nízkou spotrebou, prípravy dreva na kúrenie, starostlivosti o oheň, technik prípravy pokrmov a spoločného varenia. Poradte sa s ľuďmi dotknutými krízou a hostiteľskou komunitou o miestach a spôsoboch získavania paliva a venujte sa aj otázkam osobnej bezpečnosti a udržateľnosti životného prostredia.

Ak prirodzené osvetlenie nie je k dispozícii, podľa potreby sa má poskytnúť umelé osvetlenie, ktoré prispieva k osobnej bezpečnosti v osídleniach a okolo nich. Okrem zápaliek a sviečok zvážte využitie energeticky efektívneho umelého osvetlenia, ako sú svetelné diódy (LED) a solárne panely.

Plánovanie potrieb pre domácnosť založené na trhu: Prieskum trhu zameraný na potreby pre domácnosť by mal byť súčasťou širšieho systémového prieskumu trhu. Pri zabezpečovaní potrieb pre domácnosť by sa podľa možnosti mali podporovať miestne trhy. Vykonajte analýzu výdavkov na tieto potreby ako súčasť celkového plánovania výdavkov domácnosti. Výdavky monitorujte v čase, aby ste ich mohli

príslušne prispôsobovať a upravovať. Pozrite si časť Poskytovanie pomoci prostredníctvom trhov.

Distribúcia: Naplánujte efektívne a spravodlivé metódy distribúcie v konzultácii s miestnymi orgánmi a dotknutými osobami. Zaistite, aby boli zraniteľné osoby alebo domácnosti zaradené do distribučných zoznamov a mali prístup k informáciám aj samotnej distribúcii. Distribučné miesta sa musia voliť obozretne s ohľadom na pešiu vzdialenosť, terén a praktické aspekty prepravy väčších predmetov, napríklad podpier pre prístrešia. Zvážte zahrnutie kontajnerov na skladovanie a prepravu osobných potrieb a potrieb pre domácnosť.

Monitorovanie po distribúcii: Vyhodnoťte vhodnosť distribučného procesu a samotných potrieb pre domácnosť. Ak sa potreby nepoužívajú alebo sa predávajú na trhu alebo ak dochádza k oneskoreniu v prístupe k potrebám, upravte proces alebo produkty. Majte na pamäti, že potreby sa budú v čase meniť a programy sa týmito zmenám musia prispôbiť.

1

2

3

4

5. Technická pomoc

Technická pomoc je neoddeliteľnou súčasťou reakcií v oblasti prístrešia a osídlenia. Podporuje svojpomocnú obnovu dotknutých osôb a zlepšuje kvalitu a bezpečnosť prístrešia a osídlenia. Rozhodujúce je, aby boli dotknuté domácnosti alebo komunity aktívne zapojené do výberu svojho ubytovania, navrhovania prístreší, usporiadania a materiálov obydli, ako aj do prác pri budovaní prístreší alebo iných stavieb či dohľadu nad nimi.

Štandard Prístrešie a osídlenie 5: Technická pomoc

Ľudia majú prístup k včasnej a vhodnej technickej pomoci.

Kľúčové kroky

1. Snažte sa porozumieť predkrízovým postupom plánovania a stavebnej praxi, dostupným materiálom, odbornosti a kapacitám.
 - Na základe konzultácie s dotknutými osobami, miestnymi stavebnými odborníkmi a orgánmi schváľte stavebné postupy a materiály a zabezpečte požadovanú odbornosť na zaistenie kvality.
2. Zapojte do stavebného procesu dotknuté osoby, miestnu samosprávu a miestnych odborníkov a podporujte ich.
 - Dodržiavajte príslušné plánovacie a stavebné kódexy, materiálové špecifikácie a štandardy kvality zodpovedajúce plánovanej životnosti prístrešia a osídlenia a trvanie zásahu v oblasti domácnosti.
 - Optimalizujte stavebné postupy a miestne príležitosti na živobytie.
3. Presadzujte bezpečnejšie stavebné postupy, ktoré spĺňajú aktuálne potreby prístreší a znižujú budúce riziká.
 - V prípade poškodených alebo zničených domov alebo prístreší identifikujte štrukturálne riziká a nebezpečenstvá, dôvody kolapsu a potenciál budúceho kolapsu.
 - Pokiaľ je to možné, inšpirujte sa miestnou stavebnou praxou a technikami, vylepšujte ich a inovujte. Umožnite účinný prenos poznatkov na podporu vhodnej stavebnej praxe.
4. Zabezpečte, aby mali ľudia prístup k dostatočnej technickej pomoci.
 - Zvážte potrebu špecializovaných odborných poznatkov, dbajte na dodržiavanie stavebných kódexov a noriem a zvyšovanie technických schopností dotknutého obyvateľstva.
 - Berte ohľad na ľudí, ktorí majú obmedzené možnosti, schopnosti či príležitosti vykonávať stavebné činnosti bezpečným a technicky zdatným spôsobom,

pripadne dohodnite osídlenie jestvujúcej bezpečnej a technicky vyhovujúcej nehnuteľnosti.

5. Zavedte primerané projektové riadenie materiálov, financií, práce, technickej pomoci a procesov, ktoré vyhovuje regulačným požiadavkám na schválenie, aby sa dosiahli kvalitné výsledky.
- Riadte sa príslušnými procesmi riadenia verejných súťaží, ponukových konaní, obstarávania, zmlúv a výstavby a pravidlami správania.
 - Nabádajte na používanie miestne dostupných, udržateľných a dobre známych technológií, nástrojov a materiálov a pracovné sily na údržbu a renováciu priestreší zabezpečujte na miestnej úrovni.

Kľúčové ukazovatele

Percento programov, v ktorých sa miestne orgány podieľajú na definovaní stavebných noriem a monitorovaní stavebných činností

Percento stavebných aktivít, ktoré preukazujú aktívne zapojenie dotknutého obyvateľstva

Percento prístreškov, ktoré sú vybudované, opravené, renovované, modernizované alebo udržiavané v súlade s dohodnutými bezpečnými stavebnými postupmi pre konkrétny kontext a nebezpečenstvá

Percento domácností, ktoré uvádzajú, že dostali primeranú technickú pomoc a poradenstvo

Poznámky k usmerneniam

Účasť a angažovanosť s dotknutými osobami: Účasť na prístreškoch a stavebných činnostiach by mala byť v súlade s existujúcimi miestnymi postupmi. Školiace programy a programy odbornej prípravy môžu maximalizovať možnosti účasti všetkých dotknutých osôb (priamo dotknutých osôb a hostiteľskej komunity) počas výstavby. Poskytujte príležitosti pre účasť žien a osôb so zdravotným postihnutím. Ľudia, ktorí sú menej schopní vykonávať fyzické úlohy, môžu prispieť k činnostiam, ako je monitorovanie staveniska, kontrola zásob, administratívna podpora, starostlivosť o deti alebo príprava jedla pre tých, ktorí sú zapojení stavebných prác. Uvedomte si, že postihnuté osoby môžu mať iné protichodné časové obmedzenia. Dobrovoľnícke tímy komunitnej práce alebo zmluvná pracovná sila môžu podporiť stavebné úsilie jednotlivých domácností, najmä tých, ktoré vedú ženy, deti, starší ľudia alebo osoby so zdravotným postihnutím. Takáto pomoc je dôležitá, pretože tieto skupiny môžu byť vystavené riziku sexuálneho vykorisťovania, keď hľadajú pomoc pri stavebných prácach.

Zapojenie mladých ľudí do stavebných činností: Účasť na stavebnom projekte môže mladým ľuďom poskytnúť cenné zručnosti, sebadôveru, sebaúctu a prepojenie s komunitou.

Zabezpečte, aby deti mladšie, ako je produktívny vek, neboli zapojené do výstavby prístreškov alebo do programov s hotovosťou za prácu. Deti v minimálnom produktívnom veku (zvyčajne 14 alebo 15 rokov) až 18 rokov by sa mali zúčastniť spôsobom, ktorý je primeraný ich veku a vývoju. Zabezpečte, aby ich účasť bola v súlade s vnútroštátnymi právnymi predpismi v kontexte. Musia sa zaviesť opatrenia na zabezpečenie dodržiavania medzinárodných noriem a vnútroštátneho pracovného práva, aby sa predišlo nebezpečnej práci a práci neplnoletých detí. Akékoľvek podozrivé problémy alebo otázky týkajúce sa detskej práce by mali byť smerované na špecialistov na ochranu detí alebo sociálne služby. [Pozrite si príručku CPMS.](#)

Profesionálna odbornosť: Poskytovanie poradenstva v otázkach, ako je stavenisko a územné plánovanie, miestne stavebné techniky, hodnotenie škôd, demolácia a odstraňovanie sutín, výstavba, správa staveniska, hodnotenie existujúceho stavebného fondu a istoty bývania. Vďaka tomu je možné zabezpečiť, aby prístrešky spĺňali stanovené normy. Užitočné budú aj znalosti o materiálnom a pracovnom trhu, ako je právna a administratívna podpora. [Pozrite si Štandard v oblasti prístrešia a osídlenia 6: Istota bývania.](#)

Dodržiavanie stavebných predpisov: Zistite, či sa zvyčajne dodržiavajú alebo presadzujú miestne alebo národné stavebné predpisy. Ak nie, podporujte ich používanie a dodržiavanie. Tieto predpisy by mali odrážať miestnu kultúru bývania, klimatické podmienky, zdroje, kapacity budov a údržby, prístupnosť a cenovú dostupnosť. Zabezpečte, aby programy prístreškov umožnili domácnostiam splniť alebo postupne dosiahnuť dohodnuté predpisy a štandardy, najmä v programoch využívajúcich hotovostnú pomoc na uspokojovanie potrieb týkajúcich sa prístrešia. Ak neexistujú žiadne normy, stanovte minimálne normy v spolupráci s miestnymi úradmi a príslušnými zainteresovanými stranami (vrátane dotknutých osôb, ak je to možné), aby ste zaistili, že spĺňajú požiadavky na bezpečnosť a výkon.

Zvýšenie technickej kapacity: Zvýšte kapacitu komunity prispievaním k školeniam a zvyšovaniu povedomia medzi postihnutým obyvateľstvom, miestnymi orgánmi, miestnymi stavebnými odborníkmi, kvalifikovanými a nekvalifikovanými pracovníkmi, prenajímateľmi, právnymi expertmi a miestnymi partnermi.

V lokalitách náchylných na sezónne alebo cyklické krízy zapojte technických špecialistov a miestnych odborníkov, ktorí majú skúsenosti s vhodnými lokálnymi riešeniami alebo osvedčenými postupmi. Tieto osoby môžu vytvárať postupy pri navrhovaní a výstavbe a pomáhať pri vývoji vylepšených riešení.

Zdroj materiálov: Ak je možné rýchlo zabezpečiť stavebný materiál, môže si postihnuté obyvateľstvo postaviť prístrešie samo. Tieto riešenia prístrešia môžu pozostávať zo samostatných komponentov alebo vopred definovanej súpravy s príslušnými stavebnými nástrojmi. Základom pre výber materiálov by mali byť rýchle posúdenie a analýza trhu a posúdenie environmentálneho dopadu.

Získavanie materiálov z miestnych zdrojov môže ovplyvniť miestnu ekonomiku, pracovnú silu alebo prírodné prostredie. V niektorých situáciách nemusia byť lokálne dostupné materiály primeranej kvality. V týchto situáciách použite alternatívne

materiály alebo výrobné procesy alebo komerčné systémy prístrešia, ale zvážte dopad použitých materiálov, ktoré nie sú známe miestnej kultúre. Vyhýbajte sa materiálom vyrobeným vykorisťovaním miestnych pracovníkov a detí.

Bezpečné verejné budovy: Dočasné alebo trvalé verejné budovy, ako sú školy a zdravotné strediská, stavajte alebo opravujte tak, aby nepredstavovali hrozbu pre verejné zdravie a boli odolné voči katastrofám. Takéto zariadenia by mali spĺňať stavebné normy a schvaľovacie postupy. Zabezpečte bezpečnosť a prístup pre všetkých, vrátane osôb s prekážkami pri pohybe a v komunikácii (ak je to možné, koordinujte sa s organizáciami zastupujúcimi osoby so zdravotným postihnutím). Pri oprave a výstavbe takýchto budov sa poraďte s príslušnými úradmi. Vytvorte cenovo dostupnú stratégiu prevádzky a údržby.

Manažment obstarávania a výstavby: Vypracujte harmonogram výstavby, ktorý zahŕňa kľúčové cieľové míľniky, ako sú dátumy začiatku a ukončenia a dátumy a trvanie premiestnenia vysídlených osôb. To platí bez ohľadu na to, či výstavbu riadi vlastník alebo dodávateľ. Harmonogram by mal brať do úvahy očakávaný nástup sezónneho počasia a obsahovať pohotovostný plán pre nepredvídané udalosti. Zavedte systém riadenia a monitorovania výstavby pre materiály, prácu a stavebný dozor. To by sa malo týkať zdrojov, obstarávania, prepravy, manipulácie a administratívy počas celého procesu.

Zamestnajte čo najviac miestnych pracovníkov, aby sa zvýšili ich schopnosti a aby ste podporili živobytie dotknutých osôb. Zamestnajte špecializovaných odborníkov (ako sú inžinieri, architekti, urbanisti, manažéri zmlúv alebo právnici), aby vykonávali špecifické úlohy.

1 Uistite sa, aby sa riešili otázky životného prostredia. Podporujte sociálne akceptovateľné opätovné používanie zachránených materiálov tam, kde je možné potvrdiť práva na takýto materiál a jeho kvalitu. Pozrite si Štandard v oblasti prístrešia a osídlenia 7: Environmentálna udržateľnosť.

2 **Modernizácia a údržba:** Počiatočné reakcie týkajúce sa prístrešia zvyčajne poskytujú minimálnu úroveň krytého alebo uzavretého obytného priestoru. Počiatočné stavebné metódy a materiály by však mali umožniť domácnostiam udržiavať, prispôbovať alebo modernizovať prístrešok tak, aby spĺňal ich dlhodobé potreby. Ak je to možné, úpravy by sa mali vykonávať bezpečne pomocou miestne dostupných, známych a cenovo dostupných nástrojov a materiálov.

Komunitné nástroje: Zaviesť postupy, ktoré stanovia, ako používať, udržiavať a bezpečne skladovať komunitné alebo zdieľané nástroje a materiály.

3

6. Istota bývania

4 Istota bývania znamená, že ľudia môžu žiť vo svojich domovoch bez strachu z núteného vysťahovania, či už v komunitných osídleniach, neformálnych osídleniach, hostiteľských komunitách alebo po návrate. Je základom práva na primerané bývanie a mnohých ďalších ľudských práv. V humanitárnom kontexte môže byť najvhodnejším postupný prístup. Tento uznáva, že vysídleným ľuďom možno poskytnúť podporu na zlepšenie ich životných podmienok v rôznych typoch ubytovania. Neznamená to uprednostňovanie pomoci vlastníkom, ani to nevyhnutne neznamená trvalosť ani vlastníctvo. Aktéri prístrešia rozvíjali pochopenie toho, čo je „dostatočne bezpečné“ na účely navrhovania možností prístrešia, ktoré podporujú najzraniteľnejšie osoby 5 osoby s najväčšou neistotou bývania. Viac informácií o náležitej starostlivosti a pojme „dostatočne bezpečný“ nájdete v citovaných zdrojoch: Payne and Durand-Lasserve (2012).

Štandard v oblasti prístrešia a osídlenia 6: Istota bývania

Dotknuté obyvateľstvo dosiahne istotu bývania v podobe možnosti prístrešia a osídlenia.

Kľúčové kroky

1. Venujte náležitú pozornosť pri navrhovaní a implementácii programu.
 - S ohľadom na kontext a obmedzenia sa usilujte o čo najväčšiu právnu istotu v oblasti bývania („dostatočne bezpečný“ prístup).
 - Koordinujte postup a spolupracujte s miestnymi orgánmi, právnikmi a medzigentúrnymi fórami.
2. Snažte sa pochopiť právny rámec a skutočnú situáciu v teréne.
 - Mapujte systémy vlastníckych vzťahov a riešenia v rámci rôznych pokrízových scenárov v oblasti prístrešia a osídlenia, a identifikujte ich vplyv na najohrozenejšie skupiny.
 - Spolupracujte s miestnymi orgánmi, aby ste pochopili, ktoré nariadenia sa budú vyucovať a ktoré nie, a v akom časovom horizonte.
 - Snažte sa pochopiť správu vlastníckych vzťahov a spôsob riešenia sporov, rovnako ako možné zmeny, ktoré nastali od začiatku krízy.
3. Snažte sa pochopiť, ako systémy vlastníckych vzťahov, ich ustanovenia a prax ovplyvňujú bezpečnosť vlastníckych vzťahov u ohrozených skupín.
 - Začleňte istotu bývania medzi ukazovatele zraniteľnosti.
 - Snažte sa pochopiť, aké dokumenty sa môžu vyžadovať od osôb zapojených do programu, pričom tí najzraniteľnejší nemusia mať tieto dokumenty, prípadne k nim nemusia mať prístup.

- Uistite sa, že pomoc nezvýhodňuje osoby bývajúce vo vlastnom alebo prenajímateľov nehnuteľnosti.
- 4. Zavádzajte programy v oblasti prístrešia a osídlenia, aby ste podporili istotu bývania.
 - Využite miestne odborné vedomosti na prispôsobenie plánovania rozličným typom vlastníckych vzťahov, najmä pri zraniteľných skupinách.
 - Zabezpečte, aby boli dokumenty ako dohody o vlastníckych vzťahoch riadne pripravené a dodržiavali práva všetkých strán.
 - Znížte riziko, ktoré môže program pre oblasť prístrešia spôsobiť, alebo riziko, že by mohol prispieť k napätiam v rámci komunity a s okolitými miestnymi komunitami.
- 5. Zabezpečte ochranu pred núteným vystaňovaním.
 - V prípade vystaňovania alebo hroziaceho vystaňovania odkážte osoby na služby, ktoré im pomôžu nájsť riešenie vo forme alternatívneho prístrešia a ďalšie sektorové služby.
 - Pomáhajte pri riešení sporov.

Kľúčové ukazovatele

Percento príjmateľov prístrešia, ktorí dosiahnu istotu bývania v podobe možnosti prístrešia a osídlenia prinajmenšom počas trvania konkrétneho programu pomoci

Percento príjmateľov prístrešia, ktorí majú k možnosti prístrešia zodpovedajúcu dohodu o zabezpečení bývania

Percento príjmateľov prístrešia, ktorí majú z dôvodu problémov s istotou bývania samostatne alebo prostredníctvom odkázania prístup k právnym službám a/alebo mechanizmom riešenia sporov

- Pozri Zásadu ochrany č. 4.

Poznámky k usmerneniam

Vlastnícky vzťah je vzťah medzi skupinami alebo jednotlivcami k bývaniu a pôde založený zákonom alebo zvykovým právom, neformálnymi či náboženskými dohodami. Systémy vlastníckych vzťahov určujú, kto môže využívať konkrétne zdroje, na akú dlhú dobu a za akých podmienok. Známe sú mnohé formy ustanovení vlastníckeho vzťahu, od plného vlastníctva a formálnych dohôd o prenájme po núdzové bývanie a zabratie pôdy v rámci neformálneho osídlenia. Bez ohľadu na usporiadanie vlastníckych vzťahov si všetci ľudia zachovávajú právo na bývanie, pôdu a majetok. Ľudia žijúci v neformálnych osídleniach, ktorí sú často vnútorne vysídlení, nemusia mať zákonné právo využívať danú pôdu, ale stále majú právo na primerané bývanie a ochranu pred núteným vystaňovaním zo svojich domovov. Na rozhodnutie o tom, či ľudia majú primeranú istotu bývania, sú potrebné informácie, ako napr. dokumenty o vlastníckom vzťahu a o využití metód náležitej starostlivosti zo strany organizácie.

Istota bývania je integrálnou súčasťou práva na primerané bývanie. Garantuje právnu ochranu pred núteným vystahovaním, obťažovaním a inými hrozbami a umožňuje ľuďom žiť v ich domovoch v bezpečí, mieri a dôstojnosti. Všetci ľudia vrátane žien by mali disponovať určitým stupňom istoty bývania. Dôležité je porozumieť spôsob riadenia a uplatňovania vlastníckych vzťahov vrátane mechanizmov na riešenie sporov, a tiež ich možný posun od počiatku krízy. K údajom na hodnotenie istoty bývania patrí počet sporov, miera núteného vystahovania a vnímanie istoty bývania.

Posilňovanie vlastníckeho vzťahu: Jedným z najefektívnejších spôsobov posilnenia vlastníckeho vzťahu je vychádzať z existujúcich systémov vlastníckych vzťahov, ktoré už majú istý stupeň spoločenskej legitimacy **Pozrite Citované zdroje:**

Úvahy v súvislosti s mestami: Väčšina ľudí vysídlených z mestského prostredia žije v neformálnych osídleniach alebo v nájomnom ubytovaní bez formálneho vlastníckeho vzťahu, bez zmlúv o nájme a/alebo využívaní. Preto je riziko núteného vystahovania a súvisiace formy vykorisťovania a zastrasovania určitým prvkom ich životov. Možnosti pomoci v oblasti prístrešia a osídlenia v mestskom prostredí by mali riešiť komplexné situácie v oblasti bývania a zvažovať prístupy na posilňovanie vlastníckeho vzťahu pri nájomcoch, neformálnych osadníkoch, neoprávnených obyvateľoch (squatteroch) a iných.

Neškodit: V niektorých kontextoch môže zásah v oblasti humanitárneho prístrešia viesť k vystahovaniu zraniteľných skupín. Za iných okolností môže zdôrazňovanie otázok ohľadom istoty bývania zvyšovať riziko vystahovania zraniteľných skupín. Prístup využívajúci náležitú starostlivosť identifikuje riziká súvisiace s istotou bývania, ktorým čelia jednotlivé skupiny. Ak sú riziká voči istote bývania príliš vysoké, je v niektorých prípadoch najlepšie neurobiť nič.

Spoločné spúšťače vystahovania: Hrozbu vystahovania môže spôsobiť zložitá spolupôsobenie faktorov, z ktorých väčšina je tiež príčinou vykorisťovania a zneužívania. Patria k nim:

- neschopnosť platiť nájomné, ktorá je často spôsobená obmedzením živobytia, ako napr. práva pracovať;
- absentujúce písomné dohody o prenájme s prenajímateľmi, kvôli čomu sú ľudia vystavení zvyšovaniu cien a vystahovaniu;
- spory s prenajímateľmi;
- diskriminácia zasiahnutých osôb;
- obmedzenia v prístupe k zlepšeniu obývaného prostredia, keďže ľudia, ktorí porušujú stavebné povolenia, čelia neustálej hrozbe vystahovania;
- nemožnosť legalizovať situáciu užívateľov alebo obyvateľov zastaviteľných oblastí na administratívnej úrovni;
- transakcie súvisiace s bývaním sa odohrávajú vo zvykových alebo náboženských rámcach, preto nie sú uznané zákonom alebo naopak;
- pre ženy: rozvod, násilie zo strany partnera a iné formy domáceho násillia, alebo smrť manžela; a

- chýbajúce civilné doklady u žien (môžu byť zapísané v dokladoch svojho otca alebo manžela) a u iných marginalizovaných alebo prenasledovaných skupín.

Vystahovania a presídlenie: Presídlenie môže byť v súlade s právom v oblasti ľudských práv s cieľom chrániť zdravie a bezpečnosť obyvateľov vystavených prírodným katastrofám, environmentálnym rizikám alebo s cieľom zachovať kritické environmentálne zdroje. Zneužívanie nariadení zameraných na ochranu verejného zdravia a bezpečnosti alebo životného prostredia na ospravedlnenie vystahovania, ak nie je prítomné skutočné riziko, alebo ak sú k dispozícii iné možnosti, je v rozpore s medzinárodným právom ľudských práv.

1

2

3

4

5 Environmentálna udržateľnosť

Environmentálna udržateľnosť sa zameriava na zodpovedné programovanie, ktoré spĺňa potreby súčasnosti bez toho, aby ohrozilo schopnosť budúcich generácií spĺňať svoje vlastné potreby. Ignorovanie environmentálnych problémov v krátkodobom horizonte môže ohroziť obnovu, zhoršiť existujúce problémy alebo spôsobiť nové. Pozrite Zásadu ochrany 1 a Základnú humanitárnu normu záväzky 3 a 9.

Štandard v oblasti prístrešia a osídlenia 7: Environmentálna udržateľnosť

Pomoc v oblasti prístrešia a osídlenia minimalizuje negatívny vplyv programu na prírodné prostredie.

Kľúčové kroky

1. Integrujte posudzovanie environmentálneho dopadu a manažment do všetkých plánov v oblasti prístrešia a osídlenia.
 - Posudzujte environmentálne dopady krízy a environmentálne riziká a zraniteľné miesta s cieľom minimalizácie negatívnych účinkov možností prístrešia a osídlenia.
 - Začleňte plán environmentálneho manažmentu do prevádzkových a monitorovacích postupov.
2. Vyberte si najudržateľnejšie materiály a techniky spomedzi realizovateľných možností.
 - Uprednostňujte také, ktoré nevyčerpávajú miestne prírodné zdroje ani neprispievajú k dlhodobému poškodzovaniu životného prostredia.
 - Zachráňte a opätovne použite, recyklujte alebo zmeňte využitie dostupných materiálov, vrátane sutín.
3. S pevným materiálom nakladajte bezpečným, včasným, kultúrne citlivým a environmentálne udržateľným spôsobom vo všetkých osídleniach.
 - Na zavedenie alebo obnovenie udržateľných postupov nakladania s odpadom sa koordinujte s WASH, zdravotníctvom, verejnými prácami a inými orgánmi, súkromným sektorom a ďalšími zainteresovanými stranami.
4. Vytvorte, obnovte a podporte bezpečné, spoľahlivé, dostupné a environmentálne udržateľné systémy dodávky energie.
 - Určite, či existujúce systémy dodávky energie majú negatívny environmentálny dopad na prírodné zdroje, znečisťovanie, zdravie a bezpečnosť.
 - Zabezpečte, aby všetky nové alebo revidované možnosti dodávky energie spĺňali potreby používateľov, a podľa potreby poskytnite školenia a následné opatrenia.

5. Chránite, obnovujte a zlepšujte ekologickú hodnotu prevádzkových lokalít (ako sú dočasné osídlenia) počas ich používania a po ňom.
- Posúďte základné environmentálne podmienky a dostupné lokálne prírodné zdroje pre každú lokalitu a identifikujte environmentálne nebezpečenstvá, vrátane tých, ktoré sú spôsobené predchádzajúcim komerčným alebo priemyselným využívaním.
- Odstráňte bezprostredné a zjavné nebezpečenstvá z oblasti a opravte akúkoľvek vážnu degradáciu životného prostredia, pričom obmedzte odstraňovanie prírodnej vegetácie a narušenie prírodnej kanalizácie na minimum.
- Lokalitu ponechajte v stave, ktorý umožní miestnemu obyvateľstvu ju okamžite využívať, pokiaľ možno v lepšom stave ako doteraz.

Kľúčové ukazovatele

Percento aktivít v oblasti prístrešia a osídlenia, ktorým predchádza environmentálna kontrola

Počet odporúčaní z plánu environmentálneho manažmentu a monitorovania, ktoré boli implementované

Percentuálny podiel stavieb prístrešia s použitím stavebných materiálov a metód obstarávania s nízkymi emisiami uhlíka

Percentuálny podiel pevného odpadu na mieste, ktorý sa opätovne používa, používa na iné účely alebo recykluje

- Cieľ > 70 percent podľa objemu

Percentuálny podiel miest dočasného osídlenia, ktoré sú obnovené do lepších environmentálnych podmienok ako pred použitím

Poznámky k usmerneniam

Hodnotenie vplyvov na životné prostredie pozostáva z troch prvkov: základného opisu miestneho prostredia, voči ktorému sa hodnotenie uskutočňuje; pochopenie navrhovanej činnosti a jej potenciálneho ohrozovania životného prostredia; a pochopenie následkov, ak k ohrozeniu dôjde.

Môže byť užitočné poradiť sa s príslušnými environmentálnymi agentúrami. Medzi kľúčové body, ktoré treba zvážiť pri posudzovaní vplyvov na životné prostredie, patria:

- predkrízový prístup k miestnym prírodným zdrojom a ich využívanie vrátane palív a stavebných materiálov, získavania vody a odpadového hospodárstva;
- rozsah miestne dostupných prírodných zdrojov a vplyv krízy na tieto aktíva; a
- sociálne, ekonomické a kultúrne otázky (vrátane rodových rolí), ktoré môžu ovplyvniť udržateľnosť reakcie a zlepšiť jej celkovú účinnosť a efektívnosť.

Zdroj materiálov: Pri získavaní prírodných zdrojov, ako je voda, drevo, piesok, pôda a tráva a palivo na pálenie tehál a strešných škridiel, berte do úvahy dopad na životné

prostredie. Podporujte používanie viacerých zdrojov, opätovné použitie zachránených materiálov a výrobu alternatívnych materiálov. Zalesňovanie môže byť dobrým spôsobom výroby udržateľných stavebných materiálov. Vyhňte sa používaniu materiálov, ktoré boli vyrobené vykorisťovaním dospelých a detí. Pozrite Poskytovanie pomoci prostredníctvom trhov.

Výber lokality: Základom pre výber lokality by malo byť hodnotenie vplyvov na životné prostredie. Napríklad umiestnenie sídel v blízkosti existujúcej infraštruktúry môže znížiť vplyvy na životné prostredie spojený s budovaním novej infraštruktúry. Zvážte vystavenie sa rizikám súvisiacim s klímou. Pozrite Štandard v oblasti prístrešia a osídlenia 2: Plánovanie polohy a osídlenia.

Erózia: Udržiavajte stromy a inú vegetáciu, aby ste stabilizovali pôdu a maximalizovali tieň a ochranu pred klímou. Použitie prirodzených obrysov pre služby, ako sú cesty, chodníky a kanalizačné siete, minimalizuje eróziu a záplavy. Ak je to potrebné, vytvorte drenážne kanály, potrubné drenážne trasy pod vozovkami alebo vysadené zemné brehy na zabránenie erózii pôdy. Ak je sklon väčší ako 5 percent, musia sa na zabránenie nadmernej erózii použiť inžinierske techniky.

Nakladanie s troskami a opätovné použitie odpadu alebo zmena účelu použitia: Plánovanie manažmentu sutín bezprostredne po kríze podporuje záchranu sutín na opätovné použitie, zmenu účelu použitia alebo bezpečnú likvidáciu.

Existuje potenciál na opätovné použitie, zmenu účelu použitia pevného odpadu, ktorý sa nachádza v humanitárnom prostredí. Opätovné použitie materiálov v humanitárnom prostredí ako súčasť systematickejšej stratégie nakladania s pevným odpadom závisí od kultúrnych postojov k nakladaniu s odpadom a od blízkosti podnikov ochotných nakupovať separované materiály. Humanitárne prostredie poskytuje príležitosti na invenčné opätovné použitie materiálov. Pozrite Štandard WASH nakladania s exkrementmi 3.1 a Štandard WASH nakladanie s pevným odpadom 5.1 a 5.3.

Energia: Pri práci na spotrebe energie zvážte klímu, dostupné prírodné zdroje, vnútorné a vonkajšie znečistenie, vplyv na zdravie, bezpečnosť a preferencie používateľov. Ak je to možné, programy by mali znížiť energetické potreby domácností. Energeticky účinný dizajn využívajúci pasívne prístupy k vykurovaniu alebo chladeniu konštrukcií a používanie energeticky účinných predmetov pre domácnosť, ako sú solárne lampy, znižuje náklady na domácnosť a dopady na životné prostredie.

Pozrite Štandard potravinovej bezpečnosti a výživy 5: Všeobecná potravinová bezpečnosť.

Identifikujte riziká pre verejnosť spôsobené poškodenými dodávkami energie, napríklad poškodeným elektrickým vedením a presakujúcim zásobníkom propánu alebo vykurovacieho oleja. Koordinujte s miestnou samosprávou a dodávateľmi energie obnovu, poskytovanie a údržbu energetických služieb. Dotácie alebo iné stimuly môžu byť možnosťou na zaistenie bezpečnosti a zníženie znečistenia alebo požiadaviek na prírodné zdroje.

Manažment prírodných zdrojov: Tam, kde existujú obmedzené prírodné zdroje na podporu podstatného zvýšenia ľudských obydlií, je nevyhnutný plán manažmentu zdrojov. V prípade potreby sa obráťte na externých odborníkov. Plán riadenia zdrojov môže navrhnúť externé dodávky paliva a možnosti pre pastvu dobytká, poľnohospodársku výrobu a iné zdroje príjmov, ktoré závisia od prírodných zdrojov. Veľké, dobre spravované osídlenia môžu byť environmentálne udržateľnejšie ako početné menšie, roztrúsené osídlenia, ktoré nie je také ľahké riadiť alebo monitorovať. Veľké komunitné osídlenia však môžu vyvíjať väčší tlak na blízke hostiteľské komunity ako menšie, rozšírené osídlenia. Aktéri v oblasti prístrešia by mali vždy brať do úvahy dopad svojich zásahov na potreby hostiteľského obyvateľstva v oblasti prírodných zdrojov. Pozrite Základnú humanitárnu normu Závazok 9 a [Príručku LEGS](#).

Mestský a vidiecky kontext: Ľudia vo vidieckych oblastiach sú vo všeobecnosti viac závislí od prírodných zdrojov v ich bezprostrednom okolí v porovnaní s obyvateľmi miest. Mestské oblasti však absorbujú veľké množstvo prírodných zdrojov, ako je drevo, piesok a cement, tehly a iné prírodné stavebné materiály, ktoré pochádzajú z oveľa väčšej spádovej oblasti. Pri používaní veľkého množstva stavebných materiálov v mestských alebo iných rozsiahlych programoch prístrešia, kde vplyvy na životné prostredie môžu ďaleko presahovať oblasť implementácie programu, by sa mali prijímať informované rozhodnutia.

Dodatok 1

Kontrolný zoznam hodnotenia prístrešia a osídlenia

Tento zoznam otázok slúži ako kontrolný zoznam, aby sa zabezpečilo, že sa získajú vhodné údaje, ktoré budú základom post-krízovej reakcie v oblasti prístrešia a osídlenia. Zoznam otázok nie je povinný. Použite a prispôbajte ho podľa potreby.

Informácie o základných príčinách krízy, bezpečnostnej situácii, základnej demografii vysídlenej a akejkolvek hostiteľskej populácie a kľúčových osôb, s ktorými je potrebné konzultovať a ktorých je potrebné kontaktovať, bude potrebné získať samostatne.

Hodnotenie a koordinácia

- Vytvorili príslušné orgány a humanitárne organizácie dohodnutý koordinačný mechanizmus?
- Aké základné údaje o dotknutých osobách sú k dispozícii a aké sú známe nebezpečenstvá a riziká a zraniteľné miesta týkajúce sa prístrešia a osídlenia?
- Existuje pohotovostný plán, ktorý by bol základom reakcie?
- Aké informácie o prvotnom hodnotení sú už k dispozícii?
- Plánuje sa medziagentúrne a/alebo multisektorové hodnotenie a zahŕňa prístrešie, osídlenie a predmety pre domácnosť?

Demografia

- Koľko osôb tvorí priemernú domácnosť?
- Koľko dotknutých osôb žije v rôznych typoch domácností? Zvážte skupiny žijúce mimo rodinných väzieb, ako sú skupiny detí bez sprievodu, domácnosti, ktoré nemajú priemernú veľkosť alebo iné. Rozčleňte podľa pohlavia, veku, zdravotného postihnutia a etnickej, jazykovej alebo náboženskej príslušnosti podľa potreby v kontexte.
- Koľko postihnutých domácností nemá primerané prístrešie a kde sú tieto domácnosti?
- Koľko osôb rozčlenených podľa pohlavia, veku a zdravotného postihnutia, ktoré nie sú členmi jednotlivých domácností, nemá žiadne alebo má neprimerané prístrešie, a kde sa nachádzajú?
- Koľko dotknutých domácností, ktorým chýba primerané prístrešie, nebolo vysídlených a môže im byť poskytnutá pomoc na mieste ich pôvodných domovov?
- Koľko dotknutých domácností, ktorým chýba primerané prístrešie, je vysídlených a vyžaduje si pomoc týkajúcu sa prístrešia s hostiteľskými rodinami alebo v dočasných osídleniach?
- Koľko osôb, rozčlenených podľa pohlavia a veku, nemá prístup ku komunitným zariadeniam, ako sú školy, zdravotnícke zariadenia a komunitné centrá?

Riziká

- Aké sú bezprostredné riziká pre život, zdravie a bezpečnosť vyplývajúce z nedostatku primeraného prístrešia a koľko osôb je ohrozených?
- Aké sú menšie bezprostredné riziká pre životy, zdravie a bezpečnosť ľudí vyplývajúce z nedostatku primeraného prístrešia?
- Ako systémy, usporiadania a postupy vlastníckych vzťahov ovplyvňujú bezpečnosť vlastníckych vzťahov pre zraniteľné a marginalizované skupiny obyvateľstva?
- Aké sú osobitné riziká pre zraniteľné osoby, vrátane žien, detí, maloletých bez sprievodu a osôb so zdravotným postihnutím alebo chronickými chorobami v dôsledku nedostatku primeraného prístrešia a prečo?
- Aký vplyv má na akúkoľvek hostiteľskú populáciu prítomnosť vysídlených osôb?
- Aké sú potenciálne riziká konfliktov alebo diskriminácie medzi skupinami v rámci dotknutého obyvateľstva, najmä pre ženy a dievčatá?

Zdroje a obmedzenia

- Aké materiálne, finančné a ľudské zdroje majú dotknuté osoby k dispozícii na uspokojenie niektorých alebo všetkých svojich naliehavých potrieb v oblasti prístrešia?
- Aké sú problémy týkajúce sa dostupnosti, vlastníctva a využívania pôdy, ktoré ovplyvňujú schopnosti ľudí uspokojiť naliehavé potreby v oblasti prístrešia, vrátane dočasných komunitných osídlení, ak je to potrebné?
- Akým rizikám môžu potenciálne hostiteľské populácie čeliť pri ubytovaní vysídlených ľudí vo svojich vlastných obydliach alebo na príľahlých pozemkoch?
- Aké sú príležitosti a obmedzenia ovplyvňujúce využívanie existujúcich dostupných a nezasiahnutých budov alebo stavieb na dočasné ubytovanie vysídlených ľudí?
- Je dostupný voľný pozemok vhodný na dočasné osídlenie vzhľadom na topografiu a iné environmentálne obmedzenia?
- Aké regulačné požiadavky a obmedzenia môžu ovplyvniť vývoj riešení v oblasti prístrešia?

Materiály, návrh a výstavba

- Aké počiatočné riešenia alebo materiály v oblasti prístrešia poskytli dotknuté osoby, dotknuté obyvateľstvo alebo iní aktéri?
- Aké existujúce materiály sa dajú z poškodenej lokality zachrániť na použitie pri rekonštrukcii prístreškov?
- Aké sú typické stavebné postupy dotknutých ľudí a aké materiály používajú na rám konštrukcie, strechu a vonkajšie steny?
- Aké alternatívne riešenia pre návrh alebo materiály sú potenciálne dostupné a známe alebo prijateľné pre dotknuté osoby?
- Aké konštrukčné prvky zabezpečia bezpečný a pohodový prístup k riešeniam v oblasti prístrešia a ich používanie všetkými dotknutými osobami?

- Ako môžu identifikované riešenia prístrešia minimalizovať budúce riziká a zraniteľné miesta?
- Ako sa zvyčajne stavia prístrešie a kto ho stavia?
- Ako sa zvyčajne získavajú stavebné materiály a kto ich získava?
- Ako možno ženy, mládež, osoby so zdravotným postihnutím a starších ľudí vyškolit alebo im pomôcť, aby sa podieľali na budovaní vlastného prístrešia, a aké sú obmedzenia?
- Ak jednotlivcom alebo domácnostiam chýba kapacita alebo príležitosť postaviť si prístrešie, bude potrebná dodatočná pomoc na ich podporu? Príklady zahŕňajú poskytovanie dobrovoľníckej alebo zmluvnej práce alebo technickej pomoci.

Činnosti týkajúce sa domácností a živobytia

- Aké činnosti na podporu domácností a živobytia sa zvyčajne uskutočňujú v prístrešiach dotknutých osôb alebo v ich blízkosti a ako tieto činnosti odráža výsledné priestorové zabezpečenie a návrh?
- Aké legálne a environmentálne udržateľné možnosti podpory živobytia možno poskytnúť prostredníctvom získavania materiálov a výstavby riešení v oblasti prístrešia a osídlenia?

Základné služby a komunitné zariadenia

- Aká je súčasná dostupnosť vody na pitie a osobnú hygienu a aké sú možnosti a obmedzenia pri plnení predpokladaných hygienických potrieb?
- Aké je súčasné poskytovanie sociálnych zariadení (ako sú zdravotné ambulancie, školy a miesta na bohoslužby) a aké sú obmedzenia a príležitosti prístupu k týmto zariadeniam?
- Ak sa komunálne budovy, najmä školy, používajú na ukrývanie vysídlených ľudí, aký je proces a časový harmonogram ich vrátenia na zamýšľané použitie?

Hostiteľská populácia a dopad na životné prostredie

- Aké problémy znepokojujú hostiteľskú populáciu?
- Aké organizačné a fyzické obmedzenia súvisia s ubytovaním vysídlených osôb v rámci hostiteľskej populácie alebo v rámci dočasných osídlení?
- Aké sú environmentálne obavy týkajúce sa miestnych zdrojov stavebných materiálov?
- Aké sú environmentálne obavy týkajúce sa potrieb vysídlených osôb, okrem iného, pokiaľ ide o palivo, sanitáciu, likvidáciu odpadu a pastvu pre zvieratá?

Pomôcky pre potreby domácnosti

- Aké kritické nepotravinové položky potrebujú dotknuté osoby?
- Dá sa niektorá z požadovaných nepotravinových položiek získať lokálne?
- Je možné použiť hotovosť alebo poukážky?
- Bude potrebná technická pomoc na doplnenie dodávaných predmetov na podporu prístrešia?

Oblečenie a posteľná bielizeň

- Aké druhy oblečenia, prikrývok a posteľnej bielizne zvyčajne používajú ženy, muži, deti a dojčatá, tehotné a dojčiace ženy, osoby so zdravotným postihnutím a starší ľudia? Existujú osobitné sociálne a kultúrne hľadiská?
- Koľko žien a mužov všetkých vekových kategórií, detí a dojčiat má neadekvátne alebo nedostatočné oblečenie, prikrývky alebo posteľnú bielizeň na ochranu pred negatívnymi vplyvmi klímy a na zachovanie ich zdravia, dôstojnosti a pohody?
- Aké sú potenciálne riziká pre životy, zdravie a osobnú bezpečnosť dotknutých osôb, ak nie je splnená ich potreba primeraného oblečenia, prikrývok alebo posteľnej bielizne?
- Aké opatrenia na kontrolu prenášačov, najmä poskytovanie sietí proti komárom, sú potrebné na zabezpečenie zdravia a pohody domácností?

Varenie a jedenie, sporáky a palivo

- K akému riadu na varenie a jedenie mala typická domácnosť prístup pred krízou?
- Koľko domácností nemá prístup k dostatočnému množstvu riadu na varenie a jedenie?
- Ako dotknuté osoby zvyčajne varili a vykurovali si svoje obydlia pred krízou a kde sa varilo?
- Aké palivo sa zvyčajne používalo na varenie a vykurovanie pred krízou a kde sa získavalo?
- Koľko domácností nemá prístup k sporáku na varenie a vykurovanie a prečo?
- Koľko domácností nemá prístup k dostatočným zásobám paliva na varenie a vykurovanie?
- Aké sú možnosti a obmedzenia (najmä environmentálne problémy) pri získavaní primeraných dodávok paliva pre obyvateľstvo dotknuté krízou a susediace obyvateľstvo?
- Aký vplyv má na dotknuté obyvateľstvo a najmä na ženy všetkých vekových kategórií, získavanie primeraných dodávok paliva?
- Je potrebné vziať do úvahy kultúrne problémy týkajúce sa varenia a stravovania?

Nástroje a vybavenie

- Aké základné nástroje na opravu, konštrukciu alebo údržbu prístrešia sú dostupné pre domácnosti?
- Aké činnosti na podporu živobytia môžu využívať aj základné nástroje na stavbu, údržbu a odstraňovanie sutiny?
- Aké školenia alebo aktivity na zvyšovanie povedomia umožnia bezpečné používanie nástrojov?

DRAFT

Dodatok 2

Popis scenárov osídlenia

Scenáre osídlenia umožňujú prvostupňovú kategorizáciu toho, kde a ako dotknuté osoby žijú. Pochopenie krízy prostredníctvom týchto scenárov osídlenia pomôže pri plánovaní stratégií pomoci. Zhromaždite ďalšie podrobnosti na podrobné plánovanie. Pozrite Dodatok 3: Ďalšie charakteristiky scenárov osídlenia.

Skupina obyvateľstva	Scenár osídlenia	Popis	Príklady
Nevysídlené osoby	Vlastníkom obývané ubytovanie alebo pozemok	Obyvateľ vlastní svoju nehnuteľnosť a/alebo pozemok (vlastníctvo môže byť formálne alebo neformálne) alebo je jeho čiastočným vlastníkom alebo spoluvlastníkom.	Domy, byty, pozemky
	Prenajaté ubytovanie alebo pozemok	Prenájom umožňuje jednotlivcovi alebo domácnosti užívať bývanie alebo pozemok na určitú dobu za danú cenu bez prevodu vlastníctva na základe písomnej alebo ústnej zmluvy so súkromným alebo verejným vlastníkom.	
	Neformálne obývané ubytovanie alebo pozemok	Domácnosti obývajú nehnuteľnosť a/alebo pozemok bez výslovného súhlasu vlastníka alebo menovaného zástupcu priestorov.	Prázdne domy, byty, voľné pozemky
Vysídlené osoby Rozptýlené	Dojednanie prenájmu	Prenájom umožňuje jednotlivcovi alebo domácnosti užívať bývanie alebo pozemok na určitú dobu za danú cenu, bez prevodu vlastníctva. Je založená na písomnej alebo ústnej zmluve so súkromným alebo verejným vlastníkom. Môže byť samofinancovaný individuálne alebo komunitne alebo dotovaný vládou alebo humanitárnou komunitou.	Domy, byty, pozemky z existujúceho bytového fondu

Skupina obyvateľstva	Scenár osídlenia	Popis	Príklady
Vysídlené osoby	Dohodnuté hostenie	Hostiteľské obyvateľstvo poskytuje prístrešie pre vysídlené osoby alebo jednotlivé rodiny.	Domy, byty, pozemky už obývané alebo sprístupnené hostiteľskou populáciou
	Spontánna dohoda	Vysídlené domácnosti sa spontánne usadia na mieste bez dohody s príslušnými aktérmi (ako je vlastník, miestna samospráva, humanitárne organizácie a/alebo hostiteľská populácia).	Prázdne domy a byty, voľné pozemky, pri ceste
Komunitné	Hromadné ubytovanie	Už existujúce zariadenie alebo štruktúra, v ktorých nájde prístrešie viacero domácností. Infraštruktúra a základné služby sú poskytované na komunálnej báze alebo je k nim umožnený prístup.	Verejné budovy, evakuačné, prijímacie a tranzitné strediská, opustené budovy, areály firiem, nedokončené stavby
	Plánované osídlenie	Účelovo postavené osídlenie pre vysídlené osoby, kde je plánovaná a riadená dispozícia a kde je k dispozícii infraštruktúra, zariadenia a služby.	Formálne osídlenia spravované vládou, OSN, mimovládny organizáciami alebo občianskou spoločnosťou. Môže zahŕňať tranzitné alebo prijímacie strediská alebo evakuačné miesta
	Neplánované osídlenie	Viacere domácnosti sa spontánne a kolektívne usadia na mieste, čím sa vytvorí nové osídlenie. Domácnosti alebo kolektív môžu mať nájomnú zmluvu s vlastníkom pôdy. Často je to bez predchádzajúcej dohody s príslušnými aktérmi (ako je vlastník, miestna samospráva a/alebo hostiteľská populácia). Základné služby na mieste nie sú pôvodne plánované.	Neformálne lokality a osídlenia

Dodatok 3

Ďalšie charakteristiky scenárov osídlenia

Táto tabuľka uvádza sekundárne charakteristiky, ktoré rozširujú scenáre osídlenia načrtnuté v Dodatku 2 Popis scenárov osídlenia. Jej použitie na podrobnejšie pochopenie krízy by malo byť základom detailných plánovacích procesov.

Poznámka: Výber charakteristík a ich definícia sa líši podľa kontextu a mala by byť v súlade s príslušným usmernením. Vytvorte dodatočné charakteristiky podľa potreby pre konkrétny kontext.

Kategória	Príklady	Poznámky
Typy vysídlených populácií	Utečenci, žiadatelia o azyl, vnútorné vysídlené osoby (IDP), navráťivší utečenci, navráťivšie IDP, iní, ktorých sa to týka (napríklad migranti)	Pozrite Príručku podpory humanitárneho profilu (www.humanitarianresponse.info).
Nepriamo dotknutí	Predchádzajúce populácie, hostiteľské populácie	Hostiteľské populácie sú často ovplyvnené priamo dotknutými populáciami, napríklad zdieľaním komunitných služieb, ako sú školy, alebo tým, že vystupujú ako hostiteľské rodiny.
Geografický kontext	Mestský, prímestský, vidiecky	Prímestská oblasť: oblasť medzi konsolidovanými mestskými a vidieckymi regiónmi.
Stupeň poškodenia	Bez poškodenia, čiastočné poškodenie, úplne zničené	Kategorizácia úrovne poškodenia by mala informovať o tom, či je bývanie domu alebo prístrešku bezpečné.
Trvanie/fáza	Krátkodobé, strednodobé, dlhodobé, trvalé Núdzové, prechodné, obnovovacie, trvalé	Definície týchto termínov sa líšia a mali by byť stanovené na úrovni reakcie.
Systémy vlastníckych vzťahov	Zákonné, obyčajové, náboženské, hybridné	Neformálne dohody o pôde a bývaní sú tie, ktoré zahŕňajú regulované a neregulované squattingy. Neoprávnené rozdelenie na legálne vlastnenej pôde a rôzne formy neoficiálnych dohôd o prenájme. V niektorých prípadoch môže na tom istom pozemku existovať niekoľko foriem držby, pričom každá strana má nárok na určité práva.
Formy držby bývania	Vlastníctvo, užívacie práva, prenájom, kolektívna držba	
Formy držby pôdy	Súkromné, komunitné, kolektívne, s otvoreným prístupom, štátne/verejné	
Typ prístrešia	Stany, provizórne prístrešia, prechodné prístrešie, jadrové prístrešie, domy, byty, prenajatý priestor vo väčšej jednotke, garáže, karavany, kontajnery	Pozrite Dodatok 4: Možnosti pomoci.

Kategória	Priklady	Poznámky
Manažment miesta	Spravované, diaľkovo alebo mobilne spravované, samostatne spravované, bez správy	Spravované: bez námietok zo strany vlastníka pozemku a schválené úradmi. Vzdialené alebo mobilne spravované: v prípadoch, keď tím spravuje viacero lokalít. Samostatne spravované: štruktúrou vedenia komunity alebo internými výbormi.

Dodatok 4

Možnosti pomoci

Na uspokojenie potrieb dotknutých osôb je možné kombinovať celý rad kontextovo špecifických možností pomoci. Zvážte výhody a nevýhody každého a vytvorte najvhodnejší program.

Možnosť pomoci	Popis
Položky domácnosti	Pozrite štandard v oblasti prístrešia a osídlenia 4: Položky domácnosti.
Súpravy týkajúce sa prístrešia	Stavebný materiál, nástroje a príslušenstvo potrebné na vytvorenie alebo zlepšenie obytného priestoru. Zvážte, či dodať konštrukčné materiály, ako sú stĺpy a kolíky alebo či ich môžu dodať domácnosti. Zvážte potrebu ďalších pokynov, propagácie, vzdelávania alebo zvyšovania povedomia.
Súpravy nástrojov pre prístrešie	Stavebné nástroje a hardvér potrebné na vytvorenie alebo zlepšenie obytného priestoru a osídlenia.
Stany	Vopred vyrábané prenosné prístrešia s krytom a konštrukciou.
Podpora pri návrate a tranzite	Podpora dotknutých osôb, ktoré sa rozhodnú vrátiť na miesto pôvodu alebo sa presťahovať na nové miesto. Takáto podpora môže zahŕňať širokú škálu služieb, ako je poskytovanie dopravy, cestovného alebo poukážok alebo položiek, ako sú nástroje, materiály a zásoby osiva.
Opravy	Oprava popisuje obnovu poškodennej alebo rozpadávajúcej sa budovy do riadneho prevádzkového stavu, kde spĺňa požadované normy a špecifikácie. Ak budovy utrpeli menšie škody, je možné ich opraviť bez väčšej rekonštrukcie. Pre vysídlené osoby môže byť potrebné opraviť kolektívne centrá alebo modernizovať už existujúce budovy, ako sú školy, na hromadné prístrešie.
Renovácia	Renovácia budov zahŕňa spevnenie a/alebo úpravu konštrukčného systému štruktúry budov. Cieľom je urobiť budovu odolnejšou voči budúcim rizikám tým, že budú nainštalované bezpečnostné prvky. Budovy, ktoré poškodila kríza, môžu okrem opravy potrebovať aj renováciu. Pre vysídlené osoby môže byť potrebné renovovať domy hostiteľských rodín, ak im hrozí nebezpečenstvo.
Pomoc hostiteľa	Osoby, ktoré sa nemôžu vrátiť do svojich pôvodných domovov, často zostávajú s rodinou a priateľmi alebo komunitami so spoločnými historickými, náboženskými alebo inými väzbami. Podpora hostiteľa, aby naďalej poskytoval prístrešie dotknutým osobám, zahŕňa podporu na rozšírenie alebo prispôbenie existujúceho prístrešku hostiteľskej rodiny alebo finančnú a materiálnu podporu na prevádzkové náklady.
Pomoc pri prenájme	Pomoc dotknutým domácnostiam pri prenájme ubytovania a pozemku môže zahŕňať finančné príspevky, podporu na dosiahnutie spravodlivej dohody alebo poradenstvo v oblasti majetkových noriem. Nájomné je priebežný výdavok, preto stratégie odchodu, podporu sebestačnosti alebo prepojené činnosti živobytia plánujte včas. Pozrite štandard v oblasti prístrešia a osídlenia 3: Obytný priestor a štandard 6: Istota bývania. (Poznámka: Pomoc pri prenájme môže poskytnúť finančnú injekciu hostiteľskej populácii alebo môže vyčerpať trh a spôsobiť infláciu.)

Možnosť pomoci	Popis
Dočasné prístrešia	Krátkodobé riešenia prístreší, ktoré sú po ponúknutí ďalšej etapy riešenia prístrešia určené na odstránenie. Zvyčajne sú postavené s obmedzenými nákladmi.
Prechodné prístrešia	Rýchle prístrešia navrhnuté z materiálov a pomocou techník, ktoré sú určené na prechod do trvalejších konštrukcií. Prístrešie by sa malo dať vylepšiť, opätovne použiť, opätovne predať alebo premiestniť z dočasných miest na trvalé.
Jadrové bývanie	Bytové jednotky plánované, navrhnuté a skonštruované tak, aby boli nakoniec súčasťou trvalého domu, ale neboli dokončené. Jadrové bývanie umožňuje budúci proces rozšírenia domácnosťou vlastnými prostriedkami a zdrojmi. Cieľom je vytvorenie bezpečného a primeraného obytného priestoru jednej alebo dvoch miestností spolu s vodovodnými a sanitárnymi zariadeniami a potrebnými položkami pre domácnosť. Pozrite Štandard v oblasti prístrešia a osídlenia 3: Obytný priestor a štandard 4: Položky domácnosti.
Rekonštrukcia/prestavba	Zbúranie a prestavba stavieb, ktoré sa nedajú opraviť.
Informačné centrá	Informačné centrá ponúkajú rady a usmernenia pre dotknuté osoby. Informácie poskytnuté prostredníctvom miestnych centier môžu objasniť práva na poradenstvo a pomoc, možnosti a postupy návratu; práva na pôdu, prístup ku kompenzácií, technickému poradenstvu a pomoci, návratu, integrácii a relokácii; a kanály na poskytovanie spätnej väzby; a spôsoby domáhania sa nápravy vrátane arbitráže a právnej pomoci.
Právne a administratívne odborné znalosti	Poskytovanie právnych a administratívnych odborných znalostí pomáha dotknutým osobám uvedomiť si svoje práva a získať potrebnú administratívnu podporu bezplatne alebo za zníženú cenu. Osobitná pozornosť by sa mala venovať potrebám najzraniteľnejších skupín.
Zabezpečenie bývania	Podpora pri zabezpečení práva na bývanie a/alebo obsadenie pôdy pre dotknuté osoby zaručuje právnu ochranu pred núteným vystaňovaním, obťažovaním a inými hrozbami a poskytuje bezpečnosť, pokoj a dôstojnosť. Pozrite Štandard v oblasti prístrešia a osídlenia 6: Istota bývania.
Plánovanie infraštruktúry a osídlenia	Podpora plánovania infraštruktúry a osídlenia sa využíva na zlepšenie služieb komunity a na podporu plánovania trvalo udržateľných prechodných riešení osídlenia a rekonštrukcie. Podporu plánovania infraštruktúry a osídlenia možno rozdeliť do dvoch kategórií: tá, ktorú primárne koordinuje sektor prístrešia, a tie, ktoré primárne koordinujú iné sektory.
Kolektívna podpora ubytovania	Existujúce budovy možno využiť na kolektívne centrá alebo evakuačné centrá a poskytnúť rýchle prístrešie. Môžu to byť školy, komunitné budovy, kryté ihriská, náboženské zariadenia alebo voľné nehnuteľnosti. Takéto nehnuteľnosti si môžu vyžadovať úpravu alebo modernizáciu na bývanie. Pozrite Štandard v oblasti prístrešia a osídlenia 3: Životný priestor. Keď používate školské budovy na ubytovanie krízou dotknutých osôb, okamžite identifikujte a využite alternatívne štruktúry, aby sa umožnilo pokračovanie v školskej dochádzke. Pozrite Smernice kolektívneho centra a Príručku INEE.
Riadenie osídlení a kolektívnych centier	Pozrite Smernice kolektívneho centra.

[illegible]

		Scenár osídlenia											
		Nevysídlené						Vysídlené					
		Rozpýlené						Komunitné					
Stupnica osídlenia	Informačné centrá	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
	Právne a administratívne odborné znalosti	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
	Zabezpečenie bývania		X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
	Plánovanie infraštruktúry a osídlenia		X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
	Plánovanie a zónovanie miest/dedín		X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
	Podpora kolektívneho ubytovania												X
	Riadenie osídlení a kolektívnych centier												X
	Odstaňovanie sútin	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
	a manažment zosnulých												
	Obnova a/alebo inštalácia spoločnej infraštruktúry	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X

		Scenár osídlenia					
		Nevysídlené			Vysídlené		
		Rozptýlené			Komunitné		
Možnosti implementácie	Obnova a/alebo postavenie komunitných zariadení	X	X	X	X	X	X
	Plánovanie a zónovanie miest/dedín	X	X	X	X	X	X
	Relokácia	X	X	X	X	X	X
	Technická pomoc a zabezpečenie kvality	X	X	X	X	X	X
	Finančná podpora	X	X	X	X	X	X
	Vecná materiálna podpora	X	X	X	X	X	X
	Práca na objednávku a uzatváranie zmlúv	X	X	X	X	X	X
	Budovanie kapacít	X	X	X	X	X	X

Dodatok 5

Možnosti implementácie

Spôsob poskytovania pomoci ovplyvňuje kvalitu, načasovanie, rozsah dodávky a náklady. Vyberte si možnosti implementácie na základe pochopenia miestnych trhov, vrátane trhov s komoditami, trhov práce a prenájmu, na podporu oživenia ekonomickej obnovy. Pozrite Poskytovanie pomoci prostredníctvom trhov. Zvážte vplyv vybraných možností implementácie na mieru participácie a pocit vlastníctva, rodovú dynamiku, sociálnu kohéziu a možnosti živobytia.

Možnosť implementácie	Popis
Technická pomoc a zabezpečenie kvality	Technická pomoc je neoddeliteľnou súčasťou každej reakcie v oblasti prístrešia a osídlenia, bez ohľadu na pomoc. Pozrite Štandard v oblasti prístrešia a osídlenia 5: Technická pomoc.
Finančná podpora	Prostredníctvom finančnej podpory môžu domácnosti a komunity získať prístup k tovarom a službám alebo uspokojiť svoje potreby v oblasti prístrešia a osídlenia. Podľa rizika a zložitosti úlohy doplňte finančnú podporu o technickú pomoc a budovanie kapacít. Trhové prevody zahŕňajú nasledujúce možnosti: Podmienené prevody hotovosti: Užitočné, keď je potrebné splniť špecifické podmienky; napríklad systém tranží. Obmedzená hotovosť alebo poukážky: Užitočné pre konkrétny tovar alebo zapojenie predajcov. Bezpodmienečné, neobmedzené alebo viacúčelové. Prístup k finančným službám, ako sú sporiteľské skupiny, pôžičky, mikroúvery, poistenie a záruky. Pozrite Poskytovanie pomoci prostredníctvom trhov.
Vecná materiálna podpora	Obstaranie a následná distribúcia predmetov a materiálov priamo dotknutým domácnostiam je možnosťou, keď miestne trhy nie sú schopné dodať primeranú kvalitu alebo množstvo alebo včas Pozrite Poskytovanie pomoci prostredníctvom trhov.
Práca na objednávku a uzatváranie zmlúv	Zadávanie alebo uzatváranie pracovných zmlúv na dosiahnutie cieľov v oblasti prístrešia a osídlenia prostredníctvom modelov riadených vlastníkom, dodávateľom alebo agentúrou. Pozrite Štandard v oblasti prístrešia a osídlenia 5: Technická pomoc.
Budovanie kapacít	Zlepšenie zručností a školenia ponúkajú zainteresovaným stranám príležitosti na zvýšenie ich schopnosti reakcie, individuálne a kolektívne, a tiež na interakciu a spoločné zvažovanie spoločných výziev a nástrojov, ako je vývoj a implementácia stavebných noriem a predpisov. Pozrite si Štandard v oblasti prístrešia a osídlenia 5: Technická pomoc. Úspešné budovanie kapacít by malo umožniť odborníkom sústrediť sa na dohľad nad činnosťami vykonávanými miestnymi zainteresovanými stranami a poskytovať svoju pomoc vyššiemu počtu osôb, ktoré dostávajú pomoc.

Tabuľku s potenciálnymi možnosťami pomoci a implementácie prepojenými so scenármi osídlenia nájdete na stránke www.spherestandards.org/handbook/online-resources

DRAFT

Dodatok 6

Potenciálne možnosti pomoci a implementácie
prepojené so scenármi osídlenia

DRAFT

DRAFT

Citované a ďalšie zdroje

Medzinárodné právne nástroje

Článok 25 Všeobecnej deklarácie ľudských práv. Archive of the International Council on Human Rights Policy, 1948. www.claiminghumanrights.org

General Comment No. 4: The Right to Adequate Housing (Art. 11.1 of the Covenant) [Všeobecná poznámka č. 4: Právo na primerané bývanie (čl. 11.1 Dohody)]. UN Committee on Economic, Social and Cultural Rights, 1991. www.refworld.org

General Comment 7: The right to adequate housing (Art. 11.1 of the Covenant): forced evictions [Všeobecná poznámka č. 7: Právo na primerané bývanie (čl. 11.1 Dohody): nútené vysťahovanie]. UN Committee on Economic, Social and Cultural Rights, 1997. www.escri-net.org

Guiding Principles on Internal Displacement [Hlavné zásady v súvislosti s vnútorným vysídlením]. OCHA, 1998. www.internal-displacement.org

Pinheiro, P. Principles on Housing and Property Restitution for Refugees and Displaced Persons [Zásady v oblasti bývania a reštitúcie majetku utečencov a vysídlených osôb] OHCHR, 2005. www.unhcr.org

Refugee Convention [Dohovor o utečencoch]. UNHCR, 1951. www.unhcr.org

Všeobecné informácie

Camp Closure Guidelines [Pokyny na zatvorenie tábora]. Global CCCM Cluster, 2014. www.globalccmcluster.org

Child Protection Minimum Standards (CPMS) [Minimálne štandardy ochrany detí (CPMS)]. Global Child Protection Working Group, 2010. <http://cpwg.net>

Emergency Handbook, 4th Edition [Núdzová príručka, 4. vydanie]. UNHCR, 2015. emergency.unhcr.org

Humanitarian Civil-Military Coordination: A Guide for the Military [Humanitárne civilno-vojenská koordinácia: Sprievodca pre armádu]. UNOCHA, 2014. <https://docs.unocha.org>

Humanitarian inclusion standards for older people and people with disabilities [Štandardy humanitárnej inklúzie pre starších ľudí a ľudí so zdravotným postihnutím]. Age and Disability Consortium, 2018. www.refworld.org

Livestock Emergency Guidelines and Standards (LEGS) [Núdzové smernice a normy pre hospodárske zvieratá (LEGS)]. LEGS Project, 2014. <https://www.livestock-emergency.net>

Minimum Economic Recovery Standards (MERS) [Štandardy minimálnej ekonomickej obnovy (MERS)]. SEEP Network, 2017. <https://seepnetwork.org>

Minimum Standards for Education: Preparedness, Recovery and Response [Minimálne štandardy pre vzdelávanie: pripravenosť, obnova a reakcia]. The Inter-Agency Network for Education in Emergencies [INEE], 2010. www.ineesite.org

Zdravie

DRAFT

Humanitárna charta

Zásady ochrany

Základná humanitárna norma

Zdravie

Zdravotné systémy	Základná zdravotná starostlivosť						
	Prenosné choroby	Zdravie detí	Sexuálne a reprodukčné zdravie	Starostlivosť v prípade zranenia a traumy	Duševné zdravie	Neprenosné choroby	Paliatívna starostlivosť
ŠTANDARD 1.1 Poskytovanie zdravotnej služby	ŠTANDARD 2.1.1 Prevenícia	ŠTANDARD 2.2.1 Detské choroby, ktorým je možné predchádzať očkovaním	ŠTANDARD 2.3.1 Reprodukčná, materská a novorodenec-ká zdravotná starostlivosť	ŠTANDARD 2.4 Starostlivosť v prípade zranenia a traumy	ŠTANDARD 2.5 Starostlivosť o duševné zdravie	ŠTANDARD 2.6 Starostlivosť v prípade neprenosných chorôb	ŠTANDARD 2.7 Paliatívna starostlivosť
ŠTANDARD 1.2 Zdravotnícka pracovná sila	ŠTANDARD 2.1.2 Dohľad, detekcia vypuknutia nákazy a včasná reakcia	ŠTANDARD 2.2.2 Starostlivosť v oblasti novorodeneckých a detských chorôb	ŠTANDARD 2.3.2 Sexuálne násilie a klinická starostlivosť v prípade znásilnenia				
ŠTANDARD 1.3 Základné lieky a zdravotnícke pomôcky	ŠTANDARD 2.1.3 Diagnóza a vedenie prípadov		ŠTANDARD 2.3.3 HIV				
ŠTANDARD 1.4 Financovanie v oblasti zdravia	ŠTANDARD 2.1.4 Pripravenosť a reakcia na vypuknutie nákazy						
ŠTANDARD 1.5 Zdravotné informácie							

Obsah

Základné koncepcie v oblasti zdravia	292
1. Zdravotné systémy.....	297
2. Základná zdravotná starostlivosť.....	311
2.1 Prenosné choroby	311
2.2 Zdravie detí	322
2.3 Sexuálne a reprodukčné zdravie	327
2.4 Starostlivosť v prípade zranenia a traumy	335
2.5 Duševné zdravie	339
2.6 Neprenosné choroby	342
2.7 Paliatívna starostlivosť	345
Dodatok 1: Kontrolný zoznam hodnotenia zdravia	349
Dodatok 2: Vzorové formuláre týždenných hlásení na účely dohľadu	351
Dodatok 3: Vzorce na výpočet kľúčových zdravotných ukazovateľov	356
Dodatok 4: Otrava	358
Citované a ďalšie zdroje	360

Základné koncepcie v oblasti zdravia

Každý má právo na včasnú a primeranú zdravotnú starostlivosť

Minimálne štandardy zdravotnej starostlivosti Sphere sú praktickým vyjadrením práva na zdravotnú starostlivosť v humanitárnom kontexte. Štandardy vychádzajú z presvedčení, zásad, povinností a práv deklarovaných v Humanitárnej charte. Zahŕňajú právo na dôstojný život, právo na ochranu a bezpečnosť a právo na získanie humanitárnej pomoci na základe potreby.

Zoznam kľúčových právnych a strategických dokumentov, na ktorých je založená Humanitárna charta, vrátane vysvetľujúcich poznámok pre humanitárnych pracovníkov – si pozrite v prílohe 1: Právny základ projektu Sphere.

Cieľom zdravotnej starostlivosti počas krízy je znížiť nadmernú chorobnosť a úmrtnosť

Humanitárne krízy majú významný vplyv na zdravie a blaho dotknutého obyvateľstva. V prvotných fázach mimoriadnej situácie je rozhodujúci prístup k život zachraňujúcej zdravotnej starostlivosti. Zdravotná starostlivosť môže zahŕňať aj podporu zdravia, prevenciu, liečbu, rehabilitáciu a paliatívnu starostlivosť v každej fáze reakcie.

Vplyv krízy na verejné zdravie môže byť tak priamy (zranenie alebo smrť v dôsledku krízy ako takej), ako aj nepriamy (zmeny v životných podmienkach, nútené vysídľovanie, chýbajúca právna ochrana alebo zhoršený prístup k zdravotnej starostlivosti).

Preľudnenie, nedostatočné priestrešie, zlá sanitácia, nedostatočné množstvo a kvalita vody a znížená potravinová bezpečnosť zvyšujú riziko podvýživy a šírenia prenosných chorôb. Extrémne stresové faktory môžu vyvolávať aj duševné problémy. Narušenie mechanizmov sociálnej podpory a svojpomocných systémov môže viesť k negatívnym mechanizmom zvládania situácie a obmedzeniu správania zameraného na vyhľadávanie pomoci. Horší prístup k zdravotnej starostlivosti a prerušenie dodávok liekov môžu narušiť prebiehajúcu liečbu, napríklad zdravotnú starostlivosť o matky či liečbu HIV, cukrovky a duševných problémov.

Primárnym cieľom reakcie v oblasti zdravia počas krízy je prevencia a zníženie nadmernej úmrtnosti a chorobnosti. Vzory úmrtnosti a chorobnosti, a teda aj potreby zdravotnej starostlivosti, sa budú líšiť podľa typu a rozsahu danej krízy.

Najužitočnejšími ukazovateľmi na monitorovanie a hodnotenie krízy sú hrubá miera úmrtnosti (CMR) a citlivejšia hrubá miera úmrtnosti detí do päť rokov (U5CMR). Dvojnásobná alebo vyššia hodnota oproti základnej miere CMR alebo U5CMR poukazuje na závažnú mimoriadnu situáciu v oblasti verejného zdravia a vyžaduje si okamžitú reakciu. Pozrite si dodatok 3: Vzorce na výpočet kľúčových zdravotných ukazovateľov.

Ak základná miera nie je známa, platia nasledujúce prahové hodnoty mimoriadnej situácie:

- CMR > 1/10 000/deň,
- U5CMR > 2/10 000/deň.

O prahových hodnotách mimoriadnej situácie sa musí rozhodovať na úrovni krajiny. Ak však už základná miera U5CMR presahuje prahové hodnoty mimoriadnej situácie, čakanie na jej zdvojnásobenie by bolo neetické.

Podpora a rozvoj existujúcich zdravotných systémov

V závislosti od prístupu k zdravotným systémom sa počas krízy a obnovy bude postupne realizovať právo na zdravie, preto je dôležité zvážiť, ako možno podporiť existujúce systémy. Na vnútroštátne zdravotné systémy bude mať krátkodobý aj dlhodobý vplyv prijímanie pracovníkov (domácich aj zahraničných). V nadväznosti na analýzu môžu dobre naplánované zásahy v oblasti zdravia zlepšiť existujúce zdravotné systémy, ich budúcu obnovu a rozvoj.

V prvej fáze krízy uprednostnite ciele rýchle hodnotenia v oblasti zdravia a multi-sektorové hodnotenia. Neúplné informácie a neprístupnosť oblastí nesmú brániť včasnemu rozhodovaniu o verejnom zdraví. Čo najskôr vykonajte aj komplexnejšie hodnotenia.

Mestské krízy si vyžadujú odlišný prístup k reakciám v oblasti zdravia

Reakcie v prostredí mesta musia zohľadňovať hustotu obyvateľstva, stratégie pre zastavané prostredie, sociálne štruktúry a existujúce sociálne služby. Veľkou výzvou je identifikovanie ohrozených ľudí alebo ľudí bez prístupu k zdravotnej starostlivosti. Rozsah potrieb môže rýchlo prerásť možnosti poskytovanej pomoci. Ľudia hľadajúci útočisko v menších aj veľkých mestách zriedka poznajú existujúce zdravotné služby či spôsob, ako ich využiť, čím sa ďalej zvyšuje riziko prenosných chorôb. Terénna činnosť pomôže ľuďom zvládať nové mestské záťaž, ako je nedostatočný prístup k prístrešiu, potravinám, zdravotnej starostlivosti, zamestnaniu alebo sieťam sociálnej podpory.

V mestách sa rýchlo šíria fámy a dezinformácie. Využívajte technológie na okamžité poskytovanie presných informácií o zdravotnej starostlivosti a službách. V mestách sú často aktívnejší sekundárni a terciárni poskytovatelia zdravotnej starostlivosti, preto zvýšte ich schopnosť poskytovať primárnu zdravotnú starostlivosť. Zapojte ich do systémov včasného varovania a reakcie pre prenosné choroby a zvýšte ich schopnosť poskytovať ich špecializované služby.

Tieto minimálne štandardy by sa nemali uplatňovať izolovane

Minimálne štandardy v tejto kapitole odzrkadľujú kľúčový obsah práva na primeranú zdravotnú starostlivosť a prispievajú k postupnému uplatňovaniu tohto práva na celom svete. Toto právo je spojené s právami na vodu a sanitáciu, potraviny a prístrešie. Dosiahnutie minimálnych štandardov Sphere v jednej oblasti má vplyv na pokrok v ostatných oblastiach. Koordinujte postup a úzko spolupracujte s ostatnými sektormi.

V koordinácii s miestnymi orgánmi a ďalšími zodpovednými agentúrami zaistíte, aby boli uspokojené príslušné potreby, aby sa nezdvojovalo úsilie a aby sa optimalizovala kvalita reakcie v oblasti zdravotnej starostlivosti. Dôležitá je aj koordinácia medzi aktérmi zdravotnej starostlivosti, aby sa potreby plnili nestranné a aby prístup k starostlivosti mali aj ľudia, ktorí sa ťažko oslovujú, sú ohrození alebo marginalizovaní. Krízové odkazy v tejto príručke predstavujú odporúčania na niektoré potenciálne prepojenia.

Ak sú vnútroštátne štandardy nižšie ako minimálne hodnoty Sphere, spolupracujte so štátnymi orgánmi s cieľom postupne ich zvyšovať.

O prioritách sa má rozhodovať na základe relevantných informácií vymieňaných medzi sektormi a majú sa prehodnocovať s ohľadom na vývoj situácie.

Medzinárodné právo osobitne chráni právo na zdravotnú starostlivosť

Zdravotná starostlivosť sa musí poskytovať bez diskriminácie a musí byť prístupná, čo znamená fyzicky dostupná, prijateľná, cenovo dostupná a kvalitná. Štáty sú povinné zabezpečiť toto právo počas kríz. Pozrite si prílohu 1: Právny základ projektu Sphere.

Právo na zdravotnú starostlivosť možno zabezpečiť len vtedy, keď:

- obyvateľstvo je chránené,
- odborníci zodpovední za zdravotný systém sú dobre vyškolení a dodržiavajú univerzálne etické zásady a profesné normy,
- zdravotný systém spĺňa minimálne štandardy a
- štát je schopný a ochotný vytvoriť a udržiavať bezpečné a stabilné podmienky, v ktorých možno poskytovať zdravotnú starostlivosť.

Útoky, hrozby a iné násilné obmedzovanie práce zdravotníckych pracovníkov, zariadení a zdravotníckej prepravy sú porušením medzinárodného humanitárneho práva. Táto ochrana je odvodená od základných záväzkov rešpektovať a chrániť ranených a chorých.

Humanitárne organizácie by mali dôkladne posudzovať charakter každej hrozby a spôsob reakcie na ňu. Napríklad pri útoku armády určitého štátu sa môže postupovať inak ako v prípade hrozby od miestnej komunity. Pozrite si časť Osobitné aspekty ochrany v oblasti zdravotnej starostlivosti nižšie.

Prepojenia na Zásady ochrany a Základnú humanitárnu normu

Aktéri zdravotnej starostlivosti sa musia o ranených a chorých starať humánne a poskytovať nestrannú starostlivosť na základe potrieb bez rozlišovania. Zaistenie dôverylosti, ochrany údajov a súkromia je rozhodujúce z hľadiska ochrany jednotlivcov pred násilím, zneužívaním a ďalšími problémami.

Zdravotnícki pracovníci často ako prví reagujú v prípadoch násillia voči jednotlivcom vrátane rodovo podmieneného násillia a zneužívania a zanedbávania detí. Vyškolenie pracovníkov, aby tieto prípady vedeli identifikovať a odkázať ich na príslušných aktérov sociálneho zabezpečenia alebo ochrany s použitím systémov dôvernej komunikácie a odkazovania. Osobitnú výzvu predstavujú odlúčené deti alebo deti bez sprievodu,

ktoré potrebujú kritickú zdravotnú starostlivosť, ale nemajú opatrovníka, ktorý by mohol vyjadriť potrebný súhlas. Podľa možnosti postupujte na základe konzultácie s dieťaťom a príslušnými miestnymi orgánmi. Pri plnení najlepších zájmov dieťaťa je rozhodujúce právo na život a zdravotnú starostlivosť, ktoré môže mať prednosť pred právom na súhlas. Rozhodnutia musia byť citlivé na kontext a kultúrne normy a zvyklosti. Medzinárodný zdravotnícky odsun, ako aj odovzdanie a presun detí bez sprievodu si vyžadujú dôkladné zdokumentovanie a zapojenie služieb ochrany a miestnych orgánov.

Čoraz častejšie sa zdravotná starostlivosť musí poskytovať na mori, a to aj v medzinárodných vodách alebo po dopravení ľudí na pevninu. To predstavuje osobitné ťažkosti z hľadiska ochrany a politickej komplikácie a vyžaduje si to dôkladné plánovanie, pripravenosť a zmiernenie rizík v oblasti ochrany.

Dôkladne vyhodnoťte spoluprácu medzi civilnými a vojenskými orgánmi najmä v prípade konfliktov. Vojenské a ozbrojené skupiny môžu byť dôležitými poskytovateľmi zdravotnej starostlivosti aj pre civilistov. Humanitárne agentúry môže byť nútené použiť – ako poslednú možnosť – vojenské kapacity, napríklad podporu infraštruktúry na obnovenie dodávok energie zdravotníckym zariadeniam alebo poskytovanie logistickej pomoci, napríklad pri preprave zdravotníckych pomôcok alebo zdravotníckom odsune. O využívaní armády sa však musí uvažovať v kontexte prístupu k zdravotnej starostlivosti a vnímania neutrality a nestrannosti. Pozrite si Humanitárnu chartu a časť Dohody s domácimi alebo medzinárodnými vojenskými silami v kapitole Čo je to Sphere?

Pri uplatňovaní minimálnych štandardov je nutné dodržiavať všetkých deväť záväzkov v Základnej humanitárnej norme. Pre reakcie v oblasti zdravotnej starostlivosti sa musia zaviesť mechanizmy spätnej väzby. Pozrite si záväzok 5 Základnej humanitárnej normy.

Osobitné aspekty ochrany v oblasti zdravotnej starostlivosti

Predchádzanie útokom na zdravotnícke zariadenia, sanitné autá a zdravotníckych pracovníkov si vyžaduje nepretržité úsilie na medzinárodnej, vnútroštátnej aj komunítnej úrovni. Charakter hrozieb sa bude veľmi líšiť podľa kontextu a je nutné sa mu venovať a zaznamenávať ho. V záujme ochrany zdravotnej starostlivosti musia zdravotnícki aktéri pri svojej práci a pri podporovaní ministerstiev zdravotníctva alebo iných relevantných subjektov zohľadňovať nasledujúce otázky.

Počas všetkých mimoriadnych situácií – a najmä počas konfliktu – musia zdravotnícki aktéri vystupovať neutrálne a nestranne a musia konať podľa týchto zásad, pretože strany konfliktu, komunita alebo pacienti tomu nemusia dostatočne rozumieť.

Pri poskytovaní kritických, život zachraňujúcich zdravotníckych služieb sa riadte humanitárnymi zásadami a poskytujte nestrannú zdravotnú starostlivosť len na základe potrieb. V záujme podpory neutrality ošetrujte ranených a chorých bez rozlišovania, zaistíte bezpečnosť pacientov a zachovávejte dôvernosť zdravotníckych informácií a osobných údajov.

Pri ochrane zdravotnej starostlivosti môže pomôcť prijatie zo strany miestnych komunít, predstaviteľov a strán konfliktu. Zdravotnícki aktéri by mali vzdelávať ľudí okolo seba a zároveň zachovávať vnímanie nestrannosti a neutrality. Na toto vnímanie bude mať vplyv aj štandardná starostlivosť, kvalita služieb a poloha zdravotníckeho zariadenia (napríklad ak sa nachádza v blízkosti vojenskej základne).

Zdravotnícke zariadenia zvyčajne uplatňujú pravidlo „žiadne zbrane“, pričom zbrane sa nechávajú mimo zariadenia alebo sanitného vozidla. Tým sa podporuje neutrálne prostredie, môže to pomôcť vyhnúť sa napätiu a eskalácii konfliktu v zariadení a zabrániť tomu, aby sa cieľom stalo samotné zariadenie.

Prijmite fyzické bezpečnostné opatrenia na ochranu zariadenia a zamestnancov pred nebezpečenstvom. Zároveň sa snažte porozumieť tomu, ako bezpečnostné opatrenia ovplyvňujú vnímanie a prijatie zdravotníckeho zariadenia zo strany širokej verejnosti.

Humanitárne organizácie musia pri profilovaní svojich služieb zvážiť ich riziká a výhody a to, aký budú mať vplyv na dôveru a prijatie zo strany komunity. Pri niektorých operáciách môže byť vhodná nenápadnosť (napríklad neoznačovanie predmetov alebo lokalít), kým pri iných môže byť lepšie označiť predmety alebo lokality veľkými logami.

1. Zdravotné systémy

Dobre fungujúci zdravotný systém dokáže reagovať na všetky potreby zdravotnej starostlivosti v kríze, takže aj v prípade zdravotnej krízy veľkého rozsahu, ako je vypuknutie nákazy ebolou, môžu ostatné činnosti zdravotnej starostlivosti pokračovať. Bude sa pokračovať v liečbe ľahko liečiteľných ochorení a naďalej budú fungovať programy primárnej zdravotnej starostlivosti o matky a deti, čím sa zníži nadmerná úmrtnosť a chorobnosť. Každý aktér pôsobiaci v oblasti podpory, obnovy alebo udržiavania zdravia prispieva k celkovému zdravotnému systému. Zdravotný systém zahŕňa všetky úrovne od vnútroštátnej cez regionálnu, okresnú a komunitnú až po poskytovateľov domácej starostlivosti, armádu a súkromný sektor.

V kríze sú zdravotné systémy a poskytovanie zdravotnej starostlivosti často oslabené, a to dokonca ešte pred nárastom dopytu. Zdravotnícki pracovníci sa môžu stratiť, dodávky zdravotníckych potrieb môžu byť prerušené alebo môže byť poškodená infraštruktúra. Na to, aby bolo možné stanoviť priority pre humanitárnu pomoc, je dôležité pochopiť vplyv krízy na zdravotné systémy.

Humanitárni aktéri zriedka môžu pracovať v mimoriadnej situácii, pokiaľ nie je k dispozícii existujúci zdravotný systém. Ak je systém slabý, bude nutné ho posilniť alebo rozvinúť (napríklad pomocou štruktúr odkazovania, zhromažďovania a analýzy zdravotných informácií).

Štandardy v tejto časti sa týkajú piatich kľúčových aspektov dobre fungujúceho zdravotného systému:

- poskytovanie kvalitných zdravotných služieb,
- vyškolená a motivovaná zdravotnícka pracovná sila,
- primerané dodávky, spravovanie a používanie liekov, diagnostického materiálu a technológií,
- dostatočné financovanie zdravotnej starostlivosti a
- dobré informácie o zdraví a ich analýza.

Tie aspekty sa navzájom ovplyvňujú mnohými spôsobmi. Nedostatok zdravotníckych pracovníkov alebo základných liekov napríklad ovplyvní poskytovanie služieb.

Vedenie a koordinácia sú rozhodujúce na zaistenie uspokojenia potrieb nestranným spôsobom. Ministerstvo zdravotníctva (MZ) zvyčajne riadi a koordinuje reakciu a môže požiadať o podporu iných zdravotníckych aktérov. Ak ministerstvu chýbajú kapacity alebo ochota ujať sa svojej roly efektívnym a nestranným spôsobom, túto zodpovednosť by mal prevziať iný orgán. Ak MZ nemá prístup do všetkých oblastí krajiny alebo by tam nebolo prijaté, humanitárni aktéri sa musia snažiť podporovať prijímaný jestvujúci systém, a to najmä v prípade akútnej mimoriadnej situácie. Dôkladne posúďte, ako pracovať s nešťátnymi aktérmi a inými subjektmi, a ich schopnosť poskytovať alebo koordinovať zdravotnú starostlivosť pre obyvateľstvo.

Prístup k obyvateľstvu je dôležitý, ale musí sa zohľadniť pri jasnom pochopení humanitárnych zásad a dôsledkov pre nestrannú a neutrálnu pomoc. Koordinácia musí fungovať na všetkých úrovniach zdravotnej starostlivosti od vnútroštátnej po komunitnú a medzi nimi, s ďalšími sektormi, ako je WASH, výživa a vzdelávanie, ako aj s medzisektorovými technickými pracovnými skupinami, napríklad v oblasti duševnej a psychosociálnej podpory, rodovo podmieneného násillia (RPN) a HIV.

Štandard Zdravotné systémy 1.1: Poskytovanie zdravotnej služby

Ľudia majú prístup k integrovanej, kvalitnej zdravotnej starostlivosti, ktorá je bezpečná, účinná a orientovaná na pacienta.

Kľúčové kroky

- 1 Poskytujte dostatočnú a primeranú zdravotnú starostlivosť na rôznych úrovniach zdravotného systému.
 - V akútnych mimoriadnych situáciách uprednostnite zdravotné služby na úrovni krajiny alebo na najbližšej operačnej úrovni na základe typu krízy, epidemiologického profilu a kapacity zdravotného systému.
 - Identifikujte rôzne typy starostlivosti, ktoré majú byť dostupné na rôznych úrovniach (domácnosť, komunita, zdravotnícke zariadenie a nemocnica).
- 2 Vytvorte alebo posilnite mechanizmy triáže a systémy odkazovania.
 - Zavedte protokoly pre triáž v zdravotníckych zariadeniach alebo na terénnych lokalitách v situáciách konfliktu, aby osoby, ktoré potrebujú okamžitú pozornosť, bolo možné identifikovať a rýchlo liečiť alebo stabilizovať pred ich odkázaním a prevozom na iné miesto na účely ďalšej starostlivosti.
 - Zabezpečte efektívne odkazovanie medzi úrovňami starostlivosti a službami vrátane služieb chránenej a bezpečnej pohotovostnej prepravy a medzi sektormi, ako je výživa či ochrana detí.
- 3 Upravte a využite štandardizované protokoly zdravotnej starostlivosti, vedenia prípadov a racionálneho používania liekov.
 - Uplatňujte vnútroštátne normy vrátane zoznamov základných liekov a prispôbte ich kontextu mimoriadnej situácie.
 - Ak sú vnútroštátne usmernenia zastarané alebo nie sú dostupné, použite medzinárodné usmernenia.
- 4 Poskytujte zdravotnú starostlivosť, ktorá zaručuje právo pacientov na dôstojnosť, súkromie, dôvernú, bezpečnosť a informovaný súhlas.
 - Zaisťte bezpečnosť a súkromie, aby mal k starostlivosti prístup každý vrátane ľudí s ochoreniami, ktoré sú často stigmatizované, ako je HIV alebo pohlavne prenosné infekcie (PPI).

5. Poskytujte bezpečnú zdravotnú starostlivosť a predchádzajte ujám na zdraví, nežiaducim zdravotným udalostiam alebo zneužívaniu.
 - Zavedte systém hlásenia a preskúmania nežiaducich zdravotných udalostí.
 - Vytvorte pravidlá na hlásenie akéhokoľvek zneužívania alebo sexuálneho násillia.
6. Uplatňujte vhodné opatrenia na prevenciu a kontrolu infekcií (PKI) vrátane minimálnych štandardov WASH a mechanizmov likvidácie zdravotníckeho odpadu vo všetkých prostrediach zdravotnej starostlivosti.
 - V prípade šírenia ochorení, ako sú cholera alebo ebola, využite komplexné usmernenia od špecializovaných orgánov, ako je Svetová zdravotnícka organizácia (WHO), UNICEF a Lekári bez hraníc/Médecins Sans Frontières (MSF).
7. S mŕtvymi nakladajte a pochovávajte ich bezpečným, dôstojným a kultúrne primeraným spôsobom podľa osvedčených postupov verejného zdravia.

Kľúčové ukazovatele

Percento obyvateľstva s prístupom k primárnej zdravotnej starostlivosti do jednej hodiny chôdze od obydli

- Minimálne 80 percent

Percento zdravotníckych zariadení, ktoré poskytujú uprednostnené zdravotné služby

- Minimálne 80 percent

Počet lôžok na hospitalizáciu (okrem tehotenských lôžok) na 10 000 ľudí

- Minimálne 18

Percento obyvateľstva, ktoré vyžaduje odkázanie na nasledujúci úroveň zdravotnej starostlivosti

Percento pacientov odkázaných v riadnom čase

Poznámky k usmerneniam

Prístup k zdravotnej starostlivosti závisí od dostupnosti zdravotnej starostlivosti vrátane fyzickej dosiahnuteľnosti, prijateľnosti a cenovej dostupnosti pre všetkých.

Dostupnosť: Zdravotnú starostlivosť možno poskytovať prostredníctvom kombinácie komunitných, mobilných a pevných zdravotníckych zariadení. Počty, typy a umiestnenia jednotlivých zariadení sa budú líšiť podľa kontextu. Všeobecné usmernenie na plánovanie pokrytia pevnými zdravotníckymi zariadeniami je:

- jedno zdravotnícke zariadenie na 10 000 ľudí a
- jedna okresná alebo vidiecka nemocnica na 250 000 ľudí.

Tieto kapacity však nezaistia dostatočné pokrytie zdravotnou starostlivosťou vo všetkých situáciách. Vo vidieckych oblastiach môže byť lepším cieľom jedno zariadenie na 50 000 ľudí v kombinácii s komunitnými programami vedenia prípadov a mobilnými klinikami. V mestských oblastiach môžu byť prvým miestom prístupu sekundárne zdravotnícke zariadenia, ktoré tak môžu pokryť starostlivosťou viac ako 10 000 obyvateľov.

V mimoriadnych situáciách má rozhodujúci význam vytvorenie núdzovej kapacity pre zdravotnú starostlivosť. Vyhnite sa zdvojovaniu existujúcich služieb, čo by bolo mrhaním prostriedkov a znížilo by to dôveru v jestvujúce zariadenia. Ľudia sa musia do týchto zariadení s dôverou vrátiť, keď sa dočasné zariadenia zatvoria.

Monitorujte mieru využívania služieb. Nízke miery poukazujú na zlú kvalitu, priame alebo nepriame cenové bariéry, uprednostňovanie iných služieb, prehnaný odhad počtu obyvateľov alebo iné problémy s prístupom. Vyššie miery môžu nasvedčovať problému verejného zdravia alebo podhodnoteniu cieľového počtu obyvateľov, prípadne môžu poukazovať na problémy s prístupom na iných miestach. Všetky údaje je potrebné analyzovať podľa pohlavia, veku, zdravotného postihnutia, etnického pôvodu a ďalších faktorov, ktoré môžu byť relevantné v danom kontexte. Spôsob výpočtu miery využitia si pozrite v dodatku 3.

Prijateľnosť: Na základe konzultácie so všetkými sektormi komunity identifikujte a odstráňte prekážky prístupu k službám pre rôzne časti komunity a všetky strany konfliktu, najmä ohrozené skupiny. Venujte sa ženám, mužom, deťom, ľuďom žijúcim s HIV a ohrozeným HIV, osobám so zdravotným postihnutím a starším ľuďom, aby porozumeli významu vyhľadávania zdravotnej starostlivosti. Začlenením ľudí do budovania zdravotnej starostlivosti sa dosiahne zapojenie pacientov a zlepší sa včasnosť poskytovania starostlivosti.

Cenová dostupnosť: Pozrite si štandard Zdravotné systémy 1.4: Financovanie v oblasti zdravia.

Starostlivosť na úrovni komunity: Primárna zdravotná starostlivosť zahŕňa domácu a komunitnú starostlivosť. Prístup k primárnej zdravotnej starostlivosti sa môže realizovať prostredníctvom komunitných zdravotníckych pracovníkov (KZP) alebo dobrovoľníkov, školiťelov z radov komunity alebo v spolupráci s dedinskými zdravotnými výbormi s cieľom zvýšiť zapojenie pacientov a komunity. Starostlivosť môže zahŕňať programy prevencie, propagáciu zdravia alebo vedenie prípadov a závisí od kontextu. V rámci všetkých programov by sa mali vytvoriť prepojenia s najbližším zariadením primárnej zdravotnej starostlivosti, aby sa zabezpečila integrovaná starostlivosť, klinický dohľad a monitorovanie programu. Ak KZP vykonávajú skrining akútnej podvýživy, vyžaduje sa odkazovanie na výživové služby v zdravotníckych zariadeniach alebo na iných miestach. Pozrite si kapitolu Potravinová bezpečnosť a výživa, štandard Hodnotenia 1.2: Hodnotenie výživy. Integrujte starostlivosť s komunitnými programami v iných sektoroch, ako je WAH a výživa. Pozrite si kapitolu WASH, štandard Podpora hygieny 1.1 a kapitolu Potravinová bezpečnosť a výživa, štandard Riadenie v oblasti výživy 2.1.

Systémy núdzového odkazovania s vopred stanovenými, bezpečnými a chránenými mechanizmami prepravy musia byť dostupné 24 hodín denne, sedem dní v týždni. Musí existovať systém klinického odovzdávania medzi odkazujúcou osobou a prijímačím poskytovateľom zdravotnej starostlivosti.

Práva pacientov: Zdravotnícke zariadenia a služby navrhujte tak, aby zaručovali súkromie a dôvernosť, napríklad v samostatných vyšetrovniach. Pred lekáarskymi alebo chirurgickými zákrokmi získajte od pacientov alebo ich opatrovateľov informovaný súhlas. Zohľadnite všetky osobitné aspekty, ktoré môžu ovplyvniť informovaný súhlas a bezpečnosť, ako je vek, pohlavie, zdravotné postihnutie, jazyk a etnická príslušnosť. Čo najskôr zavedte mechanizmy spätnej väzby zo strany pacientov. Chráňte údaje o pacientoch. Pozrite si štandard Zdravotné systémy 1.5: Zdravotné informácie.

Vhodné a bezpečné zariadenia: Uplatňujte protokoly racionálneho používania liekov a systém bezpečnej správy liekov a pomôcok. Pozrite si štandard Zdravotné systémy 1.3: Základné lieky a zdravotnícke pomôcky.

Zabezpečte, aby zariadenia boli vyhovujúce aj pri mimoriadnych situáciách. Zabezpečte súkromné priestory na vyšetrenia, organizovaný tok pacientov, 1-metrové odstupy medzi lôžkami, vetranie, sterilizačnú miestnosť (nie na otvorenom vzduchu) pre nemocnice, dostatočné dodávky energie na podporu kritického vybavenia a dostatočné štruktúry v oblasti WASH. V prípade vypuknutia nákazy skontrolujte požiadavky a usmernenia týkajúce sa infraštruktúry, napríklad zón určených na triáž, pozorovanie a izoláciu.

Opatrenia navrhujte tak, aby boli zdravotnícke zariadenia bezpečné, chránené a prístupné aj počas krízy, napríklad v prípade záplavy alebo konfliktu.

Prevenčia a kontrola infekcií (PKI) je rozhodujúca vo všetkých prostrediach na prevenciu chorôb a antimikrobiálnej rezistencie. Aj v nekrízových situáciách sa celosvetovo u 12 percent pacientov rozvinie infekcia pri prijímaní zdravotnej starostlivosti, pričom 50 percent infekcií po chirurgickom zákroku je rezistentných voči známym antibiotikám.

Medzi kľúčové prvky PKI patria vypracovanie a uplatňovanie usmernení (o štandardných bezpečnostných opatreniach, bezpečnostných opatreniach súvisiacich s prenosom a klinických aseptických technikách), existencia tímu PKI v každom zariadení, vyškolenie zdravotníckej pracovnej sily, monitorovanie programov a začlenenie detekcie infekcií a antimikrobiálnej rezistencie súvisiacich so zdravotnou starostlivosťou do systémov dohľadu. Prostredia zdravotnej starostlivosti musia mať vhodných pracovníkov a primeranú pracovnú záťaž, obsadenosť lôžok (nie viac ako jeden pacient na lôžko), zastavané prostredie a musia sa v nich dodržiavať bezpečné hygienické postupy. Pozrite si štandard Zdravotné systémy 1.2: Zdravotnícka pracovná sila, pozrite si časť Vhodné a bezpečné zariadenia vyššie a pre infraštruktúru a vybavenie v oblasti WASH si pozrite štandard WASH 6: WASH v prostrediach zdravotnej starostlivosti.

Súčasťou opatrení PKI sú štandardné bezpečnostné opatrenia, medzi ktoré patria:

- Prevencia poranení ostrými predmetmi: S ihlami, skalpelmi a ďalšími ostrými predmetmi manipulujte opatrne, napríklad pri čistení použitých nástrojov alebo likvidácii použitých ihliel. Každý osobe s poranením ostrým predmetom by mala byť ponúknutá postexpozičná profylaxia (PEP) pre HIV do 72 hodín. Pozrite si kapitolu Základná zdravotná starostlivosť, štandard Sexuálne a reprodukčné zdravie 2.3.3: HIV.
- Používanie osobných ochranných prostriedkov (OOP): Poskytujte vhodné OOP na základe rizika a úlohy, ktorá sa má vykonať. Vyhodnoťte typ očakávaného vystavenia (napríklad šplechnutie, postriekanie, kontakt alebo dotyk), kategóriu prenosu choroby, odolnosť a vhodnosť OOP pre danú úlohu (napríklad odolnosť voči tekutinám, nepriepustnosť pre tekutiny) a vhodnosť prostriedku z hľadiska veľkosti. Doplnkové OOP budú závisieť od typu prenosu: kontakt (napríklad plášť alebo rukavice), kvapka (nutnosť nosiť chirurgické masky vo vzdialenosti do 1 metra od pacienta) alebo vzduch (časticové respirátory). Pozrite si štandard WASH 6: WASH v prostrediach zdravotnej starostlivosti.
- Medzi ďalšie opatrenia patria hygiena rúk, odpadové hospodárstvo v zdravotnej starostlivosti, udržiavanie čistého prostredia, čistenie zdravotníckych pomôcok, hygiena pri dýchaní a kašli a pochopenie zásad aseptiky. Pozrite si štandard WASH 6: WASH v prostrediach zdravotnej starostlivosti.

Nežiaduce udalosti: Celosvetovo sa u 10 percent pacientov v nemocnici vyskytnú nežiaduca udalosť (aj mimo humanitárnej krízy), a to väčšinou v dôsledku chirurgických zákrokov, ktoré nie sú bezpečné, chýb v používaní liekov a infekcií súvisiacich so zdravotnou starostlivosťou. V každom zdravotníckom zariadení je nutné viesť register nežiaducich udalostí, ktorý je potrebné auditovať, aby sa podporovalo vzdelávanie.

Nakladanie s mŕtvymi: Pri nakladaní s mŕtvymi konajte s rešpektom podľa miestnych zvykov a náboženských zvyklostí. Identifikujte ostatky a vráťte ich rodinám. Či už ide o epidémiu, prírodnú katastrofu, konflikt alebo hromadné zabíjanie, nakladanie s mŕtvymi si vyžaduje koordináciu medzi sektormi zdravotníctva, WASH, práva, ochrany a forenznnej medicíny.

Mŕtve telá len zriedka predstavujú bezprostredné riziko pre zdravie. Niektoré choroby (napríklad cholera alebo ebola) si vyžadujú osobitnú manipuláciu. Získanie mŕtvych si môže vyžadovať OOP, vybavenie na ich získanie, prepravu a skladovanie, ako aj dokumentáciu. Pozrite si štandard WASH 6: WASH v prostrediach zdravotnej starostlivosti.

Štandard Zdravotné systémy 1.2: Zdravotnícka pracovná sila

Ľudia majú prístup k zdravotníckym pracovníkom s dostatočnými zručnosťami na všetkých úrovniach zdravotnej starostlivosti.

Kľúčové kroky

1. Preskúmajte jestvujúce úrovne personálneho obsadenia a pridelenie pracovníkov podľa vnútroštátnych klasifikácií, aby ste určili chýbajúce pozície a nedostatočne obslužené oblasti.
- 4 Úrovně personálneho obsadenia sledujte v prepočte na 1 000 ľudí podľa funkcie a miesta zamestnania.
2. Vyškóľte pracovníkov podľa ich rol v súlade s vnútroštátnymi normami alebo medzinárodnými usmerneniami.
- 5
 - Uvedomte si, že pracovníci v akútnych mimoriadnych situáciách môžu mať rozšírené roly a potrebujú školenie a podporu.
 - V prípade vysokej fluktuácie zavedte systém nadväzujúcich školení.
3. Podporujte zdravotníckych pracovníkov, aby pracovali v bezpečnom pracovnom prostredí.
 - Zavádzajte a presadzujte všetky možné opatrenia na ochranu zdravotníckych pracovníkov v konfliktoch.
 - Klinickým pracovníkom poskytujte školenia v oblasti ochrany zdravia pri práci a očkovania proti hepatitíde B a tetanu.
 - Poskytnite pracovníkom primerané PKI a OOP na vykonávanie ich povinností.
4. Vytvorte stratégie pre stimuly a mzdy, ktoré minimalizujú rozdiely v plate a nerovnomerné rozdelenie zdravotníckych pracovníkov medzi MZ a inými poskytovateľmi zdravotnej starostlivosti.
5. Zdieľajte údaje o zdravotníckej pracovnej sile a informácie o pripravenosti s MZ a ďalšími príslušnými orgánmi na miestnej aj celoštátnej úrovni.
 - Dávajte pozor na vysídľovanie a odchod zdravotníckych pracovníkov počas konfliktu.

Kľúčové ukazovatele

Počet komunitných zdravotníckych pracovníkov na 1 000 ľudí

- Minimálne 1 – 2 komunitní zdravotnícki pracovníci

Percento pôrodov, na ktorých sa zúčastnili kvalifikovaní pracovníci (lekári, zdravotné sestry, pôrodné asistentky)

- Minimálne 80 percent

Počet kvalifikovaných pracovníkov, ktorí sa zúčastňujú na pôrodoch (lekári, zdravotné sestry, pôrodné asistentky)

- Minimálne 23 na 10 000 ľudí

Všetci zdravotnícki pracovníci vykonávajúci klinickú prácu absolvovali školenie v oblasti klinických protokolov a vedenia prípadov

Poznámky k usmerneniam

Dostupnosť zdravotníckych pracovníkov: Zdravotnícka pracovná sila zahŕňa doktorov medicíny, zdravotné sestry, pôrodné asistentky, klinických pracovníkov, laboratórnych technikov, lekárnikov a KZP, ako aj riadiacich a podporných pracovníkov. Počet a profil pracovníkov musia zodpovedať potrebám obyvateľstva a služieb. Nedostatočná personálna obsadenosť môže mať za následok nadmernú pracovnú záťaž a zdravotnú starostlivosť, ktorá nie je bezpečná. Začleňte existujúcich zdravotníckych pracovníkov do systému núdzovej reakcie.

Pri náboře a školeniach miestnych zamestnancov sa riadte vnútroštátnymi usmerneniami (alebo medzinárodnými, ak vnútroštátne nie sú dostupné). Nábor zahraničných zamestnancov sa musí riadiť vnútroštátnymi predpismi a predpismi MZ (napríklad doklad kvalifikácie, najmä klinickej praxe).

Pamätajte na starostlivosť o ľudí v ťažko dostupných vidieckych a mestských oblastiach vrátane oblastí v blízkosti konfliktu. Pracovníci musia poskytovať starostlivosť ľuďom všetkých etník, jazykov a príslušností. Zamestnávajte a vyškolené zdravotníckych pracovníkov nižšej úrovne na terénnu prácu v komunite, vedenie prípadov v mobilných tímoch alebo na zdravotníckych stanoviskách a zavedte kvalitné mechanizmy odkazovania. Pri práci v zložitých oblastiach môžu byť nutné balíky stimulov.

Komunitní zdravotnícki pracovníci (KZP): Komunitné plánovanie s využitím KZP (vrátane dobrovoľníkov) zlepšuje prístup k ťažko dostupnému obyvateľstvu vrátane marginalizovaných alebo stigmatizovaných skupín. Ak existujú geografické obmedzenia alebo problémy s prijateľnosťou v rozmanitých komunitách, jeden KZP môže byť prakticky k dispozícii len pre 300 ľudí, nie 500.

Práca KZP bude rôznorodá. Môžu byť vyškolení v poskytovaní prvej pomoci alebo vo vedení prípadov alebo môžu vykonávať zdravotný skríning. Musia byť spojení s najbližším zdravotníckym zariadením, aby sa zabezpečil primeraný dohľad a integrovaná starostlivosť. Po skončení mimoriadnej situácie KZP často nemožno začleniť do zdravotného systému. V niektorých kontextoch môžu KZP zvyčajne pracovať iba vo vidieckych prostrediach, takže pri mestských krízach môže byť potrebný iný model.

Prijateľnosť: Uspokojenie sociálno-kultúrnych očakávaní ľudí zvýši zapojenie pacientov. Zloženie pracovnej sily musí zohľadňovať rozmanitosť obyvateľstva so zmesou rôznych sociálno-ekonomických, etnických, jazykových skupín a skupín podľa sexuálnej orientácie, ako aj vhodnú rovnováhu z hľadiska pohlavia.

Kvalita: Organizácie musia vyškoliť a kontrolovať pracovníkov, aby bolo zaistené, že ich poznatky sú aktuálne a ich postupy bezpečné. Zosúlajte školiace programy s vnútroštátnymi usmerneniami (prispôbenými mimoriadnym situáciám) alebo so schválenými medzinárodnými usmerneniami.

1. kytujte školenia v týchto oblastiach:

- klinické protokoly a vedenie prípadov,
- štandardné operačné postupy (ako PKI, medicínske odpadové hospodárstvo),
- ochrana a bezpečnosť (prispôbené úrovni rizika) a

- pravidiel správania (ako sú lekárska etika, práva pacientov, humanitárne zásady, ochrana detí, ochrana pred sexuálnym vykorisťovaním a zneužívaním).
- 2 Pozrite si kapitolu Základná zdravotná starostlivosť, štandard Sexuálne a reprodukčné zdravie 2.3.2: Sexuálne násilie a klinický postup v prípade znásilnenia a Zásady ochrany.

Pravidelný dohľad a monitorovanie kvality podporia osvedčené postupy. Jednorazové školenie nezabezpečí dobrú kvalitu. Poskytnite MZ záznamy o tom, kto bol vyškoľený, 3 jej oblasti, kým, kedy a kde.

Štandard Zdravotné systémy 1.3: Základné lieky a zdravotnícke pomôcky

Ľudia majú prístup k základným liekom a zdravotníckym pomôckam, ktoré sú bezpečné, účinné a majú zaistenú kvalitu.

Kľúčové kroky

1. Vypracujte štandardizované zoznamy základných liekov a zdravotníckych pomôcok pre prioritnú zdravotnú starostlivosť.
- Skontrolujte jestvujúce vnútroštátne zoznamy základných liekov a zdravotníckych pomôcok v skorej fáze reakcie a prispôbte ich kontextu mimoriadne situácie.
- Venujte zvýšenú pozornosť kontrolovaným liekom, ktoré si môžu vyžadovať osobitné opatrenia, aby sa zabezpečila ich dostupnosť.
2. Zavedte účinné systémy riadenia na zabezpečenie dostupnosti bezpečných základných liekov a zdravotníckych pomôcok.
- Zabezpečte prepravu, uchovávanie a chladový reťazec pre očkovacie látky, ako aj na odber a uchovávanie krvných produktov.
3. Dary liekov a zdravotníckych pomôcok prijímajte iba vtedy, keď sa riadia medzinárodne uznávanými usmerneniami.

Kľúčové ukazovatele

Počet dní, keď nie sú dostupné základné lieky

- Maximálne 4 dni z 30 dní

Percento zdravotníckych zariadení so základnými liekmi

- Minimálne 80 percent

Percento zdravotníckych zariadení s funkčnými základnými zdravotníckymi pomôckami

- Minimálne 80 percent

Všetky lieky vydávané pacientom sú v rámci dátumu expirácie

Poznámky k usmerneniam

Riadenie základných liekov: Základné lieky zahŕňajú lieky, očkovací látky a krvné produkty. Dobré riadenie liekov znamená, že je zaistená dostupnosť liekov a zároveň sú zakázané nebezpečné a expirované lieky. Hlavnými prvkami riadenia sú výber, plánovanie, obstarávanie, uchovávanie a distribúcia.

Výber by mal byť založený na vnútroštátnom zozname základných liekov. Presadzujte dopĺňovanie chýbajúcich liekov, napríklad na neprenosné choroby, v oblasti reprodukčného zdravia, na úľavu od bolesti v paliatívnej starostlivosti a chirurgii, anestetík, liekov v oblasti duševného zdravia, kontrolovaných liekov (pozrite nižšie) a ďalších.

Plánovanie by malo byť založené na spotrebe, údajoch o chorobnosti a analýze kontextu. Vnútroštátne dodávky liekov môžu byť prerušené, ak je narušená miestna výroba, sú poškodené sklady alebo sa oneskorí medzinárodné obstarávanie, okrem iných faktorov.

Metódy obstarávania musia byť v súlade s vnútroštátnymi predpismi, colnými predpismi a mechanizmami zabezpečenia kvality pre medzinárodné obstarávanie. Presadzujte zlepšenie mechanizmov pre prípad oneskorení (prostredníctvom MZ, riadiacej agentúry, vnútroštátneho orgánu pre riadenie katastrof alebo humanitárneho koordinátora). Ak príslušné systémy neexistujú, obstarávajte vopred schválené produkty, ktorým neuplynul dátum expirácie, a v jazyku danej krajiny a zdravotníckej pracovnej sily.

Uchovávanie: Lieky sa musia bezpečne uchovávať počas celého cyklu dodávky lieku. Požiadavky sa medzi produktmi líšia. Lieky sa nesmú uchovávať priamo na podlahe. Zabezpečte samostatné priestory pre expirované položky (uzamknuté), horľavé produkty (dobré vetrané, s protipožiarnou ochranou), kontrolované látky (so zvýšeným zabezpečením) a produkty vyžadujúce chladový reťazec alebo reguláciu teploty.

Distribúcia: Zavedte bezpečné, chránené, predvídateľné a zdokumentované mechanizmy prepravy z centrálnych zásob do zdravotníckych zariadení. Partneri môžu využiť systém automatických dodávok alebo dodávok na požiadanie.

Bezpečná likvidácia expirovaných liekov: Zabráňte kontaminácii životného prostredia a nebezpečenstvu pre ľudí. Dodržiavajte vnútroštátne predpisy (prispôbené mimoriadnym situáciám) alebo medzinárodné usmernenia. Spaľovanie pri extrémne vysokých teplotách je nákladné a hromadenie zásob liekov funguje iba v krátkodobom horizonte. Pozrite si štandard WASH 6: WASH v prostrediach zdravotnej starostlivosti.

Základné zdravotnícke pomôcky: Na každej úrovni zdravotnej starostlivosti definujte a vyrábajte potrebné pomôcky a vybavenie (vrátane laboratórnych reagensí, väčších prístrojov), ktoré sú v súlade s vnútroštátnymi alebo medzinárodnými normami. Zahrňte asistenčné pomôcky pre osoby so zdravotným postihnutím. Zabezpečte bezpečné používanie pomôcok vrátane ich pravidelnej údržby a dodávky náhradných dielov, ideálne na miestnej úrovni. Pomôcky bezpečne vyradujte z prevádzky. Distribuuajte alebo vymieňajte stratené asistenčné pomôcky a poskytujte jasné

informácie o ich používaní a údržbe. Informujte sa v rehabilitačných službách o ich správnej veľkosti, prispôsobení, používaní a údržbe. Vyhybajte sa jednorazovej distribúcii.

Vopred schválené súpravy sú užitočné v skorých fázach krízy alebo pri zavádzaní opatrení pripravenosti. Obsahujú vopred schválené základné lieky a zdravotnícke pomôcky a líšia sa podľa zdravotného zásahu. Hlavným dodávateľom medziagentúrnych pohotovostných zdravotníckych súprav, súprav pre neprenosné choroby, ako aj 1 rav na liečbu hnačky, traumy a ďalších, je WHO. Hlavným poskytovateľom súprav pre sexuálne a reprodukčné zdravie je Populačný fond OSN (UNFPA).

2 trolované lieky: Lieky na úľavu od bolesti, duševné zdravie a popôrodné krvácanie sú zvyčajne kontrolované. Keďže 80 percent nízkopríjmových krajín nemá prístup ku vhodným liekom na úľavu od bolesti, presadzujte na MZ a vo vláde zlepšovanie dostupnosti kontrolovaných liekov.

Krvné produkty: Pracujte v koordinácii s vnútroštátnou službou krvnej transfúzie, pokiaľ existuje. Krv odoberajte jedine dobrovoľníkom. Všetky produkty testujte minimálne na HIV, hepatitídu B a C a syfilis a vykonávajte testovanie krvných skupín a compatibility. Produkty uchovávajte a distribuuajte bezpečným spôsobom. Vyskolte klinických pracovníkov v racionálnom používaní krvi a krvných produktov.

Štandard Zdravotné systémy 1.4: Financovanie v oblasti zdravia

Ludia majú počas trvania krízy prístup k bezplatnej prioritnej zdravotnej starostlivosti.

Kľúčové kroky

1. Naplánujte zrušenie alebo dočasné pozastavenie používateľských poplatkov, ak sa účtujú prostredníctvom štátnych systémov.
2. Znížte nepriame náklady alebo iné finančné bariéry prístupu k službám a ich používania.

Kľúčové ukazovatele

Percento zdravotníckych zariadení, ktoré si neúčtujú používateľské poplatky za prioritnú zdravotnú starostlivosť (vrátane konzultácií, liečby, vyšetrení a poskytovania liekov)

- Cieľ 100 percent

Percento ľudí, ktorí nemusia priamo platiť za prístup k zdravotnej starostlivosti alebo jej využívanie (vrátane konzultácií, liečby, vyšetrení a poskytovania liekov)

- Cieľ 100 percent

Poznámky k usmerneniam

Používateľské poplatky: Vyžadovanie platieb za služby počas mimoriadnej situácie bráni prístupu a môže odradiť ľudí od vyhľadania zdravotnej starostlivosti.

Pozastavenie používateľských poplatkov pre štátnych poskytovateľov zdravotnej starostlivosti nevyhnutne spôsobí finančné ťažkosti. Zvážte podporovanie zariadení MZ alebo zariadení iných zodpovedných poskytovateľov prostredníctvom miezd a stimulov pre zamestnancov a zvýšených dodávok liekov, zdravotníckych pomôcok a asistenčných pomôcok. Ak dôjde k dočasnému pozastaveniu používateľských poplatkov, zaistite, aby používateľ dostal jasné informácie o časovom rámci a dôvodoch, a monitorujte prístupnosť a kvalitu služieb.

1 Nepriame náklady možno minimalizovať poskytovaním dostatočných služieb v komunitách a využívaním naplánovaných mechanizmov prepravy a odkazovania.

Peňažná podpora: Ciele programu všeobecne dostupnej zdravotnej starostlivosti 2030 hovoria, že ľudia majú dostávať zdravotnú starostlivosť bez neúmernej finančnej núdze. Doteraz neexistujú jasné dôkazy, že využívanie peňažnej podpory špecificky pri reakciách v oblasti zdravia v humanitárnych kontextoch má pozitívny vplyv na zdravotné výsledky. Pozrite si kapitolu Čo je to Sphere? vrátane časti Poskytovanie

2 noci prostredníctvom trhov.

Skúsenosti nasvedčujú tomu, že využívanie peňažnej podpory pri reakciách v oblasti zdravia môže pomôcť, ak:

- mimoriadna situácia je stabilizovaná,
- existuje predvídateľná služba, ktorú možno podporiť, napríklad predpôrodná
- 3 starostlivosť alebo liečba chronických ochorení,
- existuje pozitívne správanie zamerané na vyhľadávanie zdravotnej spravodlivosti a vysoký dopyt a
- boli splnené iné kritické potreby domácností, ako sú potraviny a prístrešie.

4 Standard Zdravotné systémy 1.5:

5 Zdravotné informácie

6 Zdravotná starostlivosť je založená na dôkazoch získavaných zberom, analýzou a používaním relevantných verejných zdravotných údajov.

6 Kľúčové kroky

1. Posilnite alebo vytvorte zdravotný informačný systém, ktorý poskytuje dostatočné, presné a aktuálne informácie na efektívnu a spravodlivú reakciu v oblasti zdravia.

- Zabezpečte, aby zdravotný informačný systém zahŕňal všetky zainteresované strany, jednoducho sa zavádzal a umožňoval ľahký zber, analýzu a interpretovanie informácií v záujme riadenia reakcie.
- 2. Posilnite alebo vytvorte mechanizmy včasného varovania, výstrahy a reakcie (VVVR) na choroby pre všetky nebezpečenstvá, ktoré si vyžadujú okamžitú reakciu.
- O zahrnutí prioritných chorôb a udalostí rozhodujte na základe profilu epidemiologického rizika a kontextu mimoriadnej situácie.
- Zapracujte zložky založené na ukazovateľoch aj na udalostiach.
- 3. Schváľte a používajte spoločné operačné údaje a definície.
- Zvážte, aké hodnoty použiť v menovateľoch mier. Možno napríklad aplikovať rozčlenenie podľa populácie, veľkosti rodiny či veku.
- Stanovte administratívne oblasti a geografické kódy.
- 4. Schváľte štandardné operačné postupy pre všetkých zdravotníckych aktérov pri používaní zdravotných informácií.
- 5. Vytvorte mechanizmy ochrany údajov, ktoré budú zaručovať práva a bezpečnosť jednotlivcov, nahlasovacích jednotiek a populácií.
- 6. Podporujte príslušného zodpovedného aktéra, aby včas a pravidelne zhromažďoval, analyzoval, interpretoval a šíril zdravotné informácie všetkým zainteresovaným stranám a aby usmerňoval rozhodovanie o zdravotných programoch.
- Zahrňte pokrytie zdravotnými službami a ich využívanie, ako aj analýzu a interpretáciu epidemiologických údajov.

Kľúčové ukazovatele

Percento vypracovaných správ včasného varovania, výstrahy a reakcie (VVVR)/správ o dohľade, ktoré boli predložené načas

- Minimálne 80 percent

Frekvencia správ o zdravotných informáciách vypracovaných zodpovedným zdravotníckym aktérom

- Minimálne raz mesačne

Poznámky k usmerneniam

Zdravotný informačný systém: Dobre fungujúci zdravotný informačný systém zabezpečuje vytváranie, analýzu, šírenie a používanie spoľahlivých a včasných informácií o zdravotných determinantoch, výkonnosti zdravotných systémov a zdravotnom stave. Údaje môžu byť kvalitatívne alebo kvantitatívne a môžu sa získavať z rôznych zdrojov, ako sú sčítania obyvateľstva, zápisy novorodencov, zisťovania medzi obyvateľstvom,

získovania vnímaných potrieb, individuálne záznamy a záznamy zdravotníckych zariadení (ako sú informačné systémy na správu zdravotných údajov). Systém by mal byť dostatočne pružný na to, aby dokázal zapracovať a zohľadňovať neočakávané problémy, ako sú vypuknutia nálezov alebo celkový kolaps zdravotného systému alebo služieb. Na základe informácií sa identifikujú problémy a potreby na všetkých úrovniach zdravotného systému.

Chýbajúce informácie zhromažďujte prostredníctvom ďalšieho hodnotenia alebo získavaní. Berte do úvahy cezhraničný pohyb ľudí a to, aké informácie sú potrebné alebo dostupné. Pravidelne analyzujte, kto, čo a kde robí.

Informačné systémy na správu zdravotných údajov (ISSZÚ) alebo systémy pravidelného nahlasovania využívajú zdravotné informácie vytvárané zdravotníckymi zariadeniami na hodnotenie výkonnosti poskytovania zdravotnej starostlivosti. Systém ISSZÚ monitoruje vykonávanie konkrétnych zásahov, liečbu chorôb, prostriedky, ako je dostupnosť stopovacích izotopov, ľudské zdroje a miery využívania.

Dohľad nad zdravím je nepretržitý a systematický zber, analýza a interpretácia zdravotných údajov. V rámci dohľadu nad chorobami sa konkrétne monitorujú rôzne choroby a vzory ich progresie. Často sa zaznamenáva ako súčasť vykazovania ISSZÚ.

Systém včasného varovania, výstrahy a reakcie (VVVR) je súčasťou štandardného systému zdravotného dohľadu. Služi na detekciu a vydávanie výstrah pri všetkých udalostiach verejného zdravia, ktoré si vyžadujú okamžitú reakciu, ako je napríklad chemická otrava alebo choroby, pri ktorých hrozí epidémia. Pozrite si kapitolu Základná zdravotná starostlivosť, štandard Prenosné choroby 2.1.2: Dohľad, detekcia vypuknutia nákazy a včasná reakcia.

Štandardné operačné postupy: Vytvorte spoločné definície a spôsoby poskytovania informácií naprieč geografickými lokalitami, úrovňami starostlivosti a zdravotníckymi aktérmi. Minimálne schváľte:

- definície prípadov,
- ukazovatele, ktoré sa majú monitorovať,
- nahlasovacie jednotky (ako sú mobilné kliniky, poľné nemocnice, zdravotnícke stanoviská),
- štruktúry nahlasovania a
- frekvenciu predkladania, analýzy a hlásenia údajov.

Rozčlenenie údajov: Zdravotné informácie je potrebné rozčleniť podľa pohlavia, veku, zdravotného postihnutia, vysídleného a hostiteľského obyvateľstva, kontextu (napríklad prostredie tábora/iné ako tábor) a správnej úrovne (oblasť, kraj), aby sa zistili prípadne nerovnosti v ohrozených skupinách a mohli sa prijímať adekvátne rozhodnutia.

V prípade VVVR rozčleňte údaje o úmrtnosti a chorobnosti pre deti mladšie a staršie ako päť rokov. Cieľom je rýchlo vydať výstrahu, takže sú prijateľné aj menej podrobné údaje. Rozčlenené údaje sa vyžadujú pre vyšetovanie vypuknutí nálezov, sledovanie kontaktov, tabuľkové zoznamy a ďalšie monitorovanie trendov chorôb.

Spravovanie, zabezpečenie a dôvernosť údajov: Prijmite vhodné bezpečnostné opatrenia na ochranu bezpečnosti jednotlivcov a údajov. Pracovníci nikdy nesmú poskytovať informácie o pacientovi bez povolenia pacienta nikomu, kto nie je priamo zapojený do starostlivosti o pacienta. Myslite na osoby s intelektovou, duševnou alebo senzorickou poruchou, ktorá môžu ovplyvniť ich schopnosť dať informovaný súhlas. Majte na pamäti, že mnohí ľudia žijúci s ochoreniami ako HIV nemuseli o svojom stave povedať ani svojim najbližším rodinným príslušníkom. S údajmi týkajúcimi sa zranení spôsobených mučením alebo iným porušením ľudských práv vrátane sexuálneho napadnutia nakladajte ohľaduplne. Zvážte postúpenie týchto informácií príslušným aktérom alebo inštitúciám, ak s tým daná osoba vyjadrí informovaný súhlas. Pozrite si zásadu ochrany 1 a záväzok Základnej humanitárnej normy 4.

Hrozby pre zdravotnú starostlivosť: Hrozby zdravotníckym pracovníkom alebo akékoľvek násilné incidenty týkajúce sa zdravotníckych pracovníkov je nutné nahlásiť s použitím schválených miestnych a celoštátnych mechanizmov. Pozrite si časti Základné koncepcie v oblasti zdravia (vyššie) a Citované a ďalšie zdroje (nižšie).

2. Základná zdravotná starostlivosť

Základná zdravotná starostlivosť rieši hlavné príčiny úmrtnosti a chorobnosti v obyvateľstve dotknutom krízou. V koordinácii s ministerstvami zdravotníctva a inými oficiálnymi zdravotníckymi aktérmi schváľte, ktoré služby sa majú uprednostniť, kedy a kde. Priority založte na kontexte, hodnotení rizika a dostupných dôkazoch.

Obyvateľstvo dotknuté krízou bude mať nové a odlišné potreby, ktoré sa budú stále vyvíjať. Ľudia môžu čeliť preľudneniu, viacnásobnému vysídleniu, podvýžive, nedostatočnému prístupu k vode alebo pokračujúcemu konfliktu. Potreby môžu byť ďalej ovplyvnené vekom, pohlavím, zdravotným postihnutím, stavom z hľadiska HIV a jazykou či etnickou identitou a tieto faktory môžu predstavovať významné prekážky prístupu k starostlivosti. Zohľadnite potreby ľudí žijúcich v nedostatočne obsluhovaných alebo ťažko dostupných oblastiach.

Dohodnite sa na prioritných službách s MZ a ďalšími zdravotníckymi aktérmi s dôrazom na riziká, ktorých výskyt je najpravdepodobnejší a spôsobujú najvyššiu chorobnosť a úmrtnosť. Zdravotné programy musia poskytovať primeranú, účinnú starostlivosť zohľadňujúcu kontext, logistiku a potrebné prostriedky. Priority sa môžu meniť podľa toho, ako sa kontext ďalej zlepšuje alebo zhoršuje. Tieto procesy sa musia vykonávať pravidelne na základe dostupných informácií a zmien kontextu.

Keď miery úmrtnosti klesnú alebo keď sa situácia stabilizuje, môže byť možné realizovať komplexnejšie zdravotné služby. V dlhšie trvajúcich situáciách môže ísť o základný balík zdravotných služieb definovaný na úrovni krajiny.

Ďalšie časti sa opisujú základná minimálna zdravotná starostlivosť v kľúčových oblastiach núdzovej reakcie: prenosné choroby, zdravie detí, sexuálne a reprodukčné zdravie, starostlivosť v prípade zranenia a traumy, duševné zdravie, neprenosné choroby a paliatívna starostlivosť.

2.1 Prenosné choroby

Humanitárna kríza, či už spôsobená prírodnou katastrofou, konfliktom alebo hladom, často prináša zvýšenú chorobnosť a úmrtnosť na prenosné choroby. Presun ľudí do zatludených spoločných osídlení alebo prístreší znamená, že sa ľahko šíria choroby

ako napríklad osýpky. Poškodenie sanitačných zariadení alebo nedostatok čistej vody vedie k rýchlemu prenosu chorôb prenášaných vodou a vektormi. Znížená imunita obyvateľstva má za následok zvýšenú náchylnosť na choroby. Narušenie zdravotných systémov môže viesť k prerušeniu dlhodobej liečby, napríklad HIV alebo tuberkulózy (TBC), poskytovania bežných očkovaní a liečby jednoduchých ochorení, napríklad respiračných infekcií.

Akútne respiračné infekcie, hnačka, osýpky a malária stále predstavujú najvyššiu chorobnosť v obyvateľstve dotknutom krízou. Tieto ochorenia zhoršuje akútna podvýživa, a to najmä u detí vo veku menej ako päť rokov a starších ľudí.

Cieľom v prípade krízy je prevencia prenosných chorôb už od začiatku, riešenie všetkých prípadov a zaistenie rýchlej a primeranej reakcie v prípade vypuknutia nákazy. Zásahy na boj s prenosnými chorobami by mali zahŕňať prevenciu, dohľad, detekciu vypuknutia nákazy, diagnózu a vedenie prípadov a reakciu na vypuknutie nákazy.

Štandard Prenosné choroby 2.1.1:

Prevencia

Ľudia majú prístup k zdravotnej starostlivosti a informáciám na prevenciu prenosných chorôb.

Kľúčové kroky

1. Stanovte riziko prenosných chorôb v dotknutom obyvateľstve.
 - Preskúmajte jestvujúce zdravotné informácie, ak sú dostupné, a údaje o dohľade, ako aj výživový stav a prístup k bezpečnej vode a sanitácii.
 - Vykonajte hodnotenia rizika v dotknutom obyvateľstve vrátane miestnych lídrov a zdravotníckych pracovníkov.
2. Spolupracujte s ďalšími sektormi na vytvorení všeobecných preventívnych opatrení a zavedte integrované programy podpory zdravia na komunitnej úrovni.
 - Venujte sa konkrétnym obavám, fámam a bežným presvedčeniam, ktoré môžu ohrozovať zdravé správanie.
 - Zabezpečte harmonizované informovanie v koordinácii s ďalšími sektormi vykonávajúcimi terénnu činnosť, ako sú aktéri podpory hygieny alebo komunitní pracovníci v oblasti výživy.
3. Zavedte opatrenia na očkovanie s cieľom predchádzať chorobám.
 - Stanovte potrebu očkovacích kampaní pre konkrétne prenosné choroby na základe rizika, uskutočniteľnosti a kontextu.
 - Čo najskôr obnovte bežné očkovanie prostredníctvom jestvujúceho očkovacieho programu.
4. Podľa potreby zavedte preventívne opatrenia špecifické pre dané choroby.
 - Vo všetkých malarických oblastiach poskytujte dlhotrvajúce insekticídne siete (LLIN) a zaistite, aby sa používali u všetkých hospitalizovaných pacientov.
5. Na všetkých úrovniach zdravotnej starostlivosti zavedte opatrenia na prevenciu a kontrolu infekcií (PKI) podľa rizika. Pozrite si štandard Zdravotné systémy 1.1 a časť Podpora WASH v štandarde WASH 6: WASH v prostrediach zdravotnej starostlivosti.

Kľúčové ukazovatele

Percento ľudí, ktorí prijímú kľúčové postupy propagované prostredníctvom činností a informácií zdravotnej výchovy

Percento dotknutých domácností, ktoré nahlásia, že dostali primerané informácie o rizikách a preventívnych opatreniach súvisiacich s prenosnými chorobami

Percento dotknutých domácností, ktoré dokážu opísať tri opatrenia, ktoré prijali na prevenciu prenosných chorôb

Všetci hospitalizovaní pacienti v prostrediach zdravotnej starostlivosti v malarických oblastiach používajú dlhotrvajúce insekticídne siete (LLIN)

Incidencia hlavných prenosných chorôb je stabilná alebo sa nezvyšuje oproti úrovni pred krízou

Poznámky k usmerneniam

Hodnotenia rizika: Vykonajte hodnotenia rizika v dotknutom obyvateľstve, u miestnych lídrov a zdravotníckych pracovníkov. Analyzujte riziká predstavované kontextom a prostredím, napríklad v zaľudnených spoločných osídleniach a mestských oblastiach. Aktívne posudzujte rôzne segmenty obyvateľstva z hľadiska faktorov špecifických pre konkrétne ochorenie, slabej imunity alebo iných rizík.

Medzisektorové preventívne opatrenia: Vypracujte všeobecné preventívne opatrenia, napríklad v oblasti správnej hygieny, likvidácie odpadu, dostatku bezpečnej vody a riadenia vektorov. Prenos môžu pomôcť znížiť dostatočné prístrešia, rozstupy medzi prístrešiami a vetranie. Výhradné dojčenie a prístup k dostatku výživy priamo prispieva k zdravotnému stavu. Pozrite si záväzok Základnej humanitárnej normy 3, kapitolu WASH, štandard Podpora hygieny 1.1, kapitolu WASH, štandardy Zásobovanie vodou 2.1 a 2.2, kapitolu WASH, štandardy Nakladanie s pevným odpadom 5.1 až 5.3, štandard ¹ Prístrešie a osídlenie 2 a kapitolu Potravinová bezpečnosť a výživa, štandardy Kŕmenie dojčiat a malých detí 4.1 a 4.2.

Podpora zdravia: Zapojte komunity do poskytovania informácií vo formátoch a jazykoch, ktoré sú prístupné starším ľuďom, osobám so zdravotným postihnutím, ženám a deťom. Vyhradte si čas na otestovanie a overenie informácií o citlivých otázkach.

Očkovanie: Rozhodnutie zaviesť očkovaciu kampaň bude založené na troch faktoroch:

- ² Hodnotenie všeobecných rizikových faktorov, ako je podvýživa, vysoké zaťaženie chronickými chorobami, preľudnenie, nedostatočné podmienky v oblasti WASH a riziká špecifické pre konkrétne choroby, ako je geografická oblasť, klíma, ročné obdobie a imunita obyvateľstva.
- Uskutočniteľnosť kampane založená na hodnotení vlastností očkovacej látky vrátane dostupnosti, účinnosti, bezpečnosti, toho, či ide o jeden alebo viacero antigénov, či je perorálna alebo injekčná, a jej stability. Zvážte operačné faktory,

ako sú prístup k obyvateľstvu, časové obmedzenia, doprava, požiadavky na materiál, náklady a schopnosť získať informovaný súhlas.

- Všeobecný kontext vrátane etických a praktických obmedzení, ako je odpor komunity, nerovnosti následkom nedostatku prostriedkov, politické alebo bezpečnostné obmedzenia alebo známe hrozby očukujúcim pracovníkom.

Pozrite si kapitolu Základná zdravotná starostlivosť, štandard Zdravie detí 2.2.1: Detské choroby, ktorým je možné predchádzať očkovaním, a publikáciu **Očkovanie v akútnych humanitárnych krízach: rámec rozhodovania**, WHO, 2017, ktorá obsahuje 23 antigénov vrátane cholery, meningitídy, osýpok a rotavírusu.

Prevenia malárie: Ak dochádza k vysokému alebo stredne vysokému prenosu malárie, poskytnite LLIN vážne podvýživným ľuďom a domácnostiam, tehotným ženám, deťom mladším ako päť rokov, deťom bez sprievodu a ľuďom žijúcim s HIV. Následne uprednostnite ľudí v programoch doplnkového krmenia, domácnosti s deťmi mladšími ako päť rokov a domácnosti tehotných žien. Tehotným ženám poskytujte chemoprophylaxiu podľa vnútroštátnych protokolov a vzorov rezistencie. V oblastiach s vysokou úmrtnosťou následkom podvýživy alebo osýpok zvážte cieľnú sezónnu chemoprophylaxiu proti malárii.

Choroby prenášané komárom rodu *Aedes*: Komár rodu *Aedes* prenáša horúčku dengue, chikunguny, vírus Zika a žltú horúčku. Týmto chorobám predchádzajte prostredníctvom integrovaného riadenia vektorov. Jednotlivci by mali nosiť odev na prevenciu bodnutia a domácnosti by mali používať osvedčené postupy vodného a odpadového hospodárstva, ako aj repelenty alebo LLIN pre malé deti a dojčatá, ktoré spia počas dňa. Pozrite si kapitolu WASH, štandard Kontrola vektorov 4.2: Opatrenia na úrovni domácnosti a jednotlivcov na kontrolu vektorov.

Štandard Prenosné choroby 2.1.2:

Dohľad, detekcia vypuknutia nákazy a včasná reakcia

Systémy dohľadu a hlásenia umožňujú včasnú detekciu vypuknutia nákazy a včasnú reakciu.

Kľúčové kroky

1. Posilnite alebo zavedte kontextovo špecifický mechanizmus včasného varovania, výstrahy a reakcie (VVVR).
 - Na základe epidemiologického rizika rozhodnite, ktoré prioritné choroby a udalosti sa doň majú zahrnúť.
 - Vyškólte zdravotníckych pracovníkov na všetkých úrovniach v oblasti prioritných chorôb, mechanizmov hlásenia zdravotníckym orgánom a vydávania výstrah.
 - Poskytujte týždenné správy o VVVR všetkým zainteresovaným stranám, aby mohli prijímať potrebné opatrenia.

2. Vytvorte tímy na vyšetrovanie vypuknutia nákaz.
 - Zabezpečte, aby boli po vydaní výstrahy rýchlo spustené príslušné opatrenia.
 - Ak tímy nemajú prístup k dotknutému obyvateľstvu, napríklad v oblastiach aktívnych konfliktov, iniciujte vyšetrovanie na diaľku.
3. Zabezpečte, aby boli vzorky na potvrdenie vypuknutia nákazy otestované rýchlymi diagnostickými testami alebo v laboratóriách. Pozrite si kapitolu Základná zdravotná starostlivosť, štandard Prenosné choroby 2.1.3: Diagnóza a vedenie prípadov.

Kľúčové ukazovatele

Percento výstrah nahlásených v priebehu 24 hodín

- 90 percent

Percento nahlásených výstrah, ktoré boli overené v priebehu 24 hodín

- 90 percent

Percento overených výstrah, ktoré boli vyšetrené v priebehu 24 hodín

- 90 percent

Poznámky k usmerneniam

Včasný varovanie, výstraha a reakcia (VVVR): V koordinácii so všetkými zainteresovanými stranami vrátane MZ, partnerov a komunity posilnite alebo zaveďte systém VVVR, ktorý by zodpovedal potrebám dotknutého obyvateľstva. Pozrite si štandard Zdravotné systémy 1.5: Zdravotné informácie. Systém by mal byť schopný zachytiť fámy, nezvyčajné udalosti a hlásenia z komunity.

Dohľad a včasný varovanie: Posilnite systém VVVR za pomoci partnerov a dohodnite sa na nahlasovacích jednotkách, toku údajov, nástrojoch nahlasovania, nástrojoch na analýzu údajov, definíciách prípadov a frekvencii hlásení.

Vydávanie a hlásenie výstrah: Výstrahy sú nezvyčajné zdravotné udalosti, ktoré môžu signalizovať skoré fázy vypuknutia nákazy. Definujte prahové hodnoty výstrah špecifické pre každú chorobu a čo najskôr ich nahlasujte. Používajte systém okamžitého hlásenia udalostí zdravotníkmi pracovníkmi alebo analyzujte správy založené na ukazovateľoch (týždenne alebo častejšie). Všetky výstrahy ihneď zaznamenajte a postúpte ich tímu na vyšetrovanie vypuknutia nákaz na overenie.

Overenie výstrah: Informácie o výstraha overte v priebehu 24 hodín. Overenie sa môže uskutočniť na diaľku, napríklad telefonicky, a zahŕňa zber ďalších údajov a analýzu prípadov na základe príznakov, dátumu výskytu, miesta, pohlavia, veku, zdravotných následkov a diferenciálnej diagnostiky.

Detekcia vypuknutia nákazy: Ak je výstraha overená, v priebehu 24 hodín vykonajte terénne vyšetrovanie. Zabezpečte, aby mali tímy dostatočné zručnosti na overovanie výstrah, vykonávanie terénnych vyšetrovaní, detegovanie možného vypuknutia

nákazy a odber laboratórnych vzoriek. Vyšetrenie potvrdí vypuknutie nákazy, ak bola dosiahnutá prahová hodnota epidémie, alebo stanoví, či výstraha odzrkadľuje sporadické prípady alebo sezónne vrcholy.

Preskúmajte prípady, odoberte vzorky a vykonajte hodnotenie rizika. Možné výsledky sú:

- nejde o prípad,
- prípad sa potvrdí, ale nejde o vypuknutie nákazy,
- prípad sa potvrdí a je podozrenie na vypuknutie nákazy/vypuknutie nákazy sa potvrdí.

Niektoré nákazy možno potvrdiť len laboratórnou analýzou, no aj podozrenia na nákazu si môžu vyžadovať okamžité opatrenia.

Prahové hodnoty výstrahy a vypuknutia nákazy

1	Prahová hodnota výstrahy	Prahová hodnota vypuknutia nákazy
Cholera	2 prípady s akútnou vodnatou hnačkou a závažnou dehydratáciou u ľudí vo veku 2 roky alebo starších alebo so smrťou na akútnu vodnatú hnačku v rovnakej oblasti do jedného týždňa medzi sebou 1 smrť následkom závažnej akútnej vodnatej hnačky u osoby vo veku 5 rokov alebo staršej	1 potvrdený prípad
2		
3	1 prípad akútnej vodnatej hnačky s pozitívnym testom na choleru pomocou rýchleho diagnostického testu v oblasti	
Malária	Rozhoduje sa na úrovni krajiny podľa kontextu.	Rozhoduje sa na úrovni krajiny podľa kontextu.
Osýpky	1 prípad	Definuje sa na úrovni krajiny.
4	2 prípady v jednom týždni (v populácii < 30 000) 3 prípady v jednom týždni (v populácii 30 000 – 100 000)	5 prípadov v jednom týždni (v populácii < 30 000) 10 prípadov na 100 000 obyvateľov v jednom týždni (v populácii 30 000 – 100 000) 2 potvrdené prípady v jednom týždni v tábore
Vírusové hemoragické horúčky	1 prípad	1 prípad
Žltá horúčka	1 prípad	1 prípad

Vyšetrovanie vypuknutia nákazy a včasná reakcia: V prípade potvrdenia vypuknutia nákazy alebo podozrenia naň vykonajte ďalšie vyšetrovanie. Stanovte príčinu/zdroj, kto je postihnutý, spôsoby prenosu, a komu hrozí riziko, aby bolo možné prijať primerané kontrolné opatrenia.

Vykonajte deskriptívne epidemiologické vyšetrenia vrátane týchto:

- prípady, úmrtia, osoba, u ktorej došlo k nástupu, čas a miesto výskytu, aby bolo možné vytvoriť epidemickú krivku a bodovú mapu,
- tabuľkové zoznamy, ktoré sledujú jednotlivé prípady a analyzujú rozsah nákazy, napríklad počet hospitalizácií, komplikácie, mieru úmrtnosti prípadov a
- výpočet miery napadnutí na základe schválených populačných hodnôt.

Vypracujte hypotézu, ktorá vysvetľuje vystavenie a ochorenie. Vezmite do úvahy patogén, zdroj a cestu prenosu.

Vyhodnoťte hypotézu a schváľte definíciu prípadu vypuknutia nákazy. Môže byť konkrétnejšia ako definícia prípadu použitá na účely dohľadu. Keď laboratórne vyšetrenia potvrdia vypuknutie nákazy z viacerých zdrojov, riadte sa definíciou prípadu vypuknutia nákazy. Nemusí už byť potrebné ďalej odoberať vzorky.

Zistenia oznamujte a aktualizujte rýchlo a pravidelne. Čo najsôr prijmite populačné kontrolné opatrenia.

Všetky tieto činnosti sa môžu vykonávať naraz, a to najmä počas prebiehajúcej nákazy. Pozrite si kapitolu Základná zdravotná starostlivosť, štandard Prenosné choroby 2.1.4: Pripravenosť a reakcia na vypuknutie nákazy.

Štandard Prenosné choroby 2.1.3:

Diagnóza a vedenie prípadov

Ľudia majú prístup k účinnej diagnostike a liečbe infekčných ochorení, ktoré najvýznamnejšie prispievajú k chorobnosti a úmrtnosti.

Kľúčové kroky

1. Vytvorte jasné informácie, ktoré budú motivovať ľudí, aby vyhľadali starostlivosť v prípade príznakov, ako sú horúčka, kašeľ a hnačka.
 - Pripravte písomné materiály, rozhlasové relácie alebo správy pre mobilné telefóny s použitím prístupných formátov a jazykov.
2. Využite schválené štandardné protokoly vedenia prípadov na poskytovanie zdravotnej starostlivosti.
 - Zvážte zavedenie vedenia prípadov na úrovni komunity, napríklad v prípade malárie, hnačky a zápalu pľúc.
 - Závažnejšie prípady odkážte na vyššie úrovne starostlivosti alebo do izolácie.
3. Poskytnite dostatočné laboratórne a diagnostické kapacity, spotrebný materiál a zabezpečenie kvality.
 - Stanovte použitie rýchlych diagnostických testov alebo laboratórneho testovania pre patogény a úroveň zdravotnej starostlivosti, na ktorej sa majú poskytovať (napríklad rýchle diagnostické testy v komunite).

4. Zabezpečte, aby nebola prerušená liečba ľudí dostávajúcich dlhodobú starostlivosť v prípade prenosných chorôb ako TBC alebo HIV.
- Zavedte programy kontroly TBC, no až po splnení uznávaných kritérií.
- Postupujte v koordinácii s programami HIV s cieľom zaistiť poskytovanie zdravotnej starostlivosti pre ľudí so súbežnými infekciami HIV a TBC.

Kľúčové ukazovatele

1. Percento zdravotných stredísk podporujúcich obyvateľstvo zasiahnuté krízou, ktoré používajú standardizované liečebné protokoly pre dané ochorenie

- Použite mesačnú kontrolu záznamov na monitorovanie trendov.

Percento prípadov podozrenia potvrdených diagnostickou metódou stanovenou vo schválenom protokole

2. Poznámky k usmerneniam

Liečebné protokoly: Protokoly by mali zahŕňať pokyny na diagnózu, liečbu a odkazovanie. Ak takéto pokyny nie sú v kríze dostupné, využite medzinárodné usmernenia. Pochopte miestne vzory rezistencie na lieky (aj s ohľadom na vysídľovanie), najmä pre maláriu, TBC a týfus. Berte do úvahy klinicky vysokorizikové skupiny, ako sú deti do dvoch rokov, tehotné ženy, starší ľudia, ľudia žijúci s HIV a akútne podvýživené deti, u ktorých hrozí vyššie riziko niektorých prenosných chorôb.

Akútne respiračné infekcie: V krízach sa zvyšuje zraniteľnosť v dôsledku preľudnenia, dymu v interiéri a slabého vetrania, podvýživy a/alebo nedostatku vitamínu A. Znížte mieru úmrtnosti prípadov prostredníctvom včasnej identifikácie, podávania perorálnych antibiotík a odkazovania závažných prípadov.

4. Hnačka a krvavá hnačka: Kontrolujte miery úmrtnosti zlepšením prístupu k perorálnej rehydratačnej liečbe a dopĺňovaniu zinku a ich používania na úrovni domácnosti, komunity alebo primárnej zdravotnej starostlivosti. Liečba sa môže uskutočňovať v komunitných miestach perorálnej rehydratácie.

Vedenie prípadov v komunite: Pacientov s maláriou, zápalom pľúc alebo hnačkou môžu liečiť vyškolení KZP. Zabezpečte, aby všetky programy boli prepojené a aby nad nimi vykonávalo dohľad najbližšie zdravotnícke zariadenie. Zaisťte spravodlivý a nestranný prístup pre všetkých.

Laboratórne testovanie: Vytvorte sieť odkazovania z vnútroštátnych, regionálnych a medzinárodných laboratórnych zariadení na testovanie vzoriek. Zabezpečte rýchle diagnostické testovanie na maláriu, choleru a horúčku dengue a testovanie hladiny hemoglobínu v krvi. Poskytnite vhodné prepravné médiá pre vzorky, ktoré sa majú testovať na ďalšie patogény (napríklad Cary-Blairovo médium pre choleru).

Vyškolte zdravotníckych pracovníkov v diagnostických metódach, zabezpečení kvality a odbere, preprave a dokumentácii vzoriek. Vypracujte protokol na konečné testovanie v referenčných laboratóriách na vnútroštátnej, regionálnej alebo medzinárodnej úrovni. Konečné testovanie zahŕňa kultúry zo vzoriek, sérologické a antigénové testovanie alebo testovanie RNA na žltú horúčku, vírusové hemoragické horúčky a hepatitídu E. Vypracujte protokoly pre bezpečné mechanizmy prepravy patogénov, najmä pre vírusovú hemoragickú horúčku, mor alebo podobné choroby. Zvážte vypracovanie predpisov o preprave vzoriek vzduchom pre letectvo.

Kontrola tuberkulózy (TBC) je zložitá z dôvodu zvyšujúcej sa rezistencie voči liekom. Programy zavádzajte iba v prípade, že je zaistený nepretržitý prístup k obyvateľstvu a poskytovanie starostlivosti aspoň na 12 – 15 mesiacov. Bola identifikované multirezistentná TBC (MDR TBC, rezistentná voči dvom kľúčovým liekom proti TBC izoniazidu a rifampicínu) a rozsiahlo rezistentná TBC (EDR TBC, rezistentná voči štyrom kľúčovým liekom proti TBC). Oba tieto typy si vyžadujú dlhšie, nákladnejšie a komplexnejšie liečby. V krízach je často náročné dostať sa k diagnostickému testovaniu a testovaniu citlivosti potrebným na zaistenie správneho výberu a použitia liekov proti TBC.

Štandard Prenosné choroby 2.1.4: Pripravenosť a reakcia na vypuknutie nákazy

Existuje dostatočná príprava na vypuknutia nákaz, ktoré sú kontrolované včasným a účinným spôsobom.

Kľúčové kroky

1. Vypracujte a šírte integrovaný plán pripravenosti a reakcie na vypuknutie nákazy v partnerstve so všetkými zainteresovanými stranami a sektormi.
 - Školenia zamerajte na kľúčových pracovníkov vo vysokorizikových oblastiach.
 - Vopred dopravte základné lieky, zdravotnícke pomôcky, rýchle testy, OOP a súpravy (napríklad na choleru a hnačkové ochorenia) do oblastí náchylných na epidémie a oblastí s obmedzeným prístupom.
2. Po detekcii vypuknutia nákazy zavedte kontrolné opatrenia špecifické pre dané ochorenie.
 - Určite potrebu cielenej očkovacej kampane.
 - Zintenzívňte opatrenia PKI vrátane vytvorenia izolačných zón v prípade vypuknutia cholery, hepatitídy E alebo iných nákaz.
3. Vytvorte a koordinujte logistické a reakčné kapacity špecifické pre danú nákazu.
 - Zabezpečte prepravnú a skladovaciu kapacitu pre lieky a spotrebný materiál vrátane chladového reťazca pre očkovacie látky.
 - Navýšte kapacity zdravotníckych zariadení, napríklad stany pre prípad cholery alebo meningitídy.

- Zaisťujte prístup a prepravu do laboratórií na miestnej, vnútroštátnej a medzinárodnej úrovni na testovanie vzoriek.
4. Podľa potreby pracujte v koordinácii s ďalšími sektormi vrátane ochrany detí.

Kľúčové ukazovatele

Percento zdravotníckych pracovníkov vo vysokorizikových oblastiach, ktorí sú vyškolení v oblasti plánov a protokolov reakcie na vypuknutie nákazy

Miera úmrtnosti prípadov sa zníži na prijateľnú úroveň

- Cholera < 1 percento
- Meningitída < 15 percent
- Hepatitída E < 4 percentá vo všeobecnej populácii, 10 – 50 percent u tehotných žien v treťom trimestri
- Záškrt (respiračný) < 5 – 10 percent
- Čierny kašeľ < 4 percentá u detí vo veku jedného roka, < 1 percento u detí vo veku jeden až štyri roky
- Dengue < 1 percento

Poznámky k usmerneniam

Plán pripravenosti a reakcie na vypuknutie nákazy: Plán vypracujte spolu s partnermi v oblasti zdravia, MZ, členmi komunity a lídrami. Je potrebné zapojiť aj partnerov v oblasti WASH, výživy, prístrešia a vzdelávania, hostiteľskú vládu, väznice a armádu (ak je to relevantné). Zabezpečte, aby pri reakcii na vypuknutie nákazy neboli narušené iné kritické zdravotné služby.

Plán by mal definovať tieto aspekty:

- mechanizmus koordinácie reakcie na vypuknutie nákazy na vnútroštátnej, oblastnej a komunitnej úrovni,
- mechanizmus mobilizácie komunity a rizikovej komunikácie,
- posilnenie VVVR: dohľadu nad ochoreniami, detekcie vypuknutí nákaz, (epidemiologického) vyšetřovania vypuknutí nákaz,
- vedenie prípadov,
- kontrolné opatrenia špecifické pre danú chorobu a kontext,
- medzisektorové opatrenia,
- protokoly pre bezpečnú prepravu a štruktúry odkazovania vzoriek na laboratórne vyšetrenie,
- pohotovostné plány na posilnenie služieb na rôznych úrovniach starostlivosti vrátane vytvorenia izolačných zón v liečebných centrách,
- schopnosti tímu na kontrolu vypuknutí nákaz a požiadavky na zdravotníckych pracovníkov v prípade núdze a
- dostupnosť základných liekov, očkovacích látok, zdravotníckych pomôcok, laboratórnych potrieb a OOP pre zdravotníckych pracovníkov vrátane

medzinárodného obstarávania (napríklad globálne zabezpečenie očkovacích látok).

Kontrola vypuknutí nákaz závisí od vhodnej komunikácie rizík a špecializovaných tímov pre kontrolu vypuknutí nákaz. Náказы obmedzujte komplexným spôsobom tak, aby sa nešírili do nových oblastí a aby sa znížil počet nových prípadov v priebehu náказы. To si bude vyžadovať aktívne vyhľadávanie prípadov, rýchlu diagnostiku a vedenie prípadov. Podľa potreby vytvorte izolačné zóny (napríklad v prípade cholery alebo hepatitídy E). Skvalitnite kontrolu vektorov s cieľom znížiť vystavenie infekcii, používajte LLIN a zlepšite správanie v oblasti hygieny.

Očkovacie kampane

Meningitída: Séroskupiny A, C, W a Y môžu spôsobiť náказы v krízach. Počas epidémií sú k dispozícii na použitie očkovacie látky pre séroskupiny A a C. Bežné očkovanie v krízach sa neodporúča a nie je možné pre séroskupiny C a W. Očkovanie cieľte na špecifické vekové skupiny na základe známych mier napadnutia alebo na ľudí vo veku od šiestich mesiacov do 30 rokov. Vzhľadom na potrebu lumbárnej punkcie na účely konečnej diagnózy vytvorte jasnú definíciu prípadov.

Vírusová hemoragická horúčka: Riadenie a diagnóza vírusových hemoragických horúčok, ako sú ebola alebo horúčka Lassa, sú založené na prísnych vnútroštátnych a medzinárodných usmerneniach. To zahŕňa protokoly pre nové očkovacie látky a inovačné metódy liečby. Počas týchto nákaz je rozhodujúce efektívne zapojenie komunity.

1 Zná horúčka: Hromadné očkovanie sa odporúča po potvrdení jedného prípadu v osídlení pre vysídlené a hostiteľské obyvateľstvo. Skombinujte ho s opatreniami na kontrolu vektora Aedes a prísnu izoláciu prípadov.

Detská obrna: Detská obrna je zahrnutá do Rozšíreného programu očkovania (EPI) WHO, pričom očkovanie sa má obnoviť po úvodných fázach mimoriadnej situácie. Hromadné očkovanie začnite v prípade, že sa zistí prípad paralytickej detskej obrny.

2 Cholera: Musia byť k dispozícii jasné protokoly pre liečbu a vypuknutie náказы koordinované naprieč sektormi. Používajte očkovacie látky proti choleře podľa rámca WHO a doplňte existujúce stratégie kontroly cholery.

Hepatitída A a E: Predstavujú významné riziko najmä v utečeneckých táboroch. Predchádzajte vypuknutiam nákaz a kontrolujte ich s použitím zlepšenej sanitácie a hygieny a prístupu k bezpečnej vode.

3 Osýpky: Pozrite si kapitolu Základná zdravotná starostlivosť, štandard Zdravie detí 1: Detské choroby, ktorým je možné predchádzať očkovaním.

Čierny kašeľ a záškrt: Vypuknutia náказы čiernym kašľom sú bežné u vysídlených ľudí. Vzhľadom na obavy v súvislosti s rizikami medzi staršími príjemcami celobunkovej očkovacej látky DPT (záškrt, čierny kašeľ a tetanus) postupujte obozretné, pokiaľ ide **4** o očkovaciu kampaň v súvislosti s vypuknutím náказы čiernym kašľom. V prípade náказы riešte otázku nedostatočnej bežnej preočkovanosť. Vedenie prípadov zahŕňa

antibiotickú liečbu prípadov a včasnú profylaktickú liečbu kontaktov v domácnostiach, v ktorých sa nachádza dojča alebo tehotná žena. Vypuknutia nákaz záškrtom sú menej časté, no sú hrozbou v zaľudnených prostrediach s nízkou imunitou proti záškrtu. V táboroch už v minulosti prebehli kampane hromadného očkovania proti záškrtu tromi samostatnými dávkami očkovacej látky. Vedenie prípadov zahŕňa podanie antitoxínu aj antibiotika.

Miery úmrtnosti prípadov: Prijateľná miera úmrtnosti prípadov (CFR) pre konkrétne choroby sa líši podľa kontextu a existujúcej imunity. Snažte sa čo najviac znížiť miery úmrtnosti prípadov. Vysoké miery úmrtnosti prípadov môžu poukazovať na nedostatočný prístup k primeranej zdravotnej starostlivosti, neskorý príchod a vedenie prípadov, významné komorbidity medzi obyvateľstvom a nízkou kvalitou zdravotnej starostlivosti. Často monitorujte mieru úmrtnosti prípadov, a ak je vyššia ako očakávaná, prijmite okamžité nápravné opatrenia.

Starostlivosť o deti: Počas nákaz uvažujte pri navrhovaní a realizácii programov o deťoch ako o špecifickej skupine. Postup koordinujte so sektormi zdravia a ochrany detí a zabezpečte odkazovanie prípadov medzi nimi. Riešte riziká odlúčenia detí od ich rodičov. Riziká môžu byť spôsobené chorobnosťou a úmrtnosťou rodičov alebo štruktúrou programu. Zamerajte sa na prevenciu odlúčenia rodín a zabezpečte súhlas rodičov alebo dieťaťa s liečbou. Prijmite opatrenia na zachovanie otvorených vzdelávacích zariadení, pričom myslite na nutné kontrolné opatrenia a zdravotnú výchovu.

2.2 Zdravie detí

Počas kríz sú deti ešte zraniteľnejšie, pokiaľ ide o infekcie, choroby a ďalšie riziká, ktoré ohrozujú ich zdravie a život. Nielenže sa zhoršia ich životné podmienky, ale prerušia sa aj očkovacie programy. Riziká sú ešte vyššie v prípade detí bez sprievodu alebo odlúčených detí.

Vyžaduje sa spoločná reakcia zameraná na deti. Prvotne sa bude sústreďovať na život zachraňujúcu starostlivosť, ale v konečnom dôsledku musia zásahy zmierniť utrpenie a podporovať rast a vývin. Programy sa musia zaoberať hlavnými príčinami chorobnosti a úmrtnosti. Na celosvetovej úrovni sú týmito rizikami akútne respiračné infekcie, hnačka, osýpky, malária, podvýživa a novorodenecké príčiny chorobnosti a úmrtnosti.

Štandard Zdravie detí 2.2.1:

Detské choroby, ktorým je možné predchádzať očkovaním

Deti vo veku od šesť mesiacov do 15 rokov majú imunitu voči príslušným chorobám a počas kríz majú prístup k bežným službám Rozšíreného programu očkovania (EPI).

1. Určite, či existuje potreba očkovania, a stanovte vhodný prístup v prípade mimoriadne situácie.
 - Tento proces založte na hodnotení rizika (napríklad podľa obyvateľstva, ročného obdobia), uskutočniteľnosti kampane (vrátane potreby viacerých dávok, dostupnosti) a kontexte (napríklad bezpečnosť, konkurenčné potreby). Malo by ísť o priebežný proces, ktorý sa vyvíja spolu s krízou. Pozrite si kapitolu Základná zdravotná starostlivosť, štandard Prenosné choroby 2.1.1: Prevencia.
2. Ak je odhadované pokrytie pre osýpky nižšie ako 90 percent alebo je neznáme, uskutočnite kampaň hromadného očkovania proti osýpkam pre deti vo veku od šesť mesiacov do 15 rokov bez ohľadu na históriu očkovania proti osýpkam.
 - Pre deti vo veku 6 – 59 mesiacov pridajte vitamín A.
 - Zabezpečte, aby všetky dojčatá očkované vo veku od šesť do deväť mesiacov dostali ďalšiu dávku očkovacej látky proti osýpkam vo veku deväť mesiacov.
3. Znova čo najskôr zavedte služby EPI definované na str. 401 a 402.
 - Usilujte sa o to, aby zariadenia primárnej zdravotnej starostlivosti alebo systémy mobilných/terénnych tímov poskytovali služby vnútroštátneho očkovacieho programu pre choroby, ktorým sa dá predchádzať očkovaním, aspoň 20 dní v mesiaci.
4. Kontrolujte stav očkovania u detí navštevujúcich zdravotnícke zariadenia alebo mobilné kliniky a podajte im potrebné očkovacie látky.

Kľúčové ukazovatele

Percento detí vo veku od šesť mesiacov do 15 rokov na konci očkovacej kampane pre osýpky, ktoré dostali očkovaciu látku proti osýpkam

- > 95 percent

1 Percento detí vo veku od šesť do 59 mesiacov na konci očkovacej kampane pre osýpky, ktoré dostali primeranú dávku vitamínu A

- > 95 percent

Percento detí vo veku 12 mesiacov, ktoré dostali tri dávky DPT

- > 90 percent

2 Percento zariadení primárnej zdravotnej starostlivosti, ktoré poskytujú základné služby EPI aspoň 20 dní/mesiac

Poznámky k usmerneniam

Očkovanie: Očkovacie látky majú rozhodujúci význam pri prevencii nadmerných úmrtí v akútnych krízach. Vnútroštátne usmernenia nemusia pokrývať mimoriadne situácie alebo ľudí, ktorí prešli cez hranice, preto bezodkladne pracujte na určení potrebných

3. Očkovacích látok a vytvorte vykonávací plán zahŕňajúci procesy obstarávania. Pozrite si kapitolu Základná zdravotná starostlivosť, štandard Prenosné choroby 2.1.1, kde nájdete usmernenia o hodnotení rizika a rozhodovaní v oblasti očkovania, a
4. štandard Zdravotné systémy 1.3: Základné lieky a zdravotnícke pomôcky, ktorý obsahuje informácie o obstarávaní a uchovávaní očkovacích látok.

Očkovanie proti osýpkam: Očkovanie proti osýpkam je v krízach prioritným zdravotným zásahom.

5. Pokrytie: Preskúmajte údaje o pokrytí pre vysídlené a hostiteľské obyvateľstvo s cieľom vyhodnotiť, či pokrytie bežného očkovania proti osýpkam alebo kampane pre osýpky bolo v predchádzajúcich troch rokoch vyššie ako 90 percent. Ak bolo pokrytie očkovaním nižšie ako 90 percent, je neznáme alebo existujú pochybnosti, uskutočnite kampaň pre osýpky. Zároveň podávajte
6. doplnkový vitamín A. Zabezpečte, aby aspoň 95 percent novo prichádzajúcich detí do osídlenia vo veku od šesť mesiacov do 15 rokov bolo očkovaných.
- Vekové rozsahy: Niektoré staršie deti mohli vynechať bežné očkovanie či kampane pre osýpky, prípadne ešte nemali osýpky. Tieto deti zostávajú ohrozené infekciou osýpok a môžu nakaziť dojčatá a mladšie deti, ktorým hrozí vyššie riziko úmrtia na toto ochorenie. Očkujte preto deti do veku 15 rokov. Ak to nie je možné, uprednostnite deti vo veku 6 – 59 mesiacov.
 - Opakované očkovania: Všetky deti vo veku od deväť mesiacov do 15 rokov majú v rámci štandardných vnútroštátnych očkovacích programov dostať dve dávky očkovacej látky proti osýpkam. Deti vo veku šesť až deväť mesiacov,
8. ktoré dostali očkovaciu látku proti osýpkam (napríklad v kampani v rámci mimoriadnej situácie), majú dostať ďalšie dve dávky v odporúčanom veku podľa vnútroštátneho harmonogramu (zvyčajne vo veku deväť mesiacov a 15 rokov vo vysokorizikových oblastiach).

Detská obrna: O kampaniach pre detskú obrnu uvažujte v prípade, že dôjde k vypuknutiu nákazy detskej obrny alebo sú ohrozené eradikačné kampane, ako je stanovené v publikácii Očkovanie v akútnych humanitárnych krízach: rámec rozhodovania.

Pozrite si aj kapitolu Základná zdravotná starostlivosť, štandard Prenosné choroby 2.1.1: Prevencia.

Národný program EPI : Okamžite obnovte program EPI na ochranu detí pred osýpkami, záškrtom a čiernym kašľom a zníženie rizika respiračných ochorení. Národné programy EPI môžu vyžadovať doplnkové očkovacie látky. Pozrite si kapitolu Základná zdravotná starostlivosť, štandard Prenosné choroby 2.1.4: Pripravenosť a reakcia na vypuknutie nákazy.

Bezpečnosť očkovacích látok: Vždy zaistite bezpečnosť očkovacích látok. Dodržiavajte pokyny výrobcu na uchovávanie a chladenie. Pozrite si štandard Zdravotné systémy 1.3: Základné lieky a zdravotnícke pomôcky.

Informovaný súhlas: Získajte informovaný súhlas s podaním očkovacej látky od rodičov alebo opatrovateľov. To zahŕňa porozumenie rizikám a potenciálnym vedľajším účinkom.

Štandard Zdravie detí 2.2.2:

Starostlivosť v oblasti novorodeneckých a detských chorôb

Deti majú prístup k prioritnej zdravotnej starostlivosti, ktorá rieši hlavné príčiny novorodeneckej a detskej chorobnosti a úmrtnosti.

Kľúčové kroky

1. Poskytujte primeranú zdravotnú starostlivosť na rôznych úrovniach (zariadenia, mobilné kliniky alebo komunitné programy).
 - Použite usmernenia „Zdravie novorodencov v humanitárnych kontextoch“, ktoré obsahujú informácie o základnej starostlivosti o novorodencov. Pozrite si Citované a ďalšie zdroje.
 - Zvážte prijatie štandardov integrovaného komunitného vedenia prípadov (iCCM) a integrovaného manažmentu detských chorôb (IMCI).
2. Vytvorte štandardizovaný systém hodnotenia a triáže vo všetkých zariadeniach, ktoré poskytujú starostlivosť o chorých novorodencov alebo deti.
 - Zabezpečte, aby deti s prejavmi nebezpečenstva (neschopné piť alebo byť dojčené, deti, ktoré všetko vyvrátia, majú kŕče a sú letargické alebo v bezvedomí) dostali okamžitú liečbu.
 - V kontextoch so zvýšeným rizikom zahrňte hodnotenie traumy a chemickej otravy.
3. Sprístupnite základné lieky vo vhodných dávkach a formách na liečbu bežných detských chorôb na všetkých úrovniach starostlivosti.
4. Kontrolujte u detí rast a výživový stav.
 - Všetky podvýživné deti odkážte na výživové služby.
 - Poskytujte liečbu v zariadení pre deti trpiace závažnou akútnou podvýživou s komplikáciami.
5. V situáciách s vysokým rizikom vypuknutia nákazy vytvorte primeraný protokol vedenia prípadov na liečbu detských chorôb a chorôb, ktorým je možné predchádzať očkovaním, ako sú záškrt a čierny kašeľ.
 - Pokiaľ možno používajte existujúce protokoly.
6. Vypracujte informácie o zdravotnej výchove, ktoré budú podnecovať rodiny, aby si osvojili zdravé správanie a používali postupy prevencie ochorení.
 - Podporujte opatrenia, ako sú výhradné dojčenie, kŕmenie dojčiat, umývanie rúk či udržiavanie dojčiat v teple, a podnecujte vývin v ranom detstve.

7. Vypracujte informácie o zdravotnej výchove, ktoré budú podnecovať ľudí, aby vyhľadali včasnú starostlivosť v prípade akéhokoľvek ochorenia detí alebo novorodencov, ako je napríklad horúčka, kašeľ alebo hnačka.
- Prijmite opatrenia na začlenenie detí bez dospelaj osoby alebo rodiča, ktorí by sa o ne starali.
8. Identifikujte deti so zdravotným postihnutím alebo oneskoreným vývinom.
- Poskytujte poradenstvo o službách starostlivosti alebo rehabilitácie a umožnite odkazovanie na ne.

Kľúčové ukazovatele

Hrubá miera úmrtnosti detí do päť rokov

- Menej ako 2 úmrtia na 10 000 osôb za deň. Pozrite si dodatok 3 s výpočtami

Účinná antimalarická liečba poskytovaná včas všetkým deťom mladším ako päť rokov s maláriou

- V priebehu 24 hodín od nástupu príznakov
- Výnimka pre deti mladšie ako päť rokov so závažnou akútnou podvýživou

Doplňkové orálne rehydratačné soli (ORS) a zinok poskytované včas všetkým deťom mladším ako päť rokov s hnačkou

- V priebehu 24 hodín od nástupu príznakov

Vhodná starostlivosť poskytovaná včas všetkým deťom mladším ako päť rokov so zápalom pľúc

- V priebehu 24 hodín od nástupu príznakov

Poznámky k usmerneniam

Základná starostlivosť o novorodencov: Poskytnite všetkým novorodencov odbornú starostlivosť pri narodení, ideálne v zdravotníckom zariadení a podľa usmernení, ktoré si pozrite v publikáciách „Integrované riadenie tehotenstva a pôrodu“ (IMPAC) a „Zdravie novorodencov v humanitárnych kontextoch“. Bez ohľadu na to, či pôrod prebehne s odbornou starostlivosťou alebo bez nej, základná starostlivosť o novorodencov zahŕňa tieto prvky:

- tepelná starostlivosť (oddialte kúpanie a udržiavajte dieťa v suchu a teple s kožným kontaktom s matkou),
- prevencia infekcií (podporujte postupy čistého pôrodu, umývanie rúk, postupy čistej pupočnej šnúry a starostlivosť o kožu a oči),
- podpora kŕmenia (okamžité a výhradné dojčenie, nevyhadzovanie kolostra),
- monitorovanie (vyhodnoťte príznaky nebezpečenstva infekcií alebo stavov, ktoré si môžu vyžadovať odkázanie) a

- popôrodná starostlivosť (v prvom týždni života ju poskytujte doma alebo v blízkosti domova, pričom prvých 24 hodín je najvhodnejších na návštevu na účely popôrodnej starostlivosti; cieľom majú byť tri domáce návštevy počas prvého týždňa života).

Integrovaný manažment detských chorôb (IMCI) sa zameriava na starostlivosť o deti mladšie ako päť rokov na úrovni primárnej zdravotnej starostlivosti. Po zavedení IMCI zapracujte klinické usmernenia do štandardných protokolov a riadne vyškóľte zdravotníckych pracovníkov.

1 Integrované komunitné vedenie prípadov (iCCM) je metóda poskytovania včasnej a účinnej liečby malárie, zápalu pľúc a hnačky u ľudí s obmedzeným prístupom k zdravotníckym zariadeniam, najmä u detí mladších ako päť rokov.

2 Liečba hnačky: Deti s hnačkou liečte doplnkovými orálnymi rehydratačnými soľami (S) s nízkou osmolalitou a zinkom. Zinok skracuje trvanie hnačky a ORS bráni dehydratácii. Nabádajte ošetrovateľov, aby počas epizódy pokračovali v dojčení alebo ho zvýšili a aby po jej skončení celkovo zvýšili kŕmenie.

3 Liečba zápalu pľúc: Ak majú deti kašeľ, vyšetríte, či ich dýchanie nie je zrýchlené, či sa im nedýcha ťažko a či nevťahujú hrudník. Ak sú tieto príznaky prítomné, liečte vhodným perorálnym antibiotikom. Deti so známkami nebezpečenstva alebo so závažným zápalom pľúc odkážte na prioritnú starostlivosť.

4 Zrýchlené dýchanie je vekovo špecifické:

Narodenie – 2 mesiace: > 60/min.	12 mesiacov: > 50/min.
1 – 5 rokov: > 40/min.	5 rokov: > 20/min.

HIV: Ak je prevalencia HIV vyššia ako 1 percento, otestujte všetky deti so závažnou akútnou podvýživou. Matky a ošetrovatelia detí vystavených HIV potrebujú prispôbenú podporu a poradenstvo. Pozrite si štandardy Potravinová bezpečnosť a výživa.

Kŕmenie odlúčených detí: Zabezpečte kontrolované kŕmenie odlúčených detí alebo detí bez sprievodu.

Aspekty ochrany detí: Využite bežné zdravotné služby na identifikovanie zanedbávania, zneužívania a vykorisťovania detí. Prípady odkážte na služby ochrany detí. Začleňte postupy identifikácie a rodovo citlivého vedenia prípadov do bežných zdravotných služieb pre matky a dojčatá, deti a dospelých.

Odkazovanie na výživové služby: Pozrite si štandard Potravinová bezpečnosť a výživa 3: Nedostatok mikroživín a štandard Riadenie v oblasti výživy 2.2: Závažná akútna podvýživa.

Znečistenie vzduchu v domácnostiach: Zvážte poskytovanie alternatívnych sporákov na zníženie dymu a výparov pri varení a respiračných ochorení, ktoré spôsobujú.

Pozrite si štandard Prístrešie a osídlenie 3: Obytný priestor a štandard 4: Výbava domácnosti.

Otrava: Pozrite si dodatok 4.

2.3 Sexuálne a reprodukčné zdravie

Od začiatku krízy musí byť dostupná kritická, život zachraňujúca sexuálna a reprodukčná starostlivosť. Čo najskôr, ako je to možné, zavedte komplexné služby.

Tieto kritické služby sú súčasťou integrovanej reakcie v oblasti zdravia a podporuje ich používanie súprav reprodukčného zdravia. Pozrite si štandard Zdravotné systémy 1.3: Základné lieky a zdravotnícke pomôcky.

Komplexná sexuálna a reprodukčná zdravotná starostlivosť zahŕňa rozšírenie existujúcich služieb, pridanie chýbajúcich služieb a zvýšenie kvality. Pochopenie architektúry zdravotných systémov pomôže stanoviť, ako možno tieto aspekty podporiť. Pozrite si štandardy Zdravotné systémy 1.1 až 1.5.

Všetci ľudia vrátane ľudí v humanitárnych situáciách majú právo na sexuálne a reprodukčné zdravie. Sexuálna a reprodukčná zdravotná starostlivosť musí rešpektovať kultúrne pozadie a náboženské presvedčenia komunity a zároveň spĺňať univerzálne uznávané medzinárodné štandardy ľudských práv. Pristupujte citlivo k potrebám dospelých, starších ľudí, osôb so zdravotným postihnutím a ohrozeného obyvateľstva bez ohľadu na sexuálnu orientáciu či rodovú identitu.

V mimoriadnych situáciách sa zvyšuje riziko sexuálneho násillia vrátane vykorisťovania a zneužívania. Všetci aktéri musia spolupracovať pri prevencii a reakcii v úzkej koordinácii so sektorom ochrany. Informácie zhromažďujte bezpečne a eticky. Údaje poskytujte jedine podľa schválených protokolov. Pozrite si Zásady ochrany a štandard Zdravotné systémy 1.5: Zdravotné informácie.

Štandard Sexuálne a reprodukčné zdravie 2.3.1: Reprodukčná, materská a novorodenecká zdravotná starostlivosť

Ľudia majú prístup k zdravotnej starostlivosti a plánovaniu rodiny, ktoré predchádzajú nadmernej materskej a novorodeneckej chorobnosti a úmrtnosti.

Kľúčové kroky

1. Zabezpečte, aby boli vždy dostupné služby čistého a bezpečného pôrodu, základnej starostlivosti o novorodencov a núdzovej obšetrickej a novorodeneckej starostlivosti.
 - Vytvorte systém odkazovania s komunikáciou a prepravou z komunity do zdravotníckeho zariadenia alebo nemocnice, ktoré fungujú nepretržite.
2. Ak nemožno zaručiť prístup ku kvalifikovaným poskytovateľom zdravotnej starostlivosti alebo zdravotníckym zariadeniam, poskytnite všetkým viditeľne tehotným ženám balíčky pre čistý pôrod.

3. Na základe konzultácií s komunitou sa usilujte pochopiť miestne preferencie, praktiky a postoje voči antikoncepcii.
 - S mužmi, ženami a dospelými chlapcami a dievčatami diskutujte samostatne a v súkromí.
4. V zdravotníckych zariadeniach sprístupnite rôzne dlhodobé pôsobiacie reverzibilné a krátkodobé pôsobiacie antikoncepčné metódy na základe dopytu v súkromnom a dôvernom prostredí.
 - Poskytujte poradenstvo, ktoré zdôrazňuje informovanú voľbu a účinnosť.

Kľúčové ukazovatele

Vždy je dostupná odborná núdzová obštrická a novorodenecká starostlivosť

- Základná núdzová obštrická a novorodenecká starostlivosť: minimálne päť zariadení na 500 000 ľudí
- Komplexná núdzová obštrická a novorodenecká starostlivosť: minimálne jedno zariadenie na 500 000 ľudí

Percento pôrodov s účasťou kvalifikovaného pracovníka

1 Minimálny cieľ: 80 percent

Dostupný systém odkazovania v prípade obštrickej a novorodeneckej pohotovosti

- Dostupný 24 hodín denne, 7 dní v týždni

Percento pôrodov cisárskym rezom v zdravotníckych zariadeniach

2 Cieľ: 5 – 15 percent

Všetky primárne zdravotné strediská hlásia dostupnosť aspoň štyroch metód antikoncepcie v rozmedzí troch až šiestich mesiacov od začiatku krízy.

Poznámky k usmerneniam

3 Núdzová obštrická a novorodenecká starostlivosť: Približne 4 percentá z každej populácie tvoria tehotné ženy a približne 15 percent z nich sa počas tehotenstva alebo v čase pôrodu stretne s neočakávanou obštrickou komplikáciou, ktorá si vyžiada núdzovú obštrickú starostlivosť. Približne 5 – 15 percent pôrodov si bude vyžadovať chirurgický zákrok, napríklad cisársky rez. Celosvetovo 9 – 15 percent 4 orodencov potrebuje život zachraňujúcu núdzovú starostlivosť. Približne 5 – 10 percent novorodencov pri narodení nedýcha spontánne a potrebuje stimuláciu a polovica z nich potrebuje resuscitáciu. Medzi hlavné dôvody neschopnosti dýchať patria predčasný pôrod alebo akútne pôrodné udalosti vedúce k závažnej asfyxii.

Pozrite si kapitolu Základná zdravotná starostlivosť, štandard Zdravie detí 2.2.2: Starostlivosť v oblasti novorodeneckých a detských chorôb.

Základná núdzová obštrická a novorodenecká starostlivosť zahŕňa parenterálne antibiotiká, uterotoniká (parenterálny oxytocín, misoprostol), parenterálne antikonvulzíva (sírany horečnaté), vybratie zachovaných produktov pôrodu pomocou vhodných pomôcok, ručné vybratie placenty, asistovaný vaginálny pôrod (vákuová extrakcia) a resuscitáciu matky a novorodenca.

Komplexná núdzová obštrická a novorodenecká starostlivosť zahŕňa všetky položky uvedené vyššie, ako aj chirurgický zákrok pod všeobecnou anestéziou (cisársky rez, laparotómia) a racionálnu a bezpečnú transfúziu krvi so štandardnými bezpečnostnými opatreniami. Popôrodná starostlivosť je život zachraňujúcim zásahom a je súčasťou núdzovej obštrickej a novorodeneckej starostlivosti. Jej cieľom je znížiť úmrtia a utrpenie následkom komplikácií (spontánneho) potratu a nebezpečnej interrupcie. Liečba zahŕňa zabránenie krvácaniu (podľa možnosti chirurgickým zákrokom) a sepe a poskytnutie profylaxie proti tetanu.

Rozhodujúce je, aby boli vždy dostupné služby základnej aj komplexnej núdzovej obštrickej a novorodeneckej starostlivosti.

Systém odkazovania by mal zabezpečiť, aby ženy alebo novorodenci mali k dispozícii prostriedky na cestovanie do a zo zariadenia primárnej zdravotnej starostlivosti so základnou núdzovou obštrickou a novorodeneckou starostlivosťou a do nemocnice s komplexnou núdzovou obštrickou a novorodeneckou starostlivosťou.

Plánovanie rodiny: Komunikujte s rôznymi skupinami v komunite, aby ste pochopili preferencie a kultúrne postoje. Zaisťte, aby členovia komunity vedeli, kde a ako sa môžu dostať k antikoncepcii. Poskytujte informácie vo viacerých formátoch a jazykoch, aby sa zaisťila prístupnosť. Zapojte lídrov komunity do šírenia informácií.

Poradenstvo v oblasti antikoncepcie by mali poskytovať vyškolení poskytovatelia, ktorí rozumejú preferenciám, kultúre a kontextu klienta. Poradenstvo musí kladť dôraz na dôvernú a súkromie, dobrovoľný a informovaný výber a súhlas, účinnosť lekárskech a nelekárskych metód, možné vedľajšie účinky, riadenie a následné sledovanie, ako aj na usmernenia na prípadné odstránenie antikoncepcijnej pomôcky.

Musí byť bezprostredne dostupná škála typov antikoncepcie na uspokojenie očakávaného dopytu. Poskytovatelia by mali byť vyškolení na odstraňovanie dlhodobopôsobiacich reverzibilných antikoncepcijných pomôcok.

Ďalšie služby: Čo najskôr začnite poskytovať ďalšiu materskú a novorodeneckú starostlivosť vrátane predpôrodnej a popôrodnej starostlivosti.

Koordinácia s inými sektormi: V koordinácii so sektorom výživy zaisťte, aby boli tehotné a dojčiacie ženy podľa potreby odkázané na výživové služby, napríklad v súvislosti s cieľným doplnkovým kŕmením. Pozrite si kapitolu Potravinová bezpečnosť a výživa, štandardy Riadenie v oblasti výživy 2.1 a 2.2.

Štandard Sexuálne a reprodukčné zdravie 2.3.2: Sexuálne násilie a klinický postup v prípade znásilnenia

Ľudia majú prístup k zdravotnej starostlivosti, ktorá je bezpečná a reaguje na potreby osôb, ktoré zažili sexuálne násilie.

Kľúčové kroky

1. Identifikujte vedúcu organizáciu, ktoré bude koordinovať medzisektorový prístup k znižovaniu rizika sexuálneho násillia, zaistiť odkazovanie a bude poskytovať holistickú podporu obetiam.
 - V koordinácii s ďalšími sektormi posilnite prevenciu a reakciu.
2. Informujte komunitu o dostupných službách a význame vyhľadania okamžitej lekárskej starostlivosti po sexuálnom násillí.
 - Čo najskôr (v priebehu 72 hodín od vystavenia) poskytnite postexpozičnú profylaxiu HIV.
 - V priebehu 120 hodín poskytnite núdzovú antikoncepciu.
3. Vytvorte v zdravotníckych zariadeniach bezpečné priestory na prijímanie osôb, ktoré zažili sexuálne násilie, a poskytovanie klinickej starostlivosti a odkazovania.
 - Viditeľne prezentujte a používajte jasné protokoly a zoznam práv pacientov.
 - Vyškólte zdravotníckych pracovníkov v oblasti podpornej komunikácie, zachovávaní dôvernosti a ochrany informácií a údajov obetí.
4. Sprístupnite osobám, ktoré zažili sexuálne násilie, klinickú starostlivosť a možnosť odkázania na iné podporné služby.
 - Zabezpečte mechanizmy odkazovania v prípade život ohrozujúcich, komplikovaných alebo závažných stavov.
 - Vytvorte mechanizmy odkazovania medzi zdravotnými, právnymi, ochrannými, bezpečnostnými, psychosociálnymi a komunitnými službami.

Kľúčové ukazovatele

Všetky zdravotnícke zariadenia majú vyškolených pracovníkov, dostatok potrieb a vybavenia na klinické poskytovanie služieb pre osoby, ktoré zažili znásilnenie, v súlade s vnútroštátnymi alebo medzinárodnými protokolmi

1 tky osoby, ktoré zažili sexuálne násilie, potvrdia, že dostali zdravotnú starostlivosť bezpečným a dôverným spôsobom

2 tky oprávnené osoby, ktoré zažili sexuálne násilie, dostanú:

- Postexpozičnú profylaxiu v priebehu 72 hodín od incidentu alebo vystavenia
- Núdzovú antikoncepciu v priebehu 120 hodín od incidentu alebo vystavenia

3 Námky k usmerneniam

Prevenca sexuálneho násilia a znásilnenia si vyžaduje opatrenia naprieč všetkými sektormi. Pozrite si kapitolu WASH, štandard Zásobovanie vodou 2.1, pozrite si kapitolu WASH, štandard Nakladanie s exkrementmi 3.2, pozrite si kapitolu Potravinová bezpečnosť a výživa, štandard Potravinová pomoc a výživa 6.3 a štandard Živobytie 7.2, štandardy Prístrešie a osídlenie 2 a 3, pozrite si zásadu ochrany a záväzky Základnej humanitárnej normy 4 a 8. Pozrite si štandard Zdravotné systémy 1.1 až 1.3, kde nájdete ďalšie informácie o vytváraní bezpečných zdravotníckych zariadení a poskytovaní bezpečnej starostlivosti.

Vo všetkých zariadeniach primárnej zdravotnej starostlivosti a mobilných tímoch musí byť k dispozícii klinická starostlivosť vrátane starostlivosti o duševné zdravie a mechanizmov odkazovania pre obeť. Pozrite si štandard Zdravotné systémy 1.2 a štandard Základná zdravotná starostlivosť 2.5. To zahŕňa vyškolených pracovníkov, ktorí poskytujú empatickú, včasnú a dôvernú liečbu a poradenstvo všetkým deťom, dospelým a starším ľuďom v týchto oblastiach:

- 7 núčzová antikoncepcia,
 - tehotenské testy, informácie o možnostiach tehotenstva a odkázanie na bezpečnú interrupciu v maximálnej nožnej zákonnej miere,
 - prezumpatívna liečba STI,
 - postexpozičná profylaxia na prevenciu prenosu HIV, pozrite si štandard Zdravie 2.3.3: HIV
 - prevencia hepatitídy B,
 - starostlivosť o rany a prevencia tetanu a
 - odkázanie na ďalšie služby, napríklad iné zdravotné, psychologické, právne a sociálne služby.

Zabezpečte spravodlivé rodové rozloženie zdravotníckych pracovníkov, ktorí plynulo hovoria miestnym jazykom a jazykom pacientov, a vyškolte ženských a mužských sprievodcov a tlmočníkov, ktorí budú poskytovať nediskriminačné a nezaujaté služby. Vyškolenie zdravotníckych pracovníkov v oblasti klinickej starostlivosti o osoby, ktoré zažili sexuálne násilie, s dôrazom na podpornú komunikáciu, históriu a vyšetrenie, liečbu a poradenstvo. Pokiaľ je to možné a potrebné, poskytnite školenie o lekársko-právnom systéme a zbere forenzných dôkazov.

Deti, ktoré zažili sexuálne násilie: O deti sa majú starať zdravotníckí pracovníci vyškolení v starostlivosti o deti po znásilnení. Umožnite deťom zvoliť si pohlavie zdravotníckeho pracovníka. Do všetkých prípadov rýchlo zapojte špecializovaných aktérov v oblasti ochrany.

Zapojenie komunity: Pracujte s pacientmi a komunitou s cieľom zlepšiť prístupnosť a prijateľnosť starostlivosti a zavádzať programy prevencie počas celej krízy. Zabezpečte mechanizmy dôvernej a rýchlej spätnej väzby. Zapojte ženy, mužov, dospievajúce dievčatá a chlapcov, ako aj ohrozené obyvateľstvo, ako sú osoby so zdravotným postihnutím a skupiny LGBTQI.

Právne rámce: Berte ohľad na vnútroštátny lekársko-právny systém a príslušné právne predpisy o sexuálnom násilí. Informujte obeť o prípadných zákonoch o povinnom nahlasovaní, ktoré by mohli obmedziť dôvernosť informácií, ktoré pacienti poskytnú poskytovateľom zdravotnej starostlivosti. Môžu mať síce vplyv na ich rozhodnutie pokračovať vo vyhľadávaní starostlivosti, je však nutné ich dodržiavať.

V mnohých krajinách je vyvolaný potrat zákonný v prípadoch, ako je znásilnenie. Ak je to tak, je potrebné poskytnúť prístup k týmto službám a odkazovanie na ne bez diskriminácie.

Hoci riešenie problému sexuálneho násillia je kľúčové, počas humanitárnych kríz sú rozšírené aj formy rodovo podmieneného násillia (RPN), ako je domáce násillie, detské a nútené manželstvo a mrženie ženských pohlavných orgánov. V niektorých situáciách počas krízy sa výskyt týchto foriem môže dokonca zvyšovať, čo má významné, jedinečné vplyvy na zdravie (fyzické, pohlavné, duševné) jednotlivcov a vyžaduje si špecifické reakcie. V medzinárodných usmerneniach sa čoraz častejšie spomína nielen sexuálne násillie, ale aj tieto iné formy RPN a ich vplyv na zdravie. [Pozrite si Usmernenia IASC k integrácii zásahov v oblasti rodovo podmieneného násillia do humanitárnej činnosti.](#)

Štandard Sexuálne a reprodukčné zdravie 2.3.3: HIV

Ľudia majú prístup k zdravotnej starostlivosti, ktorá predchádza prenosu HIV a znižuje chorobnosť a úmrtnosť v jeho dôsledku.

Kľúčové kroky

1. Zavedte a dodržiavajte štandardné bezpečnostné opatrenia a postupy na bezpečné a racionálne používanie transfúzie krvi.
2. Poskytnite antiretrovírusovú liečbu (ARL) každému, kto ju už užíva, vrátane žien v programoch prevencie prenosu z matky na dieťa.
 - Aktívne vyhľadávajte ľudí žijúcich s HIV, aby mohli pokračovať v liečbe.
3. Poskytujte lubrikované mužské kondómy, ako aj ženské kondómy, ak ich už obyvatelia používajú.
 - Spolupracujte s lídrami a dotknutým obyvateľstvom s cieľom pochopiť miestne používanie kondómov, zvýšiť ich prijímanie a zaistiť ich kultúrne primeranú distribúciu.
4. Ak je prevencia HIV vyššia ako 1 percento, ponúknite testovanie všetkým tehotným ženám.

Poznámka: Organizácia Caritas Internationalis ani jej členovia nepodporujú používanie akejkoľvek formy umelej antikoncepcie ani ju nedistribuuju.

5. V prípade osôb, ktoré zažili sexuálne násilie alebo vystavenie v práci, začinite s postexpozíčnou profylaxiou (PEP) čo najskôr, v každom prípade v priebehu 72 hodín od vystavenia.
6. Poskytnite profylaxiu kotrimoxazolom na oportúnne infekcie:
 - a. pacientom žijúcim s HIV a
 - b. deťom vo veku štyri až šesť týždňov narodeným matkám žijúcim s HIV. Pokračujte, kým infekciu HIV nemožno vylúčiť.
3. Zabezpečte, aby zariadenia primárnej zdravotnej starostlivosti mali k dispozícii antibiotiká a pacientom s príznakmi STI poskytovali syndrémovú liečbu.

Kľúčové ukazovatele

Všetka krv používaná na transfúziu sa vyšetruje a neobsahuje infekcie prenášané transfúziou vrátane HIV

Percento ľudí, ktorí predtým dostávali antiretrovírusovú liečbu (ART), aj naďalej dostáva lieky na ART

- 90 percent

Percento žien, ktoré vyhľadajú zdravotné služby a sú testované na HIV, ak je prevalencia HIV vyššia ako 1 percento

- 90 percent

Percento osôb, ktoré boli potenciálne vystavené HIV, navštívili zdravotnícke zariadenia a dostali PEP v priebehu 72 hodín od vystavenia

- 100 percent

Percento dojčiat vystavených HIV, ktoré dostali kotrimoxazol vo veku štyri až šesť mesiacov

- 95 percent

Poznámky k usmerneniam

1

klúčové opatrenia uvedené vyššie by mali platiť vo všetkých humanitárnych krízach bez ohľadu na miestnu epidemiológiu HIV.

Zapojte dotknutú komunitu a kľúčové skupiny obyvateľstva (zdravotnícki pracovníci, lídri, ženy, LGBTQI ľudia, osoby so zdravotným postihnutím) do poskytovania služieb v oblasti HIV a zaistite, aby vedeli, kde sa dostanú k antiretrovírusovým (ARV) liekom.

2

už existuje združenie ľudí žijúcich s HIV, konzultujte s nimi a zapojte ich do návrhu a realizácie programu.

Užitočná je distribúcia kondómov v rámci jednotlivých skupín organizovaná komunitou. Predstavitelia kľúčových skupín obyvateľstva a dospelávajúci často vedia, kde sa členovia ich skupín a vrstevníci združujú, a môžu im rozdávať kondómy ako

3. **provoľníci.** Vzdelávajte kľúčové skupiny obyvateľstva s použitím kultúrnej primeraných informácií o správnom používaní a likvidácii použitých kondómov. Sprístupnite kondómy komunite, pracovníkom podporných agentúr, uniformovaným pracovníkom, vodičom vozidiel rozvážajúcich pomoc a ďalším osobám.

Transfúzia krvi: Pozrite si štandardy Zdravotné systémy 1.1 a 1.3.

4. **Postexpozícia starostlivosť a liečba** by mali zahŕňať poradenstvo, hodnotenie rizika vystavenia HIV, informovaný súhlas, hodnotenie zdroja a poskytovanie antiretrovirových liekov. Neposkytujte PEP osobe, o ktorej je známe, že žije s HIV. Hoci pred začatím PEP sa odporúča poradenstvo a testovanie, ak to nie je uskutočniteľné, neodkladajte začatie PEP. Pozrite si kapitolu Základná zdravotná starostlivosť, štandard

6. **Sexuálne a reprodukčné zdravie 2.3.2: Sexuálne násilie a klinický postup v prípade znásilnenia.**

Komplexné činnosti súvisiace s HIV v krízach: Čo najskôr, ako je to možné, zavedte nasledujúce činnosti:

7. **Vedomie o HIV:** Poskytujte verejnosti, najmä ohrozenejším skupinám obyvateľstva, prístupné informácie o prevencii HIV a iných STI.

8. **Prevencia HIV:** Poskytujte vysokorizikovým skupinám obyvateľstva služby na zníženie ujmy, ako sú sterilné injekčné pomôcky a opiátová substitučná terapia pre ľudí, ktorí injekčne užívajú drogy, pokiaľ tieto služby už existujú. Pozrite si štandard Základná zdravotná starostlivosť 2.5: Starostlivosť o duševné zdravie.

Poradenstvo a testovanie na HIV: Vytvorte (alebo obnovte) poradenské a testovacie služby spojené so začatím ART. Prioritné skupiny na testovanie HIV sú tehotné ženy a ich partneri, deti so závažnou akútnou podvýživou, ak je prevalencia HIV vyššia ako 1 percento, a ďalšie ohrozené skupiny.

Stigmatizácia a diskriminácia: Rozhodujúce je zaistiť, aby stratégie a programy nezvyšovali stigmatizáciu. Snažte sa aktívne znižovať stigmatizáciu a diskrimináciu v oblastiach so známym vysokým indexom stigmatizácie a diskriminačným správaním.

Zásahy pomocou ART: Čo najskôr rozšírite antiretrovirovú liečbu na všetkých, ktorí ju potrebujú – nielen na ľudí, ktorí ju dostávali už predtým.

Prevencia prenosu z matky na dieťa: Testujte tehotné ženy a ich partnerov a poskytujte včasnú diagnostiku HIV u dojčiat. Poskytujte ART ženám, o ktorých sa už vie, že sú pozitívne, alebo ktoré majú nové pozitívne testy na HIV. Dojčatá s pozitívnym testom odkážte na pediatrické služby v oblasti HIV. Poskytujte usmernenia o kŕmení dojčiat špecifické pre ženy žijúce s HIV, ako aj podporu na udržanie a dodržiavanie kŕmenia. Pozrite si kapitolu Potravinová bezpečnosť a výživa, štandardy Kŕmenie dojčiat a malých detí 4.1 a 4.2.

Služby v prípade súbežnej infekcie HIV/TBC: Poskytujte skríning na TBC a mechanizmy odkazovania ľuďom žijúcim s HIV. Poskytujte liečbu TBC ľuďom, ktorí boli už predtým zapojení do programu liečby. Pozrite si kapitolu Základná zdravotná starostlivosť, štandard Prenosné choroby 2.1.3: Diagnóza a vedenie prípadov. Prepojte služby

testovania na TBC a HIV v prostrediach s vysokou prevenciou a zavedte kontrolu infekcie TBC v prostrediach zdravotnej starostlivosti.

2.4 Starostlivosť v prípade zranenia a traumy

V každej kríze možno veľkú záťaž, pokiaľ ide o chorobnosť a úmrtnosť, pričítať zraneniam. Zvýšený dopyt po službách traumatologickej starostlivosti pravdepodobne rýchlo prekročí kapacity miestnych zdravotných systémov. V záujme zníženia vplyvu zranení a rizika kolapsu zdravotného systému zabezpečte systematickú triáž a riadenie hromadných úrazov spolu so základnou pohotovosťou, bezpečnou operačnou a rehabilitačnou starostlivosťou. Táto časť sa týka reakcie zdravotného systému na fyzické zranenia. Špecifické usmernenia týkajúce sa otravy, duševného zdravia a sexuálneho násillia sa nachádzajú v iných častiach. Pozrite si dodatok 4: Otrava, štandard Základná zdravotná starostlivosť 2.5 a štandard Základná zdravotná starostlivosť, Sexuálne a reprodukčné zdravie 2.3.2.

Štandard Starostlivosť v prípade zranenia a traumy 2.4: Starostlivosť v prípade zranenia a traumy

Ľudia majú počas kríz prístup k bezpečnej a účinnej traumatologickej starostlivosti na predchádzanie zabránilnej úmrtnosti, chorobnosti, utrpeniu a zdravotnému postihnutiu.

Kľúčové kroky

1. Poskytujte starostlivosť v prípade traumy na všetkých úrovniach všetkým pacientom.
 - Rýchlo vytvorte bezpečné systémy odkazovania medzi zariadeniami a z dotknutých komunít do zariadení.
 - Ak obyvateľstvu nie je prístupná starostlivosť v zariadeniach s pevnou konštrukciou, vytvorte mobilné kliniky alebo poľné nemocnice.
2. Zabezpečte, aby zdravotnícki pracovníci mali zručnosti a poznatky na ošetrovanie zranení.
 - Zapojte všetky úrovne od špecialistov prvého zásahu až po lekárov poskytujúcich konečnú chirurgickú a anesteziologickú starostlivosť.
3. Vypracujte alebo posilnite štandardizované protokoly pre triáž a starostlivosť v prípade zranenia a traumy.
 - Zahrňte systémy odkazovania pre ochranu detí, osoby, ktoré zažili sexuálne násillie, a osoby vyžadujúce duševnú a psychosociálnu podporu.
4. Poskytnite profylaxiu tetanu všetkým ľuďom, ktorým hrozí riziko zranenia, zraneným ľuďom s otvorenými ranami a pracovníkom zapojeným do záchraných a čistiacich operácií.

5. Zabezpečte minimálne štandardy bezpečnosti a riadenia pre všetky zariadenia poskytujúce starostlivosť v prípade traumy a zranenia vrátane poľných nemocníc.
6. Zaistite včasný prístup zranených pacientov k rehabilitačným službám, prioritným asistenčným službám a mobilným pomôckam.
 - Uistite sa, že asistenčné pomôcky, ako sú invalidné vozíky a barle, alebo iné mobilné pomôcky možno opraviť na miestnej úrovni.
7. Zabezpečte včasný prístup k službám duševného zdravia a psychosociálnej podpore.
8. Zavedte alebo posilnite zdravotné informačné systémy tak, aby zahŕňali údaje o zraneniach a traume.
 - U všetkých traumatologických pacientov uprednostnite základnú klinickú dokumentáciu, ako sú individuálne zdravotné záznamy.
 - Používajte štandardné definície na začlenenie zranení do súborov údajov zdravotného informačného systému.

Kľúčové ukazovatele

Percento zdravotníckych zariadení, ktoré majú plán pre prípad katastrofy zahŕňajúci riadenie hromadných zranení, ktorý sa pravidelne kontroluje a nacvičuje

Percento zdravotníckych zariadení s protokolmi pre akútne zranenia zahŕňajúcimi formálne nástroje triáže

Percento zdravotníckych zariadení s pracovníkmi, ktorí absolvovali základné školenie o prístupe k akútnym zraneniam

Percento zdravotníckych zariadení, ktoré zaviedli opatrenia na zlepšenie kvality s cieľom znížiť základnú chorobnosť a úmrtnosť podľa dostupných údajov

Poznámky k usmerneniam

Školenie a rozvoj zručností v oblasti starostlivosti v prípade zranenia a traumy by mali zahŕňať:

- riadenie hromadných zranení pre pracovníkov, ktorí realizujú a koordinujú reakciu,
- základnú prvú pomoc,
- štandardizovanú triáž v teréne a v zdravotníckych zariadeniach a
- včasné rozpoznanie, resuscitáciu, ošetrovanie rán, kontrolu bolesti a časovo primeranú psychosociálnu podporu.

Mali by existovať alebo by sa mali vypracovať štandardizované protokoly týkajúce sa týchto aspektov:

- klasifikácia triáže na základe závažnosti pre bežné a núdzové situácie, ktorá zahŕňa hodnotenie, prioritizáciu, základnú resuscitáciu a kritériá núdzového odkazovania,
- núdzová starostlivosť prvej línie v mieste prístupu a
- odkazovanie na pohotovostnú a rozšírenú starostlivosť vrátane chirurgie, pooperačnej starostlivosti a rehabilitácie.

Minimálne štandardy bezpečnosti a kvality: Minimálne štandardy musia byť zaistené aj v prípadoch, keď sa poskytuje traumatologická starostlivosť v reakcii na akútnu udalosť alebo prebiehajúci konflikt. Medzi oblasti, ktorým sa treba venovať, patria:

- bezpečné a racionálne používanie liekov, pomôcok a krvných produktov vrátane dodávateľského reťazca,
- prevencia a kontrola infekcií,
- dostatočné dodávky energie na osvetlenie, komunikáciu a prevádzku základných zdravotníckych pomôcok, ako je zariadenie na núdzovú resuscitáciu a sterilizačné autoklávy, a
- zdravotnícke odpadové hospodárstvo.

Prvá pomoc na úrovni komunity: Včasná a vhodná prvá pomoc zo strany neodborných osôb zachraňuje životy, ak sa poskytuje bezpečným a systematickým spôsobom. Všetky osoby poskytujúce prvú pomoc by mali používať štruktúrovaný prístup k zraneným. Rozhodujúce je školenie v oblasti základnej starostlivosti o rany, ako je čistenie a obväzovanie.

1. Príprava prvej pomoci na úrovni domácnosti a komunity, ako aj usmernenia, kedy a kde je potrebné vyhľadať lekársku pomoc. Zvyšujte povedomie o rizikách závislých od kontextu, ako je nestabilná infraštruktúra alebo riziko zranenia pri pokusoch o záchranu.

2. Že je proces kategorizácie pacientov podľa závažnosti ich zranení a potreby starostlivosti. Identifikuje osoby, pre ktoré by bol okamžitý lekársky zásah najväčším prínosom. Existuje viacero systémov triáže. Jeden z najpoužívanejších systémov využíva päť farieb: červená pre pacientov najvyššej priority, žltá pre strednú prioritu, zelená pre nízku prioritu, modrá pre pacientov nad možnosti technickej kapacity zariadenia alebo pacientov vyžadujúcich paliatívnu starostlivosť a sivá pre mŕtvych.

3. Odborná núdzová starostlivosť prvej línie: Všetci zdravotnícki pracovníci vysokej úrovne, ako sú lekári, by mali byť kvalifikovaní v systematickom prístupe k akútne chorým a zraneným. Pozrite si prístup ABCDE v Medzinárodných usmerneniach IFRC pre prvú pomoc a resuscitáciu. V mnohých prostrediach možno pred prevozom pacienta do pokročilejších zariadení vykonať prvotné resuscitačné a život zachraňujúce zásahy, ako je podávanie tekutín a antibiotík, kontrola hemorágie a liečba 4. umotoraxu.

Anestéziologická, traumatologická a chirurgická starostlivosť: Núdzová, operačná a rehabilitačná starostlivosť by mali poskytovať iba organizácie s príslušnou odbornosťou. Poskytovatelia by mali pôsobiť v rámci svojho rozsahu odbornej praxe s

5) tatočnými prostriedkami na zachovanie svojich činností. Nevhodná alebo nedostatočná starostlivosť môže spôsobiť viac škody, ako keby sa neurobilo nič. Chirurgický zákrok poskytnutý bez primeranej predoperačnej a pooperačnej starostlivosti a priebežnej rehabilitácie môže viesť k neúspechu pri obnove funkčných schopností pacienta.

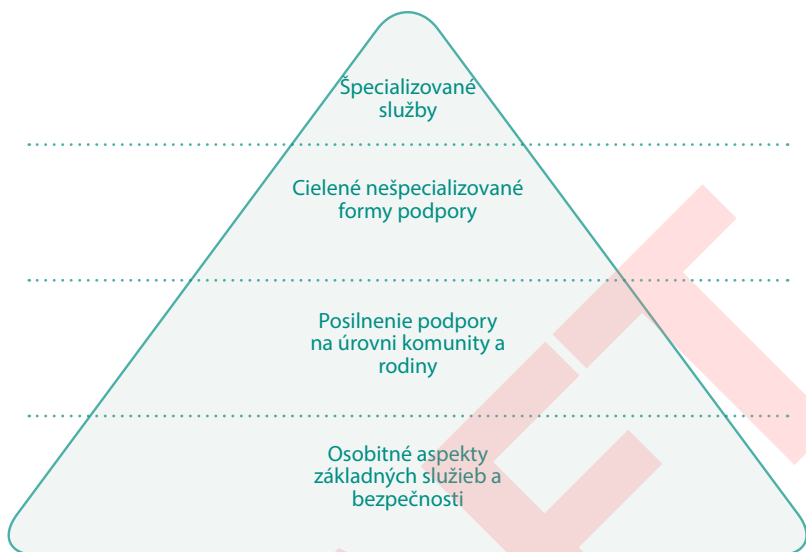
Polné nemocnice: Využitie dočasných poľných nemocní môže byť nutné najmä v 6) tých krízach a malo by sa koordinovať s MZ alebo riadiacimi agentúrami alebo ďalšími zdravotníckymi aktérmi. Štandardy a bezpečnosť starostlivosti by mali spĺňať vnútroštátne a medzinárodné normy. Pozrite si Citované a ďalšie zdroje s ďalšími 7) merneniami.

Rehabilitácia a sociálna reintegrácia: Včasná rehabilitácia môže zvýšiť prežívanie, maximalizovať vplyv lekárskeho a chirurgického zákroku a zvýšiť kvalitu života osôb, ktoré prežili zranenie. Zdravotnícke tímy s kapacitou hospitalizácie musia byť schopné poskytnúť skorú rehabilitáciu. Zmapujte existujúce rehabilitačné kapacity a štruktúry odkazovania a porozumejte prepojeniam medzi existujúcimi systémami 8) álného zabezpečenia a peňažnou podporou. Vytvorte prepojenia s miestnymi rehabilitačnými strediskami alebo komunitnými rehabilitačnými organizáciami pre nepretržitú starostlivosť.

9) d prepustením vezmite do úvahy ďalšie potreby pacientov s traumou a zranením vrátane osôb s existujúcim zdravotným postihnutím. Zabezpečte následnú kontrolu u lekára a kontrolu rehabilitácie, vzdelávanie pacientov a opatrovateľov, základné asistenčné pomôcky (ako sú barle a invalidné vozíky), duševnú a psychosociálnu podporu a prístup k ďalším základným službám. Vytvorte multidisciplinárne plány starostlivosti a tímy zahŕňajúce odborníkov na fyzickú rehabilitáciu a pracovníkov vyškolených v oblasti starostlivosti o duševné zdravie a psychosociálnej podpory. Duševná a psychosociálna podpora pre osoby so život meniaci zraneniami sa má začať poskytovať už v priebehu hospitalizácie. Rozhodujúce sú prepojenia na služby priebežnej podpory. Pozrite si štandard Základná zdravotná starostlivosť 2.5: Starostlivosť o duševné zdravie.

Osobitné aspekty starostlivosti – kontrola bolesti: Kvalitná kontrola bolesti po zranení znižuje výskyt zápalu pľúc a hlbokej žilovej trombózy a pomáha pacientom začať fyzioterapiu. Znižuje reakciu na fyziologický stres, čo vedie k zníženiu kardiovaskulárnej chorobnosti, a znižuje psychologický stres. Akútna bolesť z traumy sa má liečiť podľa obráteného rebríčka WHO pre bolesť. Od začiatku môže byť prítomná neuropatická bolesť následkom poranenia nervov, ktorá sa musí primerane liečiť. Pozrite si štandard Zdravotné systémy 1.3: Základné lieky a zdravotnícke pomôcky a štandard Základná zdravotná starostlivosť 2.7: Paliatívna starostlivosť, [pozrite si rebríček WHO pre bolesť](#).

Osobitné aspekty starostlivosti – starostlivosť o rany: Vo väčšine kríz sa množstvo pacientov dostane k starostlivosti až viac ako šesť hodín po zranení. Oneskorený prístup výrazne zvyšuje riziko infekcie rany a s tým spojenej úmrtnosti. Zdravotnícki pracovníci musia poznať protokoly starostlivosti o rany (vrátane popálenín) a

Pyramída viacvrstvových služieb a foriem podpory (obrázok 10)

Zdroj: Referenčná skupina IASC pre duševnú a psychosociálnu podporu v mimoriadnych situáciách (2010)

prevencie a liečby infekcií pri akútnych aj oneskorených ošetrovaniach. Tieto protokoly zahŕňajú podanie vhodných antibiotík, chirurgické odstránenie cudzieho materiálu a mŕtveho tkaniva a obviazanie.

Tetanus: Pri prírodných katastrofách s náhlým začiatkom môže byť riziko tetanu pomerne vysoké. Osobám s otvorenými ranami podajte očkovaciu látku obsahujúcu toxoid proti tetanu (DT alebo Td – očkovacie látky proti záškrtu a tetanu – alebo DPT v závislosti od veku a histórie očkovaní). Osoby so znečistenými alebo mimoriadne kontaminovanými ranami musia dostať aj dávku tetanového imunoglobulínu (TIG), ak nie sú očkované proti tetanu.

2.5 Duševné zdravie

Duševné a psychologické problémy sú bežné u dospelých, dospelujúcich aj detí vo všetkých humanitárnych situáciách. Extrémne stresové faktory spojené s krízami spôsobujú u ľudí zvýšené riziko sociálnych, behaviorálnych, psychologických a psychiatrických problémov. Duševná a psychosociálna podpora zahŕňa multisektorové opatrenia. Tento štandard sa zameriava na opatrenia, ktoré majú prijať zdravotnícki aktéri. Pozrite si Základnú humanitárnu normu a Zásady ochrany, kde nájdete ďalšie informácie o psychosociálnych zásahoch naprieč sektormi.

Štandard Duševné zdravie 2.5: Starostlivosť o duševné zdravie

Ľudia každého veku majú prístup k zdravotnej starostlivosti, ktorá sa zaoberá duševnými problémami a pridruženým zhoršeným fungovaním.

Kľúčové kroky

1. Koordinujte duševnú a psychosociálnu podporu naprieč sektormi.
 - Vytvorte medzisektorovú technickú pracovnú skupinu pre duševné a psychosociálne problémy. Môže ju spoločne viesť zdravotnícka organizácia a humanitárna organizácia zameraná na ochranu.
2. Vyvíjajte programy na základe identifikovaných potrieb a prostriedkov.
 - Vykonať analýzu jestvujúcich systémov duševného zdravia, kompetencií pracovníkov a ďalších prostriedkov alebo služieb.
 - Vykonať hodnotenia potrieb, pričom majte na pamäti, že duševné problémy môžu byť už existujúce, vyvolané krízou, prípadne môžu platiť obe možnosti.
3. Pracujte s členmi komunity vrátane marginalizovaných ľudí s cieľom posilniť svojpomoc a sociálnu podporu v rámci komunity.
 - Presadzujte v komunite dialóg o tom, ako riešiť problémy prostredníctvom spolupráce, pričom čerpajte z múdrosti, skúseností a prostriedkov komunity.
 - Udržiavajte jestvujúce mechanizmy podpory, napríklad pre ženské a mládežnícke skupiny a ľudí žijúcich s HIV, alebo podporte ich obnovenie.
4. Poučte zamestnancov a dobrovoľníkov, ako poskytovať psychologickú prvú pomoc.
 - Uplatňujte zásady psychologickej prvej pomoci na zvládanie akútneho stresu po nedávnom vystavení potenciálnym traumatizujúcim udalostiam.
5. Sprístupnite základnú starostlivosť o duševné zdravie v každom zdravotníckom zariadení.
 - Zorganizujte krátke školenie všeobecných zdravotníckych pracovníkov o hodnotení a riešení prioritných duševných problémov a vykonávajte v tejto oblasti kontrolu.
 - Zavedte mechanizmus odkazovania pacientov medzi špecialistami v oblasti duševného zdravia, poskytovateľmi všeobecnej zdravotnej starostlivosti, komunitnými podpornými službami a inými službami.
6. Podľa možnosti sprístupnite psychologické zásahy ľuďom postihnutým dlhodobým utrpením.
 - Ak je to uskutočniteľné, vyškolte a kontrolujte nešpecializovaných pracovníkov.
7. Chránite práva ľudí so závažnými duševnými problémami v komunite, nemocniciach a ústavoch.

- Od začiatku krízy pravidelne navštevujte psychiatrické ústavy a ústavy sociálnej starostlivosti pre ľudí so závažnými duševnými problémami.
 - Riešte zanedbávanie a zneužívanie v ústavoch a zabezpečte starostlivosť.
8. Minimalizujte ujmy súvisiace s alkoholom a drogami.
 - Vyškólte pracovníkov v oblasti detekcie a krátkodobých zásahov, znižovania ujmy a zvládania abstinenčných príznakov a intoxikácie.
 9. Prijmite opatrenia na rozvoj udržateľného systému duševného zdravia počas plánovania skorej obnovy a dlhotrvajúcich kríz.

Kľúčové ukazovatele

Percento sekundárnych služieb zdravotnej starostlivosti s vyškolenými a kontrolovanými zamestnancami a systémami na zvládanie duševných problémov

Percento primárnych služieb zdravotnej starostlivosti s vyškolenými a kontrolovanými zamestnancami a systémami na zvládanie duševných problémov

Počet ľudí podieľajúcich sa na činnostiach svojpomoci a sociálnej podpory v rámci komunity

Percento používateľov zdravotných služieb, ktorí dostávajú starostlivosť v súvislosti s duševnými problémami

Percento ľudí, ktorí dostali starostlivosť v súvislosti s duševnými problémami a nahlásili zlepšené fungovanie a zníženie príznakov

Počet dní v priebehu posledných 30 dní, kedy neboli dostupné základné psychotro-

1 lieky

- Menej ako štyri dni

Poznámky k usmerneniam

Viacúrovňová podpora: Krízy sa dotýkajú ľudia rôznymi spôsobmi a vyžadujú si rôzne **2**hy podpory. Kľúč k poskytovaniu duševnej a psychosociálnej podpory je v rozvoji vrstevnatého systému vzájomne sa doplňujúcej podpory, ktorá uspokojuje rozličné potreby, ako ilustruje obrázok 10. Táto pyramída ukazuje, ako sa navzájom doplňajú rôzne opatrenia. Všetky vrstvy pyramídy sú dôležité a v ideálnom prípade by sa mali uplatňovať súbežne.

Hodnotenie: Miery duševných problémov sú v každej kríze vysoké. Na to, aby sa mohli začať poskytovať služby, nie sú nutné štúdie prevalencie. Využívajte rýchle prístupy **3**ožené na účasti a podľa možnosti zapracujte duševné zdravie do iných hodnotení. Neobmedzujte hodnotenie na jeden klinický problém.

Svojpomoc a podpora v rámci komunity: Zapojením komunitných zdravotníckych pracovníkov, lídrov a dobrovoľníkov motivujte členov komunity vrátane

4 Organizovaných ľudí k zvyšovaniu svojpomoci a sociálnej podpory. Činnosti by mohli zahŕňať vytváranie bezpečného priestoru a podmienok pre dialóg v rámci komunity.

Psychologická prvá pomoc: Psychologická prvá pomoc musí byť k dispozícii ľuďom vystaveným potenciálnym traumatizujúcim udalostiam, ako je fyzické alebo sexuálne násilie, ľuďom, ktorí boli svedkami krutosti, a ľuďom s vážnymi zraneniami. Nepredstavuje klinický zásah. Je to základná, ľudská a podporná reakcia na utrpenie. Zahŕňa pozorné načúvanie, vyhodnotenie základných potrieb a zaistenie ich splnenia, presadzovanie sociálnej podpory a ochranu pred ďalšou ujmom. Je neintruzívna a netlačí na ľudí, aby hovorili o svojich problémoch. Po krátkej inštrukcii dokážu komunitní lídri, zdravotnícki pracovníci a ďalšie osoby zapojené do humanitárnej pomoci poskytnúť psychologickú prvú pomoc ľuďom s problémami. Hoci psychologická prvá pomoc by mala byť široko dostupná, celková duševná a psychologická podpora by sa nemala obmedzovať len na ňu.

Pri jednorazovej psychologickej úľave sa ventilovanie stresu podporuje nabádaním ľudí, aby stručne, ale systematicky opísali vnemy, myšlienky a emočné reakcie, ktoré mali počas nedávnej stresujúcej udalosti. Tento prístup je v najlepšom prípade neúčinný a nemal by sa využívať.

Ďalšie psychologické zásahy: Ak sú nešpecializovaní zdravotnícki pracovníci dobre vyškolení, kontrovaní a podporovaní, môžu vykonávať psychologické zásahy v prípade depresie, úzkosti a posttraumatického stresu. To zahŕňa kognitívnu behaviorálnu terapiu alebo interpersonálnu terapiu.

Klinická starostlivosť o duševné zdravie: Poučte všetkých zdravotníckych pracovníkov a dobrovoľníkov o dostupnej starostlivosti o duševné zdravie. Poskytovateľov zdravotnej starostlivosti vyškolen v súlade s protokolmi založenými na dôkazoch, ako je mhGAP. Podľa možnosti pridajte do všeobecných zdravotníckych zariadení odborníka na duševné zdravie, napríklad psychiatrickú zdravotnú sestru. Vytvorte súkromný priestor na konzultácie. [Pozrite si Príručku mhGAP pre humanitárne zásahy.](#)

Najčastejšie problémy, s ktorými sa zdravotné služby stretávajú v mimoriadnych situáciách, sú psychóza, depresia a neurologický stav epilepsia. Mimoriadny význam má duševné zdravie matky pre svoj potenciálny vplyv na starostlivosť o deti.

Integrujte kategórie duševného zdravia do zdravotného informačného systému. [Pozrite si dodatok 2: Vzorový formulár HMIS.](#)

Základné psychotropné lieky: Zorganizujte nepretržitú dodávku základných psychotropných liekov s aspoň jedným liekom z každej terapeutickú kategórie (antipsychotiká, antidepresíva, anxiolytiká, antiepileptiká a lieky na potlačenie vedľajších účinkov antipsychotík). [Pozrite si odporúčané psychotropné lieky v medziagentúrnej pohotovostnej zdravotníckej súprave a štandard Zdravotnícke systémy 1.3: Základné lieky a zdravotnícke pomôcky.](#)

Ochrana práv ľudí s duševnými problémami: Počas humanitárnych kríz sú ľudia so závažnými duševnými problémami extrémne citliví na porušovanie ľudských práv,

ako je zneužívanie, zanedbávanie, opustenie a chýbajúce prístrešie, potraviny či zdravotná starostlivosť. Určite aspoň jeden orgán, ktorý sa bude zaoberať potrebami ľudí v ústavnej starostlivosti.

Prechod do pokrízového obdobia: Humanitárne krízy zvyšujú dlhodobé miery mnohých duševných problémov, preto je dôležité naplánovať trvalo zvýšené pokrytie liečbou v celej postihnutej oblasti. To zahŕňa posilnenie jestvujúcich vnútroštátnych systémov duševného zdravia a presadzovanie začlenia marginalizovaných skupín (vrátane utečencov) do týchto systémov. Demonštračné projekty s krátkodobým núdzovým financovaním môžu poskytnúť overenie koncepcie a vytvoriť potenciál pre získanie ďalšej podpory a finančných prostriedkov na rozvoj systémov duševného zdravia.

2.6 Neprenosné choroby

Potreba zamerať sa na neprenosné choroby (NPCH) v humanitárnych krízach odzrkadľuje zvýšenú celosvetovú strednú dĺžku života v kombinácii s rizikovými faktormi správania, ako je fajčenie tabaku a nezdravá strava. Približne 80 percent úmrtí na NPCH sa vyskytuje v krajinách s nízkymi alebo strednými príjmami a mimoriadne situácie tento stav zhoršujú.

V priemernej dospeljej populácii 10 000 ľudí bude v priebehu normálneho 90-dňového obdobia pravdepodobne 1 500 – 3 000 ľudí s hypertenziou, 500 – 2 000 s cukrovkou a 3 – 8 akútnych infarktov.

Choroby sa budú líšiť, ale často zahŕňajú cukrovku, kardiovaskulárne ochorenie (vrátane hypertenzie, zlyhávania srdca, mozgovej mŕtvice, chronického ochorenia obličiek), chronické ochorenie pľúc (ako je astma a chronická obštrukčná choroba pľúc) a rakovinu.

V rámci prvej reakcie je nutné riešiť akútne komplikácie a zabrániť prerušeniu liečby, potom majú nasledovať komplexnejšie programy.

Otázky duševného zdravia a paliatívnej starostlivosti sa konkrétne riešia v štandardoch Základná zdravotná starostlivosť 2.5: Starostlivosť o duševné zdravie a 2.7: Paliatívna starostlivosť.

Štandard Neprenosné choroby 2.6: Starostlivosť v prípade neprenosných chorôb

Ľudia majú prístup k preventívnym programom, diagnostike a základným liečbam akútnych komplikácií a dlhodobým liečbam neprenosných chorôb.

Kľúčové kroky

1. Identifikujte zdravotné potreby v oblasti NPCH a analyzujte dostupnosť služieb pred krízou.

- Identifikujte skupiny s prioritnými potrebami vrátane skupín s rizikom život ohrožujúcich komplikácií, ako je cukrovka závislá od inzulínu alebo závažná astma.
- 2. Zavedte fázované programy založené na život zachraňujúcich prioritách a uľahčení utrpenia.
 - Zabezpečte, aby pacienti s diagnostikovanými život ohrožujúcimi komplikáciami (napríklad závažný astmatický záchvat, diabetická ketoacidóza) dostali primeranú starostlivosť. Ak primeraná starostlivosť nie je dostupná, ponúknite paliatívnu a podpornú starostlivosť.
- 1 Zabrňte náhlemu prerušeniu liečby pacientov diagnostikovaných pred krízou.
- 3. Začleňte starostlivosť v oblasti NPCH do zdravotných systémov na všetkých úrovniach.
 - Vytvorte systém odkazovania na riadenie akútnych komplikácií a komplexných prípadov v sekundárnej alebo terciárnej starostlivosti a na paliatívnu a podpornú starostlivosť.
 - Podľa potreby odkazujte pacientov na služby v oblasti výživy a reakcie na potravinovú bezpečnosť.
- 4. Vytvorte vnútroštátne programy pripravenosti v oblasti NPCH.
 - 3 Zahrňte základné lieky a potreby do vopred pripravených a pohotovostných zdravotníckych potrieb určených pre prípad mimoriadnej situácie.
 - Pre jednotlivých pacientov pripravte záložnú zásobu liekov a pokyny, kde majú vyhľadať pohotovostnú starostlivosť v prípade krízy.
- 4

Kľúčové ukazovatele

Percento zariadení primárnej zdravotnej starostlivosti poskytujúcich starostlivosť o

5 ritné NPCH

Počet dní v priebehu posledných 30 dní, kedy neboli dostupné základné lieky na NPCH

- Menej ako štyri dni

Počet dní v priebehu posledných 30 dní, kedy nebolo dostupné (alebo funkčné)

6 adné vybavenie na NPCH

- Menej ako štyri dni

Všetci zdravotnícki pracovníci poskytujúci liečbu NPCH sú vyškolení v starostlivosti pri NPCH

Poznámky k usmerneniam

Potreby a hodnotenie rizika pri identifikácii prioritných NPCH: Postupy navrhujte podľa kontextu a fázy mimoriadnej situácie. Môže to zahŕňať kontrolu záznamov,

použitie údajov spred krízy a vykonanie zisťovaní v domácnostiach alebo epidemio-logického hodnotenia prostredníctvom medzisektorového zisťovania. Zhromažďujte údaje o prevalencii a incidencii konkrétnych NPCH a identifikujte potreby v prípade život ohrožujúcich alebo závažných symptomatických stavov.

Analyzujte dostupnosť a využitie služieb pred krízou, a to najmä v komplexných prípadoch, ako je rakovina alebo chronické ochorenie obličiek, s cieľom vyhodnotiť očakávania a kapacitu zdravotného systému v danom kontexte. Strednodobým až dlhodobým cieľom je podporovať a znova sfunkčniť tieto služby.

Potreby komplexnej liečby: Podľa možnosti zabezpečte kontinuitu starostlivosti o pacientov s komplexnými potrebami, ako je dialýza obličiek, rádioterapia a chemoterapia. Poskytujte jasné a prístupné informácie o štruktúrach odkazovania. Vytvorte mechanizmy odkazovania na podporu vo forme paliatívnej starostlivosti, ak je dostupná. Pozrite si štandard Základná zdravotná starostlivosť 2.7: Paliatívna starostlivosť.

Integrácia starostlivosti v oblasti NPCH do zdravotného systému: Poskytujte základnú liečbu NPCH na úrovni primárnej zdravotnej starostlivosti v súlade s vnútroštátnymi štandardmi, a ak neexistujú, v súlade s medzinárodnými usmerneniami pre mimo-riadne situácie.

Spolupracujte s komunitami na zlepšovaní včasnej detekcie a odkazovania. Integrujte KZP do zariadení primárnej starostlivosti a zapojte lídrov komunity, tradičných lieči-telov a súkromný sektor. Terénne služby môžu poskytovať zdravotné služby v oblasti NPCH izolovanému obyvateľstvu.

Prispôbte existujúci zdravotný informačný systém okolnostiam krízy alebo zavedte nový systém, ktorý bude zahŕňať monitorovanie hlavných NPCH: hypertenzie, cukrovky, astmy, chronickej obštrukčnej choroby pľúc, ischemickej choroby srdca a epilepsie. Pozrite si štandard Zdravotné systémy 1.5: Zdravotné informácie a dodatok 2.

Lieky a zdravotnícke pomôcky: : Preskúmajte vnútroštátny zoznam základných liekov a pomôcok vrátane technológií a základných laboratórnych testov v oblasti NPCH. Zamerajte sa na primárnu zdravotnú starostlivosť. Pozrite si štandard Zdravotné systémy 1.3: Základné lieky a zdravotnícke pomôcky. V prípade potreby presadzujte začlenenie kľúčových základných liekov a zdravotníckych pomôcok v súlade s medzi-národnými usmerneniami a usmerneniami pre mimoriadne situácie v oblasti NPCH. Poskytujte prístup k základným liekom a zdravotníckym pomôckam na primer-nej úrovni starostlivosti. Súpravy pre NPCH možno v skorých fázach krízy použiť v spojení s medziagentúrnymi pohotovostnými zdravotníckymi súpravami na zvýšenie dostupnosti základných liekov a vybavenia. Nepoužívajte tieto súpravy na poskyto-vanie dlhodobých dodávok.

Školenia: Vyškóľte všetky úrovne klinických pracovníkov v oblasti vedenia prípa-dov NPCH a všetkých pracovníkov v oblasti starostlivosti o prioritné NPCH vrátane štandardných operačných postupov odkazovania. Pozrite si štandard Zdravotné systémy 1.2: Zdravotnícka pracovná sila.

Podpora zdravia a zdravotná výchova: Poskytujte informácie o službách NPCH a o miestach prístupu k starostlivosti. Všetkých ľuďom vrátane starších ľudí a osôb so zdravotným postihnutím musia byť prístupné informácie na účely podpory zdravého správania, zmiernenia rizikových faktorov a zlepšenia individuálnej starostlivosti o svoje zdravie a dodržiavania liečby. Zdravé správanie môže napríklad zahŕňať pravidelnú fyzickú aktivitu alebo zníženie spotreby alkoholu a tabaku. Spolupracujte s rôznymi časťami komunity na vypracovaní informácií a distribučných stratégií tak, aby boli vhodné z hľadiska veku, pohlavia a kultúrnych zvyklostí. Prispôbte stratégie prevencie a kontroly kontextu s ohľadom na obmedzenia, ako sú obmedzené dodávky potravín alebo preľudnenie.

Plány prevencie a pripravenosti: Začleňte starostlivosť v oblasti NPCH do vnútroštátnych plánov pre katastrofy a mimoriadne situácie a zaistite, aby boli špecifické pre rôzne typy zdravotníckych zariadení (napríklad malé zdravotné strediská alebo veľké nemocnice s dialyzačnými jednotkami). V nestabilných podmienkach alebo v kontextoch s rizikom katastrofy by zdravotné strediská mali byť pripravené na poskytovanie služieb v oblasti NPCH.

Vytvorte register pacientov s komplexnými ochoreniami a kritickými potrebami a vypracujte štandardizované operačné protokoly na odkazovanie pacientov v prípade krízy.

2.7 Paliatívna starostlivosť

Paliatívna starostlivosť je prevencia a zmierňovanie utrpenia a úzkosti spojených so starostlivosťou na sklonku života. Zahŕňa identifikáciu, hodnotenie a liečenie bolesti, ako aj ďalších fyzických, psychosociálnych a duchovných potrieb. Pri fyziologickej, psychologickej a duchovnej starostlivosti sa riadte výlučne požiadavkami pacienta alebo rodiny a zahrňte podporné systémy na pomoc pacientom, rodinám a opatrovateľom. Starostlivosť na sklonku života sa musí poskytovať bez ohľadu na príčiny daného stavu.

Štandard Paliatívna starostlivosť 2.7: Paliatívna starostlivosť

Ľudia majú prístup k paliatívnej starostlivosti a starostlivosti na sklonku života, ktorá zmierňuje bolesť a utrpenie, maximalizuje pohodlie, dôstojnosť a kvalitu života pacientov a poskytuje podporu rodinným príslušníkom.

Kľúčové kroky

1. Zavedte usmernenia a postupy, ktoré budú podporovať dôslednú paliatívnu starostlivosť.
- Začleňte vnútroštátne alebo medzinárodné usmernenia pre kontrolu bolesti a príznakov v zdravotníckych zariadeniach.

- Vypracujte usmernenia pre triáž pacientov na základe ich zdravotného stavu, prognózy a dostupnosti zdrojov.
- 2. Vypracujte plán starostlivosti a zabezpečte paliatívnu starostlivosť umierajúcim pacientom.
 - V akútnych prípadoch zabezpečte aspoň úľavu od bolesti a dôstojnú smrť.
 - Zistite, ako pacient alebo jeho rodina vnímajú situáciu, a zaujímajte sa o ich obavy, hodnoty a kultúrne presvedčenia.
- 3. Integrujte paliatívnu starostlivosť do všetkých úrovní zdravotného systému.
 - Vytvorte rozsiahle siete odkazovania na zabezpečenie nepretržitej podpory a starostlivosti.
 - Uprednostnite komunitný manažment zahŕňajúci domácu starostlivosť.
- 4. Vyškoolte zdravotníckych pracovníkov v poskytovaní paliatívnej starostlivosti vrátane kontroly bolesti a príznakov a v duševnej a psychosociálnej podpore.
 - Dodržiavajte vnútroštátne štandardy, prípadne medzinárodné štandardy, ak vnútroštátne neexistujú.
- 5. Poskytujte základné zdravotnícke potreby a vybavenie.
 - Vytvorte v zdravotníckych zariadeniach zásoby paliatívnych liekov a vhodných zdravotníckych pomôcok, ako sú inkontinenčné vložky a katétre.
 - Dbajte na predpisy o kontrolovaných liekoch, ktoré môžu oneskoriť dostupnosť základných liekov.
- 6. Spolupracujte s miestnymi systémami a sieťami na podporu pacientov, ošetrovateľov a rodín v komunite a v domácom prostredí.
 - Poskytujte potreby na domácu starostlivosť, ako sú inkontinenčné vložky, močové katétre a balenia obväzov.

Kľúčové ukazovatele

Počet dní v priebehu posledných 30 dní, kedy neboli dostupné základné lieky na paliatívnu starostlivosť

- Menej ako 4 dni

Percento pracovníkov vyškolených v základnej kontrole bolesti a príznakov alebo v paliatívnej starostlivosti v každom zdravotnom stredisku, nemocnici, mobilnej klinike a poľnej nemocnici

Percento pacientov, u ktorých systém zdravotnej starostlivosti identifikoval potrebu a ktorí dostali starostlivosť na sklonku života

Poznámky k usmerneniam

Humanitárni zdravotnícki aktéri musia poznať a rešpektovať miestne spôsoby lekárskeho rozhodovania a miestne hodnoty týkajúce sa ochorení, utrpenia, umierania a smrti. Zmiernenie utrpenia je dôležité. Umierajúcim pacientom sa musí zabezpečiť starostlivosť zameraná na vytvorenie pohodlia nezávisle od toho, či ich ochorenie zapríčinili smrteľné poranenia, infekčné ochorenie alebo iná príčina.

Vypracovanie plánu starostlivosti: Určte príslušných pacientov a rešpektujte ich právo na informované rozhodnutia týkajúce sa ich starostlivosti. Poskytnite objektívne informácie a zohľadňujte ich potreby a očakávania. Plán starostlivosti musí vychádzať z preferencií pacienta, ktorý ho musí schváliť. Poskytujte prístup k duševnej a psychosociálnej podpore.

Dostupnosť liekov: Niektoré paliatívne lieky, napríklad lieky proti bolesti, sú súčasťou základných a doplnkových modulov medziagentúrnej pohotovostnej zdravotníckej súpravy a zoznamu základných liekov. Medziagentúrne pohotovostné zdravotnícke súpravy (MPZS) sú užitočné v počiatočných fázach krízy, ale nie sú vhodné pre dlhotrvajúce situácie, pri ktorých sa musia vytvoriť udržateľnejšie systémy. Pozrite si štandard Zdravotné systémy 1.3: Základné lieky a zdravotnícke pomôcky a Citované a ďalšie zdroje.

Rodina, komunita a sociálna podpora: Pri zabezpečovaní integrovanej podpory spolupracujte s ostatnými sektormi, aby ste sa dohodli na štruktúre odkazovania pre pacientov a ich rodiny. Patrí sem prístup k vnútroštátnym systémom sociálnej starostlivosti a zabezpečenia alebo k organizáciám, ktoré ponúkajú pomoc v oblasti prístrešia, hygienické súpravy a súpravy pre ženy, peňažnú pomoc, duševnú a psychosociálnu podporu a právnu pomoc, aby sa zabezpečilo uspokojenie základných každodenných potrieb.

V koordinácii s relevantnými sektormi vyhľadávajte odlúčené rodiny, aby s nimi pacienti mohli komunikovať.

Spolupracujte s existujúcimi sieťami komunitnej starostlivosti, ktoré často disponujú vyškolenými sprostredkovateľmi domácej starostlivosti a komunitnými psychosociálnymi pracovníkmi. Pomôžu vám pri dodatočnej podpore pacientom a ich rodinným príslušníkom a pri prípadnom zabezpečovaní domácej starostlivosti (napríklad pre ľudí žijúcich s HIV).

Duchovná podpora: Všetka podpora musí vychádzať z požiadaviek pacienta alebo jeho rodiny. Spolupracujte s miestnymi duchovnými lídrami, ktorí vám môžu pomôcť nájsť poskytovateľov duchovnej starostlivosti s rovnakým vierovyznaním alebo presvedčením, ako má pacient. Títo poskytovatelia môžu pôsobiť ako zdroj pre pacientov, opatrovateľov alebo humanitárnych aktérov.

Poučte miestnych duchovných lídrov o kľúčových zásadách psychosociálnej podpory pre pacientov, ktorí čelia závažným zdravotným problémom.

Pre každého pacienta, opatrovateľa alebo rodinného príslušníka, ktorý o to požiada, vytvorte spoľahlivé mechanizmy dvojstranného odkazovania medzi systémom zdravotnej starostlivosti a duchovnými lídrami.

V spolupráci s miestnou komunitou zabezpečte podporu pre bezpečné a dôstojné pohrebné zvyklosti v súlade s vnútroštátnymi alebo medzinárodnými usmerneniami.

Pozrite si štandard Zdravotné systémy 1.1: Poskytovanie zdravotnej služby.

DRAFT

Príloha 1

Kontrolný zoznam hodnotenia zdravia

Príprava

- Získajte dostupné informácie o obyvateľstve dotknutom krízou.

Č.	Priama príčina smrti													Základné príčiny		Miesto v rámci pracoviska (napr. č. Smrť v nemocnici alebo doma)				
	Pohlavie (m, ž)	Vek (dni = d, mesiace = m, roky = r)	Akutná infekcia dolných dýchacích	Cholera (podozrenie)	Hnačka – krvavá	Hnačka – vodnatá	Zranenie – nie nehoda	Malária	Smrť matky – priama	Osýpky	Meningitída (podozrenie)	Novorodenci (0 – 28 dní)	Neprenosné choroby (uvedte)	Iné (uvedte)	Neznáma		AIDS (podozrenie)	Podvýživa	Smrť matky (nepriama)	Iné (uvedte)
1																				
2																				
3																				
4																				
5																				
6																				
7																				
8																				

*Tento formulár sa používa, keď je nedostatok času na zaznamenanie údajov o jednotlivých úmrtiach. Umožňuje analýzu podľa veku, miesta a miery využitia zariadenia.

- Frekvencia hlásenia (denne alebo týždenne) závisí od počtu úmrtí.
- Podľa situácie možno pridať ďalšie príčiny smrti.
- Úmrtia sa nemajú nahlasovať len zo zdravotníckych zariadení, ale majú zahŕňať aj hlásenia od miestnych a duchovných lídrov, komunitných pracovníkov, ženských skupín a nemocníc, kam boli pacienti odkázaní.
- Pokiaľ možno sa majú na zadnú stranu tohto formulára uviesť definície prípadov.
- Vek možno podľa možnosti ďalej rozčleniť, napríklad 0 – 11 mesiacov, 1 – 4 roky, 5 – 14 rokov, 15 – 49 rokov, 50 – 59 rokov, > 60 rokov.

- Získajte dostupné mapy, letecké fotografie alebo satelitné snímky postihnutej oblasti a údaje z geografického informačného systému (GIS).
- Získajte demografické, úradné a zdravotné údaje.

Bezpečnosť a prístup

- Stanovte existenciu prebiehajúcich prírodných nebezpečenstiev alebo nebezpečenstiev spôsobených ľudskou činnosťou.
- Stanovte celkovú bezpečnostnú situáciu vrátane prítomnosti ozbrojených síl.
- Stanovte prístup humanitárnych organizácií k obyvateľstvu dotknutému krízou.

Demografické údaje a sociálna štruktúra

Nové prípady:	Chorobnosť		Umrtnosť		Spolu
	< 5 rokov	5 a viac rokov	< 5 rokov	5 a viac rokov	
PRIJATÝCH SPOLU					
UMRTÍ SPOLU					
Akútna respiračná infekcia					
Akútna vodnatá hnačka					
Akútna krvavá hnačka					
Malária – podozrenie/potvrdená					
Osýpky					
Meningitída – podozrenie					
Syndróm akútnej hemoragickej horúčky					
Syndróm akútnej žltáčky					
Akútna ochabnutá paralýza (AFP)					
Tetanus					
Iná horúčka > 38,5 °C					
Trauma					
Chemická otrava					
Iné					
Spolu					

- Je možných viacero diagnóz. Zaznamenajte tú najdôležitejšiu. Každý prípad sa má započítať len raz.
- Zahŕňte len prípady, ktoré sa pozorovali (alebo úmrtia, ku ktorým došlo) počas týždňa, kedy sa vykonával dohľad.
- Ak sa pre nejaký zo syndrémov uvedených vo formulári nevyskytol počas týždňa žiadny prípad ani úmrtie, napíšte „0“ (nula).
- Úmrtia sa majú zaznamenávať iba do časti s úmrtnosťou, NIE do časti s chorobnosťou.
- Definície prípadov pre každý stav, pre ktorý sa vykonáva dohľad, sa majú napísať na zadnú stranu tohto formulára.
- Prípady chorobnosti možno pridať alebo odstrániť podľa epidemiológie a hodnotenia rizika ochorenia.
- Účelom dohľadu v oblasti VVVR je včasná detekcia udalostí verejného zdravia, ktoré si vyžadujú okamžitú reakciu.
- Údaje o stavoch, ako je podvýživa, sa majú získavať prostredníctvom zisťovaní (prevalencia), nie dohľadu (incidencia).

B. VÝSTRAHA PRI VYPUKNUTÍ NÁKAZY

Vždy, keď máte podozrenie na niektoré z nasledujúcich ochorení, pošlite správu SMS alebo zatelefonujte na číslo, prípadne pošlite e-mail na adresu s maximálnym množstvom informácií o čase, mieste a počte prípadov a úmrtí: cholera, šigelóza, osýpky, detská obrna, týfus, tetanus, hepatitída A alebo E, dengue, meningitída, záškrt, čierny kašeľ, hemoragická horúčka, trauma a chemická

- Stanovte veľkosť obyvateľstva dotknutého krízou s rozčlenením podľa pohlavia, veku a zdravotného postihnutia.
- Identifikujte skupiny so zvýšeným rizikom, ako sú ženy, deti, starší ľudia, osoby so zdravotným postihnutím, ľudia žijúci s HIV alebo marginalizované skupiny.
- Stanovte priemernú veľkosť domácnosti a odhadnite počet domácností, v ktorých je hlavou rodiny žena alebo dieťa.
- Stanovte existujúcu sociálnu štruktúru a rodové normy vrátane pozícií, ktoré majú autoritu a/alebo vplyv v komunite a domácnosti.

Základné zdravotné informácie

Chorobnosť	Do 5 rokov (nové prípady)		5 a viac rokov (nové prípady)		Spolu		Opakované prípady	
	Muži	Ženy	Spolu	Muži	Ženy	Spolu	Nové prípady	Spolu
Akútna respiračná infekcia								
Akútna vodnatá hnačka								
Akútna krvavá hnačka								
Malária – podozrenie/ potvrdená								
Osýpky								
Meningitída – podozrenie								
Syndróm akútnej hemoragickej horúčky								
Syndróm akútnej žltacky								
Akútna ochabnutá paralýza (AFP)								
Tetanus								
Iná horúčka > 38,5 °C								
HIV/AIDS								
Ochorenia očí								
Ochorenia kože								
Akútna podvýživa								
Pohlavne prenosná infekcia								
Pohlavná ulcerózna choroba								
Uretrálny výtok u mužov								
Vaginálny výtok								
Zápalové ochorenie panvy (PID)								
Novorodenecká konjunktivitída								
Vrodený syfilis								
Neprenosné choroby								
Hypertenzia								
Ischemická choroba srdca								
Cukrovka								

Chorobnosť	Do 5 rokov (nové prípady)		5 a viac rokov (nové prípady)		Spolu		Opakované prípady	
	Muži	Ženy	Spolu	Muži	Ženy	Spolu	Nové prípady	Spolu
Astma								
Chronická obštrukčná choroba pľúc								
Epilepsia								
Iná chronická neprenosná choroba								
Duševné zdravie								
Porucha užívania alkoholu alebo inej látky								
Duševné postihnutie a vývinové poruchy								
Psychotická porucha (vrátane bipolárnej poruchy)								
Demencia alebo delírium								
Stredne závažná až závažná emočná porucha/depresia								
Lekársky nevysvetlený somatický problém								
Sebapoškodzovanie (vrátane pokusu o samovraždu)								
Iný psychologický problém								
Zranenia								
Tažké zranenie hlavy/ chrbtice								
Tažké zranenie trupu								
Tažké zranenie končatiny								
Stredne ťažké zranenie								
Ľahké zranenie								
Spolu								

Vek možno podľa možnosti ďalej rozčleniť, napríklad 0 – 11 mesiacov, 1 – 4 roky, 5 – 14 rokov, 15 – 49 rokov, 50 – 59 rokov, > 60 rokov.

- Identifikujte zdravotné problémy, ktoré existovali v oblasti postihnutej krízou už pred mimoriadnou situáciou.
- Identifikujte dlhodobé zdravotné problémy v krajine pôvodu utečencov alebo v oblasti pôvodu vnútorne vysídlených osôb.
- Identifikujte existujúce riziká pre zdravie, napríklad potenciálne epidemické ochorenia.
- Identifikujte dlhodobé a existujúce prekážky zdravotnej starostlivosti, spoločenské normy a presvedčenia vrátane pozitívnych a škodlivých praktík.
- Identifikujte predchádzajúce zdroje zdravotnej starostlivosti.
- Analyzujte rôzne aspekty zdravotného systému a ich výkonnosť. Pozrite si štandardy Zdravotné systémy 1.1 až 1.5.

Miery úmrtnosti

- Vypočítajte hrubé miery úmrtnosti.
- Vypočítajte vekovo špecifické miery úmrtnosti (napríklad mieru úmrtnosti detí do päť rokov).
- Vypočítajte miery úmrtnosti špecifické pre jednotlivé príčiny.
- Vypočítajte pomernú mieru úmrtnosti.

Miery chorobnosti

- Stanovte incidencie najdôležitejších chorôb, ktoré majú význam z hľadiska verejného zdravia.
- Ak je to možné, stanovte špecifické incidencie najdôležitejších chorôb podľa veku a pohlavia.

Dostupné prostriedky

- Stanovte kapacitu MZ v krajine dotknutej krízou.
- Určite stav vnútroštátnych zdravotníckych zariadení vrátane ich celkového počtu podľa typu poskytovanej starostlivosti, stupňa poškodenia infraštruktúry a prístupu.
- Stanovte počet a zručnosti dostupných zdravotníckych pracovníkov.
- Stanovte dostupné zdravotnícke rozpočty a mechanizmus financovania.
- Stanovte kapacity a funkčný stav jestvujúcich programov verejného zdravia, ako je rozšírený program očkovania.
- Stanovte dostupnosť štandardizovaných protokolov, základných liekov, zdravotníckych pomôcok a vybavenia a logistických systémov.
- Určite stav jestvujúcich systémov odkazovania.
- Stanovte úroveň štandardov PKI v zdravotníckych zariadeniach.
- Určite stav jestvujúceho zdravotného informačného systému.

Údaje z iných relevantných sektorov

- Výživový stav.
- Podmienky životného prostredia a WASH.
- Potravinový kôš a potravinová bezpečnosť.
- Prístrešie – kvalita prístrešia.

- Vzdelávanie – vzdelávanie v oblasti zdravia a hygieny.

DRAFT

Príloha 2

Vzorové formuláre týždenných hlásení na účely dohľadu

2.1 Formulár dohľadu pre úmrtnosť (agregovanej)*

Pracovisko:

Dátum od pondelka: Do nedele:

Celkový počet obyvateľov na začiatku tohto týždňa:

Narodenia tento týždeň: Úmrtia tento týždeň:

Príchody tento týždeň (podľa potreby): .. Odchody tento týždeň:

Celkový počet obyvateľov na konci týždňa:

Celkový počet obyvateľov vo veku menej ako 5 rokov:

	< 5 rokov		≥ 5 rokov		Spolu
	Muži	Ženy	Muži	Ženy	
Bezprostredná príčina					
Akútna infekcia dolných dýchacích ciest					
Cholera (podozrenie)					
Hnačka – krvavá					
Hnačka – vodnatá					
Zranenie – nie nehoda					
Malária					
Smrť matky – priama					
Osýpky					
Meningitída (podozrenie)					
Novorodenec (0 – 28 dní)					
Iná					
Neznáma					
Spolu podľa veku a pohlavia					
Základná príčina					

	< 5 rokov		≥ 5 rokov		Spolu
	Muži	Ženy	Muži	Ženy	
AIDS (podozrenie)					
Podvýživa					
Smrť matky – nepriama					
Neprenosné choroby (uvedte)					
Iná					
Spolu podľa veku a pohlavia					

*Tento formulár sa používa, keď dochádza k množstvu úmrtí, a teda z dôvodu časových obmedzení nemožno zhromaždiť podrobnejšie informácie o jednotlivých úmrtiach.

- Možno pridať ďalšie príčiny úmrtnosti podľa kontextu a epidemiológie.
- Vek možno podľa možnosti ďalej rozdeliť, napríklad 0 – 11 mesiacov, 1 – 4 roky, 5 – 14 rokov, 15 – 49 rokov, 50 – 59 rokov, 60 – 69 rokov, 70 – 79 rokov, 80+ rokov.
- Úmrtia sa nemajú nahlasovať len zo zdravotníckych zariadení, ale majú zahŕňať aj hlásenia od miestnych a duchovných lídrov, komunitných pracovníkov, ženských skupín a nemocníc, kam boli pacienti odkázaní.
- Pokiaľ možno sa majú na zadnú stranu tohto formulára uviesť definície prípadov.

2.2 Formulár dohľadu pre úmrtnosť (individuálne záznamy)*

Pracovisko:
 Dátum od pondelka: Do nedele:
 Celkový počet obyvateľov na začiatku tohto týždňa:
 Narodenia tento týždeň: Úmrtia tento týždeň:
 Príchody tento týždeň (podľa potreby): ... Odchody tento týždeň:
 Celkový počet obyvateľov na konci týždňa: Celkový počet obyvateľov vo veku menej ako 5 rokov:

2.3 Vzorový formulár nahlasovania pre včasné varovanie, výstrahu a reakciu (VVVR)

Tento formulár sa používa v akútnej fáze krízy, keď hrozí vysoké riziko udalostí verejného zdravia, ako je trauma, otrava alebo šírenie chorôb s hrozbou epidémie.

Dátum od pondelka: Do nedele:
 Mesto/dedina/osídlenie/tábor:
 Kraj: Okres:
 Podokres: Názov pracoviska:
 • Nemocnica • Ambulancia • Zdravotné stredisko • Mobilná klinika
 Podporné agentúry:
 Nahlasujúci pracovník a kontaktné číslo:
 Celkový počet obyvateľov: Celkový počet obyvateľov vo veku menej ako 5 rokov:

A. TÝŽDENNÉ AGREGOVANÉ ÚDAJE

2.4 Vzorový formulár pravidelného dohľadu pre informačný systém na správu zdravotných údajov (HMIS)

Pracovisko:
 Dátum od pondelka: Do nedele:
 Celkový počet obyvateľov na začiatku tohto týždňa/mesiaca:
 Narodenia tento týždeň/mesiac: Úmrtia tento týždeň/mesiac:
 Príchody tento týždeň/mesiac (podľa potreby):

Odchody tento týždeň/mesiac:

Celkový počet obyvateľov na konci týždňa/mesiaca:

Celkový počet obyvateľov vo veku menej ako 5 rokov:

DRAFT

Príloha 3

Vzorce na výpočet kľúčových zdravotných ukazovateľov

Hrubá miera úmrtnosti (CMR)

Definícia: Miera úmrtí v celom obyvateľstve vrátane žien aj mužov každého veku.

Vzorec:

$$\frac{\text{Celkový počet úmrtí počas časového obdobia}}{\text{Počet ohrozených obyvateľov v polovici obdobia x počet dní v časovom období}} \times 10\,000 \text{ osôb} = \text{Úmrtia/10 000 osôb/deň}$$

Miera úmrtnosti detí do 5 rokov (U5MR)

Definícia: Miera úmrtí medzi deťmi vo veku do päť rokov v obyvateľstve.

Vzorec:

$$\frac{\text{Celkový počet úmrtí u detí vo veku < 5 rokov počas časového obdobia}}{\text{Celkový počet detí vo veku < 5 rokov x počet dní v časovom období}} \times 10\,000 \text{ osôb} = \text{Úmrtia/10 000 detí vo veku do 5 rokov/deň}$$

Incidencia

Definícia: Počet nových prípadov ochorenia, ktoré sa vyskytli počas daného časového obdobia v obyvateľstve ohrozenom rozvojom ochorenia.

Vzorec:

$$\frac{\text{Počet nových prípadov v dôsledku konkrétneho ochorenia v časovom období}}{\text{Obyvateľstvo ohrozené rozvojom ochorenia x počet mesiacov v časovom období}} \times 1\,000 \text{ osôb} = \frac{\text{Nové prípady v dôsledku konkrétneho ochorenia/1 000 osôb/mesiac}}$$

Miery úmrtnosti prípadov (CFR)

Definícia: Počet ľudí, ktorí zomrú na ochorenie, vydelený počtom ľudí, ktorí majú toto ochorenie.

Vzorec:

$$\frac{\text{Počet ľudí, ktorí zomrú na ochorenie, v časovom období}}{\text{Ľudia, ktorí majú ochorenie v časom období}} \times 100 = x\%$$

Miera využitia zdravotníckeho zariadenia

Definícia: Počet ambulantných návštev na osobu na rok. Pokiaľ možno rozlišujte medzi novými a starými návštevami. Na výpočet tejto miery sa majú použiť nové návštevy. Často je však zložité rozlišovať medzi novými a starými návštevami, takže sa kombinujú ako celkový počet návštev počas krízy.

Vzorec:

$$\frac{\text{Celkový počet návštev v jednom týždni}}{\text{Celkový počet obyvateľov}} \times 52 \text{ týždňov} = \text{Návštevy/osoba/rok}$$

Počet vyšetrení na lekára na deň

Definícia: Priemerný počet všetkých vyšetrení (nových a opakovaných prípadov) vykonaných každým lekárom za deň.

Vzorec:

$$\frac{\text{Celkový počet vyšetrení v jednom týždni}}{\text{Počet lekárov EPÚ* v zdravotníckom zariadení}} \div \text{Počet dní za týždeň, kedy je zdravotnícke zariadenie otvorené}$$

*EPÚ (ekvivalent plného úväzku) je ekvivalentný počet lekárov pracujúcich v zdravotníckom zariadení.

Ak napríklad v ambulancii pracuje šesť lekárov, ale dvaja z nich pracujú na polovičný úväzok, počet lekárov EPÚ = 4 pracovníci na plný úväzok + 2 pracovníci na polovičný úväzok = 5 lekárov EPÚ.

Príloha 4

Otrava

K otrave môže dôjsť vtedy, keď sú ľudia vystavení toxickým chemickým látkam prostredníctvom úst, nosa, kože, očí, uší alebo požitia. Deťom hrozí vyššie riziko, pretože dýchajú rýchlejšie, majú veľkú povrchovú plochu v pomere k telesnej hmotnosti, priepustnejšiu kožu a sú bližšie k zemi. Vystavenia toxickým látkam môžu mať vplyv na vývoj dieťaťa vrátane spomalenia rastu a poruchy výživy a môžu spôsobiť ochorenie alebo smrť.

Počiatočný postup

Ak je pri príchode pacienta do zdravotníckeho zariadenia známe, že bol vystavený chemickým látkam alebo má prejavy a príznaky takého vystavenia:

- prijmite bezpečnostné opatrenia pre zdravotníckych pracovníkov vrátane nosenia vhodných osobných ochranných prostriedkov (OOP),
- vykonajte triáž pacientov,
- vykonajte život zachraňujúce zásahy,
- vykonajte dekontamináciu (napríklad vyzlečte pacienta alebo opláchnite postihnuté oblasti mydlovou vodou), ideálne mimo zdravotníckeho zariadenia, aby nedošlo k ďalšiemu vystaveniu, a potom
- postupujte podľa ďalších liečebných protokolov vrátane podpornej liečby.

Liečebné protokoly

Môžu sa líšiť podľa krajiny. Vo všeobecnosti je nutné podať antidotum a podpornú liečbu (napríklad na podporu dýchania).

V tabuľke nižšie sú uvedené príznaky vystavenia chemickým látkam a bežne podávané antidotá.

Príznaky vystavenia toxickým chemickým látkam a možná liečba

Trieda toxikkej chemickej látky	Bežné prejavy vystavenia	Antidotá (usmernenia v jednotlivých krajinách sa líšia)
Nervové látky, ako je sarín, tabun alebo VX	Veľmi malé zrenice, rozmazané videnie, bolesť hlavy, veľké množstvo sekrétov, úzkosť na hrudníku a ťažkosti s dýchaním, nevoľnosť, vracanie, hnačka, svalové záškľby, záchvaty, strata vedomia.	Atropín Oxímý (pralidoxím, obidoxím) Benzodiazepíny (na záchvaty)
Plúzgierotvorné látky, napríklad horčičný plyn	Slzenie, podráždenie očí, konjunktivitída, poškodenie rohovky, sčervenanie kože a plúzgieri na koži s bolesťou, respiračná tieseň.	Podporná liečba +/- tiosíran sodný Napríklad výplach očí, lokálne antibiotikum, umytie kože, bronchodilatátory. V závažných prípadoch použite tiosíran sodný.

Trieda toxického chemického látky	Bežné prejavy vystavenia	Antidotá (usmernenia v jednotlivých krajinách sa líšia)
Kyanid	Lapanie po vzduchu, asfyxiácia, záchvaty, zmätenosť, nevoľnosť.	Amylnitrit (prvá pomoc) Tiosíran sodný a dusitan sodný s 4 DMAP alebo hydroxokobalamín alebo dikobalt edetát
Inkapacitačné látky, napríklad BZ	Sucho v ústach a suchá koža, tachykardia, zmenené vnímanie, bludy, halucinácie, hypertermia, strata koordinácie, rozšírené zrenice.	Fyzostigmín
Slzný plyn a látky na zvládanie davu	Stípanie a pálenie slizníc, slzenie, slinenie, výtok z nosa, úzkosť na hrudníku, bolesť hlavy, nevoľnosť.	Hlavné podporná liečba
Chlór	Sčervenanie očí a slzenie, podráždenie nosa a hrdla, kašeľ, pocit dusenia sa alebo priškrtienia, dýchavičnosť, sipenie, chrapľavý hlas, pľúcny edém.	N-acetylcysteín (NAC)
Tálium (jed na potkany)	Bolesť brucha, nevoľnosť, vracanie, hnačka, zápcha, záchvaty, delírium, depresia, strata vlasov a ochlpenia, bolestivá periférna neuropatia a distálna motorická slabosť, ataxia, neurokognitívne deficity.	Pruská modrá
Olovo	Anorexia, vracanie, zápcha, bolesť brucha, bledosť, nepozornosť, slabosť, periférna paralýza.	Chelácia
Organofosfáty (zahŕňajú niektoré insekticídy a nervový plyn)	Slinenie, slzenie, močenie, defekácia, žalúdočné kŕče, vracanie.	Atropín Oxímy (pralidoxím, obidoxím)

Upravené podľa WHO, Usmernenia pre environmentálne zdravie v mimoriadnych situáciách.

Citované a ďalšie zdroje

Zdravie a ľudské práva

The Right to Health: Fact Sheet No.31 [Právo na zdravie: prehľad základných skutočností č. 31]. OHCHR and WHO, 2008. <http://www.ohchr.org>

Civilno-vojenská koordinácia

Civil Military Coordination during Humanitarian Health Action [Civilno-vojenská koordinácia v humanitárnej činnosti v oblasti zdravia]. Global Health Cluster, 2011. www.who.int

Humanitarian Civil-Military Coordination: A Guide for the Military [Humanitárna civilno-vojenská koordinácia: usmernenia pre armádu]. UN OCHA, 2014. <http://www.unocha.org>

Ochrana a medzinárodné humanitárne právo

Ambulance and pre-hospital services in risk situations [Ambulantné a prednemocničné služby v rizikových situáciách]. ICRC, 2013. www.icrc.org

Common Ethical principles of health care in times of armed conflict and other emergencies [Všeobecné etické zásady zdravotnej starostlivosti v časoch ozbrojeného konfliktu a iných mimoriadnych situácií]. ICRC, Geneva, 2015. <https://www.icrc.org>

Ensuring the preparedness and security of health care facilities in armed conflict and other emergencies [Zaistenie pripravenosti a bezpečnosti zdravotníckych zariadení v ozbrojenom konflikte a iných mimoriadnych situáciách]. ICRC, 2015. www.icrc.org

Guidance Note on Disability and Emergency Risk Management for Health [Usmernenie o zdravotnom postihnutí a núdzovom riadení rizík v oblasti zdravia]. World Health Organization, 2013. <http://www.who.int>

Health Care in Danger: The responsibilities of health care personnel working in armed conflicts and other emergencies [Zdravotná starostlivosť v nebezpečenstve: povinnosti zdravotníckych pracovníkov pracujúcich v ozbrojených konfliktoch a iných mimoriadnych situáciách]. ICRC, 2012. www.icrc.org

Minimum Standards for Child Protection in Humanitarian Action: Standard 24 Shelter and Child Protection [Minimálne štandardy pre ochranu detí v humanitárnej činnosti: štandard 24 Prístrešie a ochrana detí]. Child Protection Working Group (teraz Alliance for Child Protection in Humanitarian Action), 2012. <https://resourcecentre.savethechildren.net>

Monitoring and Reporting Mechanism (MRM) on Grave Violations Against Children in situations of Armed Conflict [Mechanizmy monitorovania a nahlásovania (MRM) pri závažných porušeníach práv detí v situáciách ozbrojeného konfliktu]. UN and UNICEF, 2014. <http://www.mrmtools.org>

Koordinácia

Health Cluster Guide [Príručka organizácie Health Cluster]. Global Health Cluster, 2009. <http://www.who.int>

Reference module for cluster coordination at the country level [Referenčný modul pre klastrovú koordináciu na úrovni krajiny]. IASC, 2015.

www.humanitarianresponse.info

Zdravie v mimoriadnych situáciách

Blanchet, K et al Evidence on public health interventions in humanitarian crises [Dôkazy o zásahoch v oblasti verejného zdravia v humanitárnych krízach]. The Lancet, 2017: <http://www.thelancet.com>

Classification and Minimum Standards for foreign medical teams in sudden onset disasters [Klasifikácia a minimálne štandardy pre zahraničné lekárske tímy v katastrofách s náhlym začiatkom]. WHO, 2013. <http://www.who.int>

Ensuring Access to Health Care Operational Guidance on Refugee Protection and Solutions in Urban Areas [Zaistenie prístupu k operačným usmerneniam o zdravotnej starostlivosti v oblasti ochrany utečencov a k riešeniam v mestských oblastiach]. UNHCR, 2011. <http://www.unhcr.org>

Public Health Guide in Emergencies [Príručka pre verejné zdravie v mimoriadnych situáciách]. The Johns Hopkins and Red Cross Red Crescent, 2008. <http://pdf.usaid.gov>

Refugee Health: An approach to emergency situations [Zdravie utečencov: prístup k mimoriadnym situáciám]. Médecins Sans Frontières, 1997. <http://refbooks.msf.org>

Spiegel et. al. Health-care needs of people affected by conflict: future trends and changing frameworks [Potreby zdravotnej starostlivosti o ľudí dotknutých konfliktom: budúce trendy a meniace sa rámce]. The Lancet, 2010. <http://www.thelancet.com>

Klinické usmernenia

Clinical Guidelines - Diagnosis and Treatment Manual [Klinické usmernenia – príručka pre diagnostiku a liečbu]. MSF, 2016. <http://refbooks.msf.org>

Zdravotné systémy

Analysing Disrupted Health Sectors. A Modular Manual [Analýza narušených zdravotníckych sektorov: modulárna príručka]. WHO, 2009. <http://www.who.int>

Elston et al. Impact of the Ebola outbreak on health systems and population health in Sierra Leone [Vplyv vypuknutia nákazy eboly na zdravotné systémy a zdravie obyvateľstva v Sierre Leone]. Journal of Public Health, 2015. <https://academic.oup.com>

Everybody's Business. Strengthening Health Systems to Improve Health Outcomes [Týka sa to všetkých: posilnenie zdravotných systémov na zlepšenie zdravotných výsledkov]. WHO, 2007. <http://www.who.int>

The Health System Assessment Approach: A How to Manual 2.0 [Prístup k hodnoteniu zdravotných systémov: podrobná príručka 2.0]. USAID, 2012. www.hfgproject.org

Parpia et al. Effects of Response to 2014-2015 Ebola Outbreak on Deaths from Malaria, HIV / AIDS and Tuberculosis West Africa [Účinky reakcie na vypuknutie nákazy eboly v rokoch 2014 – 2015 na počet úmrtí na maláriu, HIV/AIDS a tuberkulózu v západnej Afrike]. Emerging Infection Diseases Vol 22. CDC, 2016. <https://wwwnc.cdc.gov>

Recovery Toolkit: Supporting countries to achieve health service resilience [Súbor nástrojov na obnovu: podpora krajín s cieľom dosiahnuť odolnosť zdravotnej služby]. WHO, 2016. <http://www.who.int>

Toolkit assessing health system capacity to manage large influx of refugees, asylum-seekers and migrants [Súbor nástrojov na hodnotenie kapacity zdravotných systémov pri zvládání veľkého prílivu utečencov, žiadateľov a azyl a migrantov]. WHO/UNHCR/IOM, 2016. <http://www.euro.who.int>

Bezpečnosť

Comprehensive Safe Hospital Framework [Komplexný rámec pre bezpečné nemocnice]. WHO, 2015. <http://www.who.int>

Patient Safety: Making Health Safer [Bezpečnosť pacientov: aby zdravie bolo bezpečnejšie]. WHO, 2017. <http://www.who.int>

Prevencia a kontrola infekcií

Essential environmental health standards in health care [Základné štandardy environmentálneho zdravia v zdravotnej starostlivosti]. WHO, 2008. <http://www.who.int>

Essential Water and Sanitation Requirements for Health Structures [Základné požiadavky na vodu a sanitáciu pre zdravotnícke štruktúry]. MSF, 2009. <http://oops.msf.org>

Guideline for Isolation Precautions: Preventing Transmission of Infectious Agents in Healthcare Settings [Usmernenie pre bezpečnostné opatrenia v oblasti izolácie: predchádzanie prenosu infekčných látok v prostrediach zdravotníckej starostlivosti]. CDC, 2007, aktualizované 2017. <https://www.cdc.gov>

Guidance for the selection and use of Personal Protective Equipment (PPE) in healthcare settings [Usmernenie na výber a používanie osobných ochranných prostriedkov (OOP) v prostrediach zdravotnej starostlivosti]. CDC, 2004. <https://www.cdc.gov>

Guidelines for safe disposal of unwanted pharmaceuticals in and after emergencies [Usmernenia na bezpečnú likvidáciu neželaných farmaceutík v mimoriadnych situáciách a po nich]. WHO, 1999. <http://apps.who.int>

Guidelines on Core Components of Infection Prevention and Control Programmes at the National and Acute Health Care Facility level [Usmernenia o kľúčových zložkách programov prevencie a kontroly infekcií na vnútroštátnej úrovni a úrovni zdravotníckych zariadení akútnej starostlivosti]. WHO, 2016. <http://www.who.int>

Management of Dead Bodies after Disasters: A field Manual for First Responders, Second Edition [Nakladanie s mŕtvymi telami po katastrofách: terénna príručka pre špecialistov prvého zásahu, druhé vydanie]. ICRC, IFRC, 2016. www.icrc.org

Safe management of wastes for health-care activities, Second edition [Bezpečné nakladanie s odpadom pri činnostiach zdravotnej starostlivosti, druhé vydanie]. WHO, 2014. <http://www.who.int>

Zdravotnícka pracovná sila

Classifying health workers: mapping occupations to the international standards [Klasifikácia zdravotníckych pracovníkov: mapovanie zamestnaní podľa medzinárodných štandardov]. WHO. <http://www.who.int>

Global strategy on human resources for health. Workforce 2030 [Globálna stratégia pre ľudské zdroje v oblasti zdravia. Pracovná sila 2030]. WHO, 2016. <http://www.who.int>

Human resources for Health Information System, Minimum Data Set for Health Workforce Registry [Ľudské zdroje pre zdravotný informačný systém, minimálny súbor údajov pre register zdravotníckej pracovnej sily]. WHO, 2015. <http://www.who.int>

Health workforce requirement for universal health coverage and the SDGs [Požiadavky na zdravotnícku pracovnú silu pre program všeobecne dostupnej zdravotnej starostlivosti a ciele udržateľného rozvoja]. WHO, 2016. <http://www.who.int>

International Standard Classification of Occupation: Structure, group definitions and correspondence tables [Medzinárodná štandardná klasifikácia povolání: štruktúra, definície skupín a korešpondenčné tabuľky]. ILO, 2012. <http://www.ilo.org>

WISN Workload indicators of staffing need, user's manual [Ukazovatele pracovnej záťaže WISN pre personálne potreby, používateľská príručka]. WHO, 2010. <http://www.who.int>

Working together for health. World Health Report 2006 [Spoločná práca v prospech zdravia. Správa o zdraví vo svete 2006]. WHO 2006. <http://www.who.int>

Lieky

Emergency Reproductive Health Kit [Pohotovostná reprodukčná zdravotnícka súprava]. UNFPA, 2011. <https://www.unfpa.org>

Guidelines of Medicine Donations [Usmernenia o daroch liekov]. WHO, 2010. <http://www.who.int>

Interagency Emergency Health Kit [Medziagentúrna pohotovostná zdravotnícka súprava]. WHO, 2015. <http://www.who.int>

Model Formulary for children [Modelový liekopis pre deti]. WHO, 2010. <http://apps.who.int>

Model List of Essential Medicines 20th List [Modelový zoznam základných liekov, 20. zoznam]. WHO, 2017. <http://www.who.int>

Non-Communicable Diseases Kit [Súprava pre neprenosné choroby]. WHO, 2016. <http://www.who.int>

Revised Cholera Kits [Revidované súpravy pre choleru]. WHO, 2015. <http://www.who.int>

Interagency Emergency Health Kit 2017: Medicines and Medical Devices for 10 000 People for Approximately Three Months [Medziagentúrna pohotovostná zdravotnícka súprava 2017: lieky a zdravotnícke pomôcky pre 10 000 ľudí na približne tri mesiace]. WHO. 2017.

Zdravotnícke pomôcky vrátane asistenčných pomôcok

Core Medical Equipment [Základné zdravotnícke vybavenie]. WHO, 2011. <http://www.who.int>

Decommissioning Medical Equipment and Devices [Vyradenie zdravotníckeho zariadenia a pomôcok z prevádzky]. WHO <http://www.who.int>

Global Atlas of Medical Devices [Globálny atlas zdravotníckych pomôcok]. WHO, 2017. <http://www.who.int>

Guidelines on the provision of Manual Wheelchairs in less resourced settings [Usmernenia o poskytovaní ručných invalidných vozíkov v prostrediach s nedostatkom prostriedkov]. World Health Organization, 2008. <http://www.who.int>

Medical Device technical series: Medical device regulations, medical devices by health care facilities, needs assessment for medical devices, procurement process resource guide, medical device donations, medical equipment maintenance programme overview [Technická séria o zdravotníckych pomôckach: právne predpisy o zdravotníckych pomôckach, zdravotnícke pomôcky podľa zdravotníckych zariadení, hodnotenie potrieb zdravotníckych pomôcok, príručka prostriedkov pre proces obstarávania, dary zdravotníckych pomôcok, prehľad programov údržby zdravotníckeho vybavenia]. WHO, 2011. <http://www.who.int>

Priority Assistive Products List [Zoznam prioritných asistenčných produktov]. The GATE Initiative, WHO and USAID, 2016. <http://www.who.int>

Kontrolované lieky

Access to Controlled Medications Programme, WHO Briefing Note [Prístup k programu kontrolovaných liekov, poznámka WHO]. WHO, 2012. <http://www.who.int>

Availability of Internationally Controlled Drugs: Ensuring Adequate Access for Medical and Scientific Purposes [Dostupnosť medzinárodne kontrolovaných liekov: zaistenie dostatočného prístupu na lekárske a vedecké účely]. International Narcotics Control Board and WHO, 2010. <http://www.incb.org>

Availability of narcotic drugs and psychotropic substances in emergency situations, INCD report, pages 36-37 [Dostupnosť narkotík a psychotropných látok v mimoriadnych situáciách, správa INCD, strany 36 – 37]. International Narcotics Control Board, 2014. www.incb.org

Ensuring Balance in National Policies on Controlled Substances. Guidance for availability and accessibility of controlled medicines [Zabezpečenie rovnováhy vo vnútroštátnych predpisoch o kontrolovaných látkach. Usmernenie o dostupnosti a prístupnosti kontrolovaných liekov]. WHO, 2011. <http://www.who.int>

Krvné produkty

Blood safety and availability [Bezpečnosť a dostupnosť krvi]. WHO, 2017. <http://www.who.int>

Guidelines on management of blood and blood components as essential medicines, Annex 3 [Usmernenia o nakladaní s krvou a krvnými zložkami ako základnými liekmi, príloha 3]. WHO, 2017. <http://apps.who.int>

Universal Access to Safe Blood Transfusion [Univerzálny prístup k bezpečnej transfúzii krvi]. WHO, 2008. <http://www.who.int>

Financovanie v oblasti zdravia

Cash-based Interventions for Health Programmes in Refugee Settings: A Review [Peňažné zásahy v rámci zdravotných programov v utečeneckom prostredí]. UNHCR, 2015. <http://www.unhcr.org>

Cash for Health: Key Learnings from a cash for health intervention in Jordan [Peniaze na zdravie: kľúčové výsledky zásahu „peniaze na zdravie“ v Jordánsku]. UNHCR, 2015. <http://www.unhcr.org>

Monitoring progress towards universal health coverage at country and global levels [Monitorovanie pokroku smerom k všeobecne dostupnej zdravotnej starostlivosti na úrovni krajiny a celosvetovej úrovni]. WHO, 2014. <http://apps.who.int>

Removing user fees for primary health care services during humanitarian crises [Zrušenie používateľských poplatkov za služby primárnej zdravotnej starostlivosti počas humanitárnych kríz]. Global Health Cluster and WHO, 2011. <http://www.who.int>

Zdravotné informácie

IASC Guidelines: Common Operating Datasets in Disaster Preparedness and Response [Usmernenia IASC: spoločné operačné súbory údajov v oblasti pripravenosti a reakcie na katastrofu]. IASC, 2011 <https://interagencystandingcommittee.org>

Global Reference List of 100 Core Health Indicators [Globálny referenčný zoznam 100 kľúčových zdravotných ukazovateľov]. WHO, 2015. <http://www.who.int>

Standards for Public Health Information Services in Activated Health Clusters and Other Humanitarian Health Coordination Mechanisms [Štandardy pre informačné služby v oblasti verejného zdravia v aktivovaných zdravotných klastroch a ďalšie mechanizmy koordinácie v oblasti zdravia v humanitárnom kontexte]. Global Health Cluster, 2017.

www.humanitarianresponse.info

Hodnotenia potrieb v oblasti zdravia a prioritizácia služieb zdravotnej starostlivosti

Assessment Toolkit: Practical steps for the assessment of health and humanitarian crises [Súbor nástrojov hodnotenia: praktické kroky na hodnotenie zdravotných a humanitárnych kríz]. MSF, 2013. <http://evaluation.msf.org>

Global Health Observatory Data Repository: Crude birth and death rate by country [Depozitár údajov organizácie Global

Health Observatory: hrubá miera narodení a úmrtí podľa krajiny]. World Health Organization, 2017. <http://apps.who.int>

Rapid Risk Assessments of Acute Public Health [Rýchle hodnotenia akútnych rizík pre verejné zdravie]. WHO, 2012.

<http://www.who.int>

SARA Service Availability and Readiness Assessment Survey [Zisťovanie SARA o dostupnosti služieb a hodnotení pripravenosti]. WHO/USAID, 2015. <http://www.who.int>

Prevenca prenosných chorôb

Integrated Vector Management in Humanitarian Emergencies Toolkit [Súbor nástrojov pre integrované riadenie vektorov v humanitárnych mimoriadnych situáciách]. MENTOR Initiative and WHO, 2016. <http://thementorinitiative.org>

Vaccination in Acute Humanitarian Crises: A Framework for Decision Making [Očkovanie v akútnych humanitárnych krízach: rámec rozhodovania]. WHO, 2017. <http://www.who.int>

Prenosné choroby (špecifické choroby)

Dengue: Guidelines for Diagnosis, Treatment, Prevention and Control: New Edition [Dengue: usmernenia pre diagnostiku, liečbu, prevenciu a kontrolu: nové vydanie]. WHO, 2009. <http://www.who.int>

Guidelines for the control for shigellosis [Usmernenia na kontrolu šigelózy]. WHO, 2005. <http://www.who.int>

Interim Guidance Document on Cholera surveillance [Dokument s predbežnými usmerneniami o dohlade nad cholerou]. Global Task Force on Cholera Control and WHO, 2017. <http://www.who.int>

Liddle, K et al. TB Treatment in a Chronic Complex Emergency: Treatment Outcomes and Experiences in Somalia [Liečba TBC v dlhodobej komplexnej mimoriadnej situácii: výsledky liečby a skúsenosti v Somálsku]. Trans R Soc Trop Med Hyg, NCBI, 2013. www.ncbi.nlm.nih.gov

Managing Meningitis Epidemics in Africa [Riadenie epidémií meningitídy v Afrike]. WHO, 2015. <http://apps.who.int>

Management of a measles epidemic [Riadenie epidémie osýpok]. MSF, 2014. <http://refbooks.msf.org>

Meningitis Outbreak Response in Sub-Saharan Africa [Reakcia na vypuknutie nákazy meningitídy v subsaharskej Afrike]. WHO, 2014. <http://www.who.int>

Pandemic Influenza Preparedness (PIP) Framework for the sharing of influenza viruses and access to vaccines and other benefits [Rámec pripravenosti na pandémiu chrípky (PPCH) na zdieľanie vírusov chrípky a prístup k očkovacím látkam a iným výhodám]. WHO, 2011. <http://apps.who.int>

Detekcia vypuknutia nákazy a včasná reakcia

Early detection, assessment and response to acute public health events, Implementation of Early Warning and Response with a focus on Event-Based Surveillance [Včasná detekcia, hodnotenie a reakcia na akútne udalosti verejného zdravia, zavedenie systému skorého varovania a reakcie s dôrazom na dohľad založený na udalostiach]. WHO, 2014. <http://www.who.int>

Early warning, alert and response (EWAR): a key area for countries preparedness for Health Emergencies [Včasné varovanie, výstraha a reakcia (VVVR): kľúčová oblasť pre pripravenosť krajín na mimoriadne zdravotné situácie]. WHO, 2018. Weekly Epidemiological Record [Týždenný epidemiologický záznam]. WHO. <http://www.who.int>

Early warning, alert and response (EWAR): a key area for countries preparedness for Health Emergencies [Včasné varovanie, výstraha a reakcia (VVVR): kľúčová oblasť pre pripravenosť krajín na mimoriadne zdravotné situácie]. WHO, 2018. <http://apps.who.int>

Weekly Epidemiological Record [Týždenný epidemiologický záznam]. WHO. <http://www.who.int>

Outbreak Surveillance and Response in Humanitarian Crises, WHO guidelines for EWAR implementation [Dohľad nad vypuknutím nákaz a reakcia v humanitárnych krízach, usmernenia WHO na zavedenie systému EWAR]. WHO, 2012. <http://www.who.int>

Pripravenosť a reakcia na vypuknutie nákazy

Communicable disease control in emergencies, A field Manual [Kontrola prenosných chorôb v mimoriadnych situáciách]. WHO, 2005. <http://www.who.int>

Epidemic Preparedness and Response in Refugee Camp Settings, Guidance for Public health officers [Epidemická pripravenosť a reakcia v prostrediach utečeneckých táborov, usmernenie pre pracovníkov v oblasti verejného zdravia]. UNHCR, 2011. <http://www.unhcr.org>

Outbreak Communication Planning Guideline [Usmernenie pre plánovanie komunikácie v prípade vypuknutia nákazy]. WHO, 2008. <http://www.who.int>

Zdravie detí a novorodencov

IMCI Chart Booklet [Brožúra s grafom IMCI]. WHO, 2014. <http://www.who.int>

Integrated Community Case Management in Acute and Protracted Emergencies: case study for South Sudan [Integrované komunitné vedenie prípadov v akútnych a dlhotrvajúcich mimoriadnych situáciách: prípadová štúdia v Južnom Sudáne]. IRC and UNICEF, 2017. <https://www.rescue.org>

Newborn Health in Humanitarian Settings Field Guide Interim Version [Predbežná verzia terénnej príručky pre zdravie novorodencov v humanitárnych prostrediach]. IAWG RH in Crises, 2016. <http://iawg.net>

Overview and Latest update on iCCM: Potential for Benefit to Malaria Programs [Prehľad a novinky o iCCM: potenciálny prínos pre programy malárie]. UNICEF and WHO, 2015. www.unicef.org

Polio vaccines: WHO position Paper Weekly epidemiological record [Očkovacie látky proti detskej obrne: pozičný dokument WHO – týždenný epidemiologický záznam]. WHO, 2016.

<http://www.who.int>

Updates on HIV and infant feeding [Nové informácie o HIV a kŕmení dojčiat]. UNICEF, WHO, 2016. <http://www.who.int>

Sexuálne a reprodukčné zdravie

Adolescent Sexual and Reproductive Health Toolkit for Humanitarian Settings [Súbor nástrojov pre sexuálne a reprodukčné zdravie dospievajúcich v humanitárnych prostrediach]. UNFPA and Save the Children, 2009. <http://iawg.net>

Inter-Agency Reproductive Health Kits for Crisis Situations, 5th Edition [Medziagentúrne súbory pre reprodukčné zdravie v krízových situáciách, 5. vydanie]. UNFPA/IAWG, 2011. <http://iawg.net>

Inter-agency Field Manual on Sexual and Reproductive Health in Humanitarian Settings [Medziagentúrna terénna príručka o sexuálnom a reprodukčnom zdraví v humanitárnych prostrediach]. IWAG on Reproductive Health in Crises and WHO, 2018. <http://www.who.int>

Medical eligibility criteria wheel for contraceptive use [Kruhový graf zdravotných kritérií oprávnenosti na použitie antikoncepcie]. WHO, 2015. <http://who.int>

Minimum Initial Service Package (MISP) for Reproductive Health in Crisis Situations: A distance learning module [Balík minimálnych prvotných služieb (MISP) pre reprodukčné zdravie v krízových situáciách: modul dištančného vzdelávania]. IWAG and Women's Refugee Commission. 2011. <http://iawg.net>

Selected practice recommendations for contraceptive use, Third Edition [Vybrané odporúčané postupy používania antikoncepcie, tretie vydanie]. WHO, 2016. <http://www.who.int>

Safe abortion: Technical & policy guidance for health systems [Bezpečná interrupcia: technické a strategické usmernenie pre zdravotné systémy]. WHO, 2015. <http://www.who.int>

Sexuálne násilie a klinická starostlivosť v prípade znásilnenia

Clinical Care for Sexual Assault Survivors [Klinická starostlivosť o osoby, ktoré zažili sexuálne napadnutie]. International Rescue Committee, 2014. <http://iawg.net>

Caring for Child Survivors of Sexual Abuse Guidelines for health and psychosocial service providers in humanitarian settings [Usmernenia pre starostlivosť o deti, ktoré zažili sexuálne zneužívanie, pre poskytovateľov zdravotných a psychosociálnych služieb v humanitárnych prostrediach]. IRC and UNICEF, 2012. <https://www.unicef.org>

Clinical Management of Rape Survivors: Developing protocols for use with refugees and internally displaced persons, Revised Edition, pp.44–47 [Klinická starostlivosť o osoby, ktoré zažili znásilnenie: vypracovanie protokolov na použitie u utečencov a

vnútorne vysídlených osôb, revidované vydanie, str. 44 – 47]. WHO, UN Population Fund, and UNHCR, 2004. www.who.int

Clinical Management of Rape Survivors: E-Learning [Klinická starostlivosť o osoby, ktoré zažili znásilnenie: elektronické vzdelávanie]. WHO 2009. <http://apps.who.int>

Guidelines for Integrating Gender-Based Violence Interventions in Humanitarian Action, Reducing Risk, promoting resilience and aiding recovery [Usmernenia na začlenenie zásahov v oblasti rodovo podmieneného násillia do humanitárnej činnosti, zníženie rizika, podporu odolnosti a pomoc pri zotavovaní sa]. Inter-Agency Standing Committee, 2015. <https://gbvguidelines.org>

Guidelines for Medico-Legal Care of Victims of Sexual Violence [Usmernenia pre lekársko-právnu starostlivosť o obeť sexuálneho násillia]. WHO, 2003. <http://www.who.int>

HIV

Consolidated Guidelines on the Use of ART Drugs for Treating and Preventing HIV Infection: Recommendations for a public health approach - Second edition [Konsolidované usmernenia o používaní liekov ART na liečbu a prevenciu infekcie HIV: odporúčania pre prístup k verejnému zdraviu – druhé vydanie]. WHO, 2016. www.who.int

Guidelines for Addressing HIV in Humanitarian Settings [Usmernenia na riešenie problému HIV v humanitárnych prostrediach]. UNAIDS and IASC, 2010. <http://www.unaids.org>

Guidelines for the delivery of antiretroviral therapy to migrant and crisis-affected populations in Sub Saharan Africa [Usmernenia na poskytovanie antiretrovírusovej liečby migrujúcemu a krízou dotknutému obyvateľstvu v subsaharskej Afrike]. UNHCR, 2014. <http://www.unhcr.org>

Guidelines for management of sexually transmitted infections [Usmernenia na riadenie sexuálne prenosných infekcií]. WHO, 2003. www.emro.who.int

Guidelines on post-exposure prophylaxis for HIV and the use of Cotrimoxazole prophylaxis for HIV-related infections among adults, adolescents and children [Usmernenia o postexpozícnej profylaxii pre HIV a používaní profylaxie kotrimoxazolom pri infekciách súvisiacich s HIV u dospelých, dospievajúcich a detí]. WHO, 2014. <http://www.who.int>

HIV prevention in emergencies [Prevencia HIV v mimoriadnych situáciách]. UNFPA, 2014. <http://www.unfpa.org>

PMTCT in Humanitarian Settings Inter-Agency Task Team to Address HIV in Humanitarian Emergencies Part II: Implementation Guide [PMTCT v humanitárnych prostrediach – medziagentúrna pracovná skupina na riešenie problému HIV v humanitárnych mimoriadnych situáciách, časť II: vykonávací príručka]. Inter-Agency Task Team, 2015. <http://iawg.net>

WHO policy on collaborative TB/HIV activities Guidelines for national programmes and other stakeholders [Stratégia WHO pre činnosť spolupráce v oblasti TBC/HIV

Príloha

DRAFT

Obsah

Príloha 1: Právny základ Sphere	374
Príloha 2: Pravidlá správania pre Medzinárodné organizácie Červeného kríža a Červeného polmesiaca a mimovládne organizácie (MVO) pri odstraňovaní následkov katastrof	385
Príloha 3: Skratky a akronymy.....	393

Príloha 1

Právny základ Sphere

Humanitárna charta stanovuje spoločné názory a spoločné princípy týkajúce sa humanitárnej činnosti a zodpovednosti v situácii katastrof alebo konfliktov a poznáva, že sa odrážajú v medzinárodnom práve. Nasledujúci anotovaný zoznam kľúčových dokumentov obsahuje najdôležitejšie medzinárodné právne nástroje týkajúce sa medzinárodného práva v oblasti ľudských práv, medzinárodného humanitárneho práva (IHL), utečeneckého práva a humanitárnej činnosti. Nesnaží sa reprezentovať regionálne právo a vývoj. Ďalšie zdroje a webové odkazy na množstvo ďalších smerníc, princípov, štandardov a rámcov, ktoré podporujú implementáciu, sú dostupné na webovej stránke Sphere, www.spherestandards.org. Poznámky sa poskytujú len pre dokumenty, ktoré si vyžadujú vysvetlenie, sú novšími doplnkami alebo majú špecifické časti týkajúce sa katastrofy alebo konfliktu.

Príručka Sphere odráža špecifické obavy, ktoré sú súčasťou medzinárodného právneho rámca. Vo všeobecnosti medzi ne patrí právo na osobnú bezpečnosť a dôstojnosť; oslobodenie od diskriminácie; a práva na vodu a sanitáciu, prístrešie, potravinovú bezpečnosť a výživu a zdravotnú starostlivosť. Zatiaľ čo niektoré z týchto práv sú uvedené v špecifických medzinárodných dohovorech, všetky sú zahrnuté v jednom zo všeobecných nástrojov ľudských práv v oblasti občianskych a politických práv alebo hospodárskych, sociálnych a kultúrnych práv.

Táto príloha obsahuje dokumenty, ktoré sú tematicky usporiadané do piatich kategórií:

1. Ľudské práva, ochrana a zraniteľnosť
2. Ozbrojený konflikt a humanitárna pomoc
3. Utečenci a vnútorne vysídlené osoby
4. Katastrofy a humanitárna pomoc
5. Rámce, usmernenia a zásady humanitárnej politiky v oblasti ľudských práv, ochrany a zraniteľnosti v pripravenosti a reakcii na núdzové situácie www.spherestandards.org/handbook/online-resources

Aby sa zabezpečila jasnosť o stave každého dokumentu v rámci týchto kategórií, sú klasifikované ako a) zmluvy a zvykové právo alebo b) OSN a iné formálne prijaté medzivládne usmernenia a zásady.

1. Medzivládne nástroje v oblasti ľudských práv, ochrany a zraniteľnosti

Nasledujúce dokumenty sa týkajú predovšetkým ľudských práv uznaných vo všeobecných zmluvách a deklaráciách. Zahnutých je aj niekoľko kľúčových dokumentov týkajúcich sa veku (deti a starší ľudia), pohlavia a zdravotného postihnutia, pretože sú to niektoré z najbežnejších základov zraniteľnosti pri katastrofe alebo konflikte.

1.1 Zmluvy a obyčajové právo v oblasti ľudských práv, ochrany a zraniteľnosti

Zmluvné právo v oblasti ľudských práv sa vzťahuje na štáty, ktoré sú zmluvnými stranami príslušnej zmluvy, ale obyčajové právo (napríklad zákaz mučenia) sa vzťahuje na všetky štáty. Právo ľudských práv platí vždy, s dvomi možnými výnimkami:

- Niektoré obmedzené občianske a politické práva môžu byť pozastavené počas vyhlásených národných mimoriadnych situácií v súlade s článkom 4 Medzinárodného paktu o občianskych a politických právach (ďalej len „výnimka“).
- Počas uznaných ozbrojených konfliktov sa MHP uplatňuje ako prvé, ak dôjde k nesúladu s právom ľudských práv.

1.1.1 Všeobecné ľudské práva

Všeobecná deklarácia ľudských práv z roku 1948 (UDHR), prijatá rezolúciou Valného zhromaždenia OSN 217 A(III) z 10. decembra 1948. www.un.org

Komentár: Všeobecná deklarácia ľudských práv, vyhlásená Valným zhromaždením OSN v roku 1948, po prvý raz stanovila základné ľudské práva, ktoré majú byť všeobecne chránené. Nie je to zmluva, ale všeobecne sa uznáva, že sa stala súčasťou medzinárodného obyčajového práva. Prvá veta preambuly zavádza pojem „prirodzená dôstojnosť“ ľudských bytostí ako základnú podstatu ľudských práv a v článku 1 sa uvádza: „Všetci ľudia sa rodia slobodní a seba rovní, v ich dôstojnosti a právach.“

Medzinárodný pakt o občianskych a ľudských právach z roku 1966 (ICCPR) prijatý rezolúciou Valného zhromaždenia OSN 2200A (XXI) zo 16. decembra 1966, vstúpil do platnosti 23. marca 1976, Organizácia Spojených národov, séria zmlúv, zv. 999, s. 171 a zv. 1057, s. 407. www.ohchr.org

Druhý opčný protokol k ICCPR 1989 (zameraný na zrušenie trestu smrti), prijatý rezolúciou Valného zhromaždenia OSN 44/128 z 15. decembra 1989, vstúpil do platnosti 11. júla 1991, Organizácia spojených národov, séria zmlúv, zv. 1642, s. 414. www.ohchr.org

Komentár: Štáty, ktoré sú zmluvnými stranami ICCPR, musia rešpektovať a zabezpečiť práva pre všetkých jednotlivcov na svojom území alebo pod ich

jurisdikciou, pričom musia uznávať právo „ľudu“ na sebaurčenie a rovnaké práva mužov a žien. Niektoré práva (označené hviezdíčkou*) nemusia byť nikdy pozastavené, a to ani v prípade najhrozivejšej národnej situácie.

Práva ICCPR: právo na život;* žiadne mučenie alebo iné kruté, neludské alebo ponižujúce zaobchádzanie;* žiadne otroctvo;* žiadne svojvoľné zatýkanie alebo zadržiavanie; ľudskosť a dôstojnosť pri uväznení; žiadne väznenie za porušenie zmluvy;* sloboda pohybu a pobytu; iba zákonné vyhodenie cudzincov; rovnosť pred zákonom, spravodlivý proces a prezumpcia neviny v trestných konaniach; žiadna retrospektivita pri trestných činoch;* rovnaké uznanie pred zákonom;* súkromný život; slobodné myslenie, náboženstvo a svedomie;* slobodný názor, prejav a pokojné zhromažďovanie; sloboda združovania; právo na manželstvo a rodinný život; ochrana detí; právo voliť a zúčastňovať sa na veciach verejných; právo menšín užívať si vlastnú kultúru, náboženstvo a jazyk.*

Medzinárodný pakt o hospodárskych, sociálnych a kultúrnych právach z roku 1966 (ICESCR) prijatý rezolúciou Valného zhromaždenia OSN 2200A (XXI) zo 16. decembra 1966, vstúpil do platnosti 3. januára 1976, Organizácia Spojených národov, séria zmlúv, zv. 993, s. 3. www.ohchr.org

Komentár: Štáty, zmluvné strany, súhlasia s tým, že vyčlenia maximum svojich dostupných zdrojov na „postupné dosiahnutie“ zmluvných práv, ktoré majú rovnako požívať muži aj ženy.

Práva ICESCR: pracovať; dostávať spravodlivú odmenu; vstupovať do odborov; mať sociálne zabezpečenie alebo poistenie; na rodinný život vrátane ochrany matiek po pôrode a ochrany detí pred vykorisťovaním; na primeranú životnú úroveň vrátane jedla, oblečenia a bývania; na fyzické a duševné zdravie; na vzdelanie; a zúčastňovať sa na kultúrnom živote a využívať výhody vedeckého a kultúrneho pokroku.

Medzinárodný dohovor o odstránení všetkých foriem rasovej diskriminácie z roku 1969 (ICERD) prijatý rezolúciou Valného zhromaždenia OSN 2106 (XX) z 21. decembra 1965, vstúpil do platnosti 4. januára 1969, Organizácia Spojených národov, séria zmlúv, zv. 660, s. 195. www.ohchr.org

Dohovor o odstránení všetkých foriem diskriminácie žien z roku 1979 (CEDAW) prijatý rezolúciou Valného zhromaždenia OSN 34/180 z 18. decembra 1979, vstúpil do platnosti 3. septembra 1981, Organizácia Spojených národov, séria zmlúv, zv. 1249, s. 13. www.ohchr.org

Dohovor o právach dieťaťa z roku 1989 (CRC) prijatý rezolúciou Valného zhromaždenia OSN 44/25 z 20. novembra 1989, vstúpil do platnosti 2. septembra 1990, Organizácia Spojených národov, séria zmlúv, zv. 1577, s. 3. www.ohchr.org

Opčný protokol k CRC o zapojení detí do ozbrojených konfliktov z roku 2000, prijatý rezolúciou Valného zhromaždenia OSN A/RES/54/263 z 25. mája 2000, vstúpil do platnosti 12. februára 2002, Organizácia spojených národov, séria zmlúv, zv. 2173, s. 222. www.ohchr.org

Opčný protokol k CRC o predaji detí, detskej prostitúcii a detskej pornografii z roku 2000, prijatý rezolúciou Valného zhromaždenia OSN A/RES/54/263 z 25. mája 2000, vstúpil do platnosti 18. januára 2002, Organizácia spojených národov, séria zmlúv, zv. 2171, s. 227. www.ohchr.org

Komentár: K CRC pristúpili takmer všetky štáty. Opätovne stanovuje základné ľudské práva detí a určuje, kedy potrebujú osobitnú ochranu (napríklad pri odlúčení od rodiny). Protokoly vyžadujú pozitívne opatrenia v špecifických otázkach ochrany detí pre štáty, ktoré sú ich zmluvnými stranami.

Dohovor o právach osôb so zdravotným postihnutím z roku 2006 (CRPD) prijatý rezolúciou Valného zhromaždenia OSN A/RES/61/106 z 13. decembra 2006, vstúpil do platnosti 3. mája 2008, Organizácia Spojených národov, Zbierka zmlúv, kapitola IV, 15. www.ohchr.org

Komentár: CRPD podporuje práva ľudí so zdravotným postihnutím podľa všetkých ostatných zmlúv o ľudských právach, a takisto sa konkrétne zaoberá zvyšovaním povedomia o osobách so zdravotným postihnutím, nediskrimináciou a dostupnosťou služieb a zariadení. Osobitne sa spomínajú aj „rizikové situácie a humanitárne núdzové situácie“ (článok 11).

1.1.2 Genocída, mučenie a iné trestné zneužívanie práv

Dohovor o predchádzaní zločinu genocídy a jeho trestaní z roku 1948 prijatý rezolúciou Valného zhromaždenia OSN 260 (III) z 9. decembra 1948, vstúpil do platnosti 12. januára 1951, Organizácia Spojených národov, séria zmlúv, zv. 78, s. 277. www.ohchr.org

Dohovor proti mučeniu a inému krutému, neľudskému alebo ponižujúcemu zaobchádzaniu alebo trestaniu z roku 1984, prijatý rezolúciou Valného zhromaždenia OSN 39/46 z 10. decembra 1984, vstúpil do platnosti 26. júna 1987, Organizácia Spojených národov, séria zmlúv, zv. 1465, s. 85. www.ohchr.org

Komentár: Tento dohovor má veľmi vysoký počet zmluvných štátov. Zákaz mučenia je teraz všeobecne uznávaný aj ako súčasť medzinárodného obyčajového práva. Na ospravedlnenie mučenia nemožno použiť žiadny druh verejnej núdze alebo vojny. Štáty nesmú nikoho vrátiť (vyhostiť) na územie, kde má daná osoba primerané dôvody domnievať sa, že by jej hrozilo mučenie.

Rímsky štatút Medzinárodného trestného súdu z roku 1998, prijatý Diplomackou konferenciou v Ríme, 17. júla 1998, vstúpil do platnosti 1. júla 2002, Organizácia Spojených národov, séria zmlúv, zv. 2187, s. 3. www.icrc.org

Komentár: Článok 9 štatútu (Prvky trestných činov), ktorý prijal Medzinárodný trestný súd (ICC) v roku 2002, podrobne popisuje vojnové zločiny, zločiny

proti ľudskosti a genocídu, čím kodifikuje veľkú časť obyčajového medzinárodného trestného práva. ICC môže vyšetrovať a stíhať záležitosti, ktoré mu predloží Bezpečnostná rada OSN (aj keď štát obvinenej osoby nie je zmluvnou stranou zmluvy), ako aj trestné činy údajne spáchané občanmi štátov, ktoré sú zmluvnými stranami zmluvy, alebo na ich území.

1.2 Organizácia Spojených národov a iné formálne prijaté medzivládne zásady a usmernenia týkajúce sa ľudských práv, ochrany a zraniteľnosti

Madridský medzinárodný akčný plán pre starnutie 2002, Druhé svetové zhromaždenie OSN o starnutí, Madrid, 2002, schválený rezolúciou Valného zhromaždenia OSN 37/51 z 3. decembra 1982. www.ohchr.org

Zásady Organizácie Spojených národov pre starších ľudí 1991, Rezolúcia Valného zhromaždenia OSN 46/91 zo 16. decembra 1991. www.ohchr.org

2. Medzinárodné nástroje týkajúce sa ozbrojených konfliktov, medzinárodného humanitárneho práva a humanitárnej pomoci

2.1 Zmluvy a obyčajové právo o ozbrojených konfliktoch, medzinárodné humanitárne právo a humanitárna pomoc

Medzinárodné humanitárne právo (IHL) špecifikuje hraničné hodnoty, kedy sa násilný konflikt stane „ozbrojeným konfliktom“, a preto sa uplatňuje tento osobitný právny režim. Medzinárodný výbor Červeného kríža (MVČK) je oficiálnym archívom zmlúv MHP a na svojej webovej stránke poskytuje rozsiahle informácie a zdroje vrátane oficiálneho komentára k Ženevským dohovorom a ich protokolom a pravidlám Štúdie o obyčajovom medzinárodnom humanitárnom práve. www.icrc.org

2.1.1 Základné zmluvy MHP

Štyri Ženevské dohovory z roku 1949

Dodatkový protokol k Ženevským dohovorom, Ochrana obetí medzinárodných ozbrojených konfliktov z roku 1977 (Protokol I)

Dodatkový protokol k Ženevským dohovorom, Ochrana obetí nemedzinárodných ozbrojených konfliktov z roku 1977 (Protokol II). www.icrc.org

Komentár: Štyri Ženevské dohovory, ktorých zmluvnými stranami sú všetky štáty a ktoré sú tiež všeobecne akceptované ako súčasť obyčajového práva, sa týkajú ochrany a liečenia ranených a chorých v pozemnej vojne (I) a na mori (II), zaobchádzania s vojnovými zajatcami (III) a ochrany civilného obyvateľstva počas ozbrojeného konfliktu (IV). Vzťahujú sa predovšetkým na medzinárodné ozbrojené konflikty, s výnimkou článku 3 spoločného pre dohovory, ktorý sa týka nemedzinárodných konfliktov a niektorých ďalších prvkov, ktoré sa v súčasnosti akceptujú ako obyčajové právo v nemedzinárodných konfliktoch. Dva protokoly z roku 1977 aktualizovali vtedajšie dohovory, najmä definície bojovníkov a kodifikáciu nemedzinárodných konfliktov. Niekoľko štátov k protokolom nepristúpilo.

2.1.2 Zmluvy o zakázaných zbraniach, nášľapných mìnach a kultúrnom imaní

Okrem vyššie uvedeného „ženevského zákona“ existuje aj súbor zákonov, ktorý sa často označuje ako „haagsky zákon“ o ozbrojených konfliktoch. Patrí sem Dohovor o ochrane kultúrnych hodnôt a množstvo dohovorov o typoch zbraní, ktoré sú obmedzené alebo zakázané, vrátane plynov a iných chemických a biologických zbraniach, konvenčných zbraniach, ktoré sú nerozlišujúce alebo spôsobujú zbytočné utrpenie, ako aj nášľapných mín a kazetovej munície. www.icrc.org

2.1.3 Obyčajové MHP

Obyčajové MHP sa vzťahuje na právo ozbrojených konfliktov, ktoré štáty akceptujú prostredníctvom svojich vyhlásení, politík a praktík, ako zastupujúce obyčajové pravidlá, ktoré platia pre všetky štáty bez ohľadu na ich prístupenie k zmluvám MHP. Neexistuje žiadny dohodnutý zoznam zaužívaných pravidiel, no najuznávanejší výklad je štúdia uvedená nižšie.

Customary International Humanitarian Law (CIHL) Study [Štúdia obyčajového medzinárodného humanitárneho práva (OMHP)], ICRC, Henckaerts, J-M. and Doswald-Beck, L., Cambridge University Press, Cambridge and New York, 2005. www.icrc.org

Komentár: Štúdia pokrýva takmer celý rozsah práva ozbrojených konfliktov. Uvádza 161 konkrétnych pravidiel a to, či sa každé z nich uplatňuje v medzinárodnom ozbrojenom konflikte a/alebo nemedzinárodnom ozbrojenom konflikte. Zatiaľ čo niektorí právni komentátori kritizujú jej metodológiu, štúdia CIHL vzišla zo široko konzultačného a dôkladného výskumného procesu počas desiatich rokov a jej autorita ako súboru výkladu obyčajových pravidiel je široko uznávaná.

2.2 OSN a iné formálne prijaté medzivládne zásady a usmerenia o ozbrojených konfliktoch, MHP a humanitárnej pomoci

Bezpečnostná rada OSN „Aide Memoire“ o ochrane 2002, aktualizovaná v roku 2003 (S/PRST/2003/27). undocs.org

Komentár: Nejde o záväznú rezolúciu o štátoch, ale o usmerňujúci dokument pre Bezpečnostnú radu OSN týkajúci sa udržiavania mieru a naliehavých konfliktných situácií, ktorý je výsledkom konzultácií s radom agentúr OSN a stálych medziagentúrnych výborov (IASC).

Rezolúcie Bezpečnostnej rady OSN o sexuálnom násilí a ženách v ozbrojených konfliktoch, najmä prvá táto rezolúcia, číslo 1325 (2000) o ženách, mieri a bezpečnosti, ktorá bola míľnikom v riešení násilia páchaného na ženách v situáciách ozbrojených konfliktov, a následne rez. 1820 (2008), rez. 1888 (2009), rez. 1889 (2009) a rez. 1325 (2012). Všetky rezolúcie Bezpečnostnej rady OSN podľa roku a čísla sú dostupné na: www.un.org

3. Medzinárodné nástroje o utečencoch a vnútorne vysídlených osobách (IDP)

3.1 Zmluvy o utečencoch a vnútorne vysídlených osobách

Okrem medzinárodnej zmluvy obsahuje táto časť aj dve zmluvy o Africkej únii (predtým Organizácia africkej jednoty alebo OAJ), pretože obe predstavujú historické precedensy.

Dohovor o postavení utečencov z roku 1951 (v znení zmien a doplnení), prijatý Konferenciou splnomocnencov Organizácie Spojených národov o postavení utečencov a osôb bez štátnej príslušnosti, Ženeva, 2. až 25. júla 1951, vstúpil do platnosti 22. apríla 1954, Organizácia Spojených národov, séria zmlúv, zv. 189, s. 137. www.unhcr.org

Protokol o postavení utečencov z roku 1967, ktorý vzalo na vedomie Valné zhromaždenie OSN, v rezolúcii 2198 (XXI) 2 zo 16. decembra 1966, Organizácia Spojených národov, séria zmlúv, zv. 606, s. 267. www.unhcr.org

Komentár: Prvá medzinárodná dohoda o utečencoch, Dohovor definuje utečenca ako osobu, ktorá sa „z dôvodu opodstatneného strachu z prenasledovania z dôvodov rasy, náboženstva, národnosti, príslušnosti k určitej sociálnej skupine alebo politického názoru nachádza mimo krajiny, ktorej je štátnym príslušníkom, a nie je schopný alebo z dôvodu takéhoto strachu nie je ochotný využiť ochranu tejto krajiny alebo sa tam vrátiť, pretože existuje strach z prenasledovania...“

Dohovor OAJ upravujúci špecifické aspekty problémov utečencov v Afrike, 1969, prijatý Zhromaždením hláv štátov a vlád na svojom šiestom riadnom zasadnutí, Addis Ababa, 10. septembra 1969. www.unhcr.org

Komentár: Týmto sa prijíma a rozširuje definícia dohovoru z roku 1951 tak, aby zahrnula ľudí, ktorí boli nútení opustiť svoju krajinu nielen v dôsledku prenasledovania, ale aj v dôsledku vonkajšej agresie, okupácie, cudzej nadvlády alebo udalostí vážne narušujúcich verejný poriadok. Uznáva aj nešťátne skupiny ako páchatelov prenasledovania a nevyžaduje, aby utečenci preukázali priame spojenie medzi nimi a budúcim nebezpečenstvom.

Dohovor Africkej únie o ochrane a pomoci vnútorne vysídleným osobám v Afrike (Kampalský dohovor) z roku 2009, prijatý na osobitnom samite Africkej únie, ktorý sa konal v Kampale, vstúpil do platnosti 6. decembra 2012. au.int/en/treaties/african-union-convention-protection-and-assistance-internally-displaced-persons-africa

Komentár: Ide o prvý multilaterálny dohovor týkajúci sa vnútorne vysídlených osôb.

3.2 OSN a iné formálne prijaté medzivládne zásady a usmernenia o utečencoch a vnútorne vysídlených osobách

Hlavné zásady o vnútornom vysídľovaní z roku 1998, uznané v septembri 2005 hlavami štátov a vlád zhromaždenými na Svetovom samite v New Yorku v rezolúcii Valného zhromaždenia OSN 60/L.1 (132, dokument OSN A/60/L.1) ako „dôležitý medzinárodný rámec na ochranu vnútorne vysídlených osôb“. www.ohchr.org

Komentár: Tieto zásady sú založené na medzinárodnom humanitárnom práve a práve z oblasti ľudských práv a analogickom utečeneckom práve a majú slúžiť ako medzinárodná norma na usmernenie vlád, medzinárodných organizácií a všetkých ostatných relevantných aktérov pri poskytovaní pomoci a ochrany vnútorne vysídleným osobám.

4. Medzinárodné nástroje o katastrofách a humanitárnej pomoci

4.1 Zmluvy o katastrofách a humanitárnej pomoci

Dohovor o bezpečnosti OSN a pridruženého personálu z roku 1994, prijatý rezolúciou Valného zhromaždenia OSN 49/59 z 9. decembra 1994, vstúpil do platnosti 15. januára 1999, Organizácia Spojených národov, séria zmlúv, zv. 2051, s. 363.

Opčný protokol k Dohovoru o bezpečnosti personálu Organizácie Spojených národov a pridruženého personálu z roku 2005, prijatý rezolúciou Valného zhromaždenia OSN A/60/42 z 8. decembra 2005, vstúpil do platnosti 19. augusta 2010, Organizácia spojených národov, séria zmlúv, zv. 2689, p.59. www.un.org

Komentár: V Dohovore je ochrana obmedzená na udržanie mieru OSN, pokiaľ OSN nevyhlásila „výnimočné riziko“ – čo je nepraktická požiadavka. Protokol opravuje túto veľkú chybu v Dohovore a rozširuje právnu ochranu na všetky operácie OSN, od núdzovej humanitárnej pomoci po budovanie mieru a poskytovanie humanitárnej, politickej a rozvojovej pomoci.

Dohovor z Tampere o poskytovaní telekomunikačných zdrojov na zmierňovanie následkov katastrof a záchranné operácie z roku 1998, schválený Medzivládnu konferenciou o núdzových telekomunikáciách z roku 1998, vstúpil do platnosti 8. januára 2005, Organizácia Spojených národov, séria zmlúv, zv. 2296, s. 5. www.itu.int

Rámcový dohovor OSN o zmene klímy z roku 1992 (UNFCCC), prijatý Konferenciou Organizácie Spojených národov o životnom prostredí a rozvoji v Rio de Janeiro, 4. až 14. júna 1992, privítaný Valným zhromaždením OSN v rezolúcii 47/195 z 22. decembra 1992, vstúpil do platnosti 21. marca 1994, Organizácia Spojených národov, séria zmlúv, zv. 1771, s. 107. unfccc.int

- Kjótsky protokol k UNFCCC 1997, prijatý na treťom zasadnutí Konferencie zmluvných strán (COP-3) Rámcového dohovoru, Kjóto, Japonsko, 1997, vstúpil do platnosti 16. februára 2005, Organizácia Spojených národov, séria zmlúv, zv. 2303, s. 148. unfccc.int
- Parížska dohoda 2015, prijatá na 21. zasadnutí Konferencie zmluvných strán Rámcového dohovoru (COP-21), Paríž, Francúzsko, december 2015, vstúpila do platnosti v novembri 2016. unfccc.int

Komentár: UNFCCC, Kjótsky protokol a Parížska dohoda sú súčasťou jedného zmluvného rámca. Riešia naliehavú potrebu implementácie stratégií prispôsobenia sa zmene klímy a znižovania rizík a budovania miestnych kapacít a odolnosti, najmä v krajinách, ktoré sú náchylné na prírodné katastrofy. Zdôrazňujú stratégie znižovania katastrof a riadenie rizík, najmä pokiaľ ide o zmenu klímy.

2.2 OSN a iné formálne prijaté medzivládne zásady a usmernenia o katastrofách a humanitárnej pomoci

Posilnenie koordinácie humanitárnej núdzovej pomoci Organizácie Spojených národov, s prílohou, Hlavné zásady, rezolúcia Valného zhromaždenia 46/182 z 19. decembra 1991. www.unocha.org

Komentár: To viedlo k vytvoreniu Oddelenia OSN pre humanitárne záležitosti, ktoré sa v roku 1988 stalo Úradom OSN pre koordináciu humanitárnych záležitostí (OCHA).

Sendaický rámec pre znižovanie rizika katastrof 2015–2030 (Sendaický rámec). www.unisdr.org

Komentár: Sendaický rámec je nástupníckym nástrojom Akčného rámca Hyogo (HFA) 2005–2015: Budovanie odolnosti národov a spoločenských voči katastrofám. Bol prijatý deklaráciou na tretej svetovej konferencii OSN o znižovaní katastrof v roku 2015 a schválený Valným zhromaždením OSN (v rezolúcii 69/283). Úrad OSN pre znižovanie rizika katastrof (UNISDR) podporuje implementáciu. Je to 15-ročná dobrovoľná nezáväzná dohoda s cieľom podstatne znížiť riziko katastrof a straty na životoch, majetku a zdraví.

Usmernenia pre domáce uľahčenie a reguláciu medzinárodnej pomoci pri katastrofách a počiatočnej pomoci pri obnove, (Usmernenia IDRL) 2007, prijaté 30. medzinárodnou konferenciou Červeného kríža a Červeného polmesiaca (ktorá zahŕňa štáty, ktoré sú zmluvnými stranami Ženevských dohovorov). www.ifrc.org

5. Rámce, usmernenia a zásady humanitárnej politiky v oblasti ľudských práv, ochrany a zraniteľnosti v pripravenosti a reakcii na núdzové situácie

V súčasnosti existuje celý rad všeobecných a špecifických operačných usmernení o humanitárnej reakcii v núdzových situáciách. Keďže tieto nástroje už nerozlišujú medzi ozbrojeným konfliktom, situáciami utečencov a reakciou na katastrofy, je tu uvedený výber pod tematickými názvami: všeobecné štandardy; rodová rovnosť a ochrana pred rodovo podmieneným násilím; deti v núdzových situáciách; a utečenci a vnútorne vysídlené osoby (IDP).

1. Štandardy spoločníkov Sphere

Minimálne štandardy pre ochranu detí v humanitárnej činnosti (CPMS). Aliancia na ochranu detí v humanitárnej činnosti (Aliancia), 2012. <https://resourcecentre.savethechildren.net>

Minimum Standard for Market Analysis (MISMA) [Minimálny štandard pre analýzu trhu (MISMA)]. The Cash Learning Partnership (CaLP), 2017. www.cashlearning.org

Minimum Standards for Education: Preparedness, Response, Recovery [Minimálne štandardy pre vzdelávanie: Pripravenosť, reakcia, obnova]. Inter-Agency Network for Education in Emergencies (INEE), 2010. <http://s3.amazonaws.com>

Livestock Emergency Guidelines and Standards (LEGS) [Núdzové smernice a normy pre hospodárske zvieratá (LEGS)]. LEGS Project, 2014. <https://www.livestock-emergency.net>

Minimum Economic Recovery Standards (MERS) [Štandardy minimálnej ekonomickej obnovy (MERS)]. The Small Enterprise Education and Promotion Network (SEEP), 2017. <https://seepnetwork.org>

Humanitarian inclusion standards for older people and people with disabilities [Štandardy humanitárnej inklúzie pre starších ľudí a ľudí so zdravotným postihnutím]. Age and Disability Consortium, HelpAge International, Handicap International, 2018. <https://reliefweb.int>

2. Ďalšie kódy, usmernenia a príručky podľa témy

2.1 Všeobecné normy ochrany a kvality v humanitárnej reakcii

Pravidlá správania pre Medzinárodné organizácie Červeného kríža a Červeného polmesiaca a mimovládne organizácie (MVO) pri odstraňovaní následkov katastrof.

Pozrite prílohu 2.

Základné zásady Medzinárodného hnutia Červeného kríža a Červeného polmesiaca z roku 1965, prijaté 20. medzinárodnou konferenciou Červeného kríža. www.ifrc.org

IASC Operational Guidelines on the Protection of Persons in Situations of Natural Disasters [Operačné smernice IASC o ochrane osôb v situáciách prírodných katastrof]. Stály medziagentúrny výbor a projekt Brookings–Bern o vnútornom vysídľovaní. 2011. <https://www.brookings.edu>

IASC Guidelines on Mental Health and Psychosocial Support in Emergency Settings 2007 [Smernice IASC o duševnom zdraví a psychosociálnej podpore v núdzových situáciách 2007]. Stály medziagentúrny výbor OSN. www.who.int

IASC Guidelines on Inclusion of Persons with Disabilities in Humanitarian Action [Smernice IASC o začlenení osôb so zdravotným postihnutím do humanitárnej činnosti]. <https://interagencystandingcommittee.org>

IASC Policy on Protection in Humanitarian Action 2016 [Politika IASC o ochrane pri humanitárnej činnosti 2016]. Stály medziagentúrny výbor OSN. <https://interagencystandingcommittee.org>

Zásady a dobrá prax humanitárneho darcovstva 2003, schválené Štokholmskou konferenciou darcovských krajín, agentúr OSN, mimovládnych organizácií a Medzinárodného hnutia Červeného kríža a Červeného polmesiaca a podpísané Európskou komisiou a 16 štátmi. www.ghdinitiative.org

Professional Standards for Protection Work [Profesionálne normy pre ochranné práce]. 2018. Medzinárodný výbor Červeného kríža (MVČK). <https://shop.icrc.org>

International Law and Standards Applicable in Natural Disaster Situations (IDLO Legal Manual) 2009 [Medzinárodné právo a normy uplatniteľné v situáciách prírodných katastrof (Právna príručka IDLO) 2009], Medzinárodná organizácia pre rozvojové právo (IDLO). <https://www.sheltercluster.org>

2.2 Rodová rovnosť a ochrana pred rodovo podmieneným násilím (GBV)

GBV Constant Companion [Rodovo podmienené násilie - neustály spoločník]. Global Shelter Cluster, GBV in Shelter Programming Working Group. 2016. <https://sheltercluster.org>

Gender Handbook in Humanitarian Action 2006 [Rodová príručka v humanitárnej činnosti 2006], „Women, Girls, Boys & Men, Different Needs – Equal Opportunities, a Gender Handbook for Humanitarian Action [Ženy, dievčatá, chlapci a muži: rôzne potreby – rovnaké príležitosti, rodová príručka pre humanitárnu činnosť]“. Stály medziagentúrny výbor OSN. <http://www.unhcr.org>

Gender Preparedness Camp Planning: Settlement Planning, Formal Camps, Informal Settlements Guidance [Plánovanie táborov rodovej pripravenosti: plánovanie osídlenia, formálne tábory, poradenstvo pri neformálnom osídlení]. Global Shelter Cluster, GBV in Shelter Programming Working Group. 2016. <https://www.sheltercluster.org>

IASC Guidelines for Integrating Gender-based Violence Interventions in Humanitarian Action [Usmernenia pre integráciu intervencií rodovo podmieneného násillia do humanitárnej činnosti] 2015. New York; UN Inter-Agency Standing Committee and Global Protection Cluster. www.gbvguidelines.org

Integrating Gender-Sensitive Disaster Risk Management into Community-Driven Development Programs [Integrácia rodovo citlivého riadenia rizika do programov rozvoja riadených komunitou]. Guidance Notes on Gender and Disaster Risk

Management [Usmerňujúce poznámky k rodovému riadeniu rizika a riadeniu rizika katastrof]. No.6. World Bank. 2012. <https://openknowledge.worldbank.org>

Making Disaster Risk Reduction Gender-Sensitive: Policy and Practical Guidelines [Znižovanie rizika katastrof s ohľadom na rod: politika a praktické usmernenia]. Geneva; UNISDR, UNDP and IUCN. 2009. <https://www.unisdr.org>

Need to Know Guidance: Working with Men and Boy Survivors of Sexual and Gender-Based Violence in Forced Displacement [Potrebné usmernenia: Práca s mužmi a chlapcami, ktorí prežili sexuálne a rodovo podmienené násilie pri nútenom vysídľovaní]. UNHCR. 2011.

www.globalprotectioncluster.org

Need to Know Guidance: Working with Lesbian, Gay, Bisexual, Transgender and Intersex Persons in Forced Displacement [Potrebné usmernenia: Práca s lesbickými, gejskými, bisexuálnymi, transrodovými a intersexuálnymi osobami pri vynútenom vysídľovaní]. UNHCR. 2011.

www.globalprotectioncluster.org

Predictable, Preventable: Best Practices for Addressing Interpersonal and Self-Directed Violence During and After Disasters [Predvídateľné, predchádzateľné: Najlepšie postupy na riešenie medzilidského násillia a násillia voči sebe počas katastrof a počas nich]. Geneva; IFRC, Canadian Red Cross. 2012. www.ifrc.org

2.3 Deti v núdzových situáciách

Field Handbook on Unaccompanied and Separated Children [Terénna príručka o deťoch bez doprovodu a odlúčených deťoch]. 2017. Inter-agency Working Group on Unaccompanied and Separated Children; Alliance for Child Protection in Humanitarian Action. <https://reliefweb.int>

IASC Minimum Standards for Child Protection in Humanitarian Action [Minimálne štandardy pre ochranu detí pri humanitárnej činnosti]. 2012. New York; UN Inter-Agency Standing Committee and Global Protection Cluster (Child Protection Working Group). cpwg.net

Inter-agency Guiding Principles on Unaccompanied and Separated Children [Medziagentúrne riadiace zásady o deťoch bez doprovodu a odlúčených deťoch]. 2004. ICRC, UNHCR, UNICEF, World Vision International, Save the Children UK and the International Rescue Committee. <https://www.icrc.org>

2.4 Utečenci a vnútorne vysídlené osoby (IDP)

UNHCR (Agentúra OSN pre utečencov) má osobitný právny mandát na ochranu utečencov podľa Dohovoru a protokolu o utečencoch. UNHCR má na svojej webovej stránke rozsiahle zdroje. www.unhcr.org

Príručka IASC na ochranu vnútorne vysídlených osôb (marec 2010). Stály medziagentúrny výbor OSN. 2010. www.unhcr.org

Príloha 2

Pravidlá správania pre Medzinárodné organizácie Červeného kríža a Červeného polmesiaca a mimovládne organizácie (MVO) pri odstraňovaní následkov katastrof

Pripravené spoločne Medzinárodnou federáciou spoločností Červeného kríža a Červeného polmesiaca a Medzinárodným výborom Červeného kríža¹

Účel

Tieto pravidlá správania sa snažia chrániť naše štandardy správania. Nejde o operatívne detaily, napríklad o tom, ako treba vypočítat prídel jedla alebo postaviť utečenecký tábor. Skôr sa snaží zachovať vysoké štandardy nezávislosti, účinnosti a vplyvu, o ktoré sa usilujú mimovládne organizácie v oblasti reakcie na katastrofy a Medzinárodné hnutie Červeného kríža a Červeného polmesiaca. Ide o dobrovoľný kódex vynútený vôľou organizácie, ktorá ho prijala, aby sa zachovali štandardy stanovené v Kódexe.

V prípade ozbrojeného konfliktu sa tento Kódex správania bude vykladať a uplatňovať v súlade s medzinárodným humanitárnym právom.

Ako prvý je uvedený Kódex správania. Sú k nemu pripojené tri prílohy, ktoré popisujú pracovné prostredie, ktoré by sme chceli, aby hostiteľské vlády, darcovské vlády a medzivládne organizácie vytvorili s cieľom uľahčiť efektívne poskytovanie humanitárnej pomoci.

Definície

MVO: MVO (Mimovládne organizácie) tu označujú organizácie, národné aj medzinárodné, ktoré sú zriadené oddelene od vlády krajiny, v ktorej sú založené.

NGHA: Na účely tohto textu bol termín mimovládne humanitárne agentúry (NGHA) vytvorený tak, aby zahŕňal zložky Medzinárodného hnutia Červeného kríža a Červeného polmesiaca – Medzinárodný výbor Červeného kríža, spoločnosti Medzinárodnej federácie Červeného kríža a Červeného polmesiaca a ich členské národné spoločnosti – a mimovládne organizácie, ako sú definované vyššie. Tento kódex sa konkrétne vzťahuje na tie NGHA, ktoré sú zapojené do reakcie na katastrofy.

1 Sponzorované: Caritas Internationalis,* Katolícke záchranné služby,* Medzinárodná federácia spoločností Červeného kríža a Červeného polmesiaca,* Medzinárodná aliancia Save the Children,* Svetová luteránska federácia,* Oxfam,* Svetová rada cirkví,* Medzinárodný výbor Červeného kríža (* členovia Riadiaceho výboru pre humanitárnu pomoc).

IGO: IGO (Medzivládne organizácie) označujú organizácie vytvorené dvoma alebo viacerými vládami. Zahŕňa teda všetky agentúry OSN a regionálne organizácie.

Katastrofy: Katastrofa je katastrofálna udalosť, ktorá má za následok straty na životoch, veľké ľudské utrpenie a núdzu a veľké materiálne škody.

Pravidlá správania

Zásady správania pre Medzinárodné hnutie Červeného kríža a Červeného polmesiača a mimovládne organizácie v programoch reakcie na katastrofy

1. Humanitárny imperatív je na prvom mieste

Právo prijímať a ponúkať humanitárnu pomoc je základnou humanitárnou zásadou, ktorú by mali môcť využívať všetci občania všetkých krajín. Ako členovia medzinárodného spoločenstva uznávame našu povinnosť poskytovať humanitárnu pomoc všade tam, kde je to potrebné. Potreba neobmedzeného prístupu k postihnutému obyvateľstvu má preto zásadný význam pri vykonávaní tejto zodpovednosti. Hlavnou motiváciou našej reakcie na katastrofu je zmierniť ľudské utrpenie medzi tými, ktorí sú najmenej schopní odolať stresu spôsobenému katastrofou. Keď poskytujeme humanitárnu pomoc, nie je to stranícky alebo politický akt a nemalo by sa to tak vnímať.

2. Pomoc sa poskytuje bez ohľadu na rasu, vierovyznanie alebo národnosť príjemcov a bez nepriaznivého rozlišovania akéhokoľvek druhu. Priority pomoci sa vypočítavajú len na základe potreby

Vždy, keď to bude možné, založíme poskytovanie pomoci na dôkladnom posúdení potrieb obetí katastrofy a miestnych kapacít, ktoré sú už k dispozícii na uspokojenie týchto potrieb. V rámci všetkých našich programov budeme brať do úvahy proporcionality. Ľudské utrpenie musí byť zmiernené vždy, keď k nemu dôjde; život je v jednej časti krajiny rovnako vzácny ako v inej. Naše poskytovanie pomoci bude teda odrážať mieru utrpenia, ktoré sa snaží zmierniť. Pri uplatňovaní tohto prístupu uznávame kľúčovú úlohu, ktorú zohrávajú ženy v komunitách ohrozených katastrofami, a zabezpečíme, aby túto úlohu naše programy pomoci podporovali, nie obmedzovali. Implementácia takejto univerzálnej, nestrannej a nezávislej politiky môže byť účinná len vtedy, ak my a naši partneri budeme mať prístup k potrebným zdrojom na zabezpečenie takejto spravodlivej pomoci a rovnaký prístup ku všetkým obetiam katastrof.

3. Pomoc sa nepoužije na podporu konkrétneho politického alebo náboženského stanoviska

Humanitárna pomoc sa bude poskytovať podľa potrieb jednotlivcov, rodín a komunít. Bez ohľadu na právo NGHÁ zastávať konkrétne politické alebo náboženské názory, potvrdzujeme, že pomoc nebude závisieť od toho, či príjemcovia budú tieto názory dodržiavať. Nebudeme spájať prísľub, poskytovanie alebo distribúciu pomoci s prijatím konkrétneho politického alebo náboženského vyznania.

4. Budeme sa snažiť nepôsobiť ako nástroje zahraničnej politiky vlády

NGHA sú agentúry, ktoré konajú nezávisle od vlád. Preto formulujeme naše vlastné politiky a implementačné stratégie a nesnažíme sa implementovať politiku žiadnej vlády, okrem prípadov, keď sa zhoduje s našou vlastnou nezávislou politikou. Nikdy vedome – alebo z neobľúbivosti – nedovoľíme, aby sme my alebo naši zamestnanci boli zneužití na zhromažďovanie politicky, vojensky alebo ekonomicky citlivých informácií pre vlády alebo iné orgány, ktoré môžu slúžiť iným účelom, ako sú tie, ktoré sú prísne humanitárne, ani nebudeme pôsobiť ako nástroje zahraničnej politiky darcovských vlád. Pomoc, ktorú dostaneme, využijeme na to, aby sme reagovali na potreby a táto pomoc by nemala byť riadená potrebou zbaviť sa darcovských komoditných prebytkov ani politickým záujmom konkrétneho darcu. Ceníme si a podporujeme dobrovoľné poskytovanie práce a financie dotknutými jednotlivcami na podporu našej práce a uznávame nezávislosť konania podporovanú takouto dobrovoľnou motiváciou. V záujme ochrany našej nezávislosti sa budeme snažiť vyhnúť závislosti od jedného zdroja financovania.

5. Budeme rešpektovať kultúru a zvyky

Budeme sa snažiť rešpektovať kultúru, štruktúry a zvyky komúnit a krajín, v ktorých pracujeme.

6. Pokúsime sa vybudovať reakciu na katastrofy na miestnych kapacitách

Všetci ľudia a komunity – dokonca aj v prípade katastrofy – disponujú schopnosťami a tiež zraniteľnosťami. Tam, kde to bude možné, posilníme tieto kapacity zamestnávaním miestnych zamestnancov nákupom miestnych materiálov a obchodovaním s miestnymi spoločnosťami. Ak to bude možné, budeme pri plánovaní a implementácii spolupracovať prostredníctvom miestnych NGHA ako partnerov a v prípade potreby spolupracovať so štruktúrami miestnej samosprávy. Veľkú prioritu budeme klásť na správnu koordináciu našich reakcií na núdzové situácie. Najlepšie sa to dá v rámci dotknutých krajín tými, ktorí sú priamo zapojení do operácií pomoci, a mali by zahŕňať zástupcov príslušných orgánov OSN.

7. Musia sa nájsť spôsoby, ako zapojiť príjemcov programu do riadenia pomoci

Pomoc v reakcii na katastrofy by sa príjemcom nikdy nemala vnucovať. Účinnú pomoc a trvalú rehabilitáciu možno najlepšie dosiahnuť, ak sú do navrhovania, riadenia a implementácie programu pomoci zapojení plánovaní príjemcovia. Budeme sa snažiť dosiahnuť plnú účasť komunity na našich programoch pomoci a rehabilitácie.

8. Pomoc sa musí snažiť o zníženie budúcej zraniteľnosti voči katastrofám, ako aj o uspokojovanie základných potrieb

Všetky záchranné akcie ovplyvňujú vyhliadky na dlhodobý rozvoj, či už pozitívnym alebo negatívnym spôsobom. Uvedomujeme si to, a preto sa budeme snažiť implementovať programy pomoci, ktoré aktívne znížia zraniteľnosť príjemcov voči budúcim katastrofám a pomôžu vytvoriť udržateľný životný štýl. Pri navrhovaní a riadení programov pomoci budeme venovať osobitnú pozornosť otázkam životného

prostredia. Budeme sa tiež snažiť minimalizovať negatívny vplyv humanitárnej pomoci a snažiť sa vyhnúť dlhodobej závislosti od vonkajšej pomoci.

9. Sme zodpovední voči tým, ktorým sa má pomáhať, aj voči tým, od ktorých prijímame zdroje

Často pôsobíme ako inštitucionálne prepojenie v partnerstve medzi tými, ktorí chcú pomáhať, a tými, ktorí potrebujú pomoc počas katastrof. Preto sa zodpovedáme obom kolektívom. Všetky naše styky s darcami a príjemcami budú odrážať postoj otvorenosti a transparentnosti. Uvedomujeme si potrebu podávať správy o našich aktivitách, a to z finančného hľadiska aj z hľadiska efektívnosti. Uznávame povinnosť zabezpečiť primerané monitorovanie distribúcie pomoci a vykonávať pravidelné hodnotenia vplyvu pomoci pri katastrofách. Budeme sa tiež snažiť otvorene podávať správy o vplyve našej práce a faktoroch, ktoré obmedzujú alebo zvyšujú tento vplyv. Naše programy budú založené na vysokých štandardoch profesionality a odbornosti, aby sa minimalizovalo plytvanie cennými zdrojmi.

10. V našich informačných, propagačných a reklamných aktivitách budeme uznávať obeť katastrof ako dôstojné ľudské bytosti, nie beznádejné objekty

Úcta k obeti katastrofy ako k rovnocennému partnerovi v akcii by sa nikdy nemala stratiť. V našich verejných informáciách vykreslíme objektívny obraz situácie katastrofy, kde sú zdôraznené schopnosti a aspirácie obetí katastrof, nielen ich zraniteľnosť a obavy. Hoci budeme spolupracovať s médiami, aby sme zvýšili odozvu verejnosti, nedovolíme, aby externé alebo interné požiadavky na publicitu mali prednosť pred zásadou maximálnej celkovej pomoci. Vyhneme sa súpereniu s inými agentúrami pre reakciu na katastrofy o mediálne pokrytie v situáciách, keď takéto pokrytie môže byť na úkor služby poskytovanej príjemcom alebo bezpečnosti našich zamestnancov alebo príjemcov.

Pracovné prostredie

Keďže sme sa jednostranne dohodli, že sa budeme snažiť dodržiavať vyššie uvedený Kódex, nižšie uvádzame niekoľko orientačných usmernení, ktoré opisujú pracovné prostredie, ktoré by sme chceli, aby vytvorili vlády darcov, hostiteľské vlády a medzivládne organizácie – predovšetkým agentúry Organizácie Spojených národov – s cieľom uľahčiť efektívnu účasť NGHÁ v reakcii na katastrofy.

Tieto pokyny sú uvedené ako usmernenie. Nie sú právne záväzné a ani neočakávame, že vlády a medzivládne organizácie vyjadria svoj súhlas s pokynmi podpisom akéhokoľvek dokumentu, hoci to môže byť cieľ, na ktorom by sme v budúcnosti mali pracovať. Sú predstavené v duchu otvorenosti a spolupráce, aby si naši partneri boli vedomí ideálneho vzťahu, ktorý sa s nimi snažíme nadviazať.

Príloha I: Odporúčania vládam krajín postihnutých katastrofou

1. Vlády by mali uznávať a rešpektovať nezávislé, humanitárne a nestranné akcie NGHÁ

NGHÁ sú nezávislé orgány. Túto nezávislosť a nestrannosť by mali hostiteľské vlády rešpektovať.

2. Hostiteľské vlády by mali NGHÁ uľahčiť rýchly prístup k obetiam katastrof

Ak majú NGHÁ konať v plnom súlade so svojimi humanitárnymi zásadami, mali by mať rýchly a nestranný prístup k obetiam katastrof na účely poskytovania humanitárnej pomoci. V rámci výkonu suverénnej zodpovednosti je povinnosťou hostiteľskej vlády neblokovať takúto pomoc a akceptovať nestranné a apolitické konanie NGHÁ. Hostiteľské vlády by mali uľahčiť rýchly vstup pomocného personálu, najmä zrušením požiadaviek na tranzitné, vstupné a výstupné víza alebo zabezpečením ich rýchleho udelenia. Vlády by mali udeliť povolenie na prelet a práva na pristátie pre lietadlá prepravujúce medzinárodné humanitárne zásoby a personál počas trvania fázy núdzovej pomoci.

3. Vlády by mali uľahčiť včasný tok humanitárneho tovaru a informácií počas katastrof

Pomocné zásoby a vybavenie sa do krajiny dovážajú výlučne na zmiernenie ľudského utrpenia, nie na komerčný prospech alebo zisk. Takéto dodávky by mali mať za normálnych okolností povolený voľný a neobmedzený prechod a nemali by podliehať požiadavkám na konzulárne osvedčenia o pôvode alebo faktúry, dovozné a/alebo vývozné licencie alebo iné obmedzenia, ani dovoznému zdaneniu, prístávacím poplatkom alebo prístavným poplatkom.

Dočasný dovoz potrebného pomocného vybavenia vrátane vozidiel, ľahkých lietadiel a telekomunikačných zariadení by mala hostiteľská vláda uľahčovať prostredníctvom dočasného odňatia licenčných alebo registračných obmedzení. Rovnako by vlády nemali obmedzovať reexport humanitárneho vybavenia na konci záchranej operácie.

Na uľahčenie komunikácie pri katastrofe sa hostiteľským vládam odporúča, aby určili určité rádiové frekvencie, ktoré môžu humanitárne organizácie používať v rámci krajiny a na medzinárodnú komunikáciu na účely komunikácie pri katastrofách, a aby tieto frekvencie oznámili komunite reakcie na katastrofu pred katastrofou. Mali by oprávniť pomocný personál, aby využíval všetky komunikačné prostriedky potrebné na ich záchranné operácie.

4. Vlády by sa mali snažiť poskytovať koordinovanú službu informovania a plánovania počas katastrof

Celkové plánovanie a koordinácia úsilia o pomoc je v konečnom dôsledku zodpovednosťou hostiteľskej vlády. Plánovanie a koordinácia sa môže výrazne zlepšiť, ak NGHÁ dostanú informácie o potrebách pomoci a vládnych systémoch na plánovanie a implementáciu úsilia o pomoc, ako aj informácie o potenciálnych bezpečnostných rizikách, s ktorými sa môžu stretnúť. Vlády sa vyzývajú, aby takéto informácie poskytli NGHÁ.

Abysa uľahčila efektívna koordinácia a účinné využitie úsilia o pomoc, hostiteľské vlády sa vyzývajú, aby pred katastrofou určili jediné kontaktné miesto pre prichádzajúce NGHÁ, ktoré by sa spojilo s vnútroštátnymi orgánmi.

5. Pomoc pri katastrofách v prípade ozbrojeného konfliktu

V prípade ozbrojeného konfliktu sa pomocné akcie riadia príslušnými ustanoveniami medzinárodného humanitárneho práva.

Príloha II: Odporúčania darcovským vládam

1. Darcovské vlády by mali uznávať a rešpektovať nezávislé, humanitárne a nestranné akcie NGHÁ

NGHA sú nezávislé orgány, ktorých nezávislosť a nestrannosť by mali darcovské vlády rešpektovať. Darcovské vlády by nemali NGHÁ využívať na presadzovanie akýchkoľvek politických alebo ideologických cieľov.

2. Darcovské vlády by mali poskytovať finančné prostriedky so zárukou operačnej nezávislosti

NGHA prijímajú finančnú a materiálnu pomoc od darcovských vlád v rovnakom duchu, v akom ju poskytujú obetiam katastrof; v duchu ľudskosti a nezávislosti konania. Implementácia záchranných akcií je v konečnom dôsledku zodpovednosťou NGHÁ a bude sa vykonávať v súlade so zásadami tejto NGHÁ.

3. Darcovské vlády by mali NGHÁ ochotne pomôcť pri získavaní prístupu k obetiam katastrof

Darcovské vlády by si mali uvedomiť dôležitosť prijatia určitej úrovne zodpovednosti za bezpečnosť a slobodu prístupu zamestnancov NGHÁ na miesta katastrof. V prípade potreby by mali byť pripravení v takýchto otázkach vykonávať s hostiteľskými vládami diplomatické kroky.

Príloha III: Odporúčania medzivládnyh organizáciám

1. Medzivládne organizácie by mali uznať NGHÁ, miestne aj zahraničné, ako cenných partnerov

NGHA sú ochotné spolupracovať s OSN a inými medzivládnymi agentúrami, aby dosiahli lepšiu reakciu na katastrofy. Robia tak v duchu partnerstva, ktorý rešpektuje integritu a nezávislosť všetkých partnerov. Medzivládne agentúry musia rešpektovať nezávislosť a nestrannosť NGHÁ. NGHÁ by mali konzultovať agentúry OSN pri príprave plánov pomoci.

2. Medzivládne organizácie by mali pomáhať hostiteľským vládam pri poskytovaní celkového koordinačného rámca pre medzinárodnú a miestnu pomoc pri katastrofách

NGHA zvyčajne nemajú mandát na poskytovanie celkového koordinačného rámca pre katastrofy, ktoré si vyžadujú medzinárodnú reakciu. Túto zodpovednosť má hostiteľská vláda a príslušné orgány Organizácie Spojených národov. Vyzývajú sa, aby túto službu poskytovali včas a efektívne, aby slúžili postihnutému štátu a národnej a medzinárodnej komunite na reakciu na katastrofy. V každom prípade by NGHÁ mali vyvinúť maximálne úsilie na zabezpečenie efektívnej koordinácie svojich vlastných služieb.

V prípade ozbrojeného konfliktu sa pomocné akcie riadia príslušnými ustanoveniami medzinárodného humanitárneho práva.

3. Medzivládne organizácie by mali rozšíriť bezpečnostnú ochranu poskytovanú organizáciám OSN na NGHA

V prípade, že sa medzivládnym organizáciám poskytujú bezpečnostné služby, táto služba by sa mala rozšíriť na ich operačných partnerov NGHA, ak je to potrebné.

4. Medzivládne organizácie by mali poskytovať NGHA rovnaký prístup k relevantným organizáciám, aký majú organizácie OSN

Medzivládne organizácie sú vyzývané, aby zdieľali všetky informácie týkajúce sa implementácie účinnej reakcie na katastrofy so svojimi operačnými partnermi NGHA.

Príloha 3

Skratky a akronymy

ART	antiretrovírusová liečba
BMI	index telesnej hmotnosti
CBA	hotovostná pomoc
CDC	Centrá pre kontrolu a prevenciu chorôb
CHS	Základná humanitárna norma týkajúca sa kvality a zodpovednosti
CHW	komunitný zdravotnícky pracovník
cm	centimeter
CMR	hrubá miera úmrtnosti
CPMS	Minimálne štandardy ochrany detí
CRPD	Dohovor o právach osôb so zdravotným postihnutím
DPT	záškrt, čierny kašeľ a tetanus
EPI	rozšírený program imunizácie
EWAR	Včasný varovanie a reakcia
FANTA	Potravinová a výživová technická pomoc
FAO	Organizácia Spojených národov pre výživu a poľnohospodárstvo
FRC	voľný zvyškový chlór
GBV	rodovo podmienené násilie
HMIS	informačný systém manažmentu zdravia
HWTSS	úprava vody na úrovni domácnosti a bezpečné skladovanie
IASC	Stály medziagentúrny výbor
iCCM	Integrovaná komunitná správa prípadov
ICCPR	Medzinárodný pakt o občianskych a politických právach
MVČK	Medzinárodný výbor Červeného kríža
IDP	vnútorne vysídlená osoba
IFRC	Medzinárodná federácia spoločností Červeného kríža a Červeného polmesiaca
MHP	medzinárodné humanitárne právo
IMCI	integrovaný manažment detských chorôb
INEE	Medziagentúrna sieť pre vzdelávanie v núdzových situáciách
IPC	prevencia a kontrola infekcií
IYCF	kŕmenie dojčiat a malých detí
km	kilometer
LEGS	Núdzové smernice a normy pre hospodárske zvieratá
LGBTQI	Lesbičky, gayovia, bisexuáli, trans, queer, intersexuáli
LLIN	sieťka s dlhou životnosťou ošetrovaná insekticídmi
MAM	stredne ťažká akútna podvýživa
MEAL	monitorovanie, hodnotenie, zodpovednosť a učenie
MERS	Štandardy minimálnej ekonomickej obnovy
MISMA	Minimálny štandard pre analýzu trhu

MOH	ministerstvo zdravotníctva
MSF	Médecins sans Frontières (Lekári bez hraníc)
MUAC	stredný obvod horného ramena
NCDs	neprenosné choroby
NGO	mimovládna organizácia
NTU	nefelometrické jednotky zákalu
OAU	Organizácia africkej jednoty (teraz Africká únia)
OCHA	Úrad OSN pre koordináciu humanitárnych záležitostí
OHCHR	Úrad vysokého komisára OSN pre ľudské práva
PEP	postexpozícia profylaxia
PPE	osobné ochranné prostriedky
RNI	referenčný príjem živín
SEEP	Vzdelávanie a propagácia malých podnikov (sieť)
STIs	pohlavne prenosné infekcie
TB	tuberkulóza
U5CMR	hrubá miera úmrtnosti do 5 rokov
UN	Spojené národy
UNFPA	Populačný fond OSN
UNHCR	Úrad vysokého komisára OSN pre utečencov (Agentúra OSN pre utečencov)
UNICEF	Detský fond OSN
WASH	zásobovanie vodou, sanitácia a podpora hygieny
WFH	hmotnosť na výšku
WFP	Svetový potravinový program
WHO	Svetová zdravotnícka organizácia